

Cornell University Library

BOUGHT WITH THE INCOME
FROM THE

SAGE ENDOWMENT FUND

THE GIFT OF

Henry W. Sage

1891

A302010.....

6/7/5.

Cornell University Library

PA 3875.A8W58

Scholia on the Aves of Aristophanes.

3 1924 026 465 777

Cornell University Library

The original of this book is in
the Cornell University Library.

There are no known copyright restrictions in
the United States on the use of the text.

<https://archive.org/details/cu31924026465777>

THE SCHOLIA
ON THE
AVES OF ARISTOPHANES

WITH AN INTRODUCTION ON THE ORIGIN, DEVELOPMENT,
TRANSMISSION, AND EXTANT SOURCES OF THE OLD
GREEK COMMENTARY ON HIS COMEDIES

COLLECTED AND EDITED BY

JOHN WILLIAMS WHITE, PH.D.

HONORARY DOCTOR OF LETTERS, CAMBRIDGE, HARVARD, AND PRINCETON
HONORARY DOCTOR OF LAWS, WESLEYAN AND OHIO WESLEYAN
PROFESSOR OF GREEK EMERITUS IN HARVARD UNIVERSITY

*"And out of olde bookes, in good feith,
Cometh al this newe science that men lere"*

BOSTON AND LONDON
GINN AND COMPANY, PUBLISHERS

1914

E.V.

Eu

1
COPYRIGHT, 1915, BY JOHN WILLIAMS WHITE
ALL RIGHTS RESERVED

A.302010

The Athenæum Press
GINN AND COMPANY · PROPRIETORS · BOSTON · U.S.A.

TO
THE HAPPY MEMORY
OF
FREDERIC DE FOREST ALLEN
AND
JOHN HENRY WRIGHT

PREFACE

Modern readers of Aristophanes are hampered by their ignorance of matters essentially commonplace. Even Robert Browning, however instant his recognition of his great confrère's genius, shared the common experience and resorted to the same source of relief with lesser men. Sooner or later, whether poets or laymen, we all turn to the Old Greek Commentary on our poet in hope of a better understanding of the many remote matters that prevent our complete appreciation of his lively comedies. Who are these obscure men that troop through his coursing verse, the butt of his good-natured ridicule? What is the particular significance of this or that swift reference to a local scandal, a political row, a shady transaction? Or, in larger aspect, to a historical event, an Attic custom, an ancient myth, — to theatrical usage, judicial procedure, ritual observance? Even the common man, ensconced aloft in his seat in the ancient theatre, understood these things. To him they were the well-known facts of his daily life, but we moderns and aliens require instruction. We lack, too, his feeling for idiom and for the nuances of the speech heard in the street in the poet's time, although we may know more about formal Greek grammar than any man of his day.

The substance of comedy is essentially local: its characters and incidents, in order to provoke laughter, must be familiar; its spectacle of life must reflect the life of the audience. The comedies of Aristophanes are local in unusual degree; he is never very far from the Athens of Alcibiades, however he may affect to transport us to Hades or Nephelococcygia. It is for this reason, doubtless, that he has not many modern readers and that his plays have not much influenced modern literature. Racine appropriated the framework of the only play of our poet

that may still be said to hold the boards, but shifted its characters and the setting of its incidents to his own time — his play is French. Since, then, the outlook upon life in these unrivalled Greek comedies is so completely that of contemporary Athens, it is not surprising that even within a few generations after the poet's death, when moreover Alexander's conquests had lowered the prestige of ancient states, established new centres of interest, and shattered venerable traditions, men began to find these plays difficult and to seek enlightenment.

In the Introduction to this book I have endeavored to narrate how this virtual demand for a commentary was met by the great Alexandrian scholars and their successors. It is now difficult to realize the abundant resources these learned men had in prosecuting their study of comedy. The present record of their labors is indeed meagre, but even the extant scholia testify that their material for the intensive and comparative study of this important branch of the ancient literature was ample. Twenty-seven poets of the Old Comedy are cited or quoted in the existing commentary, and many of their plays are named: six each of Hermippus and Phrynichus, seven of Pherecrates, eight of Theopompus, fourteen of Eupolis, sixteen of the elder Cratinus, seventeen of Plato, thirty-six of Aristophanes. These comedies long survived their authors. Athenaeus, writing at the close of the second century of our era, cites or quotes thirty-eight poets of the Old Comedy and names two hundred and twenty-five of their plays. To-day we have only eleven plays of a single poet.

Comedy was profitably studied in Alexandria for a period of five hundred years, from just after the foundation of the city to the end of the second century after Christ. Approximately two centuries later the results of previous investigations were incorporated, so far as this was possible, in a parchment variorum edition of Aristophanes that probably was composed in Constantinople. The commentary in this great book, hard buffeted from age to age, now exists only in the abbreviated, mutilated, and contaminated remains that are still recoverable from various extant manuscripts. These scanty remains but poorly represent the

wealth of diversified information once accessible in the libraries of Alexandria. Nevertheless classical scholars in general have thought well of the commentary, even in its piteous present state: they have turned to it with confidence for instruction, and have used it freely in their studies of the life and literature of ancient Greece. A general impression of its nature and value may be had from the three admirable Indexes to the present volume, although they cover but a single play. I speak confidently of their quality, for I owe them all to the kindness of Professor Edward Capps, who, deferring weightier matters of his own, has by this self-sacrificing and kindly service placed me under heavy but agreeable obligations.

The definitive edition of the scholia on Aristophanes is still to be published.¹ The present book covers only one play, but aims to give a full report of the manuscript sources of its scholia. I had no thought of writing it when I began many years ago a special study of these scholia, in which much material of various kinds has been gradually collected; but in 1903 I was advised that scholars would welcome the publication of some such part of my material as is here given. That was an agreeable suggestion, and the *Birds* seemed a proper play for the purpose: its Greek commentary is among the best on these plays, and the manuscripts that furnish the text of this, while adequately supplementing and correcting one another, are not overwhelming in number. The work proceeded leisurely, with interruptions, and three years later the body of the book (pages 1-303) was finished and electrotyped and the plates stored in the vaults of the Athenaeum Press. There they have lain until the present year. The reasons for this are personal and need not be inflicted on the reader, but I welcome this opportunity to express my grateful appreciation of the considerate patience with which my publishers tolerated conduct apparently so erratic and unreasonable. My relations with the late Edwin Ginn, an able,

¹ It is promised by Dr. Schepers and Dr. van Ijzeren, and a specimen of the excellent plan on which they propose to make it has been published. See *Sertum Nabericum a philologis Batavis collectum* (1908) 347 ff.

high-minded, and kindly man, continued without interruption for forty years, and my connexion with him and his partners in the house of Ginn and Company is one of the pleasant recollections of a busy life. I am grateful also to the staff of the Athenaeum Press for exhuming plates and proofs without a murmur, and cheerfully resuming work on a book that no doubt they thought had long ago been consigned to the limbo of forgotten things. (*Absit omen!*) My special thanks are due to Mr. Steven Byington, a member of the staff, who has read all the proofs with scholarly precision and insight.

Emendation is the most fascinating and demoralizing diversion that the classical scholar has been vouchsafed by his peculiar gods. Impudently applied to Aristophanes it is an unholy occupation, but not so to his Greek commentators as they stand reported in extant manuscripts. Conditions develop in which the scalpel is the only instrument of salvation. In making the Transcript and Collation I remarked from time to time (shall it be confessed, with satisfaction?) the necessity of resorting to conjectural emendation in establishing the text. Thereupon I asked certain friends to lend a hand, and presently sent them galley-proofs of the Transcript, the Collation, the Text as I had restored it, and my Critical Notes. At this moment I fail to understand how I had the temerity to ask Professor Henry Jackson, with many weighty demands upon his time, to aid me, or Professor Wright, then the busy Dean of the Harvard Graduate School. I called on the younger men, Professor Capps, my colleague Professor Gulick, and Dr. Cary, without compunction. That is to me a pleasant time to remember, with letters and proof-sheets going and coming and many a point hotly contested and many a jest at the expense of blundering scribes, and I fully realize how deeply I am indebted to these scholars. Let the last words that I write at the end of a long task be the sincere expression of my gratitude for their helpful and friendly assistance.

INTRODUCTION

When Alexander the Great had won the long siege of Tyre and subdued Gaza, he marched unopposed into Egypt. Here he founded the city that was to perpetuate his name and fame, a weightier deed than any of his conquests. The story is told that he himself chose its site, over against the island of Pharos, and paced out the circuit of its walls and fixed the boundaries of its marketplace and the situation of many of its sanctuaries. Other Greek cities had been slow of growth, but Alexandria sprang up in a day, like the fabled towns founded by Sardanapalus¹ or the four populous cities that now sentinel the Pacific coast of America. Alexander intended that his city should become the centre of trade of the ancient world, under control of Greeks, a vast emporium² linking the West and the East. His purpose was realized, but Alexandria became also what he can scarcely have anticipated, the literary centre of a new Hellenism. This was due to the fostering care of Ptolemy and his successors on the throne of Egypt. The first Ptolemy was fitly named: he was a warrior, one of the generals Alexander trusted most in his last campaigns; but this Macedonian chief, like his master, was also an ardent admirer of the Greek genius, and in the last years of his long life, after the storm and stress of establishing himself in control of Egypt, a genial patron of men of letters and science and himself an author of repute. He wrote a history of the campaigns of Alexander characterized by sobriety and accuracy. This strain of genuine interest in letters was long manifest in his successors. Even Big Belly, the seventh Ptolemy (145–116 B.C.), a

¹ Schol. Av. 1021.

² μέγιστον ἐμπόριον τῆς οἰκουμένης. Strabo xvii 798. Cf. Hogarth, *Philip and Alexander of Macedon* (1897) 187 ff.

cruel and grossly immoral man, studied under Aristarchus, dabbled with the text of Homer, furthered the study of geography and ethnography, and wrote his *Memoirs* in twenty-four books.¹

The first Ptolemy gathered about him in Alexandria many learned men. Hither came Hecataeus, who wrote a romancing history of Egypt; the philosophers Theodorus and Hegesias of Cyrene; the Carian Diodorus, a philosopher and clever dialectician, whose five daughters, as Clement reports, were also able disputants; Strato, the pupil and successor of Theophrastus, who came to Alexandria as one of the tutors of Ptolemy's son and was there associated in this duty with Philetas, poet, philologer, and teacher; Euclid, the celebrated mathematician, and Herophilus, famous as an anatomist, physiologist, and physician.² Ptolemy's real interest in letters is shown, furthermore, by his urgent but unavailing invitation to Theophrastus, Stilpo, and Menander to become his guests in Alexandria.³ Philemon, perhaps, accepted his hospitality, bringing his clever comedies to the great theatre which the king had built. Hither also came Demetrius of Phalerum, orator, statesman, and philosopher, who resided for many years in Alexandria as the king's intimate friend and counsellor.⁴ Ptolemy doubtless owed to Demetrius, fresh from Athens, the suggestion of the two foundations that made his city famous, the Museum and the Library.⁵

¹ Athen. 71 B, 61 c; Strabo ii 98 f., 103. Athenaeus repeatedly quotes from the *Memoirs*: 43 E, 71 B, 229 D, 375 D, 387 E, 433 D, 518 F, 549 E, 576 E, 654 B. Mahaffy, in an interesting chapter of his *Empire of the Ptolemies* (1895), 377 ff., generously seeks to rehabilitate this perplexing person, who has been steadily damned since the time of Polybius, his contemporary.

² For detailed information, with citation of authorities, about this group of interesting men, see Susemihl's *Griechische Litteratur in der Alexandrinerzeit* I (1891) 12 f., 13 f., 15 f., 143 f., 174 ff., 310 ff., 704 ff., 785 ff., an indispensable book to students of this period.

³ Diogenes Laert. v 37, ii 115; Pliny N.H. vii 111; Alciphro iv 18 and 19 Schepers (ii 3 and 4). Cf. Suid. s.v. *Μέγανδρος*.

⁴ Diog. Laert. v 76, 78; Plut. *Moralia* 601 F; Strabo ix 398.

⁵ The foundation of the Museum and Library is ordinarily ascribed to his son, but Ptolemy's efforts to attract learned men to Alexandria and his relations

Under his successor Philadelphus, Alexandria became a huge cosmopolitan metropolis of the modern type. Commerce flourished and brought men to its ports from every known quarter of the globe. The king had a large navy and kept a great standing army, but he was not a Macedonian warrior of the old style nor was his reign disturbed by continual wars as was the beginning of his father's. Theocritus sings of the glories of king and kingdom in his seventeenth idyll. Philadelphus was both able and disposed to cultivate the arts of peace. He directed the internal administration of his dominion, maintained a brilliant court, adorned and beautified Alexandria, gathered scholars together there from all Greece, and by the final and permanent establishment of the Royal Museum and Library made amplest provision for the successful prosecution of their studies. He was just the son to regard the completion of plans formed by his father as a duty, even if his own inclination had not prompted this. The elder Ptolemy, two years before his death, made Philadelphus co-regent, but no unfilial act disturbed his last years and his son paid his memory extraordinary honors. This humane relation between members of a bloody house is as pleasing as it was singular, and casts a welcome ray of light on the character of each man.

Strabo, writing in the last half of the first century before Christ, gives interesting information about the Museum. It was situated, he says, in the royal quarter of the city, and consisted of a dining-hall with a common table for the Scholars, a hall or arcade furnished with recesses and seats, and a covered walk. It was supported by royal bounty, and its head, who was appointed at first by the Ptolemies and later by the

of intimate friendship with Demetrius, who was familiar with the schools of philosophy in Athens and was himself a distinguished Peripatetic philosopher and all-round man of letters, point the other way. See the strong statement of von Wilamowitz in his *Antigonos von Karystos*, *Philologische Untersuchungen* IV (1881) 291, and Mahaffy in his *Egypt under the Ptolemaic Dynasty* (1899) 60 f. Beck in his *Specimen Historiae Bibliothecarum Alexandrinarum*² (1829) § IV has collected the opinions expressed by the Church Fathers on the founder of the Libraries.

Roman Emperors, was called the Priest of the Museum.¹ The royal quarter comprised quite one fourth of the city and lay along the Great Harbor. Here were the connected palaces built by successive kings, the tomb of Alexander, temples, public buildings, and gardens. Strabo leaves some questions unanswered. He does not state whether private quarters were provided in the Museum, as in a monastery or English college, for such Scholars as wished them, nor does he say whether, like a modern university, it contained lecture-halls in addition to the exedra. There can be no doubt, however, that lectures on philology, mathematics, medicine, and other branches of knowledge were given in Alexandria in the third century before Christ,² and there was no more fitting place than the Museum for the lectures of at least the older and more celebrated Scholars. Strabo furthermore does not state whether there were collections here for the use of students of the natural sciences, but this again is highly probable. It seems likely that there were zoölogical gardens in the royal quarter. The second Ptolemy was interested in wild animals and had them captured and brought to Alexandria.³

¹ τῶν δὲ βασιλείων μέρος ἐστὶ καὶ τὸ Μουσεῖον, ἔχον περίπατον καὶ ἐξέδραν καὶ οἶκον μέγαν ἐν ᾧ τὸ συσσίτιον τῶν μετεχόντων τοῦ Μουσείου φιλολόγων ἀνδρῶν. ἔστι δὲ τῆ συνόδῳ ταύτῃ καὶ χρήματα κοινὰ καὶ ἱερῆς ὁ ἐπὶ τῷ Μουσεῖῳ τεταγμένος τότε μὲν ὑπὸ τῶν βασιλείων, νῦν δ' ὑπὸ Καίσαρος. Strabo xvii 793 f. Hadrian, when in Alexandria, appointed the poet Pancrates to a seat in commons, as Athenaeus (xv 677 E) relates. Cf. also Philostratus, Vit. Sophist. xxii 3 (Dionysius of Miletus), xxv 3 (Polemo). The King granted special annual stipends to some at least of the Scholars. This stipend was called *σύνταξις*. Athenaeus (xi 493 c ff.) relates that Ptolemy Philadelphus once affected to deprive Sosibius, who was over-fond of subtleties, of his stipend, and justified this by an elaborate verbal juggle. Many similar tales show that relations between the Court and the members of the Museum were easy.

² Hegesias of Cyrene portrayed the ills of life, Cicero states (Tusc. i 83), with such moving eloquence that some of his hearers committed suicide and his lectures were forbidden — ut is a rege Ptolemaeo prohibitus esse dicatur illa in scholis ('lectures') dicere.

³ Diodorus Siculus (iii 36 3) says that he brought strange and unknown animals to the knowledge of the Greeks. After a blood-curdling account of the capture of a monstrous serpent, he adds (iii 37 8): ὁ δὲ Πτολεμαῖος . . . τὸν ὄφιν ἔτρεφε τετιθασευμένον καὶ τοῖς εἰς τὴν βασιλείαν παραβάλλουσι ξένους μέγιστον παρεχόμενον καὶ

The Library, the most important of all possible collections, was probably situated close to the Museum, if indeed it was not part of it. It contained the astonishing number of 490,000 volumes ('volumina,' papyrus-rolls) in the time of Callimachus. The cataloguing of this great collection began soon after the accession of Philadelphus under the first librarian, Zenodotus, but extended only to the poets. It was completed under the direction of Callimachus,¹ who comprised the result in one hundred and twenty volumes.² The object of this laborious task was facilitation of the work of the Scholars of the Museum. A smaller library, which Philadelphus established in the Serapeum in the southwestern quarter of Alexandria, contained 42,800 volumes.³ The history of the Museum and Library can be traced well into the Roman age. The influence of these great institutions was so continuous and pervasive that Athenaeus at the end of the second century after Christ could represent a learned Roman jurisconsult as asking: *περὶ δὲ*

παραδοξότατον θέαμα. Athenaeus (xiv 654 BC), quoting the Memoirs of Ptolemy Physcon, is explicit on this point: *περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βασιλείων λέγων καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ζῴων τρεφομένων φησὶν* etc. Many wild animals and birds are named in the description of the coronation of Philadelphus which Athenaeus (v 196 ff.) quotes from the History of Alexandria by Callixenus.

¹ For these facts about the Library, see Tzetzes in Kaibel's *Comicoorum Graecorum Fragmenta* (1899) 19 § 20 and 31 § 29, and the Plautine scholium in Ritschl's *Opuscula Philologica* I (1866) 5 f. In stating the number of volumes in the great Library, Tzetzes says: *βιβλων μὲν συμμιγῶν ἀριθμὸς τεσσαράκοντα μυριάδες, ἀπλῶν δὲ καὶ ἀμυγῶν βιβλων μυριάδες ἑννέα.* The scholiast has: *voluminum quidem commixtorum volumina quadringenta milia, simplicium autem et digestorum milia nonaginta.* Ritschl interprets these statements to mean 400,000 volumes in all, of which 310,000 were duplicates. The interpretation now generally held distinguishes the *ἀπλαὶ καὶ ἀμυγῆς βιβλοι* as rolls containing a single work, or a single 'book' of a work divided after the Alexandrian fashion (the Iliad e.g. into twenty-four books), from the *συμμιγῆς βιβλοι* containing two or more single works, or two or more 'books' of a single work thus divided, or parts of a work not yet so divided. The number of the latter was gradually reduced by the Library staff by rearrangement and redivision. See Dziatzko in Pauly-Wissowa's *Real-Encyclopädie* I 1833 ff.

² Suidas s.v. *Καλλιμαχος*. See also Schneider's *Callimachea* II (1873) 297 ff.

³ A detailed account of these libraries is given, with citation of authorities, in Susemihl's *Griechische Litteratur* I 335 ff.

βιβλίων πλήθους καὶ βιβλιοθηκῶν κατασκευῆς καὶ τῆς εἰς τὸ Μουσεῖον συναγωγῆς τί δεῖ καὶ λέγειν, πᾶσι τούτων ὄντων κατὰ μνήμην;¹

It was in this cosmopolitan city that learned men, who were hospitably received by its rulers and provided with unrivalled means for prosecuting their researches, living here in intimate and stimulating daily association with men of like interests,² began and continued for centuries that study of Greek comedy of which the written record, after strange vicissitudes, has at last reached us in the form chiefly of a variorum commentary on a single author. The provenience of this commentary is Alexandria, not Pergamum or Athens. In that part of it which is the subject of this book, to confine attention to this single play for the moment, certain scholars, who lived in the last three centuries before Christ and are known to have made comedy one of the subjects of their study, are quoted as sources of comments: Callimachus, Euphronius, Eratosthenes, Aristophanes of Byzantium, Callistratus, Aristarchus, Ammonius, Demetrius Ixion, and Didymus.³ All these scholars studied in Alexandria, some of them passed their lives there, three of them and perhaps a fourth held the honorable and responsible post of Librarian. They wrote on one or another aspect of comedy, or composed continuous commentaries on the plays of comic poets, especially on the comedies of Aristophanes, or prepared critical editions of his text. Only one of them had intimate relations with Pergamum, Demetrius

¹ On the later history of the Museum and the two Libraries, see G. Parthey, *Das Alexandrinische Museum* (1838) 92 ff.; G. H. Klippel, *Das Alexandrinische Museum* (1838) 201 ff.; J. Matter, *Histoire de l'École d'Alexandrie I* (1840) 248 ff.; J. E. Sandys, *History of Classical Scholarship I*² (1906) 113 f.

² ἄνδρες γραμματικοί, φιλόσοφοι, γεωμέτραι, μουσικοί, ζωγράφοι, παιδοτρίβαι τε καὶ ἰατροὶ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τεχνίται. Athen. iv 184 c (I 402 Kaibel).

³ Five others who are quoted in the Scholia on the Aves cannot be identified with certainty: Antipater (Schol. 1403), Apollonius (1242), Asclepiades (348), Cephisodemus (1294), Dionysius (1297). Chaeris is also mentioned once in a citation by Herodian (876), if the name is there rightly restored. On Apollonius and Asclepiades, see Introd. 21, notes 7, 8.

Ixion, who studied under Aristarchus but apostatized and became a vehement critic of his former master.¹ Even Crates, who was the head of the Pergamene School in the second century before Christ and is known to have written a commentary on Aristophanes, is not quoted in the scholia on the Aves at all and only five times in the rest of the commentary. Five of those who have been named, Callimachus, Eratosthenes, Aristophanes, Callistratus, and Aristarchus, were scholars of the very highest order and of great productivity, and must be regarded as directly, or indirectly through their pupils, the main source of the existing commentary on Aristophanes. This commentary came into existence in some such fashion as follows.

Aristophanes the poet could assume that his audience would instantly seize his allusions, however swift and subtle, to their fellow citizens, to the politics of the day, to contemporary events and usages, — in short that they were intimately familiar with all the shifting aspects of the tumultuous life that surged about them. Athens was a compact town in which every man knew his neighbor's business; Aristophanic comedy is intensely local. But a hundred years after the poet's death, about the time when Ptolemy's company of scholars set to work in Alexandria, many of these allusions had become dark sayings; they puzzled those who essayed to read him. When the poet said of a certain bottle-man that he had achieved military distinction and had turned into a tawny horse-cock, their perplexity was Dionysian:

*νῆ τοὺς θεοὺς ἐγὼ γοῦν
 ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγγύνησα
 τὸν ξουθὸν ἵππαλεκτρύονα ζητῶν τίς ἐστὶν ὄρνις.*

Men in particular who lived in the great outlying new Greek world that Alexander had created needed help. They were doing Greek at this time in Bactria!

¹ See Susemihl, *Griechische Litteratur* II 164, note 113, who cites the ancient and modern authorities on the disputed question of his date.

The exegesis of the poets of the Old Comedy began in a simple and natural way. Zenodotus of Ephesus, who had studied under Philetas in Cos, was made librarian in Alexandria at the beginning of the reign of Ptolemy Philadelphus and was the first to hold this post. The cataloguing of the books demanded immediate attention. He himself undertook the classification and arrangement of the epic and other non-dramatic poets, assigning the tragedians to Alexander Aetolus and the comic poets to Lycophron.¹ All three were poets in their own right, and both Alexander and Lycophron were stars in the Tragic Pleiad. Lycophron had no inconsiderable task. An indication of the resources of the Library is given in the fact that twenty-four comic poets are cited or quoted in the scholia on the Aves alone. He studied each roll that contained a comedy and gathered facts about the author's life and minute details as to the play, and jotted down anything else he thought worthy of record. When his labor of cataloguing was concluded he had a great collection of notes, and these he put together in a treatise on Comedy in at least nine volumes.² Other books on the same subject followed. Callimachus treated it in his general classification and description of the contents of the Library in one hundred and twenty volumes.³ Eratosthenes wrote a work of great erudition on the Old Comedy⁴ in at least twelve volumes.⁵ Treatises such as these of Lycophron, Callimachus, and Eratosthenes were veritable treasure-houses for younger scholars who were pursuing their studies of

¹ Cf. Tzetzes in Kaibel's *Comicorum Fragmenta* 19 § 19 and 31 § 28.

² *Λυκόφρων δ' ἐν τῷ θ' περὶ κωμῶδίας*. Athen. xi 485 D. For references to Lycophron in the scholia, see Schol. Pl. 1194, Vesp. 91, 103, 239, 704, Pac. 199, 702, Thesm. 567.

³ *πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμπάντων καὶ ὧν συνέγραψαν ἐν βιβλίοις κ' καὶ ρ'*. Suid. s.v. *Καλλίμαχος*.

⁴ *περὶ τῆς ἀρχαίας κωμῶδίας* Diog. Laert. vii 5. Cf. Harpoc. s.v. *Μεταλλεῖς*. It is sometimes cited simply as *περὶ κωμῶδιῶν*. Cf. Schol. Ran. 1028. In Schol. Av. 556 the book is assumed to be so well known that the title is omitted.

⁵ Photius s.v. *εὐκλεία* cites the twelfth.

comedy in Alexandria and needed guidance in working among the vast collections of the Library.

Systematic commenting on comedy began early in Alexandria. The first scholar who gave special attention to the interpretation of Aristophanes in a continuous commentary was Euphronius,¹ a youthful contemporary of Callimachus and one of the teachers of Aristophanes of Byzantium; so good a poet, too, that it is alleged he belonged to the Pleiad. His book is frequently quoted in the scholia, especially in the notes on the *Aves*. In these notes he elucidates the meaning of words (Schol. Av. 765, 798, 933, 1378, 1563, 1745) or of a phrase (266) or of a sentence (358), or comments on the form of a word (299) or the significance of an epithet (872), or states facts of prosopography (997, 1379 bis, 1536) or of literary history (1403).² Inclination to linguistic interpretation is what was to be expected from a scholar writing at this time. His views are frequently challenged in the notes anonymously. No evidence exists that either Callimachus or Eratosthenes, respectively the older and younger contemporaries of Euphronius, wrote a commentary on Aristophanes. The poems of Callimachus are quoted in the scholia on the *Aves* to illustrate Aristophanic usage (Schol. Av. 129, 261, 364, 598, 832, 872); his treatise on Birds is also cited (302, 303, 765, 883, 1181), and twice notes occur of such purport that they may safely be attributed to his catalogue (692, 1242).³ Eratosthenes's treatise on the Old Comedy is once cited in the scholia on the *Aves* (556) and one other note on this play names him (122).⁴

¹ See Schol. Av. 1403; Athen. xi 495 c: *Εὐφρόνιος ἐν ὑπομνήμασι*. This scholar has finally been given his rightful place. See C. Strecker's evidence and argument in his *De Lycophrone Euphronio Eratosthene comicorum interpretibus* (1884).

² For other scholia bearing his name, see Schol. Pl. 385, 904, Nub. 1264, Ran. 1093, Vesp. 604, 606, 674, 675, 696, 1005, 1086, 1144, 1530.

³ For further references to Callimachus, see Schol. Pl. 388, 677 bis, Nub. 508, Ran. 216, 1297, Eq. 821, Ach. 127, 144, 724, 927, Vesp. 62, 262, 836, Pac. 28, 363, 637, 835, 1067, 1244, Thesm. 80.

⁴ See also Schol. Pl. 797, 1194, Nub. 967, Ran. 1028, 1263, Eq. 963, Vesp. 239, 502, 704, 1032, Pac. 48, 70, 199, 702, 755, Thesm. 516.

The number of volumes collected in the main Alexandrian Library had become enormous in the last half of the third century before Christ. Entertaining tales about the acquisition of books by the first three Ptolemies, with small regard for private rights and none to cost, were rife in antiquity. A book-trade had been established in Athens as early as the middle of the fifth century before Christ,¹ and in the next two hundred years books were disseminated broadcast throughout the Greek world, whence from all quarters they again converged upon Alexandria. The mere fact that thirty-six plays of Aristophanes are quoted or cited in the extant scholia on this author will serve as an indication of the treasures housed in the great Library. The text of these comedies had suffered inevitable damage at the hands of careless scribes, of willful actors, of dilettantish owners.² Different copies of a popular play would show marked variations of text. The cataloguers had described them as they found them, those who first used them had taken the copy that came to hand, but presently significant differences in readings pressed home and were felt to demand a revision of the text. This important task was undertaken by Aristophanes of Byzantium, who came when a lad to Alexandria with his father, a military man, sat under all its greatest teachers,³ devoted himself to the

Growth of
the Library

State of the
Aristophanic
Text

Aristophanes
of Byzantium

¹ See Lewis R. Packard's *Beginning of a Written Literature in Greece*, Transactions of the American Philological Association XI (1880) 34 ff., and Dziatzko in Pauly-Wissowa's *Real-Encyclopädie* III 973 ff. and (for bibliography) 939.

² The errors due to the μεταχαρακτηρίσαντες belong in another category, but they must be taken into account in dealing with the text even of Aristophanes, nor did the Alexandrine scholars ignore them. Cf. Schol. Av. 66, 835. See Herzog's *Umschrift der älteren griechischen Literatur in das ionische Alphabet* (1912) 31 ff., 98 ff.

³ Cf. Suid. s.v. Ἀριστοφάνης Βυζάντιος: . . . μαθητῆς Καλλιμάχου καὶ Ζηνοδότου, ἀλλὰ τοῦ μὲν νέος τοῦ δὲ παῖς ἦκουσε, πρὸς δὲ τούτοις καὶ Διονυσίου τοῦ Ἰάμβου καὶ Εὐφρόνιου (τοῦ Χερρονησίτου καὶ Μάχωνος τοῦ) Κορινθίου ἢ Σικωνίου. Cf. also Athen. vi 241 f: μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μάχων ὁ κωμωδιοποιὸς ὁ Κορινθίος μὲν ἢ Σικυώνιος γενόμενος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ ἐμῇ καταβιὸς καὶ διδάσκαλος γενόμενος τῶν κατὰ κωμωδίαν μερῶν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ. See R. Schmidt's *De Callistrato Aristophaneo* (1848) 20, n. 53; Nauck's *Aristophanis Byzantii Grammatici Alexandrini*

study of philology, and was appointed librarian in 195 B.C. at the age of sixty-two.¹ The few scholia on our poet to which the learned scholar's name is attached relate chiefly to the text, — to readings (Schol. Av. 1342, Thesm. 162), or the use of *σημεία* (Av. 1178, Nub. 958, Thesm. 917, Ran. 153), or sources (Nub. 967²), or they deal with matters such as would naturally be treated in a commentary (Av. 1463, 1541, 1620). Once his collection of Prose Proverbs is cited (Av. 1292). Whether Aristophanes, in his text edition of the poet, wrote the lyrics in cola or not cannot now be determined. Nobody else is so likely to have introduced this useful method of writing; it certainly is not to be attributed to Heliodorus.³ It is also uncertain whether Aristophanes wrote a continuous commentary on our poet; if he did, it was a separate work.⁴ His pupil Callistratus, however, commented so fully on Aristophanes that we should assume that he wrote a commentary on this author, even if there were not express testimony to this fact (Schol. Av. 1337). Athenaeus reports one also on a play of Cratinus.⁵ His notes on the *Aves* (Schol. 436, 440, 530, 933, 997, 1337, 1378) and on other plays⁶ show that his scholarly interests had wide range. Aristarchus, the most distinguished pupil of Aristophanes and the last of the heroes of Alexandrian scholarship, succeeded

Fragmenta (1848) 1 ff.; Strecker's *De Lycophrone Euphronio Eratosthene* 7 f.; Susemihl's *Griechische Litteratur* I 281, n. 60. Cf. also Suid. s.v. 'Ερατοσθένης: . . . μαθητὴν ἐπίσημον καταλιπὼν Ἀριστοφάνην τὸν Βυζάντιον.

¹ See the account of this scholar and of his revision of the text of the Greek tragedians in von Wilamowitz's *Herakles* I¹ (1889) 137 ff., or in his *Einleitung in die Griechische Tragödie* (1910) 138 ff., a reprint of the Introduction in the first edition of the *Herakles*.

² **τηλέπορόν τι βόαμα:** φασὶ δὲ μὴ εὕρισκεσθαι ὅτου ποτέ ἐστιν· ἐν γὰρ ἀποσπάσματι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ εὕρειν Ἀριστοφάνη.

³ See my *Verse of Greek Comedy* (1912) 384 f.

⁴ When the text of an author was written on papyrus, the commentary was not put round about it on the same page, as in extant vellum and paper manuscripts in book form, but constituted a separate roll. See *Introd.* 53 ff.

⁵ xi 495 A: Καλλίστρατος ἐν ὑπομνήμασι Θραγγῶν Κρατίνου.

⁶ Schol. Plut. 385, 718, 1110, Ran. 92, 223, 270, 567, 588, 694, 790, 791, 826, 1422, Vesp. 157, 213, 604, 675, 772, 804, Pac. 344, 1060, 1126, 1165, Thesm. 917.

his master as librarian and held the post for thirty-five years. Suidas records that some forty pupils issued from his school and that his commentaries alone required more than eight hundred rolls. Among these was a commentary on Aristophanes.¹

Letters steadily tended to pure scholarship in Alexandria in the second century before Christ. Literature, such as it was, gave way to erudition and criticism. Callimachus, a poet admired by Catullus, imitated by Ovid, and praised by Quintilian, is succeeded by Aristophanes, one of the foremost scholars of the world, but a scholar simply. Aristophanes, Callistratus, Aristarchus, were not 'literary men.' The tendency, furthermore, was to specialization. The range of Eratosthenes had been encyclopedic. He wrote with authority on geography, mathematics, astronomy, philosophy, chronology, and literary history. It is not for us to scoff if his poetry was not of the highest order. But in Aristarchus the scholar, in the broad sense attaching to this term in the preceding century, narrowed into the specialist. He was, in modern phrase, a great Greek scholar. The bounds of specialization, moreover, were contracted in the second and succeeding centuries. Special topics were made the subject of treatment. Of writers on comedy, for example, Aristophanes wrote a tract on Comic Rôles,² which probably had to do chiefly with the New Comedy, and another with the surprising title *παράλληλοι Μενάνδρου τε καὶ ἀφ' ᾧ ἐκλεψεν ἐκλογίαί*. Porphyrius says that Aristophanes treated this delicate subject 'gently' because of his exceeding love of Menander. Aristophanes wrote also Introductions in set form to the comedies of our poet and prefixed them each to its own play in his text edition. The spurious hypotheses in verse that preface most of the plays in existing manuscripts of the

¹ Cf. Suid. s.v. 'Ἀριστοαρχος and see Blau, *De Aristarchi discipulis* (1883) 1 ff., who names twenty-two of the forty. The authority of Aristarchus is cited by name in the extant scholia on Av. 76, Pl. 3, Nub. 109 (?), Ran. 134, 191, 308, 320, 354, 357, 372, 970, 990, 1124, 1144, 1149, 1206, 1270, 1400, 1413, 1422, 1437, Eq. 487, 755, 1279, Vesp. 220, Pac. 1159, 1210, Thesm. 31.

² Athen. xiv 659 A. See Nauck's *Aristophanis Fragmenta* 275 ff.

poet and are honored with the scholar's name testify to a persistent tradition.¹ Ammonius, a pupil of Aristarchus, wrote a book entitled *οἱ κωμφοδούμενοι*, a comic prosopography.² A work with the same title in at least six volumes is ascribed to Herodicus of Babylon, an adherent of the Pergamene School but of uncertain date.³ Antiochus of Alexandria confined his exposition to the poets lampooned in the Middle Comedy.⁴ Crates, who made so stout a defence of 'anomaly' against the Alexandrian School, wrote on the divisions of comedy and the parts of the parabasis, whether in a separate tract or not is not known.⁵ Timachidas of Rhodes published a commentary on the *Ranae*.⁶ An Apollonius, whom it is difficult to identify, is likewise often quoted in the extant scholia on this play,⁷ as well as an Asclepiades, quoted less frequently, but of equal obscurity.⁸ Students of comedy in Alexandria must early have given systematic attention to the meaning of words, since the comic poets abound in terms, often tangled in a jest, that a century after they were used demanded explanation if the

¹ See von Wilamowitz's *Herakles* I¹, 145 (*Einleitung* 146).

² Cf. Schol. Av. 1297, Vesp. 947, 1239: 'Αμμώνιος (?) ἐν τοῖς κωμφοδομένοις, Pac. 363: 'Αμμώνιος δὲ ἄνομα ἀναγράφει. These notes are all prosopographic.

³ Cf. Athen. xiii 586 A and 591 c. He is cited in Schol. Ran. 1028. On his time, see Susemihl's discussion and citations in his *Griechische Litteratur* II 24 ff., 684 f.

⁴ Athen. xi 482 c: ὧς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κωμφοδομένων ποιητῶν.

⁵ See Tzetzes in Kaibel's *Fragmenta* 21 § 29. Cf. 28 § 19 and 33 § 36. For references to Crates in the scholia, see Schol. Ran. 294, Eq. 793 (cf. Suid. s.v. γυνπαρίσις), Vesp. 352 (?), 884, Pac. 259 (269 in V), and note also the third argument to the Pax.

⁶ Cf. Schol. Ran. 55, 223, 611, 850, 1211, 1270, 1282, 1294.

⁷ Cf. Schol. Ran. 357, 420, 501, 791, 850, 963, 1124, 1270, 1294, 1338, 1414, 1437. It seems probable that this is the Apollonius, son of Chaeris, named in Schol. Vesp. 1239, and that the references in Schol. Pac. 1126, Av. 1242, are also to him. See the discussion of this difficult question, with full citation of authorities, in Susemihl's *Griechische Litteratur* II 162, n. 101. See also R. Berndt, *De Charete, Chaeride, Alecione grammaticis* (1902) 31 ff., 50 ff.

⁸ Cf. Schol. Ran. 1270, 1276, 1331, 1344. These notes all touch upon questions of literary history, and it seems safe to attribute the comment in Schol. Av. 348, which is of the same nature, to the same Asclepiades.

reader was to proceed with comfort. He was in the same sort of predicament as the every-day Athenian, in our poet's own time, who essayed to read Homer.¹ Euphronius evidently made words a special subject of study,² and one of the most important contributions of Aristophanes of Byzantium to knowledge was his Lexicon.³ He was the first great lexicographer.

Lexicons

Demetrius Ixion, the renegade, wrote an Attic Lexicon⁴; Timachidas, Amerias, Hermonax, and Clitarchus wrote glossaries, which are repeatedly cited by Athenaeus⁵ and were excerpted by later lexicographers, and Artemidorus of Tarsus, in the first century before Christ, compiled a lexicon that seems to have been confined to comedy.⁶

Comedy had thus been the subject of study in Alexandria for two centuries and a half when Egypt became a Roman province

Résumé

in 30 B.C. The gradual specialization of this study enlarged its aggregate result: a substantial body of certified facts about comic writers and their plays had been gathered and recorded, and critical texts had been published. The investigation of this special subject, however, had been

**Community of
Scholars**

only part, and relatively a small part, of a large and vigorous movement. Scholars of like tastes with those named in this brief survey of the beginning and gradual

¹ πρὸς ταῦτα σὺ λέξων Ὀμηρείους γλώττας, τί καλοῦσι κρύμβα ;
 . . . τί καλοῦσ' ἀμενηνὰ κάρηνα ;
 . . . τί καλοῦσιν ἰδυίους ;

² Introd. 17.

³ The history and contents of this work have been thoroughly investigated. See Nauck, *Aristophanis Fragmenta* 69 ff., Rheinisches Museum N. F. VI (1848) 321 ff., *Mélanges gréco-romains* III (1869-74) 166 ff.; E. Miller, *Mélanges de littérature grecque* (1868) 427 ff.; A. Fresenius, *De λέξεων Aristophanearum et Suetoniarum excerptis Byzantinis* (1875); L. Cohn, *De Aristophane Byzantio et Suetonio Tranquillo Eustathi auctoribus*, Jahrbücher für Philologie, Supplementband XII (1881) 283 ff.

⁴ Cf. Schol. Av. 1569. For other notes of Demetrius, cf. Schol. Ran. 78, 184, 308, 970, 1196, Vesp. 240, Pac. 123.

⁵ See the Index Scriptorum in Kaibel's edition of Athenaeus.

⁶ ἡ Ἀρτεμιδώρου συναγωγή in Schol. Vesp. 1169. For other notes of this scholar, cf. Schol. Vesp. 1144, 1239, Pac. 344.

progress of the study of comedy had been specially investigating other forms of the literature that was already regarded as classic, both its verse and its prose. Even the specialist was not confined to his particular field. Hardly a man has been named in this survey of whom it cannot be affirmed on evidence that he was actively interested also in some other range or ranges of literature; some of these scholars traversed a wide field. Furthermore, the researches which finally took the form of commentaries on the plays of comic poets were of broad scope, involving the investigation of the life of the people of 'ancient' Greece in those aspects signified by the terms history, biography, geography, topography, mythology, antiquities, manners and customs, natural science, in short the 'matters of fact' comprehended by these investigators themselves in the word *ιστορίαι* in distinction from verbal and linguistic study. Finally, these students of life were in association, in the Museum, in the Schools, in the Library, not only with one another but also with able men who were creatively enlarging the bounds of knowledge during this time in medicine, in mathematics and astronomy, in geography and chronology, and less effectively in philosophy and history. The pulse of the intellectual life was strong in Alexandria in these years. Its typical scholar was not a recluse, and it would have been well worth while to hear at commons in the Museum the table-talk provoked by new discoveries, new theories, new books added to the Library, and the news of the outer world brought by incoming scholars and travelers.

When a great scholar died, the books that he had written, or copies of them, were added to the Library. Less eminent men also, prompted by an honorable ambition still manifest in scholars, doubtless contributed the records of their own investigations to the common store, and newly-written books came in from other centres of study, Athens, Pella, Antioch, Pergamum, Tarsus, Cos, and Rhodes. In the first century before Christ; therefore, the libraries in Alexandria housed not only thousands of manuscripts of Greek classics but

Additions to
the Library

also critical editions and many interpretative writings of various kinds that were the product of the centuries immediately preceding. The great Alexandrian philologists had been genuinely creative, not in literature but in science. It was these men chiefly who by developing, systematizing, and illustrating the principles of philology established the science of which Aristotle had laid the foundations. Their critical powers were severely tested at the very beginning of the period, when **Literary Criticism** Zenodotus, Alexander, and Lycophron undertook the classification and description of the thousands of rolls committed to their charge. Each volume had to be assigned to its proper category, its authorship and date determined, and the delicate question answered whether it was genuine or a forgery; for forgeries were rife in Alexandria, prompted by the well-known desire of its earlier rulers to accumulate books. The task set these men was too difficult to be accomplished with complete success in the first attempt, and its results were revised by Callimachus when he completed the catalogue. Eratosthenes in his great work on the Old Comedy, investigating a single subject minutely, must have found much to correct in previous records, and Athenaeus relates¹ that Aristophanes wrote a book which supplemented Callimachus's catalogue. These first systematic attempts in criticism in the field of literary history were thus successively scrutinized with the general result of gradual improvement in method.

The art of textual criticism was established by Zenodotus, Aristophanes, and Aristarchus. Zenodotus was the first scholar **Textual Criticism** to attempt to form a text by orderly comparison of uncontaminated manuscripts; he was the first critical editor of Homer, and his edition of the Iliad and Odyssey was the first recension of the text of any author that sought to restore the original. His distinction as the originator of a sound method is not greatly diminished by the fact that in applying it he was often controlled in his choice of readings, and in

¹ Athen. ix 408 F: 'Αριστοφάνης . . . ἐν τοῖς πρὸς τοὺς Καλλιμάχου πίνακας.

conjectural restorations of corrupt passages, by considerations that were too subjective. Here again the work of the pioneer was subjected to discussion by his successors, Aristophanes and Aristarchus. The latter even subjected his own work to his own criticism, in publishing two text editions of the Homeric poems. These three scholars edited the text of other authors as well as that of Homer. Finally it must not be forgotten that

Exegesis

systematic commentaries on 'classical' authors were the invention of the scholars of Alexandria. The methods of literary, textual, and exegetical criticism that these scholars originated have been of permanent value. It is sheer self-complacence that would lightly esteem the service that they rendered to posterity, sheer prejudice that fails to find in the extant scholia to classical authors, however mutilated and abbreviated, indubitable remains of their handiwork and satisfactory exemplification of their methods.

But towards the close of the Alexandrian period scientific methods of investigation had been established in philology and their applications amply illustrated. The time had come to gather, sift, and arrange results. This task was undertaken by

Didymus, in the last half of the first century before
 Didymus the
 first Variorum
 Editor Christ,¹ who may with propriety be regarded as the
 first scholar to compose variorum editions of the
 Greek classics. Such was the nature of the service he rendered to students of Greek comedy. He was a collector, not a scholar of original and creative genius; he gathered and transmitted to later ages the results of the labors of other men when these were in imminent danger of loss. Even his commentaries on the

¹ Suidas says: Δίδυμος Διδύμου ταριχοπώλου, γραμματικὸς Ἀριστάρχου, Ἀλεξανδρεὺς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀντωνίου καὶ Κικέρωνος καὶ ἕως Αὐγούστου, but cf. Suid. s.v. Ἰόβας, where he says that Juba lived in the time of Augustus and adds: συνήκμαζε δὲ αὐτῷ Δίδυμος. It is to be regretted that the dates of Didymus's birth and death cannot now be determined, since he closes the Alexandrian period. Schmidt, in his *Didymi Chalcenteri Fragmenta* (1854) 6, fixes his birth in 41 B.C.; Susemihl, *Griechische Litteratur* II 197, n. 264, suggests 65 B.C.-10 A.D. as his limits; Rohde, in *Rheinisches Museum* N. F. XXXIII (1878) 218, n. 2, proposes 80-1 B.C.

Greek orators were compilations.¹ His extraordinary capacity for work and his prodigious industry no doubt unduly impressed some later Latin writers.² It is reported that he wrote over 3500 'books.' This is not incredible, granted a man of 'iron bowels,'³ for a 'book' was then a papyrus roll of limited extent.⁴ The comic poets were included within the range of this extraordinary activity. Besides Aristophanes, Didymus commented on Menander,⁵ and among older comedians on Phrynichus, Eupolis, and probably Cratinus.⁶ He compiled also a Lexicon to the Comic Poets, which was extensively excerpted by later lexicographers and scholiasts.⁷ His treatise on Corruption of Words is twice quoted in our scholia (Schol. Av. 768, Pl. 388).

Didymus, although professionally a collector of the results of abler men's labors, was at the same time a learned man of acute and discriminating mind. His commentaries, so far as they can be recovered, show that his interests were literary, historical, biographical, and antiquarian, rather than linguistic. This view is confirmed by his commentary on four orations of Demosthenes, including the reply to the letter of

His Intellect-
tual Interests

¹ See *Didymos Kommentar zu Demosthenes*, Berliner Klassikertexte I (1904) xxxii ff. (Introd. 61).

² E.g., Macrobius: *grammaticorum facile eruditissimus* (Saturn. v 18 9); *grammaticorum omnium quique sint quique fuerint instructissimus* (v 22 9). Cf. the terms applied to Varro by Cicero (*Brut.* 60) and Quintilian (x 1 95).

³ Cf. Suid. s.v. *Δίδυμος Διδύμου*: . . . *χαλκέντερος κληθείς διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν· φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ γὰρ βιβλία.*

⁴ The text of a play of 1225 lines (verses and cola), such as the *Acharnians*, would require a roll nearly twenty-one feet long, if written on sheets seven and one eighth inches broad with thirty-five lines to the column as in the Cairo papyrus of Menander. A commentary filling a roll of the same length, if written solidly on sheets of the same width in the hand of the scribe of Didymus's commentary on Demosthenes, with twelve words on the average in each line, would contain 14,700 words, the equivalent of forty-nine octavo pages, measuring six by four inches not including the margins, of a modern book printed in pica Porson Greek type.

⁵ Cf. Schol. Av. 1736: *ἐν τοῖς Μενανδρείοις, sc. ὑπομνήμασιν.*

⁶ See the evidence cited in Schmidt's *Didymi Fragmenta* 306 ff.

⁷ See Schmidt's *Didymi Fragmenta* 27 ff.

Philip, to which reference has just been made ; but the same conclusion as to his intellectual bent is to be drawn also from the extant commentary on plays of Aristophanes. A word needs to be premised. A second editor of a variorum commentary on Aristophanes, Symmachus, appeared about one hundred years after Didymus, and some centuries still later an anonymous scholar again undertook the task of compilation. These editions will shortly be more fully considered. For the present it suffices to remark that, as the result of successive compilations,

A Problem in the Scholia it is sometimes difficult to determine, when Didymus (or some other scholar) is named, just how much of the extant scholium is to be attributed to him. One may feel doubtful, for example, about Schol. Av. 13. Is Didymus the source of the historical reference that explains the word-play on Orneae or has the anonymous compiler drawn this from some other source? Similarly in Schol. Av. 816 is the definition that follows the paraphrase Didymus's? The key to the solution of this source of perplexity is to be found in other notes that are less doubtful. In these Didymus is sometimes quoted alone and verbally, as in Schol. Av. 768, 835 (*οὐτω Δίδυμος*), 836, 1273 (*οὐτω Δίδυμος*), 1521. The limits of his comment are here marked with reasonable certainty, and notes such as those on 835 and 1273 make it probable that when notes occur like those on 13, 816, 1113, the whole is to be ascribed to Didymus, especially since in most cases the note from another source is given as a separate comment, either with the lemma repeated or with *ἄλλως*. Cf. Schol. Av. 768, 816, 835, 1113, 1273, 1521. The limits are even clearer when, as often happens, the final compiler of the notes contrasts Didymus's view with Symmachus's, or sets it over against a view that he has adopted from some other source, generally unnamed. For the former, cf. Schol. Av. 704, 876, 994, 1000, 1121, 1283, 1294, 1297, 1364, 1379, 1681, 1704; for the latter, Schol. Av. 43, 217, 304, 530, 737, 824, 1112, 1295. It is reasonable, therefore, to conclude in general that the note to which a scholar's name is attached is to be attributed wholly

to him ; but, in view of the compressed form and often confused arrangement of the scholia as now found on the margins of our manuscripts, this working principle must not be pressed too far.

A classification of the notes on the Aves to which the name of Didymus is attached shows that his interest in linguistic interpretation is secondary. Notes on accent are attributed to him on 58 and 1121, and on 149 he observes that the poet used the masculine form *Λέπρεος*. He ventures two etymologies on 149 and 1283, and gives glosses on 530 and 1521. Like all other Alexandrians he often interprets by paraphrase, as on 816, 994, 1273, 1678, but he falls into the rhetorical trap only once, on 1112. Twice he essays the text, rightly declaring for *κηρύλος* in 299, but proposing on 1681 an impossible solution of a notorious difficulty. His main interest as interpreter lies elsewhere. The point may be historical, as on 13, where he cites Androtion in support of his explanation, as on 1379 he cites Aristotle on a matter of prosopography ; or topographical, as on 149, 737. He is interested in antiquities. On 217 he touches on the primitive elegy and the fitting musical instrument to accompany it ; on 704, the omen signified by the flight of a bird on the right ; on 876, the attendance of sodomites in the mysteries of Rhea ; on 1000, the shape of the charcoal-kiln ; on 1273, the duties of a boatswain ; on 1704, the Homeric bloody sacrifice, acutely explaining how Aristophanes builds a jest on this. In three notes, on 43, 994, 1364, he remarks on the dress or equipment of actors. He ventures also into ornithology, and on 304 identifies the *πορφυρίς* as a *μικρὸς ἰέραξ* ; on 737 explains the poet's *Μοῦσα λοχμαία* by noting that the nightingale is preëminently a songster ; on 768 notes the tricks of the partridge ; on 1113 differentiates the crop of a bird from the gizzard. But he is more interested in persons, and his prosopographical notes are generally detailed. On 440 he identifies the poet's 'Ape' with Panaetius and explains the jest, missed by modern editors, that lies in calling him *μαχαιροποιός* ; on 876 he shows the propriety of regarding

Didymus's
Notes on the
Aves

the sparrow, a lascivious bird, as the mother of Cleocritus, a catamite; on 1294, 1295, 1297, he gives information about four of Aristophanes's 'birdmen,' on *Midias* in 1297 at length, quoting Ammonius with approval and quoting or citing several comic poets; and on 1379 he has a corresponding note on *Cinesias*. He shows appreciation of the poet's jests in his notes on 13, 440, 816, 824 (an acute observation), 835, and 1704, missing the point only once, on 835. But the most surprising and agreeable feature of his annotation is his appeal to the poets in establishing or illustrating his points. Thus on 704 he quotes a choliamb from some anonymous poet; on 1121 the first verse of Pindar's First Nemean; on 1283 he quotes from Epicharmus; on 1297 from Plato's *Peri alges*; on 1681 from our own play; and on 1704 from Homer. His citations also are numerous, as if he (or the scholar to whom he was indebted for the citation) assumed that his readers would have the originals in hand. Thus on 440, 876, 1294, 1297, he cites the *Demi*, *Flatterers*, and *Taxiarchs* of Eupolis, the *Ephialtes* and *Poastriae* of Phrynichus, the *Islands* of Aristophanes, the *Victories* of Plato, the *Homer* of Metagenes, and the anonymous *Atalantae*.¹ These are not the notes of a dullard.² They are not, of course, in their original form, but have been greatly abbreviated by subsequent editors and scribes. We have now a more satisfactory exemplification of Didymus's style in his commentary on Demosthenes, although even this is probably not in its exact original form.

Egypt became a Roman province in 30 B.C. The events which

Alexandria
under Roman
Rule

led to this momentous political change followed one another in quick succession after the battle of Pharsalus, and Egypt, in the person of Cleopatra, was

¹ Notes are ascribed to Didymus also on *Ran.* 13, 41, 55, 104, 186, 223, 230, 704, 775, 965, 970, 990, 1028, 1305, *Ach.* 1076, 1102, *Vesp.* 772, 1038, 1063, 1178, 1309, 1388, *Pac.* 758, 831, 932, 1254, *Thesm.* 31, 162, *Lys.* 313.

² See Adolf Römer's expression of his contemptuous opinion of Didymus in *Blätter für das bayerische Gymnasialschulwesen* XXI (1885) 273 f. and in *Abhandlungen der königlich bayerischen Akademie* XIX III (1892) 632 ff. See also Rutherford, *A Chapter in the History of Annotation* (1905) 432.

continuously involved in them. Didymus's scholarly activity falls partly within this period, but chiefly beyond it in the time of Augustus. To what extent were Didymus and his successors in the first century of the Christian era able and disposed to maintain the traditions of Alexandrian scholarship? Had they the necessary means at their command and did Alexandria continue to be the attractive home of scholars? These questions intimately concern our present inquiry into the history and constitution of the Aristophanic scholia. To put them specifically, — what was the state of the Alexandrian libraries in 30 B.C. and how did the strong set of the current of men's interests at this time towards Rome affect studies in Alexandria?

At the time of the battle of Pharsalus the great Library connected with the Museum and that in the Serapeum were still intact. The total number of volumes in these libraries The Libraries had greatly increased since the reign of Philadelphus, when on the authority of Tzetzes it was 532,800.¹ It is not in itself incredible, therefore, that, as Gellius and Ammianus Marcellinus report in later times, the number was 700,000 when Julius Caesar arrived in Alexandria, even if the special liability of papyrus books to decay (less, however, in Egypt than elsewhere) is taken into account, and proper deductions are made for loss from use and accidental causes. Furthermore, Antony at some time towards the close of his life transferred to Alexandria the library of 200,000 volumes that had been gathered in Pergamum. This was one of the infatuated man's gifts to Cleopatra. The offense was so grave that Calvisius made it the ground of a charge against him² when Augustus, as he was to be

¹ See Introd. 13.

² See Plut. Anton. 58. Lumbroso in his *L'Egitto ai tempi dei Greci e dei Romani*² (1895) 134 ff. denies the fact, but the technical phraseology used by Plutarch, *είκοσι μυριάδες βιβλίων ἀπλῶν* (Introd. 13, n. 1), indicates a good source. Dziatzko, moreover, suggests that the present condition of the much discussed eastern chamber in the existing remains of the library in Pergamum indicates that it may have been reconstructed, as if for other use, after the removal of the books. See Dziatzko in Pauly-Wissowa's *Real-Encyclopädie* III 414 f. and the modern authorities there cited.

named, read clauses in Antony's will to the Roman Senate. But not all these books were in Alexandria when Egypt became a Roman province. Some of the original accumulations, made before the books from Pergamum were added, had been burnt in

Conflagration 47 B.C. at the time Julius Caesar was obliged to fire
in 47 B.C. the seventy-two ships of war in the Great Harbor and those in the dockyard when besieged in the city by the forces of the party under Pothinus. The fact of the burning is reported, in greater or less detail and with greater or less exactness, by many ancient writers. Some scholars have

Testimonies concluded from these accounts that the great Library was totally destroyed at this time.¹ Caesar himself says nothing

Caesar about the loss of books when he was compelled to set the ships on fire.² Plutarch, although his account of events from the revolt of Achilles to Caesar's departure from Alexandria for Asia is very brief, is in remarkable agreement with Caesar in clearly recognizing the gravity of Caesar's situation.³ Caesar's safety depended on his preventing the enemy from acquiring control of the ships, and his only possible course was to burn them. No other authority, not even Cassius Dio,⁴ thus clearly recognizes the stern necessity of Caesar's action. Ammianus Marcellinus⁵

¹ Von Wilamowitz has expressed this view (*Herakles* I¹ 162, *Einleitung* 163) and drawn conclusions from it that seem to me to be doubtful. See also Susemihl in his *Griechische Litteratur* I 344. Mahaffy, on the other hand, is disposed to consider the story of the burning of the Library as wholly a fabrication. See his *Empire of the Ptolemies* (1895) 454, and *Egypt under the Ptolemaic Dynasty* (1899) 242. Bouché-Leclercq in his *Histoire des Lagides* II (1904) 198 f. leaves the question open.

² Bell. Civ. iii 111.

³ δεύτερον δὲ περικοπόμενος τὸν στόλον ἠναγκάσθη διὰ πυρὸς ἀπόσασθαι τὸν κίνδυνον, ὃ καὶ τὴν μεγάλην βιβλιοθήκην ἐκ τῶν νεωρίων ἐπινεμέμενον διέφθειρε. Plut. Caes. 49.

⁴ κάκ τούτου πολλὰ μὲν μάχαι καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ αὐτοῖς ἐγίγοντο, πολλὰ δὲ καὶ κατεπιμυρατο, ὥστε ἄλλα τε καὶ τὸ νεώριον τὰς τε ἀποθήκας καὶ τοῦ σίτου καὶ τῶν βιβλίων πλεῖστων δὴ καὶ ἀρίστων, ὡς φασι, γενομένων καυθῆναι. Hist. Rom. xlii 38. Dio uses the word ἀποθήκη regularly in the sense of βιβλιοθήκη. Cf. xlix 43, liii 1, lxviii 16. Cf. τὰς ἀποθήκας τῶν βιβλίων in Lucian, Adv. Indoct. 5 (III 103 Reitz).

⁵ xxii 16 12 f. (Clark).

names Caesar only in order to fix the time, Seneca¹ does not mention him. Orosius,² alleging that the royal fleet had been hauled on shore, says simply that orders were given by somebody not named to set it on fire, and Gellius³ states in positive terms that the fire which destroyed the ships was accidentally kindled. Plutarch and Dio then proceed to narrate that the dockyard also was burnt, as Caesar clearly implies, and add that the fire spread, a statement made also by Orosius.

Some interpreters have thought that at this point Orosius, the latest of our authorities, writing in the beginning of the fifth century after Christ, introduces new and significant detail. Parthey⁴ concluded from his words, "quadringenta milia librorum proximis forte aedibus condita," that Caesar had had the books removed from the Library and brought provisionally to the 'buildings' (*sic*) in which they were burnt, with the intention, perhaps, of carrying them back to Rome and exhibiting them in his triumph. Caesar, we know, had made public libraries a feature of his general plan for the adornment of Rome and had called to his aid in accomplishing this no less distinguished a man than Varro.⁵ It is an alluring supposition that he was now meaning to carry this great collection of books home to constitute the first public library in Rome. But Alexandria was then seething with hostility to Caesar, whose force was small, and Pompey's party still had a powerful fleet afloat. It would have been extremely difficult, if not impossible, in times so troubled as these, either to transfer 400,000 papyrus rolls from the Library to the dock or to transport them so great a distance across the sea. The most recent advocate of this view silently adopts the reading "quadraginta milia" in the clause quoted from Orosius.⁶ But this reading is forbidden both by the best tradition of

¹ De Tranquill. Animi, ix 4 f.

² Hist. adv. Pagan. vi 15 31 (Zangemeister).

³ Noct. Attic. vi 17 (I 229 Hertz).

⁴ *Alexandrinisches Museum* 32.

⁵ Sueton. Iul. 44.

⁶ Sandys, *History of Classical Scholarship* I² 112: "the flames spread to the shore, where 40,000 volumes *happened* to be stored up in the adjacent buildings."

Orosius's text (see Zangemeister's critical report) and by the following context. Orosius proceeds to state, in language so turgid that Parthey, embracing the counsel of despair, declares it corrupt, that the empty 'armaria,' which were still to be seen 'in temples' plundered of their contents by men of his own day, suggested rather that books had been emulously collected afresh after the burning than that a second library, apart from the 400,000 volumes, had existed in Alexandria at that time and had escaped destruction. The very point of his lucubration lies in the vast number and is lost if we reduce this to 40,000. But his rhetorical speculations are futile, for there was in fact another very considerable library in Alexandria at the time of the fire, and moreover it had been there since the time of Philadelphus: the library in the Serapeum. Orosius has no standing as a historian. He undertook to write a universal history, but could not use Greek sources of information.¹ Casaubon declared that no dependence could be placed on his statements of fact unless corroborated by some other and trustworthy writer.²

What conclusion do these authorities justify as to the extent of the loss to the Library caused by Caesar's firing of the ships in 47 B.C.? Orosius, perhaps, may be dismissed. Gellius, writing at the end of the second century of

Extent of the
Loss

¹ See Sandys, *History of Classical Scholarship* I² 219, 371.

² It is by no means certain that the interpretation that has been given to the words "quadringenta milia librorum proximis forte aedibus condita" is what Orosius meant. At the time he was writing (about 415 A.D.) there were no pagan books of consequence and no library-buildings in Alexandria, as indeed his own words testify. The Bruchion, in which tradition places the great Library (Epiphan. De Mens. et Ponder. xi 168 = III 256 Migne), had been destroyed at the end of the third century in the time of Aurelian (Amm. Marc. xxii 16 15), and a century later under Theodosius I the temple of Serapis was transformed into a Christian church and monastery (Eunap. Aedes. 472 Didot; Theoph. Chron. 71 7 ff. de Boor). Presumably, therefore, Orosius was ignorant of the original situation of the Library, and he may merely be saying: '400,000 volumes were burnt which were housed in a building that as it chanced was situated close to the dockyard.' It would be quite in his manner to assume without investigation that since books were destroyed — a notorious fact — the library in which they were stored must have been close to the source of the fire.

the Christian era, discredits his own statement. He gives the number of volumes in the total collections made by the Ptolemies 'in Egypt' and says that these were *all* burnt, but we know that the library in the Serapeum was not affected. Ammianus, two centuries later, is even less credible. He says that both libraries were burnt, but his knowledge of them is so vague and untrustworthy that he places them both in the Serapeum. Seneca makes a brief statement in passing, but even in this falls into at least one grave error.¹ Two testimonies remain. Plutarch, writing in the first century after Christ, says that 'the great Library was destroyed.' Dio, who was a painstaking historian, writing at the beginning of the third century, says that 'the repository of the books,' i.e. the Library, 'was burnt.' Do these statements justify the conclusion that the great Library and

its contents were *totally* destroyed? This inquiry is perplexed by our ignorance of the exact situation of the Library. It is a rational inference from the language of Plutarch and Dio that it cannot have been far removed from the dockyard. Strabo states that the Museum was in the royal quarter of the town, where the palaces built by successive Ptolemies were situated, and scholars are agreed that

Was the
Destruction
total?

¹ quadraginta milia librorum Alexandriae arserunt. pulcherrimum regiae opulentiae monumentum alius laudaverit, sicut et Livius, qui 'elegantiae regum curaque egregium id opus' ait 'fuisse.' non fuit elegantia illud aut cura, sed studiosa luxuria. De Tranquill. Animi ix 5.—The number of the books that Seneca here says were burnt is far below that mentioned by any other of our authorities, and, what is more important, far below that which we know the great Library must have contained at this time. But his error is not surprising. His main theme in this passage is a biting criticism of the dilettanti who affected the acquisition of libraries, with a thrust, on the side, at Livy. The number of books burnt in Alexandria was not, for the matter he had in hand, of any particular importance, and doubtless 40,000 volumes would have seemed to him or to any Roman of his time a generous provision for a library. Books were not gathered in one great library in Rome, but were housed separately in relatively small collections, as that of Asinius Pollio in the Atrium Libertatis and the two established by Augustus in the temple of Apollo on the Palatine. There were ultimately twenty-eight of these smaller libraries in the city. See the authorities cited by Max Ihm in *Die Bibliotheken im alten Rom*, Centralblatt für Bibliothekswesen X (1893) 513 ff.

the Museum and the Library, from the very nature of the purpose to which they were devoted, must have been near one another. Dio implies that the fire spread to the northeast along the shore of the Great Harbor, passing from the dockyard, which abutted on the heptastadium, to the public granaries,¹ which were connected with the emporium, and thus on to the Library, but neither Library nor Museum can have been on the shore, for Strabo gives an enumeration of all structures alongshore from the promontory Lochias to the heptastadium and mentions neither of them. We reach the general conclusion that the Museum and Library were somewhere in the northern part of the city not far from the shore of the Great Harbor.² This was the part of the town in which Caesar took up his quarters when he landed. At the time of the fire he was occupying, he relates, one of the palaces. This was immediately connected with the theatre, which had approaches to the Great Harbor.³ The theatre is included by Strabo in his enumeration of the buildings alongshore, and was separated from the emporium and warehouses at the time of the fire only by the temple of Poseidon. The total destruction of the Library would imply a general conflagration at this time in this part of the city, but this supposition is excluded by Caesar's statement that he fortified his position the night after the fire and subsequently enlarged the area he occupied. Here his narrative breaks off, but the author of the *Bellum Alexandrinum* (probably Hirtius, Caesar's intimate friend) continues the account. He describes the gradual enlargement of Caesar's fortified position and says categorically that the damage done in the heavy fighting did not result from fire,

¹ ἀποστάσεις, 'warehouses,' in Strabo xvii 794 end: καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἀποστάσεις καὶ μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια μέχρι τοῦ ἑπτασταδίου. He passes in his description from the northeast to the southwest.

² On the ground of excavations made in 1866 by command of Napoleon III, it has been conjectured, in disagreement with the ancient evidence, that the Museum was situated in the western part of the city about a quarter of a mile from the Great Harbor. See Stoffel's *Histoire de Jules César* II (1887) 257 ff. with plate 19, and for his narrative of Caesar's long struggle against heavy odds II 41 ff.

³ Bell. Civ. iii 112.

since wood was not used in the construction of the buildings.¹ These contemporary accounts are confirmed by Strabo, who visited Alexandria only twenty-three years later and has given the only complete description of the city that is still extant.² *The Museum was then intact.* He describes this, the palaces, the tomb of Alexander, Pharos and the buildings along the Harbor, and many notable structures in other parts of the city, which was beginning to prosper under Roman rule. The dockyard and warehouses had been restored. These various considerations justify the conclusion that Plutarch's and Dio's statements that the Library was 'destroyed' or 'burnt' should not be interpreted literally. The Library was in the track of the fire, but presumably at its limit; it must have been a large building, covering a great area, if it housed 500,000 or 600,000 papyrus rolls and contained work-rooms for students and the staff; the damage done to the building may have been great and the loss

Conclusion of books serious, but it is improbable that both building and books were totally destroyed. Caesar was a man of letters as well as of arms; his silence would seem incredible, if he had been the cause, however innocent, of so irreparable a loss. His contemporary Cicero, who studied in Athens and Rhodes and knew the East, would have felt this loss deeply, but there is no mention of it in his voluminous writings. Strabo's silence also is intelligible on the assumption that the Library may have been seriously damaged, but had not burnt down and had been repaired. He was in Alexandria as a traveller, not as a student; the unique organization of the Museum attracted his attention; but if the Library in its immediate vicinity and all its books had been totally destroyed, he could hardly have failed to record so lamentable a catastrophe.

The fact of the fire may furnish a clue to the peculiar form of Didymus's scholarly activity. He may have deliberately

¹ nam incendio fere tuta est Alexandria, quod sine contignatione ac materia sunt aedificia et structuris atque fornicibus continentur tectaque sunt rudere aut pavimentis. Bell. Alex. 1.

² Strabo xvii 791 ff.

undertaken the duties of *variorum* editor because he realized that the results of the labors of his predecessors, recorded in many books, were not safe from chance destruction. A well authenticated fact supports this supposition: Aristarchus had made two recensions of the text of Homer; both were lost, presumably in the great fire, and Didymus undertook to restore the Aristarchean readings by such means as he could command.¹

What books, in general, had he at his disposal in his self-appointed task? First, those in the great Library that had not been destroyed in the fire, whatever we may conclude the number of these was; secondly, those in the Serapeum; thirdly, the 200,000 volumes of the Pergamene collection. These were considerable resources! No other city, certainly, could then have furnished him such ample means for prosecuting his task. Here was still the greatest collection of books in the world, as Mommsen has observed.² The temple of Serapis was very splendid. Ammianus compares it with the Capitol in Rome,³ and it was the last of the great monuments of Alexandria to survive the onslaught of Christian fanaticism.

There is no reason to believe that the 'daughter library'⁴ that Philadelphus established in the Serapeum differed either in character or in quality from the greater Library immediately connected with the Museum. What was the character of the Pergamene collection? This was begun, probably, by the first Attalus, as the first Ptolemy had begun to gather books in Alexandria a hundred years earlier, but it was Attalus's successor Eumenes II (197-159 B.C.) who, like Philadelphus, established the library and

¹ See Ludwich, *Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos* I (1884) 38 ff.

² "Mit der ersten Bibliothek der Welt behielt Alexandria zugleich durch die ganze Kaiserzeit einen gewissen Primat der wissenschaftlichen Arbeit." Mommsen, *Römische Geschichte* V⁶ 590. ³ xxii 16 12.

⁴ Cf. Epiphanius *De Mens. et Ponder.* xi 168 (III 256 Migne): *ἔτι δὲ ὕστερον καὶ ἑτέρα ἐγένετο βιβλιοθήκη ἐν τῷ Σεραπειῶ μικροτέρα τῆς πρώτης καὶ θυγάτηρ ὠνομάσθη αὐτῆς.*

erected the building in which it was housed.¹ Both the Alexandrian and the Pergamene collections were made rapidly and consisted originally of books (papyrus-rolls) purchased in the book-markets of all Greece.² Pliny relates that one of the Ptolemies, jealous of the growth of the library in Pergamum under Eumenes II, forbade the exportation of papyrus-paper from Egypt and that the use of parchment as writing-material was thereupon 'discovered' in Pergamum.³ The last part of this statement is as absurd as the corresponding tale in Pliny⁴ that the use of papyrus-paper was not discovered till after the foundation of Alexandria;⁵ but, granted that Ptolemy Epiphanes or Ptolemy Philometor imposed some such restriction as Pliny relates, its bearing and effect should not be misconceived. The library in Pergamum was not a collection of parchment books, as is sometimes carelessly stated. The main part of this library must already have been collected when Ptolemy imposed his restriction: his rival was now formidable. His edict did not prevent the subsequent acquisition of books in the markets, although it may have raised the price of both books and papyrus-paper; its temporary effect may have been to necessitate some use of parchment for rolls written or copied in Pergamum, but since parchment did not come into general use until centuries after this time,⁶ the effect of Ptolemy's embargo cannot have been momentous. In contents the two libraries did differ: Alexandria had the best collection of the old Greek poets, Pergamum of the masters of prose, and Didymus may have been attracted to writing commentaries on the Attic orators by the excellence of the Pergamene collection. He may also have found in this library the means of restoring the Homeric recension of

¹ Cf. Strabo xiii 624.

² Cf. Strabo's statement (xiii 609) of the apprehensions of the heirs of Neleus, who had inherited Aristotle's library, that they might be plundered by the Attalids: *ἐπειδὴ δὲ ἤσθοντο τὴν σπουδὴν τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων . . . ζητούντων βιβλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Περγάμῳ βιβλιοθήκης, κατὰ γῆς ἔκρυψαν ἐν διώρυγι τινι.*

³ N.H. xiii 70.

⁴ N.H. xiii 69.

⁵ See Birt, *Das Antike Buchwesen* (1882) 52 ff.

⁶ Introd. 64.

Aristarchus, the last of the 'heroes' of Alexandrian scholarship and the contemporary of Eumenes II. For it is likely that copies of most of the books written by the great Alexandrian scholars were in the Pergamene collection, precisely for the reason that the two schools were in sharp rivalry. In order to attack a rival successfully, it is necessary first to learn his views. Didymus, then, probably found in the Pergamene books brought to Alexandria by the order of Antony excellent, although doubtless incomplete, compensation for whatever books had been lost when the great Library was set on fire.

It is also probable that Didymus pursued his task continuously in Alexandria. There is no evidence that he taught in

Rome, although this is assumed as a fact or stated with greater or less confidence in some modern books.

Did Didymus
teach in
Rome?

This view has doubtless been promoted by an unfortunate conjectural reconstruction, which M. Schmidt proposed sixty years ago,¹ of the text of Suidas's account of Didymus Chalcenterus and Didymus the Younger. Suidas says of the latter: *Δίδυμος νέος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ· ἔγραψε πιθανά, περὶ ὀρθογραφίας καὶ ἄλλα.* Schmidt's drastic and discredited 'emendation' removes the first four words and combines the remainder with Suidas's account of the elder Didymus. But although it is probable that Didymus himself never taught in Rome, other Alexandrian scholars, his contemporaries and successors, did resort to it. Strabo, at the close of his glowing account of the state of scholarship in Tarsus in his time, declares that Rome was then full of scholars from Tarsus and Alexandria.² This is a pardonable exaggeration, for learned men resident even in distant parts of the world were then strongly

Rome attrac-
tive to
Learned
Greeks

attracted to the great city on the Tiber. This attraction had long been felt by Greek scholars on the mainland and in Asia. When Crates, detained in Rome

¹ In his *Didymi Fragmenta* 2 f., 335 f.

² xiv 675: *μάλιστα δ' ἡ Ῥώμη δύναται διδάσκειν τὸ πλῆθος τῶν ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως φιλολόγων· Ταρσέων γὰρ καὶ Ἀλεξανδρέων ἐστὶ μεστή.*

in 169 B.C. by a fortunate accident, had delivered there the lectures that Suetonius says¹ first roused interest at Rome in the scholarly study of literature, Pergamene Greeks began to journey westward, Panaetius, Asclepiades Myrleanus, Apollodorus, Athenodorus.² Political and commercial relations had been maintained between Rome and Egypt from the time of Philadelphus to that of Cleopatra,³ but Egypt remained an independent sovereignty long after Greece and Pergamum passed under Roman control, and few among the Greek scholars who first frequented Rome were Alexandrians.⁴ Alexandria remained 'the home of scientific inquiry and of literary activity' even after the reported atrocities of Ptolemy Physcon (145-116 B.C.), who is declared to have driven forth its learned men.⁵ It continued to flourish as a seat of learning attractive to scholars even in the troubled times that followed his reign; but when Augustus inaugurated his unexpected but astute policy of conciliation by distinguishing personally with signal honor the Stoic philosopher Areius Didymus of Alexandria, he turned the eyes of Alexandrian scholars towards Rome. Plutarch relates that he entered Alexandria holding Areius by the hand and discoursing with him alone of all his companions, and then said, addressing the Alexandrians, who were expecting the utmost severity, that he pardoned them first because of the greatness of their city, secondly in recollection of its founder Alexander, and thirdly, he continued, turning to Areius, 'to gratify my friend.'⁶ Augustus pursued this wise and friendly

Astute Policy
of Augustus

¹ De illustribus Grammaticis 2.

² See Sandys, *History of Classical Scholarship* I² 160, and, for Athens, Ferguson, *Hellenistic Athens* (1911) 333 ff.

³ The notorious seventh Ptolemy even ventured to propose marriage to the widowed Cornelia, mother of the Gracchi (Plut. Tiber. Gracch. 1).

⁴ See the list of Greek men of letters who resorted to Rome in the earlier time, in Hillscher's *Hominum litteratorum Graecorum ante Tiberii mortem in urbe Roma commoratorum historia critica*, *Jahrbücher für Philologie*, Supplementband XVIII (1892) 355 ff.

⁵ Athen. iv 184 c (I 401 f. Kaibel).

⁶ *Moralia* 814 D (Praec. gerend. Reipub. xviii).

policy consistently, and in evidence of his good will erected the splendid 'temple' in honor of Caesar¹ of which Temple of Caësar Strabo indicates the situation.² If Philo's account may be trusted, it rivalled the Museum and the Library.³

Under Roman rule, then, Alexandrian scholars also repaired to Rome, either for a time or to remain, chiefly as teachers. We are better informed about the scholarly activity of these learned Alexandrians than about their movements, and we cannot logically conclude that a given scholar did not resort to Rome because the fact of his residence there is not recorded in any extant authority, although the lack of a record establishes a presumption. This presumption is raised in Didymus's case to a high degree of probability by other considerations. His Didymus probably not in Rome immense productivity precludes the supposition that he can have devoted much time to lecturing in any place, but this would have been his chief vocation in Rome. He was a writer,⁴ and Rome could not then have furnished him the means of prosecuting his peculiar task — he would have been hindered at every turn by lack of books.⁵

During the first two centuries of Imperial rule Alexandria remained a famous seat of learning in which the study of

¹ See Mommsen in CIL III Suppl. 6588.

² Καισάρειον, Strab. xvii 794; Caesaris templum, Pliny N.H. xxxvi 69.

³ οὐδὲν γὰρ τοιοῦτόν ἐστι τέμενος οἷον τὸ λεγόμενον Σεβάστιον, ἐπιβατηρίου Καίσαρος νεώς, ἀντικρὺ τῶν εὐορμοτάτων λιμένων μετέωρος Ἰδρυται καὶ ἐπιφανέστατος καὶ ὅλος οὐχ ἐτέρωθι, κατάπλευς ἀναθημάτων, ἐν γραφαῖς καὶ ἀνδριάσι, καὶ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ περιβεβλημένος ἐν κύκλῳ, τέμενος εὐρύτατον, στοαῖς, βιβλιοθήκαις, ἀνδρῶσιν, ἄλσει, προαυλαίοις, εὐρυχωραῖς, ὑπαίθροις, ἅπασιν τοῖς εἰς πολυτελέστατον κόσμον ἡσκημένον, ἐλπὶς καὶ ἀναγομένοις καὶ καταπλέουσι σωτήριος. Philo, Leg. ad Gai. 22.

⁴ Rutherford expressively says (*History of Annotation* 432) that this renowned 'Chalcenterus' (a copper-bottomed man, evidently) got his reputation 'by down-right breechwork.' 'Sitzfleisch' say the Germans.

⁵ Any demand in Rome for Didymus's own books would have been met by the book-trade, which had flourished in Alexandria since the founding of the libraries. Strabo (xiii 609) complains that booksellers both in Rome and in Alexandria were careless in selecting the scribes they employed and in their 'proof-reading.' In the earlier time even the greatest scholars lent the trade their assistance in preparing editions. See von Wilamowitz, *Herakles* I¹ 138 f. (*Einleitung* 139 f.).

philology as well as of other branches of knowledge was still effectively pursued.¹ Rome was then the most attractive city in the world to men of letters, and Alexandria was not the literary centre that it had been under the earlier Ptolemies; but it is a grave error to think of it as intellectually sterile during this period. Its Museum, Libraries, and Schools flourished, and conditions of study and research were now more favorable in many particulars than they had been in the preceding century. The students of philology were a goodly company. Some were Didymus's contemporaries, as Aristonicus, whose critical work on Homer challenged comparison with that of the older man and is frequently cited in the scholia on the Iliad. He wrote critically also on Hesiod and composed commentaries on Homer and Pindar, and he is reported to have written a book on the Museum in Alexandria, of which the loss is to be deplored.² Tryphon, another of Didymus's younger contemporaries, maintained the later Alexandrian traditions of pure scholarship. He was a specialist in grammar, but his most valuable investigations were in dialectology. Titles and fragments of some thirty of his works, which were heavily excerpted by later grammarians and lexicographers, have been recorded.³ Among his books was a rhetorical treatise on Tropes. The extant work,⁴ which bears his name but cannot be the original treatise, is 'an honest piece of work,' in the opinion of Rutherford, who has made it the

¹ See Mommsen, *Römische Geschichte* V⁶ 587 ff.; Croiset, *Littérature grecque* V 337; J. W. H. Walden, *Universities of Ancient Greece* (1910) 95.

² Cf. Phot. Bibliotheca 104 B 40 f. (Bekker). Aristonicus was an Alexandrian (Suid. s.v. 'Αριστόνικος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός), but at some time in his life taught also in Rome. Cf. Suid. s.v. Πτολεμαῖος ὁ Ἀριστονίκου, where probably we should read Πτολεμαῖος ὁ Ἀριστονίκου τοῦ γραμματικοῦ υἱός, καὶ αὐτὸς γραμματικός, ἀμφω δὲ ἐπεδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ etc., substituting υἱός for πατήρ, since it is highly improbable, because of his date, that the father of Aristonicus taught in Rome. Cf. also Schol. Il. Δ 423 and Athen. xi 481 D, where Ptolemy is designated simply as Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Ἀριστονίκου.

³ The second book of his Attic Accent is cited in a quotation from Herodian in Schol. Av. 876.

⁴ See *Rhetores Graeci*, Walz VIII 728 ff., Spengel III 191 ff.

basis of his treatment of tropes in the scholia of Aristophanes, and 'may well represent in substance Tryphon's teaching.'¹

Antigonus Antigonus of Alexandria, another but perhaps earlier contemporary of Didymus, is noted as the author of a lexicon to Hippocrates and probably composed also a commentary on Nicander.²

Theon Theon, son of Artemidorus, flourished under Augustus and was a distinguished commentator of the higher order on the Alexandrian poets, but he commented also on Homer, Pindar,³ and Sophocles,⁴ and wrote a lexicon to the comic poets.⁵ Like many of the scholars of his time he was a teacher as well as an author. His 'suc-

Apion cessor,' Apion, is a picturesque figure and seems to have but indifferent claim to the epithet of 'The Toiler' (ὁ μόχθος) applied to him in antiquity. Born in the Oasis of Upper Egypt, he came to Alexandria while still a lad and was reared in the house of Didymus. His teachers were Apollonius, son of Archibius, and Euphranor, then a venerable man who had topped his hundredth year. Apion adopted the profession of teaching and 'succeeded' Theon. Apion was teaching in Rome in the time of Tiberius, who called him 'cymbalum mundi.' In the time of Caligula⁶ he wandered forth as a peripatetic lecturer on Homer, and presently all Greece rang with his fame.⁷ He returned to Alexandria, but he was a bitter anti-Semite and was soon again in Rome at the head of an embassy sent by the Alexandrians to oppose the petition which a Jewish embassy under Philo presented to

¹ See Rutherford, *History of Annotation* 200 ff., and cf. Suid. s.v. Τρύφων Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς καὶ ποιητής.

² See Erotian's τῶν παρ' Ἱπποκράτει λέξεων συναγωγή in Klein's edition (1865) 32 ('Ἀντίγονος καὶ Δίδυμος οἱ Ἀλεξανδρεῖς').

³ See *Oxyrhynchus Papyri* V (1908) 28.

⁴ He is frequently cited on the margin of the newly discovered text of Sophocles's *Ichneutae*. See *Oxyrhynchus Papyri* IX (1912) 36 ff.

⁵ See the discussion of the evidence in Susemihl, *Griechische Litteratur* II 216, n. 394.

⁶ Seneca, *Epist.* 88 40.

⁷ See Lehrs, *Quaestiones Epicae* (1837) 3 ff., whose low estimate of the man is supported by the evidence.

Caligula. He taught again in Rome in the time of Claudius.¹ His two most noted works were a history of Egypt in five volumes and a Homeric glossary. He is cited twice in the scholia on Aristophanes.²

Seleucus, the Alexandrian, surnamed ὁ Ὀμηρικός, of the first half of the first century after Christ,³ lectured in Rome and was a prolific writer. He is cited in the scholia on the Iliad and Odyssey and twice in the scholia on Aristophanes.⁴ His books included commentaries on the poets, a treatise on Alexandrian proverbs and one on Hellenism, and an enormous work on the Gods that Suidas says required one hundred volumes.⁵ Comparable to this in bigness was a great glossary by Pamphilus in ninety-five volumes, which was subsequently excerpted by many writers. Among his books, of which some were on grammatical subjects, was an Art of Criticism (τέχνη κριτική).⁶ The date of Antiochus is uncertain, but he cannot be placed so late as the time of Hadrian.⁷ He has special interest in the present

¹ This seems to be the probable order of the events of his life, but one particular is uncertain which is important because of its bearing on Theon, about whom we are meagrely informed. Suidas says (s.v. Ἀπίων): . . . γραμματικός, μαθητῆς Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀρχιβίου, ἠκηκόει δὲ καὶ Εὐφράνορος γηραιοῦ καὶ ὑπὲρ ἑκατὸν ἔτη γεγονότος. Διδύμου δὲ τοῦ μεγάλου θρεπτός· ἐπαίδευσεν δ' ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος καὶ Κλαυδίου ἐν Ῥώμῃ· ἦν δὲ διάδοχος Θέωνος τοῦ γραμματικοῦ καὶ σύγχρονος Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύς. The application of the words ἦν δὲ διάδοχος Θέωνος is uncertain. They are variously interpreted by modern authorities to mean that Apion 'succeeded Theon as head of the Alexandrian School' (Sandys) or 'in the chair of grammar at Alexandria' (von Christ) or 'in the Museum at Alexandria' (M. Schmidt). In all these interpretations it is assumed that the scene of the succession was Alexandria, but Hilscher, Jahrbücher für Philologie, Supplementband XVIII (1892) 368, declares for Rome.

² Schol. Eq. 580, Pac. 778.

³ See E. Maass, *De biographis Graecis*, Philologische Untersuchungen III (1880) 33 ff.

⁴ Thesm. 840, 1175.

⁵ Cf. Suid. s.v. Σέλευκος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, where he adds ἐσοφίστησε δὲ ἐν Ῥώμῃ, and Athen. ix 398 A.

⁶ Suid. s.v. Πάμφιλος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός.

⁷ See Kaibel in *Hermes* XXIV (1889) 57.

inquiry as author of a prosopography in which he marshalled the poets who were made the victims of their fellows of the Middle Comedy.¹ The vicissitudes which marked the life of Epaphroditus were characteristic of the time. Born in Chaeronea, he became when a lad the slave of the Alexandrian scholar Archias, who reared and educated him. He passed into the possession of Modestus, then eparch of Egypt, became the tutor of his son, was freed and rose to distinction as author and teacher in Rome during the last half of the first century. It was during this time that by strange reversal of fortune he owned Epictetus as a slave and in his turn reared and educated him. Epaphroditus collected a library of 30,000 volumes and applied its resources to the composition of treatises on Homer's Iliad and Odyssey, Hesiod's Shield, and Callimachus's Origins, and especially of a Lexicon,² books that were all prized and often quoted by his successors.³ Every age produces its literary impostors, brilliant but shallow, and greedy of applause. Life was gayer in the time of Caligula by reason of Apion's far-fetched tales of Homer, with whom he affected to be in spiritual communication. Another man of inventions was that Alexandrian Ptolemy surnamed Chennus⁴ who lived at the end of the first and beginning of the second centuries of the Christian era, and wrote books of which the titles are significant of their peculiar contents, — an epic Anthomerus in twenty-four rhapsodies, a Paradoxical History, and a New History. The last was read by Photius, and we are fortunate in possessing not only that eminent patriarch's summary of its contents but also his estimate of its worth and of its author.⁵

¹ ὡς φησιν Ἀντίλοχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κωμῳδομένων ποιητῶν. Athen. xi 482 c.

² Cited in Schol. Eq. 1150, cf. Vesp. 332.

³ Cf. Suid. s.v. Ἐπαφρόδιτος Χαίρωνεὺς γραμματικὸς and Ἐπίκτητος.

⁴ See Croiset, *Littérature grecque* V 688 f.

⁵ ἔχει δὲ πολλὰ καὶ τερατώδη καὶ κακόπλαστα . . . ὁ μόντοι τούτων συναγωγὸς ὑπόκηνός τε ἐστὶ καὶ πρὸς ἀλαζονείαν ἐπτοημένος καὶ οὐδ' ἀστεῖος τὴν λέξιν. Bibliotheca, cod. 190 (146 Bekker).

Ptolemy wrote also a historico-mythological drama named the Sphinx.¹ In sharp contrast with this literary fabricator is

Irenaeus

Irenaeus, an Alexandrian Greek, pupil of the metrical Heliodorus, and one of the foremost Atticists of the time of Hadrian. His Latinized name Pacatus² (Minucius Pacatus) undoubtedly signifies relations with Rome, but so far as we know he wrote exclusively in Greek. Besides his books on Atticism, of which Suidas gives the titles, he composed commentaries on Herodotus, Euripides's *Medea*, and the *Argonautica*

Amarantus

of Apollonius Rhodius.³ Amarantus wrote a commentary on Theocritus and a work on the stage, which seems to have been a biographical account of Greek actors.⁴ He was personally acquainted with Galen, who studied in Alexandria before he settled in Rome. Nicanor, an Alexandrian Greek of the time of Hadrian,⁵ one of the

Nicanor

recognized sources of the Homeric scholia, was noted as the author of a work on punctuation in six volumes, of which he himself published an epitome. He distinguished eight stops as means of discriminating shades of the thought, and applied them to Homer and Callimachus. So ardent was his advocacy of his doctrine that he was dubbed *ὁ στιγματίας*. Suidas reports also a book with the title *κωμφοδούμενα*, about which we wish we were better informed. The technical rhetorician Theon, with the

Aelius Theon

given name Aelius, falls in the same time. Suidas calls him 'sophist'⁶ and gives the titles of various rhetorical treatises of which he was the author. His *Progymnasmata* or 'Preparatory Exercises' in twelve chapters was highly esteemed and is still extant.⁷ His interest in his specialty is shown

¹ Cf. Suid. s.v. Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς ὁ τοῦ Ἡφαιστῖωνος.

² ὁ καὶ Πακάτος κληθεὶς τῇ Ῥωμαίων διαλέκτῳ . . . γραμματικὸς Ἀλεξανδρεὺς Suid. s.v. Εἰρηναῖος. Cf. also s.v. Πακάτος.

³ See Haupt, *Opuscula* II (1876) 434 ff., and cf. Schol. Pl. 75, Vesp. 900.

⁴ Cf. Athen. viii 343 F, x 414 F: Ἀμάραντος ὁ Ἀλεξανδρεὺς.

⁵ Suid. s.v. Νικάνωρ ὁ Ἐρμεῖου Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς.

⁶ Suid. s.v. Θεών Ἀλεξανδρεὺς σοφιστής.

⁷ See *Rhetores Graeci*, Walz I 145-257, Spengel II 57-130.

by his choice of the authors on whom he published commentaries, Xenophon, Isocrates, and Demosthenes. In the same age lived

Apollonius Dyscolus Apollonius Dyscolus, whom so eminent an authority as Priscian regarded as the greatest of grammarians.¹

He treated grammar in an extended series of monographs, of which Suidas gives many titles.² Some of these were bulky, as his *Syntax* in four volumes, the first systematic treatment of the subject and still in the main extant. The Apollonius to whom certain grammatical notes in our scholia are ascribed

is probably Apollonius Dyscolus.³ His son and pupil **Herodian** Herodian⁴ was also a grammarian of great distinction, but settled in Rome and there won the permanent favor of Marcus Aurelius.⁵

This brief account of noteworthy Alexandrian philologists who lived in the first two centuries after the establishment of Roman rule in Egypt would not meet its purpose, if it failed to note the importance of Alexandria in this period in metrical

Metrical Science science. Two theories of Greek metric prevailed in the ancient world. The older theory, which as originally formulated I believe to have been based on a correct perception of the true structure of Greek verse, is Alexandrian;⁶ the other, that of the derivationists, is attributed to Varro.⁷ Who formulated the Alexandrian system? Its chief characteristic feature is the clear recognition of certain fundamental elements of rhythmical measurement. Of these 'prototypes' Philoxenus assumed ten, Heliodorus eight, Hephaestion

¹ xi 1: maximus auctor artis grammaticae.

² Suid. s.v. 'Απολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς ὁ κληθεὶς δύσκολος.

³ Schol. Pl. 103, Ran. 826, Eq. 22, Pac. 363. Cf. *Introd.* 21, n. 7.

⁴ Suid. s.v. Ἡρωδιανὸς Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς.

⁵ Cf. Schol. Av. 861, 876, 1680, Pl. 991, Nub. 451, Ran. 222, 926, Eq. 22, 487, 1150, 1185, Vesp. 234, 610, Pac. 62, 70, 153, 415, 925, 1150, Lys. 995.

⁶ See Leo's acute discussion, *Die beiden metrischen Systeme des Alterthums*, *Hermes* XXIV (1889) 280 ff.

⁷ See Susemihl's summary of facts, with citation of ancient and modern authorities (*Griechische Litteratur* II 226 ff.), especially his pointed characterization and contrast of the two systems (II 235 f.).

nine.¹ All these scholars belong to the Imperial age, but the date of no one of them can be definitely determined. Philoxenus wrote among other works a book on Metres,² which is cited by Longinus in his commentary on Hephaestion's *Enchiridion* and by Marius Victorinus.³ Heliodorus, the most distinguished metrician of the three,⁴ wrote a manual on Metric, which was the source of the Latin manual of the metrician Juba,⁵ in at least eight volumes,⁶ and also a Colometry of the comedies of Aristophanes, of which meagre remains are still extant.⁷ Hephaestion was the author of the well-known *Enchiridion*. His original work on Metric required forty-eight volumes. He himself subsequently composed and published three compendiums of this, one in eleven volumes, a second in three, and finally the extant book.⁸ No one of these scholars can have been the original formulator of the Alexandrian system. This conclusion is warranted by the general consideration that it is not credible that such formulation of metrical doctrine should have been delayed to the Roman age, and

¹ Hephaestion: iamb, trochee, dactyl, anapaest, choriamb, antispast, major ionic, minor ionic, paeon. Philoxenus added the proceleusmatic, which Heliodorus and Hephaestion rejected as not fundamental but due to resolution. Heliodorus, furthermore, excluded the paeon. See my *Verse of Greek Comedy* § 433.

² Suid. s.v. Φιλόξενος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός.

³ See Longinus in Consbruch's *Hephaestionis Enchiridion* (1906) 81 and Victorinus in Keil's *Grammatici Latini VI* (1874) 98 21 ff.

⁴ inter Graecos huiusce artis antistes aut primus aut solus. Mar. Vict. 94 7 f. Keil. The expected article is lacking in Suidas, but s.v. Ἐρηναῖος Suidas calls Heliodorus ὁ μετρικός and says that he was the teacher of Irenaeus, and that the latter was a γραμματικός Ἀλεξανδρεὺς (Introd. 46). See Hense's article on Heliodorus in Pauly-Wissowa's *Real-Encyclopädie VIII* 28 ff.

⁵ Mar. Vict. 94 6 f. Keil.

⁶ This seems to be the reasonable inference from the language of Priscian in Keil's *Grammatici Latini III* (1859) 420 24. See Keil's note.

⁷ See my *Verse of Greek Comedy* 385 ff. and (for a reconstitution of the text of the metrical scholia on Aristophanes) 397 ff.

⁸ See Suid. s.v. Ἡφαιστίων Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός and Choeroboscus in Consbruch's *Hephaestion* 181 11 ff. See also Hense's article on Hephaestion in Pauly-Wissowa's *Real-Encyclopädie VIII* 296 ff.

is confirmed by errors, discrepancies, and deficiencies in the extant remains of these three metricians. Aristoxenus had established rhythmic on solid foundations in the time of Alexander the Great and thereby powerfully stimulated the scientific study of Greek verse, and in the next century Aristophanes of Byzantium raised the whole question of metrical form by his investigations in colometry, of which the results were published in his colometrical editions of Pindar, and probably the tragic dramatists and the poet Aristophanes.¹ The learned scholar's task was by no means simple, and implies special knowledge of both rhythmic and metric. No doubt the great Library furnished him texts of some of the lyrics that he was investigating with the music still written above the solid lines of text, but probably it was lacking in the case of most of the odes, for the booksellers eliminated it early.² For example, the recently discovered papyrus containing the Persians of Timotheus, a manuscript which von Wilamowitz assigns to the end of the fourth century before Christ, is in solid lines without the music.³ It is possible that Aristophanes formulated the metrical system of which the chief exponents for us are now Heliodorus and Hephaestion; he was deeply interested in the subject and possessed adequate knowledge; no other Alexandrian is so likely to have rendered this useful service.

Symmachus, the compiler of the second variorum edition of the comedies of Aristophanes, falls somewhere within the period just surveyed. Ancient testimony as to this scholar's date and place is lacking, and conclusions on these points are limited to such inferences as may reasonably

Symmachus,
the second
Variorum
Editor

¹ Introd. 19.

² See my *Verse of Greek Comedy* § 830.

³ See von Wilamowitz, *Timotheos-Papyrus*, Lichtdruck-Ausgabe (1903). It is noteworthy that the paeonic hymns to Apollo discovered in Delphi preserve the music, but the Paeon of Isyllus found in Epidaurus omits it; all three are inscriptions in solid lines. For the former, see Bulletin de correspondance hellénique XVII (1893) plates XXI, XXI bis, and XVIII (1894) plates XII, XII bis, and Jan's *Musici Scriptores Graeci*, Supplementum (1899) 8 ff.; for the latter, Kavvadias's *Tò 'Ιερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ* (1900) plate facing p. 213, and von Wilamowitz's *Isyllos von Epidaurus*, Philologische Untersuchungen IX (1886). The hymns were inscribed in the second century B.C.; Isyllus flourished about 280 B.C.

be drawn from the notes attributed to him in the extant scholia on Aristophanes's plays and a few chance references to him elsewhere, and from the state of scholarship and conditions of study that prevailed in the period after Didymus. Modern opinion is almost unanimous that he followed Didymus in order of time,¹ for he quotes Didymus in such notes as those on Av. 440, 704, 876, 1121, 1364, 1681, 1704, if we ascribe the statements of fact in these notes to their sources in the most reasonable manner. Symmachus here first gives his own view, then that of Didymus, in 440 those of both Callistratus and Didymus. These notes are phrased differently from certain others in which the hand of the final redactor of the scholia openly appears. In these the views of the two scholars are closely contrasted. Cf. 994: οὗτω μὲν Σύμμαχος, Δίδυμος δέ; 1283: οὗτω Σύμμαχος. ὁ δὲ Δίδυμος. The explanation of this dual mode of quotation is found in the subscription to the scholia on our play: παραγέγραπται ἐκ τῶν Συμμάχου καὶ ἄλλων σχολίων. The final redactor had a copy of Symmachus's commentary, but not of Didymus's, or he would have named it. He had to depend on Symmachus for Didymus's views.² Sometimes he quotes Symmachus literally, at other times he rearranges and probably sometimes condenses the material Symmachus furnishes him. Cf. Schol. Av. 1000, 1273, 1294, 1297 (note the parenthetical statement: ὀρθῶνα δὲ . . . προείρηται), 1379. In all these the view of Didymus is given first. We must conclude, then, on these general grounds, that Symmachus came after Didymus. His lower limit is determined by Herodian, who cites him.³ He thus falls within the period between Augustus and Marcus Aurelius.⁴ It is not likely that he prepared a

¹ Rutherford displays extreme caution. See his *History of Annotation* 432.

² *Intro.* 67.

³ Cf. I 319 29 = II 945 6 Lentz.

⁴ The activity of certain other scholars who are cited or quoted in our scholia also falls within the same limits, Apion, Seleucus, Epaphroditus, Irenaeus, Apollonius Dyscolus. See *Intro.* 43 ff. It should be observed that Symmachus neither quotes nor is quoted by any of these scholars in our scholia. There is no evidence that the scholia attributed to Seleucus and Epaphroditus are due to quotations made by Symmachus. See *Intro.* 67.

second variorum commentary on Aristophanes soon after the publication of Didymus's; on the other hand, von Wilamowitz observes that the results of Symmachus's compilations may be traced in the rhetorical lexicons of the second century after Christ.¹ As a probable working hypothesis 100 A.D. may safely be assumed to be the date at which he flourished.²

Inspection of the notes attributed to Symmachus by name in the commentary on the *Aves* reveals the general nature of his exegesis. On 58 he agrees with Didymus in the view that *ἐποποιῶ* is a proparoxytone word, and on 1297 remarks that the form *ἦκειν* is the equivalent of *ἐφκει*. On 1283 he alleges that the *a* in *σκυτάλιον* is long in both Nicophon and Aristophanes. He defines the word *καλάσιρις* on 1294 and says it is Egyptian, citing the authority of Cephisodemus. He interprets by paraphrase on 994, 1121, and 1273; remarks on 1000 that the following verses are intentionally nonsensical, and says on 168 that Aristophanes's use of the proper name *Τελέας* has no special significance, although it is possible that the poet is here punning on the name of a bird brought in further on in the play, but he misquotes the lines there, if he is fairly reported in our extant manuscripts. He discusses the text three times, on 303 (citing Callimachus), 1297, and 1681. He has a historical note on 363, to which some of the editors would have done well to pay heed. By citation at 704 of the practice lovers had of gratifying the objects of their passion by the gift of fine birds he shows appreciation of the logical connexion of 704 with the following verses, as on 1704 he applies a custom as old as the Homeric poems to the interpretation of our poet's verse, but on 1283 he is not certain just what custom the poet has in mind, although he inclines to the correct explanation. On 994 and 1364 he refers to the equipment of two of the actors in the play, on the latter enlarging the explanation of Didymus. He has

¹ See *Herakles* I¹ 180 (*Einleitung* 181).

² Maass assumes a later date, 140 to 200 after Christ. See his *De biographis Graecis* 181 note.

numerous prosopographical notes: on 17 he identifies the 'son of Tharrelides' with Asopodorus; on 876 notes that the poet adds a new fact about Cleocritus; on 988 adverts to the 'madness' of the orator Diopieithes; on 1294 supports the general belief that Lycurgus was 'Egyptian'; and on 1379 combats Euphronius's view that Cinesias was lame. On 440, in a matter of literary history, he explains that Aristophanes's 'Ape' is a reminiscence of Aesop or some other fabulist and then gives the views of Callistratus and Didymus. Like Didymus he frequently summons the poets to the support of his views: thus he cites our poet's Merchantmen and Nicophon's Birth of Aphrodite in settling a quantity in 1283, as he quotes one of Hermippus's tetrameters in establishing the text of 303; he cites the authority of Homer in explaining the application of our poet's reference to a custom in 1704 and quotes Phrynichus's Monotrope in establishing the historical reference in 363. But such citations and quotations are chiefly prosopographical, as on 17, 168, 988, 1294, where he appeals twice to Teleclides, to lines in our own play, to Phrynichus, to Ameipsias, to Pherecrates, and to Cratinus.¹

These comments are strikingly similar to those of Didymus,² as we should expect. Didymus was Symmachus's greatest single source of information, but he had at command **His Relation to Didymus** and used other commentaries, as also other books treating special subjects relating to comedy. His relation to Didymus and his place among the interpreters of Aristophanes become clearer when we consider the probable reason that led him to write a commentary on our poet. Didymus had covered an incredibly wide range in his 3500 odd books.³ Whatever his capacity for rapidly assimilating the results of the investigations of previous scholars may have been, his commentary on any

¹ For other notes ascribed to Symmachus, cf. Schol. Pl. 682, 1011, Nub. 864, Ran. 745, 1227, Eq. 84, 755, 963, 979, 1126, 1256, Ach. 877, Vesp. 2, 1302, Pac. 916, Thesm. 393, 710. See also the subscriptions to the Nubes and Pax quoted on p. 302 of this book.

² Introd. 28 f.

³ Introd. 26.

single author must often have seemed inaccurate and defective to a careful scholar who was making a special study of that author. Symmachus seems to have confined his labors exclusively to comedy, and he evidently achieved a large and accurate command of existing sources of information. They were practically those that Didymus had used, but Symmachus made them the subject of detailed and careful study and frequently found occasion to disagree with the conclusions of Didymus. He was a man of independent views. These two scholars are named oftener in the extant scholia than any others, and both oftener in the Aves than in any other play. They naturally bulked large to the final redactor of our scholia. Symmachus and Didymus are coupled in fifteen of the twenty notes on the Aves in which the doctrine of Symmachus is recorded under his name; their interpretations vary in thirteen of these. We have seen that Symmachus probably flourished about one hundred years after Didymus. If an opinion must be hazarded as to the place in which he did his work, the indications point to Alexandria: he is a 'grammarian' of the older type and has the Alexandrian manner; the conditions of study that prevailed in Alexandria in his time would have made it a thoroughly congenial place to a scholar of his bent; its libraries contained the special works needed in the prosecution of his particular task.

**Symmachus
an Alexandrian?**

The commentaries of Didymus and Symmachus on Aristophanes were independent books, unaccompanied by the text but provided with lemmata; not annotated editions with the commentary on the margins round the text as in the extant parchment and later paper manuscripts of this author.¹ The evidence in support of this fact, which has a very important bearing on the history of the subsequent transmission of the scholia, is objective and material.

**Commentaries
Independent
Books**

¹ Von Wilamowitz holds the contrary view. See *Herakles* I¹ 165 ff. (*Einteilung* 166 ff.) and *Die Griechische Literatur des Altertums*, in *Kultur der Gegenwart* I VIII² (1907) 96. Susemihl expresses the same opinion in his *Griechische Litteratur* II 201.

Great numbers of Greek papyri have been recovered in Egypt, especially at Oxyrhynchus, within the last forty years, and hundreds of these are literary papyri. A few others of **Greek Literary Papyri** Egyptian provenience were previously known. These treasures range in time from the end of the fourth century before Christ, the date of the Persians of Timotheus now in Berlin, the oldest extant Greek manuscript, to the fourth century after Christ, a period of seven hundred years, although most of them were written in the first three centuries of the Christian era. The study of these papyri and of non-literary documents found with them has established within a generation the new science of papyrology, provided with its handbooks and journal and a constantly increasing literature. The dates of these manuscripts can now be determined with tolerable precision.

The literary papyri that furnish the text of Greek authors may contain critical notes relating solely to the text, diacritical marks of various sorts, and sometimes, but rarely, brief stage directions or abbreviations of the names of the persons of the play, but entries of any other nature on the same sheet (plagula) with the column of text are rare. No exegetical **Marginal Annotation Rare and Meagre** comment in immediate conjunction with the text is found in the Berlin Timotheus nor, so far as I am aware, in any extant papyri of the third or second century before Christ, and perhaps in none of the first century within the Alexandrian age,¹ although many extant papyri, some of them of great importance, were written in this period. Moreover, few of the hundreds of Greek literary papyri written in the first three centuries of the Roman period of Greek letters contain any trace of annotation set over against the text, although this is the time when extensive commentaries on the classical authors were rife; and these few traces are meagre. When scholia do occur in these papyrus manuscripts, they may usurp the place of the text, from lack of adequate space between columns on the relatively

¹ The exact date of British Museum Papyrus No. 128 is uncertain. See the third note on the next page.

small sheets, and be written as part of the column normally given to the text. This arrangement is found in a fragment of Epicharmus, not earlier probably than the time of Augustus, which contains in a single incomplete column first a collection of brief scholia and then ten trochaic tetrameters,¹ and in a fragment of Alcaeus of the first century of the Christian era, on which a scholium of twenty-six words that gives a new fact in the life of the poet has partially displaced the last thirteen lines of the text in the second column.² A similar columnar disposition of notes, but without displacement of the text, is found in an important manuscript of Homer containing the major part of the last two books of the Iliad in thirty-three still extant columns, with two scholia of respectively three and four lines, but no longer decipherable, over two of the columns, and a single mutilated brief note in the margin.³ The same columnar arrangement occurs also later in a fragment of Xenophon's Hellenica of the second century, in three columns, on which the only two notes that occur stand respectively at the beginning of the first and second columns, the scribe availing himself of the unusually broad space at the top of the sheet,⁴ and in a fragment of Menander's Flatterer of the same century, in three columns containing one hundred and one verses, where a scholium of five lines on Astyanax the pancratiast is written under the third column. Two other notes occur in the right margin, but one is now illegible, the other contains six words.⁵

The combination of columnar and marginal notes is found also in two papyri of the first century of the Christian era, but in

¹ *Mittheilungen aus der Sammlung der Papyrus Erzherzog Rainer* V I (1889) 1 ff. No. 250. See also Kaibel's *Comicorum Fragmenta* 108 f. No. 99.

² *Sitzungsberichte der Berliner Akademie* (1902) 206 ff. (Pap. 9569). See also *Berliner Klassikertexte* V II (1907) 3 ff.

³ *Classical Texts in the British Museum* (1891) 100 ff. No. 128. See also *Journal of Philology* XXI (1893) 296 ff. Kenyon assigns this manuscript to the first century B.C., Thompson, *Greek and Latin Palaeography* (1912) 120, to the second half of this century.

⁴ *Oxyrhynchus Papyri* I (1898) 56 f. No. 28.

⁵ *Oxyrhynchus Papyri* III (1903) 17 ff. No. 409.

these the marginal notes preponderate. The first contains a part of the third book of the *Odyssey* with a few brief marginal scholia and two of greater length written at the top of the third and fourth columns.¹ The second papyrus is the well known Paris fragment of a partheneum of Alcman, found by Alcman's Partheneum Mariette in Egypt in 1855, the earliest extant specimen of Greek strophic choral composition.² It contains one hundred and one cola in three columns with scholia on eighteen cola.³ The most of these notes are relatively brief, and generally they stand on the right margin, but here again the top and bottom of columns have been utilized for the longer notes (one a paraphrase of six lines) and one of the longer notes is carried over and ends interlinearly. This papyrus, in which the text is more fully annotated than that of any of the manuscripts previously cited, has been adduced as proof that 'annotated editions' came in with Didymus, but it is obvious that it is in no way comparable, for example, with the vellum book which was the archetype of our extant manuscripts of Aristophanes, with its great corpus of scholia, nor, as will presently appear, is the aggregate amount of the notes in this papyrus at all comparable relatively with the bulk of such commentaries (*ὑπομνήματα*) as we now know that Didymus wrote.

The same statements hold good of another literary papyrus of the early part of the second century, the important Oxyrhynchus manuscript that contains fragments of the Paeans of Pindar, although this is more fully annotated than the Alcman papyrus and displays the unusual feature of a special provision for notes.⁴ The plagulae are nearly square (18 by 14.5 cm., the equivalent of a modern square octavo page measuring

¹ *Journal of Philology* XXII (1894) 238 ff. (Pap. No. 271). See also *Facsimiles of MSS. and Inscriptions*, The Palaeographical Society, II (1894) No. 182, and Ludwig's *Papyrus-Commentare zu den Homerischen Gedichten* (1902) 20 ff.

² *Notices et extraits des manuscrits de la Bibliothèque impériale XVIII II* (1865) 416 ff. No. 71, Pl. L. This papyrus has been discussed repeatedly. Bergk (*Poetae Lyrici* III⁴ 23 ff.) prints the brief scholia over against the cola to which they pertain.

³ See Blass in *Hermes* XIII (1878) 15 ff.

⁴ *Oxyrhynchus Papyri* V (1908) 11 ff. No. 841.

7 by 6 inches), with a considerable space that was evidently intended for annotation vacant between the columns of text. Notwithstanding this special provision, the aggregate amount of commentary is relatively not at all comparable in bulk with the extant body of scholia, for example, on Pindar's Epinician Odes. It would have been impossible to inscribe these scholia on the margins of a manuscript of this size.

Each of the remaining annotated papyri of the second century contains, as in general, only a few brief marginal notes. These are fragments of the Meliambi of Cercidas¹; of Sophocles's Ichneutae and Eurypylus, on which the brief annotation is mainly textual²; and of two poems of Corinna, on which the infrequent 'scholia' consist each of a word or two, Attic equivalents of Boeotian forms.³ We have also a comic fragment of the third century, with one columnar and four marginal notes on twenty-six verses in two columns.⁴ This papyrus, like the Oxyrhynchus Pindar, provided space for notes between columns, but here also this was only partially used. An annotated fragment also of a lost tragedy of the late third century has been recovered, but this is too small to justify inferences,⁵ and twenty verses of Aristophanes's Equites (37-46 and 86-95) with two brief marginal notes and a longer historical note under the second column.⁶ This fragment consists of three pieces, which were originally part of a leaf of a papyrus book, a significant fact, of the fourth or beginning of the fifth century. There remains finally an annotated papyrus manuscript of the late fourth century, like the foregoing in book form.⁷ This

¹ *Oxyrhynchus Papyri* VIII (1911) 20 ff. No. 1082. Cf. No. 1083 with two notes, each of only a few words (fragments 15 and 19).

² *Oxyrhynchus Papyri* IX (1912) 30 ff. No. 1174, and IX 86 ff. No. 1175.

³ *Berliner Klassikertexte* V II (1907) 19 ff. No. 284.

⁴ *Amherst Papyri* II (1901) 4 f. No. 13.

⁵ *Greek Papyri* (Grenfell and Hunt), Second Series (1897) 24 No. 12.

⁶ *Mélanges Nicole* (1905) 212 ff.

⁷ *Oxyrhynchus Papyri* VII (1910) 15 ff. No. 1011. Cf. the codex with textual variants described in *Berliner Klassikertexte* V I (1907) 82 ff. No. 9 (Pap. 10559) and in Schubart's *Papyri Graecae Berolinenses* (1911) 43 a.

partial codex now contains some ninety verses of the Aetia and three hundred and fifty of the Iambi of Callimachus written on both sides of seven folio leaves (30 by 18 cm.). There is a single note on the first poem; on the second fifteen notes, generally very brief and all in the right or left margin except one at the top of the second page of the fourth folio.

Extant remains, then, down to the fourth century after Christ, demonstrate that few papyrus manuscripts of Greek authors were annotated in the manner of the early parchment and later paper manuscripts with which we are familiar, and that the scholia in these papyri were relatively brief and meagre. Yet it is credibly reported that Aristarchus in the second century before Christ wrote eight hundred 'Commentaries'; and, to speak of a single author, there is ample evidence that the commentaries of Didymus and of Symmachus on Aristophanes were big books.

Papyrus How were such commentaries preserved? The proof
Commentaries that they were separate works, unprovided with the text of the author but furnished with lemmata, is indubitable: remains are extant of papyri written in the first century before Christ and in each of the first four centuries of the Christian era which contain commentaries of this sort, on Homer pre-eminently, but also on Herodotus, Thucydides, Aristophanes, Plato, Demosthenes, Aristotle, and Callimachus.

The first of these in order of time is an anonymous commentary on the second book of the Iliad.¹ This manuscript is of the first century before Christ, and its present remains consist of three large sheets (41 by 23.2 cm.) which contain scholia on verses 751-827. Each note is introduced by a lemma that is generally an entire verse but sometimes two and in one instance four. There are in all one hundred and twenty-one solid lines in the commentary, and since the written columns are unusually wide (16 cm.) the ratio in bulk of the comment to the seventy-seven verses covered by it is about five to two; that is, the commentary, excluding the

Elaborate
Commentaries
on Homer

¹ *Oxyrhynchus Papyri* VIII (1911) 77 ff. No. 1086.

lemmata, would be two and one half times as large as the text it covers if both were written in solid lines. A commentary on this scale on the whole of the second book of the Iliad would require a roll eight metres in length (about twenty-six feet). The scope of the annotation is comprehensive. A significant feature is its frequent use and explanation of the signa employed by Aristarchus. The date of the manuscript precludes the ascription of the commentary either to Didymus or to Aristonicus. It is to be attributed, then, to some earlier 'Aristarchean.' The remains of a Homeric commentary that was much more elaborate even than this are found in a papyrus of the latter part of the same century.¹ This consists of three columns of notes on Iliad vii 75-83 (the sheets measuring 24.3 × 17.1 cm.), with thirty-three lines in each column. In this manuscript the lemmata, marked by projection of the lines, are short but precise phrases of two or three words. The ratio of lines of comment to verses is here eleven to one. A commentary on this scale would be enormous. Another extensive Homeric commentary is indicated by a fragment of the first century after Christ in two mutilated columns that contain notes on Iliad iv 306-307.² The editor, Dr. Hunt, regards it as not improbable that the author may have been Aristonicus or Didymus. Remains of still another Homeric commentary in which the bulk of the notes far exceeds that of the text (the comment averages over three lines to the verse) are found in a papyrus of the second century in seventeen columns containing notes on the twenty-first book of the Iliad.³ Beginning with the third column the notes, which are introduced by lemmata of varying length, are practically continuous on verses 111-363. There have been preserved also part of a mythological commentary on the first book of the Iliad⁴ and a fragment of a commentary on the

¹ *Oxyrhynchus Papyri* VIII (1911) 100 ff. No. 1087.

² *Greek Papyri in the John Rylands Library* I (1911) 43 ff. No. 24.

³ *Oxyrhynchus Papyri* II (1899) 52 ff. No. 221. See also *Göttingische gelehrte Anzeigen* (1900) 37 ff.

⁴ *Oxyrhynchus Papyri* III (1903) 63 f. No. 418.

twenty-first book of the *Odyssey* (218–234),¹ which were written at the end of the first century or early in the second.

These were all elaborate works. Of quite another sort were the Homeric commentaries that contained the body of lesser scholia which have been miscalled ‘*Scholia Didymi*,’ intended not for the learned but for learners, not for men but for boys—school-books in fact, but generally of good tradition. As would be expected, these are mainly glossographical, but occasionally they include brief expositions of matters of fact among the verbal paraphrases explanatory of the poet’s less common words. A lemma introduces each note. The most considerable of these Homeric papyri, which are all fragmentary, consists of twenty columns of a commentary on the fifteenth book of the *Odyssey* (1–521), of the second century after Christ.² To the same century belong the remains of two similar commentaries on the fifth (88–254)³ and eighteenth (373–386)⁴ books of the *Iliad*; to the third, nine columns of a commentary on the first book of the *Iliad* (151–361)⁵; to the third or fourth, a fragment now in Paris containing a new hypothesis to the same book of the *Iliad* and a paraphrastic commentary on verses 1–21, and to the fifth, the remnant now in Berlin of a similar commentary on verses 1–12.⁶

Homer naturally leads the field, but remains of commentaries on other Greek authors also have been recovered in Egypt. The most interesting of these from the present point of view,

¹ *Fayûm Towns and their Papyri* (1900) 310 No. 312.

² *Amherst Papyri* II (1901) 9 ff. No. 18. A missing sheet of this manuscript is now in Strassburg (Pap. Graec. No. 162). See *Archiv für Papyrusforschung* II (1902–3) 206 ff.

³ Now in Strassburg (Pap. Graec. No. 1015). See *Archiv für Papyrusforschung* II 196 ff.

⁴ *Greek Papyri in the John Rylands Library* I (1911) 45 f. No. 25.

⁵ Now in Strassburg (Pap. Graec. No. 33). See *Hermes* XXXV (1900) 611 ff.

⁶ For the last two, see *Sitzungsberichte der Berliner Akademie* (1887) 816 ff., and *Hermes* XXIII (1888) 142 ff. With these papyrus fragments compare a leaf, containing notes on *Iliad* xi 558–601, of a parchment codex of the seventh century, published in *Amherst Papyri* II (1901) 16 f. No. 19.

because of their extent and state of preservation, are two papyri of the first half of the second century after Christ, now in Berlin. The first is a commentary, which the subscription certifies was

Didymus on Demosthenes composed by Didymus, on the third and fourth Orations of Demosthenes against Philip, on the reply to Philip's Letter (xi), and on the Regulation of the State (xiii).¹ Little is left of the commentary on the third Philippic, that on the fourth occupies nine columns, that on the reply to the Letter three, and that on the Regulation of the State about two; but the first five columns are mutilated. The columns are tall and narrow, and average seventy lines in length. The bulk of the commentary about equals that of the text of the orator; the present book, however, is not a verbatim copy of the original work as it came from the hands of Didymus, but consists of selections from it.² The lemmata are very full and are indicated by ecthesis.

Anonymous Commentary on Plato The second papyrus contains an elaborate anonymous commentary on Plato's *Theaetetus* (142 A-153 E) in seventy-five fairly complete columns and a few fragments.³ The columns average forty-eight lines in length, and the bulk of the commentary is three times that of the corresponding Platonic text. Each note begins with a full lemma.

Other Commentaries There are remains of commentaries on other Greek authors also, as follows: on Demosthenes's *Midias*, a short argument to the oration and notes on the first eleven sections written on a column and a half of the papyrus that contains Aristotle's *'Αθηναίων πολιτεία*, of the first century⁴; on Aristotle's *Topica*, parts of three columns containing paraphrases of passages in II 2, of the end of the first or the beginning of the second century⁵; on the second book of Thucydides

¹ Berliner Klassikertexte I (1904): *Didymos Kommentar zu Demosthenes* (Pap. 9780).

² See the Introduction to the commentary xv ff.

³ Berliner Klassikertexte II (1905): *Anonymer Kommentar zu Platons Theaetet* (Pap. 9782).

⁴ Kenyon, *Aristotle on the Constitution of Athens*⁸ (1892) Appendix II 215 ff.

⁵ *Fayûm Towns and their Papyri* (1900) 87 ff. No. 3.

(chap. 1-45), nineteen columns of notes, of the last part of the second century¹; on Aristophanes's *Acharnians*, brief notes on verses 118-180 and 368-671, in two mutilated columns, of the third century²; on a lost comedy attributed by Comparetti to Aristophanes, five considerable but mutilated fragments, of the same century³; on the first book of Herodotus, two columns of brief and infrequent notes, of the same century, with the interesting subscription 'Αριστάρχου Ἡροδότου ἃ ὑπόμνημα⁴; and on Callimachus's Hymn to Artemis, the upper part of a leaf of a papyrus codex of the fourth century.⁵ Each of these commentaries was provided with lemmata.

However disappointing the quality of the contents of some of these papyri, a matter not now under consideration, and however fragmentary their remains, as a whole they illuminate the history of Greek annotation. The need of commentaries on the 'classical' authors was felt early in Alexandria and its satisfaction was a task congenial to Alexandrian scholars.⁶ They wrote books in elucidation of Greek authors, some of portentous dimensions, and their investigations gradually became more and more specialized. The pupils of the great scholars followed in the footsteps of their masters. At the end of the Alexandrian period, when Didymus appears, there must have been thousands of commentaries in the Alexandrian libraries. These were inconvenient to use, since the commentary and the text were separate rolls; the form of each, moreover, increased the difficulty of reference. This was met in part by the invariable use in the commentaries of lemmata, which were all precise and generally full. Such commentaries were sufficient for learned men who knew their classical authors, but the practical advantage of utilizing the intercolumnar spaces

Historical
Development
of Annotation

¹ *Oxyrhynchus Papyri* VI (1908) 107 ff. No. 853.

² *Oxyrhynchus Papyri* VI (1908) 155 ff. No. 856.

³ *Papyri Greco-Egizii* II (1908) 9 ff. No. 112.

⁴ *Amherst Papyri* II (1901) 3 f. No. 12.

⁵ *Amherst Papyri* II (1901) 17 ff. No. 20.

⁶ See for Aristophanes *Introd.* 15 ff.

for brief notes did not escape attention. It was extremely convenient to have the note over against the line, generally at the right. A lemma was not then needed, and lemmata do not in fact occur in the remains of papyri thus briefly annotated. But there was not room for long notes; the space, indeed, between columns of the text of prose authors, which was written in solid lines, was so narrow as practically to preclude notes. No prose author, so far as I am aware, has intercolumnar exegetical comment, in the extant remains. It is only the poets that are thus favored, whose text was written in verses and short cola probably from the time of Aristophanes of Byzantium.¹ Textual notes in particular could be entered with advantage on the vacant spaces,² and the text of the poets demanded such annotation more than that of the writers of prose. The next step was the addition of brief exegetical notes, as in some extant papyri.³ A determined effort to provide larger space for annotation than ordinary is manifest in two extant papyri,⁴ but the invention did not take. Marginal annotation probably found favor with 'professors.' It was an extremely convenient form for their notes, which were mere memoranda of points they wished to discuss and, as they were for personal use, could be written with many abbreviations.⁵

The separate commentary in the form of the papyrus roll continued in common use, as we have seen, through the third century of the Christian era. It doubtless

Disuse of
Papyrus

¹ Introd. 19, 49.

² As in the "Hawara Homer," containing a considerable part of Iliad ii, of the second century, now in the Bodleian Library. See Flinders Petrie, *Hawara, Biahmu, and Arsinoe* (1889) 24 ff. pl. xxiii; Kenyon, *Palaeography of Greek Papyri* (1899) pl. xx; *Facsimiles of Ancient Manuscripts*, The New Palaeographical Society VI (1908) pl. 126 b; Ludwich, *Papyrus-Commentare* (1902) 6 f. Cf. also the fragment of Iliad vi (about eighty verses), of the end of the second century or beginning of the third, in *Oxyrhynchus Papyri* III (1903) 84 ff. No. 445.

³ Cf. British Museum Papyrus No. 271 (Introd. 56, n. 1) and Oxyrhynchus Papyri Nos. 1174 and 1175 (Introd. 57, n. 2).

⁴ Oxyrhynchus Papyrus No. 841 (Introd. 56, n. 4) and Amherst Papyrus No. 13 (Introd. 57, n. 4).

⁵ As in the "Hawara Homer" and in British Museum Papyrus No. 271. See Ludwich, *Papyrus-Commentare* (1902) 6 f. and 20 ff.

lingered on, but there are few traces of it after this time and it is not without significance that the fourth century commentary on Callimachus's Hymn to Artemis, of which remains are extant,¹ had the form of the codex, although its material was papyrus. In course of time the papyrus roll was displaced by the parchment book, and the reasons for the change, which was gradual, are not far to seek. Papyrus was shortlived in comparison with parchment. The rolls were brittle stuff and rapidly deteriorated with handling, which necessitated constant unrolling. The surface and edges of the fibrous paper were therefore prepared and protected by artificial means with special care; and, as the roll was ruined by moisture and was the peculiar prey of the bookworm, it was cased. Rolls in use might last a century, rarely two.² Parchment manuscripts on the contrary were durable, and since they were in book form their more stable material was less easily impaired by handling. So the parchment codex in time superseded the papyrus roll, even for literary use; but although parchment had long been known the natural conservatism of a venerable and almost universal practice delayed its general adoption as material for writing. Its supremacy over papyrus paper for literary purposes was not established till the fourth century after Christ.³

These converging facts perhaps indicate the time and the occasion of the final ancient redaction of the Aristophanic scholia.

Final Redaction of the Aristophanic Scholia

It was probably in the fourth or fifth century of the Christian era, and in Constantinople, that some scholar who knew and valued his Aristophanes and feared that the plays of the poet and the indispensable commentary that had gradually gathered about them might be lost, through the decay and destruction of the papyrus copies that contained them, determined to transcribe on parchment the text of the plays still extant and to place round it on the margins of his book so much of the commentary as was still to be had. This

¹ Introd. 62.

² Birt, *Das antike Buchwesen* 364 ff.

³ Thompson, *Greek and Latin Palaeography* (1912) 52; Birt, *Buchwesen* 100 f.

was presumably the first parchment codex of Aristophanes, a big book that preserved in a single volume of convenient form the extant text and commentary, the source of all extant manuscripts of Aristophanes written in the tenth and following centuries. That a scholar animated by this spirit and competent for this task should have been living and working in Constantinople at this time is a reasonable supposition. When Constantine in 330 A.D. established Constantinople on the foundations of ancient

**Constanti-
nople a Resort
of Scholars in
the Fourth
Century**

Byzantium, learned men thronged to the new capital from all parts of the Empire,¹ as six hundred years before great scholars had gathered in Alexandria. The city became a new centre of Greek learning, which was

diligently promoted here and elsewhere. The Emperor Julian founded a secular library in Constantinople² and Theodosius II established its university. Five Greek ‘sophists,’ renowned for their eloquence, and ten Greek ‘grammarians’ were members of

**Aristophanes
in Vogue at
this Time**

its staff.³ Aristophanes was one of the authors studied in the schools of Constantinople during the fourth and fifth centuries. Themistius, himself ‘the king of

eloquence’ and a diligent student of Aristotle, who resided here most of his life and in his later years was the tutor of Arcadius,

Themistius

in his ‘Sophist’ mentions “the dramas of Aristophanes” as one of the regular subjects of paid instruction in Constantinople, coupling the poet with Demosthenes.

Elsewhere he uses Agoracritus and Hyperbolus as familiar examples of the new man come to power, quoting a verse from Aristophanes in illustration without naming either the author or the play and apparently from memory, since he misquotes it.⁴ In another oration he appropriates a famous simile of Aristophanes (Eq. 542 ff.) with only a vague acknowledgment to

¹ Libanius i 97 19 (Förster).

² Zosimus iii 11 3: *ἔτι δὲ βιβλιοθήκην ἐν τῇ βασιλείῳ οἰκοδομήσας στοᾶ καὶ ταύτη βιβλίουσ ὄσας εἶχεν ἐναποθέμενος.*

³ Codex Theodosianus xiv 9 3.

⁴ *ὁ χθὲς μὲν οὐδεὶς αὐριον δ’ ὑπέριμεγας* Eq. 158. The change in reading may have been intentional.

‘Comedy’.¹ All this implies general familiarity with our poet.

Julian The Emperor Julian, the king of sophists and the sophist among kings, begins his seventh oration with a phrase consciously reminiscent of Eupolis and a little farther on refers to Heracles and Dionysus as familiar figures on the comic stage, as they are in Aristophanes, and in his second oration he happily applies to Constantius a phrase that Dionysus uses in the *Frogs* (84) of Agathon. Elsewhere, lamenting the departure of Salustius, he exclaims with Dicaeopolis *δάκνομαί τε καὶ δέδηγμαί τὴν ἐμαντοῦ καρδίαν*,’ as in a letter to Proaeresius he declares that his friend’s eloquence rivals that of Pericles — except in the particular of ‘confounding Hellas’ (Ach. 531). He writes to Themistius also and quotes from the *Wasps* (1431), as, in his *Symposium*, Claudius is welcomed by Silenus with the famous song in honor of Demus in the *Knights* (1111 ff.). In the twelfth letter he quotes from the *Plutus* (268), and in the twenty-fourth from a lost play of our poet (frag. 587 Kock).²

Orion Orion the ‘grammarian,’ furthermore, included extracts from the *Frogs* and *Birds* in his *Anthology*,³ and he was making it for a lady at that, the Empress Eudocia, who honored him by attending his lectures in Constantinople. These various allusions and quotations signify that Aristophanes was a familiar name in educated circles there at this time, which was a period of great academic activity. Aristophanes was perhaps the poet then most affected after Homer, Hesiod, and Euripides. The words ‘sophist’ and ‘grammarian’ have misleading modern connotations, but they were honorable terms then, rhetor and philologist. The modern estimate of the value of the instruction these men gave may be low, but at least they

¹ Themistius 350 14 f. ; 251 19 f. ; 135 27 f. (Dindorf).

² Julian 264 12 (cf. 473 10); 124 17; 315 10; 482 10; 337 8; 398 19; 482 10; 492 5; 504 3 (Hertlein).

³ See Meineke’s edition of Stobaeus IV 251. The contemporaries of these Constantinopolitans also quote Aristophanes. Both Libanius, who taught at one time in Constantinople, and Synesius, who came thither as ambassador, refer to him repeatedly. Libanius begins one of his letters (Epist. 1243) with the pleasantry: *κεχήναμεν προσδοκῶντες οὐ τὸν Αἰσχύλον ἀλλὰ γράμματα τὰ σά.*

knew their classical authors well. In view of all the facts adduced, it seems not unlikely — direct proof is lacking — that it was in Constantinople and at this time that some lover of Aristophanes gave the plays of our poet and the commentary on them the durable form that has preserved them to posterity.

The fear of the anonymous editor of this first parchment codex of Aristophanes that the commentary might be lost was well

**The Anony-
mous Editor's
Sources of
Scholia**

founded. He knew that some four hundred years earlier Didymus had composed a commentary on the comedies, but he was unable to procure a copy of it.

This is manifest from the subscriptions to the scholia on the *Aves*, *Nubes*, and *Pax*, in which he records his sources.¹ In the subscription to the scholia on the *Aves*, for example, of which the plain meaning is that the editor had drawn the commentary inscribed on the margins of his book from the scholia

**Symmachus
and 'Others'**

of Symmachus and 'others,' he names only Symmachus. It is certain that if he had possessed a copy of the commentary of the older and better known scholar he would have named him also. It follows that he did not possess the books, accessible in the main to Didymus and Symmachus, of the still older and still more distinguished commentators, Euphronius, Aristophanes of Byzantium (if indeed he wrote a commentary), Callimachus, Aristarchus, and Crates, nor of any of the minor scholars of the Alexandrian period, who although less prominent would have loomed large to him. As to the scholars named in our scholia who followed Didymus in the first century, Apion, Seleucus, and Epaphroditus,² it is quite as probable that the notes which are here ascribed to them were drawn by the anonymous editor directly from their works as that Symmachus furnished the quotations, for these three scholars were cosmopolitan and it is altogether likely that their books got to Constantinople in due course at some time before the making of the parchment variorum edition. In particular, if these notes were due to Symmachus we should expect him to be

¹ See p. 302 of this book.

² *Introd.* 43 ff.

named in some of them, as he and Didymus are both generally named in notes originally abstracted by Symmachus from Didymus; but he is not. The scholars of the second century to whom notes are ascribed in our scholia are Irenaeus¹; the distinguished grammarians Apollonius Dyscolus and his son Herodian²; Telephus of Pergamum, a prolific writer on many subjects, of whose works Suidas gives a long list³; Phrynichus, the atticist⁴; Palamedes, one of Athenaeus's deipnosophists⁵; and Athenaeus himself.⁶ The last two carry over into the third century. Finally we encounter Sallustius⁷ and Phaeinus, both probably of the fourth century. Sallustius — the name is Latin — cannot

be identified with certainty.⁸ Phaeinus has come into undue prominence because he is named in the subscriptions to the *Nubes* and *Pax*. The extreme view has even been hazarded that he was the anonymous compiler of the parchment variorum edition of the scholia. Two considerations tell against this view, first the despicable quality of the few notes on a single play to which his name is attached,⁹ and secondly the fact that these Greek commentators never refer to themselves formally by name in their notes. But this is the mode of reference to the five notes attributed to Phaeinus in our scholia, and it is invariably the mode if a commentator is referring to somebody else. In the rare cases in which a commentator assumes responsibility for a statement, he either speaks in the first person (*εἶπον, εὔρον, οὐχ ἠγούμαι, οὐκ οἶδα*, and like phrases, or in the editorial plural, *εὐρίσκομεν, οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν, πολλάκις εἶπομεν*,

¹ *Intro.* 46.

² *Intro.* 47.

³ See Suidas s.v. *Τήλεφος Περγαμηνὸς γραμματικὸς*. Cf. *Schol. Pl.* 725.

⁴ See Suidas s.v. *Φρύνιχος Βιθυνὸς σοφιστής*. Cf. *Schol. Ran.* 838, *Pac.* 415, 618.

⁵ See Suidas s.v. *Παλαμήδης Ἐλεατικὸς γραμματικὸς*. Cf. *Schol. Pac.* 916, *Vesp.* 710, 1108, 1122.

⁶ See Suidas s.v. *Ἀθήναιος Ναυκρατίτης γραμματικὸς*. Cf. *Schol. Pac.* 1244.

⁷ Cf. *Schol. Pl.* 725.

⁸ See von Wilamowitz's discussion in his *Herakles I* 197 ff. (*Einleitung* 198 ff.).

⁹ Cf. *Schol. Eq.* 963, 1129, 1150, 1220, 1256. They are so desperately bad that competent scholars have felt justified in applying to their author such epithets as 'Scriblerus' and 'jämmerlicher ignorant.'

πολλάκις εἰρήκαμεν, πολλαχού προείπομεν, and the like) or leaves his agency to be inferred (προείρηται, εἴρηται πρότερον, δεδήλωται ἤδη, and the like). It is far more likely that Phaeinus was some shallow local celebrity of the day who unduly impressed his contemporaries by a show of erudition in a commentary on some of the plays, written in affectation of the earlier, independent manner.

It is now possible to state approximately who the "other scholars" (ἄλλων or ἄλλων τινῶν) were to whom the anonymous editor of the parchment variorum edition makes general acknowledgment in the subscriptions to the Aves and Nubes. They were the scholars posterior in time to Didymus who are named in our scholia from Apion down to Phaeinus, and no doubt others also within this long period who do not happen to be named at all.¹ The editor's chief source undoubtedly is Symmachus; to him he is indebted for far the larger part of the Alexandrian learning in which the scholia on the Aves at least abound, but not necessarily for all of it, for many of the scholars of the earlier years of the Christian era who were laid under contribution had access to the same sources as Symmachus and Didymus. Even with so much determined, however, it is not now possible to assign any considerable number of the extant scholia specifically to their sources, a disability that was shared by the anonymous editor. This body of notes consists of selected comments found in various manuscripts, but approximately six hundred years intervene between the parchment book and the oldest extant manuscripts, which are copies of copies now lost. The commentary has suffered changes in transmission, but even if we possessed a verbatim copy of the original parchment book, we should still be uninformed as to the sources of most of the notes. These sources were not named in it, except for special reasons; if they were indicated

Scholia
generally
Anonymous

¹ Otto Schneider in his *De veterum in Aristophanem scholiorum fontibus* (1838) attempted to prove that Symmachus was the sole source of the old scholia (Introd. 77) on Aristophanes. Dindorf immediately stated strong objections to this view. See his Oxford edition of Aristophanes IV III (1838) 387 ff. Schneider's monograph has provoked much discussion.

at all, and this was comparatively rare, the indications, as in the extant scholia, consisted merely of general expressions such as *ἐνιοι, τινές, οἱ μὲν, οἱ δέ, οἱ μὲν πλείους, ἐν τοῖς πλείστοις, ἄλλως, οἱ ὑπομνηματισταί, οἱ ὑπομνηματίσαντες, ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, ἐν ἐνίοις ὑπομνήμασι, ἐν ταῖς λέξεσι, ἐν τῷ λέξικῷ*, and the like.¹ This phraseology can be traced, as the method employed in general in Greek commentaries, through Didymus back to Aristarchus.² It was the fashion of the time not to make specific acknowledgment. The Greeks regarded even literary plagiarism as a venial offense, and to crib a commentary was apparently a virtuous act. The learned clept regarded his predecessors as fair prey and himself as the benefactor of posterity.³

To what extent, if at all, did the editor of the parchment codex make original contributions to the scholia? He decided what to retain and what to reject, and he allowed himself, as the manner in which he deals with the commentary of Symmachus proves, considerable freedom in stating and arranging his collections. He did this intelligently, but there is no clear evidence that he did more. The personal note (*εἶπον, εὔρον, οὐχ ἠγοῦμαι*, and the like) does not prove that he contributed views of his own, for any investigator or commentator might strike this note and have his views quoted.⁴ He may have contributed paraphrases, but this method of interpretation

¹ For the Aves, see the Index of Authors, s.v. Anonymous.

² See *Didymos Kommentar zu Demosthenes* (Berliner Klassikertexte I) xxxiii.

³ See on this subject in general Stemplinger, *Das Plagiat in der griechischen Literatur* (1912), and in particular 6 ff.

⁴ Nymphis (Schol. Av. 873): *φαίνεται γὰρ ἐξ ὧν εὐρίσκομεν συλλογιζόμενοι πολλαχθέν.* Heliodorus also on Vesp. 1275 (see my *Verse of Greek Comedy*, 411) says: *πολλάκις εἶπον.* Just before this somebody — probably the editor of the archetype, since no metrical commentator is likely to have intervened between him and Heliodorus — has said *εὔρον*. Didymus in his commentary on Demosthenes (column 13, 16 ff.) says: *καὶ τοῦτον ἐνιοὶ τὸν λόγον εἰς τοὺς Φιλιππικοὺς παρείρουσιν· οὐκ ὀρθῶς ὅσα γοῦν ἐμοὶ δοκεῖ.* In the mediaeval age Tzetzes is the commentator who in his self-confidence affirms his personal opinion oftenest and most vehemently. See his notes on Nub. 1-28 in Zacher's *Die Handschriften und Classen der Aristophanesscholien*, *Jahrbücher für Philologie*, Supplementband XVI (1888) 585 ff. He thinks ill of the old scholiasts: *οὕτω νθεί μοι, τοὺς σχολιογράφους δ' ἔα.*

appears as early as Aristarchus,¹ and he may also have added rhetorical notes, after the abounding fashion of his time. But whatever contributions he made are now overwhelmed beyond identification in the welter of anonymous scholia. It is in general extremely hazardous to attempt to ascribe these unnamed notes to this or that scholar on purely subjective grounds.

The parchment codex of Aristophanes of which I have been endeavoring to trace the origin was a big book and contained at least the eleven plays now found in our oldest complete manuscript. The text was written in cola and verses in the manner of Heliodorus, whose metrical commentary on the comedies was incorporated with the scholia.² The scholia were more abundant than in any manuscript now extant. One proof of this is found in the lexicon of Suidas, which contains pertinent matter not found among the notes in any of our manuscripts of Aristophanes; another is the present state of the Heliodorean metrical scholia. The nearly complete Heliodorean commentary on the *Pax* is in marked contrast with the fragmentary remnants of notes still preserved on the *Nubes* and *Vespae*, and six plays lack this metrical commentary altogether. Existing manuscripts warrant the conclusion that the scholia in the parchment codex were arranged round the text on all four margins, if necessary, the exterior margin furnishing the largest space, and that short notes were often intramarginal and glosses and textual variants generally interlinear. Since lemmata were prefixed to the scholia in the commentary of Symmachus, probably they generally occurred in this book, but they may have been curtailed. Several notes might be combined under one lemma, as sometimes happens in the papyrus commentaries. If the lemma was omitted altogether, in order to economize space, the note, unless it immediately followed the colon or verse to which it related, was connected with its proper text by the double use of the same signum. Different explanations of the

**Form and
Contents of
the Parch-
ment Codex**

least the eleven plays now found in our oldest complete manuscript. The text was written in cola and

verses in the manner of Heliodorus, whose metrical

commentary on the comedies was incorporated with the scholia.²

The scholia were more abundant than in any manuscript now

extant. One proof of this is found in the lexicon of Suidas,

which contains pertinent matter not found among the notes in

any of our manuscripts of Aristophanes; another is the present

state of the Heliodorean metrical scholia. The nearly complete

Heliodorean commentary on the *Pax* is in marked contrast with

the fragmentary remnants of notes still preserved on the *Nubes*

and *Vespae*, and six plays lack this metrical commentary alto-

gether. Existing manuscripts warrant the conclusion that the

scholia in the parchment codex were arranged round the text on

all four margins, if necessary, the exterior margin furnishing the

largest space, and that short notes were often intramarginal and

glosses and textual variants generally interlinear. Since lemmata

were prefixed to the scholia in the commentary of Symmachus,

probably they generally occurred in this book, but they may have

been curtailed. Several notes might be combined under one

lemma, as sometimes happens in the papyrus commentaries.

If the lemma was omitted altogether, in order to economize

space, the note, unless it immediately followed the colon or verse

to which it related, was connected with its proper text by the

double use of the same signum. Different explanations of the

¹ Lehrs, *De Aristarchi studiis Homericis*⁸ (1882) 153 f.

² See the subscriptions to the *Nubes* and *Pax*.

same verse, phrase, or word might be given, or even different versions of the same original note.

This great edition of Aristophanes was the source of the present text and commentary, the archetype of the extant complete manuscripts of our poet.¹ In course of time it perished, as also the papyrus manuscripts from which it had been composed, but it had been copied, how fully and how often we do not know, and thus Aristophanes in some sort survived the wreck in which so many masterpieces of Greek literature went down in the dark age of secular learning in Constantinople that extended from the middle of the seventh to the middle of the ninth century. With the revival of Byzantine learning in the last half of the ninth century marked by the scholarly activity of Photius and of his pupil Arethas and by the restoration of the University, our poet again became a subject of study in the schools and was affected by the learned public in Constantinople, but this study

This Codex
the Archetype
of Extant
Mss.

Study of
Aristophanes
in the Ninth
Century

¹ Errors common to the extant manuscripts establish the fact that these are all derived from a single source, and this view is now accepted by scholars, however they differ in opinion as to the time when the archetype was written and the relations that the extant manuscripts sustain to it and to one another. See in particular Cary's *Manuscript Tradition of the Acharnenses*, Harvard Studies in Classical Philology XVIII (1907) 157 ff., and Zacher's *Handschriften und Classen* 503 ff., which treats exclusively of the scholia. For some earlier investigations and stemmata, see R. Schnee, *De Aristophanis codicibus capita duo* (1876) and *De Aristophanis manuscriptis quibus Ranae et Aves traduntur* (1886); G. Bünger, *De Aristophanis Equitum Lysistratae Thesmophoriazusarum apud Suidam reliquiis* (1878); C. Kühne, *De codicibus qui Aristophanis Ecclesiazusas et Lysistratam exhibent* (1886). Zacher (736 ff.) is inclined to assign the variorum edition that was the common archetype of the extant manuscripts and of the lost manuscript from which Suidas made his excerpts to about the beginning of the tenth century. This would then be the fourth variorum edition of our poet, if the conclusions which have been reached in this Introduction are sound. The evidence on which Zacher rests his opinion is purely palaeographical, and it is inconsiderable. He himself warns his readers against overestimating the value of such proof as the scholia may be supposed to furnish, since the hand in which scholia are written often differs greatly from that of the text. See also Cary (192 f.), who finds in the *text* of the Acharnians three unequivocal and two other less certain cases of errors common to all our manuscripts which he thinks presuppose a minuscule archetype.

was now mainly confined to the *Plutus*, *Nubes*, and *Ranae*.¹ The oldest complete manuscript of Aristophanes still extant, the *Codex Ravennas*, was written at the end of the following century, a century made memorable by the encyclopedic labors of Constantine Porphyrogenitus,² or at the beginning of the eleventh.

The *Codex Ravennas* is approximately six hundred years younger than the *variorum* edition of the fourth or fifth century. The conclusion that there must have been such an edition and that it was the archetype of the *Ravennas* and all later manuscripts is established for the scholia by practical identity of the contents of the manuscripts, such differences as occur resulting from diversity in the mode of selecting and arranging the scholia and in some cases from rewriting them, and for the text by agreement of all the manuscripts in errors that are of such number and character as to establish the fact of a common source.

This conclusion is now negatively confirmed by recently published new evidence which puts the manuscripts in a class by themselves — papyrus and early parchment fragments of extant plays and of scholia on them. These fragments are not numerous, some of them are slight, and nearly all are badly mutilated, but they furnish sufficient evidence to justify conclusions. The oldest of these is a papyrus fragment of the third century, found at Oxyrhynchus, which contains a body of short notes on the *Acharnians*.³ The manuscripts from which the scholia on this play are chiefly derived are in the order of their importance Florentine Γ, Estensis E, and the *Ravennas*. The scholia on the

Negative
Testimony to
an Archetype

Evidence for
the Scholia

¹ The extant manuscript copies of these three plays far outnumber those of the remaining comedies. See the table in my *Manuscripts of Aristophanes*, *Classical Philology* I (1906) 5.

² See Gibbon's account of the state of the Eastern Empire in the tenth century in the fifty-third chapter of his *Decline and Fall of the Roman Empire*, especially his remarks at the close on the revival of Greek learning (Bury's edition, VI 62 ff., 104 ff.), and Bernhardt's estimate of Constantine VII in his *Grundriss der Griechischen Literatur*⁴ I (1876) 707 ff. See also Krumbacher, *Geschichte der Byzantinischen Literatur*² (1897) 252 ff.

³ Oxyrhynchus Papyrus No. 856 (Introd. 62).

Acharnians in these manuscripts show close relation with one another, the same intimate connexion that proves at a glance, for example, that the old scholia on the Aves printed in this book are derived from a common source. Quite apart from considerations of age, material, and provenience, it is impossible to suppose that the scholia of the papyrus fragment just mentioned were derived from the same specific source as those in our later manuscripts; for they frequently differ in the matter chosen for comment, and when the topic is the same the phraseology is strikingly varied,¹ whereas there is practically verbal identity among the manuscripts themselves. The origin of these scholia cannot now be determined, but although generally brief they show traces of Alexandrian learning: the manuscript was not a schoolbook.

We have evidence also in regard to the text of the Acharnians in fragments now in Berlin of a papyrus codex of the fifth century or possibly a later date, found at Hermopolis.² Approximately one hundred and thirty verses are preserved, but the folios are sorely damaged; not a line is intact. There are no scholia. Ignoring, as before, considerations of age, material, and provenience, the opinion that the text of these verses could not have been copied from the archetype of our manuscripts but must have been derived from an independent source is strongly supported by internal evidence. The papyrus has but one error common to all the extant manuscripts³; it has good readings that are not found in any of our manuscripts⁴;

¹ The editors, Grenfell and Hunt, whose remarks on the fragment should be consulted, state that these "scholia stand in no close relation to the extant scholia."

² Berliner Klassikertexte V II (1907) 99 ff. No. 231. The manuscript contains also (105 ff., 108) mutilated verses of the Ranae and Aves.

³ 799 KA]I for κα. Substituting a common word in copying for an unusual dialectical form would be a natural error, and this corruption may have crept into the text early.

⁴ 750 EIKOMEΣ P(papyrus): *ικομεν* R *ἤκομεν* cett. 775 TT P: *σὸ* codd. 816 E]PMAMΠOΛAIE P: *ἐρμ'* (or *ἐρμῆ* HVp2B) *ἐμπολαίε* 912 ΔE P: *δαί* 916 ΘPTAΛΛIΔ]A P: *θρυαλλίδας* 917 ΘPTAΛΛIΔ]A P: *θρυαλλίδας* 928 ΦEPO-MENOΣ P: *φορούμενος* (impossible on metrical grounds). The papyrus shows

it contains errors not found in any extant manuscript, of which some certainly are attributable to its source¹; some of its agreements in error with one or more of our manuscripts are of such a nature that the errors may well have been made independently.² But some apparently independent errors that are found in our manuscripts, it may here be remarked, are early and find their explanation in the history of the poet's text. This is good, as texts go, and well preserved, although one might conclude from the unimaginably ardent desire of many scholars in the last century to improve it by 'emendation' that it must be vile. Its traditions, nevertheless, at times go wrong and manifest violations of the poet's usage and of metrical law occur. Most errors that are substantial — not those due to change of pronunciation and other trivial causes — are probably pre-Alexandrian.

Substantial
Errors in the
Text of
Aristophanes
Early

Aristophanes was earnestly studied by the great Alexandrians as the perfect exemplar of Attic speech, and they rid his text of many errors due to earlier scribes, actors, and readers.³ An accepted text was thus secured, and it is probable that the text of our archetype was not greatly

one good reading with R alone, ΕΣΤΑ[I in 792, where the other manuscripts have *έστι*. In 780 it has ΚΟΙΚΟΙΚΟΙ[ΚΟΙΚΟΙ[ΚΟ]ΙΚΟΙΚ[ΟΙ. . . The word *κοί* occurred here at least eight times in the papyrus, and this fact, if the reading is accepted, shatters the assumption of the editors that the final *ι* of *κοί* is always long. Cf. 800 ff.

¹ 752 ΤΟΙ om. P 753 ΝΤΝ om. P 772 ΘΥΜΙΤΑΝ (with ΤΑ deleted and ΙΝΑΝ superscribed) P: *θυμητιδαν* R *θυματιδαν* ΔΗVρ2Vρ3CB *θυμητιδαν* Γ² (by correction from *θυμυτιδαν*?) E cor. 777 ΔΗΤΑΙ (with ΣΤ over ΤΑΙ) P: *δη σὺ* 814 Θ ΑΤΕΡΟΝ P: *δ' άτρον* 824 Σ' om. P 905 ΝΙ P: *νεί ΑΓ νή* cett. (including Γ²) 964 ΓΟΡΓ]ΟΡΑ P: *γοργόνα*.

² 748 ΕΓΩ ΡΓΕ: *έγων*. (Substitution of an Attic for a dialectic form.) 754 ΕΓΩ ΡR: *έγων* 777 ΧΟΙΡΙΑΔΙ[ΟΝ P and all other manuscripts except R, which has *τὸ χοιριον* (Strong disposition to diminutives in Aristophanes, *χοιριδιον*, for example, occurring nine times in three plays) 791 ΑΛΛΑΝ ΡR: *αι δ' αν* (Substitution of ΑΛΛΑΝ for dialectical ΑΙΔΑΝ) 798 ΠΟΤΙ]ΔΑ ΡVρ3 (*ποτιδα* C): *ποσειδω* R *ποσειδα* ΑΓ *ποτειδα* Γ²E *ποτειδα* Β *ποτειδαν* ΗVρ2 798 Κ'ΑΝΕ[Τ ΡRΑΓ(?)ΕVρ3C: *καλ άνευ* ΗVρ2 *κάν άνευ* Γ²B *κάνευ* (with *αν* over κ) E cor. 820 ΙΚΕΙ ΡΑΗVρ2Vρ3C: *ήκει* cett. (Itacism, read *είκει*) 913 ΗΡ]Ω P: *ήρα ΑΓ ήρω* R *ήρω* E *ήρω* or *ήρω* cett. (In 795 the papyrus reads ΠΙΝΕΤΑΙ with all manuscripts.) ³ Introd. 18.

inferior to that which Didymus or Symmachus had before him when preparing his commentary.

Other early papyrus and some early parchment fragments of extant plays confirm the testimony of the papyrus remnants of the Acharnians from Oxyrhynchus and Hermopolis.

Other Early Fragments Twenty mutilated verses of the Equites have been recovered on a leaf of a papyrus book of the fourth or fifth century with two marginal notes and a third of four lines on Themistocles (Eq. 84) at the bottom of the second page.¹ Thirty-seven mutilated verses also of the Nubes are found on a leaf of a parchment book (which the editor, Reitzenstein, thinks cannot have been written before the fifth century nor later than the seventh) with five brief marginal scholia of which one is now illegible.² The Musée du Louvre possesses a fragment of a leaf of a parchment book of the sixth century containing verses of the Aves (1057-85, 1101-27), with notes in a fine hand that are now mainly illegible.³ One important note, however, has been deciphered.⁴ Connexion with our archetype cannot be claimed for the scholia either in the Oxyrhynchus fragment or in any of the three just cited. In marked contrast with these are the notes in a palimpsest parchment fragment of the tenth century, containing Av. 1393-1453 with scholia, prefixed to a paper manuscript of Aelius Aristides of the fifteenth century now in the Biblioteca Laurenziana in Florence (LX 9).⁵ These notes are verbally identical with the corresponding notes in one or the other of our extant manuscripts, with only such variations as all these manuscripts display. Three remaining early fragments contain the text. One is a leaf from a papyrus book of the end of the fourth century or first half of the fifth containing verses of the Lysistrata (433-47,

¹ *Mélanges Nicole* 212 ff. (Introd. 57).

² Now in Strassburg, No. 621. See *Hermes* XXXV (1900) 602 ff.

³ The Fayûm fragment. See *Revue de Philologie* VI (1882) 179 ff. and *Mémoires de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres* XXXI II (1884) 123 ff.

⁴ See my note on Schol. Av. 1113, p. 208 of this book.

⁵ *Hermes* XXVI (1891) 128 ff.

469-84).¹ The others are both fragments of parchment books now in Berlin containing verses of the *Nubes*.²

The oldest extant representatives of the first parchment variorum edition are the Codex Ravennas,³ of the end of the tenth or beginning of the eleventh century; the Codex Venetus,⁴ of the eleventh, but so slavish a copy of its source as to be practically of equal age with the Ravennas; the palimpsest fragment just noted, of the tenth; and Suidas's Lexicon, of the last half of the tenth. These are the earliest available sources of the 'old scholia' on Aristophanes. This phrase signifies that extant part of the 'Old Scholia' early commentary that was recorded in the Ravennas, the Venetus, and Suidas's manuscript of Aristophanes before the time of John Tzetzes and his successors in the age of the Palaeologi, and other small parts of this commentary, found only in later manuscripts,⁵ that escaped contamination in the Byzantine revival. The phrase does not mean that the early commentary may not have received additions during the long period of transmission, as it suffered other changes, but these additions cannot have been numerous or important.⁶ The Codex Venetus is the fullest and most trustworthy

¹ *Mélanges Nicole* 217 ff.

² Pergament No. 225, 226, 219. See Berliner Klassikertexte V II 108 ff., 110 ff. Trace of a marginal scholium on No. 225 is reported.

³ Introd. 88 ff.

⁴ Introd. 86 f.

⁵ These remnants are found, in the case of the Aves, in Γ, Ε, and Μ, generally in two of these Mss., sometimes in all three. Cf. the Transcript of Schol. Av. 22², 93, 165¹, 210¹, 273, 343, 346, 348¹, 384, 476², 567¹, 707², 753, 778, 919³, 987, 1017, 1022, 1032, 1113¹, 1177¹ (N.B.), 1541⁴, 1706¹. Three notes of this sort (on 143¹, 299², 761) occur also in Suidas, although not in V or R.

⁶ Notes that occur in V or R but not in both nor in any other manuscript nor in Suidas provoke inquiry. The natural assumption is that they are old scholia, but the content of some of them seems to indicate the contrary. Each must be considered for itself. In the Aves, the manuscripts in question are VRΓEM. Cf. for V the Transcript of Schol. Av. 109³, 122¹, 122², 232, 431, 435, 580, 644, 815, 839, 941², 1035, 1038 (N.B.), 1040¹, 1040², 1041, 1042, 1047¹, 1047², 1049, 1052, 1167, 1169³, 1185, 1199, 1213², 1249, 1317², 1319, 1340², 1348, 1349, 1352, 1363¹, 1389¹, 1396, 1508² (N.B.), 1508³, 1751² (N.B.). The last is in the handwriting of the reviser of the manuscript, and may be his statement. He

source of the old scholia for the seven comedies it contains, and I have therefore made a literal transcript of the commentary on the Aves in this manuscript the basis of this book.¹ The body of

scholia in the Codex Ravennas is in comparison
 Codex
 Ravennas (R) meagre. Their editor, who was probably not one of the scribes of the extant manuscript but the editor of the book from which it was finally copied, simply excerpted passages from his original, often only parts of notes. He followed, in doing this, no discoverable principle of selection; his choice seems to have been fortuitous. The information conveyed in these notes is often incomplete and the language in which it is expressed is sometimes incoherent. The general process, moreover, inevitably necessitated a certain amount of rewriting.² This manuscript, therefore, must be used with due caution in reconstituting the text of the old scholia, an undertaking that at the present time and with existing means is in itself sufficiently
 Suidas (Σ) difficult. Suidas is a source of first-rate importance, a fact that has long been recognized.³ Internal evidence

was an opinionated person. Cf. for R the Transcript of Schol. Av. 42², 106, 110², 153², 170², 212², 413, 419, 495, 562, 571, 599, 772², 1161², 1290, 1420, 1444, 1455, 1506, 1541², 1571.

¹ I have even gone so far, in order that all possible items of information about the contents of the Codex Venetus might be assembled, as to report the readings of the copy (G) of this manuscript that was made for Cardinal Bessarion by one of his table-companions in the fifteenth century (Introd. 87f.)

² The evidence establishing these statements furnished by the scholia in R on the Aves will be found in the Collation of Manuscripts printed in this book just under the Transcript of the scholia in V. The notes in R are in so confused a state that Rutherford, in the first two volumes of his *Scholia Aristophanica*, was led in restoring them to adopt a fantastic theory of their original form, which he subsequently abandoned. Römer in his *Studien zu Aristophanes und den alten Erklärern desselben*, I. Teil (1902), institutes a comparison of the scholia in V and R at length and produces in full the evidence furnished by the notes on the Vespae.

³ See Küster, *Suidae Lexicon* (1705), Praef. ad Lect. "Caeterum, ex Scholiastis veteribus nullum Suidas diligentius compilavit, quam Scholiasten Aristophanis; quippe quem totum pene in Lexicon suum transfudit." See also Dindorf's Oxford edition of Aristophanes IV (1838) vi f.; Bernhardt, *Suidae Lexicon* (1853), Commentationes xlvii f.; Bünger, *De Aristophanis Equitum Lysistratae Thesmophoriazusarum reliquiis*, who furnishes statistics.

proves that he used an annotated manuscript of our poet which contained the eleven plays known to us, and that its commentary contained matter not found in extant manuscripts. I have therefore cited him constantly in my critical notes and often reported him in the collation of manuscripts, and have not hesitated on occasion to enlarge the commentary on the Aves by notes found only in his *Lexicon*. I may here add that I have given diligent attention also to the other Greek lexicographers and cannot but hope that the use here made of the testimonia of these and other ancient authorities in reconstituting the text of the scholia will be regarded as adequate and judicious.

Tampering with the traditional text of the Aristophanic scholia does not begin until the twelfth century. There had been no deliberate attempt apparently before this time to 'improve' them, but Tzetzes undertook the task of rewriting and enlarging them with querulous confidence. The earliest report of his handiwork is found in a Milan manuscript of the thirteenth century superscribed with his name, which contains besides other documents the *Plutus*, *Nubes*, and *Ranae* with abundant scholia.¹ These were the comedies which he and his successors chiefly affected, but they commented also on other plays, and a *Codex Urbinas* now in the Vatican collection exhibits Tzetzes's handling of the old scholia on the *Aves*.² Two commentators on our poet appear early in the fourteenth century who are noteworthy both on their own account and because they were laid under contribution by Musurus when he compiled the commentary of the first printed edition of

Contamina-
tion :
Tzetzes

Thomas
Magister and
Triclinius

Aristophanes: Thomas Magister and Demetrius Triclinius. The scholars of the group to which they belong have been aptly characterized as precursors of the renaissance rather than as the last representatives of a vanishing Byzantine tradition. They were the first humanists.

¹ *Codex Ambrosianus C 222 inf. (M4)*. See Martini and Bassi's *Catalogus Codicum Graecorum Bibliothecae Ambrosianae* II (1906) 984 ff. and Zacher's *Handschriften und Classen* 580 ff. The latter gives (585 ff.) extracts from Tzetzes's commentary.

² *Introductio*, 84.

Thomas Magister's exegesis of the *Plutus*, *Nubes*, and *Ranae* may be read in two manuscripts now in Cremona and Venice.¹ His notes came into popular use as a schoolbook and appear also in other manuscripts, but involved in the commentary of Triclinius, who appropriated them and combined them with extracts from the old scholia and his own contributions. Triclinius's exegesis of Aristophanes still remains to be studied, but his metrical notes stand apart. He was the best known but not the only metrician of his time.²

One must in decency commend the spirit which animated these late Byzantine scholars, but may still without offense remain unmoved by their actual performance. Students of our poet will feel but languid interest in their school-exegesis of the comedies and in their mistaken metrical theories. We wish rather to learn how the great scholars of the better time far removed answered the countless questions that come thronging as we read our poet. Our interest in the late commentary, then, centres in the equivocal desire to learn its earmarks in order that we may exclude it. The task is not so

¹ Codex Cremonensis 12229, L. 6, 28 (Cr) of the fourteenth or fifteenth century, in the Biblioteca Governativa, and Codex Venetus CCCCLXXII (V2) of the fifteenth century, in the Biblioteca Nazionale di S. Marco. See Novati in *Rivista di Filologia* VI (1878) 499 ff. and VIII (1880) 226 ff., who gives in his second article (235 ff.) transcripts and collations of the scholia and glosses on the *Nubes* in the Ms. in Cremona; and Zuretti in *Rivista* XVIII (1890) 405 ff., 485 ff., and XIX (1891) 99 ff., who gives in his second (529 ff.) and third (100 ff.) articles transcripts of Magister's scholia on the *Plutus* and *Ranae* in both Mss.

² See the late Byzantine metrical commentary on the first 600 verses of the *Nubes* reported from Codex Vaticanus 1294 (Vv5) and Codex Parisinus 2821 (Ps) by Zacher in his *Handschriften und Classen* 628 ff. The former is Triclinian, as are the metrical notes assembled by Musurus in the *Princeps* to the exclusion of the Heliodorean metrical commentary. See my *Verses of Greek Comedy* § 833. Thiemann affirms that the late metrical commentary on the *Aves* and *Pax* is not of the same authorship as that on the *Plutus*, *Nubes*, *Vespae*, *Equites*, and *Ranae*. See his *Heliodori Colometriae Aristophaneae quantum superest* (1869) 125 f. On ancient and modern sources of information about the Triclinian metrical scholia on the tragic poets, see F. Kuhn in the *Breslauer Philologische Abhandlungen* VI iii (1892) 98 ff. On these later scholars' use of language, see Hopfner in the *Sitzungsberichte der Wiener Akademie* 172 III (1912).

simple as it might seem.¹ Beginning with the Princeps the printed commentary on the three Byzantine plays reeks of it, and there is hardly an annotated manuscript, dating in the fourteenth, fifteenth, or sixteenth century, of any of the other five comedies which were most widely read that is uncontaminated. Many men were roused to independent effort in the revival; there were ambitious schoolmasters both before and after Thomas Magister.

Even the commentary on the Aves, which was off the beaten track of general study in the schools, did not escape. Fifteen manuscripts are extant which contain the text of the Aves complete or nearly so.² Five of these lack commentary on this play.³ Three important annotated manuscripts of the fourteenth century contain chiefly old scholia, one in Florence, another in Modena, and the third in Milan. I have reported all three for the old scholia in the Collation given below.

Laurentianus
XXXI 15 (Γ) The commentary on the Aves in the Florentine codex⁴

¹ Yet it is both interesting and important. All students of Greek comedy are grateful to Zacher, who is to be credited with the first systematic attempt (in his *Handschriften und Classen* 566-649) to solve the problem. What is needed is properly edited transcripts of the commentaries of Tzetzes and his successors, and whoever will furnish them—it is a task for young and hardy men—will render valuable service to classical scholarship.

² In addition we have the parchment fragment in the Musée du Louvre with scholia (Introd. 76); the Berlin papyrus fragment of sixteen sadly mutilated lines of the bare text (see Berliner *Klassikertexte* V ii 108 and Introd. 74, n. 2); the Florentine palimpsest fragment with scholia (Introd. 76); selected verses in Codex Ambrosianus Z 165 sup. (M12), fol. 19 ff., of the sixteenth century (see Martini and Bassi's *Catalogus Codicum Graecorum Bibliothecae Ambrosianae* II 867); Tzetzes's Argument to the Aves in political verses in Codex Ambrosianus C 222 inf. (M4) of the thirteenth century (see Martini and Bassi's *Catalogus* II 986, and a transcript of this argument in Zuretti's *Analecta Aristophanea*—1892—113 ff.); and three arguments (the fourth, first in part, second in part, as arranged in Dübner's *Scholia Graeca*) and a list of the dramatis personae of the Aves in Codex Palatinus 128 (Vp3) of the fifteenth century (see Stevenson's *Codices Manuscripti Palatini Graeci Bibliothecae Vaticanae*—1885—60 f.). For a manuscript (Tr3) containing selected scholia on the Aves, formerly in Turin but destroyed in the fire of 1904, see Zacher's *Handschriften und Classen* 645 ff.

³ Codex Parisinus 2712 (A) of the thirteenth century; Codex Palatinus 67 (Vp2) and Codex Havniensis (H) of the fifteenth; Codex Parisinus 2715 (B) of the sixteenth (?); and Codex Laurentianus XXXI 16 (Δ) of the fifteenth (?).

⁴ Introd. 90 ff.

was written by three hands. The first scribe (designated as Γ), who was also, as I believe, the scribe of the text of the play, wrote scholia, which with few exceptions are in proper numerical verse-order, on the upper, outer, and (when needed) lower margins. These are exclusively old scholia, and it is from this collection that the few old scholia are rescued which are found in Γ but not in V or R.¹ This hand seems not to have contributed glosses, and only a few interlinear textual variants. A second hand (Γ^2), using another manuscript than that employed by Γ , added scholia and a multitude of glosses, and occasionally altered the entries of Γ , both text and notes. Still a third hand appears (Γ^3), that of the 'Corrector' who revised the whole book except the *Ecclesiazusae*, which was not revised at all. This scribe added scholia and glosses and revised the work of both his predecessors.

Both the text of the *Aves* and the commentary on the play in the *Codex Estensis*² in Modena, which was not known to Dindorf and is now fully reported for the scholia on the *Aves* Estensis III D 8 (E) for the first time, were written by the same hand. The marginal notes are here exclusively old scholia and are a valuable aid in reconstituting the text of the commentary. A single hand appears also in the codex in Milan.³ The Ambrosianus L 39 Sup. (M) commentary on the *Aves* in this book is peculiar. Parts of it have been rewritten, with intention but not in a polemical spirit. This feature differentiates its scholia from the notes found in V, Γ , and E, and essentially in R, and is instructive in the study of the history of the text of the commentary on Aristophanes. The basis of these notes is exclusively old scholia; in this particular the manuscript is as pure as the *Estensis*. The editor of its immediate archetype, moreover, was an intelligent man and free from conceit, as is shown by the quality of his work here and in the independent notes which he ventured on the *Nubes*.⁴ He wished to avail himself of the

¹ Introd. 77, n. 5.

² Introd. 95 ff.

³ Introd. 93 ff.

⁴ Introd. 96.

information contained in the early commentary, but for reasons of his own did not hesitate to change the form of expression of his original. Who this anonymous scholar was it is impossible to say. The manuscript itself belongs to the early part of the fourteenth century,¹ but its archetype was probably considerably older. Zacher concluded that it was pre-Tzetzian. This codex must be used with caution in reconstituting the text of the commentary; nevertheless there is always a possibility that a better reading than the other manuscripts afford may lurk in a note as we find it in this book, since the manuscript from which its archetype was composed may have contained a better text of the scholia than any we now possess.

But the commentary as a whole in each of the three manuscripts just considered is contaminated by additions of which Contamination of ΓΕΜ many are demonstrably not 'old' and all are open to suspicion. These are glosses or short interlinear or intramarginal notes, sometimes also extramarginal; only one of them is of considerable amount, the addition to the comment on verse 250 that sets forth the sad tale of Alcyone.² The greatest number are found in the Florentine manuscript, in the handwriting of Γ². There are hundreds of them on the Aves alone in this manuscript,³ but only twenty-seven in E, twenty-four in M. Notes of this description cannot be ignored by a student of the text of the commentary. They are not in V or R or in those parts of Γ, E, and M which furnish old

¹ See von Holzinger, *Mélanges Chatelain* (1910) 217.

² An ancient story, but the particular form of it in Γ² and M has not been traced, so far as I am aware, to an earlier source than these manuscripts of the fourteenth century. It is found also in pseudo-Eudocia (see Flach's edition, 62), but the almost exact verbal identity of the story as there told with the account in the *Princeps* (note in particular *ἀλκυοντίδας καλουμένας* found in P but not in Γ² or M) makes it likely that Phavorinus, from whom Palaeokappa cribbed the note, extracted it not from some manuscript but from the printed book. See the parallel cases in Pulch's *De Eudociae quod fertur Violario*, *Dissertationes Philologicae Argentoratenses* IV (1880) 338 f.

³ It was chiefly from this abundant source that Victorius drew his glosses. See Cary's *Victorius and Codex Γ of Aristophanes*, *Transactions of the American Philological Association* XXXVII (1907) 199 ff.

scholia, but some of them may be 'old,' remnants of scholia that have been lost, just as some of them were evidently suggested by old scholia that have come down to us. Each investigator will desire to come to his own conclusions about them. I have therefore collected them with care and printed them in this book.¹

In the same collection will be found notes gathered from a manuscript of the fourteenth century, already mentioned, now in the Vatican Library.² It is superscribed with the name of Tzetzes and contains his commentary on the *Plutus*, *Nubes*, *Ranae*, and *Aves*. His notes on the *Aves* admirably illustrate his less drastic manner of dealing with the old scholia.

The collection includes also a dozen notes found in a manuscript now in the Bibliothèque Nationale in Paris.³

Two manuscripts remain to be mentioned, one now in Milan, the other in Modena.⁴ The former contains a commentary on the *Aves* based on the old scholia, but abridged and rewritten, the latter a collection of glosses, but the commentary in the first was manufactured from that in E and the glosses in the second were drawn from the first, as Cary has demonstrated.⁵ These manuscripts consequently are not reported in this book, but I give for the reader's inspection transcripts of a part of the commentary in the Milan codex and of all the notes in the *Estensis*.⁶

The first printed edition of Aristophanes⁷ is a remarkable book. Its collection of scholia is so good that it has served as the basis of all subsequent editions of the commentary until recently. Nevertheless definite information as to the sources from which this collection was compiled is lacking. Musurus, its editor, following the fashion of his time, refers to them only in vague terms. In the Address to his Readers he speaks simply of 'ὑπομνήματα' that he exploited, dwelling upon

¹ Page 305 ff.² Introd. 97 ff.³ Introd. 99.⁴ Introd. 99 ff.⁵ In his *Manuscript Tradition of the Acharnenses* 157 ff. and in particular 166 f., 200 ff.⁶ See page 319 ff.⁷ Introd. 101 ff.

their confused arrangement and the time and labor required to reduce their contents to the proper order; and in the subscription to the first seven plays, which were to have been the contents of the book as it was first planned, he makes only the same general reference to the sources of his materials.¹ We may never learn what particular manuscripts he had at command,² but investigation is gradually determining more and more exactly the traditions that underlie his great compilation of scholia. In view of its intrinsic and historical importance, I have reported it as scrupulously for the old scholia as the manuscripts which I have collated with the Transcript of the Venetus, and have recorded all the remaining comments it contains in the collection of Supplementary Notes. It contains notes not found in any manuscript.³ The sources of some of these are easily recognized; those of the others remain to be studied and perhaps identified. This important edition of nine plays and the commentary on them brings us within the range of printed books.

¹ Ἀριστοφάνους κωμωδιῶν ἑπτὰ καὶ τῶν εἰς αὐτὰς σχολίων ἀρχαίους συντεθέντων γραμματικῶς, ἃ δὴ σποράδην ἐν ἀντιγράφοις κείμενα διαφόροις καὶ πεφυρμένως συνειλεκτά τε καὶ ὡς οἶόν τ' ἦν ἐπιμελέστατα διώρθωται παρὰ Μάρκου Μουσούρου τοῦ Κρητός, ΤΕΛΟΣ.

² Zuretti in his *Analecta*, 35 ff., maintains that E, a Ms. that once belonged to Musurus, is virtually the sole source of the text of the Aldine edition of Aristophanes for the six plays that this Ms. contains, and that E and M₉ are the chief sources of its scholia. Cary has shown, as has just been noted, that M₉ is a copy of E, but abridged. Zacher dissents from Zuretti's conclusions: see Bursian's *Jahresbericht* LXXI (1892), 30 ff., 119. They can now be thoroughly tested for the scholia on the *Aves* by means of the reports in the present book.

³ Cf. in the Supplementary Collection the notes on 1, 7, 34, 54, 55, 66, 145, 158, 160, 186, 195, etc.

MANUSCRIPTS OF ARISTOPHANES CONTAINING SCHOLIA ON THE AVES

Codex Venetus CCCCLXXIV (symbol V) in the Biblioteca Nazionale di S. Marco in Venice, a parchment manuscript of the eleventh century. It consists of one hundred and seventy-two numbered folios, measuring 28 by 21.5 cm., and contains seven comedies: *Plutus*, *Nubes*, *Ranae*, *Equites*, *Aves*, *Pax*, *Vespaes*.

Prolegomena (fol. 2-4'): Life (XI¹); on the Chorus (XI, p. xxviii, note on 87); Diodorus's Epigram (XVI); Life (XII); on Comedy (V; Kaibel VI, § 14-16 and note on 30); on Comedy (VI; Kaibel VI, § 17-18); on the Chorus (VII; Kaibel, p. 22, note on 79).

Plutus (fol. 4"-21): Characters in the Play, Text and Notes, preceded by Arguments II, III, IV (fol. 3'), VI (fol. 4'); *Nubes* (22-43'): Arguments II, IV, III, VII, V, on the Chorus (Prolegomenon VII; Kaibel, p. 22, note on 79), Arguments I, VI, Characters, Text and Notes; *Ranae* (43"-69'): Arguments I, II, Characters, Text and Notes; *Equites* (69"-94"): Arguments I, II, III, Characters, Text and Notes; *Aves* (94"-122): Arguments IV, III, I, II, Characters, Text and Notes; *Pax* (123-146): Arguments II, III, I, IV, Characters, Text and Notes; *Vespaes* (147-172): Arguments II, I, Characters, Text and Notes.

The manuscript contains scholia so abundant² that they often require all four margins and are sometimes intramarginal or even extramarginal. The marginal scholia, which are at times out of order, and the interlinear glosses and short notes were written, with many compendia, by four hands³: the first scribe wrote those on folios 52-56', the second those on 4-43', the third those on 43"-51, the fourth those on 56"-172, but the first scribe was the supervisor of the execution of the book and his vigorous hand appears in all parts of it. An entry on fol. 1" states that the volume was once part of the library of Cardinal Bessarion.

¹ A bare reference is to Dübner's *Scholia Graeca in Aristophanem* (1841); a reference preceded by the word Kaibel is to that scholar's *Comicorum Graecorum Fragmenta*. Reference is made to the Arguments of the comedies by Dübner's numbers. The statement of contents does not attempt to indicate the order of the parts of a document, if it is divided in any manuscript, but places it where it chiefly occurs.

² *Introductio*, 77 f.

³ See T. W. Allen in the Introduction to the Facsimile, 9 ff.

The arguments of the Aves begin on the ninth line from the bottom of fol. 94', the text and scholia on the eleventh line from the top of fol. 95'. The scholia, as well as the text of the play, were written by the fourth scribe, but the hand of the supervisor is seen throughout. He is particularly active in the scholia: he corrects the fourth hand, often erasing the first entry and rewriting; he adds omitted scholia, sometimes inadvertently repeating a note already copied, even by himself; at times he himself writes all the notes on a page or two. But since both scribes were using the same original, these facts have only palaeographical interest and the difference of hands is not noted in the Transcript. In the Collation, Vv signifies a correction made by either of these scribes. The note is referred to the text by lemma; by signum, either an arbitrary character or a Greek numeral; by both signum and lemma; by its position either after or before the verse, a method employed oftenest on the inner margin and for a short note, but in either position the note may be headed also by a signum; by its position over the verse, the interlinear note being generally simply a gloss.

On this manuscript see *Facsimile of the Codex Venetus Marcianus 474*, with an Introduction by Thomas W. Allen (1902); Zacher, *Die Handschriften und Classen der Aristophanesscholien* (1888) 505 ff., and *Die Schreibung der Aristophanesscholien im Cod. Ven. 474*, *Philologus* XLI (1882) 11 ff.; J. Augsburg, *Die Aristophanesscholien und der Codex Venetus A*, *Sitzungsberichte der bayerischen Akademie* (1877) 254 ff., and *Die Scholien zu Aristophanes' Fröschen im Codex Venetus A* (1886); C. R. von Holzinger, *Beiträge zur Kenntniss der Venetusscholien zu Aristophanes*, *Wiener Studien* V (1883) 205 ff.

Codex Venetus CCCCLXXV (symbol G) in the Biblioteca Nazionale di S. Marco in Venice, a parchment manuscript of the fifteenth century. It consists of two hundred and forty-four numbered folios, measuring 35.5 by 24.5 cm., and contains seven comedies of Aristophanes: *Plutus*, *Nubes*, *Ranae*, *Equites*, *Aves*, *Pax*, *Vespae* (fol. 2-153); Pindar's *Olympian*, *Pythian*, and *Nemean Odes*, with scholia (154-210); *Lycophron's Alexandra*, with scholia (211-242, with 243, 244 blank).

Prolegomena (fol. 2-4'): *Platonius* (I, II; Kaibel I 1, 2); on *Comedy* (V; Kaibel VI, § 14-16 and note on 30); on *Comedy* (VI; Kaibel VI, § 17-18); on the *Chorus* (VII; Kaibel, p. 22, note on 79); on the *Chorus* (XI, p. xxviii, note on 87); *Life* (XI); *Life* (XII); *Diodorus's Epigram* (XVI).

Plutus (fol. 5-21): Text and Notes, preceded by Arguments II, III, VI, IV, Characters in the Play (fol. 4', with 4" blank); then as in V: *Nubes* (22-42), *Ranae* (43-64'), *Equites* (64'-85), *Aves* (86-111'), *Pax* (111'-131), *Vespae* (132-153).

That part of this manuscript which contains plays of Aristophanes is a copy of V,¹ as Dindorf surmised, E. Hiller affirmed, and Zacher demonstrated. The copy is handsomely executed, and was made, with few erasures and corrections, by a single hand. On fol. 1^v are inscribed the contents of the book and Cardinal Bessarion's name and titles.

The Aves occupies folios 86–111^v, with the arguments and list of characters on 86^v, 86^{vv}. The scholia are written in a small but beautiful hand on the outer and when necessary lower margins, rarely on the upper margin. They confirm the conclusion that G is a copy of V, but it was not made mechanically. The scribe was a scholar and his object was to produce a copy of the commentary in V that should be free from the confusion which prevails in that manuscript through crowding, disorderly arrangement, and repetition. He therefore first of all restored the scholia to the proper order of the verses of the play. In doing this he often put notes that are intramarginal or interlinear in V in their place, in proper numerical order, on the margin. In referring the scholia to the text he abandoned the use of signa altogether and adopted the lemma of V, if it has one; otherwise he either introduced a lemma of his own, availing himself of such indications as are furnished in V by the use of a bare signum or by position, or more frequently trusted to the position of the note on his outer margin, which is ample, or to the restored order of arrangement to guide the reader of his book. On folio 100^v, V practically abandons the use of lemmata, and the ingenuity of the scribe of G was put to the test in the remainder of the play. It will be observed from the report in the Collation that he omitted some notes altogether, but he adds none. The two quotations from Platonius that begin his prolegomena are his only substantial contributions. The writing of the scholia in V is often crabbed and confused, and the scribe of G, unprotected by the use of other manuscripts, sometimes fell into error. The slight verbal changes that he made in the text of the notes are only such as we should expect from a scholar of the fifteenth century who, while endeavoring to reproduce his original faithfully, did not hesitate to correct what he regarded as its errors. That he in turn should make mistakes was inevitable; he was undertaking a difficult job single-handed.

On this manuscript see Dindorf in his Oxford edition of Aristophanes IV i iv f.; E. Hiller in *Rheinisches Museum* XXXVI (1881) 312 ff.; Zacher, *Schreibung der Aristophanesscholien* 12 ff., and *Handschriften und Classen* 544 ff.; Bachmann in Zacher's *Aristophanis Pax* (1909) vi f.

Codex Ravennas 137, 4, A (symbol R) in the Biblioteca Comunale Classense in Ravenna, a parchment manuscript of the end of the tenth or

¹ *Introductio*, 78, n. 1.

beginning of the eleventh century. It consists of one hundred and ninety-two numbered folios, measuring 32.5 by 21.5 cm., and contains eleven comedies: *Plutus*, *Nubes*, *Ranae*, *Aves*, *Equites*, *Pax*, *Lysistrata*, *Acharnians*, *Vespae*, *Thesmophoriazusae*, *Ecclesiazusae*.

Plutus (fol. 1-15'): Text and Notes; *Nubes* (15''-32): Text and Notes; *Ranae* (33-52'): Argument II, Characters, Argument I, Text and Notes; *Aves* (52''-75', with 75'' blank): Arguments IV, I, Characters, Argument II, Text and Notes; *Equites* (76-92''): Text and Notes; *Pax* (92''-110, with 93' blank): Arguments II, III, Text and Notes; *Lysistrata* (111-127): Arguments I, II, Text and Notes; *Acharnians* (128-142): Arguments I, II (through *πρωτηής*), Characters, Text and Notes; *Vespae* (143-162'): Arguments II, I, Characters, Text and Notes; *Thesmophoriazusae* (162''-177'): Text and Notes; *Ecclesiazusae* (177'-191): Argument I, Text and Notes. Fol. 192' contains simply a list of the plays in the codex in a late hand, fol. 192'' is blank. Two unnumbered parchment folios precede fol. 1, and the verso of the second of these also contains a list of the plays.

The scholia, written loosely on all four margins, are relatively meagre,¹ and are lacking altogether on fol. 56''-57'' (*Aves* 256-386), 78''-92'' (*Equites* 216-1408), 107-110'' (*Pax* 1052-1353). The omission of prolegomena and of arguments to four plays is further evidence of the faulty execution of the book. The text and scholia of the *Nubes* begin at the top of fol. 15''; the *Plutus* ends on 15', but occupies only twelve written lines; the rest of the page is blank. The *Nubes* similarly ends on 32'', but occupies only ten lines; under these is inscribed *Ἀριστοφάνους ὑπόθεσις* in two lines; the rest of the page is blank. The *Aves* ends on the eleventh line of 75'; the rest of this page and 75'' are blank, in provision apparently for the arguments of the *Equites*. The *Pax* has the second and third arguments on 92''; 93' is blank, apparently awaiting the first argument. Except four lines, all of 162', preceding the text and scholia of the *Thesmophoriazusae*, is blank. The scholia were written in semiuncial by two hands: the first scribe entered those on 1-75' and 93-106, the second the remainder.

The arguments of the *Aves* begin on fol. 52'', the text and scholia at the top of 53''. The scholia and glosses were all written by the hand of the first scribe of scholia, and corrections are rare. The notes are referred to the text preferably by lemma, but sometimes by signum, rarely by both at once, and sometimes by position. If the scribe trusts to position to indicate the textual connexion of a note written on the outer margin, where most of the notes are found, the device is at times unsuccessful in consequence of displacement.

¹ *Introductio*. 78.

On this manuscript see *Codex Ravennas 137, 4, A, phototypice editus*, with an Introduction by J. van Leeuwen (1904); T. W. Allen, *The Ravenna Aristophanes*, *Journal of Philology* XXIV (1896) 300 ff.; Zacher, *Handschriften und Classen* 529 ff.; A. Martin, *Les scolies du manuscrit d'Aristophane à Ravenne* (1882); C. R. von Holzinger, *Beiträge zur Kenntniss der Ravennascholien zu Aristophanes*, *Wiener Studien* IV (1882) 1 ff.; W. G. Rutherford, *Scholia Aristophanica: Codex Ravennas* (1896), Vols. I and II; and on its history, W. G. Clark, *The History of the Ravenna Manuscript of Aristophanes*, *Journal of Philology* III (1871) 153 ff.; A. von Velsen, *Ueber den Codex Urbinas der Lysistrata und der Thesmophoriazusen des Aristophanes* (1871); van Leeuwen, in his Introduction to the Facsimile, v ff.

Codex Laurentianus XXXI 15 (symbol Γ) in the Biblioteca Mediceo-Laurenziana in Florence, a paper manuscript of the fourteenth century. It consists of one hundred and sixty-two folios as numbered, but in fact of one hundred and sixty-five, since three folios which may be designated as 66^b, 66^c, and 162^b were not included in the enumeration. The folios measure 32.5 by 24.5 cm., and the book now contains the *Hippolytus*, *Medea*, *Alcestis*, and *Andromache* of Euripides (fol. 1–66, with 66^b, 66^c blank, except as noted immediately below), and the *Acharnians*, *Ecclesiazusae* (verses 1–1135), *Equites*, *Aves* (1–1419), *Vespae* (421–1382, 1385–96, 1494–1537), and *Pax* (378–490, 548–837, 893–947, 1012–1126, 1190–1300) of Aristophanes (fol. 67–162, with 162^b blank). On the verso of 66^c is a list of the comedies contained in the second part of the manuscript, and this list includes the *Lysistrata* after the *Aves*. The manuscript, therefore, once comprised seven comedies.

Acharnians (fol. 67–83'): Arguments I, II, Characters in the Play, Text and Notes; *Ecclesiazusae* (83'–96', with 96'' blank): Arguments I, II, Text and Notes; *Equites* (97–117''): Arguments III, II, Characters, Argument I, Text and Notes¹; *Aves* (117''–137): Arguments II (through

¹ The *Ecclesiazusae* ends abruptly with verse 1135 at the middle of fol. 96'. The remainder of this page and 96'', which ends a ternion, would have been sufficient to complete this play. The *Equites* begins with the third argument on fol. 98', the first folio of a quaternion. The third scribe (Introd. 81 f.), when he revised the manuscript, here added a leaf, 97, and filled it with scholia on the *Equites* for which he failed to find space on the folios of this play already written by the first and second scribes. Each play in this manuscript, except the *Ecclesiazusae*, had its folios separately numbered by numerals (α' , β' , etc.) placed above at the middle of the recto, generally preceded by an abbreviation of the name of the play. These have been trimmed off in some instances. The first indubitable numerical entry on the *Equites* still preserved is δ' on fol. 101'. The enumeration, therefore, began with fol. 98', and consequently the additions

περὶ τῆς ἀρχῆς), IV, Characters, Argument I (through *Μονοτρόπῳ*), Text and Notes; *Vespae* (138–150): Text and Notes (with the verses in this order: 421–705, 1494–1537, 706–1382, 1385–96); *Pax* (151–162): Arguments II, III, I (through *καὶ μέχρι μὲν τινος ἐνα-*, ending abruptly at the middle of the page, with the rest of the page and 151'' blank), Text and Notes (with the verses in this order: 378–490, 548–82, 793–837, 893–947, 1012–1107, 583–792, 1107–1126, 1190–1300).

The following manuscript was originally part of the preceding¹:

Codex Leidensis 52 (symbol Γ) in the University Library in Leyden. It consists of fifteen folios, that have been trimmed and now measure from 30.5 to 32 by 23 cm., and contains the *Lysistrata* (verses 1–61, 132–99, 268–819, 890–1034) and *Aves* (1492–65) of Aristophanes. The *Codex Leidensis* consists of two manuscripts which were once Nos. 77 and 191 in the library of Isaac Vos.

Lysistrata (fol. 1–11, but now numbered as pages 1–22): Characters, Text and Notes; *Aves* (fol. 12–15, but now numbered as pages 12, 12', 13, 13', 14, 14', 15, 15'): Text and Notes.

This manuscript (Γ) has suffered grievously. Its composition is too large a question to be discussed here, but there is satisfactory evidence that it was originally designed to consist of at least twenty-nine quires, chiefly quaternions. That intention, however, was not realized. When, moreover, the quires were put together for binding, an accident befell the twenty-eighth quire as originally planned, containing, with the lacunae recorded above, verses 548–1243 of the *Pax*: the three inner sheets of the quaternion were inverted and the order of the verses was thrown into confusion, to the discomfort of all subsequent readers of the book.² But this is a small matter, a direr fate impended, for at some time subsequently, probably early in the sixteenth century, the manuscript was violently dismembered. Fifteen folios ultimately got to Leyden and others were lost, — a leaf from the *Aves*, five leaves at the beginning of the *Vespae*, five

to this manuscript on fol. 97 and elsewhere, made by the third scribe, are later than the folio-enumerations. That the latter were not written by the third hand is equally clear from the handwriting.

¹ For a summary statement of the proofs of this fact, first announced by von Velsen, see Zacher's *Handschriften und Classen* 549 f.

² The proper order of the folios is I (verses 548–82), II (583–659), III (660–730), IV (731–92), V (793–837, 893–915, the omission occurring at the middle of the verso), VI (916–47, 1012–42, the omission occurring as before *within* the verso), VII (1043–1107), VIII (1107–26, 1190–1243, the omission occurring *within* the recto). By inversion of the three inner double sheets the order became I, V, VI, VII, II, III, IV, VIII, corresponding to fol. 154–161 of the present book, with 154' blank.

also at the beginning of the *Pax*, and probably some at the end of the *Lysistrata*. *Habent sua fata libelli!*

The arguments of the *Aves* begin on fol. 117'' seven lines from the top, the text and scholia at the top of 118''. Three scribes contributed the scholia and glosses. The first two were probably not contemporary: the first makes no provision of space for a successor, although many of his scholia, as we know them, were left incomplete and were actually completed later, generally under the prefix *ἄλλως*; elsewhere on the page, and the second scribe used a manuscript of a different tradition from that of the first. The third scribe was later than either the first or the second: other scribes than either of these appear as copyists of the text and scholia of other plays in the manuscript, but the restless and obtrusive hand of our third scribe is seen in all the plays except the *Ecclesiazusae*, which remains untouched as it was left by its single copyist. The activity of this general 'corrector' of the work of all his predecessors, except on one play, antedates the dismemberment of the manuscript, for additions and corrections from his hand are found in the *Lysistrata* and that part of the *Aves* now in Leyden. The text of the *Aves*, as of the other plays, is written in two columns and the verses of the inner column begin (on the recto) or end (on the verso) near the edge of the page, leaving no space for marginal scholia. Those in regular order on the upper, outer, and lower margins were contributed by the first hand. On fol. 118''-127' each note is connected with the text by means both of a lemma and of a numerical signum (*α'*, *β'*, etc.) set on the outside of the margin over against the line in which the scholium begins; but from 127'' to the end the signum is abandoned and only the lemma is used. The few exceptions to this method that occur are due to inadvertence. The second and third scribes wrote their notes, of which the former contributed the larger number, wherever they could find space for them, and many of the pages in consequence are crowded and confused. They added new scholia, or continuations with *ἄλλως* of scholia given in part by the first scribe, on the lower margin or between the lines of the text or on the intramarginal or extramarginal spaces or between the columns of text. Sometimes the added scholium was written, with a warning, on a page where it did not belong. The third hand, e.g., on fol. 124'' prefixes to Schol. *Av.* 494 the direction: *σχόλειον τῆς ἐπιούσης ἐρμηνείας*, with an arbitrary signum that is repeated over verse 494 on fol. 125'. These added scholia are connected with the text by position, by arbitrary signum, by lemma, and by the last two combined. Repetitions are frequent. Both hands contributed interlinear glosses, the second hand abundantly.¹

¹ The frontispiece of this book, a reproduction of fol. 124'' of *Γ* of about half the size of the original, illustrates many of the facts just stated. Note in

On this manuscript see Zacher, *Handschriften und Classen* 549 ff. and Berliner Philologische Wochenschrift XIV (1894) 347 ff., 379 ff.; von Velsen, *Ueber den Codex Urbinas* 53; G. Stein, *Scholia in Aristophanis Lysistratam* (1891) xxv f.; and, on the history of the book, Cary, *Victorius and Codex Γ of Aristophanes*, Transactions of the American Philological Association XXXVII (1907) 199 ff.

Codex Estensis III D 8 (symbol E) in the Biblioteca Estense in Modena, a paper manuscript of the fourteenth century.¹ It consists of two hundred and thirty folios, measuring 25.5 by 17.5 cm., and contains six comedies: *Plutus*, *Nubes*, *Ranae*, *Equites*, *Aves* (verses 1–221, 602–1765), *Acharnians*.

Prolegomena (fol. 1–4): *Platonius* (I, II; Kaibel I 1, 2); *Poets of the Old Comedy* (VIII; Kaibel III); *The Ten Differentiations* (VIII, note); *Life* (XI); on the *Chorus* (XI, p. xxviii, note on 87); *Diodorus's Epigram* (XVI); *Life* (XII); on *Comedy* (III; Kaibel II); on *Comedy* (V; Kaibel VI, § 14–16 and note on 30); on *Comedy* (VI; Kaibel VI, § 17–18); on the *Chorus* (VII; Kaibel p. 22, note on 79).

Plutus (fol. 5–39): Text and Notes, preceded by Arguments II, III, IV (fol. 3'), VI, Characters in the Play (4'); *Nubes* (40–88''): Argument I, on the *Chorus* (VII; Kaibel, p. 22, note on 79), Arguments II, III (through τὸν ἤπτονα λόγον²), IV, VII, III (entire), V, VI, Characters, Text and Notes; *Ranae* (88''–134): Arguments II, I, Characters, Text and Notes; *Equites* (135–169''): Arguments I, II, III, Characters, Text and Notes; *Aves* (169''–199''): Arguments IV, III, I (ἐδιδάχθη to the end), II, Characters, Text and Notes (verses 1–221, 602–1765); *Acharnians* (199''–230): Arguments I, II, Text and Notes.

particular the scribes. The hand of the first wrote the notes numbered α'–δ' inclusive. These are in proper numerical order with the exception of those on 466 and 476 (numbered θ' and ι'). The displacement was observed and the monition ζή (i.e. ζήτει) inserted in the margin over against the last regular note (ιδ'). The second hand added interlinear notes, not found in Γ, on 445² and 454; changed or supplemented the entries of the first scribe on 445¹, 447 (bis), 450², 457, 462¹, 462², 463, 471¹ (bis), 471² (ἀνέγνωσ, interlinear); and contributed twenty-two new short notes. For these, see the Supplementary Collection (p. 309). The third hand, that of the general corrector of the manuscript, added a note at the bottom of the folio on 494, with the warning that the verse itself occurs on fol. 125¹. He enlarged or corrected the notes on 465 (ter) and 471² (bis), and added a note on 476¹ that is found in V but not in Γ and a new note on 461.

¹ Gabardi (in the manuscript catalogue of the Library, I 378), Allen, and Zacher assign the book to the fourteenth century, Puntoni and Zuretti to the fifteenth.

² To this is added: μή πειθομένου δὲ τοῦ μαιρακίου αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνει, μαθητὴν Σωκράτους ἐκκαλέσας.

This manuscript contains numerous scholia and rubricated interlinear glosses, but scholia are lacking on the first three pages of the *Plutus* (fol. 5-6'), which contain, however, some glosses and many Latin translations of single words and phrases. The scholia are connected with the text by means of lemmata, of which the initial letter is rubricated, a useful device. The superscriptions of the prolegomena also are in red, *ἐκ τοῦ Πλατωνίου* and the like. The text, scholia, and glosses are all written by the same hand. A corrector revised the *Plutus*, *Nubes*, and *Ranae*, making changes in very black ink, and his work is distinguishable also in some degree on the *Equites*.

The manuscript consisted originally of two hundred and thirty-eight folios, twenty-nine quaternions and one ternion (the fourth quire), which are numbered with Greek numerals in the upper right hand corner of the first recto of each quire (α' to λ' inclusive) and generally also on its last verso, but one quaternion has been lost (the thirteenth quire), containing verses 222-601 of the *Aves*. Six paper leaves carrying a different watermark precede the two hundred and thirty extant folios of text and scholia. The last four of the six are blank. The first was trimmed and pasted to the recto of a fly-leaf that was inserted when the book was last bound. At the top of this reduced leaf is written: De miser Marco Musuro | Questo libro é de mi Andronico Manolesso | Aluise Barbaro. The book, therefore, once belonged to Musurus, the compiler of the first printed edition of *Aristophanes*. An incomplete late index to the scholia on the *Plutus* in this manuscript begins on the same page with the three declarations of ownership just quoted and runs through the verso of the second leaf. The six leaves mentioned are included in a correct total enumeration found in the upper right hand corner of the first page of the first quire and on the last page of the last quire: 236. The thirteenth quire, therefore, had already been lost when this Arabic summary was made, but not before the Greek numbering of the quires, since the quire marked κδ' follows κβ' immediately in the present book.¹

The arguments of the *Aves*² begin on the eighth line from the bottom of fol. 169'', the text and scholia on 170''. The scribe has executed his task admirably: only half a dozen scholia are out of proper numerical order, and the interlinear and intramarginal notes are placed with precision; in one instance, when lack of space has compelled him to carry four notes over to the next page, he is careful to give warning: τῇ ὀπισθεν; in another, when by unusual inadvertence he has entered three short scholia too early, he repeats them on the next — and proper — page.

¹ There have been two blundering attempts, both very late, to number the folios of the manuscript by Arabic figures inserted here and there.

² *Introductio*. 82.

On this manuscript see V. Puntoni, *Codices Graeci Mutinenses*, Studi Italiani di Filologia Classica IV (1896) 466 f.; Zacher, *Berliner Philologische Wochenschrift* X (1890) 69 f.; T. W. Allen, *Notes on Greek Manuscripts in Italian Libraries* (1890) 14; C. O. Zuretti, *Analecta Aristophanea* (1892) 35 ff.; Zacher, *Bursian's Jahresbericht* LXXI (1892) 29 ff., 119.

Codex Ambrosianus L 39 sup. (symbol M) in the Biblioteca Ambrosiana in Milan, a paper manuscript of the fourteenth century. It consists of three hundred and fourteen folios as numbered, but in fact of three hundred and fifteen, since "62" occurs twice. These folios measure 22.5 by 15 cm. The codex contains the Hecuba, Orestes, and Phoenissae of Euripides (fol. 1-87); verses 1-16 of Hesiod's Works and Days (88); the last five verses of Sophocles's Oedipus Tyrannus (89); the Plutus, Nubes, Ranae, Equites, and first 1641 verses of the Aves of Aristophanes (89"-231', with 231" and 232' blank); and the Ajax, Electra, and Oedipus Tyrannus of Sophocles (232"-314).

Prolegomena (fol. 89"-90): Life (XII); on Comedy (IV, through εἰς γέλωτα; Kaibel p. 12 ff., second column: τὸ παλαιὸν . . . τὸ εἰς γέλωτα); on Comedy (VI; Kaibel VI, § 17-18); on the Chorus (XI, p. xxviii, note on 87: σκολιὰ λέγεται . . . σκολιὰ ἐλέγεται); then Ἀριστοφάνους γένος καὶ κατάλογος τῶν αὐτοῦ ποιημάτων, as reported by Novati in *Hermes* XIV (1879) 463 f. (Ἀριστοφάνους Ῥόδιος . . . Φοίνισσαι).

Plutus (fol. 91-113'): Text and Notes, preceded by Arguments II, III, VI (90'), then: Ἀριστοφάνους Πλούτος δρᾶμα πέλει:—Ἀριστόφανες, ἦρας εἰς κλέος μέγα | τὴν κωμικὴν χόρευσιν ὑπὲρ τοὺς πάλαι· | στροφᾶς γὰρ εὖρες, ἄσμάτων ἀντιστροφῶνος, Characters in the Play (90''); *Nubes* (113"-139''): Arguments III, VII (through Ἄντρος καὶ Μέλτρος¹), Characters, Text and Notes; *Ranae* (139"-166''): Arguments II, I, IV,² Characters, Text and Notes; *Equites* (166"-199''): Argument II (through εἰς θῆτας, but with many textual variants towards the close), Characters, Text and Notes; *Aves* (199"-231'): Arguments IV, I (through Καλλιστράτου ἐν ἄστει), Characters, Text and Notes.

¹ To this is added: οἵτινες εἶχον κατ' αὐτοῦ, διήχθρευσε γὰρ Σωκράτης κατὰ τούτων· οἱ καὶ δόντες ἀργύριον τῷ Ἀριστοφάνει παρεκίνησαν αὐτὸν κατ' ἐκείνου γράψαι τὴν τῶν Νεφέλων κωμῶδιαν, οὐκ ἐδύναντο γὰρ κατ' ἐκείνου λέγειν διὰ τὸ μέγαν νομίζεσθαι αὐτόν.

² To this is added: τοῖς δὲ γελοίοις τούτοις ὁ ποιητὴς μεθῶψ δεινότητος ἀνίει πάντων γενναῖα καὶ σπουδαῖα· τῇ γὰρ ἐξ Ἄιδου μετ' Ἀίσχύλου πρὸς τοὺς ζῶντας ἀναφορᾶ φησι προπεμπόμενος ὁ Διόνυσος ἐντολὴν ἔσχε Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης καὶ τάχος τῶν αὐτῶν (sic: read χοροῦ τῶν Μυστῶν with M4) ἥπως τὴν πολιτείαν ἰσώσῃ τῶν Ἀθηναίων καὶ διαλύσῃ τὰς ἔχθρας καὶ τοὺς διὰ τὴν ἐν Ἀργινοῦσαις μὴ γενομένην ἀναίρεσιν τῶν ἐχθρῶν (sic: read νεκρῶν with M4) φηγάδας γενομένους καὶ ἀτίμους ἀδῆς πολίτας καὶ ἐντίμους ποιήσειεν.

Each of the five comedies is accompanied by a commentary, and occasional interlinear interpretations in Latin of single words are also found on fol. 92''-124'. The glosses and some scholia on the *Plutus*, written in red ink, are mediaeval. After these had been entered, marginal scholia were added in black ink, with only initial letters and numerical signa in red, from the corpus of old scholia, but rewritten. Notes of both periods are found also on the *Nubes*, as follows: Mediaeval scholia with the initial letter of the scholium or of the lemma, if there is one, in red ink, sometimes with an entire lemma in red, are written in the usual manner on the upper, outer, and lower margins, but these cease after fol. 124'. Interlinear glosses and interlinear or intramarginal short notes of the same late period, in red ink, also occur in considerable number. After these had been entered, old scholia, but rewritten, were added in black ink, generally with a lemma in red, on the margins wherever there was space, sometimes constituting a second outer column on the outer margin, and glosses also and interlinear and intramarginal notes, both of the early period, were added in a deep red ink. By these particularities the amiable author of these contributions to knowledge sensibly lightened the labors of twentieth-century investigators. The glosses on the *Ranae*, in red ink, are also mediaeval. The later commentary on these three plays is thus distinguished from the older not only by its content but also by formal indications. The handwriting, however, furnishes no help in separating the two sorts of exegesis. These mediaeval notes on the *Plutus*, *Nubes*, and *Ranae* are probably the earliest commentary on Aristophanes of this period of Byzantine scholarship that we possess.¹ On the *Equites* and *Aves* the marginal scholia in black ink and most of the glosses and intramarginal notes in red are based on the corpus of older scholia.²

The arguments to the *Aves* begin on fol. 199'', twelve lines from the bottom, the text and scholia on fol. 200', a few lines from the top, and pass at the twenty-first verse to fol. 200''. Fringes remain of three folios that once followed fol. 231, and 231'' and 232', as has been remarked, are blank. The scribe's original intention, therefore, was to complete the *Aves*. His failure to do this discredits Zuretti's supposition³ that that part of this manuscript containing Aristophanes may originally have included another

¹ See *Introd.* 82 f. This mediaeval comment is found in no other manuscript of Aristophanes, so far as is yet known from examination of the manuscripts that contain these three plays, but some of the notes on the *Nubes* in M are found among certain anecdotes which Sturz published from a codex Darmstadtinus in his *Etymologicum Graecae Linguae Gudianum* (1818) spat. 644.

² See Zacher, *Handschriften und Classen* 554 ff., 567 ff. On 568 ff. he reprints most of the mediaeval commentary on the *Nubes* found in M.

³ *Analecta Aristophanea* 5.

comedy. The text and notes of the Aves were both written by the same firm and legible hand. The scholia occupy the upper and outer and (when required) lower margins, but never the inner, and with the exception of the first scholium, which uses an arbitrary signum, are referred to the text by numerals, which like the initial letters of the scholia are written in red ink. These numerals run continuously from α' to $\rho\theta'$, then the enumeration begins again with α' on fol. 205' and runs to ρ' on 210'', and (beginning each time with α') to $\rho\alpha'$ (the only case of three figures) on 216', to ρ' on 222'', to ρ' on 227'', to $\xi\gamma'$ on 231', where this part of the manuscript abruptly ends. Lemmata are not employed. The scholia generally follow one another on the margins in the strict numerical order of the verses of the play and are only occasionally misplaced, but those that interpret the last verses on a page are apt to be written on the following page. Glosses are infrequent; when they occur they are written, like the abbreviations of the names of the dramatis personae, in red ink; a few intramarginal notes occur, written in red ink, and these are connected with the text by an arbitrary signum.

On this manuscript see Martini and Bassi, *Catalogus Codicum Graecorum Bibliothecae Ambrosianae* I (1906) 570 ff.; Schnee, *De Aristophanis codicibus capita duo* (1876), and *Die Aristophanes-Scholien im Codex Ambrosianus*, *Zeitschrift für die österreichischen Gymnasien* XXXV (1884) 805 ff.; Zacher, *Handschriften und Classen* (1888) 554 ff., 567 ff.; Coulon, *Ueber den Ambrosianus M des Aristophanes*, *Hermes* XLV (1910) 418 ff. Dindorf used this manuscript in his Oxford edition of the scholia (1838), but only for the Ranae and occasionally the Equites.

Codex Urbinas 141 (symbol U) in the Biblioteca Apostolica Vaticana in Rome, a paper manuscript of the fourteenth century. It consists of one hundred and ninety-one folios, measuring 25 × 17 cm., and contains the Ajax, Electra, Oedipus Tyrannus, Antigone, and Philoctetes of Sophocles (fol. 1–71, with 72 blank); Varia, including verses of Psellus and a letter of John Chrysostom (73–77); the Plutus, Nubes, Ranae, and Aves of Aristophanes (78–190', with 190'' blank); Varia (191).

Prolegomena (fol. 78): on Comedy (V; Kaibel VI, § 14–16 and note on 30); $\Gamma\epsilon\acute{\nu}\omicron\varsigma$ Ἀριστοφάνους ¹; on the Chorus (VII; Kaibel, p. 22, note on 79); Life (XII); on Comedy (VI; Kaibel VI, § 17–18).

¹ Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιὸς Φιλίππου μὲν ἦν παῖς Ἀθηναῖος εἶτε Ῥόδιος, οἱ μὲν γὰρ Αἰγύπτῳ ἔφασαν, οἱ δὲ Καμεῖρα· θέσει δὲ Ἀθηναῖος ἐπολιτογραφῆθη παρ' αὐτοῖς· κωμικός, υἱὸς Φιλίππου, γεγονός ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ τὴν ἐνενηκοστὴν πρῶτην Ὀλυμπιάδα, εὐρετῆς τοῦ τετραμέτρου καὶ ὀκταμέτρου, καὶ παῖδας σχῶν γ', Ἀραρότα, Φίλιππον, Φιλαίτερον. τινὲς δὲ αὐτὸν ἀπὸ δούλων ἰστορήκασιν. τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρα λέγεται

Plutus (fol. 79–101): Text and Notes, preceded by Argument III, Characters in the Play (78''); *Nubes* (102–144''): Argument I, on the Chorus (VII; Kaibel, p. 22, note on 79), Arguments III (through τὸν ἤτρονα λόγον¹), IV, III (entire), VII,² Characters, Text and Notes; *Ranae* (144''–174''): Arguments IV,³ II, I, Characters, Text and Notes; *Aves* (174''–190'): Arguments I (through πεποιημένων), II (through περὶ τῆς ἀρχῆς), Characters, Text and Notes.

At the beginning of the scholia on the *Plutus* is inscribed: τοῦ σοφωτάτου ΤΖΕΤΖΟΥ ἐξήγησις εἰς τὸν Ἀριστοφάνην. This manuscript has peculiar interest, since it furnishes a Tzetizan commentary on the *Aves* as well as on the three Byzantine plays.⁴ In this particular it is unique. As a whole it confirms the conclusion that Tzetzes, like his successors, based his notes on the old scholia. But he had different manners: his handling of his material is here much freer in his commentary on the *Nubes* and *Ranae* than in that on the *Plutus*—greatly to one's surprise—and *Aves*. It appears, furthermore, that he had a fuller and better text of the old commentary at command than we now possess. His notes, therefore, must not be neglected in any attempt to restore the text of the old scholia, however difficult the task of using them may be. I have not admitted those on the *Aves* in this manuscript into the Collation, but have cited them in my critical notes wherever they seemed to throw light on the text.

On this manuscript see Cosimus Stornajolo, *Codices Urbinales Graeci Bibliothecae Vaticanae* (1895) 267 ff.; Zacher, *Handschriften und Classen* 583 ff.; Zuretti, *Analecta Aristophanea* 108 ff., where he discusses the Tzetizan manuscripts; E. Piccolomini, *Nuove Osservazioni sugli Uccelli*

ποιῆσαι δράματα τὸν Ἀριστοφάνην, ὧν τὰ δ' ἀμφιβάλλονται ὡς νόθα, τὰ δε τεσσαράκοντα ὡς γνήσια λέγονται εἶναι αὐτοῦ πονήματα (sic). Cf. M above (Hermes XIV 463 f.) and Suidas s.v. Ἀριστοφάνης Ῥόδιος.

¹ To this is added (cf. Codex E): μὴ πειθομένου δὲ μειρακίου αὐτὸς ἐλθὼν μαθηταίνει, μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας.

² After Σωκράτους Μέλητος καὶ Ἄνυτος (sic) is inserted: Μέλητος καὶ Ἄνυτος εἶχον κατὰ Σωκράτους, διήχθηρε γὰρ Σωκράτης κατὰ Μέλητου καὶ Ἄνυτου· καὶ δόντες etc., as in Codex M. For a late metrical argument not as yet found elsewhere than in this manuscript, see Zacher, *Handschriften und Classen* 584.

³ To this is added: τοῖς δὲ γελοίοις . . . ἐντίμους ποιήσειεν, as in Codex M.

⁴ Introd. 84. Zacher (*Handschriften und Classen* 585 ff.) gives a transcript of Tzetzes's notes in U on *Nub.* 1–28 and *Ran.* 1–93, both in comparison with the corresponding commentary in M₄ (Introd. 79, n. 1); Zuretti (*Analecta* 148 ff.), a transcript of the notes on *Pl.* 1–40 in both manuscripts; and I myself a complete transcript of the notes on the *Aves* in an article mentioned below, to which I beg to refer for detailed information in regard to the commentary on this play.

di Aristofane, Studi Italiani I (1893) 443 ff.; White, *Tzetzes's Notes on the Aves in Codex Urbinas 141*, Harvard Studies in Classical Philology XII (1901) 69 ff., with a facsimile of fol. 183'.

Codex Parisinus 2717 (symbol C) in the Bibliothèque Nationale in Paris, a paper manuscript of the sixteenth century. It consists of four hundred and eighty numbered folios, measuring 32.5 by 23 cm., and contains nine comedies: Equites, Acharnians, Vespae, Plutus, Nubes, Ranae, Aves, Pax (verses 1-947, 1012-1354, 1357), Lysistrata (1-61, 132-199, 268-819, 890-1097, 1237-1322).

Prolegomena (fol. 1-8): Epitome of Hephaestion's Nine Metra (τὸ ἰαμβικὸν μέτρον . . . οὕτως ἔχοντα¹); Triclinius on Metres and Semeia (XVII)²; Platonius (I, II; Kaibel I 1, 2); on Comedy (V; Kaibel VI, § 14-16 and note on 30); on Comedy (VI; Kaibel VI, § 17-18); Thomas Magister's Life (XV entire, with the superscription ὄθεν κωμωδία ἐκλήθη over the second part); Diodorus's Epigram (XVI).

Equites (fol. 9-62): Argument I (fol. 9', with 9''-12' blank), Characters in the Play, Text and a few glosses; *Acharnians* (63-108''): Argument I, Characters, Text; *Vespae* (108''-164): Arguments II, I, Characters, Text; *Plutus* (165-212''): Argument I,³ Characters, Text and Notes (but only on verses 1-381); *Nubes* (212''-270''): Magister's Argument (VIII), Characters, Text, one scholium (on 257) and a few glosses; *Ranae* (270''-324'): Argument IV, "τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα" (but these are not given), Text, a few scholia and glosses; *Aves* (324''-384, with 385' blank): Argument II (through περὶ τῆς ἀρχῆς), Characters, Text and a few scholia and glosses; *Pax* (385''-435, with 420'', 421, and 422' blank): Text and a few scholia and glosses; *Lysistrata* (436-480, with 442, 443, 465'', 466, 475'', 476 blank): Characters, Text and a few glosses.

On this manuscript see Omont, *Inventaire sommaire des manuscrits grecs de la Bibliothèque Nationale* III (1888) 29; Zacher, *Aristophanis Pax* (1909) ix; Blaydes, *Aristophanis Comici quae supersunt Opera* I (1886) lxvi. This manuscript was first used critically by Brunck in his edition of Aristophanes of 1781-83.

Codex Ambrosianus L 41 sup. (symbol M9) in the Biblioteca Ambrosiana in Milan, a paper manuscript of the fifteenth century. It consists of two

¹ See Studemund in *Jahrbücher für Classische Philologie* XCV (1867) 610 f., and cf. Consbruch's *Hephaestionis Enchiridion* (1906) 359 ff.

² All these documents, the Epitome, the Metra of Triclinius, and his *περὶ Σημείων*, are found in the *Princeps* (preliminary fol. 3-4').

³ To this is added: κωμωδία ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ἐν κώμαις ἄδουσθαι (κώμας δὲ ἐκάλουσιν οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωπούς), ἐν αἷς ἀνεγίνωσκον οἱ ὑποκριταὶ τὰ δράματα. Cf. Magister's Life above.

hundred and eighty-five numbered folios, measuring 22.5 by 14 cm., and contains six comedies: *Plutus*, *Nubes*, *Ranae*, *Equites*, *Aves*, *Acharnians*.

Prolegomena (fol. 1-3): Epitome of Hephaestion's Nine Metra (cf. Codex C); Triclinium on Metres and Semeia (XVII); Magister's Life (XV entire, with the superscription: τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου σύνοψις τοῦ τε βίου Ἀριστοφάνους καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως).

Plutus (fol. 4-43): Argument I (with the superscription: τοῦ σοφωτάτου καὶ τιμωτάτου ἐν μοναχοῖς κυρίου Μαγίστρου τοῦ Θωμᾶ), Characters in the Play, Text and Notes; *Nubes* (44-92'): Argument VIII (with the superscription: τοῦ σοφωτάτου Μαγίστρου σύνοψις τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως), Characters, Text and Notes; *Ranae* (92''-142', with 142'' and 143 blank): Argument III (with the superscription: τοῦ σοφωτάτου Μαγίστρου σύνοψις τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως), Characters, Text and Notes; *Equites* (144-189): Arguments I, II, III, Characters, Text and Notes; *Aves* (190-247): Arguments IV, III, I (ἐδιδάχθη to the end), II, Characters, Text and Notes; *Acharnians* (248-285): Arguments I, II, Text and Notes.

Each comedy is accompanied by a commentary which consists of occasional marginal scholia, interlinear scholia that constantly overrun into the margin, and interlinear glosses, all written in violet or red ink; but these notes have no independent value, since they are rewritings of the notes in Codex E.¹ Specimens selected from the *Aves* are printed elsewhere in this book (p. 319 ff.). An entry on a fly-leaf states that the manuscript once belonged to George Valla (1430-1499). It was part of the Ambrosian Library when this was formally opened by Cardinal Borromeo, its founder, in 1609, having been acquired six years previously.

On this manuscript see Martini and Bassi, *Catalogus Codicum Graecorum Bibliothecae Ambrosianae* I (1906) 573 f.; Zuretti, *Analecta Aristophanea* 72 ff.; Zacher, *Bursians Jahresbericht LXXXI* (1892) 119; Cary, *Harvard Studies in Classical Philology XVIII* (1907) 164 ff., 204 ff.

Codex Estensis III D 14 (symbol E2) in the Biblioteca Estense in Modena, a paper manuscript of the fifteenth century. It consists of two hundred and thirty-five folios, measuring 22.5 by 16 cm., and contains four comedies: *Ranae*, *Equites*, *Aves*, *Acharnians*.

Ranae (1-59', with 2' and 59'' blank): Arguments II, I, Characters in the Play, Text and Notes²; *Equites* (60-114, with 115 blank): Arguments

¹ *Intro.*, 84.

² Preceding the text is the scenic note: ὁ Ξανθίας ἐπὶ δνου καθεζόμενος εἰσάγεται καὶ τὰ στρώματα ἐπὶ τῶν ὤμων φέρων γελοίου χάριν· διὸ καὶ ἀστεῖον τι λέξαι βουλούμενος ὑπὸ Διονύσου (Διόνυσον E2) κωλύεται.

I, II, III, Characters, Text and Notes; *Aves* (116–187): Arguments IV, III, I (ἐδιδάχθη to the end), II, Characters, Text and Notes; *Acharnians* (188–235): Arguments I, II, Characters, Text and Notes.

The manuscript contains a few brief marginal scholia; rubricated inter-linear glosses are more frequent, but not abundant. These notes have no independent value,¹ but to facilitate inspection those on the *Aves* are printed elsewhere in this book (p. 323). The folios of the manuscript are gathered in twenty-nine quires and the quires of each play are numbered separately on the recto of the first folio: *Ranae* α'-ζ', *Equites* α'-ζ', *Aves* α'-θ', *Acharnians* α'-ζ', but on each of these initial folios there is also an Arabic enumeration that is significant: *Ranae* 15–21, *Equites* 22–28, *Aves* 35–43, *Acharnians* 29–34. The manuscript, moreover, lacks the customary prolegomena, and the superscription of the first play reads: Ἄριστοφάνους δράμα τρίτον Βάρραχου. These facts indicate that the book originally contained two other plays, probably the *Plutus* and *Nubes* as in E,² and that the *Acharnians* preceded the *Aves* at the time the Arabic enumeration was made.

On this manuscript see Puntoni, *Codices Graeci Mutinenses*, Studi Italiani IV (1896) 469 f.; T. W. Allen, *Greek Manuscripts in Italian Libraries* (1890) 14; Zuretti, *Analecta Aristophanea* 17; Cary, *Harvard Studies in Classical Philology* XVIII (1907) 164 ff., 207 ff.

Here for convenience may be placed:

Editio Princeps (symbol in this book P), Ἄριστοφάνους Κωμῶν Διάλκι Ἐννέα, edited by Marcus Musurus, the Cretan, and published by Aldus in Venice in 1498.³ It consists of three hundred and forty-eight unnumbered folios, measuring 32 × 21 cm., and contains nine comedies: *Plutus*, *Nubes*, *Ranae*, *Equites*, *Acharnians*, *Vespae*, *Aves*, *Pax* (verses 1–947, 1012–1353), *Ecclesiazusae*. The book is composed of forty-three quires, numbered by the twenty-four small letters of the Greek alphabet and the first nineteen capitals. These quires are all quaternions except the fourth, fifteenth, and fortieth, quinions; twenty-first, thirtieth, and forty-third, ternions; and the thirty-sixth, a binion. An introductory quaternion, containing the Title and Contents, Aldus's Dedication, Musurus's Address to his Readers, and the Prolegomena, precedes the first quire.

Prolegomena (fol. 3–8'): Epitome of Hephaestion's *Nine Metra* (cf. Codex C); Triclinius on *Metres* and *Semeia* (XVII); Platonius (I, II; Kaibel I 1, 2); on *Comedy* (V; Kaibel VI, § 14–16 and note on 30); on *Comedy* (VI; Kaibel VI, § 17–18); on the *Chorus* (VII; Kaibel, p. 22, note on 79); *Poets of the Old Comedy* (VIII; Kaibel III); *The Ten Differentiations* (VIII, note); *Life* (XI); on the *Chorus* (XI, p. xxviii,

¹ Introd. 84.

² Introd. 93.

³ Introd. 84 f.

note on 87, omitting *σκολιὰ λέγεται . . . σκολιὰ ἐλέγετο*); on Comedy (III; Kaibel II); on Comedy (IV; Kaibel, p. 12 ff., second column: τὸ παλαιὸν . . . συνίστησιν); Magister's Life (XV).

Plutus (quires α-δ): Text and Notes, preceded by Arguments I, II, III, IV, VI, Characters of the Play (fol. 8); *Nubes* (ε-κ): Argument I, on the Chorus (Prolegomenon VII; Kaibel, p. 22, note on 79), Arguments II, III, IV, V, VI, VII, VIII, Characters, Text and Notes; *Ranae* (λ-ο): Arguments III, I, IV, II, Characters, Text and Notes; *Equites* (π-φ): Arguments I, II, III, Characters, Text and Notes; *Acharnians* (χ-Α): Arguments I, II, Characters, Text and Notes; *Vespae* (B-Z): Arguments II, I, Characters, Text and Notes; *Aves* (H-M): Arguments IV, III, I, II, Characters, Text and Notes; *Pax* (N-II): Arguments II, III, I (see Dübner's *Scholia Graeca*, p. 463), Characters, Text and Notes; *Ecclesiazusae* (P-T iiiii recto): Arguments II, I, Characters, Text and Notes. Each play begins and ends with a quire. Occasionally a blank page, or leaf or two, occur at the close of a play, finishing its last quire.

The scholia are printed on the outer and lower margins, and are so abundant that the lower margin is required in all the plays, but rarely in the *Ecclesiazusae*. No notes occur between the lines or within the margins: the interlinear glosses and interlinear and intramarginal short notes found in the manuscripts are here either put among the longer scholia on the margins or omitted, and such omissions are frequent. Musurus attempted to arrange the notes in the numerical order of the verses of the plays, and pathetically complains of the difficulty of his task, but with the best intentions he was not always successful.

The scholia are referred to the text by lemmata, and two notes that are separate in all or most manuscripts are often joined under a single caption in the Princeps. In determining his lemmata Musurus faced the same problem that confronts the more modern editor. The old independent commentaries show a varying practice in selecting them:¹ in the fuller commentaries on the poets, a whole verse or even more than a single verse often constituted the lemma, and notes on different parts of this might be grouped together, or at the other extreme the lemma might be a short, precise phrase of two or three words. These independent commentaries invariably employed a lemma of some sort, but the editor of a parchment codex that gave both text and notes on the same page could dispense with the lemma and trust to position or use a signum in referring the note to the text. His object was to economize space, and the same motive curtailed long lemmata. A whole verse as lemma is a rare phenomenon in the extant manuscripts of Aristophanes, and in these the first two or more words of

¹ Introd. 58 ff.

a verse or actor's speech often constitute the lemma, although the following note relates to the whole. In these cases the lemma is intentionally incomplete; the reader is left to find his own way, and generally the matter is sufficiently clear. This loose practice is in marked contrast with the particularity of some modern editors. In the Transcript and Collation I have reported as precisely as possible the manner in which the six manuscripts here used (VGRTEM) and the Princeps connect the note with the text. The underlying lemma is generally the same in all, but the manner of indicating it and the choice of words, if any part of it is actually expressed, vary greatly. The causes of this variation are apparent: the original desire to economize space which curtailed long lemmata or suppressed them altogether, and the peculiar exigencies that scribes, who were themselves the successors of other scribes in a long line, had to meet each in his own book. A modern editor in command of the manuscript traditions generally has no difficulty in determining the ancient intention, but he cannot assume to do more than that.

The claim that the Princeps 'has the authority of a manuscript' is a loose statement that needs qualification, but nobody questions that this book is a very important document in the study of our poet. Among the many scholars who have touched on its commentary, generally in a historical survey that proceeds to the consideration of subsequent editions, see the admiring words of Ghelen, a pupil of Musurus, in the dedication of the Basle edition (1547); Küster's discriminating estimate in the preface of the great Amsterdam edition (1710); Dindorf in his Oxford edition IV 1 (1838) vii ff.; and Rutherford in his *Scholía Aristophanica* I (1896) xiv ff.

CONJECTURAL READINGS

NOW FIRST PROPOSED

OF THE TEXT OF THE SCHOLIA ON THE AVES¹

Argument I 8 Qu. **τούτου?**] **τούδε τοῦ (τούδε)** — Qu. **ἐκ δὲ φαρμάκου τινὸς | πτέρυγας ἐποιοῦντ'?**] **ἐκ δὲ τούδε τοῦ (om. τοῦ) φαρμάκου (φάρμακον) πτέρυγας τ' (om. τ') ἐποιοῦν**

II 1 **Πειθέταιρος** (passim) **καὶ Εὐελπίδης]** **πεισθέταιρος καὶ εὐελπῖς**

III 5 Qu. **πέτρας?**] **ἀθήναις**

Verse 1 3 **πειθεῖν τὸν ἔταιρον]** **πείθεσθαι**

11 2 Qu. **γινώσκοντα?**] **γινώσκειν** 2 f. **ἐξαπορησάντων . . . ἀποπλανηθέντων εἶπεν]** om. Mss. (**ἐξαπορήσαντες . . . ἀποπλανηθέντες εἶπον Σ**) 6 **ἔστι δὲ καὶ ἕτερος** (sc. **στίχος** or **τόπος**) Wright, retaining the reading of the Mss.

12 **εἰς ξέναν]** **εἰς ξέινον**

13 1 **ὄρνεοπωλίων]** **ὄρνεοπῶλων**

15 6 **τάδε**, omitting the second **ἡμῖν**, Jackson] **τὸ δὲ . . . ἡμῖν** 10 **δείξαντε]** **δείξαντα**

17 2 **ὡς]** **καὶ** 3 f. **καὶ μικρὸς ὢν τὴν σύστασιν πτερῶν ἔχει** Gulick] **καὶ μικρὸς ὦ (ὢν) ἐκ τῶν πτερῶν τὴν σύστασιν ἔχει (ἔχει τὴν σύστασιν)**

31 11 **'Ἀκέστορ, σέ γ' ἄρ']** **ἀκέστορα γὰρ** 12 **σὺ στρέφη]** **σὺ στρέψη (συστρέψη)**

35 2 **ἦ** Gulick] om. Mss.

43 3 Qu. **ταῦτα?**] **αὐτα (αὐτοὺς)**

61 1 **ἐφόρησεν** Capps] **ἐποίησεν**

63 4 f. **οὕτως τι]** **οὕτωςι τι (οὕτωςί τί: οὕτωςι τέ οὐ: οὕτω 'στι)**

66 1 f. **γράφεται 'καὶ μὴν ἐρώτα'.** **'τὰ πρὸς ποδῶν' σαφέστερα** Jackson, preserving the reading of the Mss. See the Editors.

68 1 Capps would read **ἔπαιξε δὲ (MΣ)** 3 **ἦ]** om. Mss.

93 **θεασάμενος τοῦτο]** **τοῦτο θεασάμενος**

96 3 **ἦξασιν (ἦκασιν)]** **εὐόκασιν — ἐλθόντες]** **ἐλθόντας**

¹ The order of arrangement is as follows: Conjectural Reading in heavy-face type, a bracket, Reading in the Transcript, and (in parentheses) Variant Readings in other Manuscripts, if such occur, and occasionally in Suidas (Σ), separated by a colon when required. The Manuscripts quoted are VRΓEM. Some readings are here proposed additional to those adopted or suggested in the body of the book.

- 99 Qu. *προσωπεῖον*?] *πρόσωπον*
 102 3 *ἢ ταῶς*] transposed. See the Mss.
 121 1 f. *λέγεται δὲ παρὰ τῶν προβάτων*, transposed. See the Mss. 4 Πυλαία· ἀρχή· Capps] *πυλαιάρχῳ (πυλαίαν Σ)*
 122 4 Qu. *τραχὺ*?] *παχὺ* 5 *εἰσενάπτεισθαι* Jackson] *εἰς ἐν ἄπτεισθαι* 12 τὸ ἀμπεχόνιον τὸ ἐκ τῶν κωδίων, transposed. See the Mss. 14 *ἀπλοῖδα* Gulick] *διπλοῖδα*
 124 Qu. *πόλιν*?] *ἄλλην*
 141 2 *οὐ*] om. Mss.
 142 Qu. *ἤψω, οὐ*?] *ἤψω και*
 149 5 *τὰς ὄψεις τοῖς*] *τοῖς τὰς ὄψεις*
 151 1 *ὡς* Capps] om. Mss.
 153 1 *οὗτος ὁ Ὀπύντιος σικοφάντης*] *οὗτος σικοφάντης ὀπούντης (ὀπούντιος)*
 158 2 Qu. *δεδηλώσθαι*? Or *δεδολωσθαι*?] *δεδηλῆσθαι (δεδηλωμένον)*
 160 Qu. *φυτὰ*, with enlarged lemma?] *φύλα (φύλλα: φύλλα τινὰ)*
 167 4 *σκωπτόλης*] *σκωπτίλος (σκωπτικός ανθρωπος)* 7 *τόδε Τελέα*] τὸ (τῷ : τὸν) *τελέα (τελέαν)*
 168 3 Qu. *εἰεᾶς*?] *τελέας* — *πρὸς οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι εἰεᾶς* Capps] *πρὸς οὐδὲν· ἤ ὅτι τελέας*
 179 3 *καὶ πόλις καὶ πόλος* Capps] *καὶ τόπος καὶ πόλος*
 183 1 *οἶον ἐάν*] *οἶον εἰ (εἰς)*
 186 1 *πάντων τῶν*] *πάντων* 4 Qu. *αὐτῆν*?] *αὐτῶν* 7 Qu. *προδιδάσιν*?] *προδεδωκασιν*
 189 2 *συλλαβόντες*] *συμβалонτες*
 228 2 *εἰσᾶξει* Wright] *εἰσάξει*
 232 Qu. *αἰ κωρώναι*?] *οἱ γέρανοι*
 244 1 *ἔστ' ἐν ὕδασι* Wright] *ἔστι(ν) ὕδασι*
 250 6 *αὐτῆς*] *αὐτοῦ (αὐτῶν)*
 261 10 Qu. *λέγουσι*?] *λέγει* — *ἢ ἐπέε* Capps] *ἐπέε*
 266 2 *μεταβαλλομένου τοῦ τόνου* Capps] *μεταβαλλομένου (μεταβαλλόμενος : μεταβαλλόμενον Σ)* 3 *εἶτα ἐπὶ* Capps] *εἰ δὲ ἐπὶ*
 275 1 *οὐ ἢ ἀρχῆ* Jackson] *ἀρχῆ* — *ἐν τῇ . . . ἀρχῇ* Wright] *ἐκ τοῦ . . . ἀρχῆ*
 276 4 *ἄβρομος*] *ἀκρατοῦς (ἀβρατεὺς Σ)*
 278 3 *γε ὄντως*] *δεόντως*
 288 4 *ὀρύσσον τὰ*] *ὀρύσσω τὰ (ὀρύσσοντα)*
 292 14 *Καροπόλεις*] *καραπόλεις*
 299 10 *ἀντέθηκε γοῦν*] *ἀντέθηκεν οὖν*
 303 2 f. *εἶτα παρ' Ἑρμίπῳ ἐν τοῖς Τετραμέτροις*] *εἰ ταμαωνερμιζετονιππου τετραμέτροις* Capps would read: *εἶτα μῶν ἐν ἔρμηνεντέον ἐν Ἑρμίππου Τετραμέτροις . . .*; Wright: *εἶτα ἄλλο ἐξ Ἑρμίππου (ζήτηε ἐν Τετραμέτροις)*; Byington: *εἶτα ἐν Ἑρμίππου τετραμέτροις*, the intruding letters in V being fragments of *ὀνομάζεται* in the next line, copied from a Ms. which had these lines crowded

together. 4 γε (or τὸ or δὲ) πρώην] τὸν πρῶν (τὸν πρῶνός: τὸν πρώην G)
5 ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ Jackson] ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ]

307 1 πιπιζουσι (in the lemma)] πιπιζουσι

348 3 τὰ ἐκ τῆς μηδέπω διδαχθείσης τραγωδίας] τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς
τραγωδίας

359 1 πρὸς αὐτήν] om. Mss.

369 1 τούτων . . . λύκων] λύκων . . . τούτων

383 2 ff. παρὰ τὸ 'Ὀμηρικόν· γόνυ] γόνυ (παρὰ τὸ γόνυ: ἀπὸ τοῦ γόνυος)

386 3 τὸ λοιπὸν Wright] λοιπὸν

392 1 δεῖ] om. Mss.

395 5 Qu. ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τεθαμμένοις? transposing ἐν
αὐτῇ τῇ χώρᾳ

402 1 τὸ σάκος] τὸ σα.. Qu. εἶπε παρὰ τὴν ὄργην, τούτεστι παρὰ τὸ σά-
κος?] εἶπεν τὸ σα.. παρὰ τὴν ὄργην

417 1 ὄρα] ὄρῳ (ὄρῳι: ὄρᾶ: ῥᾶ) 3 κατακρατῆσαι] κατὰ κράτησιν

422 1 Qu. σοῦ ἐστι?] σύνεστι (σὰ ἐστι: σὰ εἶσι)

425 1 f. ἐφαρμόζειν, συμβιβάζειν] ἐφαρμόζοι· συμβιβάζοι

430 2 πράγματος πολλοῦ] σπάραγμα (πρᾶγμα) τοῦ νοῦ Qu. ἔντευγμα εἰς
πράγματα τοῦ νοῦ?] ἔντευγμα σπάραγμα (πρᾶγμα) τοῦ νοῦ

440 4 ἐπὶ φιλίᾳ Capps] ἐπὶ φίλῳ (ἐπὶ φίλων) 10 ἢ καὶ αὐτόθι Jackson]
ἢ καὶ αὐτόθι 13 αὐτοῦ] αὐτοῦ (ἑαυτοῦ)

448 1 ἢ ὁ ἔποψ Capps] om. Mss.

450 1 κηρύγματος] κήρυκος 5 οὔστινας Capps] οὔτινες

462 2 μάζας διέμαπτον Cary] εἰς μάκτρας. διενέμοντο (διένεμον Σ)

465 1 Qu. πολὺ? Or πολὺς?] πολλῇ 2 Δαρῖνῃ] λαρίση (λαρίση)

471 13 ἐφικέσθαι Jackson] ἀφικέσθαι

480 2 ἔπαιξεν οὖν ἐπέ] ἐπέ οὖν

484 7 Μεμφίτας] μέμφιδας (μεμφίδ.. μέμφιν)

501 2 πεσόντος or πεσόντας Jackson] πέσας Qu. ὡς ἐπὶ γονυπετούντων βα-
σιλεῖ? Or ὡς ἐπὶ γόνυ πεσάντων βασιλεῖ? ὡς ἐπὶ γόνυ· πέσας οὖν φησι (om.
φησι) βασιλεῦς

521 1 κατὰ τῶν] τῶν 11 Κρατίνος οὖν Capps] κρατίνος

523 1 τῷ ἀνδράποδα] τὰ ἀνδράποδα

524 ὡσπερ] om. V (ὡς)

530 4 αὐτήν] αὐτ..

535 3 τὸ κατὰχυσμα] τὰ καταχύματα (τὰ καταχύσματα)

551 σημαίνει ὅτι τὸ μεταξὺ ἀήρ] ση.. ὅτι τὸ ἀήρ

556 12 Δελφοῦς] λακεδαιμονίους

574 2 "Ἀρχερμον γάρ φασί τινες] ἄρχερμος γάρ φησι. καὶ Wright would
read: "Ἀρχερμον γάρ φησι Ξενοκράτης

639 1 f. καὶ (μελλήτης ὁ Νικίας. ἕλλ)ως: οἱ διαβάλλοντες (ὅτι) οὐχὶ προνοητικὸς
ἄλλ' ἀμελητής Gulick] καὶ ὡς οἱ διαβάλλοντες οὐχὶ (καὶ ὡς οὐχὶ διαβάλλοντες:

καὶ ὡς οἱ διαβάλλοντες) προνοητικὸς ἦν· ἀλλ' ἀμελητῆς (ἀλλὰ μελητῆς)
2 f. Qu. τῶ προνοητικὸν καὶ μὴ προπετὴ εἶναι? Οἱ τῶ προνοητικῶ καὶ μὴ προ-
πετεῖ?] τὸ προνοητικὸν καὶ μὴ προπετὲς (τῶ προνοητικὸν εἶναι)

648 1 φασι] φησι 6 ἀντὶ Wright] ἐπι 7 Qu. ἡ ἀνακρουσάμενος πρὸ τού-
του ἐπαναβαλοῦ καὶ πάλιν ἄσων? ἢ ἀντ (ἀντι του) ἀνίσσας. (ἐὰν ἦσαν: ἐὰν ἦσας)
πρὸ τούτου· παλιν ἄσων καὶ ἐπανάλαβε

701 τῆς] τας

719 ὄρνις] οἰωνοὺς

721 1 πάντα] ταῦτα 2 ὡς] om. Mss. (καὶ Σ)

728 νεφεληγερέτα] νεφεληγερέτας (νεφεληγερέτης)

737 1, 3 δὲ bis] om. Mss.

745 1 Qu. νηπαῖος?] νόμιος

765 6 f. ἦν τινες τριττῶν λέγουσιν] οὔστινας τριτοῦς (τριτῶν) λέγει

766 7 ἀποδοῖεν] ἂν δοῖεν

767 2 ἐκπερδικίσαι δὲ] om. Mss. — πέρδικος] πατρος

768 14 ὡς πρὸς Wright] πρὸς

800 1 παραγραφέντα] παρα τὰ γραφέντα (παραγραφέντα)

807 2 ff. ὡς δ' ἐστὶ . . . πτερώματος, τάδ' οὐχ κτέ. Jackson, preserving the
reading of the Mss.

815 1 ἦ] om. Mss.

816 1 σπαρτίῳ] σπαρτον ὦι (σπάρτω)

822 4 f.

μεγαλέμπορός τις εἶναι βούλεται

ξένος ὦν ἀλάζων ψευδόπλουτος Θεογένης,

Καπνὸς δὲ καλεῖται· πολλὰ γὰρ ὑπισχνούμενος

οὐδὲν τελεῖ.

The Mss. have: *μεγαλέμπορός τις ἐβούλετο εἶναι περαίτης ἀλάζων· ψευδόπλου-
τος· ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς· ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει* 4 *πράτης* Jack-
son] *περαίτης*

824 5 Qu. *πολισμάτων?* Gulick] *ὀνομάτων*

828 2 'Αττικὴν] *αὐτὴν (ἀστήν)*

836 3 Περσικῶ] *περσικόν* 4 "Ἄρεως] *ἄρεος*

841 1 πυρὰ] *πυρκαϊὰς (πυρκαϊὰν)*

872 1 γὰρ] om. Mss. 14 *ἀκαλανθις . . . δι' ὅ* Jackson] *κόλαινον . . . διὰ (δι' ὅ)*

883 2 f. *ὁ γὰρ βασκᾶς καὶ καταρράκτης . . . ἀναγεγραμμένοι*] *ἢ γὰρ βάσκα καὶ
καταράκται (καταράκτα) . . . ἀνεγεγραμμένοι (ἀναγεγραμμένοι)*

933 5 *δερμάτιον*] *δερμάτινον*

935 3 *ρίγον*] *ριγόν*

941 4 *ἀκλεῖς δ'* (Qu. τ'? Byington) *ἔβα· ἦν δὲ] ἀκλεῖτε βάτην δὲ (ἀκλεῖς
ἔβα· τῆνδε οἱ τῶνδε)* 6 *διὰ τῆς νομῆς* (Qu. *τοῖς διὰ νομῆς?* Byington) *ἔχουσι*]
τῆς διανομῆς ἔχου

952 3 *ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ*

994 2 f. Qu. πρὸς τὸ <“ τίς ὁ κόθορνος;”> “τί ὑποδέδεται τὸ ἀμφοτεροδέξιον;”
Or Qu. οὕτω πρὸς τὸ “τί ὑποδέδεται τὸ ἀμφοτεροδέξιον;” “τίς ἐστὶν ἡ ἐπίνοια τῆς
ἰδοῦ;”] οὐπρὸς το τί (πρὸς τὸ τί or τί: ουτω. τι) υποδέδεται (ὑποδέχεται) τὸ
δεξιὸν (τῷ δεξιῷ: τῷ δεξιῷ) τίς ἐστὶν κτέ.— Qu. τί ὑποδέδεται ὡς δεξιῶς;] τί
υποδέδεται (ὑποδέχεται) τὸ δεξιὸν (τῷ δεξιῷ: τῷ δεξιῷ)

997 13 Qu. A τίς δ' ἐστ' ὁ Μέτων ὁ ταῦτα φροντίζων; B Μέτων? Or Qu.
A τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ τοῦτον; B ὁ φροντίζων Μέτων?] τίς δὲ ἐστὶν ὁ μετὰ ταυτα
ταύτης φροντίζων. μέτων 17 αὐτοῦ] αὐτῷ Qu. ἐν αὐτῷ?

1007 ἀστέρος bis] ἀστέρες

1020 1 Qu. ὁ ἐστὶν ὁ γεωμετρήσεις;?] ὅτι (ὅτι οὐ: οὐ) γεωμέτρης (γεωμε-
τρησεις)

1042 1 Qu. ὑπὸ τοῖς Ἀθηναίοις ἢ Ὀλόφυξος πόλις· ἦν δὲ καὶ ὑπὸ Ἀθῶ?] υπο
τῷ αθῶ ἢ Ὀλόφυξος πολίς· ἦν δὲ καὶ υπο αθῶ

1052 ὀφείλειν] ὀφεί.. Qu. λείπει ὀφείλειν?

1053 ἀποπλήττεται] πλάττεται or (?) ἀποπλάττεται (ἀπαλλαττεται)

1073 3 κατὰ τούτου Wright] κατατοῦ (κατ' αὐτοῦ)

1075 3 ἐκφυγεῖν] om. Mss.

1077 1 οὐκ] ἐκ

1091 2 Qu. οὐδὲ αὐ θέρους (or οὐδὲ ἐν θέρει) θερμασία ἐπίκειται ἡμῖν?] οὐδὲ ἐν
θέρους (θέρει) θερμασίῳ (θερμασία) ἐπίκεινται (ἐπίκεινται) ἡμῖν

1110 2 Qu. τὰς γὰρ τῶν ἱερῶν στεγῶν πτέρυγας?] τὰς γὰρ τῶν ἱερῶν στέγας
περὰ

1113 7 φάρυγας] φάρτας

1114 3 Qu. ἐφίπτασθαι?] ἐφάπτεσθαι

1151 2 Qu. τῶν νότων? Byington] τῶν ὤτων (τῶν ὤμων)

1181 2 κικυμηῖς] κίσινδις (κύσινδις)

1204 3 αὐτήν] αὐτὴν

1206 ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὲ (ἐπεὶ)

1212 1 ἐσηλθες] εἰσηλθες

1242 4 οὐδὲ] οὐδὲν (οὐ)

1247 1 ἐξέρραπται] ἐξέρριπται

1260 2 Qu. προειρημένα? Capps] προκείμενα

1273 4 ἐπακούει αὐτοῦ Cary] ἐπίσχη (ἐπίσχει: ἐπέσχεν: ἠκουέ Σ) αὐτὸν
(αὐτῷ)

1283 12 ἰσοπαχεῖς Capps] ἰσοπήχεις 13 αὐτοῖς Cary] αυτοῖς (αὐτοῖς)
16 αὐτῷ Cary] αὐτῷ (αὐτῷ)

1289 2 διότι] διατι (δια: διελόντι)

1293 1 f. καὶ τῷ καυτηρίῳ τούτῳ χρῆσθαι] om. V (καὶ καυτηρίῳ — or καυ-
τηρίῳ — τοῦτον χρῆσθαι) Capps would read: καὶ καυτηρίῳ τοιοῦτῳ χρῆσθαι
or καὶ καυτηρίῳ τοιοῦτῳ τοῦτον χρῆσθαι

1296 3 ὡς] om. Mss.

1297 8 ψῶξ'] ψῶρ'

- 1332 2 οἶα] ὅτι Qu. ἄττα?
- 1374 1 διὰ τούτων] δια το (τὸ)
- 1377 3 τῷ κῶλῳ Capps] τὸ κῶλον
- 1379 6 Qu. τάχα διέ?] ἢ πάχυν (ἢ τάχα) 7 f. 'ποδι λευκῶ' ἢ τι τοιοῦτον, 'πόδα' τιθείς Cary] ποδῶ (ποδι) λευκῶ. ἢ πόδα τιθείς ἢ τί τοιοῦτον
- 1389 1 αὐτῶν] αὐτὸν 2 ταῖς νεφέλαις Capps] τῷ ἀέρι
- 1395 3 ἔνιοι διέ τῇ Capps] ἐνιαυτη (ἐνια τῆι: ἐνια δὲ τῇ) 4 οὐδὲ ἐν ταῖς λέξεσι συνθετά] οὐδὲ ταις λέξεσιν συνετα
- 1401 4 δόξω] δόξης
- 1406 5 τροχίλος] τρίμετρος
- 1425 ὡς] καὶ
- 1458 5 πρὸ] om. Mss.
- 1464 1 τὸ γὰρ] τὸ
- 1474 5 τοῦτ' ἦν Wright] τούτην (τουτέστιν)
- 1485 αὐτοῦ φησι] φησι αὐτὸν (αὐτόν φησι)
- 1490 3 ff.
 ἀγαθὸν γάμον ἴδωσι χεიმῶνος θεός,
 ἦρωσι ἴδ' οὐκ' ἔστιν ἰδύναμιν εἰς τοῦτ' ἔχριν).
 (οὔτοι γὰρ) ἀποπλήκτους ἰδύναται μὲν ποιεῖν,
 τὸ ἴδ' ὠφέλημά γ' οὐδὲ κέκτηνται (πάνυ).

The Mss. have: ἀγαθ.. (ἀγαθὸν) γάμον χεიმῶνος θεος (ὁ θεός) δίδωσιν. οὐδ' ἦρωσιν (ἦρωσι) εἰς (κεῖς) τοῦτο δύναμιν (δύναμαι). ἀλλ' ἀποπλήκτως (ἀποπλήκτους) μὲν ποιεῖν δύναται (δύναται). τὸ δε ὠφέλες οὐ κέκτηνται (κέκτηνται) 4 Qu. οὐδ' ἔστιν ἦρωσιν δύναμιν? 6 Qu. τὴν δ' ὠφελείαν οὐδὲ? Or τὸ δ' ὠφέλες σοι γ' οὐδὲ?

- 1493 1 τὰπι δεξιά (in the lemma)] τὰ 'πιδέξια, text of V (ταπιδεξιά)
- 1503 4 αὐτὸν] αὐτον (ἐαντὸν)
- 1512 Qu. ὑποκαλύπτου?] καλύπτου ὑπὸ] om. Mss.
- 1514 2 ἀρχαῖκῶν] ἀρχαῖκὸν (ἀρχαῖκῶ)
- 1521 9 ἄνωθεν] ἀνωτέρω
- 1522 1 πολεμήσειν] πολεμεῖν
- 1536 2 τοὺς ἀθανάτους πάντα οἰκονομῖν, δ Capps] τὴν ἀθανασίαν αὐτῆ (αὐτῇ) οἰκονομῖν. ἦν (ἦν) 3 δώσσασα Capps] δώσσουσα
- 1541 6 γράφων Capps] γραφει
- 1546 3 ἀνθρακίδας] om. Mss. 4 μεγίστων Cary] μέγιστα
- 1548 1 δ Capps] οἱ (ὁ)
- 1551 4 ἐντετριμμένη] ἐντετριμμένους 5 τοι] om. Mss. 6 τῶν ἀλφίτων] om. Mss. Qu. ἐγὼ δ' ἐνέκαψα τῶν ὀλῶν τὴν διφροφόρον | λαθῶν?] ἐγὼ δ' ἐνεκα ψαλάθων (ψαμάθου) τὴν διφροφόρον 7 Ἐγχειρογαστορσιν] ἐγχειρογαστόρων (ἐγχειρογαστόρων)
- 1553 7 πλατείας] τραχείας

1556 7 ff. Capps would read :

ἐνέβαινε σιγῇ — ∪ — Πείσανδρος <δ> μέγας ἄυτος,
ὡσπερ Διονυσίοισιν οὐπί τῶ ξύλων γ' ἐλαύνων
ἤρεισεν ὄνον καθήλιον

The Mss. have : ἐνέβαινε σιγῇ πείσανδρος μέγας αὐτος ὡσπερ διονυσίοισι (διονυσίοισιν) οὐπι (οὐπί : οὐπί) τῶν ξύλων ἐλαίης (ἐλωσ : ἐλαίης) ἔρεισεν (ἔρεισιν) ὄνον (ὄν) καθήλιον (καρθήλιον)

1559 1 τὸν] τὸ

1562 2 παραβάλλοντα αὐτὸν (P) or παραβαίνοντα αὐτὸν Capps] om. R (παραβάλλοντα αὐτὸν)

1563 7 τοῦ Wright] τὸ (τῶ)

1564 1 φαίνεται] om. Mss.

1567 1 αὐτῶ] αὐτῷ

1571 1 εἶρων Capps] γέρων

1607 1 ἡμεῖς ὄντες] ὑμᾶς ὄντας (ὄντας : ἡμᾶς ὄντας) Qu. ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν (in 1608) : κάτω τοῦ οὐρανοῦ ὑμᾶς ὄντας? See the Mss. 2 ἐγκεκρυμμένοι δὲ] om. Mss.

1611 1 τοὺς ὄρνιθας καὶ τοὺς θεοὺς] τοὺς θεοὺς (θεοὺς τε) καὶ τοὺς ὄρνιθας (ὄρνις)

1620 2 Qu. ἀπατητοί?] ἀπατηλοί

1633 2 Qu. ἐρίσομεν?] ἐροῦμεν

1669 4 φρατρίας ὄντας] ἡλικίας νόμους Capps would read : τῆς αὐτῆς φρατρίας (Σ) for ἡλικίας 5 νόθων οὐ] ξένων

1680 5 χελιδόνας τοὺς βαρβάρους] τοὺς βαρβάρους χελιδόνας 8 αὐτοῦ] αὐτοῦ (αὐτοῦ) Qu. ἐξ αὐτοῦ κρίνει αὐτὸν θέλειν παραδοῦναι τὴν Βασιλειαν? ἐξ αὐτοῦ (αὐτοῦ) κρίνει αὐτὸν. θέ.. (θέλειν) παραδοῦναι τὴν βασιλειαν Capps would read : ἐξ αὐτοῦ κρίνει, θέλων παραδοῦναι αὐτὸς κτέ.

1694 5 τὸ ἐγγλωττογαστόρων] om. Mss.

1704 8, 10 γλώττα bis] γλώσσα

EXPLANATIONS OF USAGE

References are made to the pages of the Introduction (except in the Indexes) by Arabic numerals preceded by the abbreviation *Introd.*

On MSS., see *Introd.* 81 ff., 86 ff.

TRANSCRIPT

The Transcript includes all notes in V; all notes in R that are not in V; all *scholia* in Γ by the first hand (*Introd.* 82, 92) that are not in V or R; all *scholia* in E (*Introd.* 82, 94) that are not in V, R, or Γ. See *Introd.* 77 and n. 5.

The abbreviations *ext.*, *int.*, *sup.*, and *inf.*, signify that the scholium is written respectively on the outer, inner, upper, or lower margin of the MS.; *intm.* and *extm.*, that the note occurs within or without one of the lateral margins occupied by *scholia*. S with a Greek word or words attached to it signifies that the following note is referred to the text of the play in the MS. quoted by means of an arbitrary or numerical sign; *p.v.* and *a.v.*, that the note is written directly after or before the verse to which it belongs; the character) with a Greek word or words or the number of the verse preceding it, that the note is interlinear. This preliminary matter is invariably followed, except in case of interlinear notes, by a single bracket].

Lemmata are printed in heavy-face type.

The scribes of V and R used many abbreviations in writing, of which the value is generally fixed. If the scribe's intention is not doubtful, the full form of the word is given in the Transcript, without notice; if the force of the abbreviation is ambiguous, the abbreviated syllable is indicated by two heavy dots . . .

The Transcript is an exact copy, with respect to breathings, accents, and spelling, of the MSS. quoted. The only mark of punctuation here used is the middle point, representing the constantly uncertain pointing of the originals.

For Supplementary Notes, see *Introd.* 83 ff., and below, pp. 305 ff.

COLLATION

The Collation reports all variations from the text of the Transcript that occur in VGRΓEMP, and occasionally variants in Suidas (Σ), but differences in breathings and accents and in the use of movable ν are not recorded unless significant. Agreements with the Transcript are entered only when one of the three hands in Γ (Γ, Γ², Γ³) agrees and another disagrees with the Transcript, or in rare instances of similar variant readings in other MSS. or P. A lower-case ν attached to a symbol (as Vν, Rν, etc.) signifies a variant from the reading here first entered from the MS. indicated by the symbol, or from P, in which a printed note sometimes occurs twice in varying forms.

The omission of an entire note given in the Transcript from any of the MSS. just mentioned or P is always reported (e.g. Om. G, Om. VGΓEMP, etc.).

The mode in which each note reported in the Collation is referred to the text of the play in its original is always stated, if the reference is made by a signum (S), or by placing the note over the verse, or by use of a lemma. "S om. Text" signifies that the signum before a note has been inadvertently omitted from the text of the play. An interlinear note is indicated by the character) placed after the Greek word or words over which the note is written in the text of the play, or after the numeral indicating the verse. All information about lemmata is placed within a pair of double brackets []]. If the note in the Transcript has a lemma, only the omission of the lemma in other MSS. or P (except M, which never uses the lemma) or variants from it in these books are recorded within the brackets; if it has no lemma, the facts for each MS. (except M) and P are stated in full. A symbol with an attached asterisk signifies that the note is the continuation of a note in the MS. (or P) indicated by the symbol. This note is generally the preceding note in the Transcript, but sometimes that which follows.

It should be observed that, since the notes entered by Γ^2 and Γ^3 are irregular later, and generally partial, additions to the notes of the first scribe (Introd. 92), omissions by these two hands of matter found in the Transcript are generally not recorded. Omissions in Suidas also are not recorded.

A double bracket]] (generally the last of the pair containing information about lemmata) always separates the preliminary matter that records omissions and modes of reference from the collation proper.

The words in the Collation quoted as a lemma from the Transcript are in heavy-face type and are followed by a single bracket.

A variant reading preserves the breathings, accents, and punctuation (by the use simply of the middle point) of the first MS. in order, if more than one MS. has the reading, a fact indicated by two or more following symbols.

For Corrections and Additions, see below, pp. 324 ff.

RESTORED TEXT

On lemmata, see*Introd. 102 f.

Readings enclosed within a pair of halved brackets [] are either readings which seem to find support in readings that occur in V, R, Γ , E, or M, or readings which, while they wholly lack the authority of these MSS., occur or are suggested in G, P, or Σ . On the authority of G and P, see Introd. 88, 103.

Clear additions to the text are inclosed within a pair of angular brackets < >.

It is intended in poetical quotations to preserve the orthography of Aristophanes's time. This practice is justified, perhaps, by their intrinsic importance, but it involves a certain inconsistency, since lemmata are spelled as nearly as possible in the fashion of the times of the authors of the notes.

For a list of Conjectural Readings now first proposed, see pp. civ ff.

NOTES

The Notes relate solely to the establishment of the text, including those which are interpretative. Purely exegetical notes are excluded.

On the use of Suidas and other lexicographers, see Introd. 78 f.

ARISTOPHANES
SCHOLIA ON THE AVES
PRECEDED BY
THE ARGUMENTS

AVES

ΟΡΝΙΘΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές,
οἱ πρὸς τὸν ἔποπα τὸν λεγόμενον Τηρέα
ἐλθόντες ἡρώτων ἀπραγμόνων πόλιν.
εἷς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρῶν μετὰ πλειόνων
πτηνῶν διδάσκει τί δύνατ' ὀρνίθων γένος
καὶ πῶς, ἔάνπερ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ ἑξαπαλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον
πτέρυγας τ' ἑποιοῦντ'. ἤξιωσαν δ' οἱ θεοὶ
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὀρώντες γενομένην.

ἌΛΛΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων Πειθέταιρος καὶ Εὐελπίδης τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησι μεταπίστασθαι δοκιμάζουσι, καὶ κολοῖον καὶ κορώνην πριήμενοι παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὄρνιθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαι φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι, μαθόντες δὲ ὕστερον ἂ ὠφελήθησονται συγχωροῦσι μένευ αὐτούς. οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἀέρι Νεφελοκοκκυγίαν ὠνόμασαν, ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόχλητον ἐῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι λαβεῖν τι βουλόμενοι, ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. τελευταῖον δὲ καὶ θεοὶ διὰ τὸ μὴ εἶσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερείων ἀνιέναι λιμῶ φθειρόμενοι πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὄρνιθας.

I ἀπραγμόνων πόλιν: ἀπράγμονα (RM) πτόλιν Meineke. — εἷς δ' ὄρνις: εἷς πρέσβυς (!) Brunck, εἷς δ' ὄξυς (sagax) Bothe. Both editors assume that the phrase refers to Peithetaerus; but the 'poet' of these feeble verses, which the MSS. erroneously assign to Aristophanes the grammarian, by εἷς ὄρνις probably means one of the bird-company. — πτηνῶν: πτηνὸν Rutherford. Cf. Av. 1707. But πτηνῶν ὀρνίθων γένος (race of feathered birds) is here just as probable. The librarians of M construed μετὰ πλειόνων πτηνῶν. — ἐκ δὲ τοῦδε: in the sense of *deinde* is unusual. Qu. ἐκ δὲ τούτου (τούτου for τοῦδε τοῦ)? Bothe proposes ἐκ δὲ τοῦ δή. — φάρμακον . . . ἑποιοῦντ': *procured a magic root and so got wings*. φαρμάκω πτέρυγας ἑποιοῦν Rutherford. Qu. ἐκ δὲ φαρμάκου τινὸς πτέρυγας ἑποιοῦντ'? ἐκ δὲ του γε φαρμάκου πτέρυγας ἑποιοῦν Brunck. — ἑποιοῦντ': Bothe.

II This argument is read in V(G)E and the Princeps. Statements that it is late (Dindorf, Blaydes) and that it is not read in V (Dübner, Blaydes, Hall and Geldart, van Leeuwen) require correction. Brunck and Bekker omit it. —

ARGUMENTS

*Transcript of Codex Venetus Marcianus 474 — Collation of Codices
G, R, A, Γ, E, M, U, Pal. 67 (Vp2), and the Princeps.*

Cod. Ven. Fol. 94°.

ὄρνιθων ὑπόθεσις ἀριστοφάνους γραμματικου: —

I

διὰ τὰς δίκας· φεύγουσιν ἀθηναῖς δύο τινές· οἱ πρὸς τὸν ἔποπα· τὸν λεγόμενον τηρέα ἔλθόντες· ἡρώτων ἀπραγμόνων πόλιν· εἰς δ' ὄρνις ἔποπι συνπαρῶν μετὰ πλειόνων πτηνῶν· διδάσκει τί δύναιτ' ἂν ὄρνιθων γένος· καὶ πῶς εἰάν περ καταμέσον τὸν ἀέρα πόλιν κτίσωσι· τῶν θεῶν τὰ πράγματα αὐτοὶ παραλήφονται· ἐκ δὲ τοῦδε τοῦ φαρμάκου πτέρυγας τ' ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοὶ ἐπιθεσιν οὐ μικρὰν ὀρῶντες γενομένην: — ἄλλη ὑπόθεσις: — δύο II

πρεσβύται ἀθηναίων· πεισθέταιρος καὶ εὐέλπις· τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν ἀθήνησι μετανίστασθαι δοκιμάζουσι· καὶ κολοῖον καὶ κορώνην πριάμενοι· παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας· τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς· [Fol. 95°] οἱ δὲ ὄρνιθες· τὸ μὲν πρῶτον· ἀρνεῖσθαι φασι εἰ μετὰ ἀνθρωπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον ἂ ὠφεληθήσονται, συγχωροῦσι μένειν αὐτούς· οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἀέρι· νεφελοκοκκυγίαν ὠνόμασαν· ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόητον ἐῶσιν οἱ ἀθηναῖοι· μάντις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι· λαβεῖν τι βουλόμενοι· ἐν οἷς καὶ μέτων· οὗτοι δὲ πάντες ἀποπεμπονται ἀπρακτοὶ· τελευταῖον δὲ· καὶ θεοὶ διὰ τὸ μὴ εἶσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερείων ἀνιέναι· λιμῶι φθειρόμενοι· πρεσβεύονται πρὸς τοὺς

I ὄρνιθων . . . γενομένην] om. AUPal. II in Γ — ὄρνιθων . . . γραμματικου] om. M ὑπόθεσις ὄρνιθων ἀριστοφάνους γραμματικου G ἀριστοφάνους γραμματικου ὑπόθεσις ὄρνιθων R υποθεσις ἄλλως Γ ἀριστοφάνους γραμματικου ὄρνιθων ὑπόθεσις διὰ στίχων ἰάμβων P — φεύγουσιν ἀθηναῖς] τὰς ἀθήνας φεύγουσι M — τηρέα] bis G — ἀπραγμόνων] ἀπράγμονα RM — πόλιν] πόλεμον M δ'] om. RΓ δὲ M — ἔποπι . . . πτηνῶν] μετὰ καὶ πλειόνων πτηνῶν συμπαρῶν ἔποπι M — ἔποπι] ἔποουσι G — συνπαρῶν] συμπαρῶν GREP συμπαρεῖς Γ — πτηνῶν] τινῶν ΓE — δύναιτ' ἂν] δύνατ' RP δύναται M δυνατὸν Γ — παραλήφονται] παραλήψοντ' P — τοῦ φαρμάκου] φάρμακον R — τ'] om. ΓM — μικρὰν] μακρὰν Γ — γενομένην] γεναμένην R γινομένην M

II ἄλλη . . . λακεδαίμονα] om. RAΓMUPal. — ἄλλη ὑπόθεσις] ἄλλως EP — νεφελοκοκκυγίαν] νεφελοκοκκυγίαν EP — ὠνόμασαν] ἐκάλεσαν G — μάντις] μάντης P — εἶσθαι] εἶσαι G — τῶν ἱερείων] τὸν ἱερείων P — μετὰ το] μετὰ τὸν P

Πειθέταιρος καὶ Εὐελπίδης: see the note on *ὡς εἰ πεποιθὴ κτέ.* in the fourth argument.

ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος διαστῆραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὄρνέοις. ἐγράφη δὲ μετὰ τὸ Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας νεῶς μεταπεμφθῆναι διὰ τὴν περικοπὴν τῶν Ἑρμῶν καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαίμονα.

ΑΛΛΩΣ

δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας· πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενοι πεισόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία πόλις ἐστὶν εἰς κατοικισμὸν βελτίστη, χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὄρνέοις ὁ μὲν κορώνη ὁ δὲ κολοῖφ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πειθέταιρος ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὅς καὶ πρότερος ἄρχεται.

ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις.

τὸ δράμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου ἄρχοντος διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὀρμισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. ἔστι δὲ λέ'.

φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα· τὸ τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβουλεύσατο τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίους. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί· καὶ ὁμως οὐκ ἀπέιχοντο τοῦ κακοπραγμαεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

ΑΛΛΩΣ

τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμίᾳ πόλει φανείσης αὐτὴν πρώτην ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωροῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελείου πολέμου,

μετὰ τὸ . . . μεταπεμφθῆναι . . . καὶ φυγεῖν: articular infinitive. τὸν lacks the authority of the MSS. μετὰ τὸ τὸν Beck.

III τῆς ὁδοῦ: τοῖς for τῆς, i.e. τοῖς καθηγεμόσιν, Musurus.

Ἀθήναις: Qu. πέτραις, as rightly in the preceding argument? ἡ σκηνὴ (οὐκ) ἐν Ἀθήναις (ἀλλ' ἐν πέτραις τισί) van Leeuwen.

Χαβρίου: i.e. Χαρίων. Cf. CIA II 1250, p. 348, and 1649 b, and see Körte in *Ath. Mitth.* XXI 318. — ἔστι δὲ λέ': the statement that this phrase is not found in V (Dindorf, Dübner, Blaydes, Hall and Geldart, van Leeuwen) requires correction. The enumeration has been emended: λῆ' Petit, fort. ιε' Dindorf, fort. λ' vel λα' Bergk, eis δὲ Λήναια (for ἔστι δὲ λέ') Fritzsche.

συνεβουλεύσατο: R alone reads συνεβούλευε.

IV τῆς . . . πολιτείας: τοῖς τῶν Ἀθηναίων πολιταῖς Vitelli. Cf. αὐτόχθοσι (αὐτόχθονας Γ²U) that follows; but the change is not necessary. — πρώτην: U. — προεστώτων: προστατῶν Dobree. — ἐπὶ: AU, anticipating Küster's correction of the vulgate. — Δεκελείου: Brunck first corrected the vulgate Δικελείου,

U — δυσχερῶν] δολερῶν U — ἀνετέτραπτο] Γ² ἀνατέτραπτο AGUPal. ἀνατρέπατο R — ἐπεὶ] ἐπὶ AU — οὖν] Γ γοῦν Γ²U — δεκελείου] δικελείου P —

ἄρριθας· ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος· διασυραὶ πάλιν τοὺς ἀθηναίους ὡς φιλο-
 δίκους· ἢ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὄρνέοις· ἐγρᾶφη δὲ μετὰ το ἀλκιβιάδην
 ὑπὸ τῆς σαλαμινίας νεῶς μεταπεμφθῆναι· διὰ τὴν περικοπὴν τῶν ἐρμῶν καὶ
 φυγεῖν εἰς λακεδαίμονα· — ἄλλως· — δύο εἰσιν ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες III
 πρὸς βύται διὰ τὰς δίκας· πορεύονται δὲ πρὸς τὸν τηρέα· ἔποπα γεγόμενον·
 πεισόμενοι παρ' αὐτοῦ· ποία πόλις ἐστὶν εἰς κατοικισμὸν βελτίστη· χρῶν-
 ται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγέμοσιν ὄρνέοις· ὁ μὲν κορώνη· ὁ δὲ κολοῖω· ὀνομά-
 ζονται δὲ· ὁ μὲν πεισθέταιρος· ὁ δὲ εὐελπίδης· ὅς καὶ πρότερος ἄρχεται·
 ἢ σκηνὴ ἐν ἀθήναις· τὸ δράμα τοῦτο· τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων † ἐδι-
 δάχθη ἐπὶ χαβρίου ἄρχοντος εἰς ἄστν· διὰ καλλιστράτου· ὅς ἦν δεύτερος τοῖς
 ὄρνεσι· πρῶτος ἀμειψία κωμασταῖς· τρίτος φρύνιχος μονοτρόπῳ· ἔστι δὲ
 λῆ· φοβερά δὲ τότε τοῖς ἀθηναίοις τὰ πράγματα· τό, τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώ-
 λετο περι σικελίαν· λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν· νικίας ἐτεθνήκει· δεκέλειαν ἦσαν
 τειχίσαντες λακεδαιμόνιοι ἄγιο δὲ λακεδαιμονίων στρατηγὸς· περιεκαθητο τὴν
 αττικὴν· ἀλκιβιάδης τὰ λακεδαιμονίων ἐφρόνει· καὶ ἐκκλησιάζων συνεβου-
 λέυσато τὰ χρῆστὰ λακεδαιμονίους· ταῦτα αἱ ἀθηναίων συμφοραί· διὰ ταῦτα·
 αἱ ἀθηναίων φυγαί· καὶ ὅμως οὐκ ἀπέειχοντο τοῦ κακοπραγματεῖν καὶ συκοφαν-
 τεῖν· — ἄλλως· — τῆς τῶν ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος· αὐτό IV
 χθοσι γενέσθαι φιλοτιμία· πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμίᾳ πόλεως φανείσθαι·
 αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι· ἀλλὰ τῶι χρόνῳ ὑπο προεστῶτων πονηρῶν· καὶ
 πολιτῶν δυσχερῶν· ἀνετέτραπτο καὶ διωρθοῦτο πάλιν· ἐπεὶ οὖν τοῦ δεκελειοῦ

III ἄλλως· — δύο . . . συκοφαντεῖν] om. APal. II in RM III in Γ
 I in U — ἄλλως . . . πεποιημένων] om. E — ἄλλως] υποθεσις ὀρνίθων ἄλλη R
 ἄλλως (ἄλλη Γ²) υποθεσις Γ ὑπόθεσις ὀρνίθων ἀριστοφάνους γραμματικοῦ
 (sic) U — πορεύονται δὲ] οἱ πορεύονται M — τὸν] om. GΓ — παρ' αὐτοῦ] Γ²U
 om. ΓUν παρατοῦ R — πόλις ἐστὶν] ἐστὶν πόλις R πόλις Γ — δὲ] Γ δὲ καὶ
 Γ² — τῆς] τοῖς P — καθηγέμοσιν] ἡγεμόσιν M — δὲ· ὁ] δ' ὁ Γ — πεισθέταιρος]
 πεισθαίτερος RΓ — ὅς . . . ἄρχεται] after κολοῖω Γ — ἄρχεται] ἄρχεται τοῦ
 λέγειν M — ἢ σκηνὴ ἐν ἀθήναις] U om. Uν after πεποιημένων Γ — ἢ σκηνὴ]
 ἢ μὲν σκηνὴ M — τὸ] τὸ δὲ ΓM — τοῦτο] om. M — τῶν ἄγαν] τῶν εἰ πάντων καὶ
 τῶν ἄγαν Γ — ἐδιδάχθη . . . συκοφαντεῖν] om. U — ἐδιδάχθη] διδάχθη G
 ἐδιδάχθη δὲ ΓM — χαβρίου] χαυρίου GM — ἄρχοντος] Γ² om. RΓ — εἰς . . .
 καλλιστράτου] διὰ καλλιστράτου ἐν ἄστει RΓ — ὅς . . . μονοτρόπῳ] om. M —
 τοῖς ὄρνεσι] ταῖς ὄρνεσι R — κωμασταῖς] κωμαστῆς Γ — ἔστι . . . συκοφαν-
 τεῖν] om. Γ — ἔστι δὲ λῆ] om. RE ἔστι λῆ G — φοβερά . . . συκοφαντεῖν]
 om. M — τὴν αττικὴν] τῇ αττικῇ G — ἐκκλησιάζων] ἐκκλησιάζων R — συνεβου-
 λέυσато] συνεβουλεψε R — αἱ] om. R

IV ἄλλως . . . ἔσθων ἢ σαλαμινία] om. M III in R I in AΓPal. II
 in U — ἄλλως] om. RPal. ὑπόθεσις ὀρνίθων ἀριστοφάνους AΓ — αὐτόχθοσι] Γ
 αὐτόχθονας Γ²U — φιλοτιμία] Γ καὶ αὕτη φιλοτιμία RΓ²U lacuna before
 φιλοτιμία A — τὸ] Γ² τὸ δὲ Γ τῶ EP — αὕτην] αὐτὸν A — πρῶτον] πρώτην

πονηρῶν τιῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλῆς γέγονεν ἢ παρ' αὐτοῖς κατὰστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, — φανερώς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν ἔξουσία, λεληθότως δὲ ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμωδίας προσκρούειν, — ἐν δὲ τοῖς Ὅρνισι καὶ μέγα τι διανεοῖται· ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης καὶ διεσφαρμένης ὑπὸ τῶν προεστῶτων, ἄλλην τινα πολιτείαν αἰνίττειται καὶ προεστῶτας ἐτέρους ὡσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστῶτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὄλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δεοί, συμβουλεύει μεταπίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίως βιοῦν. καὶ ἢ μὲν ἀπότασις αὐτῆ. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάβος ἢ ἐπιτηδεῖως ὤκονόμεται· καινῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδέσθαι θεῶν, ἀφροντισσούντων τῆς κατοικίας Ἀθηναίων τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἡλλοτριωκότων ἑαυτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου ἴστόχος τοιοῦτος, ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκὴ ἀλλ' ἀντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαῦλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν τῆς γῆς ἀπάσης ἀπαλλάσσων, ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον ἢ ψηφισματογράφον ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γυμνοὶ τὰς πάντων

which had persisted in the editions from the time of the Princeps. — **πονηρῶν** . . . **ἐγχειρισθέντων**: *evil men were entrusted with the conduct of affairs*. The meaning of ἐγχειρέω bars the reading in R, *πονηρῶν τιῶν πράγματα ἐγχειρηθέντων*, adopted by Rutherford. The reading in A, on the other hand, *πονηρῶν τιῶν πραγμάτων ἐγχειρηθέντων*, while admissible, is inferior. — **αὐτοῖς**: i. e. τοῖς Ἀθηναίοις. — **ἤλεγχεν**: ἤλλεγχεν (?) Rutherford, following R. — **ἐπὶ τούτου**: ἐπι τούτου van Leeuwen. — **ἐξουσία**: van Leeuwen. This correction is confirmed by the reading in AF, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου (τούτω A) ἦν (omitting ἐκκλησία), where ἦν = ἐξῆν. Dindorf reads *παρηρησία*. The reading of the MSS., ἐκκλησία, which Rutherford has retained, seems to be impossible, first because it commits the writer to the statement that meetings of the Assembly were not held in Aristophanes's time, and secondly and chiefly because the parenthetic clause *φανερώς* . . . *προσκρούειν* must be interpreted with due reference to the preceding clause *καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι κτέ.* If ἐκκλησία is read, the meaning must be: *in his other plays Aristophanes . . . censured the evil conduct of public men, — not openly, for the Assembly did not meet in his time, etc.* This is tantamount to saying that comedies were brought out in the Ecclesia! — **ἐν δὲ τοῖς Ὅρνισι καὶ**: καὶ, also, marks the close connexion of this clause with the antithetic clause *ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι κτέ.* — **προεστῶτων, προεστῶτας**: *προστατῶν, προστάτας* Dobree. — **τῶν ὄντων κακῶν καθεστῶτων**: *as if its present leaders were (καθεστῶτων) corrupt*. Brunck's change to *κακῶν ὄντων τῶν καθεστῶτων* ignores the difference, here clearly marked, between *προεστῶτες* and *καθεστῶτες*. The reading in A is noteworthy, ὡσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθεστῶτων. — **Ἀθηναίων**: Ἀθηνῶν Brunck. — **ἀλλ' ὁ μὲν**: καὶ ὁ μὲν van Leeuwen, who suggests that ἀλλ' may represent an original ἀλλως. ὁ μὲν οὖν Blaydes. — **στόχος**: Dobree (*στίχος* MSS.).

πολέμου πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων ἐπισφαλῆς γέγονεν ἡ παρ αὐτοῖς κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμικῆς ἀδείας ἤλεγχεν ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους. φανερώς μὲν. οὐδαμῶς. οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν ἐκκλησία. ληληθότως δὲ ὅσον ἀνήκεν ἀπο κωμωδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς ὄρισσι καὶ μέγα τι διανενοῦνται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἦδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης. καὶ διεφθαρμένης ὑπο τῶν προεστώτων. ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται. καὶ προεστώτας ἐτέρους. ὥσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων. οὐ μόνον δὲ τούτο. ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὄλον. καὶ τὴν φύσιν εἰ δέοι συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις. αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα. ἐπιτηδείως οἰκονόμηται. καινῶν γὰρ φησι τὴν πόλιν προσδέσθαι θεῶν. ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας ἀθηναίων καὶ παντελῶς ἡλλοτριωκότων ἑαυτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στίχος. τοιοῦτος. ἕκαστος δὲ τῶν κατα μέρος οὐκ εἰκῆ. ἀλλ' ἀντικρυσ ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν. ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν. ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἄερα πόλιν. τῆς γῆς ἀπάσης ἀπαλλάσσων. ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων. ταῖς ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει. ἐπίσκοπον ἢ ψηφισματογράφον. ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων. οὐχ' ἀπλῶς. ἀλλὰ γυμνοὶ τὰς πάντων προαιρέσεις. ὡς

τινῶν τὰ πράγματα] τινῶν πράγματα R τινῶν πραγμάτων AFU τῶν πραγμάτων Pal. — ἐγχειρισθέντων] ἐγχειρηθέντων RA ἐγχειροσθέντων Pal. — αὐτοῖς] I² αὐτῶν GRAΓ αὐτῆς U ἑαυτοῖς P — μὲν ἄλλοις] ἄλλοις μὲν Pal. — δράμασι] I² πράγμασι Γ — τῆς] om. A — κωμικῆς] I² κωμωδίας Γ? κωμωδικῆς R — ἤλεγχεν] ἠλέγχευ R — κακῶς πολιτευομένους] πολιτευομένους κακῶς E — τούτου] τούτω APal. — ἐκκλησία] om. AG ἐκκλησία I² — ληληθότως] ἐκλεληθότως Γ ληληθότος U — διανενοῦνται] διανενόηται G διανόηται P — ἦδη νόσον] νόσον ἦδη U — ἄλλην . . . καθεστώτων] om. R — αἰνίττεται] with gloss αἰνιγματωδῶς δηλοῖ Γ — καὶ προεστώτας ἐτέρους] I² om. AG — τῶν ὄντων κακῶν] I² τῶν ὄντων τῶν ΓPal. συγκεχυμένων τῶν A — δέοι] δέ τοι R — συμβουλεύει] συμβουλεύει Γ — ἡρεμαίως] ἡρέμα G ἡρεμέως Γ — ἡ μὲν] ἡμῖν P — δέ] I² om. AG — βλάσφημα . . . θεῶν] om. Pal. — φησι] φασιν Γ — προσδέσθαι] προσδεῖσθαι RU — ἀθηναίων] τῶν (om. E) ἀθηναίων τῶν ὄντων EP — ἡλλοτριωκότων] ἡλλοτριωκῶτων Γ — ἑαυτοῖς] I² αὐτοῖς RΓPal. αὐτοῖς A — ἕκαστος] ἕκαστον R — ἐλέγχει] ἐλλέγχει R — φαύλην] φαῦλον A — ἐνεστώσης μοχθηρᾶς] πονηρᾶς ἐνεστώσης AG ἐφεστώσης μοχθηρᾶς Pal. — ὑποτίθεται περὶ] I² ὑπερτίθεται ὑπὲρ AG — τὸν] τῶν Pal. — ἀπάσης] om. R πάσης E — ἀπαλλάσσων] ἀπαλλάττων G — ταῖς] Γ τὰς I²U — ἐπίσκοπον] I² ἐπισκοπῶν Γ ἐπὶ σκοπῶ A — ψηφισματογράφον] I² ψηφισματογραφῶν AG — πάντων] ἀπάντων

σκοπὸς Bergk, as in the second argument. — ἕκαστον: ἐκάστων Bothe. — ἀλλὰ καί: as if οὐ μόνον preceded. ἅμα καὶ Meineke. — οὐχ ἀπλῶς: sc. παίζει. —

προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἔνεκεν χρηματίζονται· εἴθ' ὕστερον καὶ τοὺς θεοὺς εἰς ἀπρονοήσιαν κωμῶδει.

τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποιήται ὡς εἰ πεποιθοῖη ἕτερος τῷ ἐτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δὲ φασὶ τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγωδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γίγαντομαχίας συμπλοκὴν ἔωλον ἀποφαίνων ὀρνησιμὴν ἔδωκε διαφέρεισθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

ἐπὶ Χαβρίῳ τὸ δράμα καθήκεν εἰς ἄστυ διὰ Ἐκαλιστράτου, εἰς δὲ Δῆγμα τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἂν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυσηρίων ἐκμμήσεως, ὃ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἴπετο τοῖς μεθήκουσιν ἐκείθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μὲνηται καὶ Ἀριστοφάνης ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι·

“μηδαμῶς

ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἦν ἄνακύψεται

Ἐκλήτηρ ἄγουσ” ἔωθεν ἢ Σαλαμινία.”

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Ἐπιθέταιρος· Ἐποψ, ὃ καὶ Τηρεὺς· πατραλοῖας· ψηφισματογράφος· ποιητής·
 Εὐελπίδης· ἄγγελος· ἱερεὺς· ἐπίσκοπος· Κινησίας· διθυραμβοποιός·
 Προμηθεὺς· γεωμέτρης· χορὸς ὀρνίθων· Ἴρις· τροχίλος οἰκέτης·
 Τριβαλλός· Ἐρακλῆς· Ποσειδῶν.

τοὺς θεοὺς· τὸ θεῖον RAG, τὸ θεῶν van Leeuwen.

ὡς εἰ πεποιθοῖη . . βελτίοσι: *as if one (Euelpides) trusted the other and hoped matters would mend.* Both names are interpreted from the point of view of Euelpides. To say that Euelpides ‘relies on’ (πέποιθα) Peithetaerus is a mode of expressing the converse fact that Peithetaerus ‘wins over’ (πεῖθειν) his comrade Euelpides. Peithetaerus initiates the action of the play, and the poet named him thus ὡς πείθων τὸν ἐταῖρον (Dobree). (Cf. the note on Schol. 1.) Euelpides himself belongs to the class of the hopeful, and him the poet dubs ‘Hopefulson.’ The ordinary interpretation of the passage refers ἕτερος to Peithetaerus. Thus Meineke, who would read ὡς εἰ πεποιθοῖη ὁ ἕτερος τῷ ἐταίρω καὶ ὡς ἐλπίζοι κτέ. But this misinterprets the name. Rutherford, adopting this view, thinks the passage has suffered in transmission and would read ὡς εἰ πεποιθοῖη (Πεισθη)ταίρος τῷ ἐταίρω καὶ (Εὐελπίδης) ἐλπίζοι κτέ. — ἐν μὲν ἄλλοις: the reading is uncertain. αἰε μὲν (AG) would express the same idea (*is always refuting*), but less precisely. — διελέγχειν: διελλέγχειν (?) Rutherford, following R.

Χαβρίῳ: i.e. Χαρίῳ here and in the third line below. — Καλλιστράτου: Küster. — ἐκμμήσεως: ἐκμνήσεως Beck. — ἐν οἷς γέ φησι: 145 ff. The verses are quoted as they are read in the text of V.

It is noteworthy that the list of Dramatis Personae in E is identical with the list in V and follows its order.

αισχροκερδίας ἔνεκεν χρηματίζονται· εἴθ' ὕστερον καὶ τοὺς θεοὺς· εἰς ἀπονοησίαν κωμωδεῖ· τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποιήται· ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τῷ ἐτέρῳ· καὶ ἐλπίζει ἔσσεσθαι ἐν βελτίοισιν· τινὲς δὲ φασι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγωδίαις τερατολογίας διελέγχειν· ἐν δὲ τοῖς νῦν· τὴν τῆς γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἔωλον ἀποφαίνων· ὄρνισιν ἔδωκεν διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς παρὰ τῆς ἀρχῆς : — ἐπὶ χαβρίῳ τὸ δρᾶμα καθήκεν εἰς ἄστν· διὰ καλλίων· εἰς δε λήναια τὸν ἀμφιάρσον ἐδίδαξε· διὰ φιλωνίδου· λάβοι δ' αἶν τις τοὺς χρόνους· ἐκ τῶν πέρυσιν γενομένων· ἐπὶ ἀριμνήστου τοῦ πρὸ χαβρίου· ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσιν τὴν σαλαμινίαν ἀλκιβιάδην [Fol. 95"] μεταστελλόμενοι· ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμμήσεως· ὁ δὲ ἄχρι μὲν θουρίῳ, εἶπετο τοῖς μεθήκουσιν ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος· εἰς πελοπόννησον ἔπεται ὡθῆ· τῆς δὲ μετακλήσεως· μέμνηται καὶ ἀριστοφάνης· ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα· τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν· ἐν οἷς γε φησι μῆδαμὺς ἡμῖν παρὰ θάλασσαν ἵνα ἀνακύψεται κλητῆρα ἄγουσα ἔσωθεν ἢ σαλαμινία : —

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα : —

πεισθέταιρος· ἔποψ· ὁ καὶ τηρέυς· πατραλοίας : ψηφισματογράφος ποιητής : εὐελπίδης· ἄγγελος : ἱερεὺς ἐπίσκοπος κινήσιος διθυραμβοποιὸς προμηθεὺς γεωμετρῆς· χορὸς ὀρνίθων· ἴρις τροχίλος οἰκέτης : — τριβαλλὸς ἥρακλῆς ποσειδῶν : —

P — **αισχροκερδίας**] **αἰσχροκερδειας** RAΓEUPal.P — **ἔνεκεν**] Γ² **ἔνεκα** Γ — **χρηματίζονται**] **χρηματίζοντας** AEPal.P — **εἴθ'**] **εἴθ' ὧσται ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τῷ ἐτέρῳ** (lacuna) **εἴθ' R** — **τοὺς θεοὺς**] **τὸ θεῖον** RAΓ **το θεῖς** Pal. **θεοὺς τῶν ἀθηναίων** U — **ἀπονοησίαν**] **ἀπρονοησίαν** RΓ²U **ἀπονησίαν** AΓ — **τῶν**] **τὰ τῶν** R — **πεποιθοίη**] **πεισθείη** Pal. — **ἐλπίζοι**] **ἐλπίζει** U — **ἐν**] om. Pal. — **βελτίοισιν**] **βελτίωσιν** U — **τὸν ποιητὴν**] Γ² **τῶν ποιητῶν** AΓPal. — **τὰς**] Γ² **τὰ** AΓ — **τερατολογίας**] Γ² **τερατολογούμενα** AΓ — **διελέγχειν**] **εἰ μὲν διελέγχειν** R **αἰεὶ μὲν διελέγχειν** AΓ **ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν** Pal. — **τοῖς**] **τῆς** U — **τὴν**] Γ² om. RΓU — **γιγαντομαχίας**] **γυγομανχίας** Pal. — **ἔδωκεν**] **ἔδοκε** P — **θεοὺς παρὰ**] **θεοὺς περὶ** GREUPal.P **τοὺς θεοὺς περὶ** AΓ — **ἐπὶ χαβρίῳ . . . ἢ σαλαμινία**] om. AΓMUPal. — **ἀλκιβιάδην**] **τὸν ἀλκιβιάδην** R — **πελοπόννησον**] **πελοπόννησον** GRE — **ἔπεται ὡθῆ**] **ἔπερευώθη** P — **οἷς γε**] **οἷς γὰρ** G — **ἡμῖν παρὰ θάλασσαν**] **παραθάλασσαν ἡμῖν** R — **θάλασσαν**] **θάλασσαν** G — **ἀνακύψεται**] **ἀνακύψηται** VvG — **ἔσωθεν**] **έωθεν** R

List of Dramatis Personae] om. Pal. — **πεισθέταιρος**] **πεισθαίτερος** AΓ — **ὁ καὶ τηρέυς**] om. RAΓMUP — **πατραλοίας**] om. RAΓM — **ψηφισματογράφος**] **ψηφισματοπόλος** U — **εὐελπίδης**] **εὐελπις** AP — **ἄγγελος**] **ἄγγελος** G — **ἱερεὺς**] om. RAΓM — **ἐπίσκοπος**] om. RAΓM — **κινήσιος διθυραμβοποιός**] om. RAΓM **κινήσι** διθυραμβοποιός U — **τροχίλος οἰκέτης**] **θεράπων εἰσποπος** RAΓMP **θεράπων ἔποπος τροχίλος ὀνομαζόμενος** U — **τριβαλλός**] **τριβαλός** UP — add. **ἀηδῶν, κῆρυξ, χρησμολόγος, ἕτερος ἄγγελος, ἕτερος κῆρυξ, πένης, συκοφάντης, οἰκέτης** **πεισθεταίρου** U **ἕτερος θεράπων τροχίλος, κῆρυξ, χρησμολόγος, ἕτερος κῆρυξ, πένης συκοφάντης, οἰκέτης** **πεισθέταιρος, ἕτερος ἄγγελος** P

TEXT AND NOTES

1 ὄρθην κελεύεις: τοῦτο λέγει ὁ τὸν κολοῖδὸν φέρων ὡς ἐν ἀπόπτῳ δένδρον τινὸς ὄντος καὶ τοῦ κολοῖοῦ σημαίνοντος κατ' ἐκείνο πορεύεσθαι. πεποιήται δὲ τὰ ὀνόματα τῶν πρεσβυτέρων, τὸ μὲν παρὰ τὸ «πέθειν τὸν ἑταῖρον», τὸ δὲ παρὰ τὸ εὖ ἔχειν τὴν ἐλπίδα.

2 ἦδε δ' αὖ κρώζει πάλιν: τοῦτο ὁ τὴν κορώνην φέρων ὡς εἰς τοῦναντίον τῷ κολοῖῳ παρακελευομένης· τὸ γὰρ πάλιν ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦπίσω. καὶ ἐν ἄλλοις.

κρώζει πάλιν: κράζει 'εἰς τοῦπίσω ἄπελθε.'

3 πλανύττομεν: πλανώμεθα· κωμικῶς δὲ παρήκται.

4 ἄλλως: μάτην.

προφορομένω: δεῦρο κάκεισε πορευόμενοι εἰς τὰναντία, προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις.

1 ὄρθην κελεύεις: the lemma is intentionally incomplete. See Introduction, p. 103, and cf. 10, 12, 22, etc. — ἐν ἀπόπτῳ: *in sight, in prospect*. Cf. ἐστιώμενος ἐν ἀπόπτῳ Ios. A. I. xiii 14 2. ἐν ἀπόπτῳ τοῖς πολεμοῖσι id. B. I. v 9 1. This meaning of ἀσποτος is certified as early as Arist. Pol. ii 9 7. The traditional interpretation of ἐν ἀπόπτῳ τινι, somewhere out of sight, assumes that the annotator thought the tree in question was not seen by the spectators, although visible to Euelpides. Rutherford goes a step farther, and assuming that it was seen only by the crow conjectures that the annotator read ἦ τι δένδρον in his text of the play. — τὸ μὲν: the alternative reading (inferior) would be, not τῷ μὲν . . . τῷ δὲ (RM), but τοῦ μὲν . . . τοῦ δὲ. — πέθειν τὸν ἑταῖρον: i.e. πειθ^ηταῖρ, πειθηταῖρ being mistaken for πείθεσθαι. (Mehler proposes πείθεσθαι τῷ ἑταίρῳ, but the meaning is wrong, Blaydes simply πείθειν). This gives the form Πειθέταιρος, with meaning that befits the character, and the comment accounts for both parts of the compound.

2 Suid. κρώζει. — ἦδε δ' αὖ κρώζει πάλιν: διαρραγείης, which is addressed to the crow, is not included in the lemma in any MS.; but πάλιν (RTM) seems to be a necessary part of it, since τὸ γὰρ πάλιν follows. — τοῦτο: Rutherford's τοῦτο λέγει is supported by M, but cf. 34, 45, etc. — R alone has καὶ ἐν ἄλλοις.

'εἰς τοῦπίσω ἄπελθε': 'Back with you!' The annotator conceives πάλιν in the text of the play as hortatory.

3 Suid. πλανύττομεν. — κωμικῶς δὲ παρήκται: a comic derivation. For παρήκται, cf. Schol. 933 and Schol. Thesm. 231; E. M. 61 26, 144 3, etc.

4 Suid. προφορομένω. Phot. προφορούμενοι. Hesych. προφορεῖσθαι· τὸ ταῖς διαζομέναις τὸν στήμονα παραδίδουαι. Phryn. (Bek. A. G. 60 7) προφορεῖσθαι· τὸ προφέρειν [Qu. παραφέρειν?] τὸν στήμονα διαζομένοις. The phrase παραφέρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις signifies carry the thread designed for the warp (cf. Ar. Lys. 519) to those who are setting up the loom (τοῖς διαζομένοις). Note παραδίδουαι

TRANSCRIPT AND COLLATION

Cod. Ven. Fol. 95". Vv. 1-13.

1 ext. S ὀρθήν] ὀρθὴν κελεύεις: — τοῦτο λέγει ὁ τὸν κολοιδὸν φέρων ὡς ἐν ἀπόπτῳ τινὶ δένδρου ὄντος· καὶ τοῦ κολοιοῦ σημαίνοντος· κατ' ἐκεῖνο πορεύεσθαι· πεποιήται δὲ τὰ ὀνόματα τῶν πρεσβυτέρων· τὸ μὲν παρα τὸ πείθεσθαι· τὸ δε παρα τὸ εὖ ἔχειν τὴν ἐλπίδα: —

2 ext. S ἦδε] ἦδε δ αὖ κρῶζει: — τοῦτο ὁ τὴν κορώνην φέρων ὡς εἰς τουναντίῳ τῷ κολοιδῷ παρακελευόμενος· το γαρ πάλιν ἀντι του εἰς τουπίσω: —

2 intm. int. p. v.] κρῶζει εἰς τουπίσω ἀπελθε: —

3 intm. int. p. v.] πλανώμεθα αττικῶς δὲ παρήκται

4 R 53" ἄλλως] μάτην.

4 inf. S προφορουμένω] προφορουμένω: — δεῦρο κακεῖσε πορευόμενοι εἰς ταναντία· προφορεῖσθαι γὰρ λεγεται τὸ παραφέρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις: —

1 S ὀρθήν ΓM] τοῦτο . . . φέρων] τοῦτο φησὶν εὐελπίδης ὁ τῷ κολοιδῷ ἐπόμενος M — δένδρου] Γ² δένδρω Γ δένδρου τινὸς R τοῦ δένδρου M — δε] om. R — πρεσβυτέρων] πρεσβυτῶν M — τὸ μὲν] τῷ μὲν RM — παρα τὸ] ἀπὸ τοῦ M — τὸ πείθεσθαι] Γ² τὸ om. Γ — τὸ δε] τῷ δε RM — παρα τὸ] ἀπὸ τοῦ M — τὴν ἐλπίδα] ΓΓ² τῆς ἐλπίδος Γ²γ τῶν ἐλπίδων R

2 S δ' αὖ Γ S πάλιν M [ἦδε . . . κρῶζει] κρῶζει πάλιν R ἦδ' αὖ κρῶζει πάλιν Γ] τοῦτο] τοῦτο πάλιν φησὶν M — δ] om. Γ — τουναντίῳ] τοῖναντίον GRΓEMP — παρακελευόμενος] Γ² παρακελενομένης Γ παρακελενομένης πορεύεσθαι R — το . . . τουπίσω] πάλιν γὰρ τὸ εἰς τοῦπίσω Σ — τουπίσω] τουπίσω· καὶ ἐν ἄλλοις R

2 Om. G — κρῶζει πάλιν] Γ²E [Γ*M*P*] κρῶζει . . . τουπίσω] om. M — κρῶζει] om. Γ² τουτέστι κρῶζει Γ κρῶζει E κρῶζει γὰρ P

3 Om. G — S πλανύττομεν Γ — πλανύττομεν] EM [πλανύττομεν ΓP] πλανώμεθα] πανώμεθα Γ — αττικῶς δὲ παρήκται] om. M κωμικῶς δε ἐκτέταται R κωμικῶς παρήκται Σ

4 Om. VGΓEMP — ἄλλως] Γ²]

4 S προφορουμένω ΓM [προφορουμένω] προφορουμένω R] εἰς ταναντία] om. R — τὸν] MSS. including R τὴν P

in Hesych. Those who performed this service passed forward and back. Notwithstanding Poll. vii 32, προφορεῖσθαι is not the exact equivalent of διάζομαι. See Blümner, *Tech. u. Term.* I 125. Phrynichus, in view of the united testimony of the MSS. and of the other lexicographers, must be emended; van Dam's conjecture διαζομένοις implies misunderstanding of the meaning.

6 πλείν ἢ χλια: Ἀττικὴ ἢ κράσις τοῦ πλείν· πλέον, πλείν.

8 ἀποσποδῆσαι: ἀφανίσαι, ἀπὸ τῆς σποδοῦ· αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν προῦπάρξασαν ὕλην τῶν ξύλων· ἢ ἀποκροῦσαι, τυπτόμενον ἐκβαλεῖν.

10 ἐντευθεὶ τὴν πατρίδα: ἐρωτηματικῶς· 'δύναιο δ' ἂν ἐντευθεν τὴν πατρίδα ἰδεῖν;' τουτέστι τὰς Ἀθήνας. ὡς πολὺ δὲ ἀφεστηκότεων ταυτὰ φησιν.

11 Ἐξηκεστίδης: τοῦτον ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ πλάνον τὰς ὁδοὺς γινώσκειν· οἱ γὰρ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδοὺς. Ἐξαπορησάντων οὖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντων εἶπεν· οὐδ' ἂν Ἐξηκεστίδης εὔροι τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.' τοῦτου δ' ἂν εἴη μεμνημένος καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα διὰ τούτων·

“εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὡσπερ Ἐξηκεστίδης.”

ἔστι δὲ ἴκαν' ἑτέροις·

“ἔχων λύραν,

ἔργον Εὐδόξου, τιταίνει ψίθυρον εὐθήη νόμον.”

μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Πολέμων ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἐρατοσθένους ἐπιδημίας, λέγων· “ὁ δὲ Ἐξηκεστίδης κιθαρωδὸς Πυθιονίκης· νικᾷ δὲ καὶ τὸν τῶν Ἰακρινῶν ἀγῶνα τὸν ἐν Λακεδαίμονι καὶ Παναθήναια δίς.”

ἄλλως: ὁ Ἐξηκεστίδης εἰς ἑξενίαν κωμωδεῖται· καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ·

“Α μεγάλους πιθήκους ἴδ' ἑτέρους τινὰς λέγειν,

Λυκῆαν, Τελῆαν, Πείσανδρον, Ἐξηκεστίδην.

6 The ancient grammarians also uniformly testify that πλείν is a contract form of πλέον, which is unsound doctrine. In Portus the scholium for the first time reads: Ἀττικὴ ἢ κράσις τοῦ πλείον πλείν. ἢ ἐκ τοῦ πλείον κατὰ συγκοπήν εἰρηται. Küster rejected the addition.

8 Suid. ἀποσποδῆσαι. — ἀποκροῦσαι: the following ἀφανίσαι (MSS., om. Γ) is an intrusion from the first part of the note.

11 Suid. Ἐξηκεστίδης. Apost. vii 55. Cf. App. Prov. ii 70; Greg. Cyp. M. iv 77. Suid. has important additions. “Sine dubio olim in Scholiis etiam ea legebantur quae e Suida apposui” von Leutsch, who would incorporate Suidas's note entire. This is an extreme view, since Suidas has many similar additions in proverbial form that are not in the scholia. Cf. Suid. ἠττήθης, λιμὸς Μηλιαῖος, χαραδριός, etc. But his note undoubtedly contains a part of the old scholium which is not found in the MSS. This he has recast in proverbial form, after his manner (note εἶπον). — τὰς ὁδοὺς γινώσκειν: for the construction, cf. διεβλήθης μοσσοβασιλεὺς εἶναι Plut. Mor. 147 A, but the phrase is questionable (om. RΣApost.). Qu. γινώσκοντα? — τοῦτου: ΓΜ, anticipating Bothe's conjecture. — διὰ τούτων: 764. — ἴκαν' ἑτέροις: M. II 1189; K. I 556. — ἔστι δὲ ἴκαν' ἑτέροις (καὶ ἐν ἑτέροις Bergk): ἔστι δὲ καὶ ἕτερος (lacuna) Dobree. For the lacuna, cf. Schol. Leid. in Av. 1701 (infra). ἔτι δὲ καὶ ἐν ἑτέροις Ἐξηκεστίδης Bergk, comparing Schol. Eq. 129: ὡς καὶ ἐν ἑτέροις. Also ἔτι δὲ καὶ ἑτέρως Bothe. With ἴκαν' ἑτέροις cf. Schol. Pac. 1081: καὶ ἐν ἄλλοις, where the reference, as here, is to Aristophanes. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος, sc. στήλιος ἢ τόπος, Wright. — ἔχων . . . νόμον: ἔργον Εὐδόξου λύραν | ἔχων τιταίνει ψίθυρον εὐθήη νόμον, or

6 intm. int. p. v.] αττικῆ ἢ κράσις του πλείν πλεον πλείν : —

8 inf.] ἀποσποδῆσαι : — ἀφανίσαι ἀπο τῆς σποδοῦ· αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν προὔπαρξασαν ὕλην τῶν ξύλων· ἢ ἀποκρούσαι ἀφανίσαι· τυπτόμενον ἐκβαλεῖν : —

10 inf. S ἐντευθεν] ἐντευθεν τὴν πατριδα : — ἐρωτηματικῶς· δύναιο δ' ἂν ἐντευθεν τὴν πατρίδα ἰδεῖν τουτέστι τὰς ἀθήνας· ὡς πολλὴ δε ἀφεστηκώτων ταῦτα φησι : —

11 inf.] ἐξηκεστιδης : — τοῦτον ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ πλάνον· τὰς ὁδοὺς γινώσκειν· οἱ γὰρ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδοὺς· τοῦτο δὲ ἂν εἴη μεμνημένος καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα διὰ τούτων· εἰ δὲ δοῦλος ἐστὶν καὶ κάρ· ὡσπερ ἐξηκεστιδης· ἐστὶν δὲ καὶ ἕτερος ἔχων λύραν· ἔργον εὐδόξου τιταίνει ψίθυρον· εὐήθη νόμον· μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ πολέμων : ἐν τῷ δευτέρῳ· περὶ τῆς ἀθήνησιν ἐρατοσθένους ἀποδημίας λέγων· ὁ δὲ ἐξηκεστιδης κιθαρωδὸς πυθιονίκης· νικᾷ δὲ καὶ τὸν τῶν ἱκαρίων ἀγῶνα τὸν ἐν λακεδαίμονι· καὶ παναθήναια . . . δῖς : — ἄλλως : — ὁ ἐξηκεστιδης εἰς ξένον κωμωδεῖται· καὶ φρύνιχος μονοτρόπῳ μεγάλους πιθήκους· οἱ δὲ ἑτέρουσ τινὰς λέγειν· λυκέαν· τελέαν·

6 Om. G — S om. text Γ — περιελθεῖν) Γ² πλείν) EM [πλείν ἢ χίλια ΓΡ] αττικῆ . . . πλεον πλείν] πλέον πλείν R αττικόν M — κράσις] Γ² φράσις Γ — του . . . πλείν] πλέον πλείν αττικ . . Γ² τοῦ πλέον πλείν EP

8 S ἀποσποδῆσαι ΓM] ἀφανίσαι] ἀντι του ἀφανίσαι R — προὔπαρξασαν] προὔπαρχουσαν M — τῶν ξύλων] Γ² τοῦ ξύλου ΓM — ἢ . . . ἐκβαλεῖν] om. RM — ἀφανίσαι· τυπτόμενον] τυπτόμενον Γ ἀφανίσαι καὶ τυπτόμενον Σ

10 S ξεῖριουσ R S ἐντευθεν] Γ S om. text M [ἐντευθεν τὴν πατριδα] om. R ἐντευθεν] Γ] ἐρωτηματικῶς] ἐρωτηματικόν M — δύναιο . . . ἐντευθεν] ἐντευθεν δύναιο δ' ἂν R — δύναιο . . . φησι] δύναιο ἂν φησιν· ἐντευθεν τὰς ἀθήνας στραφεῖς εὐρεῖν M — τὴν πατρίδα ἰδεῖν] Γ² ἰδεῖν τὴν πατρίδα Γ — τουτέστι] Γ² om. RΓ ἢ Γ²v — ἀφεστηκώτων] ἀφεστηκώτων P

11 S οὐδ' M [ἐξηκεστιδης] ἐξηκετιδης R] τοῦτον ὡς] ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων· τοῦτον γὰρ ὡς Σ — τὰς . . . γινώσκειν] om. RΣ — οἱ γὰρ] οἱ δὲ Σ — τοῦτο . . . νόθος] om. R ἐξαπορήσαντες οὖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντες εἰπον· οὐδ' ἂν Ἐξηκεστιδης εὐροι τὴν εὐθείαν ὁδόν· εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων Σ — τοῦτο] Γ³ τούτου ΓM — δι' ἂν] δ' ἂν GMP — κάρ] καρίων Γ³ γὰρ P — ὡσπερ] ὡς M — ἐστὶν δι' . . . νόθος] om. M — ἀθήνησιν] ἐν ἀθήνησιν G — ἀποδημίας] ἐπιδημίας ΓEP — πυθιονίκης] πιθιονίκης P — ἱκαρίων] ἱκαρίων G καρίων ΓEP — παναθήναια . . . παναθήναια Vv παναθήναια ΓEP — εἰς ξένον] ὡς ξένος P — λέγειν . . . τελέαν] Γ λέγουσι λυκίαν

Ἐξηκεστιδης | ὅς — — — ἔργον κτέ. Blaydes. — τιταίνει : λιγαίνει Blaydes. — Καρνεῖων : Valckenaer.

εἰς ξένιαν : ὡς ξένος has the support only of P (εἰς ξένον MSS.). — Φρύνιχος Μονοτρόπῳ : M. II 588 ; K. I 376. — οὐδ' : Dobree. — οὐδ' . . . λέγειν : οἰδᾶ τινὰς ἑτέρουσ λέγειν Bothe. — τινὰς λέγειν : B τινὰς ; λέγε van Leeuwen. —

Β ἀνωμάλους εἶπας πιθήκους — ∪ —
 ὁ μὲν γε δεινός, ὁ δὲ κόλαξ, ὁ δὲ ζένος,
 ὁ δὲ νόθος."

12 σὺ μὲν ὦ τᾶν: παίζων φησί· τουτέστι 'τὴν εἰς τὸ οἶμοι ὀδὸν βάδιζε.'

13 οὐκ τῶν ὀρνέων: ἀντὶ τοῦ 'τῶν ὀρνεοπωλίων.' Δίδυμος δὲ δεινὰ φάσκει αὐτοὺς πεπονημένοι 'ἐκ τῶν ὀρνέων'· ἐπεὶ Ὀρνεαὶ τῆς Λακωνικῆς εἰσι, πρὸ δὲ ἐτῶν ἑττάρων κακῶς περὶ Μαντίνειαν ἀπήλλαξαν ὡς καὶ τοὺς στρατηγούς ἀποβαλεῖν Δάχητα καὶ Νικόστρατον, καθὰ καὶ Ἀνδροτίων φησὶν.

ἄλλως: ὅτι οὕτως ἔλεγον καὶ ἐπὶ τῶν τόπων ἀντὶ τοῦ 'τῶν ὀρνεοπωλίων,' ὡς τὸ 'χυτρῶν' ἀντὶ τοῦ 'χυτροπωλίων.' ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ Ὀμηρικόν·

"δήεις τόν γε σύεσσι παρήμμενον"

τουτέστι συφεοῖς. ἐξῆς οὖν ἐπάγει·

"αἱ δὲ νέμονται

πὰρ Κόρακος πέτρη."

14 ὁ πινακοπώλης: ὁ ὀρνεοπώλης. ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινακῶν τιθέντες ἐπώλουν· ἡ πίναξ εἶδος ὀρνέου. τούτου δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς μέμνηται·

"ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Ἐπιλοκράτῃ τὸν Στρούθιον"

ὡς ὄρνεα πωλεῖ.

15 ff. ὃς τῶδ' ἔφασκε νῶν: οἱ μὲν φασιν αὐτὸν διασύρειν τὸν Αἰσώπειον λόγον καὶ δέον εἰπεῖν 'τῶν ἀνθρώπων' Ἐλέειν· ἐκ τῶν ὀρνέων· οἱ δὲ οὕτως·

ἀνωμάλους: ἀνομάλους (P) prevailed in the printed books until corrected by Dobree, and afterwards. ἀλλ' ἀνομάλους Meineke. σὺ δ' ἀνομάλους Bothe. — **πιθήκους:** σὺ πιθήκους Bothe. — — ∪ —: νῆ Δία Meineke. Β πῶς; Α δπως; Bergk. Α τί δ'; Β οἷη ἢ ἀπιθάνους Bothe. εἰσι γὰρ Blaydes. καὶ κακοῦς van Leeuwen. — **δεινός:** δειλός (referring to Peisander) Dobree, but our complete lack of knowledge about Lyceas, as well as the state of the text, renders unconvincing any change that is made simply to secure fitness of epithet, especially when this necessitates irregularity in the order of application of epithet to person. — **ὁ δὲ ζένος . . . νόθος:** Dobree. ὁ δ' αὖ νόθος, | ζένος δ' ὁ τέταρτος, ἢ ἔσθ', ὁ δὲ νόθος, | ζένος δ' ὁ τέταρτος Meineke. ὁ δὲ γε νόθος, ἢ (4) ὁ μὲν γε δειλός ἔσθ', ὁ δὲ κόλαξ, ὁ δὲ νόθος Blaydes. — Bergk distributes the parts: Α μεγάλους . . . Β οἶδ' . . . Α ἀνωμάλους . . . Β πῶς; Α δπως . . . — van Leeuwen rewrites the note, with many omissions and transpositions, assuming that in ἔστι δὲ καὶ ἕτερος (MSS.) there is reference to another Execestides.

13 ὀρνεοπωλίων: cf. Hesych. ὄρνεα. ἐκ requires a word signifying the place, not the person. Cf. the scholium under ἄλλως below. — 'ἐκ τῶν ὀρνέων': Didymus thought the actor pronounced ὀρνέων so as to suggest Ὀρνεῶν. The following explanation also is due to Didymus. — **Λακωνικῆς:** Ἀργείας in Schol. 399. — **ἑττάρων:** Dobree suggested δ' for β'. τριῶν Bothe.

χυτροπωλίων: cf. Poll. vii 162. — **τὸ Ὀμηρικόν:** Od. N 407 f.

14 Suid., Hesych., πινακοπώλης. Phot. πινακοπώλην. Cf. Poll. vii 197. — ἡ . . . ὀρνέου: an etymological inference. Cf. Schol. 798: ὄρνεον μικρὸν ἢ πυτίνην. The badness of the etymology is a certification that the note is early.

πέισανδρον· ἐξήκεστίδην· ἀνωμάλους εἶπας πιθήκους· ὁ μὲν γε δεινός· ὁ δὲ κόλαξ ὁ δὲ νόθος : —

12 inf.] σὺ μὲν ὦ τᾶν : — παίζων φησὶ τουτέστιν· εἰς τὴν οἶμοι ὁδὸν βιάδιζε : —

13 inf.] οὐκ ἐκ τῶν ὀρνέων : — ἀντι τοῦ ὀρνεοπώλων· δίδυμος δε· δεινὰ φασκεῖν αὐτοὺς· ἐκ τῶν ὀρνέων πεπονθέναι· ἐπεὶ ὀρνέαι τῆς λακωνικῆς εἰσὶ· προ δε ἔτων δύο· κακῶς περιμαντίνεαν ἀπήλαξαν· ὡς καὶ τοὺς στρατηγούς ἀποβαλεῖν· λάχιτα καὶ νικόστρατον καθὰ καὶ ἀνδροτίων φησὶ : — ἄλλως : ὅτι οὗτος ἔλεγεν καὶ ἐπι τῶν τόπων· ἀντι τῶν ὀρνεοπωλίων· ἡ δε ἀναφορα πρὸς τὸ ὁμηρικόν· δῆεις τόν γε σύεσι παρήμενον τουτέστιν συφείοις ἐξῆς οὖν ἐπάγει· αἱ δὲ νέμονται παρ κόρακος πέτρῃ : —

Fol. 96'. Vv. 14-39.

14 sup.] ὁ πινακοπώλης : — ὁ ὀρνεοπώλης· ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων· ἐπὶ πίνακον τιθέντες ἐπώλουν· ἢ πίναξ· εἶδος ὀρνέου : —

15 sup.] ὄς τῶδ' ἔφασκε νῶν : — οἱ μὲν φασὶ αὐτὸν διασύρειν τὸν αἰσώπειον λόγον· καὶ δέον εἰπεῖν τῶν ἀνθρωπων· λέγει ἐκ τῶν ὀρνέων οἱ δὲ

τελείον Γ³ — ἀνωμάλους] add. ἀνθρώπους Γ³ ἀνομάλους P — εἶπας πιθήκους] Γ ἔπας παροίκους Γ³

12 S μὲν Γ S σὺ M [[σὺ . . . τᾶν (τᾶν GEP)] οἶμοι R σὺ μὲν ὦ τᾶν τὴν ὁδὸν Γ] εἰς . . . ὁδὸν] Γ² τὴν εἰς τὰ ὅμοια ὁδὸν Γ τὴν εἰς τὸ ὅμοιον ὁδὸν Γ²νM τὴν εἰς τὸ οἶμοι R

13 Om. R — S τῶν Γ S οὐ κ M [[οὐκ . . . ὀρνέων] οὐκ τῶν ὀρνέων Γ οὐκ τῶν ὀρνέων P] τοῦ] τοῦ τῶν E — δε] δὲ φησιν ὅτι M — δεινὰ . . ἐπει] om. M — δεινὰ φασκεῖν] φάσκειν δεινὰ Γ — ἐκ . . . πεπονθέναι] πεπονθέναι ἐκ τῶν ὀρνέων Γ — δε] om. G — μαντίνεαν] μαντίνεαιαν ΓM — ἀπήλαξαν] ἀπήλαξαν ΓEMP — λάχιτα] λάχιτα ΓTEMP — νικόστρατον] καλλίστρατον E — ἄλλως . . . πέτρῃ] om. M — οὗτος] οὕτως ΓEP — ἀντι] ἀντι τοῦ ΓE — τῶν] τοῦ P — ὀρνεοπωλίων] Γ² ὀρνεοπολίων Γ ὀρνεοπωλείων P add. ὡς τῶν (τὸ E) χύτρων ἀντὶ τοῦ χυτροπωλίων (χυτροπωλίων Γ²E χυτροπωλείων P) ΓEP — σύεσι] σύεσι ΓTEMP — συφείοις] συφείοις Γ — παρ] παρὰ Γ

14 S πινακοπώλης Γ S ὁ M] ὁ] ἀντι του ὁ R — πίνακον] πινακῶν GREMP τῶν πινακῶν Γ — πίναξ] πίνα M — ὀρνέου] add. τοῦτου δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς μέμνηται· ἦν ἀποκτείνῃ τίς ὑμῶν φιλοκράτ . . τὸν στροῦθιον· ὄς ὄρνεα πωλεῖ R

15 Om. R — S τῶδ' Γ S ἔφασκε M [[ὄς . . . νῶν] ὄς τῶδ' ἔφασκεν Γ] οἱ . . . ἄλλως] om. M — ἄλλως . . . ἔδει γὰρ ἐκ τῶν ἀνθρωπων] om. Γ —

Strecker attributes these muddles to Lycophron. — ἐν τοῖς ἐξῆς : 1077. — Φιλοκράτη : Dindorf. — ὄς ὄρνεα πωλεῖ : that is, the bird-seller, in explanation of Στροῦθιον, equivalent to οἶον τὸν ὀρνεοπώλην. Cf. Schol. 1077.

15 Suid. νῶν (bis). — λέγειν : Dindorf. — ὄς ἔφασκε . . ὄντων : the note mingles two explanations of ἐκ τῶν ὀρνέων. The first gives ἐκ comparative

‘ὅς ἔφασκε μᾶλλον τῶν ἄλλων ὀρνέων δύνασθαι προηγῆσασθαι τῆς ὁδοῦ καὶ δεῖξαι ἡμῖν αὐτὸν ἐκ τῶν ὀρνέων,’ οἷον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρνέων ἐν ταῦτῳ ὄντων.

ἄλλως: ἔφασκεν ὁ Φιλοκράτης ‘τῶδε ἴψων,’ τουτέστι ἡμῖν, ‘δεικτικῶς ἵσημανεῖν’ ἐκ τῶν ὀρνέων, ‘τουτέστι διὰ τῶν ὀρνέων, ‘ὅπου τὸν ἔποπα εὐρήσομεν.’ γράφεται καὶ ‘ὡς τῶδε,’ καὶ διαιρουσί τινας καὶ προστιθέασι ‘τῷ ἔξῃς τὸ ‘ἐκ τῶν ὀρνέων,’ — ‘ἀπέδοτο ἐκ τῶν ὀρνέων τὸν κολοῖον καὶ τὴν κορώνην.’ βιαίως γὰρ πρὸς τοῦτο εἰρήσθαι ‘σημανεῖν’ ἡμῖν τὸν ἔποπα ὅς ἐστι, ‘δείξαντε’ ἐκ τῶν ὀρνέων.’ παρ’ ὑπόνοιαν δὲ εἴρηκε τὸ ‘ὅς ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὀρνέων.’ ἔδει γὰρ ‘ἐκ τῶν ἀνθρώπων.’

ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὀρνέων: ἔδει εἰπεῖν ‘ἐκ τῶν ἀνθρώπων.’ τινὲς δὲ στίζουσιν εἰς τὸ ἐγένετο. εἶτα ‘ἐκ τῶν ὀρνέων ἀπέδοτο τὸν κολοῖον καὶ τὴν κορώνην.’ ἢ οὕτως. ‘ὅς ἔλεγε φράσειν τὸν Τηρέα ἐκ τῶν ὀρνέων καὶ δεῖξιν ὅστις ἐστὶν ἐκ τῶν ἄλλων ὀρνέων.’

17 τὸν μὲν Θαρρελείδου: Σύμμαχος. Ἀσωπόδωρον, καὶ γὰρ οὗτος ἐπὶ σμικρότητι ὑπὸ Τηλεκλείδου κωμωπόδηται ὡς ὁ κολοῖός·

“καὶ μικρὸς ὢν

ἐκ τῶν πτερῶν τὴν σύστασιν ὤ — ἔχει.”

ἄλλως: ἄδηλον εἰ Ἀσωπόδωρον λέγει, ὅς κωμωδεῖται ἐπὶ σμικρότητι σώματος. ἦν δὲ καὶ ὁ Θαρρελείδης μικρός.

ἄλλως: οἱ μὲν πλείους ἐπιλήφασιν υἱὸν τινα Θαρρελείδου βραχὺν καὶ παραπλήσιον κολοῖῳ κωμωδεῖσθαι. οὐκ ἔχομεν δὲ υἱὸν αὐτοῦ διὰ τῆς κωμωδίας

force; the second connects the phrase with φράσειν. Brunck accepted the former with confidence in explaining the text. Dobree thought that ἐκ τῶν ὀρνέων was a lemma, and, with full stop after αὐτὸν, proposed to read ἐκ τῶν ὀρνέων: οἷον ἐκ τοῦ συστήματος κτέ.

τῶδε: Jackson. The confusion of τῶδε and τὸ δὲ has brought ἡμῖν in a second time (MSS.). — σημανεῖν: suggested by Dindorf. — τῷ ἔξῃς: τῷ Schneider. — βιαίως γὰρ κτέ.: ‘For,’ they allege, ‘in comparison with this explanation, the interpretation σημανεῖν . . . ἐκ τῶν ὀρνέων is forced.’ — σημανεῖν: Dobree. — ἐκ τῶν ὀρνέων: Dobree would make this also a lemma and read σημανεῖν ἡμῖν τὸν ἔποπα, ὅς (ὄρνις) ἐστίν, δείξαντας. ἐκ τῶν ὀρνέων: παρ’ ὑπόνοιαν εἴρηκε κτέ. — παρ’ ὑπόνοιαν κτέ.: the final reflexion of the compiler of the entire note, who reverts with approval to the first explanation.

ὄρνις . . . ὀρνέων: the double lemma in R shows confusion, ἐκ τῶν ὀρνέων occurring in the poet’s text both in 13 and in 16. Cf. E. — This note, which occurs also in ΓΕΜ, but only in fragmentary form, presents three of the five interpretations offered in the preceding note.

17 Suid. Θαρρελείδης and Ἀσωπόδωρος. — Τηλεκλείδου: M. II 376; K. I 221. — ὡς: καὶ MSS., but the symbols for καὶ and ὡς are nearly identical, and are frequently confused. For ‘ὁ κολοῖός,’ cf. below ὁ Θαρρελείδου υἱὸς λέγεται ‘κολοῖός.’ van Herwerden would read καὶ (Qu. χω ?) κολοῖός μικρὸς ὢν | ἐκ τῶν πτερῶν (μῶνον)

οὕτως· ὃς ἔφασκε μᾶλλον τῶν ἄλλων ὀρνέων· δύνασθαι προηγήσασθαι τῆς ὁδοῦ· καὶ δεῖξαι ἡμῖν αὐτὸν ἐκ τῶν ὀρνέων· οἷον ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ὀρνέων ἐν ταυτῷ ὄντων·— ἄλλως: ἔφασκεν ὁ φιλοκράτης· τὸ δε νῶιν τούτεστι ἡμῖν δεκτικῶς σημαίνειν ἡμῖν ἐκ τῶν ὀρνέων· τούτεστι διὰ τὴν των ὀρνέων· ὅπου τὸν ἔποπα εὐρήσομεν· γράφεται καὶ ὡς τῶδε· καὶ διαιροῦσι τινές· καὶ προστιθέασι τὸ ἐξῆς· τὸ ἐκ τῶν ὀρνέων ἀπέδοτο· τὸν κολοῖον καὶ τὴν κορώνην· βιαίως γὰρ πρὸς τοῦτο εἰρηθῆσαι σημαίνειν ἡμῖν τὸν ἔποπα ὃς ἐστὶ δεῖξαντα ἐκ τῶν ὀρνέων· παρ' ὑπόνοιαν δὲ εἶρη· τὸ ὃς ὄρνις ἐγένετο ἐκ τῶν ὀρνέων· ἔδει γὰρ ἐκ τῶν ἀνθρωπων·—

16 R 53'' ext.] οὐκ' τῶν ὀρνέων·— ὄρνις ἐγένετο ἐκ των ὀρνέων· ἔδει εἰπεῖν ἐκ των ἀνθρωπων· τινές δὲ στίζουσιν εἰς τὸ ἐγένετο· εἶτα ἐκ των ὀρνέων ἀπέδοτο τὸν κολοῖον καὶ τὴν κορώνην· ἢ οὕτως ὃς ἔλεγε φράσειν τὸν τηρέει ἐκ τῶν ὀρνέων καὶ δεῖξιν· ὅστις ἐστὶν ἐκ των ἄλλων ὀρνέων·—

17 sup. et ext.] τὸν μεν θαρρελίδου·— σύμμαχος ἀσωπόδωρον· καὶ γὰρ οὗτος ἐπὶ σμικρότητι· ὑπο τηλεκλείδου κεκωμώδηται καὶ ὁ κολοῖος καὶ μικρός ὦ ἐκ τῶν πτερῶν τὴν σύστασιν ἔχει·— ἄλλως:— ἀδηλον εἰ ἀσωπόδωρον λέγει· ὃς κωμωδεῖται ἐπὶ σμικρότητι σώματος ἦν δὲ καὶ ὁ θαρρελιδ·· μικρός:— ἄλλως οἱ μὲν πλείους ὑπειλήφασιν υἷον τινα εἶναι θαρρελίδου βραχύν· καὶ παρὰ πλησίον κολοῖῳ κωμωδεῖσθαι· οὐκ ἔχομεν δὲ υἷον αὐτοῦ διὰ

νῶιν] νῶ M—ἡμῖν] Γ^{2ν} ὑμῖν Γ²—σημαίνειν . . . δεῖξαντα ἐκ τῶν ὀρνέων] om. M—σημαίνειν] σημαίνει P—τὴν] om. Γ²EP—ὡς τῶδε] Γ⁸ οὕτως Γ²—τὸ ἐκ] τὸ δὲ ἐκ G—ἀπέδοτο] ἀπέδοτο ἐκ τῶν ὀρνέων EP ἀπέδοτο ἐκ τῶν ὀρνέων ἤγουν Γ²—παρ' ὑπόνοιαν . . . ἀνθρωπων] S ἔποφ' in 16 M—δὲ] om. M—εἶρη··] εἶρηκε ΓΓ²P εἶρηται M εἶληφε E

16 Om. VGP—S ὄρνις Γ—ὀρνέων in 13] E [[οὐκ' . . . ἐκ των ὀρνέων] ὄρνις ἐγένετο Γ—M*] ἔδει . . . ἀνθρωπων] Γ² om. ΓM—τινές . . . ἄλλων ὀρνέων] om. E—δὲ] om. ΓM—ἢ . . . ἄλλων ὀρνέων] om. ΓM

17 S θαρρελίδου Γ S ἀπέδοτο M [[τὸν μεν θαρρελίδου] θαρρελίδου RΓ] σύμμαχος . . . μικρός:— ἄλλως] om. R—σύμμαχος] om. M—ἀσωπόδωρον] ἀσωπόδαρον λέγει M—καὶ γὰρ . . . λέγει] om. M—καὶ μικρός] om. G καὶ om. P—ὦ] ὦν ΓEP—τὴν σύστασιν ἔχει] ἔχει τὴν σύστασιν Γ—ἄλλως . . . ἐγέ·· κολοῖός] om. Γ—θαρρελιδ··] θαρρελίδου Γ² θαρρελίδης EMP—μικρός] σμικρός Γ²—ἄλλως] om. M—μὲν] δὲ M—εἶναι] om. R—βραχύν] κολοῖόν M—καὶ . . . κολοιδῆς] om. M—κολοῖῳ] Γ² κολοῖοῦ Γ^{2ν}—αὐτοῦ] αὐτοῦς Γ²—τῆς] om. R—φησί] om. R—εἶρη··] εἶρηκε ΓΓ²E

ἔχει τὴν σύστασιν, omitting καὶ with P. Gulick, in a single verse, καὶ μικρός ὦν τὴν σύστασιν πτερῶν ἔχει. Schneider, not regarding the words as a poetical quotation, wished to read ἐκ τῶν πτερῶν λεπτὴν σύστασιν ἔχει.

παραπλήσιον: (ὡς) παραπλήσιον Schneider, who retains εἶναι (om. R).— φησί: “Dubito, utrum lacuna Aristarchi an Didymi nomine supplenda sit.”

εἰπεῖν. μήποτε οὖν, φησί, κατὰ περίφρασιν εἴρηκε 'Θαρρελείδου κολοῖον' ἐν ἴσω τῷ 'Θαρρελείδην' ὅς ἐστι κολοῖώδης· ἢ ὡς κολοῖους αὐτὸν πωλοῦντα διαβάλλει.

ἄλλως: ὁ Θαρρελείδου υἱὸς λέγεται 'κολοῖός.'

19 τῷ δ' οὐκ ἄρ' ἦσθην: διὰ τοῦ ἰ τινὲς ἤσθην, ἀντὶ ἧδεσαν· τουτέστι 'οὐδὲν ἧδεσαν ἔξω τοῦ δάκνειν.' ἢ ἀντὶ ἦσαν· τουτέστι 'οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ δάκνειν.'

20 καὶ νῦν τί κέχρηνας: ὡς τοῦ κολοιοῦ κεχρημένος.

κατὰ τῶν πετρῶν: 'ὅπου ἐστὶ τόπος πετρῶδης.'

22 οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθα: ἐδεινοποίησεν ὡς ἀποκεκλειμένης πανταχοῦ τῆς ὁδοῦ.

ἐνταῦθα γ' ἄτραπος οὐδαμοῦ: ἄλλω ὀνόματι κέχρηται.

23 ἦδ' ἢ κορώνη: ὡς ἦδη φθεγξαμένης αὐτῆς. δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς· τινὲς δὲ γράφουσιν 'οὐδ' ἢ κορώνη.'

26 βρύκουσα: ἐσθίουσα, δάκνουσα, παρὰ τὴν βορὰν οἰοεὶ βροῦκουσα.

28 ἐς κόρακας ἐλθεῖν: παίζει· ἐπεὶ εἰς τὰ ὄρνεα βούλεται ἀπελθεῖν.

M. Schmidt. φησι (Σύμμαχος) Schneider. — 'Θαρρελείδου κολοῖον': 'jackdaw of a Tharrelides,' genitive of apposition. — Θαρρελείδην: Rutherford.

19 Suid. ἦσθην. E. M. 438 58. Zon. ἦσμεν. — ἦσθην: Porson.

22 ἐδεινοποίησεν: i.e. Peithetaerus.

23 Dindorf's assumption, which Rutherford adopts, that the language of the note shows that ἦδη was read in the text of the play in some MSS. (ἦδη κορώνη) is not necessary, since the note is an entirely satisfactory explanation of either of the traditional readings of the text found in the MSS. (ἦδ' ἢ and οὐδ' ἢ); the assumption, moreover, professedly rests (Dind. in ed. Ox. III 584) on a wrong reading of the lemma of R. The rough breathing is found in the lemma in all the MSS. except E (which has οὐδ'): ἦδ' RFG, ἦδ' V. In the text of the play the MSS. read ἦδ' R, ἦδ' ΓM (οὐδ' VGE). The anarthrous κορώνη, one would think, must have seemed intolerable even to a Byzantine. He possibly might have thought the poet wrote ἦ δ' ἢ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει περὶ;

26 Suid. βρύκουσα. This is identical with the interlinear note in Γ².—Bernhardy's view, "id [i.e. δάκνουσα, παρὰ τὴν βορὰν] si volebat grammaticus, dicendum fuit τὸ βορά," is not confirmed by actual usage, which varies. Cf. Schol. 565 φαληρίς: ἐχρημάτισε παρὰ τὸν φαλλόν. 819 Νεφελοκοκκυγίαν: παρὰ τὰς νεφέλας καὶ τὸν κόκκυγα. 1161 φρυκτωρλαί: παρὰ τὸν πυρσὸν καὶ τὸ ὠρέειν. 1468 στρεψοδικοπανουργίαν: συνέθηκε τὴν λέξιν παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικὸν αὐτοῦ καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν πανουργίαν. 1563 λαίμα: παραπεποίηκε παρὰ τὸν λαμόν. On the other hand: 184 παρὰ τὸ πλόος (ποτὸ τὸν πλόον) σχηματίσας τὴν πλόιν (ποτὸ τὸ πλόις). 1529 παρὰ τὸ Τριβαλλὸς φησι παίζων γεγονέαι τὸ ἐπὶ ὕβρει ἐπιτριβείης.

28 Om. RM — S ἐς Γ — ἐς κόρακας ἐλθεῖν) Γ²] ἀπελθεῖν] Γ ἐλθεῖν:· παρ' ὑπόνοιαν Γ²

τῆς κωμωδίας εἰπεῖν μήποτε οὖν φησὶ κατὰ περίφρασιν· εἶρη.. θαρρελείδου κολοῖον· ἐν ἴσω τῷ θαρραλλεῖδ .. ὅς ἐστι κολοῖώδης· ἢ ὡς κολοῖους αὐτον παλοῦντα διαβάλλει: — ἄλλως ὁ θαρραλλεῖδου υἱὸς ἐγέ.. κολοῖός: —

19 ext.] τὸ δ' οὐκ ἄρ' ἤστην: — δια τοῦ ἰ τινὲς ἴστην· ἀντι ἦδεσαν· τουτεστι οὐδὲν ἦδεσαν ἔξω τοῦ δάκνειν· ἢ ἀντι ἦσαν τουτεστι οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ δάκνειν: —

20 R 53'' καὶ νῦν τί κέχηνας) ὡς του κολοῖου κεχηνότος: —

20 R 53'' int. S ἔσθ' ὅποι] ἐστι τόπος πετρώδης: —

22 ext.] οὐδε μα δὲ ἐνταυθα: — ἐδεινοποίησεν ὡς ἀποκεκλειμενης πανταχοῦ τῆς ὁδου: —

22 Γ 118'' inf.] ἐνταυθα γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ: — ἄλλω ὀνόματι κέχηρηται: —

23 ext.] ἦδ' ἡ κορώνη: ὡς ἦδη φθεγξαμένης αὐτῆς δυναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς· τινὲς γραφουσι οὐδε ἡ κορώνη: —

26 βρύκουσ') ἐσθίουσα:

28 ext.] ἐς κόρακας ἔλθειν: — παίζει· ἐπεὶ εἰς τα ὄρνεα βούλεται ἀπελθεῖν: —

εἶρηκεν P εἶρηται R — τῷ] τὸ R — θαρραλλεῖδ..] θαρραλλεῖδ.. R θαρραλλεῖδου GΓ² θαρραλλεῖδης EP — ἄλλως . . . κολοῖός] om. REM — ὁ] ὁ τοῦ P — ἐγέ..] γέγωνε G ἐγένετο P λέγεται Γ² ἐγένετο Γ^{2ν}

19 S a. v. R S οὐκ ἄρ' Γ S τὴ M [[τὸ δ' (τὸ δ' ΓEP) οὐκ ἄρ' ἤστην] om. R] δια . . . ἢ δάκνειν] τινὲς τὸ ἴστην· διὰ τοῦ ἰ γράφουσιν· ἀντι τοῦ ἦδεσαν· ἄλλο οὐδὲν· ἢ δάκνειν M τινὲς δὲ διὰ τοῦ ἰ ἴστην, ἀντι τοῦ ἦδεσαν· οὐδὲν ἄλλο ἴστην ἢ δάκνειν Σ — δια . . . τινὲς] τινὲς δια του ἰ RΓ — ἴστην] τὸ ἴστην Γ — ἀντι] ἀντι τοῦ ΓEP — οὐδὲν] om. P — ἀντι] ἀντι του RΓEP — τουτεστι] om. R

20 Om. VGM — S κέχηνας Γ — καὶ νῦν τί κέχηνας) E [[τί κέχηνας Γ καὶ νῦν τι κέχηνας P]]

20 Om. VGM — κατὰ τῶν πετρῶν) E [[κατὰ τῶν πετρῶν δὲ Γ*P*]] ἐστι . . . πετρώδης] ὅπου ἔστιν ὁ πετρώδης Γ (τόπος add. Γ²) ὅπου ἐστὶ τόπος πετρώδης EP

22 Om. M — S οὐδὲ μα Γ [[οὐδε . . . ἐνταυθα] ἀτραπὸς οὐδαμου R οὐδὲ μα δὲ' Γ] ἐδεινοποίησεν] ἐδεινοποίησαν G — ἀποκεκλειμενης πανταχοῦ] παντοχόθεν ἀποκεκλιμένης R — ἀποκεκλειμενης] ἀποκεκλεισμένης GE ἀποκεκλιμένης Γ ἀποκεκλιμένης P

22 Om. VGRM — S μα E [[P*]] ἄλλω] ἄλλω δὲ P

23 S ἡ Γ S om. text M [[ἦδ' ἡ κορώνη] οὐδ' ἡ κορώνη EP]] καὶ] δὲ καὶ M — τινὲς] τινὲς δὲ RΓM — οὐδε] οὐδὲν M

26 Om. GM — βρύκουσ') Γ²E [[βρύκουσ' Γ — βρύκουσα δὲ P*]] ἐσθίουσα] ἀπεδάκνουσα (δάκνουσα EP) παρὰ τὴν βορὰν οἰονεὶ βορύκουσα ΓEP ἐσθίουσα δάκνουσα παρὰ τὴν βορὰν οἰονεὶ βορύκουσα Γ²Σ

31 νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκα: Σάκας ὁ Ἄκέστωρ. οὗτος δὲ τραγωδίας ποιητὴς ἦν· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Σάκας διὰ τὸ ξένος εἶναι· Σάκες γὰρ ἔθνος Θρακικόν.

ἄλλως: Σάκας· οὗτός ἐστιν Ἄκέστωρ, τραγωδίας ποιητὴς· ἐκαλεῖτο δὲ Σάκας διὰ τὸ ξένος εἶναι· Σάκες γὰρ Θρακῆς εἶσι. Θεόπομπος δὲ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰσαμένω· Ἰσαμένω· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Μυσὸν ἐκάλεσεν. εἰς δὲ τὴν ποιήσιν αὐτὸν κεχλευάκασι Καλλίας μὲν ἐν Πεδήταις·

οἱ χοροὶ μισοῦσι.”

“καὶ Σάκαν

Κρατῖνος <δὲ> ἐν Κλεοβουλίναις·

“Ἄκέστωρ, σέ γ' ἄρ' ὅμως εἰκὸς λαβεῖν
πληγὰς, εἰ μὴ σὺ στρέφῃ τὰ πράγματα.”

34 οὐ σοβοῦντος: τοῦτο ὡς ἐπὶ ὀρνέων.

35 ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος: τὸ μὲν ἀνεπτόμεσθα' ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων, τὸ δὲ ἀμφοῖν ποδοῖν' (ἤ) ἐκ τῶν ὀρνέων, ἀντὶ τοῦ ἀμφοῖν τοῖν πετροῖν, ἢ ἐκ τῶν νεῶν, αἱ οὐριοδρομοῦσαι ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν' πλείουσιν. ὁ δὲ νοῦς 'παντὶ σθένει,' ὅ ἐστι 'τελέως.' προληπτικῶς δὲ τῇ τῶν ὀρνέων χρώνται μεταφορᾷ ὡς καὶ αὐτοὶ ὀλίγον ὕστερον ὀρνιθωθησόμενοι.

38 ἐναποτίσαι χρήματα: παρ' ὑπόνοιαν, ἀντὶ τοῦ ἐμβιβῶναι καὶ ἐνοικεῖν,

31 Suid. νομάδες and Σάκας. Phot. Hesych. Σάκας. Schol. Vesp. 1221. — ἐκαλεῖτο . . . Σάκας: Σάκας ἐπεκαλεῖτο ὁ τραγωδοποιὸς Ἄκέστωρ Phot. οὗτω δὲ προσαγορεύει Hesych. — Σάκες: the MSS., except R, and Hesych. Cf. also E. M. 707 36, and Cramer, *An. Ox.* I 390 28. Σάκαι has the authority of R, Suid., and Phot. — ἔθνος Θρακικόν: Σκυθικὸν γένος Phot. Θρακῆς (see next scholium) Hesych. (but under Σάκαι he has οἱ Σκόθαι).

Σάκαν: Dindorf. Cf. Σάκαν two lines below. — Ἰσαμένω: Küster. M. II 815; K. I 749. Cf. Schol. Vesp. 1221: ἐπεὶ καὶ αὐτὸν τὸν Ἄκέστορα ξένον κωμῳδοῦσι τὸν τραγικόν, ὃς ἐκαλεῖτο Σάκας. Θεόπομπος Ἰσαμένω οὐ κοινῶς ξένον ἀλλὰ Μυσόν. The MSS. of Schol. Av. 31 read Ἰσαμένον, but there is no other evidence that Acestor's father was called Tisamenus, whereas Theopompus's play of this name is mentioned not only in Schol. Vesp. 1221 but also in Harp. καταπλήξ and Phot. δόλυνας (Naber). — Καλλίας ἐν Πεδήταις: M. II 739; K. I 696. — οἱ Σάκαν | οἱ χοροὶ μισοῦσι: on the assumption that the words constitute the end and beginning of two trochaic tetrameters. καὶ Σάκαν (Σάκας Dobree) | <δὲ> οἱ χοροὶ μισοῦσι Burges. καὶ Σάκαν <δὲ> οἱ χοροὶ | μισοῦσιν Bergk. καὶ Σάκαν χοροὶ | μισοῦσι Bothe. — Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις: M. II 68; K. I 39. — δὲ: Dindorf. — Κλεοβουλίναις: Küster. — Ἄκέστωρ σέ γ' ἄρ': the division of the tribach after the second short syllable, in the received text, is suspicious. In Aristophanes, at least, there are only three instances of this, where the second word is γὰρ (Ach. v. 71 is corrupt), and all three occur in the first foot. For σέ, cf. the reading of V in the next verse, σὺ στρέφῃ. — Ἄκέστωρ . . . λαβεῖν: ἀκέστορα γὰρ κτέ. MSS. Ἄκέστορα γὰρ ὅμως <Σάκαν> εἰκὸς λαβεῖν Bentley. Ἄκεστοραμυσον (i.e. Ἄκέστορα Μυσὸν et

31 int. et inf. S νόσον] νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν σάκαι: — σάκας ὁ ἀκέστωρ. οὗτος δὲ τραγωδίας ποιητῆς ἦ· ἐκαλείτο δὲ καὶ σάκας δια τὸ ξένος εἶναι σάκες γὰρ ἔθνος θρακικόν: — ἄλλως: — σάκας. οὗτος ἐστὶ ἀκέστωρ τραγωδίας ποιητῆς ἐκαλείτο δὲ σάκας. δια τὸ ξένος εἶναι. σάκες γὰρ ἔθνος θράκες. εἰσι. θεόπομπος δὲ. καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ. σάκα προσηγόρευσεν. τισάμενον. ὁ δὲ αὐτὸς. καὶ μυσὸν ἐκάλεσεν. εἰς δε τὴν ποιῆσιν αὐτὸν κεχλευάκασιν. καλλίας μὲν ἐν πεδήταις καὶ σάκαν οἱ χοροὶ μισοῦσι κρατίνος ἐν κλεοβούλοις ἀκέστορα γὰρ ὄμως. εἰκὸς λαβεῖν πληγὰς ἐὰν μὴ σὺ στρέψη τὰ πράγματα: —

34 R 53'' οὐ σοβοῦντος) τοῦτο ὡς ἐπι ὀρνέων.

35 inf.] ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατριδος: — τὸ μὲν ἀνεπτόμεθα. ἀπο μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων. τὸ δὲ ἀμφοῖν ποδοῖν, ἐκ τῶν ὀρνέων ἀντι τοῦ ἀμφοῖν τοῖν πτεροῖν. ἢ ἐκ τῶν νεῶν. αἱ οὐριοδρομοῦσαι. ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πλέουσιν. ὁ δὲ νοῦς. παντὶ σθένει. ὃ ἐστὶ τελέως. προληπτικῶς δὲ τῇ τῶν ὀρνέων χρῶνται μεταφορὰ. ὡς καὶ αὐτοὶ ὀλίγον ὕστερον ὀρνηθωθῶμενοι: —

38 inf. S ἐναποτίσαι] ἐναποτίσαι χρήματα: — παρ' ὑπόνοιαν. ἀντι του

31 S ἐναντίαν Γ S νόσον Μ [[νόσον . . . σάκαι] σάκα R τὴν ἐναντίαν σάκα ΓΡ νόσον . . . σάκας Ε] σάκας ὁ] om. R—σάκας ὁ . . . ἄλλως: — σάκας] om. P—δὲ] ἦν R—ποιητῆς ἦ] ποιητῆς ἦν GE ποιητῆς R ἦν ποιητῆς ΓΣ ἦν ποιητῆς· νιὸς τισαμένου Μ—ἐκαλείτο δὲ καὶ σάκας] ἐκαλείτο δὲ σάκας Μ οὕτω δὲ ἐκαλείτο Σ—σάκες γὰρ] σάκαι δὲ R καὶ σάκαι Σ—θρακικόν] τραγικόν Ε—ἄλλως . . . πράγματα] om. RGM—ἐκαλείτο . . . εἰσι] om. Ε—ἔθνος] om. Γ²P—σάκαν] σάκον P—σὺ στρέψη] συστρέψη Γ²EP

34 Om. VGFM—οὐ σοβοῦντος) Γ²E [[οὐ σοβοῦντος P] τοῦτο] om. Γ²EP—ὀρνέων] ὀρνέων τοῦτο φησί Γ²EP

35 S ἀνεπτόμεσθ' ΓΜ [[ἀνεπτόμεσθ' . . . πατριδος] ἀνεπτόμεσθ' R ἀνεπτόμεσθ' ἐκ Γ] τὸ μὲν ἀνεπτόμεθα] om. Μ—ἀνεπτόμεθα] ἀνεπτόμεθα GE ἀνεπτόμεσθα RGP—τὸ δὲ . . . πτεροῖν] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. ἀμφοῖν πτεροῖν. ἀμφοῖν ποδοῖν εἶπεν Μ—ἀμφοῖν] ἀμφοῖν τοῖν R—ἐκ τῶν ὀρνέων] om. R—ἢ . . . πλέουσιν] om. R—ὁ δὲ . . . δὲ] om. Μ—ὃ . . . ὀρνηθωθῶμενοι] om. R—ὀρνέων] ὀρνήθων Ε ὀρνέων δὲ Μ—ὀλίγον] ὀλίγω Μ—ὀρνηθωθῶμενοι] Γ²v ὀρνηθωθῶμενοι Γ

38 S ἐναποτίσαι RΓ S καὶ Μ—37, 38) Γ² [[ἐναποτίσαι χρήματα] om. R ἐναποτίσαι Γ²] παρ' . . . ἐναποτίσαι χρήματα] om. Μ—εἰς . . . πολλοί]

'Ακέστορ ἄμοσον) εἰκὸς ἦν λαβεῖν Burges. 'Ακέστορ' ἐστὶ τὰρ' ὄμως εἰκὸς λαβεῖν Bergk. 'Ακέστορ' ἄρ' ὄμως τὸν Σάκαν εἰκὸς λαβεῖν οἱ 'Ακέστορ' ὄμως εἰκὸς λαβεῖν Blaydes. — ἐὰν μὴ: ἐὰν δὴ Blaydes. — σὺ στρέψη: following the hint in V. συστρέψη Bentley. συστραφῆ Dobree. διαστρέψη (for μὴ σὺ στρέψη V) Kock.

35 ἦ: Gulick. — ἐκ τῶν ὀρνέων: in balance with the following ἐκ τῶν νεῶν. Dobree would read ἐκ τῶν ἀνῶν (i.e. ἀνθρώπων).

εἶπεν 'ἐναποτίσαι χρήματα' εἰς τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι συκοφαντούμενοι οἱ πολλοὶ ἀπέτινον χρήματα.

39 οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες: παρὰ τοῦτο καὶ ὁ Φιλήμων·

“ἢ μὲν χελιδὼν αὐτὸ τὸ θέρος, ὦ γύναι,
λαλεῖ.”

τὸ δὲ 'ἐπὶ τῶν κραδῶν' ὅτι ἀπὸ ἑνὸς τὰ ἄλλα πάντα δένδρα ἐμφαίνει.

42 τόνδε τὸν βάδος: ἐν παιδιᾷ παρεσχημάτιται· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ πατεῖν πάτος· Ὁμηρος·

“πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.”

οὕτως ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βάδος.

ἄλλως: εἴρηται μὲν ὁ βάδος· ὁμως γε μὴν οἱ κωμικοὶ παίζουσιν εἰώθασιν τὰ τοιαῦτα, ὡς Εὐπόλις Χρυσῷ Γένει·

“ἴς ὁ φῶνος, ὦ ραψωδέ;”

τὸν βάδος: τὴν πορείαν.

43 κανοῦν δ' ἔχοντε: τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν ἵνα οἰκήσαντες ἐν τῇ ἰδρύσει θύσωσιν· ὅτι δὲ χύτρας ἴδρουν εἴρηται ἐν Εἰρήνῃ. Δίδυμος δὲ φησιν ἀμυντήρια τῶν ὀρνέων αὐτὰ βαστάζειν, ἀντὶ ὄπλου μὲν τὸ κανοῦν, ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας τὴν χύτραν, ἵνα μὴ ἐφιπτάμενα τὰ ὄρνεα τύπτῃ αὐτούς, τὰς δὲ μυρρίνας πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν.

45 ὅπου καθιδρυθέντες: τοῦτο πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, 'ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς

39 Φιλήμων: M. IV 64; K. II 532. — αὐτὸ τὸ θέρος κτέ.: Γ, anticipating the conjecture of Dobree. τὸ θέρος, ὦ γύναι, λαλεῖ|Bentley. αὖ τὸ θέρος, γύναι, λαλεῖ (nuntiat)|Kock. πᾶν τὸ θέρος, γύναι, λαλεῖ|Blaydes. — ἢ μὲν . . . λαλεῖ: “ubi sine dubio sequebatur: σὺ δὲ πάντα τὸν βίον, aut simile” Bergler. So Meineke and Cobet, who supply the antithesis differently.

42 Suid. βάδος, who has the right order of words. — γὰρ: M. — Ὁμηρος: II. Z 202.

ἄλλως: the diacritical mark in VE after ἀλεείνων (:) points to a following ἄλλως (inserted by P), and this is demanded by the controversial character of the note. — εἴρηται μὲν κτέ.: the annotator denies that Aristophanes was the first writer to use βάδος, but concedes, in what follows, that the comic poets do indulge in such sportive creations, and quotes an example. Meineke, failing to note this, proposed to read, first, εἴρηται μὲν οὐ (for ὅ), and afterwards, (οὐκ) εἴρηται κτέ. Mehler supports the last reading. — Εὐπόλις Χρυσῷ Γένει: M. II 543; K. I 338. — τίς ὁ φῶνος: Nauck. τίς ὁ σόβος Lobeck.

43 Suid. κανοῦν. — οἰκήσαντες: having fixed their settlement, inceptive aorist. οἰκίσαντες (editors) must be rejected since οἰκίζω is not used absolutely. — ἐν: “rectius ἐν” Bernhardt. Cf. ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς ἰδρύσεσι Schol. Plut. 1197. — ἐν Εἰρήνῃ: 923. — αὐτὰ: Qu. ταῦτα? Suid., ὅτι ἀμυντήρια τῶν ὀρνέων ἐβάσταζον, supports the reading αὐτούς (R). — ἵνα . . . αὐτούς: the clause relates to both the preceding clauses, ἀντὶ ὄπλου . . . χύτραν; the following clause names the weapon of offense.

ἐμβιώναι καὶ ἐνοικεῖν, εἶπεν ἐναποτίσαι χρήματα· εἰς τὸ φιλόδικον τῶν ἀθηναίων ὅτι συκοφαντούμενοι οἱ πολλοί· ἀπέτινον χρήματα:—

39 inf.] οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες:— παρὰ τοῦτο καὶ ὁ φιλήμων· ἡ μὲν χελιδὼν αὐτὸ θέρος ὧ γύναι λαλεῖ τὸ δὲ ἐπι τῶν κραδῶν· ὅτι ἀπὸ ἐνὸς· τὰ ἄλλα πάντα δένδρα ἐμφαίνει:—

· Fol. 96". Vv. 40–67.

42 sup. S τόνδε] τόνδε τὸν βάδον:— ἐν παιδιᾷ παρεσχημάτισται· ὡς ἀπο τοῦ πατεῖν πατος οὕτως ἀπο τοῦ βαδίζειν βάδος· ὄμηρος πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων: εἴρηται μὲν ὁ βάδος· ὅμως γε μὴν οἱ κωμικοὶ παίζειν εἰώθασιν τὰ τοιαῦτα· ὡς εὐπολις· χρυσῶ γενεὶ τι σο φῶνος ὧ ραψωιδέ:—

42 R 53" τὸν βάδον) τὴν πορείαν.

43 sup.] κανοῦν δ' ἔχοντε:— τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσι· ἵνα οἰκήσαντες· ἐν τῇ ἰδρῦσει θύσωσι· ὅτι δε χυτραὶς ἴδρουν· εἴρηται ἐν εἰρήνῃ δίδυμος δε φησι· ἀμνητηρία τῶν ὀρνέων αὐτὰ βαστάζειν· ἀντι ὅπλου μὲν το κανοῦν περικεφαλαίας δὲ τὴν χύτραν· ἵνα μὴ ἐφιπτάμενα τὰ ὄρνεα τύπτῃ αὐτοὺς· τὰς δε μυρρίνας πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν:—

45 sup. et ext.] ὅπου καθιδρυθέντες:— τοῦτο πρὸς τὰ ἔμπροσθεν· ἀνεπτό-

τὸ φιλόδικον αἰνίττεται τῶν ἀθηναίων· πολλοὶ γὰρ συκοφαντούμενοι M—οἱ] om. R—ἀπέτινον] ἀπέτιον G ἀπέτεινον P

39 S τίττιγες Γ S ἐπὶ M—ἐπὶ τῶν κραδῶν) R] παρὰ . . . ὅτι] om. R—παρὰ . . . λαλεῖ] om. M—μὲν] μὲν γὰρ Γ—αὐτὸ] αὐτὸ τὸ Γ—τὸ . . . ἐμφαίνει] ἀπὸ τῆς κράδης· ἐδήλωσε καὶ τὰ ἄλλα δένδρα M—ἐνὸς] ἐνὸς δένδρου Σ—πάντα] om. R—δένδρα] om. Σ—δένδρα ἐμφαίνει] ἐμφαίνει τῶν δένδρων Γ

42 Om. RΓ—S διαταῦτα M—41, 42) Γ² [τόνδε τὸν βάδον] τονδί τὸν βάδον G] ὡς] ὡς περ γὰρ M ὡς γὰρ Σ—οὕτως . . . ἀλεείνων] Ὅμηρος, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων· οὕτως ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βάδος Σ—οὕτως] οὕτω καὶ G—ὄμηρος] καὶ ὄμηρος M—εἴρηται . . . ραψωιδέ] om. M—εἴρηται] ἄλλως· εἴρηται P—τι] τί G—τι . . . ραψωιδέ] τι σοφῶνος ὧ ραψωιδέ E τι σοφῶν ὧ ραψωιδέ P

42 Om. VGΓEMP

43 S κανοῦν ΓM [κανοῦν δ' ἔχοντε] καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας R κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν Γ] κομίζουσι] κομίζοντες M—ἐν] Γ² ἐπὶ RΓMΣ—δε] om. M—χυτραὶς] ΓE χύτρας Γ²Eν—ἴδρουν] ἔθνον M—εἴρηται] καὶ P—αὐτὰ] αὐτοὺς R—τὸ] om. Σ—περικεφαλαίας δέ] ἀντι δε περικεφαλαίας RΣ—τὴν] om. Σ—ἀποσοβεῖν] ἀσεβεῖν E

45 Om. M—S ὅποι Γ [ὅπου καθιδρυθέντες] ἀπράγμονα R ὅποι καθιδρυθέντες Γ] ἀνεπτόμεθα] ἀνεπτόμεθα GRP ἀνεπτόμεσθ' Γ—δ'] om. RΓ

45 The lemma indicates the last stage of the action which began with ἀνεπτόμεθα. The account of the middle stage (πλάνωμεθα), to which the

πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν· εἶτα ἐφέξῃς, ‘κανοῦν δ’ ἔχοντε’ καὶ τὰ ἐξῆς· τὰ δὲ ἄλλα μεταξὺ εἴρηται.

47 τὸν ἔποπα: λείπει τὸ γενόμενον.

48 ἢ ‘πέπτατο: ὅπου ἔπτη.

50 ἄνω τι φράζει: ὡς ἄνω αὐτῆς νευόσης ἐπὶ τινα τόπον ὑψηλόν.

55 τῇ κεφαλῇ: παίζει πρὸς τὸ ‘τῷ σκέλει.’

57 τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς: οὐ πιθανόν, φησίν, ἐπὶ ὄρνέου οἰκίαν ἐλθόντα ‘παῖ παῖ’ καλεῖν· οὐ γάρ εἰσιν ἄνθρωποι ὥστε καὶ παῖδας ἔχειν.

58 ἔποποι: Σύμμαχος καὶ Δίδυμος προπαροξύνουσι, οἱ δὲ περισπῶσιν, ἔν’ ἢ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ‘ἐποπιστί.’ εἰ δὲ προπαροξύνουτο, δηλὸν ὅτι ἐσχημάτισται ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς ‘ἔποπος.’

60 τίνες οὗτοι: τροχίλος εἰς τῶν ὄρνέων ὑπακούει οἰκέτης τοῦ ἔποπος.

61 τοῦ χασμήματος: ἐπεὶ πρόσωπον ὄρνέου ‘ἐφόρησεν’ ὃ ὑποκριτῆς ἔχοντος τὸ ράμφος κεχρηνός, διὰ τοῦτο εἶπε ‘χασμήματος.’

62 ὀρθοθήρα τουτωῖ: νομίζει τοὺς ἄνδρας διὰ τὸ θηρᾶσαι τὰ ὄρνεα ἐηλυθέναι.

63 οὕτω ‘στί δεινόν;’ τὸ ‘κάλλιον’ ἀντὶ τοῦ ἀπολύτου κέται, ἀντὶ τοῦ ‘οὐδὲ καλὸν λέγειν τὸ ἡμᾶς ὑποπτεύσθαι τοιούτους εἶναι.’ ἑορακῶς δὲ αὐτὸν

annotator calls attention, is given in *κανοῦν δ’ ἔχοντε κτέ.* — τὰ δὲ ἄλλα μεταξὺ: i.e. 36–42.

55 τὸ: E, anticipating Rutherford’s conjecture.

58 Suid. *ἐποποι*. — εἰ δὲ *προπαροξύνουτο*: an indication that the annotator accented his lemma *ἐποποι* (Bothe *ἐποποι*). — ὡς: ΓΣ; it is required since *ἐποπος* is a supposititious nominative. The annotator in M, feeling the difficulty, resorted to a violent change. — *εὐθείας τῆς ἔποπος*: the regular formula; cf. Schol. 238, 952. The reading in E is to be rejected.

60 *τροχίλος*: this cannot be made the lemma, since it occurs neither in the text nor before 60 and the following verses as the name of the *persona* here introduced (*θεράπων ἐποπος* or *θεράπων* MSS. and P).

61 *ἐφόρησεν*: Capps. Cf. Ulp. ad Dem. 421: *οἱ μὲν φασιν ὅτι ἐν ταῖς πομπαῖς ἐλοιδοροῦντο ἀλλήλοις προσωπεῖα φοροῦντες, ὑποκάτω δὲ πιλίδια ἐφόρου.* The reading of the MSS., *πρόσωπον ὄρνέου ἐποίησεν*, might seem to mean *had procured* (or *got*) a mask, but the voice is wrong. Rutherford interprets *did* (*played*) the part of a bird, *ἐποίησεν* occurring in place of the more exact *ὑπεκρίνατο* which *ὑποκριτῆς* makes unnecessary.

63 The text of the play in all the annotated MSS. reads οὕτω ‘στί δεινόν with a stop after *δεινόν*, and this is obviously the text which the original annotator had before him, namely: οὕτω ‘στί δεινόν; οὐδὲ κάλλιον λέγειν. The alternative view

ἐλθεῖν] ἐηλυθέναι RΓP ἐηλυθέναι τοὺς ἄνδρας M

63 S οὕτω ‘στί Γ S οὕτω M [[οὕτω ‘στί δεινον] ουδε κάλλιον λέγειν R οὕτως τί δεινόν Γ οὕτως τί δεινόν P]] ἀντι] ἀντὶ του ΓΓ — οὐδε] οὐδὲν M — ἡμᾶς] ἡμας R — ἑωρακῶς] ἑορακῶς R — τοῦτο] G τούτω Γν — οὕτω . . .

μεσθα δ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν εἶτα ἐφεξῆς κανουν δ' ἔχοντε καὶ τὰ ἐξῆς τὰ δὲ ἄλλα μεταξύ εἴρηται : —

47 R 54' δεομένοι) λειπει τὸ γενόμενον

48 R 54' ἦ) ὄπου.

50 ext.] ἄνω τί φράζει : — ὡς ἄνω αὐτῆς νευούσης ἐπὶ τινα τόπον ὑψηλόν : —

54 R 54' int.] παίζει πρὸς τὴν σκέλει : —

57 ext. S τὸν] τὸν. ἔποπα παῖ καλεῖς : — οὐ πιθανως φησὶ ἐπὶ ὄρνου οικίαν ἐλθόντα παῖ παῖ καλεῖν οὐ γὰρ εἰσὶν ἄνθρωποι. ὥστε καὶ παίδας ἔχειν : —

58 ext. S ἐποποι] ἐποποι : — σύμμαχος καὶ δίδυμος προπαροξύνουσιν. οἱ δὲ περισπῶσιν. ἢ ἐπίρρημα. ἀντι του ἐποπιστί. εἰ δε προπαροξύνουτο δήλον ὅτι ἐσχημάτισται. ἀπο εὐθείας τῆς ἐποπος : —

60 R 54' ext.] τροχίλος εἰς τῶν ὀρνέων ὑπακούει οἰκέτης ἐποπος : —

61 R 54' ext.] τοῦ χασμήματος : — ἐπεὶ πρόσωπον ὀρνέου ἐποίησεν ὁ ὑποκριτής ἔχοντας τὸ ράμφος κεχρηγὸς δια τοῦτο εἶπεν χασμήματος : —

62 ext.] ὀρνιθοθήρα τουτωί : — νομίζει τοὺς ἄνδρας δια τὸ θηρᾶσαι τὰ ὄρνεα ἐλθεῖν : —

63 ext. et inf.] οὕτω 'στι δεινον : — τὸ κάλλιον ἀντι ἀπολύτου κείται. ἀντι του οὐδε καλὸν λέγειν τὸ ἡμᾶς ὑποπτεῦσθαι τοιούτους εἶναι ἐωρακῶς δὲ

— ἀμφοῖν] ἀμφοῖν τοῖν RΓ—οῖ] om. R τ' Γ—ἔχοντε] ἔχοντες GR—δὲ ἄλλα] δ' ἄλλα R—ἄρηται] εἰρήνης E

47 Om. VGΓMP—τὸν ἔποπα) Γ²E] λειπει] om. Γ²—τὸ] τὸν Γ²E—γενόμενον] γενόμενον δηλονότι Γ²

48 Om. VGΓMP—ἦ) πέπτατο) Γ² πέπτατο) E] ὄπου] ὄπου ἔπη Γ²E

50 S φράζει Γ S ἄνω M [ἄνω τί φράζει] om. R] νευούσης] νευσης R—τόπον ὑψηλόν] ὑψηλὸν τόπον RΓM

54 Om. VGΓMP—τῇ κεφαλῇ) E] πρὸς] πρὸς τὸ E

57 S οὗτος Γ S ἔποπα M [τὸν . . . καλεῖς] om. R οὗτος τὸν . . . καλεῖς Γ] οὐ] Γ² ὡς Γ—πιθανως] πιθανὸν RΓM—ἐπὶ ὄρνου οικίαν] ἐπωικίαν ὀρνέου R—παῖ παῖ] παῖ M

58 S ἐποποι in 59 Γ S ἐποποι M [ἐποποι] om. R] προπαροξύνουσιν] Γ² προπαροξύνονται Γ προπαροξύνονται ἀπὸ του οἱ ἐποποι R προπαροξύνει M—περισπῶσιν] περισπωμένως R—ἢ) ἢ) R—ἐποπιστί] om. M—εἰ] εἰ RΣ—προπαροξύνουτο] προπαροξύνεται M προπαροξύνεται Σ—ἀπο] ὡς ἀπὸ ΓΣ ἀπὸ τῆς E—εὐθείας] τῆς γενικῆς M

60 Om. VGE—S οὗτοι Γ S τίνες M [τίνες οὗτοι ΓP] εἰς] τὶς ΓP τὶς ἐκ M—ὑπακούει] om. M ἀκούει ΓP—ἐποπος] τοῦ ἐποπος ΓP τοῦ ἐποπος ὑπάρχει M

61 Om. VGE—S χασμήματος Γ S τοῦ M] χασμήματος] τοῦ χασμήματος M

62 Om. E—S ὀρνιθοθήρα RΓ S οἰμοι M [ὀρνιθοθήρα τουτωί] om. R ὀρνιθοθήρα ΓP] τοὺς ἄνδρας] ὁ οἰκέτης M—δια] δι R ὄρνεα] ὀρνίθια R—

φοβούμενον τοῦτό φησιν· οὐτω δεινὸν πρᾶγμα ἔστιν οἱ ὄρνιθοθήραι; οὐκ ὤφειλες οὐδὲ ἡμῖν εἰπεῖν.' οἱ δὲ ἐν ἤθει τὸν λόγον ἀκούουσιν οὕτως· 'οὕτως' τι δεινόν; οὐδὲ κάλλιον λέγειν, τουτέστιν 'οὐτω τι δεινὸν ἔχομεν ἐκ τῆς ὄψεως ὥστε ὄρνιθοθήραι νομίζεσθαι; οὐδὲ λέγειν σε τοῦτο κάλλιον ἔστιν ὅτι ἔσμεν ὄρνιθοθήραι.'

65 ὑποδεδιώς: ὄνομα ἔπλασεν ὄρνέου 'ὑποδεδιώς'. 'Λιβυκὸν' δὲ ἐπεὶ οἱ Λίβυες βάρβαροι καὶ δειλοὶ ἢ ἐπεὶ πολύορνις ἢ Διβύη.

66 καὶ μὴν ἔρου τὰ πρὸς ποδῶν: γράφεται 'καὶ μὴν ἐρώτα'. 'τὰ πρὸς ποδῶν' σαφέστερα, καὶ τάχα ἂν εἶη κατὰ τὴν παλαιὰν σημασίαν γεγραμμένον τὸ ἔρου 'ἔρο', μετελήφθη δὲ εἰς τὸ ω. ἐν τισι δὲ γράφεται 'καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς τίνων,' ἢ καὶ οὕτω 'καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς ποίων,' ἀντὶ τοῦ 'πρὸς τίνων ἔσμεν ὄρνέων ἐρώτα καὶ τίσιν προσήκομεν.' ἔστι δὲ τὸ ὅλον λόγον οὐκ ἔχον καὶ ἔτι τὸ 'καὶ μὴν' ἀκαίρως ἔστι λεγόμενον. κάλλιον οὖν τὸ 'πρὸς ποδῶν,'—'πυνθάγου τῶν ποδῶν ὅτι ὄρνεά ἔσμεν.' λέγει δὲ ὡς ὑπὸ τοῦ δέους ἐναφεικώς.

68 ἐπικεχοδός: καὶ τοῦτο ὡς ὄνομα ὄρνιθος ἔπαιξε παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ.

Φασιανικός: συκοφάντης, παρὰ τὸ φαίνειν, <ἦ> 'μετὰ φασιανῶν εὐρισκόμενος.'

69 ἀλλὰ σὺ τί θηρίον ποτ' εἰ: δέον εἰπεῖν 'ὄρνεον,' πρὸς τὸ τεραστικὸν τοῦ σώματος 'θηρίον' εἶπεν.

(οἱ δὲ ἐν ἤθει κτέ.) makes the unessential change to οὕτως τι, but keeps the division of the verse: οὕτως τι δεινόν; οὐδὲ κάλλιον λέγειν. — οὐτω δεινὸν πρᾶγμα κτέ. . this is the first interpretation of the verse. The assumption is that Euelpides speaks fiercely: *Are bird-catchers such terrible folk? Don't you call us that!* According to the second view his tone is jocular and familiar, i.e. he speaks 'in comic character' (ἐν ἤθει): *Do we look so shocking that you think we're bird-catchers? You'd better not call us bird-catchers!*

66 'καὶ μὴν ἐρώτα'· 'τὰ πρὸς ποδῶν' σαφέστερα: Jackson. καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς ποδῶν ὅτι σαφέστερον Dindorf. ὅτι σαφέστερον occurs in P. δ καὶ σαφέστερον Blaydes. — ἔρο: this change is required. For the meaning of παλαιὰ σημασία as here used, cf. Schol. Π. A 104 ὦ: ὅτι Ζηνῶδοτος γράφει "ὄν ποτ' Ἀχιλλεύς". μήποτε δὲ πεπλάνηται, γεγραμμένου τοῦ ο ὑπ' ἀρχαϊκῆς σημασίας ἀντὶ τοῦ ω, προσθεὶς τὸ ν. Schol. Pind. Nem. i 34 καταλείπεται δὲ τῇ ἀρχαίᾳ σημασίᾳ τὸ 'ἐσλός'. ἢ γὰρ ἀντίστροφος ἀπήτει τὸ ν (i.e. ἐσλούς).

68 Suid. ἐπικεχοδός.

Suid. φασιανικός. Cf. Schol. Ach. 726. — <ἦ>: the definitions obviously are alternatives.

68 S φασιανικός Γ—φασιανικός) R [φασιανός] om. RE φασιανικός Γ —φασιανικός δὲ M* φασιανός δὲ P*] παρα τὸ φαίνειν] ἀπὸ τοῦ φαίνω· ὁ M

69 S τί θηρίον Γ S ἀλλὰ M [ἀλλὰ σὺ τι (τί RG) θηρίον εἰ] τί (τί P) θηρίον ποτ' (ποτ' E) εἰ ΓΕΡ] τεραστικὸν] τερατικὸν EP τερατῶδες M

αὐτὸν φοβούμενον τοῦτο φησὶ οὕτω δεινὸν πρᾶγμα ἐστὶ οἱ ὄρνιθοθήραι· οὐκ ὤφειλες οὐδὲ ἡμῖν εἰπεῖν· οἱ δὲ ἐν ἡθρῇ τὸν λόγον ἀκούουσιν οὕτως οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν· τοῦτεστι οὕτω τι δεινὸν ἔχομεν ἐκ τῆς ὄψεως· ὥστε ὄρνιθοθήραι νομίζεσθαι· οὐδὲ λέγειν σε κάλλιον ὅτι ὄρνιθοθήραι ἐσμὲν: —

65 int.] ὑποδεδιώς ἔγωγε: — ὄνομα ἔπλασεν ὄρνέου ὑποδεδιώς· λιβυκὸν δὲ· ἐπεὶ οἱ λίβυες βάρβαροι καὶ δειλοὶ ἢ ἐπεὶ πολύορνις ἢ λιβύϊ: —

66 inf. S μὴν] καὶ μὴν ἔρου τὰ πρὸς ποδῶν: — γράφεται καὶ μὴν ἐρώτα· τὰ πρὸς ποδῶν σαφέστερα· καὶ ταχὺ ἂν εἴη κατὰ τὴν παλαιὰν σημασιαν γεγραμμένον τὸ ἔρου· ἔρω· μετελήφθη δὲ εἰς τὸ ὦ· ἐν τισὶ δὲ γράφεται· καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς τίνων ἢ καὶ οὕτω καὶ μὴν ἐρώτα πρὸς ποίων· ἀντι τοῦ πρὸς τίνων ἐσμὲν ὄρνέων· ἐρώτα· καὶ τίσι προσήκομεν· ἔστι δὲ τὸ ὄλον· λόγον οὐκ ἔχον· καὶ ἔτι τὸ καὶ μὴν· ἀκαίρως ἐστὶν λεγόμενον· κάλλιον οὖν τὰ πρὸς ποδῶν· πυνθάνου τῶν ποδῶν· ὅτι ὄρνεα ἐσμὲν λέγει δὲ ὡς ὑπο τοῦ δέους ἐναφεϊκῶς: —

Fol. 97'. Vv. 68–98.

68 sup.] επικεχοδῶς ἔγωγε: — καὶ τοῦτο ὡς ὄρνιθος ἔπαιξεν παρὰ το φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ: —

68 sup.] φασιανός: — συκοφάντης· παρὰ τὸ φαίνειν μετα φασιανῶν εὕρισκόμενος: —

69 sup.] ἀλλὰ σὺ τι θηρίον εἶ: — δέον εἰπεῖν ὄρνεον πρὸς τὸ τεραστικὸν τοῦ σώματος θηρίον εἶπεν: —

εἰπεῖν] om. R — οὐκ] καὶ οὐκ M — εἰπεῖν] om. G — οἱ δὲ . . . ἐσμὲν] τουτέστιν οὐδὲ λόγῳ τοῦτο ἀκούσαι ἐβουλόμεθα· ὅτι ἐσμὲν ὄρνιθοθήραι M — οὕτως] οὕτω RP — οὕτως τι] οὕτως τί R — οὕτω 'στι E — τι] τὲ οὐ Γ — οὕτω τι] οὕτως τὸ Γ — τι] om. P — τί G — σε κάλλιον] σε τοῦτο κάλλιον ἐστι RE — σε τοῦτο ἐστὶν κάλλιον ΓP — ὄρνιθοθήραι ἐσμὲν] ἐσμὲν ὄρνιθοθήραι RΓEP

65 Om. Γ — S ὑποδεδιώς R — S ἀλλ' M [[ὑποδεδιώς ἔγωγε] om. R ὑποδεδιώς EP] ὑποδεδιώς] ὑποδεδιός M — λιβυκὸν . . . δειλοὶ ἢ] om. R — ἐπεὶ . . . λιβύϊ] ὡς ἐν λιβύϊ πολλων καὶ εκτραπέλων ὄντων ὄρνέων R — πολύορνις ἢ λιβύϊ] ἢ λιβύϊ πολύορνις M — λιβύϊ] λιβύϊ ΓEP

66 Om. ΓE — S ἔρου M [[καὶ . . . ποδῶν] καὶ μὴν ἔρου R — τὰ πρὸς ποδῶν P] γράφεται . . . λέγει δὲ] ἀντι τοὺς ποδας ἐρώτα καὶ περιβλέπου ὅτι ἐσμὲν ὄρνιθες R — γράφεται . . . οὖν τὰ πρὸς ποδῶν] om. M — καὶ μὴν] om. P — σαφέστερα] ὅτι σαφέστερον P — παλαιὰν] πάλαι P — γεγραμμένον . . . μετελήφθη] τὸ ἔρευο ἔρω· μετεβλήθη P — δὲ] om. G — ἢ καὶ . . . προσήκομεν] om. P — ἔστι δὲ] ἔστι δὲ καὶ P — ἐστὶν] ἔσται P — πυνθάνου] πυνθάνου φησὶ τὰ παρὰ M — ἐναφεϊκῶς] ἀποπατησάντων ὑπο τοὺς ποδας R

68 S επικεχοδῶς ΓM — 68) E [[επικεχοδῶς ἔγωγε] om. E ὑπεικεχοδῶς R επικεχοδῶς RvP] καὶ . . . ὄρνιθος] ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ὄνομα Σ — ὡς] ὡς ὄνομα R — ἔπαιξεν] ἔπαιξε δὲ Σ — ἔπαιξεν παρὰ το] ἔπαιξε δὲ ἀπὸ τοῦ M

70 ὄρνις ἔγωγε: σημείωσαι ὅτι καὶ τὴν εὐθείαν τοῦ ὄρνις ἐκτείνουσιν Ἄττικοί.

ἡττήθης τινὸς ἀλεκτρούνος: φυσικὸν τοῦτο, ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκτρούνων τοὺς ἡττηθέντας ἔπεσθαι τοῖς νενικηκόσι. καὶ Θεόκριτος·

“ὄρνιθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.”

76 ἀφύας Φαληρικός: ὅτι πληθυντικῶς λέγουσι τὰς ἀφύας. Ἀρίσταρχος δὲ οὐκ ἀποδέχεται πληθυντικῶς· διὸ τὸ χ. Φαληρεὺς δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

78 ἔτνους: ἀθάρας. τορύνη δὲ λέγεται τὸ κινήριον τῆς χύτρας. σημειωτέον δὲ ὅτι τορύνη πανταχοῦ ἐκτέταται εἰ μὴ παρ’ Εὐπύλοιο.

79 τροχίλος ὄρνις οὐτοσί: ἐπεὶ συνεχῶς εἶπε τὸ ‘τρέχω,’ πέπαιχε ‘τροχίλος’ εἰπών. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον τροχίλος καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιούσι δὲ τινες τὴν μέσσην ὀξύνειν.

82 μύρτα καὶ σέρφος: σέρφος σκωληκῶδες ζώφιον ἢ μυρμηκῶδες, ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. καὶ ἡ παροιμία·

“ἔνεστι κὰν μύρμηκι κὰν σέρφω χολή.”

Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης Γοναῖς·

“ἄπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ ποιήρ’ ὄρνιθια,
σέρφους ἴσως, σκώληκας, ἀκρίδας, πάροπας.”

μύρτα δὲ καλεῖται ὁ τῆς μυρσίνης καρπός, ὅς ἐστιν οἰκείος ὄρνεοις εἰς τὸ ἐσθίειν.

70 Suid. ἡττήθης· ἐπὶ τῶν δούλων ἢ θεραπόντων ἐπομένων τοῖς δεσπόταις· φυσικὸν ἐστὶ τοῦτο κτέ. Cf. Apost. viii 70. — ἐν ταῖς . . . τοὺς ἡττηθέντας ἔπεσθαι κτέ.: ἐπεὶ ἐν ταῖς . . . οἱ ἡττηθέντες ἐπονται κτέ. Suid. R alone has καὶ ἐν, but καὶ is a futile and disturbing intrusion. — Θεόκριτος: Id. xxii 72.

76 Cf. Suid. ἀφύα ἐς πῦρ.

78 Suid. τορύνη. Cf. Draco Straton. 86 17.

79 Suid. τροχίλος. — εἶπε: “προεῖπε (male προσεῖπε)” Bothe. — ἀξιούσι . . . ὀξύνειν: the annotator had τροχίλος in his text.

82 Suid. σέρφος and μύρτα. Phot., Hesych., μύρτα. — ἡ παροιμία: cf. Schol. Vesp. 352; Suid. ἔνεστι κὰν μύρμηκι; Greg. Cyr. M. iii 8. — Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης Γοναῖς: M. II 848; K. I 775. — ἴσως: “latere suspicor nomen animalculae” van Herwerden. ἀέλ Blaydes.

Σ — κὰν] καὶ M — κὰν] καὶ M — χολήν] χολή EMPΣ — νικοφῶν . . . πάροπας] om. M — ἔστι] ἐσθίει EPΣ — ταυτὶ] ταῦτα Σ — δὲ] om. EPΣ — ἀκρίδας] καὶ ἀκρίδας E — μύρτα . . . καλεῖται] μύρτα καλεῖται οτι της μυρσίνης R — ὁ . . . καλεῖται] καλεῖται, ὁ τῆς μυρσίνης EM — μυρσίνης] μυρτίνης P — μυρμίνης Σ — ἐσθίειν] ἐσθίειν· σέρφος δὲ σκωληκῶδες ζώφιον R

70 sup. et ext.] ὄρνις ἔγωγε: — σημειώσαι ὅτι καὶ τὴν εὐθείαν τοῦ ὄρνις ἐκτεινουσιν ἀπτικοί: —

70 ext.] ἡττήθης τινὸς ἀλεκτρυόνος: — φυσικὸν τοῦτο ἐν ταῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκτρυόνων. τοὺς ἡττήθέντας ἔπεσθαι τοῖς νενικηκόσι καὶ θεόκριτος. ὀρνίθων φοινικολόφων. τοῖσι δὲ κυδοιμοί: —

76 ext.] ἀφύιας φαληρικᾶς: — ὅτι πληθυντικῶς λέγουσι τὰς ἀφύιας. ἀρίσταρχος δὲ οὐκ ἀποδέχεται πληθυντικῶς. διὸ τὸ χ̄. φαληρεύς δὲ λιμὴν τῆς ἀπτικῆς: —

78 ext.] ἔτνους: — ἀθάρας. τορύνη δὲ λεγεται. το κινήτηριον τῆς χύτρας. σημειωτέον δὲ ὅτι το τορύνη πανταχοῦ ἐκτέταται. εἰ μὴ παρ' εὐπολιδι: —

79 ext.] τροχίλος ὄρνις οὐτοσί: — ἐπεὶ συνεχῶς εἶπε τὸ τρέχω πέπαιχε τροχίλος εἰπὼν ἔστιν δὲ καὶ ὄρνεον τροχίλος καὶ λεγεται εἶναι δριμύ. ἀξιουσι δὲ τινες τὴν μέσην ὀξύνειν: —

82 ext. et inf.] μύρτα και σέρφους: — σέρφος σκωληκωδες ζώφιον ἢ μυρμηκῶδες. ταῦτα δὲ νεμονται τὰ ὄρνεα καὶ ἡ παροιμία. ἔνεστι κᾶν μύρμηκι κᾶν σέρφω χολῆν. νικοφῶν ἐν ἀφροδίτης γοναῖς ἅπερ ἔστι τὰντὶ τὰ πονηρὰ ὀρνίθια σέρφους δὲ ἴσως. σκώληκας ἀκριδας. πάρνοπας μύρτα δὲ. ὁ τῆς μυρσίνης καλεῖται καρπος. ὅς ἐστι οἰκείως ὄρνεον εἰς το ἔσθιεν:

70 Om. RM—S ἔγωγε ΓM (but M omits the schol.) [[ὄρνις ἔγωγε] ὄρνις ἔγωγε δοῦλος (δουλῆς E) ΓEP]]

70 S ἀλεκτρυόνος Γ S ἡττήθης M [[ἡττήθης τινὸς ἀλεκτρυόνος] ἡττήθης τινὸς R ἀλεκτρυόνος ΓEP]] φυσικὸν] φυσικὸν ἔστι RΣ—ἐν] καὶ ἐν R ἐπεὶ ἐν Σ—τοὺς . . . ἔπεσθαι] οἱ ἡττήθέντες ἔπονται Σ—καὶ . . . κυδοιμοί] om. RM—τοῖσι δὲ] Γ τοιοῦδε Γ²PΣ—κυδοιμοί] κυδιμοί G

76 S φαληρικᾶς ΓM—φαληρικᾶς] RΓ² [[ἀφύιας (ἀφύιας VvG) φαληρικᾶς] om. R φαληρικᾶς ΓE φαληρικᾶς ἀφύιας P]] ὅτι . . . χ̄] om. RΓ²M—ἀφύιας] ἀφύιας VvGΓEP—διὰ] διὰ ΓE—χ̄] χῶ Γ—δὲ] om. RΓ²M—τῆς] Γ² om. ΓE

78 S ἐπιθυμῆ Γ S ἔτνους M—ἔτνους] R [[ἔτνους] om. R ἔτνους δ' ἐπιθυμῆ ΓEP]] ἀθάρας] ἀθάρας. ἔστι δὲ. εἶδος ὄσπριον M—τορύνη . . . εὐπολιδι] om. R—τορύνη] κορύνη ΓE—το τορύνη] τορύνη GEM τὸ ρύνη ΓP—ἐκτέταται] ἐκτείνεται Σ—μὴ] μὴ ΓΓEMP καὶ Σ—εὐπολιδι] εὐπόλιδι ὡς εἴρηται P

79 S τροχίλος ΓM—τροχίλος] R [[τροχίλος . . . οὐτοσί] om. R]] ἐπεὶ . . . εἰπὼν] ὄνομα τοῦ ὑπηρέτου ἔποπος. παρὰ τὸ τρέχω Σ—ἐπεὶ] παρα το τρέχω ἐπεὶ R—εἶπε] αντι εἶπεν R προσεῖπε ΓEP—τὸ . . . ὀξύνειν] om. R—πέπαιχε] παρὰ τὸ τρέχω ΓEP ἀπὸ τοῦ τρέχω πέπαιχε M—λεγεται] λέγεται δὲ G λέγουσιν αὐτὸ M—ἀξιουσι . . . ὀξύνειν] om. M

82 Om. Γ—S μύρτα R S καταφαγῶν M [[μύρτα και σέρφους] om. R μύρτα καὶ σέρφους τινᾶς E]] σέρφος . . . πάρνοπας] om. R—ζώφιον] ζῶφον

85 *κακῶς σὺ γ' ἀπόλοιο*: πρὸς τὸν θεράποντα ἔποςος λέγει εἰσελθόντα καὶ κεχρηνότα.

87 ὑπὸ τοῦ δέους: ἰδὼν γὰρ τὸν δούλον κεχρηνότα ἐφοβήθη.

89 *καταπεσών*: ἀντὶ τοῦ φοβούμενος.

90 ἀπέπτατο: εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησε τοῦ γελοίου χάριν.

91 ὡς ἀνδρείος εἰ: ὡς 'πολύ'· ἐν εἰρωνείᾳ δὲ τὸ ὡς.

92 ἀνοίγει τὴν ὕλην: δέον εἰπεῖν 'τὴν θύραν'· ἀλλ' ἐν ὕλαις διάγουσιν οἱ ὄρνεις.

93 *τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ*: τὸν ἔποπα *θεασάμενος τοῦτο* λέγει.

94 τίς ἡ πτέρωσις: ἐπειδὴ ὀρώσει ξένην ὄψιν τοῦ ἔποπος καταπλήττονται· ἔστι γὰρ τῇ πτερώσει τὸ ὄρνεον κατάπυκνον καὶ τρεῖς ἔχον ἄκρας ἐν τῷ λόφῳ.

τῆς τριλοφίας: ἐπεὶ τρεῖς λόφους ἔχει ὁ ἔποψ.

95 *τίνας εἰσὶ μ' οἱ ζητούντες*: εὐθύς οἰωνιζόμενοι εἰώθασι λέγειν πρὸς τὸ 'τίς ὁ ζητῶν;' θεοῦ τινὸς ὄνομα ἢ ὑγείαν ἢ τι τοιοῦτον· καὶ νῦν οὖν ἔφη 'οἱ δώδεκα θεοί,' τὸ δὲ ἐξῆς παρ' ὑπόνοιαν, ἐπεὶ ἔκσκευος φαίνεται αὐτοῖς.

96 *εἴξασιν ἐπιτρῦφαί σε*: δύναται μὲν ἐπὶ τοῦ ἔποπος λέγειν· 'οὔτοι ζητοῦσί σε ἐπιτρῦφαι διὰ τὴν ὄψιν·' δύναται δὲ καὶ ἐφ' ἑαυτῶν λέγειν·

85 *θεράποντα ἔποςος*: τοῦ ἔποπος has the authority only of M and of the implication in R; but *θεράπων ἔποςος* became a fixed phrase in the play as the designation of the persona (MSS.).

89 Suidas, *καταπεσών*, supplies the lemma.

92 *ἀλλ'*: *nevertheless*.

93 The fanciful transposition of words is a characteristic feature of Γ.

94 R alone makes the lemma ὦ *Ἡράκλειε*. — *ξένην*: *τὴν ξένην* Rutherford. — *ἔστι γὰρ . . . κατάπυκνον*: whereas this particular *ἔποπος* is featherless. Note γὰρ. Cf. 103 f.

95 Suid. *ὕγεια*. — *ἔφη*: *replies*, not *inquires*. Suidas's amplification has justification in so far as he wished to quote the verses, but Musurus, in imitating Suidas, confused a clear note. — *ἔκσκευος*: cf. Poll. iv 141.

96 The lemma in R is ill-chosen. — *ἔξασιν*: or possibly *ἦκασιν* (both late forms) — *these fellows* (the *ἔποπος* and his attendant) *have come out to do us*.

94 Om. VGEMP — S *τριλοφίας* Γ [[*τῆς τριλοφίας* Γ]] *τρεῖς . . . ἔποψ*] ὁ ἔποψ *τρεῖς λόφους ἔχει* Γ

95 Om. REM — S *τίνας εἰσὶ* Γ [[*οἱ ζητούντες*] om. Γ] *εὐθύς*] om. Σ — *θεοῦ τινὸς*] om. Σ — ἢ] ἢ τί Γ ἢ τί P ἢ τί Σ — *καὶ νῦν . . . αὐτοῖς*] καὶ ὁ ἔποψ ἔφη· *τίνας οἱ ζητούντες; οἱ δὲ ἔφασαν, οἱ δώδεκα θεοὶ εἴξασιν ἐπιτρῦφαί σε* Σ — *ἔφη*] ἔφη *τίνας οἱ ζητούντες με πρὸς ὃ ἐπάγει* P — *δε]* δ' G — *φαίνεται αὐτοῖς*] *αὐτοῖς φαίνεται* ΓP

96 S *εἴξασιν* ΓM [[*εἴξασιν . . . σε*] οἱ δώδεκα θεοὶ R] *λέε..*] *λέγεσθαι* G *λεγειν* REM *λέγουσιν* Γ — *οὔτοι*] οὕτω ΓE — *ἐπιτρῦφαι*] *ἐπιτράφαι* GRGEMP — *δύναται*] *δύναται* ΓEMP — *καὶ*] *δὲ καὶ* RM *δὲ* ΓEP — *οὔτοι*

85 inf.] *κακῶς σὺ γ' ἀπόλοιο*: — πρὸς τὸν θεραποντα ἔποπ·· λέγει εισελθοντα καὶ κεχνητοτα: —

87 R 54" ext.] *ἰδὼν γὰρ τὸν δοῦλον κεχνητότα ἐφοβήθη*: —

89 R 54" int.] *αντι του φοβούμενος*: —

90 R 54" ext.] *ἀπέπτατο*: — εἰς τὸ αὐτὸ κατήγησεν· τοῦ γελοίου χάριν: —

91 R 54" ὡς ἀνδρείος] ὡς πολυ

91 R 54" int.] *ἐν ειρωνείαι τὸ ὡς*: —

92 inf.] *ἄνοιγε τὴν ὕλην*: — δέον εἰπεῖν τὴν θύραν· ἀλλ ἐν ὕλαις διάγουσιν αἱ ὄρνις: —

93 Γ 119" ext. S *τουτὶ τί] τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ*: — τὸν ἔποπα τοῦτο θεασάμενος λέγει: —

94 inf. S ἦ] *τίς ἡ πτέρωσις*: — ἐπειδὴ ὄρωσι ξένην ὄψιν τοῦ ἔποπος καταπλήττονται· ἔστι γὰρ τῇ πτερώσει τὸ ὄρνεον κατὰπυκνον καὶ ᾗ ἔχων ἄκρας ἐν τῷ λόφῳ: —

94 R 54' τῆς τριλοφίας) ἐπεὶ τρεῖς λόφους ἔχει ὁ ἔποψ: —

95 inf. S *τίνας]* *τίνας· εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες*: — εὐθύς οἰωνιζόμενοι εἰωθασι λέγειν πρὸς τὸ *τίς ὁ ζητῶν θεοῦ τινὸς ὄνομα· ἦ ὑγείαν ἢ τοιοῦτον καὶ νῦν οὖν ἔφη οἱ ἰβ' θεοὶ τὸ δε ἐξῆς παρ' ὑπόνοιαν· ἐπεὶ ἔκσκευος φαίνεταὶ αὐτοῖς*: —

96 inf.] *εἴξασιν ἐπιτρίψαι σε*: — δύναται μὲν ἐπι τοῦ ἔποπος λέε·· οὗτοι ζητοῦσι σε ἐπιτρίψαι δια τὴν ὄψιν· δύναται καὶ ἐφ' ἐαυτῶν λέγειν· εὐόκασιν

85 S *σὺ γ' Γ* S *κακῶς σὺν Μ*—*κακῶς*) R [[*κακῶς . . . ἀπόλοιο*] om. R] *ἔποπ··]* *ἔποψ* G *τοῦτο το ἔπος* R *ἔποπος* ΓΕΡ *τοῦ ἔποπος* Μ—*καὶ κεχνητοτα]* om. R

87 Om. VGM—S *δέους* Γ [[*ὑπὸ τοῦ δέους* ΓΕΡ]]

89 Om. VΓΓΕΜΡ (Cf. Suid. *καταπεσιών*.)

90 Om. VG—S *ἀπέπτατο* ΓΜ] *τοῦ . . . χάριν]* om. Μ

91 Om. VG (For ΓΕΜΡ see the next scholium.)—S *ἀνδρείος* Μ] *ὡς πολυ]* *γελοίου χάριν* Μ

91 Om. VG—S *ἀνδρείος εἶ* Γ S *ὠγάθ'* Μ [[*ὡς ἀνδρείος εἶ* ΓΕΡ]] *ἐν] ὡς πολὺ ἐν* ΓΕΡ *καταπολὺ ἀνδρείος εἶ· ἐν* Μ—*ειρωνείαι τὸ ὡς]* *εἰρωνεία* δέ ΓΕ *εἰρωνία* δὲ Ρ *εἰρωνεία* δὲ λέγει Μ

92 S *ἄνοιγε* ΓΜ [[*ἄνοιγε τὴν ὕλην]* *μητ' ἄνοιγε τὴν πύλην* (ὕλην Γ²Ε) ΓΕ]] *θύραν· ἀλλ]* *θύραν ἢ τὸν οἶκον τὴν ὕλην εἶπεν· καὶ γὰρ* R—*ἀλλ . . . ὄρνις]* *διὰ τὸ διάγειν ἐν ὕλη* τὸς ὄρνις· *τὴν ὕλην φησὶν* Μ—*αἱ ὄρνις]* οἱ ὄρνις R *οἱ ὄρνιθες* ΓΡ *οἱ ὄρνις* Ε

93 Om. VΓΕΜΡ

94 S *πτέρωσις* Γ S *τίς* Μ [[*τίς ἡ πτέρωσις]* ὦ ἡράκλεις R]] *ἔστι . . . πτερώσει]* om. ΓΕ—*ἔχων]* *ἔχων* RΓΕΜΡ—*ἄκρας . . . λόφῳ]* ἐν τῷ λόφῳ ἄκρας ΓΕ

‘ἤξασιν’ οὗτοι ἡμᾶς ἐπιτετριφέναι ὡδε ἔλθόντες;’ ἐκφοβεί γὰρ αὐτοὺς τὸ προσωπίον. τὸ δὲ ‘εἶξασιν’ ἢ εἰκόασιν ἢ παρεγένοντο.

99 **ράμφος**: τὸ τοῦ ὄρνέου πρόσωπον.

100 **τοιαῦτα μέντοι** Ἰσοκράτης: ἐν γὰρ τῷ Τηρεῖ Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἀπωρηθωμένον καὶ τὴν Πιρόκην· ἐν ᾧ ἔσκωψε πολλὰ τὸν Τηρέα.

102 **πότερον ὄρνις ἢ ταῶς**: ἐπαίξε· δέον γὰρ εἰπεῖν ‘ἄνθρωπος’ ‘ταῶς’ εἶπε· Ἰσοκράτης δὲ καὶ περισπᾶται. ὁ μῦθος δὲ λέγει τὸν Ἄργον εἰς ταῶνα μεταβεβλήσθαι· διὰ τοῦτο φησι ‘πότερον ὄρνις εἰ σὺ ἢ ταῶς’ ὁ λεγόμενος Τηρέας παρὰ τὸ τηρέν τὴν Ἰώ; τὸ δὲ ὄνομα περισπᾶσιν οἱ Ἀττικοί.

ὄρνις ἢ ταῶς: ὡς εἰκότος ὄρνιθι· πρὸς τὸ μέγεθος δὲ τοῦτο λέγει ἢ διὰ τὴν ποικίλην ἐσθῆτα ἢ ἐνεδύσατο.

ἄλλως: ἐπαίξε τὸ γενικὸν εἰπὼν, εἶτα ἐπαγαγὼν τὸ εἰδικόν.

104 **ἐξερρύκε**: παρόσον ἄνθρωπος ἐξελλήλυθε μὴ ἔχων πτερὰ πλὴν τῆς κεφαλῆς ὄρνιθος ἐπτερωμένης.

106 **φύομεν**: ὡς ἐπὶ τῶν φυτῶν.

See the note just below on *παρεγένοντο*. — *ἐλθόντες*: ὡδε *ἐλθόντες* refers to the appearance of the Erops and his attendant, *to judge from their looks*, and balances *διὰ τὴν ὕψιν* of the preceding interpretation. The annotator immediately adds *ἐκφοβεί γὰρ αὐτοὺς τὸ προσωπίον*. — *ἐκφοβεί γὰρ*: ἐπεὶ ἐφόβει Dobree, correcting the vulgate *εἰ φόβει*. — *παρεγένοντο*: indicates a reading ἤξασιν or ἦκασιν. ἤξασιν is the reading in the text of the play in both M and U, and the editors of Suidas before Gaisford read ἤξουσιν s.v. *ὕψις*. Küster even says: “Apud Aristophanem hodie minime recte legitur *εἶξασιν*.”

99 Cf. Suid. **ράμφος**. — **πρόσωπον**: Qu. *προσωπίον*?

100 **ἐν ᾧ**: equivalent to *ἐφ’ ᾧ*, *quam ob causam*, van Leeuwen. — **ἔσκωψε**: i.e. ὁ Ἀριστοφάνης.

102 Suid. **ταῶς**. — VE have the right lemma; in GP the lemma conforms to the mistaken interpretation which substituted *ἄνθρωπος* for *ὄρνις*, not for *ταῶς*. The correct interpretation in V appears rewritten in M: *ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἄνθρωπος καὶ εἶπε ταῶς*. The form of the note in E shows how the error arose. Van Leeuwen’s interpretation, ‘*homo an nugator*,’ assumes the wrong form of the scholium. — **δασύνεται**: Suid. (cod. AV) alone has the correct reading. Cf. Athen. ix 398 A: *οἱ Ἀττικοὶ καὶ δασύνουσι καὶ περισπᾶσι* (on the authority of Seleucus). Cf. 379 E (Trypho). Suid. (cod. V) has the lemma *ταῶως*. — **ἢ ταῶς ὁ λεγόμενος Τηρέας**: ἢ *ταῶς* got misplaced in the MSS. The transposition restores the sense and is confirmed by the beginning of the note in Suid.: *ταῶς· ὁ τηρέας. Are you a bird, or the well-known peacock* (i.e. Argus, once an *ἄνθρωπος*) *who got the name of Tereus*, etc. No MS., it should be added, gives even a hint that ἢ *ταῶς* contains a concealed lemma.

ὄρνιθι: *ὄρνιθος* G and the editors. — **πρὸς τὸ μέγεθος κτέ.**: in explanation of *ταῶς*. This is the word whose interpretation is sought in all three notes on 102; *ὄρνις* needs no interpretation.

104 **ἐξελλήλυθε**: *ἐξελλήλυθει* has the authority only of R.

οὔτοι ἡμᾶς ἐπιτετριφέναι ὡδε ἐλθόντας· εἰ ἐφόβει αὐτοὺς τὸ προσω-
πειὸν : —

Fol. 97''. Vv. 99–126.

99 R 54' S *ράμφος*] τὸ του ὀρνέου πρόσωπον : —

100 sup.] *τοιαῦτα μέντοι σοφοκλῆς* : — ἐν γὰρ τῷ τηρεῖ σοφοκλῆς· ἐπό-
ησεν αὐτὸν ἀπωριθωμένον καὶ τὴν πρόκνην· ἐν ὧι ἔσκωψε πολλὰ τὸν
τηρέα : —

102 sup.] *πότερον ὄρνις ἢ ταῶς* : — *ἔπαιξεν δέον εἰπεῖν ἄνθρωπος· ταῶς*
εἶπεν ὄξυνεται δὲ καὶ περισπᾶται· ὁ μῦθος δὲ λεγεί τὸν ἄργον εἰς ταῶνα μετα-
βεβλήσθαι διὰ τοῦτο φησὶ πότερον ὄρνις εἶ σὺ ὁ λεγόμενος τηρεὺς· παρα τὸ
τηρεῖν τὴν ἰὼ ἢ ταῶς· τὸ δὲ ὄνομα περισπῶσιν ἀττικοὶ : —

102 sup. et ext.] *ὄρνις· ἢ ταῶς* : — ὡς εἰκότος ὄρνιθ·· πρὸς τὸ μέγεθος
δε τοῦτο λέγει ἢ διὰ τὴν ποικίλην ἐσθῆτα ἣν ἐνεδύσατο : — ἄλλως ἔπαιξεν τὸ
γενικὸν εἰπὼν· εἶτα ἐπαγαγὼν τὸ εἰδικὸν : —

104 ext.] *ἔξερρήκεν* : — *παρ' ὅσον ἄνθρωπος ἐξεληλυθε μὴ ἔχων πτερα·*
πλὴν τῆς κεφαλῆς ὄρνιθος ἐπτερωμένης : —

106 R 54'' *φύομεν*) ὡς ἐπι των φυτων

ἡμᾶς] om. M — ἡμᾶς ἐπιτετριφέναι] ἐπιτετριφέναι ἡμᾶς E — εἰ ἐφόβει] εἰ ἐφόβοι
G — ἐκφοβεί γὰρ R — προσωπειὸν] add. τὸ δὲ εἴξασιν· ἢ εἰόκασιν· ἢ παρεγένοντο
GP — Γ² and E have also ἢ καὶ (ἢ καὶ om. E) εἰόκασιν ἢ παρεγένοντο (inter-
linear).

99 Om. VGEP — S *ράμφος* Γ — τὸ *ράμφος*) M [[τὸ *ράμφος* ἡμῖν σου
γελοῖον Γ]] του ὀρνέου πρόσωπον] πρόσωπον τοῦ ὀρνέου ΓM

100 S *τοιαῦτα* ΓM [[*τοιαῦτα . . . σοφοκλῆς*] om. R *τοιαῦτα μέντοι* ΓP
σοφοκλῆς λυμαίνεται E]] *τηρεῖ* *τηρεῖν* Γ — *σοφοκλῆς*] *σοφοκλέους* M —
ἀπωριθωμένον] *ἀπωριθωμένην* Γ

102 S *ὄρνις* Γ S *τηρεὺς* M [[*πότερον . . . ταῶς*] om. R *πότερον ὄρνις*
ΓP *ὄρνις ἢ ταῶς* E]] *ἔπαιξεν . . . περισπᾶται*] om. R — *δέον*] *δέον γὰρ* E
ἔδει γὰρ M — *ταῶς εἶπεν*] ἢ *ταῶς* Γ ἢ *ταῶς* P *εἶπεν ἢ ταῶς* E *καὶ εἶπε ταῶς*
M — *ὄξυνεται δὲ*] *δασύνεται τε* Σ — *ὁ μῦθος δὲ*] *οσι ο μῦθος* R — *διὰ τοῦτο φησὶ*
om. E — *εἰ σὺ*] ἢ M — *παρα τὸ*] *ἀπὸ τοῦ* M — *ἰὼ*] ἢ M — *τὸ . . . ἀττικοὶ*
om. E — *τὸ δὲ ὄνομα*] τοῦτο δὲ M — *ἀττικοὶ*] οἱ ἀττικοὶ GTP

102 Om. RG [[*ὄρνις· ἢ ταῶς*] ἄλλως G — E*M*P*]] ὡς . . . ἐνεδύ-
σατο] om. EMP — *ὄρνιθ··*] *ὄρνιθος* G — *ποικίλην . . . ἣν*] *ποικιλότητα τῆς*
ἐσθῆτος· ἣν G — *ἄλλως*] ἢ EP — *εἶτα ἐπαγαγὼν*] *ἔπειτα ἐπήγαγε* G

104 S *ἔξερρήκε* ΓM [[*ἔξερρήκεν*] om. R *ἔξερρήκε* ΓEP]] *παρ' ὅσον*
παρόσον EMP — *ἐξεληλυθε*] *ἐξεληλύθει* R — *ὄρνιθος*] ὡς *ὄρνιθος* M — *ὄρνιθος*
ἐπτερωμένης] *ἐπτερωμένης ὄρνιθος* ΓP

106 Om. VGTEMP

107 *νώ; βρωτώ*: πρὸς τὴν παράθεσιν τῶν λέξεων ὅτι ἐκ παραλλήλου ἢ διαφορὰ δηλοῦται· τὸ δὲ χ πρὸς τὸ συνεχές τῶν δυϊκῶν.

108 ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλάι: ἀντὶ τοῦ 'ἐξ Ἀθηνῶν'. μέγα γὰρ ἐφρόνον ἴοι' Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχία.

109 ἡλιαστά: δικασταί, ἀπὸ τοῦ μεγάλου δικαστηρίου τῆς Ἡλιαίας· οὗτω δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι τόπων καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου βάλλεσθαι. 'μᾶλλον' θατέρου τρόπου: πέπονθε 'τοῦτο'. κείται δὲ ἀντὶ τοῦ 'οὔκ, ἀλλὰ θατέρου τρόπου,' τουτέστι μισόδοικοι.

γένους: γράφεται τρόπου.

110 ἀπηλιαστά: ἀντὶ τοῦ μισόδοικοι.

σπείρεται γὰρ τοῦτο: τὸ μισόδοικον.

111 ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἄγρου: τοῦτο λέγει ὅτι οἱ ἄγροικοι μόνοι εἰσὶν οἱ μὴ φιλοδικασταί, ὡς ὀλίγων ὄντων τῶν μισοδίκων καὶ τούτων ἀγροίκων, — αἰεὶ δὲ τούτους τε καὶ τοὺς ἱππεῖς ἐπαινεῖ, — ἄμα δὲ καὶ ὅτι τὰ σπανίζοντα τῶν σπερμάτων μᾶλλον παρὰ τοῖς ἀγροίοις εὐρίσκειται.

113 σοὶ ξυγγενέσθαι: ἀντὶ τοῦ 'εἰς ὀμιλίαν σοὶ ἐλθεῖν.'

120 ταῦτα: διὰ ταῦτα.

121 εὔερον: οἶον 'μαλακὴν ὥσπερ σισύραν εὔερον'. 'λέγεται δὲ παρὰ

107 *νώ; βρωτώ*: cf. Γ. The following interpretation clearly indicates the sharp separation of the words in the lemma. The text of 107 in BC and in Vp₂ reads, as here in the lemma, *νώ; βρωτώ*.

108 Suid. *ὅθεν αἱ τριήρεις*. — *ναυμαχία*: *ναυπηγία* Haupt.

109 Suid. *ἡλιαστής*. Cf. Schol. Eq. 255, Nub. 862, Vesp. 88, 772; Bek. A. G. 310 32 ff.

πέπονθε τοῦτο: an instance of ecthipsis. Cf. Schol. Av. 840.

110 Suid. *ἀπηλιαστής*. Zon. 238.

111 *καὶ τούτων . . . ἱππεῖς*: R alone gives the note in intelligible form.

121 Suid. *εὔερον*. — *μαλακὴν ὥσπερ σισύραν εὔερον*: a rearrangement ('τὸ ἐξῆς') of part of the text of 121 f. with slight paraphrase; the annotator (wrongly) construed *εὔερον* with *σισύραν*, not *πόλιν*. — *εὔερον*: *εὔεριον* MSS. and Suid., but cf. Phryn. exxii (Rutherford): *εὔεριον μὴ λέγε, ἀλλ' εὔερον ἱμάτιον, τρισυλλάβως καὶ ἀνευ τοῦ ι*. — *λέγεται . . . προβάτων*: placed after *βοτῶν* only in P; after 'Τπερβόλω in V and Σ (cod. ABVE), where the words cannot stand, since such an intrusion before a poetical quotation is without parallel in the scholia. For *λέγεται παρὰ* cf. Γ.

εὐρίσκειται] om. M — *τῶν*] *τούτων* R — *τούς τε ἱππεῖς*] *τούτους τε καὶ τοὺς ἱππῆς* R — *τε*] om. Γ — *ἄμα*] *ἄμα δὲ* R — *παρὰ*] *περι* R — *εὐρίσκειται*] *εὐρίσκονται* P

113 Om. VGP — S *ξυγγενέσθαι* Γ — *ξυγγενέσθαι*) EM [*σοὶ ξυγγενέσθαι* Γ] *αντι* . . . *ελθεῖν*] *ὀμιλῆσαι* M — *αντι του*] om. E — *εἰ*] *εἰς* ΓE — *ὀμιλίαν*] *ὀμιλίαν σοὶ* Γ

120 Om. VGP — *ταῦτ')* Γ²M [*ταῦτα*] om. Γ²M

121 Om. REM — S *εὔερον* Γ [*οἶον μαλακὴν*] *εὔερον πόλιν* · *ἢ μαλακὴν Σ* — *ὥσπερ*] *καὶ ὥσπερ* G — *ὑπερβόλω . . . προβάτων*] om. P — *λέγει δὲ περι*]

107 ext.] *νὼ βροτώ* : — πρὸς τὴν παράθεσιν τῶν λέξεων ὅτι ἐκ παραλήλου ἢ διαφορὰ δηλοῦται : —

108 ext.] ὄθεν αἱ τριήρεις αἱ καλάι : — ἀντι του ἐξ ἀθηνῶν μέγα γὰρ ἐφρόνουν ἀθηναῖοι ἐπι ναυμαχία : —

109 ext.] ἡλιαστά : — δικασταὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας· οὗτω δὲ ἐκληθη· δια το ἐν υπαίθρῳ εἶναι καὶ ὑπο ἡλίου βάλλεσθαι : —

109 ext.] μάλα θατέρου τρόπου : — πέπονθεν· κείται δὲ αντι του οὐκ· ἀλλὰ θατέρου τρόπου· τουτεστι μισοδικ· : —

109 γένους) γραφεται τρόπου

110 R 54'' ἀπηλιαστά) μισόδικοι

110 R 54'' σπειρεται) τὸ μισόδικον

111 ext. et inf.] ὀλίγον ζητῶν ἄν ἐξ ἀγροῦ : — τοῦτο λεγει ὅτι οἱ ἀγρικοὶ μόνοι· εἰσὶ οἱ μὴ φιλοδικασταὶ ὡς ὀλίγον ὄντων τῶν μισοδικῶν καὶ τῶν ἀγροίκων· αἰ δὲ τοὺς τε ἱππεῖς ἐπαινεῖ ἅμα καὶ οτι τὰ σπανίζοντα τῶν σπερμάτων μᾶλλον παρὰ τοῖς ἀγροῦκοις εὐρίσκεται : —

113 R 54'' int. S ξυγγενέσθαι] αντι του εἰ ὀμιλίαν ελθειν

120 R 54'' ταῦτα) δια ταῦτα

121 int. S εὔερον] εὔερον : — οἶον μαλακὴν· ὥσπερ σισύραν εὔεριον· πλάτων ὑπερβόλω λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων· καὶ τοσοῦτον τῆς εὐερίας

107 Om. RE—S *νὼ, βροτώ* Γ S *νὼ* M [*νὼ βροτώ*] *νὼ, βροτώ* Γ] δηλοῦται] δηλοῦται· τὸ δὲ χ πρὸς τὸ συνεχὲς τῶν δυικῶν ΓΡ

108 S om. text Γ S αἱ τριήρεις M—αἱ τριήρεις) R [*ὄθεν . . . καλάι*] om. R *ὄθεν αἱ τριήρεις* E] ἀντι του] om. R τουτέστιν Σ—*μέγα . . . ναυμαχ(α)* om. R—*ἀθηναῖοι*] οἱ ἀθηναῖοι Σ

109 S ἡλιαστά ΓΜ [*ἡλιαστά*] μὴν ἡλιαστά RΓE] δικασταὶ] δικαστῆς RΣ—*τοῦ*] om. Σ—*οὗτω*] οὕτως P—*δια το*] ἀπὸ τοῦ M—*ἐν*] om. R—*εἶναι*] εἶναι τόπω RΣ—*ὑπο ἡλίου*] ἐν ἡλίῳ P—*ἡλίου*] τοῦ ἡλίου RMΣ

109 S μάλα M [*μάλα θατέρου τρόπου*] om. R *μάλα θατέρου* Γ *μῆ· ἀλλὰ θατέρου* E *μῆ ἀλλὰ θατέρου τρόπου* P *μάλα θάτερον* Σ] *πέπονθεν . . . ἀλλὰ*] om. R—*πέπονθεν . . . οὐκ*] τὸ μάλα· ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς M—*πέπονθεν*] *πέπονθε* δὲ τοῦτο Σ—*κείται δὲ*] om. Σ—*δὲ*] γὰρ E—*ἀλλὰ*] ἄλλως Σ—*μισοδικ·*] μισώδους G *μισόδικοι* RΓMP *μισοδίκου* E *μισοδικος* Σ

109 Om. GRΓEMP

110 Om. VGP—*ἀπηλιαστά*) Γ² [*M* τὸ δὲ ἀπηλιασταὶ* Γ*] *μισόδικοι*] ἀντὶ τοῦ μισόδικοι Γ ἤγον μισόδικοι Γ² *μισόδικοι· οἶον οἱ ἀποηλιασταὶ· οἱ ἐν μῆ δικαστηρίοις διατρέβοντες* M

110 Om. VGΓEMP

111 Om. E—S ὀλίγον M [*ὀλίγον . . . ἀγροῦ*] ἐξ ἀγροῦ λάβοις R *ὀλίγον ζητῶν ἄν* Γ *ὀλίγον ζητῶν* P] οἱ] om. P—*ἀγρικοὶ*] ἀγρικοὶ GRΓMP—*οἱ . . . φιλοδικασταὶ*] μὴ φιλόδικοι M—*μὴ φιλοδικασταὶ*] μισοδικασταὶ P—*μῆ*] om. Γ—*ὀλίγον*] ὀλίγων RΓMP—*μισοδικῶν*] μισοδικαστῶν G—*καὶ . . .*

τῶν προβάτων. Πλάτων Ὑπερβόλῳ.

“καὶ τοσοῦτον τῆς εὐερίας ἀπολέλανκεν ὥστε ἀθλιώτατός ἐστι.”

Κρατῖνος Πυλαίᾳ.

“γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν.”

εὐερον: ἀντὶ τοῦ ‘εὐαέρον’· τοιαύτην γὰρ ζητοῦσιν οἱ μετοικιζόμενοι· ἡ ‘μαλακὴν’, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐρίου.

122 ὥσπερ σισύραν: σισύρνα καὶ σισύρα καὶ σίσυς Ἰδιαφέρουσι· σισύρα μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐξ αἰγείων δερμάτων ἔτι τὰς τρίχας ἔχόντων Ἰστεγάστρον, Ἰσισύρναν δὲ οἱ κατὰ Διβύην λέγουσι τὸ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον, σίσυς δὲ ἐστὶ παχὺ ἱμάτιον καὶ εὐτελές, πρὸς δὲ καὶ μικρόν, ἐπιτήθειον εἰς ἐν ἀπτεσθαι οἶον ἐξωμίδιον.

σισύραν: χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς οἶον ἀπλοῖδος ἡ ἐξωμίδος ἡ τοιοῦτου τινός. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.

“ἐν πέντε Ἰσισύραις.”

ὁ δὲ Ἐρατοσθένης ὡς ἐστὶ βλαίτη· καθάπερ (δὲ) τὸ δένδρον τὸ αὐτὸ καὶ ἄνδραχρον καὶ ἄνδράχνην καλοῦμεν, οὕτως ᾤοντο σισύραν καὶ σίσυν ἐπὶ

The formula (*a metaphor from sheep*) has the same meaning as ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐρίου (see the next scholium). — Πλάτων Ὑπερβόλῳ: M. II 671; K. I 645. — καὶ τοσοῦτον . . . ἐστὶ: the rhythm is uncertain. Dobree restored the verses as Eupolidean:

“καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλανχ’ Ὑπερβόλος,
ὥστ’ ἀχμύτατός ἐστι.”

Rossbach and Westphal agree, and this rhythm has been generally accepted, but the word Ὑπερβόλος is now seen to have the authority only of P, and the resolved metre in the second verse is doubtful. Meineke objected to ἀχμύτατος on account both of the form and of the meaning, and proposed ὥστε γ’ ἀθλιώτατος, but ἀχμύτατος is now seen to be the reading of Γ as well as P, and merits consideration. ἀχμύστατος Bothe. καὶ τοσοῦτον εὐερίας | ἀπολέλανχ’ Ὑπερβόλος, ὥστ’ | ἀθλιώτατός ἐστιν (dimeters) Fritzsche. καὶ | τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλανχ’ ὥστε νῦν | ἀχμύηρός ἐστι Blaydes. — Κρατῖνος Πυλαίᾳ: M. II 114; K. I 66. — Πυλαίᾳ: πυλαιάρχῳ V, πυλαιαν Σ (cod. A), corrected by Pearson. πυλαιάρχῳ γλῶσσαν (V): “in quo catarrhō γλῶσσαν similem designationem sacrificii mihi videor agnoscere” Bernhardt. Πυλαίᾳ· ἀρχή· Capps. Cf. Schol. 275. — γλῶσσαν: γλῶτταν (“si ex trimetro”) Kock.

μαλακὴν: cf. M. ὁ βαλεῖν R, ὁμαλήν Dindorf. — Γ (last note on 122) shows a trace of this note.

122 The writer of this scholium accepts Eratosthenes’s distinction of σισύρα and σισύρνα, and differentiates also σισύρα and σίσυς. For the doctrine of Eratosthenes cf. the next scholium and the following: Ἐρατοσθένης φησὶ σισύραν στεγάστρον ἐξ αἰγείων δερμάτων τετριχωμένων, σισύρναν δὲ τὸ ἐκ κωδίων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον Cod. Graec. Taur. 179 (quoted by Peyron, E. Gud. 1030). σισύραν·

ἀπολέλαικεν, ὥστε ἀθλιώτατός ἐστι· κρατίνος πυλαιάρχω γλώσσαν εὐερων βοτῶν: —

121 R 54'' int.] ἀντι του εὐάερων· τοιαῦτα γὰρ ζητοῦσιν· οἱ μετοικιζόμενοι: — ἢ ὁ βαλεῖν ἀπο μεταφορᾶς του ἐρίου: —

122 int.] ὥσπερ σισύραν: — σισύρα καὶ σισύρα καὶ σίσυς· διαφέ..· σισύρα μὲν γάρ ἐστι· τὸ ἐξ αἰγείων δερμάτων ἔτι τὰς τρίχας ἔχον σκέπασμα· τὴν δὲ σισύραν· οἱ κατα λιβύην λέγουσι τὸ ἐκ τῶν κωδίων ραπτόμενον ἀμπεχόνιον· σίσυς δὲ ἐστὶν παχὺ ἱμάτιον καὶ εὐτελές· πρὸς δὲ καὶ μικρὸν ἐπιτήθειον εἰς ἐν ἄπτεσθαι οἶον ἐξωμίδιον: —

122 inf.] σισυραν: — χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς· οἶον ἀπλοῖδος ἢ ἐξωμίδος ἢ τοιοῦτου τινὸς ἀριστοφανῆς ἐν νεφέλαις· ἐν ἑ σισύρεσιν· ὁ δὲ ἐρατοσθένης ὡς

λέγεται παρὰ Γ — τῆς] om. P — ἀπολέλαικεν] ἀπολέλαικεν G· ἀπολέλαικεν ὁ ὑπέρβολος P — ἀθλιώτατος] ἀύχμώτατος GP· ἀθλιωτάτη Σ — κρατίνος . . . βοτῶν] om. Γ — πυλαιάρχω] om. P· πυλαιάρχο G· πυλαιαν Σ — εὐερων βοτῶν] εὐέραν βροτῶν Σ — βοτῶν] βοτῶν· λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων P

121 Om. VGFEP — S εὐερων M] τοιαῦτα] τοιαύτην M — ἢ . . . ἐρίου] μαλακῆν· εὐάερων· ὥσπερ σκύραν εὐάερων M

122 Om. RΓEM [[ὥσπερ] om. P ὥσπερεὶ G] σισύρα . . . διαφέ..·] διαφέρει σισύρα καὶ σισύρα καὶ σίσυς P — διαφέ..·] διαφέρει G — γάρ] om. P — ἔτι . . . σκέπασμα] ἔχον ἔτι τὰς τρίχας σκέπαστρον P — ἔτι] ἔστι G — οἱ] τῆν G — κωδίων] κωδωνίων G — καὶ] om. P — πρὸς δὲ καὶ] om. P — ἐξωμίδιον] ἐξωμίδαν P

122 Om. RΓEM [[σισυραν] om. P ἄλλως· σισύρα G — P*] χλαίνης . . . σισύρεσιν] om. P — ὁ δὲ . . . βέτη] ἐρατοσθένης δὲ φησιν ὅτι P —

¹Ερατοσθένης σισύραν φησὶ στέγαστρον ἐξ αἰγείων δερμάτων τετριχωμένων, σισύραν δὲ τὸ ἐκ τῶν κωδίων ραπτόμενον ἀμπεχόνιον ὁ γούρναν φασὶν Schol. Plat. Eryx. 400 e. Cf. Ammonius 128 (Valck.-Schaeff. 123); Hesych. σισύρα and σίσυρον; Phot. σισύρα· βαίτη. — ἐχόντων: Strecker. Cf. τετριχωμένων (bis) above. — στέγαστρον: following Eratosthenes. — σισύραν δὲ: cf. Cod. Taur. 179 and Schol. Plat. quoted above. — λέγουσι: καλοῦσι Hesych. σίσυρον. — σίσυς: cf. Hesych., Zon., σίσυς. — παχὺ: Qu. τραχὺ? — εἰς ἐν: in unum. The garment was such that it could be fastened with a brooch over the breast or shoulder. See Hermann, *Lehr. d. Gr. Antiq.* III³ 177. Jackson queries whether we should not read εἰσενάπτεσθαι.

The second note is polemical. The writer combats the view that the σισύρα is a βαίτη. M. Schmidt attributes the note to Didymus. Both views got currency. Cf. Schol. Vesp. 738 (where note οἱ δὲ ἀκριβέστεροὶ φασὶ κτέ.); E. M. 714 24 ff.; Tim., Moer., σισύρα. — χλαίνης . . . τινός: cf. Schol. Ran. 1459 init. — ἐν Νεφέλαις: 10. — σισύραις: σισύρεσιν VG. — βαίτη: Dindorf. — ἀνδράχνην: Gelenius, Portus, Küster. — φόντο: i.e. Eratosthenes and his school. — σισύραν καὶ σίσυν: i.e. two names for the same thing, which, like ἀνδραχνος and ἀνδράχνη,

τοῦ αὐτοῦ ἐκδέχσθαι, καὶ τρίτην προσλαμβάνουσι ἱσιούραν ὀϊ κατὰ Διβύην ἱ τὸ ἀμπεχόνιον τὸ ἐκ τῶν κωδίων ἱ καλούμενον, καὶ τὴν σισύραν ἱ βαίτην ἱ ὑπέλαβον εἶναι. τὸ δὲ οὐκ ἔστιν ἀληθές, ἀλλὰ χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς οἶον ἐξωμίδα ἢ ἱ ἀπλοῖδα ἢ ἱ ἱ τῖ ἱ τοιοῦτον. οὕτως ἐν τῷ λεξικῷ.

ἱ ἐγκατακλινῆναι ἱ οὕτως Ἀττικοί, ὡς ἐν Νεφέλαις .

“ ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρί.”

τὸ δὲ κλινθῆναι κοινόν.

123 τῶν Κραναῶν: τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγεων· ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως.

124 προσφορωτέραν δὲ νῶν: ἀντὶ τοῦ ἱ ἡμῖν ἐπιτηδεῖαν ἄλλην ζητοῦμεν.

125 ἀριστοκρατεῖσθαι: ἀντὶ τοῦ ὀλιγαρχεῖσθαι. Ἀριστοκράτης δὲ Σκελίου υἱὸς ἐπεβούλευσεν εἰς κατάλυσιν τῷ δήμῳ.

ἄλλως: ἱ ἀρίστους κεκριμένους θέλεις ἔχειν ἄρχοντας τοῦ δήμου καὶ τῆς πόλεως, οἷα ἢ παρὰ Δακεδαμονίοις πολιτεία ἦν· ἢ γὰρ τῶν Ἀθηναίων δημοκρατία ἦν.

126 καὶ τὸν Σκελίου: παρὰ τὸ ὄνομα πέπαιχεν, ἐπεὶ Ἀριστοκράτης Σκελίου υἱὸς ἦν, ὃν ὁ ῥήτωρ Δημοσθένης ἱ ἐγράψατο. ἀριστοκρατία δὲ ἢ

differ in form but not in meaning. — ἐκδέχσθαι: ὀνόματος λέγεσθαι Bernhardy, correcting P. — σισύραν: Portus. — τὸ ἀμπεχόνιον . . . καλούμενον: *the sheepskin ampechionion, as they call it*. The speaker is still the critic of Eratosthenes. τὸ ἐκ τῶν κωδίων τὸ ραπτόμενον ἀμπεχόνιον καλουμένην Bernhardy. τὸ ἐκ τῶν κωδίων ραπτόμενον ἀμπεχόνιον τὸ γούρναν καλούμενον Strecker. — ὑπέλαβον: Eratosthenes and his school, as before. τινὲς (G) is simply a conjecture of the scribe, who has dealt very freely with this note. — ἀλλὰ χλαίνης εἶδος κτέ.: a reaffirmation of the view given at the beginning of the note. The ‘likeness’ meant does not relate to the form of the garment, but to its cheapness: *like the ἐξωμίς or ἀπλοῖς or any other such cheap garment*. — ἐξωμίδα ἢ ἀπλοῖδα: Gulick. Cf. above ἀπλοῖδος ἢ ἐξωμῖδος, and Schol. Ran. 1459 ἐξωμίδα ἢ ἀπλοῖδα. — τῖ τοιοῦτον: Schol. Ran. 1459. — The writer of this scholium, then, differs from the author of the preceding scholium in holding that the σισύρα is a form of cheap χλαίνα and, by implication, that the σίσυς is a coat of skins (βαίτη).

ἐγκατακλινῆναι: following the text of R. — ἐν Νεφέλαις: 694.

The following note in V: μαλθακὴν: — μαλακὴν λέγει δὲ τὴν (Qu. λέγει δὲ περὶ ὅσῳ λέγεται δὲ παρὰ?) τῶν προβάτων is apparently a mutilated repetition of a part of the first note on 121. Cf. Γ, which adds a part of the second note on 121 found in R.M.

123 Suid. κραναῶν. Hesych. κραναῶν πόλις.

124 Suid. νῶιν. — ἄλλην: Qu. πόλιν (cf. M)? Or possibly μάλλον? Or may the annotator have had in his text of 124 the vicious reading πρόσφορον ἑτέραν?

125 Σκελίου: see Kirchhoff on CIA I 422.

126 Suid. Σκελλίου υἱός. — Δημοσθένης: the annotator has in mind, — but he is in error, — the action in which Demosthenes supported Euthycles (Or. xxiii). — ἐγράψατο: Rutherford. — ὅτι καὶ: for ὅτι = ὥστε, cf. Schol. Theoc. Id. ix 25,

ἔστι βέτη καθάπερ τὸ δένδρον τὸ αὐτο· καὶ ἀνδρόχαιον καὶ ἀνδρόχην καλοῦμεν· οὕτως ὦντο σισύραν καὶ σίσυν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐκδέχσθαι καὶ τρίτην προσλαμβάνουσι σισυρην οἱ κατα λιβύην τὸ ἐκ τῶν κωδίων τὸ ἀμπεχόνιον καλούμενον καὶ τὴν σισύραν βέτην ὑπέλαβον εἶναι τὸ δὲ οὐκ ἐστὶ ἀληθές ἀλλὰ χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς· οἶον ἐξωμίδα· ἢ διπλοίδα· ἢ τοιοῦτον οὕτως ἐν τῷ λεξικῷ:—

122 inf.] ἐγκατακλιθῆναι:— οὕτως αττικοὶ ὡς ἐν νεφελαις· ἀλλὰ κατὰ κλινεῖς δευρὶ τὸ δὲ κλινθῆναι κοινόν:—

122 inf.] μαλακὴν:— μαλακὴν λέγει δὲ τὴν τῶν προβάτων:—

123 inf.] τῶν κραναῶν:— τῶν ἀθηνῶν δια το τραχὺ καὶ λεπτόγων ἢ ἀπο κραναοῦ βασιλέως:—

124 inf. S προσφορωτέραν] προσφορωτέραν δε νῶν:— ἀντι του ἡμῖν ἐπιτηδεία ἄλλην ζητοῦμεν:—

125 inf.] ἀριστοκρατεῖσθαι:— ἀριστοκρατεῖσθαι ἀντι του ὀλιγαρχεσθαι· ἀριστοκρατῆς δὲ σκελιου υἱὸς ἐπεβούλευσεν εἰς κατάλυσιν τῷ δημῷ· ἄλλως:— ἀριστους κεκριμένους θέλεις ἔχειν ἀρχοντας του δήμου καὶ τῆς πολέως· οἶα ἢ παρὰ λακεδαιμονίοις πολιτεία ἦν ἢ γὰρ τῶν ἀθηναίων δημοκρατία ἦν:—

126 inf.] καὶ τὸν σκελιου:— παρὰ τὸ ὄνομα πεπαιχεν ἐπεὶ ἀριστοκράτης· σκελίου υἱὸς ἦν· ὃν ὁ ρητωρ ὁ δημοσθενῆς ἔγρα·· ἀριστοκρατία δὲ ἢ

ἀνδρόχαιον καὶ ἀνδρόχην] ἀνδραχρον καὶ ἀνδρόχην P—οὕτως] ἢ οὕτως G—ἐκδέχσθαι] μετέχσθαι P—προσλαμβάνουσιν . . . λιβύην] προσλαμβάνεσθαι σισύραν παρὰ τοῖς ἐν λιβύην G—τὸ ἀμπεχόνιον] τὸ om. G—καὶ . . . λεξικῷ] om. P—εἶναι] εἶναι τινὲς G—τοιούτον] τοιοῦτόν τι G

122 Om. REM—S ἐγκατακλιθῆναι Γ [[ἐγκατακλιθῆναι] ἐγκατακλιθῆναι GP ἐγκατακλιθῆναι Γ]] ὡς] om. G—ἀλλὰ κατὰ κλινεῖς] ἀλλ' ἐγκατακλιθῆναι GP—τὸ δὲ . . . κοινόν] τὸ δὲ ἀλλόκοινον τουτέστι τὸ ἐγκατακλιθῆναι P—κλινθῆναι] κλινθῆναι Γ κατακλιθῆναι G

122 Om. REMP—S μαλακὴν Γ—μαλακὴν) G]] προβάτων] προβάτων· τοιαύτην γὰρ ζητοῦσιν οἱ μετοικιζόμενοι Γ

123 S κραναῶν Γ S μείζω M—κραναῶν) GR]] τῶν] κραναῶν τῶν M—ἀθηνῶν] ἀθηναίων RΣν—τραχὺ] τραχὺν Γ—λεπτόγων] λεπτόγων R λεπτόγων Σ—ἢ . . . βασιλέως] om. R

124 Om. R—S νῶν Γ S προσφορωτέραν M—προσφορωτέραν) G [[νῶν] νῶν Γ]] ἡμῖν . . . ἄλλην] ἐπιτηδείαν ἡμῖν πόλιν M—ἐπιτηδεία] ἐπιτηδείαν ΓEP—ζητοῦμεν] ζητοῦμεν καὶ οὐχὶ μείζονα M

125 S om. text Γ S ἀριστοκρατεῖσθαι M]] ἀριστοκρατεῖσθαι] om. GRΓEMP—ἀντι του] om. G—ὀλιγαρχεσθαι] ὀλιγαρχεῖσθαι GRP—σκελιου] σκελλίου R σκελλίου P σκελίου M—εἰς . . . δημῷ] τῷ δήμῳ εἰς κατάλυσιν M—ἄλλως . . . δημοκρατία ἦν] om. R—κεκριμένους] κεκριμένους Γ—ἢ] καὶ G

126 Om. Γ—S τὸν σκελλίου R S ἦκιστα M—126, 127) Γ² [[καὶ τὸν σκελιου] om. R καὶ τὸν σκελλίου P]] σκελίου] σκελλίου GRΓ²P σκελίου M—υἱὸς ἦν] ἦν υἱὸς RM—ὁ δημοσθενῆς] δημοσθένῆς RΓ²EMP—ἔγρα··] om.

ὀλιγαρχία. 'οὕτως' οὖν φησι 'μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν ὅτι καὶ τὸν Ἄριστοκράτην μισῶ ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.'

129 ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῶ: νῦν οὐ 'τὴν πρῶϊαν,' ἀλλ' ἴσον τῷ 'ἐν ὥρᾳ πρῶ'. οὕτω γὰρ μονοσυλλάβως λέγουσι 'τὸ πρῶ.' Εὐπόλις Βάπταις·

"ἐκεῖ γὰρ ἔξεις ἄγαθὰ πολλὰ δὴ πρῶ."

Ἐπὶ τοῦ πρῶϊ γὰρ συναίρεσις ἔστι τὸ πρῶ. διὸ ὀξύνεται· τὸ δὲ πρῶν περι-
σπᾶται. Ἐκκαλλιμάχος·

"οὐ πρῶν μὲν ἡμῖν ὁ τραγῳδὸς ἤγειρε."

132 λουσάμενα πρῶ: οὕτως Ἀττικοί· ὀξύνεται δὲ καὶ τὸ ι ἔχει ἀπὸ
τοῦ πρῶϊ γενόμενον, ἀπὸ βαρείας καὶ ὀξείας.

134 μὴ μοι τότε γ' ἔλθης: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συνερχομένων τοῖς
φίλοις ἐν κινδύνοις. παίζει δὲ εἰς τὸ ἐναντίον· ἢ γὰρ παροιμία·

"μὴ μοι τότε γ' ἔλθης, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς."

135 τάλαιπῶρων: ἐν εἰρωνείᾳ.

139 ὦ Στυλβωνίδη: 'ὦ λαμπρέ,' ὦ ἀπὸ βαλανείων κεκαλλωπισμένε,
ἢ ὄνομα κύριον, 'ὦ Στίλβωνος παῖ.' διασύρει δὲ τοῦτον ὡς 'παιδικὰ'
ἔχοντα.

x 14. — κέκληται: κέκλητο Bernhardt.

129 Suid. πρῶ. Cf. Io. Alex. 32 7; Cramer, *An. Ox.* II 463 13; Hesych. πρῶ; Eustath. 1025 38; Schol. Eccl. 291. — 'ἐν ὥρᾳ πρῶ': cf. Thuc. vii 39 τῆς ὥρας πρῶτερον. Rutherford has ἀλλ' ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ. πρῶ: οὕτω μονοσυλλάβως κτέ. — Εὐπόλις Βάπταις: M. II 453; K. I 276. — ἔξεις: Dindorf. — δὴ πρῶ: πρῶ πάνν Blaydes. — τοῦ πρῶϊ: Suid. Cf. Io. Alex. 32 7 (Herodian i 494 7): τὸ μέντοι πρῶ μονοσύλλαβον παρ' Ἀττικοῖς ὀξύνεται· ἐπεὶ ἐκ τοῦ πρῶϊ δισυλλάβου ὀξυνομένου κατὰ συναίρεσιν γέγονε· τὸ δὲ πρῶν (leg. πρῶν) περισπᾶται, οἷον 'οὐ πρῶν (leg. πρῶν) μὲν ἡμῖν ὁ τραγῳδὸς ἤγειρεν,' ἐπεὶ ἐκ τοῦ πρῶην. The phrasing in τοῦ πρῶϊ . . . τὸ πρῶ is due to Suidas, but the doctrine is found also in FM. — πρῶν: M (which places the iota subscript with care)E, πρῶν ΓΣ(cod. AV). Cf. Herodas v 62. — Καλλιμάχος: frag. 84. — οὐ . . . ἤγειρε: Suid., Io. Alex. For other poetical quotations from Callimachus in the scholia on this play, see Schol. 261, 598, 872.

134 Suid. μὴ μοι. — τότε γ': τό γ' P Junta II, τότ' Gelenius. — τότε γ': τότ' RMP Junta II Gelenius.

139 Suid. Στυλβωνίδης. — ὦ ἀπὸ: καὶ ἀπὸ Dindorf, who mistakenly supposed that this reading was found in R. — ὄνομα κύριον: RΣ. The second ἦ in R shows a confusion of meaning that raises the grave doubt whether the preceding part of the note in R (ἀπλῶς ὄνομα κύριον τινὸς λέγει) is not the result of rewriting; but ὄνομα κύριον probably occurred in the archetype. — παῖ. διασύρει: παιδιασύρει P, παιδα σύρει Junta II, παιδα· σύρει Gelenius, παιδα· διασύρει Portus! — παιδικὰ: Rutherford. For παιδα ἔχοντα Bothe proposed παιδῶν ἐρῶντα.

ὀλιγαρχία οὕτως οὖν φησὶ μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν· ὅτι καὶ τὸν ἀριστοκράτην ὅτι κεκληταὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ

Fol. 98'. Vv. 127-157.

129 sup.] ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῶ: — νῦν οὐ τὴν προίαν· ἀλλὰ ἴσον τῷ ἐν ὧρα πρῶ οὕτως γὰρ ἐστὶ τὸ πρῶ· διὸ δέξνεται τὸ δὲ πρῶ περισπᾶται: —

132 sup.] λουσαμένῳ πρῶ: — οὕτως ἀπτικοὶ· δέξνεται δὲ καὶ τὸ ἰ ἔχει ἀπο τοῦ πρῶ γινόμενον· ἀπο βαρείας καὶ οξείας: —

134 sup. et ext.] μὴ μοι τότε γ' ἔλθης: — παροιμία ἐπὶ τῶν συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις παίζει δὲ εἰς τὸ ἐναντίον· ἢ γὰρ παροιμία μὴ μοι τότε γ' ἔλθης· ὅτ' ἂν ἐγὼ πράττω καλῶς: —

135 R 55' int.] ἐν εἰρωνείᾳ τὸ νη δία: —

139 ext.] ὦ στιλβωνίδη: — ὦ λαμπρὸ ὦ ἀπο βαλανείων κεκαλλωπισμένῃ ὦ στιλβωνος παῖ· διασύρει δὲ τοῦτον ὡς παιδα ἔχοντα: —

R ἔγραψεν ΓΕΜΡ— ἀριστοκρατία . . . ὀλιγαρχία] om. R— οὖν] om. R— ἀριστοκράτην] ἀριστοκράτην μισῶ RΣ— ὅτι] διότι M— τούτῳ] τούτῳ βδελύττομαι M

129 S πρῶ ΓM [[πρῶ] πρῶι G πρῶιν R πρῶι ΓP πρῶι E] πρῶϊαν] πρῶϊαν (πρῶϊαν Rv) λέγει R— ἀλλὰ . . . δέξνεται] Γ² οὕτω μονοσυλλάβως λέγουσι· συναίρεσις τοῦ ἐστι τὸ πρῶι διὸ δέξντόνως Γ— ἀλλὰ] ἀλλ' GRM— τῷ] τὸ R— πρῶ] E om. Σ πρῶι ΓEvP πρῶ R πρῶ M— οὕτως . . . περισπᾶται] οὕτω μονοσυλλάβως λεγουσι· εὐπολις βαπταῖς· ἐκεῖ γὰρ ἔξης ἀγαθα πολλὰ δὴ πρῶι R οὕτως μονοσύλλαβον λέγεται· συναίρεσις γὰρ ἐστι τὸ πρῶ· διὸ καὶ δέξνεται M— οὕτως . . . πρῶ] om. G τοῦ πρῶι συναίρεσις ἐστι τὸ πρῶ Σ— πρῶ] πρῶι E πρῶι P— τὸ δὲ πρῶ] τὸ δὲ πρῶι G τὸ δὲ πρῶιν ΓΣ(cod. AV) τὸ δὲ πρῶν EM τὸ δὲ πρῶ P

132 Om. R— S λουσαμένα Γ S λουσαμένοι M [[λουσαμένῳ πρῶι] λουσαμένα πρῶι (πρῶ E πρῶι P) ΓEP] ἀπο βαρείας] ὡς ἀπο βαρείας P— βαρείας καὶ οξείας] ὀξείας καὶ βαρείας Γ— οξείας] ὀξείας ὄν· ὡς τὸ ἐσταῶς, ἐστῶς P

134 S μοι Γ S μὴ μοι M [[τότε γ' ἔλθης] τό γ' ἔλθης P] τῶν] om. P— συνερχομένων] μὴ συνερχομένων RΓEMPΣ— κινδύνοις] τοῖς κινδύνοις Γ κινδύνῳ E— παίζει . . . γὰρ] παίζει δὲ Ἀριστοφάνης· εἰς τὸ ἐναντίον γὰρ ἢ Σ— παροιμία] add. ἐστι R— τότε γ' ἔλθης] τότε γ' ἔλθης RMP τότε γ' ἔλθης Γ ποτ' ἔλθης Σ— ἂν] om. MΣ

135 Om. VGG— ταλαιπῶρον) Γ²EM [[ταλαιπῶρων P] τὸ νη δία] om. Γ²EMP

139 S στιλβωνίδη Γ S om. text M] ὦ ἀπο] ὡς ἀπο R ἀπο M— βαλανείων] βαλανείου RΣ— κεκαλλωπισμένῃ] κεκαλλωπισμένῃ Γ— ἢ στιλβωνος παῖ] ἢ ἀπλῶς ὄνομα κύριον τινὸς λεγεί· ἢ ὦ στιλβωνος παῖ R ἢ ὄνομα κύριον Σ— παῖ· διασύρει] παιδιασύρει P

141 οὐκ ἔκυσας, οὐ προσείπας: ὁ μὲν τὰς τῆς γαστροῦς τρυφὰς ἐβούλετο, ὁ δὲ τὰς αἰσχροῦς ἡδονάς. ‘(οὐ) προσηγάγου’ δὲ ἀντὶ τοῦ ‘οὐ περιεπλέξω,’ οὐ πρὸς ἑαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν.’

142 οὐκ ὄρχιπέδισας: ἀντὶ τοῦ ‘οὐ τῶν ὄρχων ἦψω καὶ κατέσχευ αἰσχροῦς.’

143 ὦ δειλακρίων: ‘ὦ δειλότατε κακὸδαίμων.’

ὦ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν: ἐν ἧθει· ἢ ἀληθῶς λέγει.

145 παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν: ἢ ἐρυθρὰ θάλασσα παρὰ τὸν ἀνατολικὸν ὠκεανόν.

147 κλητῆρα: ἀντὶ τοῦ μάρτυρα.

ἢ Σαλαμνία: δύο εἰσὶ νῆες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπηρέτιδες ταχυδρόμοι, ἢ Πάραλος καὶ ἢ Σαλαμνία, ὧν ἡ μὲν Σαλαμνία τοὺς ἐγκαλουμένους εἰς κρίσιν ἤγεν, ἢ καὶ ἐπὶ Ἀλκιβιάδην φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης, ἢ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπήγειν, τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα.

149 τί οὐ τὸν Ἥλειον Λέπρεον: καθ’ ὕφεσιν τοῦ ἰ τὸ Λέπρεον εἶπεν. ἔστι δὲ τῆς Τριφυλίας πλησίον Πύλου πόλις τῆς Πελοποννήσου. Δίδυμος δὲ φησὶ Λέπρεον ὠνομάσθαι ἢ διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν ἴλεπρὰν εἶναι· (διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς·) πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῷ

141 Suid. προσηγάγου. — ἑαυτὸν: σεαυτὸν may be right.

142 Suid. ὄρχιπέδησας. Cf. Hesych. ὄρχιπεδίξειν; Phot. ὄρχιπεδεῖν. — ὄρχιπέδισας: the lemma in Hesych. indicates the proper form. — ἦψω καὶ: Qu. ἦψω, οὐ? Cf. οὐ περιεπλέξω, οὐ πρὸς ἑαυτὸν ἔλαβες in the scholium on 141.

143 Suid. ὦ δειλακρίων σὺ.

147 Suid. Σαλαμνία ναῦς. Apost. xv 31. Cf. Hesych. Σαλαμνία; Phot. πάραλοι and πάραλος. — δύο: ἐπὶ (i.e. ἐπει) δύο Γ. — ὑπηρέτιδες: καὶ ὑπηρέτιδες Apost. — ταχυδρόμοι: ΓΣApost. — Ἀλκιβιάδην: RΣApost. — Θουκυδίδης: vi 63. — θυσίαν: θεωρίαν Apost.

149 Suid. ἀγορανομίας and Λέπρεον. Phot. Λέπρεον. (Suid. repeats the abbreviated form of the scholium found in Phot. and adds to this the first half of the scholium proper.) Cf. Hesych. Λέπρεον. — Πύλου πόλις: Dobree. Πύλου (omitting πόλις) Rutherford. πολὺ MSS. Cf. τῆς Τριφυλίας πόλις Suid., Phot.; Λεπρέου πολισματος τῆς Πελοποννήσου Schol. Ach. 724; καὶ πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ Λέπρεος Paus. v 5 5. Dindorf's πόλις for πολὺ leaves Τριφυλίας in construction with πλησίον, which is impossible. — ἴλεπρὰν εἶναι: Toup, who proposed also ἴλεπρὰν and ἴλεπριᾶν. λέπειν MSS. and PΣ. ἴλεπρὰν εἶναι ἢ ἀπὸ τῆς λέπρας Küster (“corruptum et mutilum λέπειν”), who overlooked the alternative ἢ διὰ τὸ . . . κατεσχῆσθαι below. Küster had previously suggested λευκὴν εἶναι (in Suid.). ἴλεπρὰν εἶναι, *is scaly or rough*. Cf. ἴλεπρώδης, ἴλεπράς. — διαφαίνονται . . . ὀρεινῆς:

τριφυλίας GRΣ τριφυλλίας EP τρυφήλλίας Γ² — πελοποννήσου] πελοποννήσου REP — δίδυμος . . . ὠνομάσθαι] λέπρεον δὲ δίδυμος φησὶ ὠνομάσθαι R οὕτω δὲ ἐκλήθη Σ — λέπρεον ὠνομάσθαι] οὕτω κεκλήσθαι M — ἢ . . . εἶναι] διὰ τὸ εἶναι πέτρας M — αὐτὸν] Γ²ν αὐτῶν RΓ²Σ αὐτὸ P — ὀρεινῆς] ὀρινῆς Γ² — τῷ] om. P — καὶ διαλεύκου] om. M — λέπρωσι] λεπρώσειν M — καὶ . . .

141 ext.] οὐκ ἔκυσας οὐδὲ προσείπας: — ὁ μὲν τὰς τῆς γαστρὸς τρυφὰς ἐβούλετο· ὁ δὲ τὰς αἰσχροῦς ἡδονὰς προσηγάγου δέ· ἀντι τοῦ προς εαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν: —

142 intm. int. a. v. S ὠρχιπέδησας] ἀντι τῶν ὄρχων ἦψω και κατεσχες αἰσχροῦς:

143 Γ 120' inf.] ὦ δειλακρίων: — ὦ δειλότατε κακόδαιμον: —

143 R 55' οἶων) ἐν ἦθει· ἢ ἀληθως λέγει·

145 ext.] παρα τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν: — ἢ ἐρυθρὰ θάλασσα παρὰ τὸν ἀνατολικὸν ὠκεανόν: —

147 R 55' int. S κλητῆρ'] ἀντι τοῦ μάρτυρα

147 ext.] ἢ σαλαμινία: — δυὸ εἰσὶν νηες παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ὑπηρέτιδες· ἢ πάραλος και η σαλαμινία· ὦν ἢ μὲν σαλαμινία τοὺς ἐγκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν· ἢ δε πάραλος τῆς θεωρίας ἀπήγεν· τουτεστι τὰ εἰς θυσιαν πεμπόμενα: —

149 ext. et inf.] τί οὐ τὸν ἡλείον λέπρον: — καθ' ὑφεισιν του ἰ τὸ λέπριον εἶπεν ἔστιν δὲ τῆς τρυφυλίας πλησίον πολὺ τῆς πελοποννήσου· δίδυμος δὲ φησι· λέπρον ὠνομάσθαι ἢ δια το τὴν χώραν αὐτὸν λέπειν· διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς· πέτρας γὰρ εἶναι αὐτοῖσι ποικίλας τῷ χρώματι και διαλεύκους·

141 S ἔκυσας ΓM [[οὐκ . . . προσείπας] ου προσηγάγου R οὐκ ἔκυσας οὐ προσείπας ΓP]] ὁ μὲν] ἀντι του οὐ περιεπλέξω· ὁ μὲν γὰρ R ἀντι τοῦ περιεπλέξω παρὰ σεαυτὸν ἔλαβες Σ—προς εαυτὸν] οὐ προσεαυτον R οὐ (om. Γ) περιεπλέξω· οὐ (και Γ²) πρὸς εαυτὸν ΓΓ² πρὸς σεαυτὸν Σ—ἐλαβες] ἦγαγες M

142 S ὠρχιπέδησας Γ S οὐκ M — ὠρχιπέδησας) ΓΓ²E [[οὐκ ὠρχιπέδησας Γ ὠρχιπέδησας P]] ἀντι] om. R ἀντι τοῦ ΓΓΓ²EMP—τῶν ὄρχων ἦψω] Γ² οὐχ' ἦψω ὄρχων Γ—ἦψω και κατεσχες] ἦψω· ἢ μετὰ τῶν ὄρχων αὐτὸν ἐπέσχες M — κατεσχες] Γ² κατέσχ' Γ

143 Om. VGRM — ὦ δειλακρίων) Γ²E [[δειλακρίων δὲ P*]] ὦ] om. P

143 Om. VGM — S κακῶν Γ — τῶν κακῶν) E [[σὺ τῶν κακῶν οἶων ἐρᾶς Γ — P*]] ἦθει] ἦθει δὲ P — ἀληθως] ἄλλως Γ²EP — λέγει] Γ² λέγεις Γ

145 S ἐρυθρὰν Γ S παρὰ M [[παρα . . . θάλασσαν] om. GR ἐρυθρὰν θάλατταν Γ]] ἢ . . . θάλασσα] om. M — παρὰ] περιὶ M — τὸν . . . ὠκεανόν] τὸν ὠκεανόν τὸν ἀνατολικόν ΓΓ — ὠκεανόν] add. κατὰ δὲ ἄλλους τὴν εὐδαίμονα ἀρῶραβίαν λέγει P

147 Om. VGI(see next note)EMP

147 S κλητῆρ' Γ S σαλαμινία M [[ἢ σαλαμινία] om. R κλητῆρ' ἄγουσ' Γ]] δυὸ] μάρτυρα ἢ σαλαμινία δὲ ἐπὶ δύο Γ — εἰσὶν] ἦσαν Σ — παρὰ . . . ὑπηρέτιδες] ὑπηρέτιδες παρὰ τοῖς ἀθηναίοις P — ὑπηρέτιδες] add. ταχυδρόμοι ΓΣ — ὦν . . . σαλαμινία] om. M — μὲν] om. G — ἐγκαλουμένους] ἐκκαλουμενους ΓEMP — ἦγεν] add. ἦν και ἐπι ἀλκιβιάδην (Ἀλκιβιάδου Σ) φησι πεμφθῆναι θουκυδίδης· RΣ — τῆς] τὰς REPΣ

149 Om. Γ — S τὸν M [[τί οὐ . . . λέπρον] ἡλείον λέπρον Γ²]] καθ' . . . πολὺ] ἔστι τὸ λέπρον πλησίον M — υφεισιν] ὑφαίρεισιν R — τρυφυλίας]

χρώματι καὶ διαλεύκουσ ὁμοίαις ἴ τὰς ὄψεις τοῖς ἴ λεπριώσι καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὠνομάσθαι ἐκ τοῦ πάθους· ἢ διὰ τὸ τοὺς πρώτως οἰκήσαντας τὴν πόλιν ταύτη τῇ νόσῳ κατεσχῆσθαι· τοὺς οὖν πλησιοχώρους Λεπρεώτας αὐτοὺς καλεῖν, τοὺς δὲ μὴ βουλομένους δοκεῖν ἄχθεσθαι τῷ ὀνόματι 'Λέπρεον' τὴν πόλιν καλεῖσαι· οὐδετέρως γὰρ λέγεται ἢ πόλις 'τὸ Λέπρεον,' ὃ δὲ ἀρσενικῶς εἶπεν.

150 ὅς οὐκ ἰδὼν: 'οὐκ ἰδὼν, ἀλλ' ἐξ ἀκοῆς μαθὼν'· πλεονάζει δὲ τὸ 'ὄς.'

151 ἀπὸ Μελανθίου: Μελάνθιος ὁ τραγικὸς κωμωδεῖται (ὡς) λεπρὸς καὶ κακοπράγμων. Πλάτων δὲ αὐτὸν ἐν Ἰσχυραῖς ὡς 'λάλον' σκόπτει. Καλλίας Πεδῆταις·

“Α ἴ τί δ' ἄρα; τοὺς Μελανθίους τῷ γνῶσομαι;
Β οὐς ἂν μάλιστα λευκοπρώκτους εἰσίδῃς.”

εἶχε δὲ Μελάνθιος λέπραν, ἐκωμωδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν καὶ ὀσοφαγίαν.

152 ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι: λείπει 'τόποι.' Ὅπουδ' δὲ πόλις Δοκρίδος, ἧς μέμνηται Ὁμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ·

“Ὅπεντά τε Καλλιάρων τε.”

153 ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος: οὗτος ἴ ὁ Ὀπούντιος ἴ συκοφάντης πονηρὸς καὶ μονόφθαλμος· ἔπαιξεν οὖν ὅτι 'οὐκ ἂν γενοίμην τυφλός.'

ἄλλως: ὅτι ἑτερόφθαλμός τις ἦν, ὅθεν οὕτω τοὺς τυφλοὺς φασιν.

Ὀπούντιος: ἦγον τυφλός.

occupy a conspicuous position at the foot of the mountains. The ruins of ancient Lepreon lie on a spur of the mountains overlooking the fertile valley of the modern Strovitzza. See Curtius, *Peloponnesos* II 64. Cf. ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τραχέος ὄρους Phot., Suid. The mood of διαφαίνονται shows that the sentence is parenthetical and probably not a part of the original explanation of Didymus. — τὰς ὄψεις τοῖς: τὰς ὄψεις with ὁμοίαις as a designation of πέτρας. — ἢ διὰ τὸ . . . καλεῖσαι: cf. οἱ δ' ἀπὸ τοῦ τοὺς κτίζοντας αὐτὴν νόσῳ χρῆσασθαι λέπρα Phot., Suid. The same explanation in Paus. v 5 5. — πρώτως: πρώτους Wright (with Γ²). — τοὺς οὖν: τοὺς μὲν οὖν Blaydes.

151 Suid. Λέπρεος and βδελύττεσθαι. — ὡς: Capps. — ἐν Σχυραῖς: M. II 661; K. I 636. — Σχυραῖς: Pierson. — Καλλίας Πεδῆταις: M. II 738; K. I 696. — τί δ' ἄρα: Nauck. “Malim τῷ (i.e. τίνι, sc. τεκμηρίῳ)” Blaydes. πῶς ἄρα Dindorf. τίς ἄρα; or τίς τίς ἄρα; Bothe. τί δ'; εἶτα Blaydes. — Μελανθίους: Μελανθίου Dindorf. — τῷ: πῶς Blaydes. — μάλιστα λευκοπρώκτους: μάλιστα γ' εὐρυπρώκτους Kock. μάλιστ' ἂν εὐρυπρώκτους Blaydes. — λευκοπρώκτους: λακκοπρώκτους Nauck. λειοπρώκτους Kock. — ἐκωμωδεῖτο . . . ὀσοφαγίαν: the note above in V, κωμωδεῖται γὰρ εἰς μαλακίαν καὶ ὀσοφαγίαν, lacks proper connexion with the preceding words. It is probably a misplaced repetition of the note at the end, since one or the other note is omitted in R1²M. For the phraseology, cf. Schol. Pac. 804.

ὁμοίας τοῖς τὰς οὐσίας λέπρωσι καὶ δια τοῦτο οὕτως ἄνομῶσθαι ἐκ τοῦ πάθους· ἢ δια τοὺς πρώτους οἰκήσαντας τὴν πόλιν· ταύτη τῇ νόσω κατεσχῆσθαι· τοὺς οὖν πλησιοχώρους λεπτρώτας αὐτοὺς καλεῖ· τοὺς δὲ μὴ βουλομένους δοκεῖν ἀχθεσθαι τῷ ὀνοματι, λέπρον τὴν πόλιν καλεῖται· οὐδετέρως γὰρ λέγεται ἢ πόλις τὸ λέπρον· ὁ δὲ ἀρσενικῶς εἶπεν:—

150 R 55' int.] οὐκ ἰδὼν ἀλλ' ἐξ ἀκοῆς μαθὼν πλεονάζει δε τὸ ὅς

151 int. S ἀπὸ μελανθίου] ἀπο μελανθίου:— μέλανθιος ὁ τραγικός κωμωδεται λεπρὸς καὶ κακοπραγμῶν κωμωδεται γὰρ εἰς μαλακίαν καὶ ὄψοφαγίαν· πλάτων δὲ αὐτὸν ἐν σκυβαῖς ὡς λαλον σκώπτει· καλλιᾶς· πεδηται τίς ἄρα τοὺς μελανθίους τῷ· γνῶσομαι· οὓς ἂν μαλλιστα λευκοπρόκτους εἰσίδης· εἶχε δὲ μελάνθιον λέπραν· ἐκωμωδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν:—

152 int. S ἀλλ'] ἀλλ εἰσιν ἕτεροι:— λείπει τόποι· ὁποῦς δὲ· πόλις λοκρίδος ἧς μεμνηται ὄμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ ὁπόεντά τε καλλιάρων τε:—

153 int.] ἀλλ' ἔγωγ' ὀπουντίας:— οὗτος συκοφάντης ὀπουντίας πονηρὸς καὶ μονόφθαλμος ἔπαιξεν οὖν ὅτι οὐκ ἂν γενοίμην τυφλός:— ἄλλως ὅτι ετεροφθαλμος τίς ἦν θθεν οὕτω τοὺς τυφλοὺς φασι:—

153 R 55' ὀπουντίας) ἡγουν τυφλός·

πάθους] om. M—οὕτως] om. R—ἢ δια . . . εἶπεν] om. R—πρώτους] πρώτους Γ²—τοὺς . . . καλεῖται] om. M—καλεῖ] καλεῖν EP—γὰρ] δὲ M—τὸ λέπρον] om. M—εἶπεν] ἐξήνεγκε Σ—Γ² and E have also τόπος τῆς τριφυλίας οὕτω δὲ λέγεται ἢ πόλις ἀρσενικῶς δὲ εἶπεν (interlinear).

150 Om. VGM—S ὅς Γ—ὅς οὐκ ἰδὼν] Γ²E [[τοὺς θεοὺς ὅς οὐκ ἰδὼν Γ ὅς οὐκ ἰδὼν P]] οὐκ ἰδὼν] om. Γ²EP οὐκ ἰδὼν φησι Γ

151 Om. Γ—S ἀπὸ μελανθίου M—μελανθίου] Γ²]] μελανθιος . . . εἰσίδης] om. R—τραγικός] τραγωδικὸς M—καὶ] ὡς G—πλάτων . . . εἰσίδης] om. M—πλάτων] πλαττων Γ²—πεδηται] παιδήταις P—ἄρα τοὺς] ἔτους Γ²—ἄρα] ἔστι G—μαλλιστα] μάλιστα ΓΓ²EP—εἶχε . . . μαλακίαν] om. Γ²—δὲ] om. R—δὲ καὶ M—μελάνθιον] om. M μελάνθιος REP—ἐκωμωδεῖτο . . . μαλακίαν] om. M

152 S εἰσιν Γ S ἕτεροι M [[ἀλλ εἰσιν ἕτεροι] ὀπουντίοι R]] λείπει] λείπεται G—τόποι] τὸ τόποι M—ἧς . . . καλλιάρων τε] om. R—ἧς . . . καταλόγῳ] ἧς καὶ ὄμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ μέμνηται M—μεμνηται ὄμηρος] ὄμηρος μέμνηται Γ

153 S ἔγωγ' Γ S ἀλλ' M [[R*]] οὗτος . . . θθεν] om. R—συκοφάντης . . . πονηρὸς] ὀκνηρὸς P—συκοφάντης ὀπουντίας] ἐσυκοφαντεῖτο ὡς Σ—ὀπουντίας] om. Γ ὀπουντίας EM—ἔπαιξεν οὖν] λέγει δὲ Σ—ἄλλως . . . φασι] Γ⁸ om. ΓM—ἄλλως] om. E—οὕτω] ὀπουντίους δὲ R

153 Om. VGTEMP

152 τόποι: τὸ τόποι M, anticipating Rutherford's conjecture.—"Ὀμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ: II. B 531.

153 Suid. 'Ὀπουντίας.—ὅτι: introducing the direct quotation.

156 ἐς τὴν τριβήν: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐφῶν ἱματίων τῶν ὑπουργούντων εἰς τράψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου.

ἄλλως: ὡς ἐπὶ ἐσθῆτος ἢ μεταφορὰ ἀντὶ τοῦ 'εἰς τὴν διατριβήν.'

157 ἄνευ βαλλαντίου: ἀντὶ τοῦ 'ἄνευ ἀργυρίου καὶ δαπάνης.'

158 κιβδηλίαν: τὸν ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπον, μοχθηρίαν καὶ ζηλοτυπίαν, ἅμα δὲ ὅτι τὰ νομίσματα κίβδηλα λέγεται παρὰ τὸ ὑπὸ 'Χίων' δεδηλῆσθαι.'

159 σήσαμα καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια: εἶδη φυταρίων.

160 σισύμβρια: φύλλα οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι.

161 νυμφίων βλον: ἢ ὅτι οἱ γαμοῦντες στεφανοῦνται ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

161^b φεῦ: ἔστι μὲν καὶ σχετλιαστικὸν καὶ θαυμαστικόν, νῦν δὲ θαυμαστικόν.

165 μὴ περιπέτεσθε: ἀντὶ τοῦ 'ἓνα τόπον ἔχετε.'

κεχηνότες: ὡς μωροί, τὸ γὰρ κεχηνέαι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων λαμβάνεται.

166 αὐτίκα: οἷον 'εὐθέως.' ἅμα τῷ πυθέσθαι ὅτι τις ἄστατος εὐθέως ἄτιμον νομίζουσιν.

156 Suid. τριβή. — φόρεσιν: φόρησιν Bothe.

ἐπὶ: ἀπὸ Meineke.

158 Suid. κιβδηλία. — μοχθηρίαν καὶ ζηλοτυπίαν: οἷον is inserted before these words in M (τοῦτέστι in Suid.) to introduce the metaphorical interpretation of κιβδηλίαν. — Χίων: the emendation occurs first in ed. Basil. (Gelenius), διὰ τὸ ὑπὸ Χίων κτέ. Cf. E. M. 512 44; Cramer, An. Ox. II 325 15 (καὶ 'κίβδηλα' ταῦτα ἐκάλου). — δεδηλῆσθαι: Qu. δεδηλώσθαι? or δεδολώσθαι?

159 The note is attached to σήσαμα in R, to σισύμβρια in E. This fact and the plural εἶδη indicate the true lemma.

160 Suid. σήσαμα. — The note is attached to σισύμβρια in all the MSS. The lemma in Suid. is σήσαμα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια. Schol. Pac. 869 (not in R or V): σήσαμα δὲ καὶ μήκωνες καὶ σισύμβρια: φύλλα οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι. On the evidence of this scholium Mayer would include μήκωνα in the lemma. Cf. Suid. νυμφίου βλον· ἐστέφοντο σισύμβροις καὶ φυτοῖς τισι. φύλλα is an odd definition of σισύμβρια. Qu. σήσαμα καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια: φυτὰ (φύλα in VGI) οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι? Or the original note may have combined the two notes on 159 and 160. Qu. σήσαμα . . . σισύμβρια: εἶδη φυταρίων (or φυτῶν, cf. M) οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι?

161 Suid. νυμφίου βλον and ὑμεῖς μὲν. Cf. Apost. xii 15. — Suidas's addition (bis) σισύμβροις καὶ φυτοῖς τισι may have been a part of the original scholium.

161^b Cf. Suid. φεῦ and E. Gud. 639 12.

165 Suid. κεχηνότες. — ὡς μωροί: i.e. μὴ περιπέτεσθε ὡς μωροί. Cf. Γ ἀντὶ τοῦ κτέ.

166 Om. R—S αὐτίκα Γ S ὡς τοῦτ' M [αὐτίκα] ἔστιν αὐτίκα Γ] οἷον εὐθέως] τὸ κεχηνέαι φησὶν· ἄτιμόν ἐστιν ἔργον· αὐτίκα δὲ M — εὐθέως] om. G — ὅτι . . . ἄτιμον] εὐθέως ὅτι τις ἄστατος· τὸν κεχηνότα M — ὅτι] ὅτε G

156 inf. S τὴν τριβὴν] ἐς τὴν τριβὴν: — ἀπο μεταφορας τῶν εὐφῶν ἱμα-
τίων τῶν υποργούντων εἰς τρύβιν καὶ φόρεσιν πολῶν χρόνων: — ἄλλως ὡς
ἐπι ἐσθῆτος ἢ μεταφορα ἀντι του εἰς συντριβὴν: —

157 inf.] ἄνευ βαλαντιου: — ἀντι τοῦ ἄνευ ἀργυρίου καὶ δαπανης

Fol. 98''. Vv. 158-187.

158 sup.] κιβδηλίαν: — τὸν ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπον· μοχθηρίαν καὶ ζηλοτυ-
πίαν· ἅμα δὲ ὅτι τὰ νομισματα κιβδηλα λέγεται παρα τὸ ὑποκίος δεδηλῆσθαι: —

160 sup.] σισύμβρια: — σισυμβρια φύλα οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι: —

160 intm. int. p. v.] εἶδη φυταρίων

161 sup. et ext.] νυμφίων βίον: — ἢ ὅτι οἱ γαμοῦντες στεφανοῦνται ἢ
ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γαμων ἡμέρας: —

161^b intm. int. p. v.] ἔστι μὲν καὶ σχετλιαστικὸν νῦν δὲ θαυμαστικὸν

165 Γ 120'' ext. S περιπέτεσθε] μὴ περιπέτεσθε: — ἀντὶ τοῦ ἕνα τόπον
ἔχετε·

165 ext.] κεχηνότες: — ὡς μωροὶ τὸ γαρ κεχηνέναι ἐπι τῶν ἀνοήτων
λαμβα..: —

166 ext.] αὐτικά: — οἶον ευθεως ἅμα τῷ πύθεσθαι ὅτι τίς ἄστατος· εὐθεως
ἄπιμον νομίζουσιν: —

156 S τὴν ΓM [[ἐς] εἰς RE] εὐφῶν] εὐάφῶν P — καὶ φορεσιν] om. M
— πολῶν χρόνων] πολλου χρόνου RΓEMPΣ — πολῶν] πολλῶν G — ἄλλως . . .
εἰς] Γ⁸ om. RΓM — συντριβὴν] om. RΓM τὴν διατριβὴν Γ⁸EP

157 Om. M — S ἄνευ Γ — βαλλαντίου] R [[βαλαντιου] βαλλαντίου ΓEP]
ἀντι τοῦ ἄνευ] om. R — ἄνευ] Γ² om. Γ

158 S κιβδηλίαν ΓM [[κιβδηλίαν] τοῦ βίον κιβδηλείαν Γ] τὸν] ὁ M —
ἀργύρου] Γ ἀργυρίου Γ²M — ῥύπον] ῥύπος οἶον M — δε] δὲ καὶ GP — ἔτι] om.
M — κιβδηλα λέγεται] κιβδηλεύεται RΣ — παρα . . . δεδηλῆσθαι] om. R —
παρα] ἀπὸ M διὰ P — τὸ] τοῦ M — ὑποκίος] ὑπὸ κίος GEM ὑπὸ κίους Σ —
δεδηλῆσθαι] Γ² δεδηλωμένον Γ δεδομένον Σ add. καὶ βεβλῆσθαι Γ²v

160 S σισύμβρια ΓM] σισυμβρια] om. R εἶδος φυτοῦ· καὶ σισύμβρια M
— φύλα] Γ φύλλα τινὰ ἐν R φύλλα τινὰ Σ φύλλα Γ²EMP — στεφανοῦνται]
στεφόνται R ἐστεφανοῦντο P

160 Om. GΓM (see preceding note) P — λευκά σήσαμα] R σισύμβρια] E]

161 Om. R — S νυμφίων Γ S ὑμεῖς M] στεφανοῦνται] ἐστέφοντο (στέ-
φονται Σv) σισύμβροις καὶ φυτοῖς τισι Σ

161^b Om. G — S φεῦ Γ — φεῦ φεῦ] M [[φεῦ Γ φεῦ φεῦ P] ἔστι μὲν καὶ]
ἐπίρρημα M — καὶ] om. ΓP — σχετλιαστικὸν] σχετλιαστικὸν καὶ θαυμαστικὸν R

165 Om. VGRM — περιπέτεσθε] E [[μὴ] om. P]

165 S κεχηνότες M [[κεχηνότες] κεχηνότες ΓEP μὴ περιπέτεσθε R —
τὸ δὲ κεχηνότες Γ*] ὡς] om. G ἀντὶ τοῦ ὡς Γ οἱ P — κεχηνέναι] κεχηνότες
G — λαμβα..] om. M λαμβάνομεν G λαμβάνεται ΓEP παραλαμβάνεται RΣ

167 τοὺς πετομένους ἦν ἔρη: ἀντὶ τοῦ 'περὶ τῶν πετομένων.' ἔστι δὲ Ὀμηρικὸν τὸ σχῆμα.

"εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε."

ὁ δὲ Τελέας Ἰσχωπτόλης· λέγει οὖν 'ἐάν τις ἐρωτήσῃ περὶ τῶν πετομένων, τίς ὄρνις οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταῦτα.' οὗτος δὲ διεβάλλετο ὡς εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους· πρὸς γὰρ τῇ κιναιδίᾳ καὶ δειλίᾳ καὶ ὀσφοφαγίᾳ καὶ νοσφισμῷ καὶ πονηρίᾳ ὀνειδίζουσι ἰσόδε Τελέᾳ.

168 τίς ὄρνις οὗτος ὁ Τελέας; Πλάτων Σύρφακι ἐπὶ τοῦ Τελέου·

"νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει."

κωμωδεῖται δὲ εἰς πολλὰ. Σύμμαχος δὲ πρὸς οὐδέν, ἢ ὅτι τελέας ὄρνειον, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ὄρνειόν τι καταλέγει·

"τελέα καὶ τετράδι
καὶ ταῶν καὶ βασιλίσκω."

τίς ὄρνις οὗτος ὁ Τελέας; διαβάλλει τὸν Τελέαν ὡς πλανήτην.

170 ἀτέκμαρτος: οἷον 'σημεῖον διὰ τῆς πτήσεως οὐκ ἐμφαίνων.'

ἀτέκμαρτος: δόλιος.

172 μίαν πόλιν: καλεῖ νῦν πόλιν τὸ περιέχον ἅπαν.

175 βλέπε νῦν ἄνω: ὡς καὶ τὰ ἐν κύκλῳ ἰδεῖν.

167 Suid. Τελέας ἐρεῖ ταδί. — Ὀμηρικόν: II. Z 239. — Ἰσχωπτόλης: cf. Ar. Vesp. 788. The genuineness of the word Ἰσχωπτόλης (and also of Ἰσχωπτόλης) is doubtful. — ὀνειδίζουσι ἰσόδε Τελέα: cast this reproach on Teleas, namely εὐμετάβλητος εἶναι. The ordinary interpretation (with the reading τὸν Τελέαν, but V τὸ τελέα), in addition to his unnatural lust Teleas is reproached also with cowardice, etc., ignores γὰρ and violently separates δειλία and the following datives from κιναιδίᾳ, along with which they are naturally construed in dependence on πρὸς. Küster, observing this difficulty, reads καὶ ἐπὶ δειλίᾳ in both Suidas and the scholium, but this leaves γὰρ unexplained.

168 Suid. Τελέας ἐρεῖ ταδί. — Πλάτων Σύρφακι: M. II 668; K. I 642. — νοεῖ] φρονεῖ Nauck. — ἕτερ': ἀλλ' Schneider. — ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει: ἕτερα δὲ γλώττῃ φθέγγεται Grotius (cf. Suid.). ἢ γλώττα δ' ἕτερα φθέγγεται Bothe ("quum λέγει speciem habet interpretamenti"). — ἐν τοῖς ἐξῆς: 884 f., but mutilated in quotation. There is no evidence that τελέας is a bird-name, and furthermore the bird named in 885 is the ἐλεᾶς. Qu. ἢ ὅτι ἐλεᾶς ὄρνειον, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ὄρνειόν τι καταλέγει. "ἐλεᾶ καὶ βασκᾶ" κτέ. ? Symmachus's note will then mean that the only purpose Aristophanes could have had in choosing the name Τελέας was to point a pun on ἐλεᾶς. Note the lemma: What bird is this Teleas? This lemma is required also for the following note, διαβάλλει κτέ. (found also in Suid.), in which πλανήτην = πετόμενον. Capps proposes Σύμμαχος δὲ πρὸς οὐδέν (ἄλλο) ἢ ὅτι ἐλεᾶς ὄρνειον.

170 Suid. ἀτέκμαρτον. — διὰ τῆς πτήσεως: διαθέσεως (animi, morum) Bothe,

167 ext.] τοὺς πετομενοὺς ἦν ἔρη: — ἀντι περὶ τῶν πετομένων. ἔστι δὲ ὁμηρικὸν τὸ σχῆμα· εἰρόμενε παῖδαις τὲ κασιγνήτους τε· ὁ δὲ τελέας· σκωπτίλος λέγει οὖν ἕάν τις ἐρωτήσῃ· περὶ τῶν πετομένων τίς οὗτος ὄρνις ὁ τελέας ἐρεῖ ταῦτα· οὗτος δὲ διεβάλλετο ὡς εὐμεταβλητος τοὺς τρόπους· προς γὰρ τῇ κιναιδίᾳ καὶ δειλία· καὶ ὀψοφαγία καὶ νοσφισμῶ καὶ πονηρία· ὀνειδίζουσι τὸ τελέα: —

168 ext. et inf.] τίς ὄρνις οὗτος ὁ τελέας: πλάτων σύρφακι· ἐπὶ τοῦ τελέου νοεῖ μὲν ἕτερα ἕτερα δὲ τῇ γλώτῃ λέγει· κωμωδεῖται δὲ εἰς πολλὰ· συμμαχος δὲ πρὸς οὐδὲν· ἢ ὅτι τελέας ὄρνεον· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ὄρνεόν τι καταλέγει· τελεα καὶ τετράδι καὶ ταῶν· καὶ βασιλίσκω: —

168 intm. int. p. v.] διὰβάλλει τὸν τελέαν ὡς πλανήτην

170 inf.] ἀτέκμαρτος: — οἶον σημεῖον διὰ τῆς πτήσεως οὐκ ἐμφαίνων: —

170 R 55' ἀτέκμαρτος) δόλιος

172 R 55'' ext.] καλεῖ νῦν πόλιν τὸ περιέχον ἅπαν: —

175 βλέπε νῦν ἄνω) ὡς καὶ τα ἐν κυκλω ἰδῶν.

167 Om. Γ—S τίς ὄρνις M [[τοὺς . . . ἔρη] τοὺς πετομένους R] ἀντι . . . κασιγνήτους τε] om. M—ἀντι] ἀντὶ του GRΓ²EP—εἰρόμενε] εἰρόμεναι REP εἰρέμεναι G εἰρήμιαί Γ²—παῖδαις] παῖδας GRΓ²EP—ὁ δὲ . . . σκωπτίλος] σκωπτίλος ὁ τελέας ἦν M—σκωπτίλος] σκωπτικός ἀνθρωπος RΣ—οὖν] δὲ σι R οὖν ὅτι Γ²EP ὅτι M—ἕάν] ἦν R—οὗτος ὄρνις] ὄρνις οὗτος R—δε] om. RM—διεβάλλετο] διαβάλλεται P—εὐμεταβλητος] μετάβλητος P—τοὺς τρόπους] τοῖς τρόποις M—γὰρ] δὲ M—καὶ δειλία] om. M—ὀψοφαγία] ὀψοφαγία R—καὶ νοσφισμῶ] om. R—νοσφισμῶ . . . τελέα] τοῖς λοιποῖς κακοῖς· καὶ σκωπτίλος ἦν M—τὸ] τῷ ΓΓ² τὸν RP—τελέα] τελέαν RP

168 Om. R—S τίς Γ [[τίς . . . τελέας] τίς . . . τελέας ἐρεῖ ταδὶ G τίς ὄρνις οὗτος Γ—M*] πλάτων . . . πολλὰ] om. M—σύρφακι· ἐπὶ] ἐν σύρφακι περὶ Σ—τελέου] τελέα G—γλώτῃ] γλώττῃ ΓΓEPΣ—λέγει] φθέγγεται Σ—συμμαχος . . . ὅτι] ἄλλως σύμμαχος φησὶν· ὅτι M—τελεα] Γ² τελέαν ΓM—καὶ . . . βασιλίσκω] om. M—ταῶν] ταῶνι ΓEP

168 Om. GRΓMP—ὄρνις οὗτος) Γ⁸]

170 Om. R—S ἀτέκμαρτος ΓM [[ἀτέκμαρτος] ἀτέκμαρτον G] οἶον] οἶονεῖ Γ μὴ καταλαμβανόμενος· τὸ δὲ οὐδὲν· οἶον M—οὐκ ἐμφαίνων] Γ² ἀποφαίνων Γ—ἐμφαίνων] ἐμφαίνων· δύναται δὲ τοῦτο· καὶ ἐπὶ ἀτέκμαρτος νοεῖσθαι M

170 Om. VGEMP

172 Om. VG—S πόλιν Γ S οἰκίσατε M—μίαν πόλιν) E [[μίαν πόλιν ΓP] καλεῖ νῦν πόλιν] καλεῖ πόλιν νῦν ΓEP πόλιν νῦν καλεῖ M

175 Om. GM—S περιάγε R S νῦν ἄνω Γ—νῦν ἄνω) E [[βλέπε νῦν ἄνω ΓP] ὡς] ὥστε R—ἰδῶν] ἰδεῖν RΓEP

but the received reading is sound: “ex cuius volatu nullum *augurium* capi potest” Bernhardy.

172 νῦν: i.e. presently he will call it πόλος.

177 εἰ διαστραφήσομαι: 'εἰ τὸν τράχηλον κλάσω.'

179 ὄρνιθων πόλος: τὸ μὲν τι παραφράζει 'τὸ προειρημένον' τῶν ὄρνιθων, ὅτι ἔστι τόπος τις αὐτῶν ἐν ᾧ διατρίβουσι, τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίξει, καὶ 'τόπος' καὶ 'πόλος.' ἐξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι· πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος ἀλλὰ τὸ περιέχον ἄπαν. Εὐριπίδης Πειρίθφ·

"καὶ τὸν Ἀτλάντειον φρουρῶν πόλον."

αὐτοῦ τε περιπολουμένου καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων.

πόλος: πόλος παρὰ τὸ πολεῖσθαι ἐν αὐτῷ πάντα.

180 πόλος; τίνα τρόπον; θανμάζει τὴν λέξιν.

181 ὅτι δὲ πολεῖται: ὑπετυμολογεῖν βούλεται τὴν πόλιν.

183 ἦν δ' οἰκίσητε τοῦτο: οἶον 'ἐὰν' τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς περιτειχίσητε.'

184 κεκλήσεται πόλις: ἔπαιξε παρὰ τὸ 'πόλος' σχηματίσας τὴν 'πόλιν.'

185 ὥσπερ παρνόπων: εὐχείρωτοι γὰρ 'τοῖς ὄρνείοις' οἱ πάρνοπες· ἔστι δὲ εἶδος ἀκριδῶν, οἱ δὲ κωνόπων 'λέγουσι'.

186 τοὺς δ' αὖ θεοὺς: ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ πάντων 'τῶν' 'Μηλίων' Νικίαν πέμφαντες Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτοὺς ὥστε

179 Suid. πόλος. — τὸ προειρημένον: Suid. (τῶν προειρημένων MSS.). If this is right, παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὄρνιθων κτέ. means the poet uses another expression (πόλος) for what has previously been said to belong to the birds (namely τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν), to wit that they have a place, etc., but this seems strained. An original expression may lurk in τῶν προειρημένων of which the MSS. give no hint. Blaydes would read τὸ προειρημένον (περὶ) τῶν ὄρνιθων. — καὶ τόπος καὶ πόλος: the 'schematism' is fantastic, although it is true that the two words vary only in a single letter. καὶ πόλις καὶ πόλος Capps. — Εὐριπίδης Πειρίθφ: Nauck 549. — καὶ τὸν . . . πόλον: the rhythm halts. Cf. Clemens Alex. Strom. v 667: τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον (anapaestic), where van Herwerden proposes φρουροῦσι.

πόλος . . . πάντα: the note stands in RE after 179. In Γ the lemma shifts to 180, since Γ combines this and the following note.

181 ὑπετυμολογεῖν . . . πόλιν: i.e. through the successive stages indicated by πολεῖσθαι and πόλος, one ultimately reaches the true derivation of πόλις! Cf. the scholium on 184.

183 οἶον ἐὰν: oiovel (oion ei MSS. except R) Küster, retaining ἐὰν before περιτειχίσητε.

185 τοῖς ὄρνείοις: Rutherford (οἱ ὄρνεις R). — λέγουσι: Dindorf, who thought this was the reading in R.

186 Suid. λιμὸς Μηλίων. Apost. x 70. Cf. Schol. 362. — πάντων τῶν: τῶν ἀποστάντων Wolf. τῶν Küster. — Μηλίων: Palmerius, for Μηλιέων, Μαλιάνων, of the MSS. This geographical misconception may, in the transmission of the comment, have induced the statement made below Μῆλος δὲ ἐστὶ πόλις Θεσσαλίας. — Νικίαν: Τισίαν Wasse. Cf. Thuc. v 84. But it is more likely that Νικίαν

177 intm. int. p. v.] τὸν τράχηλον κλασῶ :

179 inf.] ὀρνίθων πόλος: — τὸ μὲν τι παφράζει τῶν προειρημένων. τῶν ὀρνίθων ὅτι ἔστι τόπος τίς αὐτῶν ἐν ᾧ διατρίβουσι. τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνοματος παίζει. καὶ τόπος καὶ πόλος. ἐξῆς δὲ ετυμολογεῖ αὐτὸν ἀπο τοῦ πολέισθαι. πόλον γὰρ οἱ παλαιοί. οὐχ' ὡς οἱ νεώτεροι σημεῖόν τι καὶ πέρασ ἀξονος. ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. εὐριπίδης περιίθω. καὶ τὸν ἀτλάντιον φρουρὸν πόλον. αὐτοῦ τὲ περιπολουμένου. καὶ διαυτοῦ πάντων ἐρχομένων: —

179 R 55' ext.] πόλος παρὰ τὸ πολέισθαι ἐν αὐτῷ τὰ πάντα: —

180 ὥσπερ) θαυμάζει τὴν λέξιν

181 intm. int. p. v.] υφετυμολογεῖν βουλεται τὴν πολιν

183 inf.] ἦν δι' οἰκίσητε τοῦτο: — οἶον εἰ τὸ μέσον τοῦ ουρανοῦ. καὶ τῆς γῆς ἐὰν περιτειχίσητε: —

184 intm. int. p. v.] ἐπαίξεν παρα το πολος σχηματίσας τὴν πόλιν: —

185 99' sup.] ὥσπερ παρνόπων: — εὐχείρωτοι γὰρ οἱ πάρνοπες ἔστι δὲ εἶδος ἀκριδῶν. οἱ δὲ κώνωπες: —

186 99' sup. et ext.] τοὺς δ' αὖ θεοὺς: — * * * πελοποννησιακοῖς κατα πάντων μηλιάων νικίαν πεμφαντες ἀθηναῖοι ἐπι τοσοῦτον ἐπολιωρκησαν αὐτοὺς

177 Om. GM — S διαστραφήσομαι Γ [[εἰ διαστραφήσομαι Γ — διαστραφήσομαι δὲ P*]] τὸν] εἰ τὸν R ἀντὶ τοῦ τὸν Γ

179 Om. RM — S πόλος Γ [[ὀρνίθων πόλος] ὀρνίθων πόλον E]] παφράζει] παραφράζει GΓEPΣ — τῶν προειρημένων] τὸ προειρημένον Σ — τίς] om. G — ἐξῆς δὲ] ἐξῆς δὲ καὶ Γ ἐξῆς P — αξονος] Γ² ἄξιον Γ — ἀτλάντιον] ἀτλάντειον Γ — φρουρὸν] Γ² φρουρῶν GΓP — αὐτοῦ] ὡς αὐτοῦ P

179 Om. VGP — S τίνα Γ S πόλος M [[πόλος; τίνα τρόπον Γ]] πόλος . . . πάντα] ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολέισθαι. ὃ ἔστιν ἀναστρέφεισθαι M — πόλος] om. E — τὰ] om. Γ

180 Om. GMP — πόλος, τίνα) R ὥσπερ εἶποι) E [[Γ*]] θαυμάζει τὴν λέξιν] θαυμάζει δὲ τὴν λέγουσιν Γ θαυμάζει δὲ τίνα λέξιν Γ²

181 Om. GM — S διέρχεται Γ [[διέρχεται Γ ὅτι δὲ πολείται P]] υφετυμολογεῖν] υφετυμολογεῖν R — τὴν πολιν] τὸν πόλον R

183 S οἰκίσητε Γ S ἦν M [[ἦν δι' οἰκίσητε τοῦτο] om. R ἦν δ' οἰκίσητε Γ ἦν δ' οἰκίσητε τοῦτο EP]] εἰ] εἰς R — μέσον] μέσον φησὶ M — ἐὰν] om. M (erasure in Γ) — περιτειχίσητε] περιτειχίσετε ΓM

184 Om. G — S p. v. R S κεκλήσεται Γ S τοῦ M [[κεκλήσεται πόλος ΓP]] παρα το πολος] ἐκ τοῦ πόλος M ἐκ τοῦ πόλου P — τὴν πόλιν] om. M

185 S παρνόπων ΓM [[ὥσπερ παρνόπων] om. R παρνόπων Γ]] οἱ πάρνοπες] οἱ ὄρνεις οἱ πάρνοποι R — ἀκριδῶν] ἀκρίδος GM ἀκρίδων RΓEP — κώνωπες] κωνώπων λεγει R κωνώπων ΓEMP

186 Om. RGM]] * *] vellum destroyed V ἐν τοῖς GΓ²EP — πελοποννησιακοῖς] πελοποννησιακοῖς GΓ² — μηλιάων] om. Σ μηλιαίων P — ἐπολιωρκησαν]

λιμῷ διαφθεῖραι· τῷ δὲ πρώτῳ ἔπει Νικίας Μῆλον παρεστήσατο οὐ μόνον μηχανῶν παραγωγῇ ἀλλὰ καὶ λιμῷ διὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν πρώην ὑποτελή οὖσαν.

λιμῷ Μῆλιφ: ἀντὶ τοῦ 'μεγίστῳ'. Μῆλος δέ ἐστι πόλις Θεσσαλίας, καὶ οἱ Μῆλιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων λιμῷ ἐπέεσθησαν καὶ προδεδώκασιν ἑαυτούς.

189 Βοιωτοὺς δίδον αἰτούμεθα: πολέμοι ἦσαν οἱ Βοιωτοὶ τοῖς Ἀθηναίοις συλλαβόντες Ἰακεδαμονίους διὰ Δεκέλειαν μαχομένοις· ὅτε οὖν θέλουσιν Ἀθηναῖοι εἰς Πυθῶ ἀπελθεῖν, δηλοῦσι Βοιωτοῖς παρακαλοῦντες ὑποχωρῆσαι τῆς ὁδοῦ.

ἄλλως: τινὲς φασὶ μεταξὺ Πυθῶς καὶ Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι ἀπελθεῖν Ἀθηναίους εἰς Πυθῶ εἰ μὴ παρέλθωσι Βοιωτίαν. παίζει δέ· τότε γὰρ μόνον δίδον ζητοῦσιν ὅταν στρατεύμα διάγῃ, ὅταν δὲ ὀλίγοι καὶ εἰρηνικοὶ ἢ καθ' ἓνα, οὐκέτι.

192 καὶ τοῦ χάους: χάους ἀντὶ τοῦ ἀέρος ἦν, ὡς Ἰβυκος·

“ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει.”

193 διαφρήσετε: διαφορήσετε, διαπέμψετε.

194 μὰ νεφέλας: νεφέλη εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ. οὕτω δὲ τὰ προστυχόντα ὤμνον·

“Γ' μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς.”

occurs by confusion of the expedition of 416 B.C. with that of 426 B.C. Cf. Thuc. iii 91. — αὐτῶν: Qu. αὐτῆν?

ἐπέεσθησαν: Porson. — προδεδώκασιν: the tense seems wrong. Qu. προδιδάσιν? παραδεδώκασιν Portus.

The note in Photius, λιμῷ Μῆλιφ· παροιμία· ἐπει' Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μῆλους πολιορκοῦντες λιμῷ ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ, was originally, probably, a note on Aves 186. Cf. Suid. λιμὸς Μῆλιαῖος; Hesych. λιμῷ Μῆλιφ; Zenob. iv 94; Diog. vi 14.

189 συλλαβόντες: συμβαλόντες MSS., but συμβάλλω expresses the idea of hostile encounter, not assistance.

Suid. ὡς Πυθῶδε. — εἰ: with the subjunctive.

192 Suid. χάος. — Ἰβυκος: Bergk III 246. The ascription of the verse to Ibycus is probably an error, and the verse is wrongly quoted. Cf. Bacchylides v 27 (ed. Kenyon): νωμᾶ-|ται δ' ἐν ἀτρίτῳ χάει, in description of the eagle. ἀλλοτρίῳ in the scholium repeats ἀλλοτρίας of the text of Aves 192. Suid. (cod. A) has ποτᾶται.

193 Suid. ὡς Πυθῶδε, διαφρήσετε, and οὐ διαφρήσετε.

194 Suid. νεφέλαι and μὰ γῆν. — The scholiast quotes such parts as suit his purpose of the ἔμμετρος ὄρκος ascribed to Demosthenes (Plut. Dem. 9), of which Antiphanes and Timocles made jest. Cf. M. II 156 and 613; K. II 128 and 466.

194 S νεφέλας ΓΜ [μὰ νεφέλας] om. R] νεφέλη εἶδος P ἢ καπνώδης ἐκ γῆς ἀναθυμίας καὶ εἶδος Σ — θηρευτικοῦ] θηρατικοῦ Γ — οὕτως . . . ποταμούς] om. M — οὕτως] οὕτω ΡΓΕΡΣ — προστυχόντα] τυχόντα Σ — κρήνας] κρήνης R

ὥστε λιμῶ διαφθεῖραι· τῷ δε πρώτῳ ἔτει νικίας μῆλον παρεστήσατο οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ ἀλλὰ καὶ λιμῶ· δια τὸ ἀποστεῖναι αὐτῶν πρῶην ὑποτελεῖ οὖσαν: —

186 99' ext.] λιμῶ· μηλίω: — ἀντι του μεγίστω· μῆλος γάρ ἐστὶ πόλις θεσσαλίας καὶ οἱ μῆλιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ ἀθηναίων λιμῶι ἐπεισθησαν καὶ προδεδωκασιν ἑαυτοὺς: —

Fol. 99'. Vv. 188–219.

189 ext.] βοιωτοὺς δίοδον αἰτουμεθα: — πολέμοιο ἦσαν οἱ βοιωτοὶ τοῖς ἀθηναίοις συμβαλοντες λακεδαιμονίοις· διὰ δεκέλειαν μαχομενοὺς· ὅτε οὖν θελουσιν ἀθηναίοι· εἰς πυθῶ ἀπελθεῖν δηλοῦσι βοιωτοῖς παρακαλοντες ὑποχωρήσαι τῆς ὁδοῦ: ἄλλως τινὲς φασὶ μεταξύ πυθῶς καὶ αττικῆς εἶναι τὴν βοιωτίαν καὶ οὐχ οἶον τε εἶναι ἀπελθεῖν ἀθηναίους εἰς πυθῶ εἰ μὴ παρέλθωσιν βοιωτίαν· παίζει δὲ τότε γὰρ μόνον δίοδον ζητοῦσιν· ὅταν στράτευμα διάγῃ· ὅτ' ἂν δὲ ὀλίγοι καὶ εἰρηνικοί· ἢ καθ' ἓνα οὐκέτι: —

192 ext.] καὶ τοῦ χαιους: — χαιους ἀντι του ἀέρος νῦν ὡς ἴβυκος ποτάται δὲ ἐν ἀλλοτρίῳ χαιε —

193 R 55'' διαφρήσετε) διαφορησεται διαπεμψεται

194 ext.] μα νεφέλας: — νεφέλη εἶδος δικτυου θηρευτικοῦ οὕτως δὲ τὰ προστυχόντα ὤμνον μα κρηνας· μὰ γῆν μα ποταμοὺς: —

ἐπολιόρκησαν Γ²EP — ὥστε] ὥστε καὶ G — διαφθεῖραι] Γ²v διαφθεῖρειν Γ² — ἀποστεῖναι] ἀποστήναι Γ²EPΣ

186 S μηλίω GM [[λιμῶ] om. R] ἀντι] λιμῶ μηλίω· ἀντι M — γάρ] δὲ RΓEMPΣ — ἐστὶ] om. RΣ — πόλις] πόλις ἀθηναίων καὶ Γ — θεσσαλίας] θεσσαλίας GRΓEMP — καὶ οἱ] οἱ δὲ Σ — ὑπο ἀθηναίων λιμῶι] λιμῶ ὑπὸ Ἀθηναίων Σ — ἀθηναίων] τῶν ἀθηναίων M

189 S δίοδον Γ S πυθῶ M [[βοιωτοὺς δίοδον αἰτουμεθα] πυθῶ δὲ βοιωτοῦς R βοιωτοὺς δίοδον Γ] πολέμοιο . . . ἄλλως] om. R — τοῖς ἀθηναίοις] τῶν ἀθηναίων EP — συμβαλοντες] συμμαχοῦντες G — μαχομενοὺς] Γ² μαχομένους ΓEMP — θέλουσιν] θέλωσιν Γ — ὑποχωρήσαι] ὑποχωρεῖν GM — ἄλλως . . . οὐκέτι] om. Γ — ἄλλως . . . παίζει δὲ] om. M — ἄλλως] om. Γ² — πυθῶς] πειθῶς Γ²E τῆς πυθῶς Σ — αττικῆς] τῆς Ἀττικῆς Σ — βοιωτίαν] βοιωτίαν Γ² — ἀπελθεῖν . . . πυθῶ] Ἀθηναίους εἰς Πυθῶ ἀπελθεῖν Σ — πυθῶ] πειθῶ Γ² — βοιωτίαν] βοιωτίαν Γ² — παίζει . . . ζητοῦσιν] ἢ οὐτω μόνον γάρ τότε δίοδον αἰτοῦσιν R — τότε γὰρ . . . ζητοῦσιν] τότε δὲ ζητοῦσιν ἐν δώροις διελθεῖν M — μόνον δίοδον] δίοδον μόνον Γ² — ζητοῦσιν] ἤτουν Σ — ὀλιγοι . . . καθ' ἓνα] καθ' ἓνα καὶ εἰρηνικῶς ἢ καθένα R — καθ' ἓνα] καθέν M

192 S χάους GM [[καὶ τοῦ χαιους] om. R] χαιους . . . νῦν] τοῦ ἀέρος νῦν λεγει R — χαιους] om. M — ἀντι . . . νῦν] νῦν ἀντι τοῦ ἀέρος Γ — ὡς . . . χαιε] om. R — ὡς] καὶ M — ποτάται] πωτάται Σ — ἀλλοτρίῳ] Γ² om. Γ

193 Om. VGM — S διαφρήσετε Γ — διαφρήσετε) E [[διαφρήσετε Γ διαφρήσετε δὲ P*] διαφορησεται διαπεμψεται] διαφορησεται διαπέμψετε ΓEPΣ διαφορησεται, διαπέμψετε Σv

199 βαρβάρους ὄντας: ἀντὶ τοῦ 'ἀφώνους' ἢ 'ἀνηκόους ἀνθρώπων καὶ μὴ εἰδόμενος αὐτῶν τὴν φωνήν.' ἵνα δὲ μὴ θαυμάσῃ ἀκούσας, — 'σὺ αὐτοῖς διηγῆσθαι ὀρνέους οὖσι, ὅτι νοοῦσιν ἐξ ἐμοῦ διδαχθέντες.'

202 λόχημν: τόπος σύμφυτος.

203 τὴν ἐμὴν ἀηδόνα: ἀηδόνα τὴν Πρόκνην γαμετὴν οὖσαν, ἣτις εἰς ἀηδόνα μετεβλήθη.

204 καλοῦμεν αὐτούς: ἐν σχήματι εἴρηκεν ἀπὸ τοῦ ἐνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικόν. καὶ πρὸς τὸ σχῆμα τὸ χ.

καλοῦμεν αὐτούς: γράφεται καὶ 'καλοῖμ' ἀν αὐτούς.'

209 ἄγε σύννομέ μοι: ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς· τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. 'λέγει δὲ τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς τὴν ἀηδόνα.' μελικῶς δὲ ἄρχεται, τὸ δὲ μέτρον ἐστὶν ἀκατάληκτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον.

210 χῦσον: γράφεται λῦσον καὶ ἄσον.

211 θρηνεῖς: λείπει παῖδα.

212 πολύδακρυον Ἴτυν: τὸν Ἴτυν διακόψασα παρέθηκε τῷ πατρὶ πρὸ τῆς ἀπορνεώσεως.

Ἴτυν: τὸν Ἴτυλον ὡς Ὁμηρος λέγει.

213 ἐλελιζομένη: ἀντὶ τοῦ στρεφομένη.

διεροῖς: διύγροισ, ἐκ τῶν δακρύων.

215 μίλακος: μίλαξ εἶδος φυτοῦ.

199 Suid. βαρβάρους.

202 Suid. λόχημη.

209 Suid. σύννομε. — λέγει δὲ . . . ἀηδόνα: the phraseology of Suidas. But the fact is stated also in variants of the first scholium on 209. In all the MSS. the first note on 209 (see the Transcript) stands just before the verse.

210 Suid. λῦσον νόμος.

211 The note stands after 211 in R as well as in V; as interlinear over θρηνεῖς in E. The lemma, therefore, is θρηνεῖς. The scholiast interprets the verse to mean *that you chant in lament of our child, Itys mine and thine.*

212 Ὁμηρος: Od. T 522.

ἄσον] αντι του ἄσον RΣ γράφεται καὶ λῦσον· ἀντὶ τοῦ ἐφάπλωσον· καὶ ἄσον· ἀντὶ τοῦ τραγῳδῆσον M

211 Om. GFMP — θρηνεῖς) E]

212 Om. R — S πολύδακρυον ΓM] Ἴτυλον] ἴτυν ΓEP

212 Om. VGTEMP

213 S a. v. R S διεροῖς Γ S ἐλελιζομένη M [διεροῖς μέλεσι Γ — διεροῖς δὲ P*] διύγροισ] αντι του στρεφομένη ἡχῶ αντι του ἡ φωνή σου· διεροῖς δὲ διύγροισ R στρεφομένη· ἢ ἐξηχουμένη· καὶ διεγευρομένη· διεροῖς δὲ διύγροισ M — ἐκ] ὑπὸ M

215 Om. Γ — σμίλακος) R μίλακος) Γ²E [M*P*] μίλαξ] om. R μίλαξ δὲ ἐστὶν M μίλαξ δε P — φυτοῦ] βοτάνης P

199 ext. et inf.] βαρβάρους ὄντας: — ἀντι τοῦ αφώνους· ἢ ἀνηκόους ἀνθρωπων καὶ μὴ εἰδότας αὐτῶν τὴν φωνήν· ἴνα δὲ μὴ θαυμάσῃ ἀκουσας· σὺ αὐτοὺς διηγῆσθαι ὀρνέους οὖσι· ὅτι νοοῦσιν ἐξ ἐμοῦ διδαχθέντες: —

202 R 55'' (λόχμην) τόπος σύμφυτος

203 inf.] τὴν ἐμὴν ἀήδονα: — ἀηδόνα τὴν πρόκνην γαμετὴν οὖσαν ἢ τῆς εἰς ἀηδόνα μετεβληθῆ: —

204 inf.] καλοῦμεν αὐτοὺς: — ἐν σχήματι εἴρη··· ἀπο ἐνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικὸν καὶ πρὸς τὸ σχῆμα· τὸ χ̄: —

204 R 55'' καλοῦμεν αὐτοὺς) γραφεται καὶ καλοῖμι ἀν αὐτοὺς·

209 intm. a. v.] ἔποψ πρὸς τὸν ἀνδ···

209 inf.] ἔγε σύννομέ μοι: — ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου· καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς· τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων μελικῶς δὲ ἄρχεται τὸ δε μέτρον ἐστὶ καταληκτικὸν ἀναπαιστικὸν δίμετρον: —

210 Γ 121' inf. S χύσον] χύσον δ' ἱεροῦς νόμοις ἱερῶν ὕμνων: — μερικῶς ἄρχεται· ἔστι δὲ μέτρον καταληκτικὸν ἀναπαιστικὸν δίμετρον: —

210 int. S χύσον] γραφεται λύσον καὶ ἄσον

211 intm. ext. p. v.] λειπεί παιδα

212 inf.] πολύδακρυ· ἴτυν: — τὸν ἴτυλον διακόψασα· παρεθῆκε τῷ πατρὶ προ τῆς ἀπορνεώσεως: —

212 R 55'' ἴτυν) τὸν ἴτυλον ὡς ὄμηρος λεγεί

213 int. S διεροῖς] διυγροῖς ἐκ τῶν δακρῶν: —

215 int. S μίλακος] μίλαξ εἶδος φυτοῦ: —

199 S αὐτοὺς Γ S βαρβάρους M [[βαρβάρους ὄντας] βαρβάρους R ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας Γ]] ἢ om. R — ἴνα . . . διδαχθέντες] om. R — δὲ] om. P — αὐτοὺς] αὐτοῖς GΓEP — οὖσι] οὖσι φησιν P

202 Om. VGFM — (λόχμην) Γ³E [[ἐς τὴν λόχμην P]] τόπος σύμφυτος] σύμφυτος τόπος Γ³E λόχμη δασὺς τόπος πλαγία σύμφυτος καὶ λοχμώδης PΣ

203 S ἀηδόνα ΓM [[τὴν ἐμὴν ἀήδονα] om. R ἀηδόνα P]] ἀηδόνα . . . οὖσαν] ἐμὴν ἀηδόνα λεγεί· ἐπεὶ ἡ πρόκνη γαμετὴ αὐτοῦ ἦν R — ἀηδόνα] om. P τὴν ἀηδόνα Γ — ἢ τῆς] ἴτυς G ἥτις RΓEMP

204 Om. R — S a. v. Γ S καλοῦμεν M]] εἴρη··· εἰρήνης G εἴρηκεν ΓEP εἴρηται M — ἀπο] ἀπὸ τοῦ Γ — καὶ . . . χ̄] om. M — καὶ] om. Γ

204 Om. VGIMP — καλοῦμεν) Γ²E]] καὶ] om. Γ²E — ἀν] γ' ἀν Γ²E

209 πρὸς τὸν ἀνδ···] om. RΓP πρὸς τὸν ἀνδρα Γ²E πρὸς τὴν ἀηδόνα GΓ²vM

209 S σύννομέ ΓM]] ὀρνέων] ὀρνέων· λέγει δὲ τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς τὴν ἀηδόνα Σ — μελικῶς . . . δίμετρον] μελικῶς ἀρχεται R — μελικῶς δὲ] μερικῶς Γ — καταληκτικὸν . . . δίμετρον] ἀνάπαιστον (ἀναπαιστικὸν Γ²) δίμετρον ἀκατάληκτον (add. ἀνάπαιστον Γ²) ὁ δὲ ἔποψ πρὸς ἀηδόνα Γ ἀνάπαιστος δίμετρος ἀκατάληκτος M

210 Om. VGREMP]] καταληκτικὸν] erased Γ²

210 Om. ΓP — S χύσον M — λύσον) R χύσον) Γ²E]] γραφεται . . .

- ἦχώ: 'ἡ ἱερὰ ἦχώ ἀνέρχεται.' τὸ δὲ χωρεῖ ἀντὶ τοῦ χωρήσει.
 ἦχώ: ἀντὶ τοῦ 'ἡ φωνή σου.'
- 217 τοῖς σοῖς ἐλέγοις: ἀντὶ τοῦ 'τοῖς θρήνοις,' εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ 'εἰ εἰ λέγειν.' Δίδυμος δὲ φησιν ὅτι οἱ πρὸς αὐτὸν ἀδόμενοι θρήνοι, τὸν γὰρ αὐτὸν πένθιμον ὑπειλῆφθαι.
- 218 ἀντιψάλλον: ἀντὶ τοῦ ἀνακρούων, ψαλμὸς δὲ κυρίως ὁ τῆς κιθάρας ἦχος.
- 222^b αὐλεῖ: τοῦτο παρεπιγέγραπται δηλοῦν ὅτι μιμεῖται τις τὴν ἀηδονά ὡς ἔτι ἔνδον οὔσαν ἐν τῇ λόχμῃ.
- 224 κατεμελίτωσε: 'ἠδύτητος ἐπλήρωσεν.'
- 225 οὔτος: τί ἔστιν; οὐ σιωπήσει; πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται.
- 227 ἐπό· ποί· πό· πό· πό·: ταῦτα δεῖ ὀξύτόνως προφέρεσθαι τῇ φωνῇ ὥστε ἦχον ὀρνέου προφαίνεσθαι κατὰ μίμησιν.
- 228 ἰώ ἰώ ἰτώ: προσκαλεῖται τοὺς ὄρνιθας ἵνα συμβουλευσῇ τὴν πόλιν κτίσαι. τὸ δὲ ὄλον εὐκαίρως ὁ ποιητῆς· βούλεται (γὰρ) τὸν χορὸν 'εἰσαῖξαι' τῶν ὀρνέων.
- 231 κριθοτράγων: κριθοφάγων· κοινῶς δὲ εἶπεν, οὐ γὰρ πᾶν ὄρνεον κριθᾶς ἐσθίει.

215 ἦχώ: the last two notes (cf. R on 213) paraphrase καθαρά χωρεῖ ἦχώ. Qu. καθαρά χωρεῖ: ἡ ἱερὰ φωνή σου ἀνέρχεται?

218 ἀνακρούων: *pulsans*. The definition ignores the force of ἀντι- in ἀντιψάλλον as obvious. — ψαλμὸς . . . ἦχος: the other meaning the writer has in mind is the 'twanging' of the *dowstring*. (Cf. ψαλμοὶ τόξων Eur. Ion 173.) He does not intend, in κυρίως, to point a distinction between φόρμιγγε and κιθάρα. The two instruments were manipulated in precisely the same manner, and in Homer are identical.

224 Suid. κατεμελίτωσεν.

227 Suid. ἐποποι. — ἐπό· ποί· πό· πό· πό·: the reading of the *text* of the play in V. — τῇ φωνῇ: in Suid. as well as in R. — προφαίνεσθαι: προφέρεσθαι is the vulgate reading in Suid., adopted by all the editors, but προφαίνεσθαι has there the support of cod. ABVE.

228 ἰώ ἰώ ἰτώ: the reading of the *text* in V. — τὸ δὲ ὄλον . . . χορὸν: τὸ δὲ ὄλον εὐκαίρως ὁ ποιητῆς λέγει· βούλεται γὰρ τὸν χορὸν Clausen. — εἰσαῖξαι: Wright, citing Nub. 543: οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' ἰὸν ἰὸν βοᾶ.

231 Suid. κριθοτράγων. — κοινῶς δὲ εἶπεν: the poet is using the word generally, i.e. generically. The note is rhetorical. For other similar cases of synecdoche remarked by the commentator, cf. Schol. Av. 39, 254, 1611.

συμβουλευσῇ] συμβουλευίσθηται M — τὴν πόλιν κτίσαι] περὶ τῆς πόλεως M — ὄλον] λον P — ευκαίρως . . . βούλεται] ὁ ποιητῆς βούλεται· ευκαίρως M

231 S κριθοτράγων RGM [κριθοτράγων] om. R [κριθοφάγων κοινῶς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν κριθοφάγων εἶπε κριθοτράγων· οὐ κοινῶς M — κριθοφάγων] ἀντι του κριθοφάγων R — κοινῶς] ὁκοινῶς P — ἐπεὶ οὐ] εἶπεν ου γαρ R

215 int. S ἤχῳ] ἡ ἱερά ἤχῳ ἀνέρχεται τὸ δε χωρεῖ, ἀντι του χωρήσει: —

217 int. S τοῖς] τοῖς σοῖς ἐλέγοις: — ἀντι του τοῖς θρήνοις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐ ἔ λέγειν δίδυμος δέ φησι ὅτι οἱ πρὸς αὐτὸν ἀδόμοι θρήνοι τὸν γὰρ αὐτὸν πένθιμον ὑπελήφθαι: —

218 int. S ἀντιψάλλον] ἀντιψαλλων: — ἀντι τοῦ ἀνακρούων ψαλμος δὲ κυρίως. ὁ τῆς κιθάρας ἤχος: —

Fol. 99''. Vv. 220–249.

222^b sup.] αὐλεῖ: — τοῦτο παρεπιγράπται. δηλοῦν ὅτι μιμεῖται τις τὴν ἀηδὸνα ὡς ἔτι ἔνδον οὔσαν ἐν τῇ λοχημῇ: —

224 intm. int. S κατεμελίτωσε] ἡδυτητος ἐπληρωσεν: —

225 int. S οὔτος] πρὸς ἀλλήλους διελέγοντο

227 sup.] ἐπο ποί: — πό πό πό: ταῦτα δεῖ ὄξυτονως προφέρεσθαι ὥστε ἦχον ὄρνέου προφαίνεσθαι καταμίμησιν: —

228 sup. et ext.] ἰω ἰώ ἰά: — προσκαλεῖται. τοὺς ὄρνιθας ἵνα συμβουλεύσῃ τὴν πόλιν κτίσαι τὸ δὲ ὄλον ευκαίρως ὁ ποιητῆς βούλεται τὸν χορον εἰσάξει τῶν ὄρνέων: —

231 ext.] κριθοτράγων: — κριθοφάγων κοινῶς δε. ἐπει οὐ πᾶν ὄρνεον κριθᾶς ἐσθίει: —

215 S ἤχῳ Γ S διὰ M — χωρεῖ) R [[μίλακος ἤχῳ Γ ἤχῳ P]] ἡ . . . χωρεῖ] om. R — ἀνέρχεται] Γ² ἀπέρχεται Γ — τὸ δε χωρεῖ] om. G

217 S ἐλέγοις Γ S χρυσοκόμας M [[τοῖς σοῖς ἐλέγοις] om. R]] ἀντι του] ἐλέγοις R τοῖς ἐλέγοις ἀντι τοῦ Γ χρυσοκόμας ἀκούων τοῖς ἐλέγοις. ὁ ἐστι M — δίδυμος . . . ὑπελήφθαι] om. R

218 S ἀντιψάλλον ΓM]] ἀντι τοῦ] om. RM — δεῖ] Γ² γὰρ RΓ — ὅ] οτι R
The thirteenth quire of the Codex Estensis, containing verses 221–601 of the Aves, has been lost.

222^b Om. Γ — S αὐλεῖ M — αὐλεῖ) Γ²]] ὅτι] ὡς M — ὡς . . . λοχημῇ] om. R — ὡς] om. M

224 Om. M — S κατεμελίτωσε Γ — κατεμελιτωσε) G [[οἶον κατεμελίτωσε Γ — κατεμελίτωσεν. P*]] ἡδυτητος] κατεμελίτωσεν. ἀντι του ἡδύτατος R οἶον ἡδυτῆτος Γ — ἐπληρωσεν] ἐπλήρωσε G

225 S ante τί δαί R S σιωπήσει Γ S οὔτος M — τί δαί) G [[οὐ σιωπήσει Γ οὐ σιωπήσεις P]] διελέγοντο] διαλέγονται RΓMP

227 S a. v. 228 R S ἐπό Γ (ἐπό Γ²) S ἐποποί M [[ἐπο ποί: — πό πό πό:] om. R ἐποποί. πο. πο. G ἐποποί Γ ἐποποι ποποπό P]] ταῦτα] τὸ δὲ ἐποποί καὶ τὰ τοιαῦτα P — δεῖ] δὴ R — προφέρεσθαι] προφέρεσθαι τῇ φωνῇ RΣ — ἦχον ὄρνέου] ὄρνέου ἦχον RΣ — προφαίνεσθαι] Γ² προφέρεσθαι ΓMΣ προφαίρεσθαι P

228 S ἰώ Γ S ἴτω (229) M [[ἰω ἰώ ἰά] ἰώ. ἰώ. ἴτω. G ἴτω ἴτω R ἰώ ἰώ Γ ἰώ ἰῶ ἰά P]] προσκαλεῖται] προκαλεῖται RΓ συγκαλεῖται M —

- 232 σπερμολόγων: οἱ γέρανοι.
- 234 ὄσα τ' ἐν ἄλοκι: 'ἐν τῇ τομῇ τοῦ ἀρότρου (περὶ τὴν βῶλον),' ἀντὶ τοῦ 'περὶ τὴν βῶλον τῆς αὐλακος.'
- 235 τιτυβίξεθ': 'ποιὸν ἤχον ἀποτελεῖτε.'
- 237 τίό τίό τίό: μιμούμενος πάλιν τὴν φωνὴν τῶν ὀρνέων καλεῖ αὐτὰ ὁ ἔποψ. ὁμοίως δὲ καὶ ταῦτα ὀξυτονητέον.
- 238 ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσι: ἀντὶ τοῦ 'τοῖς κλάδοις,' ἀπ' εὐθείας δὲ τῆς κλάδος ὡς τὸ τέκος.
- 240 κοτινοτράγα: κότινον ἐσθίοντα, τουτέστι ἀγριέλαιον.
- κομαροφάγα: κόμαρον ἐσθίοντα.
- 242 τριοτό· τριοτό· τοτοβρίξ: ἐκάστου ὀρνέου μιμῆται φωνήν.
- 243 οἱ θ' ἐλείας: ἐλώδεις τόπους στενοῦς, τοὺς ἐλείους στενοῦς τόπους, ἀπὸ τοῦ 'ὁ ἔλειος.'
- 244 ἐμπίδας: ζῶν ἐστιν ἄρα παρὰ τοῖς ὕδασι γινόμενον ὁμοιον τῷ κώνωπι μείζον δὲ τῇ περιοχῇ, κατὰ τὸ μέσον λευκῆ περιεζωσμένον.
- 245 κάπτεθ': ἐσθίετε.

232 οἱ γέρανοι: cf. γέρανος, ὅστις καὶ σπερμολόγος καλεῖται Du Cange s. v. σπερμολόγος. But the σπερμολόγος was probably the rook, which had no special name. Cf. Harp. σπερμολόγος· λέγεται τι μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιδῶδες σπερμολόγος, ὠνομασμένον ὡς ἔοικεν ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν, οὐ μνημονεῖται Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρνισι. Cf. Suid., Hesych., E. M., σπερμολόγος, where the epithet κολοιδῶδες is repeated. Qu. al. κορώναι?

234 Suid. ἄλοκι. — ὄσα τ' ἐν ἄλοκι: the lemma, if complete, would be ὄσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶλον ἄμφι. In R the signum is attached to βῶλον.

235 Suid. τιτυβίξετε. — τιτυβίξεθ': in the text of all the annotated MSS. except U ἄμφι and τιτυβίξετε are separated, respectively ending and beginning two verses.

237 Suid. ἐποποι.

238 Suid. κλάδεσι.

240 Suid. κοτινοτράγα.

242 τριοτό· τριοτό· τοτοβρίξ: the reading of the text in R. — ὀρνέου: ὀρνέου γένους Γ, γένους ὀρνέου U.

243 Suid. ἐλείας.

244 Suid., Hesych., ἐμπίς. Zon. 701. Cf. Schol. Nub. 157. — παρὰ τοῖς: Suid., Hesych.; ἐν τοῖς Zon., Portus. Cf. εἶδος κώνωπος παραποτάμιον ζώνην ἔχοντος Schol. Nub. 157. ἐστ' ἐν ὕδασι for ἐστὶν ὕδασι Wright.

245 Suid. ἐμπίς.

γινόμενον] γινόμενον Γ — τῷ] om. Σ — μείζον] μείζων Μ — κατὰ] καὶ κατὰ Σ — περιεζωσμένον] περιεζωσμένη Μ

245 Om. ΓΜ — κάπτεθ' ΓΓ²) [κάμπτετε δὲ P*] ἐσθίετε] ἐσθίεται Γ² καταβάλλετε ἐσθίετε P

- 232 intm. int. p. v.] οἱ γέρανοι
 234 ext.] ὄσα τ' ἐν ἄλοκι: — ἐν τῇ τομῇ τοῦ ἀρότρου· ἀντι τοῦ περι τὴν βῶλον· τῆς αὔλακος: —
 235 intm. int. p. v. S om. text] ποῖον ἤχον ἀποτελεῖτε.
 237 ext.] τιὸ τιὸ τιὸ: — μιμούμενος πάλιν τὴν φωνὴν τῶν ὀρνέων καλεῖ αὐτὰ ὁ ἔποψ: —
 238 ext.] ἐπι κισσοῦ κλάδεσιν: — ἀντι του τοῖς κλάδοις ἀπ' εὐθείας δὲ τῆς κλάδος ὡς τὸ τέκος: —
 240 intm. int. p. v.] κότινον ἐσθίοντα τουτεστι ἀγριέλαιον:
 240 intm. int. p. v.] κόμαρον ἐσθίοντα: —
 242 intm. int. p. v.] ἐκάστου ὀρνέου μιμεῖται φωνήν: —
 243 ext.] οἱ θ' ἐλείας: — ἐλώδεις τόπους στενοῦς· τοὺς ἐλείους στενοῦς τόπους· ἀπὸ τοῦ ὁ ἐλείας: —
 244 ext.] ἐμπίδας: ζῶον ἐστὶ ὕδασι γινόμενον ὁμοιον τῷ κώνωπι· μεῖζον δὲ τῇ περιοχῇ· κατὰ τὸ μέσον λευκῷ περιεζωσμένον: —
 245 κάπτεθ') ἐσθιετε: —

- 232 Om. GRΓMP
 234 S βῶλον R S ἄλοκι Γ S ὄσα M [[ὄσα τ' ἐν ἄλοκι] om. R ἐν ἄλοκι Γ] ἐν . . . τοῦ] ἐν τῇ αὔλακι τῇ ἐν τόμφ τοῦ M — τῇ] Γ² om. RΓ — τὴν] om. M
 235 Om. Γ — S τιτυβίζεθ' M — τιτυβίζεθ') Γ² [[ἀμφιτιτυβίζετε P] ποῖον . . . ἀποτελεῖτε] ποῖον ἀποτελεῖ τὸ φθέγγεσθε M — ἤχον] μέλος P — ἀποτελεῖτε] ἀποτελεῖται Γ²
 237 S τιὸ Γ S τιὸ M [[τιὸ τιὸ τιὸ] τιὸ τιὸ τιὸ G τιὸ τιὸ R τιὸ τιὸ Γ τιὸ τιὸ P] μιμούμενος] μιμούμενος δὲ P — τῶν ὀρνέων] om. R — ὀρνέων] Γ² ὀρνίθων Γ — ἔποψ] add. ὁμοίως δὲ καὶ ταῦτα ὀξυτονητέον R ὀξυτονητέον δὲ καὶ ταῦτα ὁμοίως Γ καὶ ταῦτα δὲ ὁμοίως ὀξύτονα M καὶ ταῦτα ὀξυτονητέον Σ
Three pages that follow in the Codex Ravennas, folios 56'' 57' 57'', contain no scholia.
 238 S κισσοῦ Γ S ἐπὶ M] ἀντι του τοῖς] om. Σ — ἀπ'] ἀπὸ Γ ἐγένετο δὲ ἀπὸ M — δὲ] Γ² om. ΓΣ — κλάδος] Γ² τὸ κλάδος ΓM — τὸ] om. MΣ
 240 S κοτινοτράγα ΓM [[κοτινοτράγα Γ κοτινοτράγον P] ἀγριέλαιον] ἀγριελαίαν M
 240 Om. ΓM — κομαροφάγα) GΓ² [[κομαροφάγα P]
 242 Om. ΓMP — τριστό) Γ²] ὀρνέου] ὀρνέου γένους Γ²
 243 S ἐλείας ΓM [[οἱ θ' ἐλείας] ὄσα θ' ἐλείας P] ἐλώδεις . . . ὁ ἐλείας] Γ⁸ εἰς τόπους στενοῦς Γ — ἐλώδεις] τὰς ἐλώδεις διώρυχας· ἢ ἐλώδεις Σ — στενοῦς] ἢ τοὺς στενοῦς M — τοὺς . . . ὁ ἐλείας] om. M — στενοῦς τόπους] τόπους στενοῦς G — ἀπὸ . . . ἐλείας] ἀπὸ τοῦ ἔλος, ἔλειος, ἐλεία Σ
 244 S ὀξυστόμους Γ S ἐμπίδας M [[ἐμπίδας] ὀξυστόμους ἐμπίδας Γ] ζῶον ἐστὶ] ζυῶφιον Σ — ὕδασι] ἢ ἐμπὶς ὕδασι M παρὰ τοῖς ὕδασι Σ —

249 ἀτταγᾶς: ὁ ἀτταγᾶς ὁ ἔχων τὸν λειμῶνα τοῦ Μαραθῶνος· τὰ γὰρ λιμνώδη καὶ λεία χωρία καταβόσκειται ὁ ἀτταγᾶς.

250 ὦντ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα: ὁ 'τέ' περιττός. ἔστι δὲ παρὰ τὸ 'Ἀλκμᾶνος·

“ὄστ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκύνεσσι ἴποτῆται.”

διὸ καὶ Δωρικῶς εἴρηται. τὸ δὲ ἐξῆς· ‘ὦντε φύλα ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης ἄμ' ἀλκύνεσσι ἴποτῆται.’ ἡ δὲ ἀλκύνων θαλάσσιόν ἐστιν ὄρνεον, καὶ ἱστορίαν τοιαύτην περὶ αὐτῆς φασιν, ὅτι ἀπ' ἀνθρώπων ἀπωρνεώθη.

252 νεώτερα: ἀπαγγέλματα δηλονότι ἢ πράγματα.

254 ταναοδείρων: μακροτραχήλων· τὸ μερικὸν δὲ ἐπὶ πάντων ἔταξεν, οὐδὲ γὰρ πάντα ταναοδείρα τὰ ὄρνεα.

256 καινὸς γνώμην: οἷον ‘νέαν γνώμην ἐξηγουμένους.’

261 κικκαβαῦ: μίμημα τοῦτο ποιᾶς φωνῆς τῆς γλαυκός. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς, διὸ καὶ εἶδος αὐτῆς πολλὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ εἰς τιμὴν τῆς θεοῦ ἐν τοῖς νομίσμασιν ἐγχαράττουσι τὴν γλαῦκα· διὰ τὸ χαλκῶδες δὲ ἔχειν τὸ πτερόν λέγεται καὶ χαλκίς· λέγεται δὲ καὶ κύμινδης.

ἄλλως: τὰς γλαυκάς οὕτω φωνεῖν λέγουσιν, ὅθεν κικκάβας αὐτὰς λέγουσιν, ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. οἱ δὲ ἴκικυμίδας, ὡς Καλλίμαχος·

249 Suid. ἀτταγᾶς. — λεία: VGF³MPU. λεία is also the vulgate reading in Suidas and has the support of cod. ABCE; Küster first read ελεια. On the other hand Γ has ἐλώδη. Cf. Schol. Vesp. 257 *εὐρισκόμενον ἐν τοῖς ἔλεσι καὶ τερόμενον ἐν τοῖς πηλώδεσι τόποις καὶ τέλμασιν.*

250 ὁ 'τέ' περιττός: the scholiast's explanation of τέ in 250 as τέ παραπληρωματικόν is an error. — παρὰ τὸ 'Ἀλκμᾶνος: Bergk III 47. — ὄστ': aptly illustrates the scholiast's view. — ποτῆται: the scholiast himself prescribes the Doric form even for Aristophanes. Cobet first corrected the text in 251. — αὐτῆς: αὐτοῦ (Γ) disagrees with the preceding ἡ ἀλκύνων, and αὐτῶν (Γ²M) with the following ἀπωρνεώθη. If αὐτοῦ stands, it must be made to refer to ὄρνεον. — For a long note found in Γ²MP (ἔστι δὲ . . . νεοτούς, Dübner 216 31-42), see the Supplementary Notes.

252 ἀπαγγέλματα: λείπει in Γ²M is due to misunderstanding.

256 Suid. καινὸς γνώμην. — ἐξηγουμένους: set forth. Cf. 162 ff., 550 ff. εἰσηγούμενος in Suid., which Toup defends.

261 κικυμίδας: Bentley. — Καλλίμαχος: frag. 318. — κικυμίδας: Musurus.—

λέγεται καὶ χαλκίς· λέγεται δὲ (δὲ om. P) καὶ κύμινδης (κύμινδης P) Γ²P — χαλκῶδες] G διὰ τὸ χαλκῶδες Gv — κύμινδης . . . ἄλλως] om. M — τὰς . . . λεγουσιν] φασὶ γὰρ οὕτω τὰς γλαυκάς φωνεῖν M — οὐτω] οὔτε G — φωνῆν] Γ φωνεῖν Γ²P — λεγουσιν] λέγουσιν ἔχειν G — ὅθεν] ὅθεν καὶ MP — κικαβάς] κικκαβάς ΓMP — λέ..] λέγειν G λέγουσιν ΓMP — ἐστι . . . ἄθηνας] om. M — ἱερὰ] ἱερεῖα ΓP — κικυμίδας] κικκυβοίδας M κικυμοίδας P — καλλίμαχος]

249 ext.] ἀπταγᾶς: — ὁ ἀπταγᾶς· ὁ ἔχων τὸν λειμῶνα τοῦ μαραθῶνος· τὰ γὰρ λιμνώδη καὶ λεία χωρία καταβόσκεται ὁ ἀπταγᾶς: —

Fol. 100'. Vv. 250–277.

250 sup. S ὦν] ὁ τὲ περιττός ἐστι δὲ παρὰ τὸ ἀλμᾶνος· ὅς τ' ἐπι κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκύνεσι ποτᾶται διὸ καὶ δωρικῶς εἴρηται τὸ δὲ ἐξῆς ὦν τε φύλλα ἐπι πόντιον οἶδμα θαλάσσης ἄμα ἀλκύνεσι ποτᾶται: —

252 intm. ext. p. v.] ἀπαγγέλματα δηλον ὅτι ἢ πράγματα: —

254 sup. S ταναοδείρων] μακροτραχείλων τὸ μερικὸν δὲ ἐπι πάντων ἔταξεν οὐδὲ γὰρ πάνταναοδείρα· τὰ ὄρνεα:

256 intm. ext. p. v.] οἶον νέαν γνώμην ἐξηγούμενος

261 sup. et ext. S κικκαβαῦ] μίμημα τοῦτο ποίας φωνῆς τῆς γλαυκὸς ἐστὶν δὲ ἱερά τῆς ἀθηνᾶς διὸ καὶ εἶδος αὐτῆς πολὺ ἐν τῇ ἀπτικῇ καὶ εἰς τιμὴν τῆς θεοῦ ἐν τοῖς νομίσμασιν ἐν χαράττουσιν τὴν γλαῦκα χαλκῶδες ἔχειν τὸ πτερόν κύμινδῖς λεγεται: — ἄλλως· τὰς γλαύκας οὐτω φωνὴν λεγουσι· ὅθεν κικκαβάς αὐτὰς λέε· ἐστι δὲ ἱερά τῆς ἀθηνᾶς οἱ δὲ κικκωμίδας ὡς καλλιμαχος

249 S ἀπταγᾶς ΓΜ] ὁ] om. M — ὁ ἀπταγᾶς] om. G — τὸν] om. M — τὰ γὰρ . . . καταβόσκεται] Γ⁸ παρὰ γὰρ τὰ ἐλώδη καὶ λιμνώδη βόσκεται χωρία Γ

250 S ὦν τ' ΓΜ — 250, 251) Γ² [[ὦν τ' ἐπι ποντιον οἶδμα Γ ὦν τ' ἐπι πόντιον P] περιττός] Γ περισσοῦς Γ²M — ἐστι . . . εἴρηται] om. M — τὸ] Γ² om. Γ τὰ P — ἀλμᾶνος] ἀλκμᾶνος GGP — ὅς τ'] ὡς τ' Γ — ἀλκύνεσι] ἀλκύνεσσι GP ἀλκύνον Γ² — ποτᾶται] επιποτᾶται Γ² — διε] δ' P — φύλλα] φύλα MP — ἄμα] Γ ἄμ' GΓ²P — ἀλκύνεσι] ἀλκύνεσσι GP ἀλκύνον Γ² — ποτᾶται] Γ επιποτᾶται Γ² add. ἢ δε ἀλκύνων θαλάσσιον ἐστὶν ὄρνεον καὶ ἱστορίαν (δὲ add. Γ²MP) τοιαύτην περὶ αὐτοῦ (αὐτῶν Γ²MP) φασὶ ὅτι (ὡς Γ²MP) ἀπ' ἀνθρώπων ἀπωρνεῶθη ΓΓ²MP

252 Om. GΓ — S νεώτερα M — νεώτερα) Γ² [[τὰ νεώτερα P] ἀπαγγέλματα . . . πράγματα] πράγματα δηλονότι P — ἀπαγγέλματα] λείπει (τὰ add. M) ἀπαγγέλματα Γ²M — δηλον ὅτι] om. M

254 Om. Γ — S οἰωνῶν M — ταναοδείρων) Γ² [[ταναοδείρων GP] μακροτραχείλων] μακροτραχήλων GΓ²MP — ἐπι πάντων] ἐπάντων Γ⁸ — οὐδὲ] οὐ GP — γαρ] γάρ ἐστι Γ³ — πάνταναοδείρα τὰ ὄρνεα] πάντα τὰ ὄρνεα ταναοδείρα Γ⁸ — πάνταναοδείρα] πάντα ταναοδείρα GMP

256 Om. GM — S καινῶν Γ — γνώμην) Γ² [[καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητῆς Γ καινὸς γνώμην P] οἶον] om. GP ἤγουν Γ² ἀντὶ τοῦ Σ — νέαν] ΓΓ² νεώτερον Γ²v — ἐξηγούμενος] εἰσηγούμενος Σ

261 S κικκαβαῦ ΓΜ — 261) Γ² [[κικκαβαῦ GP] Order of notes 2, 1 P — μίμημα . . . λεγεται] Γ² om. Γ — ποίας] τῆς G — ἱερά τῆς ἀθηνᾶς] τῆς ἀθηνᾶς ἱερεῖα M — εἶδος] τὸ εἶδος G — τιμὴν] τὴν τιμὴν G — ἐν τοῖς] om. M — τοῖς νομίσμασιν] τῷ νομίσματι G — ἐν χαράττουσιν] ἐγχαράττουσι GΓ²MP — τὴν] om. Γ²M — χαλκῶδες . . . λεγεται] διὰ τὸ χαλκῶδες δὲ ἔχειν τὸ πτερόν

“*κάρτ' ἀγαθὴ ἱκυμῖς*.”

καὶ Ὅμηρος δέ·

“*χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδι*.”

τὴν δὲ γλαῦκα ἀπὸ τῆς φωνῆς χαλκίδα λέγει, (ῆ) ἐπεὶ χαλκίζει τῷ χρώματι.

266 *ἐμβὰς ἐπῶξε*: ἐπῶζειν ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ῥοῖς καθεζόμενα τὰ ὄρνεα κράζειν· ‘*χαραδριὸς*’ δὲ ἐστὶν εἶδος ὄρνέου, μεταβαλλόμενος εἰς τὰ προκείμενα, διχῶς δέ· ἐπὶ μὲν τοῦ ὄρνέου *χαραδριὸν* ὀξυτονητέον, εἰ δὲ ἐπὶ τῆς *χαράδρας*, βαρυντοῦνται· ἐπεὶ, φασί, καὶ αἱ *χαράδραι* τρόπον τινὰ διὰ τῶν βρυμάτων μελωδίας ποιῶνται.

χαραδριὸν μιμούμενος: *Εὐφρόνιος* ἐκ τοῦ ‘*χαραδριὸν μιμούμενος*’ ἀξιοῖ δέχσθαι ‘*ἀποκεκρυμμένος*.’ ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἱκτεριῶντας ὠφελεῖ ὁ *χαραδριὸς* ὀφθελίς, οἱ πωλοῦντες αὐτούς, φασί, κρύπτουσιν ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνήσασθαι τις ἰαθῆ ἱπαρέργως.

ἄλλως:

“*καὶ ἱμὴν ἱκαλύπτεις*; ἱμῶν *χαραδριὸν ἱπερνᾶς*.”

Ὅμηρος: Π. Ξ 291. — *κύμινδι*: *κύμινδης* and *κυμῖς* are here identified. Hesychius, however, has *κυμῖς*· *γλαῦξ*, but *κύμινδης*· *εἶδος ὄρνέου*. — ἀπὸ τῆς φωνῆς *χαλκίδα*: cf. the epithets *χαλκεόφωνος* and *χαλκοβάς* in Homer and Sophocles, and *χάλκεον* ὀξὺ βόων Hes. Sc. 243. For *χαλκίς* = *γλαῦξ*, cf. Suid. *χαλκίς* and *γλαῦξ ἵπταται*. — ῆ: Capps, to whom the preceding note is due. ῆ might easily disappear before the first syllable of *ἐπεὶ*. The emendation restores meaning to a difficult passage. Musurus boldly changed *φωνῆς* to *μορφῆς*. — *λέγει* (M): i.e. Homer, though perhaps we should read *λέγουσι* = *κικλήσκουσι*.

266 Suid. *ἐπῶζειν* and *χαραδριὸς*. — *μεταβαλλόμενος* . . . *ποιῶνται*: the note appears to interpret the word *χαραδριὸς* (as if we had *μεταβάλλεται δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα εἰς τὰ κτέ.*), as follows: *the charadrius is a kind of bird, (the word) changing into the readings here found, and there are two of these (namely χαραδριὸν and χαράδριον — observe that the text of Γ has χαράδριον): χαραδριὸν (accusative singular masculine), oxytone, if the word signifies the bird, but χαράδριον, if it means torrent*. The annotator then guards against one's natural surprise that the same word (*χαραδριὸς, χαράδριον*) should signify now ‘bird,’ now ‘torrent,’ by the statement that torrents too are melodious! Bernhardt adopts Küster's interpretation of this passage in Suidas: “*est autem genus avis, quae in quosvis colores mutetur — ceterum χαραδριὸς acuitur in ultima, contra χαράδρα in paenultima*.” This must mean that the bird changed color according to its habitat, for no bird changes color, like the chameleon, at will. But the context does not suggest the idea of color, and Küster's version leaves *διχῶς δὲ* unexplained. — It is just possible that the scholiast, mistaking the form of the name of the bird, wrote *χαραδριὸν* (cf. *χαραδρικόν* in Γ) *δὲ ἐστὶν εἶδος ὄρνέου, μεταβαλλόμενον κτέ*. There would thus be no difference in form. — *εἰ δὲ ἐπὶ*: ἐπὶ δὲ MΣ. *εἶτα ἐπὶ* Capps.

Suid. *χαραδριὸς*. Cf. Schol. Plat. Gorg. 494 B: *χαραδριὸς ὄρνις τις . . . εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἱκτεριῶντες ῥᾶον ἀπαλλάττονται· ὅθεν καὶ ἐγκρύπτουσιν*

καρτ' ἀγαθῆ κυκμωίς καὶ ὄμηρος δὲ χαλκίδα κυκλήσκουσι θεοὶ· ἄνδρες δὲ κύμινδιν τὴν γλαῦκα ἀπο τῆς φωνῆς χαλκίδα ἐπεὶ χαλκίζει τῷ χρώματι: —

266 int. S ἐπῶζε] ἐπῶζειν ἐστι τὸ ἐπι τοῖς ὠοῖς καθεζόμενα τὰ ὄρνεα· κράζειν· χαραδριὸς δὲ ἐστι εἶδος ὄρνέου μεταβαλλομένου εἰς τὰ προκειμένα· διχως δὲ ἐπι μὲν τοῦ ὄρνέου χαραδριὸν ὄξυτονητέον εἰ δὲ ἐπι τῆς χαράδρας βαρυντοεταὶ ἐπεὶ φασι· καὶ χαράδραι· τρόπον τινὰ διὰ τῶν βενμάτων μελωδίας ποιοῦνται: —

266 int. S χαραδριὸν] εὐφρόνιος ἐκ τοῦ χαραδριὸν μιμούμενος ἀξιὸς δέχεται ἀποκεκρυμμένος· ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὀφθεις· οἱ πωλοῦντες αὐτοὺς φασι κρύπτουσιν· ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνησασθαι τίς ἰαθῆ περιέργως: — ἄλλως καὶ μὴν καλύπτει ὡς χαραδριὸν πέρνας· ἀνδρέας δὲ φησι

καλλίμαχος φησὶ M — καρτ'] Γ² κάρτα Γ — κυκμωίς] κυκκυβοίς M κυκμῖς P — δέ] om. M — κύμινδιν] κίμινδιν P — τὴν] Γ² τὴν δὲ Γ δῆλον δὲ ὅτι τὴν M — ἀπο τῆς φωνῆς] om. M — φωνῆς] μορφῆς P — χαλκίδα] χαλκίδα λέγει M — ἐπεὶ] ἐπεὶ δὴ P

266 S ἐμβὰς Γ S ἐπῶζε M [ἐμβὰς ἐπῶζε (ἐπῶζε P) ΓP] ἐπῶζειν] ἐπωαζειν GΣ — καθεζόμενα] καθεζόμενον G καθέζεσθαι MΣ — τὰ ὄρνεα κράζειν] ἢ καὶ τὸ ἐπι τοῖς ὠοῖς καθεζόμενον κρῶζειν M — κράζειν] add. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκρύπτετο P — χαραδριὸς] Γ² χαραδρικόν Γ — μεταβαλλομένου] Γ² μεταβαλλόμενος Γ μεταβαλλόμενον Σ — ὄξυτονητέον] ὄξύνεται Σ — εἰ δὲ ἐπι] ἐπι δὲ MΣ — χαράδρας] χαράξεως M — βαρυντοεταὶ] βαρυντοεῖται ΓMP βαρύνεται Σ — ἐπεὶ] Γ² ἐπεὶ καὶ ΓΣ — φασι] om. Σ — καὶ] αἰ ΓPΣ — χαράδραι τρόπον] χαράδραν τόπον G — μελωδίας ποιοῦνται] μελωδίαν ποιοῦσι Σ — ποιοῦνται] ποιοῦντα G

266 Om. M — S χαράδριον Γ [χαραδριὸν μιμούμενος ΓP] εὐφρόνιος . . . ἀποκεκρυμμένος] χαραδριὸν μιμούμενος ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων· οὕτως Εὐφρόνιος· Σ — ἀποκεκρυμμένος] ἀποκεκρυμμένον G ἀποκεκρυμμένως ΓP — ἰκτεριῶντας] Γ ἰκτερικούς Γ²P — οἱ πωλοῦντες αὐτοὺς] καὶ τούτον οἱ περνῶντες Σ — αὐτοὺς] αὐτὸν P — φασι] φησι Γ — ἰαθῆ] Γ² ὀνηθῆ Γ — περιέργως] παρέργως GP — ἄλλως] Γ² om. GP — καὶ . . . πέρνας] om. GP καὶ μὴν καλύπτει· μὴν χαραδριὸν περνᾷς; οὕτως Ἰππῶναξ Σ — ἀνδρέας . . . ἰκτεριῶντων] οἱ

αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμωντες. “καὶ μὴ καλύπτει· μὴν χαραδριὸν περνᾷς;” ὡς φησιν Ἰππῶναξ. Cf. Apost. xviii 12; App. Prov. v 23. — φασι: Dindorf (with Γ) φησι, i.e. Euphronius, but note ὡς λόγος in the Schol. Plat. — παρέργως: this word has the authority of only P and G (an independent conjecture), but is probably right. περιέργως, by his meddling, would suggest some busybody who got cured undeservedly.

“καὶ . . . περνᾷς:” the verse is from Hipponax (Schol. Plat., Suid.). Cf. Bergk II 480. — μιν: Schol. Plat. — καλύπτει: Ruhnken. — μὴν: Schol. Plat., Suid. — περνᾷς: Suid.

Ἄνδρας δέ φησι τῶν ἱκτεριώντων οὐ τοὺς ἰδόντας ἀλλὰ τοὺς φαγόντας ἀπαλάττεσθαι τοῦ πάθους.

267 ἄτοροτιξ: οἶμαι καὶ ταῦτα τοῦ ἔποπος ἐπικαλουμένου, οἱ δὲ ὄρνέου παριπταμένου.

268 καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται: τοῦτο ἀποδέδωκε πρὸς τὰ ἄνω ἃ εἶπεν ὁ ἕτερος, ἄλλως ἄρ' οὐποψ.'

270 οὗτος αὐτὸς νῶν: ὁ ἔποψ ἐρεῖ ἡμῖν.'

272 φοινικιοῦς: ἦν γὰρ φοινικόπτερος· λέγει οὖν ἀντὶ τοῦ ἴπυρρός, περισπάται δὲ τῷ λόγῳ τῶν εἰς ἄπλων. καὶ ἔστι παρὰ τὴν φοίνικος γενικήν ἄπλων καὶ ἄπλων ἐν ὑπερθέσει καὶ ἄπλων ἐν συναίρεσει.

273 φοινικόπτερος: ἀντέστρεψεν· ἔδει γὰρ αὐτὸν τῷ χρώματι τὸ ὄνομα ἔπεσθαι.

274 ὦ σέ τοι: λείπει τὸ καλῶ.'

275 ἔξεδρον χῶραν ἔχων: ἐκ τῆς Σοφοκλέους δευτέρας Τυροῦς ἀρχή·

“ τίς ὄρνις οὗτος ἔξεδρον χῶραν ἔχων; ”

ἔξεδρον χῶραν ἔχων: ὡς εἰ εἶπε ἄπλων ἐπικαλουμένην τὴν χροιάν.'

267 ἄτοροτιξ: this is the form in the *text* of R before correction and in the text of V in 260. — Dindorf's text of the following note is that of the Princes. — ἐπικαλουμένου (Γ): ποικιλλομένου (V) may be right; it would refer to the art with which the Epops has embellished his song (227–262) by the new word of call, ἄτοροτιξ. Cf. the use of ποικιλῶ in the rhetoricians.

272 Suid. φοινικιοῦς. Cf. Suid. ἀπλᾶ. — ἀπλων: simple words, in contrast with σύνθετα. Cf. Arcad. 93 6. — φοινικιοῦς: φοινικιοῦς Suid. (cod. A). Lobeck accents φοινικιοῦς. The vulgate in Suidas is φοινικιοῦς. Küster reads φοινικιοῦς.

273 αὐτὸν: should perhaps be omitted (so M), — the name was bound to agree with the color instead of he had to keep the color, etc.

275 τῆς τοῦ seems inadmissible, since the names of authors quoted in the scholia are cited without the article. — Σοφοκλέους: Nauck 273. — ἀρχή: cf. Schol. Ran. 1182 (R): ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου· ἔστι δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος. Cf. Schol. Ran. 1206, 1211, 1225, 1238; Schol. Eq. 529. Qu. ἐκ τῆς Σοφοκλέους δευτέρας Τυροῦς ἀρχῆς? Cf. M. ἦς ἡ ἀρχὴ Küster. Cf. Ath. 342 D, 559 F. οὐ ἡ ἀρχὴ Jackson. Cf. Schol. 281. ἐκ τῆς τῆς Σοφοκλέους . . . ἀρχῆς Blaydes. ἀρχή· τίς οὗτος ἔξεδρον χῶραν ἔχων; Nauck, who thinks ἀρχή is corrupt and may have displaced a word like ἄθρει. ἐν τῇ Σοφοκλέους . . . ἀρχῇ Wright. — ὄρνις οὗτος: οὗτος ὄρνις Bothe.

Suid. ἔξεδρος. Cf. Zon. 759. — ἔξεδρον χῶραν ἔχων: thus quoted by Suid. and Zon.; the scholium also implies χῶραν. — ὡς εἰ (ΓΡ): the loss of εἰ (V) is due to haplography. Note *τουτέστι* as the equivalent in MΣ of ὡς εἶπεν.

ἐντοπος ἀνὴρ P — ὡς εἶπεν] ὡς εἰ εἶπεν Γ *τουτέστι* MΣ — *παρεξηλαγμένην*] *παρεξηλαγμένην* ΓM *παρηλαγμένην* Σ

τῶν ἰκτεριῶντων οὐ τοὺς ἰδόντας ἀλλὰ τοὺς φαγόντας ἀπαλλάττεσθαι τοῦ πάθους:—

267 ext. S τοροτιγέ] οἶμαι καὶ ταυτα τοῦ ἔποπος ποικιλομένου· οἱ δὲ ὀρνέου περιπταμένου:

268 ext. S p. v.] τοῦτο ἀποδίδωκεν πρὸς τὰ ἄνω ἅ εἶπεν ὁ ἕτερος· ἀλλως: ἄρα ἔποψ:—

270 ext. S p. v.] ὁ ἔποψ ἐρεῖ ἡμῖν

272 ext. S φοινικιοῦς] ἦν γὰρ φοινικόπτερος· λε.. οὖν ἀντι τοῦ πυρός· περισπᾶται δὲ τῷ λόγῳ τῶν εἰς οὐς ἀπλῶν· καὶ ἐστι παρὰ τὴν φοίνικος γενικην· φοινικίος· καὶ φοινίκιος ἐν ὑπερθέσει· καὶ φοινικιοῦς ἐν συναίρεσει:

273 Γ 122' S φοινικόπτερος] φοινικόπτερος:— ἀντέστρεψεν ἔδει γὰρ αὐτὸν τῷ χρώματι τὸ ὄνομα ἔπεσθαι:—

274 ὦ· σέ τοι) τὸ καλῶ

275 ext. S ἐξεδρον] ἐκ τοῦ σοφοκλέους β̄ τυρους ἀρχή· τίς ὄρνις οὗτος ἐξεδρον χώραν ἔχων:

275 χώραν ἔχων) ὡς εἶπεν παρεξηλαγμένην τὴν χροιάν

δέ φασιν Σ— ἰκτεριῶντων] ἰκτερικῶν P— ἰδόντας] ἰδόντας P— τοῦ πάθους] τῆς νόσου Σ

267 S τοροτιγέ ΓM [[τοροτιγέ Γ τοροτιξ P]] οἶμαι . . . ταυτα] οἱ μὲν καὶ τοῦτο P— οἶμαι] εἶναι δὲ οἶμαι G— ταυτα . . . ποικιλομένου] ταῦτα τὸν ἔποπα λέγειν M— ταυτα] πάντα G— τοῦ ἔποπος] Γ ἔποπος ἐστὶ Γ²— ποικιλομένου] ἐπικαλουμένου Γ καλουμένου Γ² λέγουσιν εἶναι P— ὀρνέου περιπταμένου] ὀρνέου περισπταμένου Γ ὀρνέου περιπταμένου Γ² ὀρνέου περιπταμένου M ὀρνιθὸς τινος περιπταμένου· καὶ τοῦτο δὲ τῶν εἰρημένων ὀρνέων P

268 S καὶ Γ S ὦγάθ' M [[καὶ δὴ τίς ὄρνις ἔρχεται Γ καὶ δῆτις ὄρνις P]] ὅ] ὅτι M— ἀλλως: ἄρα ἔποψ] ἀλλῶς ἄρ' οὐποψ ἐρεῖ ἡμῖν G ἀλλως ἄρ' οὐποψ Γ ἀλλως ἄρ' οὐποψ M ἀλλως ἄρ' οὐποψ P

270 Om. G, but cf. preceding note.— S οὗτος ΓM [[οὗτος αὐτὸς νῶιν Γ οὗτος αὐτός P]] ὅ] ἀντὶ τοῦ ὁ ΓP— ἔποψ] ἔποψ φησὶν M

272 S φοινικιοῦς ΓM [[καὶ φοινικοῦ Γ καλὸς γε καὶ φοινικιοῦς P]] λε..] λέγεται G λέγει ΓMP— οὖν] οὖν ὅτι P— πυρός] πυρρός PΣ— τῷ . . . ἀπλῶν] τῶν εἰς οὐς ἀπλῶν τῷ λόγῳ Σ— ἐστι] om. G— παρὰ τὴν] ἀπὸ τοῦ M— γενικην] om. M— καὶ φοινίκιος] καὶ φοινίκιος ΓΓ φοινικίος Σ— φοινικιοῦς] φοινικιοῦς MP

273 Om. VGP— S βαβαὶ M]] αὐτὸν] om. M— ἔπεσθαι] ἐπιθέσθαι M

274 Om. GΓP— ὦ σέ τοι) M]] τὸ καλῶ] λείπει τὸ καλῶ M

275 Om. Γ— S ἐξεδρον M [[ἐξεδρον χώραν ἔχων P]] ἐκ . . . ἀρχή] ἐκ τῆς σοφοκλέους δευτέρας ἀρχῆς τυρούς M— τοῦ] τῆς P— β̄ τυρους] om. G βωτυρούς Γ³

275 Om. G— S ἐξεδρον Γ [[ἐξεδρον χώραν ἔχων Γ— M* P*]] ὡς . . . χροιάν] ὡς εἶπε χροιάν ἐξεδρον δὲ παρηλαγμένην σοφοκλῆς οὐκ ἐξεδρος ἀλλ'

276 ὁ μουσόμαντις: ὁ κομπώδης, τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντιες καὶ οἱ ποιηταί. ἄτοπος ὄρνις: τοῦτο εἶπεν εἰς τὸ τερατώδες τοῦ ὄρνιθος ἀφορῶν, ἴσδὲ πρὸς τὸ προκείμενον. παρὰ τὰ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλου·

“ τίς ποτ’ ἔσθ’ ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος, ἄβρομος, ὃν σθένει — ”

278 ἄνευ καμήλου: ὡς τῶν Μῆδων ὡς ἐπὶ πολλῷ ἐπὶ καμήλων ὄχουμένων ἐπὶ τῇ τῶν πολέμων ἐξόδῳ. τοὺς δὲ Ἐκβατάνων ὄρνεις Ἑκβατάνων Ἑκβατάνων Ἑκβατάνων φασὶ πρὸς τὸ ξένον τῆς θεάς. ζητεῖται δὲ εἴ γε ὄντως καλεῖται τις ὄρνις Ἐκβατάνων.

279 ἕτερος αὐτὸν λόφον κατειληφώς: ἀντὶ τοῦ λόφον ἔχων, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πολέμοις. τοῦτο δὲ φησὶν ἐπειδὴ ἕτερός τις ὄρνις ἀναφαίνεται λόφον ἔχων ὡς ὁ ἔποψ· διαβάλλει δὲ τὸν Φιλοκλέα ὡς ὄξυκέφαλος.

λόφον κατειληφώς: ἐπὶ τίνος λόφον καθήμενος.

281 οὗτος μὲν ἐστὶ Φιλοκλέους: οὗτος ὁ Φιλοκλῆς ἔποπα ἐσκεύασεν ἐν τῇ Πανδιονίδι τετραλογία, οὗ ἡ ἀρχή·

“ σὲ τῶν ἁπάντων Ἰλιεῖ δεσπότην λέγω.”

ἄλλως: Φιλοκλέε ἐστὶ δρᾶμα Τηρεὺς ἢ Ἐποψ.

ἄλλως: ὁ Σοφοκλῆς πρῶτος τὸν Τηρέα ἐποίησεν, εἶτα Φιλοκλῆς, διὰ τοῦτο δὲ εἶπεν “ ἐγὼ δὲ πάππος ” ἀντὶ τοῦ ἔργου ἐγράφη. τοῦτο δὲ θέλω κωμωδησαί Καλλιάν ὡς ἀπολέσαντα πάντα τὰ χρήματα.

ἄλλως: ἐν ἐνίοις ὑπομνήμασι ὅτι προκέφαλός ἐστιν ὁ Φιλοκλῆς ὡς ὁ ἔποψ, ἀλλ’ οὐδαμοῦ κωμωδηται. εἴη ἂν οὖν τὸν ἔποπα ἐσκευοποιηκῶς τῇ

276 Suid. μουσόμαντις.

εἰς τὸ . . . προκείμενον: with regard (ἀφορῶν) to the marvellous appearance of the bird, and not to the ‘situation,’ i.e. ἄτοπος means out of the way, strange, and does not refer to ‘place’ (τόπος). — οὐδὲ: G. Hermann. — ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλου: Nauck 21. — τίς: τί only in P. — ποτ’ ἔσθ’: ποτε ἐστὶν in Γ. — ἄλαλος, ἄβρομος, ὃν σθένει: speechless and dumb, whom in power — Dionysus before Lycurgus? But the text is very uncertain. ἄλαλος, ἄβροτος, ὃν σθένει Brunck. ἄλαλος, ἄβροτος, ἀσθενής or ἄλαλος; ἀφραδής ὢν στένει Bothe. ἄλαλος, ἄβροτος, ἐν στέφει Reisig. ἀλαλ’ ὄς ἄβροτά τ’ εὐθυεῖ or ἄμαλος ἀβροβάτης σθένει G. Hermann. ἀλλὰ βάτε σὺν σθένει Nauck. τί ποθ’ ὁ μουσόμαντις ἄλαλος ἀβροβάτης τόσον σθένει Fritzsche.

278 Cf. Suid. κάμηλος. — εἴ γε ὄντως: εἰ ὄντως or εἰ καὶ ὄντως Dindorf.

281 Suid. προκέφαλος and Φιλοκλῆς. — Πανδιονίδι τετραλογία: Nauck 759. — τῶν: τῶνδε Dindorf. — ἁπάντων: Dindorf (1826). — Ἰλιεῖ: Rose. — Nauck proposes Ἰλιεῖ, σὲ πάντων τῶνδε δεσπότην λέγω.

“ ἐγὼ δὲ πάππος ”. VGM, anticipating Dobree’s correction of the vulgate.

φιλοκλεί] om. Γ — τὸν] τῶν P — δεσπότην] δεσπότην λέγω Γ²MP — ἄλλως . . . ἄλλως] om. M — φερεκλεί] φιλοκλεί Γ²P — ἄλλως] om. P εἰς τὸ αὐτό Γ² — ὁ σοφοκλῆς πρῶτον] ὁ σοφοκλῆς πρῶτος Γ² πρῶτος δὲ ὁ σοφοκλῆς M — διὲ πάππος] ὁ ἔποπος P — ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ Γ²MP — διὲ] om. Γ² — ἄλλως] om. Γ²MP — ἐνίοις] ἐνίοις δὲ Γ²MP — ἐστὶ] ἦν Σ — φιλοκλῆς] σοφοκλῆς P — ἀλλά] ἀλλ’ Γ²P — εἴη

276 ext. S ἄτοπος] ἄτοπος ὄρνις: τοῦτο εἶπεν εἰς τὸ τερατῶδες τοῦ ὄρνιθος· ἀφορῶν οὐδὲν πρὸς τὸ προκείμενον· παρὰ τὰ ἐξ ἡδονῶν αἰσχύλου· τίς ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις· ἄλλος ἀκρατοῦς· ὃν σθenei:—

276 intm. ext. p. v. 277] το εἶπεν εἰς το τερατῶδες τοῦ ὄρνιθος· ἀφορῶν οὐδὲν πρὸς τὸ προκείμενον:—

276 ext. S ὄρειβάτης] ὁ κομπῶδης· τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντις καὶ οἱ ποιηταί:

Fol. 100'. Vv. 278-300.

278 sup. S ἄνευ] ὡς τῶν μῆδων ὡς ἐπι πολὺ ἐπι καμήλων ὄχουμένων ἐπι τῇ τῶν πολέμων ἐξόδῳ· τοὺς δὲ ἐκγαμάτων ὄρνεις περσικοὺς φασι· πρὸς ποξέινον τῆς θέας· ζητεῖται δὲ εἰ δεόντως καλεῖται τις ὄρνις μῆδος:—

279 sup. S ἐτέρος] ἀντι τοῦ λόφον ἔχον ἀπὸ τὸν ἐν τοῖς πολεμίοις τοῦτο δὲ φησι· ἐπειδὴ ἕτερος ὄρνις ἀναφαίνεται λόφον ἔχων ὡς ὁ ἐποψ· διαβάλλει δὲ τὸν φιλοκλέα ὡς ὄξυκεφαλον:—

279 λόφον κατειληφώς) ἐπί τινος λόφου καθ·.

281 sup. et ext. S οὔτος] οὔτος ὁ φιλοκλῆς ἔποπα ἐσκεύασεν· ἐν τῇ πανδιονίδι τετραλογία οὐ ἡ ἀρχὴ σὲ τὸν παντων δεσπότην: ἄλλως:— φερεκλεῖ ἐστὶ δραμα τηρεὺς ἢ ἔποψ: ἄλλως: ὁ σοφοκλῆς πρῶτον τὸν τηρέα ἐποίησεν· εἶτα φιλοκλῆς δια τουτο δὲ εἶπεν· ἐγὼ δὲ πάππος· ἀντὶ πρὸ αὐτοῦ ἐγράφη· τοῦτο δὲ θέλων κωμωδῆσαι καλλίαν ὡς ἀπολεσαντα πάντα τὰ χρήματα:— ἄλλως:— ἐν ἐνίοις ὑπομνήμασιν· ὅτι προκέφαλός ἐστι ὁ φιλοκλῆς ὡς ὁ ἐποψ· ἀλλὰ οὐδαμοῦ κωμωδῆται· εἴη ἂν οὖν· τὸν ἔποπα ἐσκευοποιηκῶς τῇ

276 S ἄτοπος Γ S μουσόμαντις M [[ἄτοπος ὄρνις] ἄτοπος ὄρνις ὄρειβάτης Γ ὁ μουσόμαντις P]] τοῦτο . . . ἀφορῶν] τοῦτο δὲ εἶπεν· ἀφορῶν εἰς τὸ τερατῶδες τοῦ ὄρνιθος M—ἀφορῶν] Γ² φορῶν Γ—οὐδὲν . . . σθenei] om. M—ἡδονῶν] ἡδωνῶν P—τίς] τί P—ποτ' ἔσται] πότε ἐστὶν Γ—ἄλλος . . . σθenei] om. Γ ἄλαλος ἀβρατὰ ὃν σθenei Γ³—ἄλλος] ἄλλο G ἄλαλος PΣ—ἀκρατοῦς] ἀβρατεὺς PΣ

276 Om. ΓMP]] το] τοῦτο G

276 S μουσόμαντις Γ [[ὁ μουσόμαντις Γ—M*P*]] ποιηταί] ποιμένες M

278 S μῆδος ὠναξ Γ S εἶτα M [[μῆδος ἐστὶν ΓP]] ὡς ἐπι] ἐπὶ M—πολὺ] τὸ πολὺ ΓP—καμήλων] τῶν καμήλων P—τοὺς . . . μῆδος] om. M—δε] om. P—ἐκγαμάτων] ἐκβατάνων ΓP—ὄρνεις] ὄρνις GGP—πρὸς ποξέινον] προσποιούμενον G πρὸς τὸ ξέον ΓP—ὄρνις μῆδος] μῆδος ὄρνις Γ

279 S κατειληφώς Γ S ἕτερος M [[ἕτερος αὐτὸν λόφον G λόφον κατειληφώς ΓP]] ἔχον] ἔχων GIMP—τὸν] τῶν ΓMP—πολεμίοις] πολέμοις ΓP—ἐπειδὴ] ἐπεὶ GMP—ἕτερος] ἕτερος τις ΓP—δε] om. Γ—φιλοκλέα] φιλοκλέους M

279 Om. GIMP—ἕτερος αὐτὸν λόφον) Γ²]] ἐπί . . . καθ·.] ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τινα λόφον καθήμενος Γ²

281 S οὔτος M [[οὔτος μὲν ἐστι φιλοκλέους P—Γ*]] οὔτος] οὔτος δὲ Γ—πανδιονίδι τετραλογία] παρὰ διωνίδη τετρατολογία M—οὐ . . . νεωτέρω

Πανδιονίδι τετραλογία, ἣν καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις ἀναγράφει. ἔστι δὲ ὁ Φιλοκλῆς ἡ τραγωδίας ποιητὴς καὶ Φιλοπέθου υἱὸς ἐξ Αἰσχύλου ἀδελφῆς, ὅσοι δὲ Ἀλμίωνος αὐτὸν φασιν, ἐπιθετικῶς λέγουσι διὰ τὸ πικρὸν εἶναι, ἄλλη γὰρ ἡ πικρία. γεγόνασι δὲ Φιλοκλείς δύο τραγωδιῶν ποιηταί· εἰς μὲν ὁ Φιλοκλέους ἀπόγονος· ἐκείνου μὲν γὰρ υἱὸς Μόρσιμος, τούτου δὲ Ἀστυδάμας, ἐκ τούτου δὲ Φιλοκλῆς καὶ ἕτερος (Ἀστυδάμας) ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν περιπεπτωκὼς τῷ νεωτέρῳ Φιλοκλεῖ.

283 Ἰππώνικος Καλλίου: ὁ Ἰππονίου Καλλίας ἐδόκει τὰ πατρῶα διεσπαρκεναί εἰς ἀσέλγειαν. κωμωδεῖται δὲ εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὡς ληφθεῖς μοιχεύων ἀπέτισε χρήματα· κωμωμώθηκε δὲ αὐτὸν ἰκανῶς Εὐπόλις ἐν τοῖς Κόλαξι.

ἄλλως: λέγεται καταψεύδεσθαι τῶν ὑπομνημάτων ὅτι οἱ Ἰππώνικοι καὶ οἱ Καλλίαὶ ἄνωθεν ἐκ διαδοχῆς ἀπὸ πατέρων ἐπὶ παῖδας καθήκουσιν, ὅπερ ἐστὶ ψεύδος· ὁ πρῶτος γοῦν Καλλίας Ἰππώνικου πατὴρ ἐστίν, ὁ νεκρικῶς ἵππῳ τὴν τετάρτην καὶ πεντηκοστὴν ὀλυμπιάδα.

285 τίλλεται: τὸ 'τίλλεται' ἀπὸ τῶν ὀρνέων. νῦν δὲ ἴσον τῷ 'πλούσιος' τὸ 'γενναῖος,' καὶ πρὸς τὴν πορνοκοπίαν τοῦ Καλλίου καὶ ὅτι μοιχεύων χρήματα ἐδίδου.

288 οὔτωσι καταφαγᾶς: ὅτε βαρύνεται ἐπίθετον, ὅτε δὲ περισπᾶται κύριον. ἴσως δὲ ἐκ τοῦ καταφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποιήκε διὰ τὴν τοῦ Κλεωνίμου πολυφαγίαν.

κατωφαγᾶς: ὀρνέον ἐστὶν οὔτω καλούμενον ὀρύσσον τὰ σπέρματα.

τραγωδίας: Küster. Cf. below γεγόνασι δὲ Φιλοκλείς δύο τραγωδιῶν ποιηταί. — εἰς μὲν: a correlative clause, e.g. ἕτερος δὲ αὐτὸς ὁ Φιλοκλῆς οὗτος, is omitted, because the fact is sufficiently made known in the following account. But Böckh proposed εἰς μὲν (ὁ Φιλοπέθου υἱός, ἕτερος δὲ) ὁ Φιλοκλέους ἀπόγονος. — υἱός: Dindorf, comparing Suid. Φιλοκλῆς· καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσιμον. Böckh proposed ἦν. — ἕτερος Ἀστυδάμας: Ἀστυδάμας Böckh.

283 Suid. Καλλίας περορρνεί. — εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὡς (because) . . . χρήματα: cf. in the note on 285 καὶ πρὸς τὴν πορνοκοπίαν τοῦ Καλλίου καὶ ὅτι μοιχεύων χρήματα ἐδίδου, where καὶ . . . καὶ mark the pairing. The variants in Γ²Ρ (the omission of καὶ before ὡς, and καὶ ἀποτίσας) appear to be attempted corrections of the original note.

λέγεται . . . ὑπομνημάτων: some of the commentaries are said to allege. — Φαινίππου: Dindorf, comparing Herod. vi 121.

285 πορνοκοπίαν: πορνοσκοπίαν 'Anonymus.'

288 Suid. κατωφαγᾶς. — βαρύνεται: δέχνεται Boissonade, but the oxytone κατωφαγᾶς lacks all analogy.

οὔτω καλούμενον: ΓΣ. — ὀρύσσον τὰ: ὀρύσσοντα in Γ.

ἐδηδοκεναί Μ κατωφαγᾶς δὲ ὀρνέον ἐστὶν οὔτω καλούμενον ὀρύσσω τὰ σπέρματα Σ

πανδιονίδι τετραλογία. ἦν καὶ ἀριστοτελης· ἐν ταῖς διδασκαλίαις ἀναγράφει· ἔστιν δὲ ὁ φιλοκλῆς· κωμωδίας ποιητῆς· καὶ φιλοπείθους υἱὸς· ἐξ αἰσχύλου ἀδελφῆς· ὅσοι δὲ ἀλμίωνος αὐτὸν φασι· ἐπιθετικῶς λέγουσι δια το πικρὸν εἶναι· ἄλλη γὰρ ἡ πικρία· γεγόνασι δὲ φιλοκλείς· δυο τραγωδιῶν ποιηται· εἰς μὲν ὁ φιλοκλέους ἀπόγονος· ἐκείνου μὲν γὰρ ἄρῃς μόρσιμος· τούτου δὲ ἀστυδάμας· ἐκ τούτου δὲ φιλοκλῆς· καὶ ἕτερος ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν περιπεπτωκὸς τῷ νεωτέρῳ φιλοκλεῖ:—

283 inf. S [ἵππονίκου] ὁ ἵππονίκου καλλιᾶς ἐδόκει τὰ πατρῶα δισπακέναι· εἰς ἀσέλγειαν· κωμωδεῖται δὲ εἰς ἀσέλγειαν· καὶ ὡς ληφθεὶς μοιχεύων· ἀπέτισε χρήματα· κευκωμώδηκε δὲ αὐτὸν ἱκανῶς εὐπολις ἐν τοῖς κόλαξι ἄλλως:— λέγεται καταψεύδσθαι τῶν ὑπομνημάτων ὅτι οἱ ἵππόνικοι οἱ καλλιᾶι ἄνωθεν ἐκ διαδοχῆς ἀπο πατερων ἐπι παῖδας· καθήκουσιν· ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος· ὁ πρῶτος γοῦν καλλιᾶς φανίππου πατρος ἐστὶ ὁ νενικηκὼς ἵππῳ τὴν τετάρτην καὶ πεντηκοστὴν ὀλυμπιάδα:—

285 int. S [τίλλεται] τὸ τίλλεται· ἀπὸ τῶν ὀρνέων· νῦν δὲ ἴσον τῷ πλούσιος τῷ γενναίος καὶ πρὸς τὴν πορνοκοπίαν τὴν καλλίου· καὶ ὅτι μοιχεύων χρήματα ἐδίδου:—

288 int. S [κατωφαγᾶς] ὅτε βαρύνεται ἐπίθετον· ὅτε δὲ περισπᾶται κύριον· ἴσως δὲ ἐκ τοῦ καταφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε διὰ τὴν τοῦ κλεωνύμου πολυφαγίαν:—

288 [κατωφαγᾶς] ὀρνεον εστι κα.. οὐ ὀρύσσω τὰ σπέρματα

. . . νεωτέρῳ φιλοκλεῖ] om. M—ἔστιν ἦν Σ—ὁ] om. P—ἀλμίωνος] ἀλμῖωνα Σ—φιλοκλείς δύο] β̄ φιλοκλείς Γ²—ἐκείνου] ἐκείνος Γ—τούτου] ἐκ τούτου Γ²P—νεωτέρῳ] νετερω Γ

283 S [ἵππόνικος ΓM [[ἵππόνικος καλλίου ΓP]] καλλιᾶς] καλλίου M—δισπακέναι] Γ δισπαρκέναι Γ²P—κωμωδεῖται . . . ἀσέλγειαν] om. P καὶ τούτῳ κωμωδεῖται M—καὶ] Γ om. Γ²P—ἀπέτισε] Γ καὶ ἀποτίσας Γ²P—αὐτὸν] τοῦτον M—ἄλλως] om. ΓMP—λέγεται] λέγεται δὲ ὅτι Γ λέγει δὲ M λέγεται δὲ P—οἱ καλλιᾶι] καὶ οἱ καλλιᾶι Γ καὶ ὁ καλλιᾶι P—ἐκ διαδοχῆς] om. M—ὅπερ] ὅ M—ὁ . . . ὀλυμπιάδα] om. M—νενικηκὼς] νενικηκὼς δὲ Γ—ἵππῳ] Γ δια above ἵππῳ Γ²

285 S [τίλλεται ΓM [[τίλλεται ΓP]] τίλλεται] Γ² om. Γ—ἴσον] ἴσως M—τῷ πλούσιος τῷ γενναίος] om. M—τῷ γενναίος] Γ τὸ γενναίος Γ²P—τὴν καλλίου] τοῦ καλλίου ΓMP

288 S [κατωφαγᾶς ΓM [[οὔτοσι κατωφαγᾶς Γ κατωφαγᾶς P]] ὅτε] ὅτε μὲν Σ—ἐπίθετον] ἐστὶν ἐπίθετον Σ—δι] om. M—ἴσως δὲ ἐκ] ἴσως δὲ ἀπὸ ΓPΣ ἀπὸ δὲ M—καταφαγεῖν] κατατρῶγειν ἀπλήστως M—πεποίηκε] Γ² πεποίηται Γ—τὴν τοῦ] τοῦ τὴν Γ—πολυφαγίαν] ἀδηφαγίαν M

288 Om. GP [[Γ*M*M*]] ὀρνεον . . . σπέρματα] ἐστὶ δὲ καὶ ὀρνεον οὔτω καλούμενον ὀρύσσοντα σπέρματα Γ ἢ διὰ τὸ τὰ κατακεχωσμένα σπέρματα

290 οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον: τὸν τῆς περικεφαλαίας· ὡς ῥίψασπιν δὲ διαβάλλει τὸν Κλεώνυμον.

292 ἢ πὶ τὸν διαυλον ἤλθον: διάυλος ὁ διττὸν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ, τὸ πληρῶσαι τὸ στάδιον καὶ ὑποστρέψαι, δολιχοδρόμοι δὲ οἱ ἐπὶ τρέχοντες· διὸ καὶ ἄυλοδρομοί, οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι ἄπλουῖν ποιῶνται τὸν δρόμον.

ἄλλως: ὁπλίτην δρόμον, μεθ' ὅπλων γὰρ ἠγωνίζοντο.

ἄλλως: ἐπεὶ οἱ διαυλοδρομοῦντες μεθ' ὅπλων τρέχοντες ἔχουσι λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

ὡσπερ οἱ Κἄρες μὲν οὖν: ὡς τῶν Καρῶν τὰ ἐχυρὰ καταλαμβάνοντων διὰ τὸ στρατιωτικούς εἶναι ἢ ὅτι ἐν πέτραις ᾤκουν ὑπὲρ ἀσφαλείας, ἢ ὅτι λόφον ἔχουσιν ἐπὶ τῶν κρανῶν.

ἄλλως: γενναϊότατοι οἱ Κἄρες τὰ πολεμικὰ καὶ τοὺς λόφους καταλαμβάνοντες ἐν τοῖς πολέμοις· θαλασσοκρατήσαντές τε πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης κατέλαβον, καὶ τοὺς λόφους ᾤκουν ὡς ἂν ἔχυρωτέρους, ὅθεν καὶ Καρικαὶ καὶ Καροπόλεις ἐλέγοντο αἱ οἰκῆσεις.

296 πετομένων τὴν εἴσοδον: τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν ἀέρα, εἴσοδος δὲ λέγεται ἢ ὁ χορὸς εἴσεισιν εἰς τὴν σκηνήν· καὶ ἐν ταῖς Νήσοις·

“Α τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δὲ ποῦ;

Β αἰδὶ κατὰ ταύτην ἢ βλέπεις τὴν εἴσοδον.”

297 οὔτοσι πέριξ: ἀπὸ τούτου ἢ καταρίθμησις τῶν εἰς τὸν χορὸν συντινόντων προσώπων κῶ, ἐν περιττῷ ληφθέντων τῶν προκατειλεγμένων· ὁ δὲ τραγικὸς ἐξ ἑκείνων ἔχει. ἐντεῦθεν ἀριθμήσας εὐρήσεις τὰ κῶ πρόσωπα ἐξ ὧν ὁ κωμικὸς χορὸς συνίσταται.

292 Suid. διαυλος.—ὁ . . . δρόμον: sc. τόπος (ὁ διστάδιος τόπος in Suid.).—διὸ: resumes διαυλος . . . ὑποστρέψαι.—διαυλοδρόμοι: the repetition of δολιχοδρόμοι, though it is supported by the MSS. and Suid., is without proper meaning. δολιχο- might easily displace διαυλο-, occurring just after δολιχοδρόμοι.—ἀπλουῖν: Küster. Clausen proposes οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι (ἀπλουῖν, διαυλοδρόμοι δὲ) διπλουῖν.

Καροπόλεις: a shift in etymologizing between Καρικαὶ and καρπόλεις (MSS.) is improbable. Dindorf proposes ὅθεν καὶ Καρικαὶ ἐλέγοντο οἰκῆσεις, καὶ κάρηνα αἱ ἀκροπόλεις.

296 ἐν ταῖς Νήσοις: M. II 1109; K. I 493.—εἰσὶν δὲ ποῦ; B αἰδὶ: Reisig. εἰσὶν δὲ ποῦ | αἰδὶ; Porson.—κατὰ ταύτην: κατ' αὐτὴν ΓΡ. παρ' αὐτὴν Blaydes.—ἦν: ἢ Blaydes.

ἐν τῇ σκηνῇ Γ²P—καὶ . . . εἴσοδον] om. M—αἰδὶ] ἢ δὲ Γ—κατὰ ταύτην] κατ' αὐτὴν ΓΡ

297 S οὔτοσι ΓM] προκατειλεγμένων] Γ² προκατειλημμένων Γ—ὁ . . . συνίσταται] om. M—ἐντεῦθεν . . . εὐρήσεις] ἐνταῦθα δὲ εὐρήσεις ἀριθμήσας P

290 int. p. v.] τὸν τῆς περικεφαλαίας· ὡς ῥίψασπιν δὲ διαβάλλει τὸν κλεώνυμον:—

292 inf. S a. v.] διάυλος ὁ διττὸν ἔχων τὸν δρόμον· ἐν τῇ πορείᾳ τοῦ πληρῶσαι τὸ στάδιον καὶ ὑποστρέψαι· δολιχοδρόμοι δὲ οἱ ἐπὶ τὰ τρέχοντες διὸ καὶ δολιχοδρόμοι οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι διπλοῦν ποιοῦνται τὸν δρόμον: ἄλλως: ὀπλίτην δρόμον· μεθ' ὄπλων γὰρ ἠγωνίζοντο:— ἄλλως:— ἐπεὶ οἱ διαυλοδρομοῦντες μεθ' ὄπλων τρέχοντες ἔχουσι λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς:—

292 int. S διάυλον] διάυλος λεγεται· ὁ διττὸν ἔχων δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ· τὸ πληρῶσαι τὸ στάδιον καὶ ὑποστρέψαι· δολιχοδρόμοι δὲ· οἱ ἐπὶ τὰ τρέχοντες· οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι· διπλοῦν ποιοῦνται τὸν δρόμον:·

292 inf. S ὥσπερ] ὡς τῶν καρῶν τὰ ἐχυρὰ καταλαμβάνοντων διὰ τὸ στρατιωτικὸν εἶναι· ἢ ὅτι ἐν πέτραις ὤκουν ὑπὲρ ἀσφαλείας· ἢ ὅτι λόφον ἔχουσι ἐπὶ τῶν κρανῶν: ἄλλως γενναϊότατοι οἱ κάρες τὰ πολεμικὰ· καὶ τοὺς λόφους καταλαμβάνοντες ἐν τοῖς πολέμοις· θαλασσοκρατήσαντες τε· πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης κατέλαβον καὶ τοὺς λόφους ὤκουν· ὡς ἂν ἐχυροτέρους· ὅθεν καὶ καρικάι καὶ παραπόλεις ἐλέγοντο αἱ οἰκῆσεις:—

296 inf. S πετομένων] τὸν ουρανὸν ἢ τὸν ἀέρα· εἴσοδος δὲ λεγεται· ἢ ο χορος εἴσεισιν εἰς τὴν σκηνήν· (Fol. 101' sup.) καὶ ἐν ταῖς νήσοις· τί σὺ λέγεις· εἰσὶ δὲ που αἰδὶ κατα ταύτην ἦν βλέπεις τὴν εἴσοδον:—

297 101' sup.] οὐτοσὶ πέρδιξ:— ἀπὸ τούτου ἢ καταριθμησις τῶν εἰς τὸν χορὸν συντεινόντων προσώπων κδ· ἐν περιπτῶ ληφθέντων τῶν προκατελεγμένων· ὁ δὲ τραγκος ἰε' πρόσωπα ἔχει ἐντευθεν ἀριθμήσας· εὐρήσεις τὰ κδ πρόσωπα· ἐξ ὧν ὁ κωμικὸς χορὸς συνίσταται:

290 S ἀπέβαλε ΓΜ [[οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον ΓΓ οὐ κατέβαλε τὸν λόφον Ρ] ῥίψασπιν . . . κλεώνυμον] ῥίψασπις δὲ διαβάλλεται ὁ κλεωνυμος Γ ῥίψασπις καὶ δειλὸς διαβάλλεται κλεώνυμος Ρ — τὸν] om. Μ

292 S διάυλον ΓΜ [[ἢ 'πι διάυλον ἦλθον G ἢ 'πὶ τὸν διάυλον ἦλθον Γ ἐπὶ τὸν διάυλον ἦλθον Ρ] Order of notes 3, 1, 2 ΓΡ — διάυλος . . . ἠγωνίζοντο:— ἄλλως] om. Μ — διάυλος] ἢ διάυλος Γ ἄλλως· διάυλος Γ²Ρ — τοῦ] τὸ ΓΡΣ — ποιοῦνται] ἐποίουν Σ — μεθ' ὄπλων] μετὰ ὄπλων ΓΡ — ἄλλως] om. ΓΡ — διαυλοδρομοῦντες] αὐλοδρομοῦντες Μ — τρέχοντες ἔχουσι] τρέχουσιν ἔχοντες ΓΜΡ

292 Om. ΓΜΡ

292 Om. Γ — S οἱ κάρες Μ [[ὥσπερ οἱ κάρες G ὥσπερ οἱ κάρες μὲν οὖν Γ²Ρ] ἔχυρα] ὄχυρὰ Γ²Μ — στρατιωτικοὺς] στρατιωτινοὺς Μ — ἐπὶ] ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ G — ἄλλως . . . οἰκῆσεις] om. Μ — ἄλλως γενναϊότατοι] γενναϊότατοι δὲ Γ²Ρ — θαλασσοκρατήσαντες] θαλαττοκρατήσαντες G — ἂν] om. G — ἐχυροτέρους] ὄχυρωτέρους Γ² ἐχυρωτέρους Ρ — καρικάι] καρὶ· Γ²

296 S ὑπ' αὐτῶν Γ S πετομένων Μ [[τὴν εἴσοδον G ὑπ' αὐτῶν πετομένων Γ πετομένων τὴν εἴσοδον Ρ] εἴσοδος] εἴσοδον G — δε] γὰρ Γ — λεγεται] λέγει G — ἢ . . . εἴσεισιν] διὰ τὸ εἰσιεῖναι τὸν χορὸν Μ — εἰς τὴν σκηνήν] Γ

299 ὅστις ἐστὶ; κηρύλος: Εὐφρόνιος φησι τοὺς Δωριεῖς λέγειν (κηρύλον)·
 “βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἶην,”

τοὺς δὲ Ἀττικοὺς κείρυλον, φησὶ δὲ Δίδυμος τὸ κατὰ φύσιν ὄνομα κηρύλος λέγεσθαι. Ἀντίγονος δὲ φησι τοὺς ἄρσενας τῶν ἀλκύνων κηρύλους λέγεσθαι, οὓς καὶ γηράσκοντας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πετεοῖς. μήποτε παρὰ τὸ κείρειν ἐσχημάτικεν. ὁ δὲ Σποργίλος ἦν κουρεὺς, μνημονεύει (δὲ) αὐτοῦ Πλάτων ἐν Σοφισταῖς·

“τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος.”

τοῦτο οὖν ἔστω σημεῖον τοῦ καὶ τὸν κηρύλον ἴσως παρὰ τὸ κείρειν ἤτυμολογηκέναι τὸν Ἀριστοφάνην· ἀντέθηκε γοῦν αὐτῷ κουρέα.

ὅστις ἐστὶ; κηρύλος: ὁ ἄρσην ἀλκῶν κηρύλος λέγεται, ἐν δὲ ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει. ὁ δὲ Σποργίλος κουρεὺς ἦν, διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς εὐτελεῖ.

301 τίς γλαυκὸς Ἀθήνας ἤγαγεν: παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην ἐπισωρευόντων τινὰ ἐπὶ τοῖς προὔπαρχουσιν, οἷον εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σίτον ἔπαγάγοι ἢ ἐν Κιλικίᾳ κρόκον. ἐνταῦθα οὖν, ἐπεὶ Ἀθήνηθεν ἐστὶν ἡ γλαυξ, κατὰ τὴν παροιμίαν λέγει ‘τίς εἰς Ἀθήνας γλαυκὸς ἐνήνοχεν;’ Δήμων δὲ φησι, ὅτι οὐ τοῦ ζώου μόνου πληθύνοντος ἐν τῇ πόλει ἀλλὰ καὶ τοῦ νομίματος, καὶ οὐκ ἐν ἀργύρῳ μόνῳ ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ χαράσσουσι τὴν γλαυκα, — διὸ τὴν παροιμίαν εἰρήσθαι. μήποτε δὲ ἐπὶ τοῦ ζώου εἰκὸς ἐστὶ λεχθῆναι μόνου.

299 Suid. κηρύλος and Σποργίλος. Phot. κείρυλοι. Hesych. κειρύλος and κηρύλος. Tzetz. in Lyc. 387. Cf. Schol. Plut. 589; Eust. 125 43; Eudoc. 36. — βάλε . . . εἶην: the half-verse is from Alcman. Bergk III 47. — κείρυλον: in agreement with Tzetztes, who gives Euphronius as authority for both the form and the accent. — κηρύλος: the form in VI², but the testimony of the MSS. in such a case is of slight weight. τὸ κατὰ φύσιν ὄνομα, however, points to this form. Didymus held the view that most birds received their names from their peculiar note (σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ὀρνέων ἀπὸ τῆς φωνῆς ἔχει τὴν ὀνομασίαν Ath. 392 f), and von Leutsch suggests that Didymus associated the κηρύλος with the cry κῆυξ. Cf. Dion. de Av. ii 7: καὶ τὰς ὧδὰς δ' εἰ καταπαύειν μέλλοιεν (i.e. αἱ ἀλκύνες), κῆυξ κῆυξ συνεχῶς ἐπειποῦσαι σιγῶσιν. Schol. Luc. i 178 identifies the κῆυξ (the male ἀλκύν) with the κηρύλος. — Ἀντίγονος: Hist. Mir. 27, where the verses are given. M. Schmidt, not believing that Euphronius quoted the fragment, would rearrange the scholium: Εὐφρόνιος φησι τοὺς Δωριεῖς λέγειν κηρύλον, τοὺς δὲ Ἀττικοὺς κείρυλον. Ἀντίγονος δὲ φησι . . . πετεοῖς. (lacuna) βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἶην. φησὶ δὲ Δίδυμος . . . λέγεσθαι. μήποτε κτέ. Bernhardt suggested a lacuna after λέγειν. The quotation certainly is harshly introduced, and the original scholium may have read Εὐφρόνιος φησι τοὺς Δωριεῖς λέγειν (κηρύλον, ὡς παρ' Ἀλκμάνι) βάλε δὴ βάλε κτέ. — ἐν Σοφισταῖς: M. II 662; K. I 637. — καὶ τὸν κηρύλον: the scholiast's text of 299, therefore, read ὅστις ἐστὶ; κηρύλος, and κηρύλος, found in all the best MSS., is right. The form κείρυλος is a pure fiction. To foist it into the text of Aristophanes is a mistake, since it is not the poet's practice to explain his puns.

ἀποθνήσκει: (γηράσας) ἀποθνήσκει, “bis in's alter leben der κηρύλος und ἀλκῶν

299 101' sup. et ext.] ὄστις ἐστὶ κήρυλος: — εὐφρόνιος φησι· τοὺς δωριεῖς λέγειν· βάλλε δὲ βάλε κήρυλος εἶην· τοὺς δὲ ἀττικοὺς κήρυλον· φησὶ δὲ δίδυμος· τὸ κατὰ φύσιν ὄνομα κήρυλος λέγεσθαι· ἀντίγονος δὲ φησι τοὺς ἄρσενας τῶν ἀλκυόνων κηρύλους λέγεσθαι· οὗς καὶ γηράσκοντας· αἱ θήλειαι βασταάζουσι τοῖς πτεροῖς· μήποτε παρα τὸ κερειν ἐσχημάτικεν· ὁ δὲ σποργίλος ἦν κουρεὺς· μνημονεῖ αὐτοῦ πλάτων ἐν σοφισταῖς· τὸ σποργίλου κουρεῖον ἔχθιστον τέγος· τοῦτο οὖν ἔστω σημειον· τοῦ καὶ τὸν κήρυλον ἴσως παρα τὸ κέρειν ἐτυμολογηκέναι τὸν ἀριστοφάνην· ἀντέθηκεν οὖν αὐτῷ κουρέα: —

299 Γ 122'' ext. S κηρύλος (κειρύλος Γ² κηρύλος Γ^{2v})] ὄστις ἐστὶ κίρυλος (κείρυλος Γ²): — ὁ ἄρσην ἀλκυὼν κήρύλος λέγεται· ἐν δὲ ταῖς συνοουσίαις ἀποθνήσκει· ὁ δὲ σποργίλος κουρεὺς ἦν· διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς εὐτελεῖ: —

Fol. 101'. Vv. 301-335.

301 int. et inf. S γλαῦκ'] παροιμία ἐπι τῶν μάτην ἐπισωρευόντων τινὰ ἐπι τοῖς προὔπαρχουσιν οἶον εἰ τις ἐν αἰγύπτῳ σίτον ἀπαγάγοι ἢ ἐν κιλικίᾳ· κρόκον· ἐνταυθα οὖν ἐπεὶ ἀθήνηθεν ἐστὶν ἢ γλαῦξ κατὰ τὴν παροιμίαν λέγει τίς εἰς ἀθηνας γλαυκα ἐνήνοχεν· δημῶν δὲ φησὶ ὅτι οὗ τοῦ ζώου μόνου· πληθύνοντος ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ καὶ τοῦ νομίσματος καὶ οὐκ ἐν ἀργύρῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ χαράσσουσι τὴν γλαῦκα· διὸ τὴν παροιμίαν εἰρήσθαι μήποτε δὲ ἐπι τοῦ ζώου εἶκος ἐστὶ λεχθῆναι μόνου:

299 Om. ΓM [[κήρυλος] κειρύλος Γ² κηρύλος P] βάλλε δὲ] βάλε δὴ Σ — βάλλε] βάλλε ΓΓ²P — κήρυλος] κειρύλος Γ² κηρύλος Γ^{2v}PΣ — κήρυλον] κείρυλον Γ²PΣ κήρυλον Γ^{2v} — κήρυλος] Γ² κείρυλος Γ^{2v}P — ἄρσενας] ἄρρηνas Σ — κηρύλους] Γ^{2v} κειρύλους Γ² — καὶ] om. Γ²P — ἐσχημάτικεν] ἐσχημάτιζεν Γ² ἐσχημάτισται Σ — τέγος] στέγος Σ(cod.V) — κήρυλον] κηρύλον Γ² κειρύλον Γ^{2v} — ἐτυμολογηκέναι] ἤτυμολογηκέναι P

299 Om. VGM [[P*] ὁ ἄρσην] ἄλλως· ὁ ἄρσην P ὁ ἄρρην Σ

301 S γλαῦκ' ΓM [[γλαῦκ' ἀθήναζε G τίς γλαῦκ' ἀθήναζ' ἦγαγεν Γ τίς γλαῦκ' ἀθήναζε P] Order of notes 2, 1 GP — παροιμία] παροιμία δὲ ἐστὶν GP παροιμία ἐστὶν M — τινὰ] τὴ M — ἀπαγάγοι] Γ ἀπαγάγη Γ² ἐπαγάγη P — κατὰ τὴν παροιμίαν] om. M — λέγει] λέγεται Γ — εἰς ἀθηνας] ἀθήναζε M — γλαυκα] γλαῦκ' P — ἐνήνοχεν] Γ² μετήγαγεν Γ — δημῶν . . . πράγματα] om. M — φησὶ] φασὶ Γ — ὅτι] om. G — μόνου] μόνον P — τοῦ] ὅτι τοῦ P — καὶ] ὡς G καὶ ὅτι P — μόνου] μόνον P — χαλκῷ] χαλκείῳ G — μήποτε . . . λεχθῆναι]

in steter freundschaft und verkehr mit einander'' von Leutsch, who cites Tzetzes in Lyc. 387: ἐν δὲ τῇ συνοουσίᾳ γηράσαντες οἱ ἄρρηνες τελευτῶσι.

301 For similar proverbs, cf. Suid. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας; Hesych. γλαῦκ' Ἀθήναζε; Zen. iii 6; Diog. ii 13, iii 81; Apost. v 46; Greg. Cyp. ii 11. — ἐπαγάγοι: Dindorf. Cf. P. — Δημῶν . . . εἰρήσθαι: the thought is expressed harshly, but probably the text is sound in the main. Reduced to more exact expression, the passage would read Δημῶν δὲ φησιν, οὐ τοῦ ζώου . . . χαρασύντων αὐτῶν τὴν γλαῦκα, διὰ τοῦτο κτέ.

ἄλλως : παροιμία. τὸ δὲ χ ὅτι ἠλλαξε τὸ τοπικόν, ἔδει γὰρ 'ἐξ Ἀθηνῶν,' οὐκ 'εἰς Ἀθήνας,' εἶπεν. οὐ προσποιεῖται δὲ ὅτι οὐκ ἐν Ἀθήναις τὰ πράγματα.

302 κορυδὸς ἐλεᾶς : ὁ κορυδὸς παρὰ Ἀριστοτέλει κορυδὸν λέγεται, εἰ μὴ ἕτερός ἐστι, ποικίλα γὰρ τὰ ὀνόματα. ὁ δὲ ἐλεᾶς μήποτε 'ἐλέα' ἐστὶν ἐν τοῖς Καλλιμάχου 'ἀναγραφομένη', φησὶ γὰρ "ἐλέα' μικρόν, φωνῆ ἀγαθόν." ἀναγέγραπται δὲ καὶ ἡ ὑποθυμὸς καὶ ὁ νέρτος καὶ ὁ ἐρυθρόπους καὶ ἡ πορφυρὸς καὶ ὁ δρύοψ καὶ ἡ ἀμπελίς.

303 κεβλήπυρις : μήποτε οὐχ ἔν ἐστιν ἀλλὰ δύο, φησὶν ὁ Σύμμαχος, καὶ γὰρ ἐν τοῖς Καλλιμάχου ἀναγέγραπται 'κέβλη.' εἶτα 'παρ' Ἑρμιππῶ ἐν τοῖς Τετραμέτροις :

"καὶ Θεμιστοκλέα γε' πρώην, ὅστις ὦν κέβλη πυρὶς τις ὀνομάζεται."

ὥστε ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἐν 'περὶ τὴν γραφήν.

ἄλλως : οὐ δύναται δύο εἶναι διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰκοσι τεσσάρων.

302 παρὰ Ἀριστοτέλει : H. A. ix 1, p. 609 B, τῶν δ' ὀρνίθων ποικιλίδες καὶ κορυδῶνες καὶ πίπρα καὶ χλωρεύς. — ἐλέα : Schneider, noting the discrepancy between the traditional forms of the name here (*ἐλεῖας*) and below in the quotation from Callimachus (*ἐλεῖα*), a fact not observed by Bentley, and comparing Arist. H. A. ix 16, p. 616 B, ἢ δ' ἐλέα . . . ἔστι δὲ τὸ μὲν μέγεθος βραχύς, φωνὴν δ' ἔχει ἀγαθὴν. The words of Callimachus are so similar as to make it manifest that Aristotle was his authority. — ἀναγραφομένη : Schneider. ἀναγραφόμενος Bast. — ἐλέα : Schneider.

303 καὶ γὰρ ἐν τοῖς Καλλιμάχου : καὶ ἐν τοῖς Καλλιμάχου μὲν Blomfield. — εἶτα παρ' Ἑρμιππῶ ἐν τοῖς Τετραμέτροις : the transmitted text is in a sad tangle, but certifies the ascription of the following verse to Hermippus. For the formula here adopted, cf. Schol. Vesp. 1169. εἶτα πυρὶς. "Ἑρμιππος Τετραμέτροις. Küster. (ἐν δὲ) Ἑρμιππου Τετραμέτροις Meineke. εἶτα μὲν ἐν ἔρμη-νευτέον ἐν Ἑρμιππου Τετραμέτροις . . . ; Capps. εἶτα ἄλλο ἐξ Ἑρμιππου (ῥήτει ἐν Τετραμέτροις) Wright. — καὶ Θεμιστοκλέα . . . ὀνομάζεται : the quotation from Hermippus has proved to be a crux. The vulgate reads καὶ Θεμιστοκλέους τὸν πρῶνός τις ὦν κεβλήπυρις τις ὀνομάζεται. "Non expedit." Meineke. "Quae autem sequuntur, τὸν Θεμιστοκλέους τὸν πρῶνός etc., emendatione itidem indigent, sed non absque ope meliorum codicum, ni fallor, tentanda." Küster. The help Küster desired seems to be furnished by V, which has Θεμιστοκλέα (supported by Γ²), πρῶν (i.e. πρώην), and ὅστις. These readings were overlooked by Dindorf and his copyist, Dübner. τὸν before πρώην disturbs the rhythm, but ἢ might easily displace τὸ or γέ or δέ. Since Hermippus undoubtedly wrote κεβλήπυρις his verse must have admitted the same sort of double interpretation as the verse of Aristophanes, which Symmachus erroneously proposed to read νέρτος ἰέραξ φάττα κέκκυξ ἐρυθρόπους κέβλη πυρὶς. Hermippus seems to have written

"A καὶ Θεμιστοκλέα γε πρώην, ὅστις ὦν κεβλήπυρις —
B τις ὀνομάζεται;"

In these scurrilous verses Θεμιστοκλέα depends in construction on some verb in

αλλως παροιμια τὸ δὲ $\bar{\chi}$ ὅτι ἥλλαξε τὸ τοπικον ἔδει γὰρ ἐξ ἀθηνων οὐκ εἰς ἀθνας εἰπεῖν οὐ προσποιεῖται δε ὅτι οὐκ εν ἀθναῖς τὰ πράγματα: —

302 ext. et inf. S κόρυδος] κόροιδος δ' ελαιας — ὁ κόροιδος παρα ἀριστοτέλει κοροῖδων λεγεται· εἰ μὴ ἑτερός ἐστι ποικιλα γαρ τὰ ονοματα· ὁ δὲ ελεᾶς μήποτε ἐλείας ἐστὶν ἐν τοῖς καλλιμαχου αναγραφομενος φησι γαρ ελεια μικρον φωνῇ ἀγαθὸν· ἀναγέγραπται δὲ καὶ ἡ ὑποθυμῖς καὶ ὁ νέρτος καὶ ὁ ἐρυθρόπους καὶ ἡ πορφυρίς καὶ ὁ δρύοψ καὶ ἡ ἀμπελῖς: —

303 ext. S κεβλήπυρις] κεβλήπυρις: — μήποτε οὐκ ἐν ἐστὶν ἀλλὰ δύο φησὶ ὁ σύμμαχος καὶ γὰρ ἐν τοῖς καλλιμαχου ἀναγέγραπται· κέβλη· εἰ ταμαωνερμιζετονιππου τετραμέτροις καὶ θεμιστοκλέα τὸν πρῶν ὅστις ὦν κεβλη· πυρις τίς ὀνομαζεται· ὥστε ἐνθάδε ἡ ἐκεῖ ἡμάρτηται· τὸ ἐν παρα τὴν γραφὴν: — αλλως: οὐ δύναται δύο εἶναι δια τον ἀριθμὸν τῶν εἰκδ̄: —

Γ² om. Γ — μόνον] om. Γ μόνου Γ²P — αλλως] om. Γ — αλλως παροιμια] om. P — δε] Γ om. Γ²P — οὐκ εἰς ἀθνας] om. G

302 S κοροιδός (κορυδός Γ²) Γ S κόρυδος M [[κόροιδος δ' ελαιας] κόροιδος ἐλεᾶς G κορυδός ἐλεᾶς ΓP]] κόροιδος] κορυδός ΓP κόρυδος M — παρα] παρὰ τῷ Γ — κοροιδων] κορυδων ΓMP — ποικιλα] πορ (with lacuna) G — ελεᾶς] γυρᾶς G — αναγραφομενος] om. M — μικρον] μικρᾶ G — ἀναγέγραπται . . . ἀμπελῖς] om. M — ἡ πορφυρίς] ὁ πορφυρίς Γ

303 Om. ΓM — κεβλήπυρις] Γ²] ἐν ἐστὶν] ἐνεστὶν G — γὰρ ἐν τοῖς καλλιμαχου] ἐν τοῖς καλλιμάχου γὰρ Γ²P — εἰ ταμαωνερμιζετονιππου] εἰ ταμαῶν ἐρμιζετο νίππου G εἶτα μύρμηξ (μύρμηξ P) ἐρμιππου Γ²P — θεμιστοκλέα τὸν πρῶν ὅστις ὦν κεβλη· πυρις τίς ὀνομαζεται] θεμιστοκλέα τὸν πρῶν ὅστις ὦν κεβλήπυρις τίς ὀνομάζεται G θεμιστοκλέα τὸν πρῶν ὅστις ὦν καὶ βληπυρις τις ὀνομάζεται Γ² θεμιστοκλέους τὸν πρῶν ὅστις ὦν κεβλήπυρις τις ὀνομάζεται P — τὴν γραφὴν] τῇ γραφῇ Γ²P — αλλως] om. G — εἰκδ̄] κδ̄ G εἴκοσι τεσσάρων Γ²P

the context, such as 'we arraigned,' and the situation is similar to that in Aves 1290 ff., where men are given birds' names. It means, then, something like: A *And lately Themistocles also, who is indeed a κεβλήπυρις* — B *What's the name he gets?* The first speaker interrupts the other with an apposite instance, and is in turn interrupted. (A B Capps.) Various proposals for healing the text, based on the vulgate, have been made. "In Hermippo qu. an legendum κοπρώνης. Nescio; sed credo ὡς τις ὦν κοπρώνης." Dobree. καὶ Θεμιστοκλέους κοπρώνος, ὡς τις ὦν κεβλήπυρις Hartung, not regarding τίς ὀνομάζεται as part of the quotation. Θεμιστοκλέους τε τῶν προσηκόντων τις ὦν|κεβλήπυρις τισ . . . ὀνομάζετο Kock. καὶ Θεμιστοκλέης ὁ πρὶν κεβλήπυρις ὀνομάζεται Blaydes. Biset has a curious note: *ἵνα δὲ ὁ τῶν σχολίων ἀριθμὸς τῶν κδ̄ τοῦ χοροῦ προσώπων μὴ ὑπερβάλλῃ, τινὲς ταῦτα δύο ὀνόματα, φήνη καὶ δρύοψ, συνεζευγμένως οὕτως ἐκφέρουσι, φηνοδρύοψ, ὅπερ καλῶς ἔχειν δοκεῖ. — ὥστε ἐνθάδε ἡ ἐκεῖ . . . γραφὴν: ἡ Jackson, ἡ the previous editors. So that in the verse of our poet (ἐνθάδε) as in that of Hermippus (ἐκεῖ) the single word is a scribe's error. — περὶ: Dobree. Cf. Schol. Eur. Phoen. 682: γέγονε δὲ περὶ τὴν γραφὴν ἀμάρτημα.*

304 πορφυρίς: ἡ πορφυρίς ἀναγράφεται, καὶ ἡ κολυμβίς δὲ φαίνεται καὶ ὁ δρύοψ καὶ ἡ ἀμπελίς, κερχνῆς δὲ οὐκ ἀναγράφεται ἀλλὰ κέρχνη· Δίδυμος δὲ τὸν μικρὸν ἱεράκα φησι.

307 οἷα 'πιπιζουσι': κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποιήται ἡ λέξις. λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὸ ποτίζειν πιπίζειν.

317 κοινὸν ἀσφαλῆ: ἀντὶ τοῦ 'κοινωφελῆ, ἀσφαλῆ,' τουτέστιν 'ἀληθῆ καὶ σφαλῆναι μὴ δυνάμενον.'

318 λεπτῶ λογιστά: 'ἀφίκοντο λεπτοὶ εἰς τὸ λογίσασθαι.'

319 ποῦ; πῶ; διαταράττονται ἀκηκοότες ἄνδρας παρῆναι ὑποπτεύοντες αὐτοὺς ὀρنيθοθήρας.

321 ἔχοντε πρέμνον: 'στέλεχος καὶ ρίζαν πράγματος,' ὃ ἔστι χρήσιμόν τι, 'εἰσηγούμενοι.'

322 ὦ μέγιστον: ἐπεὶ ἀνθρώπους ἐδέξατο θηρευτὰς τῶν ὀρνίθων.

ἄλλως: 'τῶν ἡμαρτημένων ἐξότε ἐτέχθην.'

324 τῆς ξυνουσίας: 'τῆς ἡμῶν τῶν ὀρνέων κοινωνίας καὶ διαγωγῆς.'

326 εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ: 'εἰ ἐγὼ παρ' ὑμῖν εἰμι, καὶ ἐκεῖνοι, παρ' ἐμοὶ γάρ εἰσιν.'

329 ὁμότροφά θ' ἡμῖν: οἶον 'τὴν αὐτὴν ἡμῖν κατανομήν νεμόμενος.'

304 κολυμβίς: κολυμβὰς Bentley, comparing Ath. 395 b.

307 Suid. πιπιζουσι. Hesych. πιπίζειν. Phot. πιπίζειν (cod. πιπιζέειν) καὶ τιτίζειν. — λέγεται δὲ . . . πιπίζειν: the meaning ποτίζειν also is expressed by this word πιπίζειν. The scholiast, therefore, had πιπιζουσι (πιπιζουσι) in his text of Aristophanes. Cf. Schol. Thesm. 393: ὁ Σύμμαχος φησι παρὰ τὸ πιπίζειν τὸν οἶνον· ἐγὼ δὲ οὐχ ὀρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κείμενον, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγόμενον. Cf. πίπος, πιπῶ. Bothe, mistaking the meaning of this note, proposed λέγει δὲ οὗτος κατὰ τὸ ποτίζειν πιπιζέειν.

317 Suid. πάρει. — In V the note is attached to a signum to ὠφελήσιμον, but the scholiast's definition covers κοινὸν ἀσφαλῆ ὠφελήσιμον. The lemma κοινὸν ἀσφαλῆ represents the usual practice of this MS.

319 ὑποπτεύοντες: has the authority of the scholium in Γ and seems to underlie ὑποπτευνδε in V.

321 Suid. πρέμνον. — ὃ ἔστι: 'id est,' as in the note on 336. Cf. Suid.

329 τὴν αὐτὴν ἡμῖν κατανομήν νεμόμενος (sc. ἦν): a paraphrase of ὁμότροφά θ' . . . παρ' ἡμῖν of the text, which is preceded by the phrase ὅς γάρ φιλος ἦν. The reading νεμόμενα (Γ²P) is harsh.

324 Om. ΓM — ξυνουσίας) Γ² [[τῆς ξυνουσίας G τῆς συνουσίας P]]

326 S παρ' ΓM [[εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ GP]] ἐγὼ παρ ὑμῖν εἴμι] παρ' ὑμῖν ἐγὼ M — καὶ ἐκεῖνοι] κἀκεῖνοι M — παρ εμοι] παρ' ἡμῖν M — γάρ] om. P

329 S ὁμότροφα ΓM [[ὁμότροφα θ' ἡμῖν Γ ὁμότροφα P]] κατανομήν] νομήν M — νεμόμενοι] νεμόμενος ΓM νεμόμενα Γ²P

304 inf. S πορφυρίς] ἡ πορφυρίς ἀναγράφεται κερχνίς δὲ οὐκ αναγεγραπται ἀλλὰ κερουμή διδυμος δὲ τὸν μικρὸν ἰέρακα φησι :

307 inf. S πιπίζουσι] κατα μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποίηται ἡ λέξις λεγεται δὲ οὕτως καὶ τὸ ποτίζειν πιπίζειν : —

317 inf. S ὠφελήσιμον] ἀντι του κοινωφελῆ ἀσφαλῆ τουτεστι ἀληθῆ καὶ σφαλῆναι μὴ δυνάμενον : —

318 λεπτὸ λογιστὰ) ἀφίκοντο λεπτοὶ εἰς το λογίσασθαι.

319 τοῦ παῖ) διαταράττονται ακηκούτες ἄνδρας παρῆναι ὑποπτενονδε αὐτοὺς ὀρنيθοθήρας

321 inf. S πρέμνον] στέλεχος καὶ ῥίζαν πράγματος ὃ εστι χρησιμὸν τι εἰσηγούμενοι : —

322 inf. S ὦ μέγιστον] ἐπιανους ἐδεξατο θηρευτὰς τῶν ὀρνίθων : ἀλλως : τῶν ἡμαρτημενων ἐξοτε ἐτέχθην

324 inf. S ξυνοσιίας] τῆς ἡμῶν τῶν ὀρνέων κοινωνίας καὶ διαγωγῆς : —

326 intm. ext. p. v.] εἰ ἐγὼ παρ ὑμῖν εἰμὶ καὶ ἐκεῖνοι παρ εμοι γὰρ εἰσὶ

329 intm. ext. p. v.] οἶον τὴν αὐτὴν ἡμῖν κατανομὴν νεμόμενοι : —

304 Om. M—S πορφυρίς Γ [[πορφυρίς ΓΡ—G*] κερχνίς] κερχνίς ΓΓ—οὐκ αναγεγραπται] οὐκ ανεγεγράφει Γ οὐ· ΓΡ—ἀλλὰ κερουμή] om. Γ ἀλλὰ κερχνή Γ²P—διδυμος] καὶ ἡ κολουμβίς (δὲ add. Γ²) φαίνεται καὶ ὁ δρύοψ καὶ ἡ ἀμπελίς· κερχνίς δὲ οὐκ ἀναγράφεται ἀλλὰ κερχνή· δίδυμος Γ καὶ ἡ κολουμβίς δὲ φαίνεται καὶ ὁ δρύοψ· καὶ ἡ ἀμπελίς· δίδυμος P

307 S πιπίζουσι Γ—S πῖς πίζουσι M [[οἶα πιπίζουσι ΓΡ πιπίζουσι καὶ τρέχουσι Γ] λεγεται δὲ οὕτως] λέγει δὲ οὗτος P—πιπίζειν] πιπίζειν ΓGM πιπίζειν P

317 Om. Γ—S κοινὸν M—288) Γ² [[κοινὸν· ἀσφαλῆ Γ κοινὸν ὠφελήσιμον P] ἀντι του . . . δυνάμενον] κοινωφελῆ Γ²—ἀσφαλῆ] ἀσφαλῆ δὲ MP—κα] om. M

318 Om. ΓM—λεπτὸ λογιστὰ) ΓΓ² [[λεπτὸ λογιστὰ P] ἀφίκοντο] om. P ἤγουν Γ²

319 Om. M—S om. text Γ [[ποῦ παῖ· πῶς φῆς Γ ποῦ πα P] διαταράττονται] Γ² διαταράττοντες Γ διαταράττονται οἱ ὀρنيθες P—ὑποπτενονδε] Γ² ὑπώπτενον G ὑποπτενόντες Γ ὑποπτεύουσι γὰρ P—αὐτοὺς] Γ αὐτοὺς ὡς Γ² αὐτοὺς εἶναι P

321 S πρέμνον Γ S ἤκετον δ' M [[πρέμνον ΓΓ ἔχοντε πρέμνον P] πράγματος] τοῦ πράγματος G πράγματος δὲ πελωρίου ΓMP

322 Om. ΓΓ—S μέγιστον M [[ὦ μέγιστον ἐξαμαρτῶν Γ²P] ἐπιανους] ἐπεὶ ἀνθρώπους Γ²MP—ἐδεξατο] ἐδείξατο P—θηρευτὰς] θηρατὰς Γ²MP—ἀλλως] καὶ ἄλλως M—ἡμαρτημενων] ἐξημαρτημένων Γ²P—ἐξοτε ἐτέχθην] ἐξότου ἐτέχθη M

331 παρέβη μὲν θεσμούς: ὡς τούτου νενομοθετημένου αὐτοῖς τὸ μὴ συνεί-
ναι ἀνθρώποις.

336 ὕστερος λόγος: ὁ ἔστιν 'ὕστερον αὐτῷ μαχησόμεθα,' ὡς παρ'
'Ομήρῳ· "ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς."

339 αἴτιος μέντοι σὺ νῶν: ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦσιν οἱ πρεσβῦται ἀμχα-
νοῦντες ἐκφυγεῖν πως τὸ παρὸν κακόν.

343 ἰὼ ἰῶ, ἔπαγε: παρακελεύονται ἑαυτοῖς ὡς ἐν πολεμικῇ παρατάξει βου-
λόμενοι κατ' αὐτῶν ὀρμήσαι.

346 ἐπιβαλεὶ περὶ τε: ὡς ὄπλον πανταχοῦ τὴν πτήσιν τὴν ἐπὶ φόνῳ
γενομένην περιάγει.

348 καὶ δοῦναι ῥύχει φορβάν: παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ 'Ανδρομέδας·

"ἐκθῆναι κήτει φορβάν,"

ὡς Ἀσκληπιάδης φησί, τὰ ἔκ τῆς ἰ μηδέπω διδαχθείσης τραγωδίας παρατιθέ-
μενος, ὡς καὶ τό·

"σὰ γὰρ (τὰ) πάντα ταῦτα καὶ
τὸ τῆδε καὶ τὸ κείσε καὶ
(τὸ) δεῦρο"

παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν φησι·

"Ἐκείσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ."

καὶ ὅλως πολὺ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτον.

ἄλλως: γράφεται καὶ ῥάμφει, ὅπερ καὶ βέλτιον· ῥάμφος γὰρ ἐπὶ ὀρνέου,
ἐπὶ δὲ χοίρου ῥύγχος.

331 ὡς τούτου . . . ἀνθρώποις: since it had been ordained that they were not to
associate with men. Bothe would read τοῦ μὴ συνείναι. But cf. Schol. 1049: ὡς
τούτου τοῦ ἐγκλήματος ὄντος τὸ μὴ εἰσδέχασθαι κτέ.

336 Suid. ὕστερος λόγος. — παρ' Ὀμήρῳ: Π. A 140.

346 πανταχοῦ: it is evident that τοῦτο γὰρ τὸ πάντα (i.e. παντᾶ) γε of the
vulgate was added by Musurus. The scholiast attached φοινίαν το πτέρυγα.

348 The brief first note on 348 (see the Transcript) is found in ΓMP, the
second in VΓΓ²(not Γ)P. The first note, therefore, seems to be an excerpt from
the original of the second. Musurus simply joined them. — Suid. ῥάμφος. Cf.
Schol. Av. 422. — ἐξ Ἀνδρομέδας: Nauck 395. — τὰ . . . τραγωδίας: τὰ μηδέπω
διδαχθείσης τῆς τραγωδίας MSS. Cf. below τὰ ἐκ τῶν κτέ. — ὡς καὶ τό: Av.
423 ff. — ἐκ τῶν . . . Φοινισσῶν: 266. — παραπλήσιον: παρὰ πᾶσι Dindorf.
παρὰ πλείστοις Fritzsche.

ἐκδιδαχθεισῶν Γ²—μὴ δ' ὅλως] μηδὲ ὅλως P—τίσῃ] τίσθη Γ² τίσση P—πολὺ
παραπλήσιον] παραπλήσιον πολὺ P—τοιοῦτον] τοιοῦτο Γ²—γράφεται . . .
ῥύγχος] om. Γ²P

331 intm. ext. S ἀρχαίους] ὡς τούτου νενομοθετημένου αὐτοῖς τὸ μὴ συνείναι ἄνθρωποις : —

Fol. 101". Vv. 336—367.

336 sup. S λόγος] ὅτι ὕστερον αὐτῷ μαχησόμεθ' ὡς και παρ ὀμήρῳ ἀλλήτοι μὲν ταυτα μεταφρασσόμεθα και αἰθις : —

339 sup. S κακῶν τούτων] ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦσιν οἱ πρεσβύται· ἀμυχανοῦντες ἐκφυγεῖν πῶς τὸ παρὸν κακὸν : —

343 Γ 123' sup. S ἔπαγε] ἰὼ ἰὼ ἔπαγε : — παρακελεύονται ἑαυτοῖς· ὡς ἐν πολεμικῇ παρατάξει βουλόμενοι κατ' αὐτῶν ὀρμήσαι : —

346 Γ 123' sup. S ἐπίβαλε] ἐπίβαλε περίτε : — ὡς ὄπλον πανταχοῦ τὴν πτήσῳ τὴν ἐπὶ φόνῳ γενομένην περιάγει : —

348 Γ 123' sup. et ext. S δοῦναι] και δοῦναι ῥύγχει : — ἀσκληπιάδης φησι ἀπὸ ἀνδρομέδας εἶναι· ὡς και τὸ σα γὰρ ταῦτα πάντα και ἐκείσε και δεῦρο· γράφεται και ῥάμφει ὅπερ και βέλτιον· ῥάμφος γὰρ ἐπὶ ὀρνέου· ῥύγχος δὲ ἐπὶ χοίρου : —

348 sup. et ext. S φορβάν] παρα τὸ εὐριπιδ.. ἐξ ἀνδρομέδας· ἐκθεῖναι κῆτει φορβάν· τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς τραγωδίας παρατιθέμενος· ὡς και τό σα γὰρ πάντα ταῦτα και τὸ τῆδε· και τὸ κείσε· παρα τὰ ἐκ τῶν μηδεων διδαχθεισῶν φουμισσῶν φησι· και ἐκείσε και δεῦρο μὴ δ' ὀλος τίση· και ὀλος πολὺ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτον· γράφεται και ῥάμφει ὅπερ και βέλτιον· ῥάμφος γὰρ ἐπὶ ὀρνέου· ἐπὶ δὲ χοίρου· ῥύγχος : —

331 S θεσμοὺς Γ S παρέβη Μ [[θεσμοὺς Γ παρέβη μὲν θεσμοὺς Γ²Ρ]] τούτου] τοῦτο Γ

336 S λόγος ΓΜ [[ὕστερος λόγος ΓΓΡ]] ὅτι] ὃ ἔστιν ΓΜΡ τουτέστιν Σ—αὐτῷ] αὐτοῖς ΜΣ—μαχησόμεθ'] μαχησόμεθα ΓΓΜΡΣ—ὡς και παρ ὀμήρῳ] παρὰ τὸ ὀμηρικόν Σ—και] om. ΓΜΡ—μεταφρασσόμεθα] μεταφρασσόμεθα ΓΓΣ μεταφρασσόμεθα ΜΡ—αἰθις] αἰθις ΓΜ

339 S αἰτιος Γ S μὲν Μ [[αἰτιος μέντοι σὺ νῶν (νῶιν Γ) ΓΓ αἰτιος μέντοι σύ Ρ]] ἀλλήλοις ἀντεγκαλοῦσιν] ἀντεκαλοῦσιν ἀλλήλοις Γ ἀλλήλους αἰτιῶνται Μ—πῶς] πως Ρ

343 Om. VG—S ἰὼ Μ [[ἰὼ ἰὼ ἔπαγε] ἔπαγε Ρ]]

346 Om. VG—S ἐπίβαλε Μ [[ἐπίβαλε περίτε] add. κύκλωσαι Ρ]] πανταχοῦ] πανταχοῦ· τοῦτο γὰρ τὸ πάντα γε Ρ—γενομένην περιάγει] γινομένην περιάγει Μ

348 Om. VG—S δοῦναι Μ [[και δοῦναι ῥύγχει] add. φορβάν Ρ]] γράφεται] γράφε Μ—ὅπερ] ὅπλα Μ—ἐπὶ] ἐπ' Μ—ῥύγχος δὲ ἐπὶ χοίρου] ἐπὶ δὲ χοίρου ῥύγχος ΜΡ

348 Om. ΓΜ [[και δοῦναι ῥύγχει φορβάν G—Γ²*Ρ*]] παρα] ἄλλως : παρὰ Γ²Ρ—εὐριπιδ..] ἐν εὐριπ.. G εὐριπιδου Γ²Ρ—ἐκθεῖναι] ἐκείναι G—φορβάν] φορβάν· ὡς ἀσκληπιάδης Γ²Ρ—μηδέπω] μὴ δὲ Γ²Ρ—ὡς] om. Ρ—πάντα ταῦτα] ταῦτα πάντα Γ²Ρ—τὰ] τὴν G—μηδεων] μηδέπω Γ²Ρ—διδαχθεισῶν]

349 οὔτε γὰρ ὄρος: εἰς ἃ μάλιστα ἀπόφευξίς ἐστιν ἀσφαλῆς.

353 ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας: ἀντὶ τοῦ 'προηγείσθω τὸ δεξιὸν μέρος,' ὡς ἐπὶ πολέμου δὲ τοῦτό φησι.

355 πῶς γὰρ ἂν τούτους: ἐπεὶ μὴ δυνάμεθα φυγεῖν.

357 μένοντε: 'κἂν μείνωμεν.'

358 γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῶν: οὐ 'διὰ τὴν χύτραν οὐ πρόσεισιν,' ὡς Εὐφρόνιος, τοῦτο γὰρ κοινῶς πάντα τὰ ὄρνεα φοβεῖ, ἀλλὰ διὰ τὸ 'Ἀττικὸν εἶναι τὸ ζῶον.' Ἀττικοὶ δὲ καὶ αὐτοί.

359 τὸν ὀβελίσκον ἀρπάσας: 'πολέμει' προσυπακουστέον, (πρὸς αὐτὴν) δὲ 'πρὸς χύτραν.'

361 ἢ τρύβλιον: μείζον τὸ τρύβλιον τοῦ ὀξυβάφου.

363 ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν: 'Σύμμαχος· πρὸς τὴν Μήλου πολιορκίαν. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ·

"ἀλλ' ὑπερβέβληκε πόλιν τὸν Νικίαν
στρατηγίας πλήθει τε κἄξευρήμασιν."

ἢ ὅτι φρονιμώτατα λιμῶ Μηλίου ἀνείλεν.

364 'ἔλελεῦ': ἐπίφθεγμα πολυμικρὸν τὸ 'ἔλελελεῦ'. οἱ γὰρ προσιόντες εἰς πόλεμον τὸ 'ἔλελελεῦ' ἐφώνουν μετὰ τίνος ἐμμελοῦς κινήσεως, καθὸ καὶ Ἀχαιοὶ Ἑρτριεὺς ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ ποιεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα παραγγέλλοντα τοῖς Ἀχαιοῖς·

"ὦρα βοηθεῖν ἐστ'· ἐγὼ δ' ἠγήσομαι.
προσβαλλέτω τις χεῖρα φασγάνου λαβῆ,
σάλπιγγι δ' ἄλλος ὡς τάχος σημαίνετω·
ῶρα ταχύνειν, ἐλελελεῦ."

μήποτε καὶ τὸ Καλλιμάχαιον·

"θεῶ τ' ἀλάγαμα νόμιοιον
δοῦναι"

τοιούτόν ἐστιν.

355 Possibly the lemma should be οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν (356).

357 The scholiast's interpretation is erroneous, but that fact, as many instances show, is not proof that the text of the note is not sound. The union of this and the preceding note, as in Γ², makes nonsense: ἐπεὶ μὴ δυνάμεθα φυγεῖν, κἂν μείνωμεν! Musurus, perceiving this, rewrote the composite note.

359 πολέμει προσυπακουστέον: *surprise* πολέμει *in the thought*. The scholiast did not perceive that ἀρπάσας modifies the subject of κατάπηξον. The remainder of the note explains πρὸς αὐτόν of the vulgate text (MSS.) of verse 360, which however must have been πρὸς αὐτήν (Trendelenburg's conjecture) in the text before the scholiast. Cf. Musurus's paraphrase: πῆξον αὐτὸν (i.e. τὸν ὀβελίσκον) πρὸς τὴν χύτραν. For this meaning of προσυπακούω, cf. Schol. Ach. 86: καὶ τίς εἶδε πώποτε: λείπει τὸ οὐδεὶς, ὡς καὶ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ "τίς ἂν τάδε γηθήσειεν ἰδών;" προσυπακούεται τὸ οὐδεὶς. The scholiast on 359, of course, mistakes the real situation. Cf. 386 f. ὥστε τὴν χύτραν τῷ τε τρυβλίῳ καθίει.

361 Suid. ὀξυβάφον.

363 Suid. ὑπερακοντίζεις, who alone preserves the first part of the note.

- 349 intm. et int. p. v.] εἰς ἃ μαλιστα αποφευξίς ἐστὶν ἀσφαλής :
- 353 int. p. v.] ἀντι προηγείσθω τὸ δεξιὸν μέρος· ὡς ἐπὶ πολέμου δὲ τοῦτο φησὶ·
- 356 int. p. v.] ἐπεὶ μὴ δυνάμεθα φυγεῖν : —
- 357 int. p. v.] κἂν μείνωμεν : —
- 358 ext. S νῶν] δια τὴν χύτραν οὐ πρόσεισιν ὡς εὐφρόνιος τοῦτο γὰρ κοινῶς· πάντα τὰ ὄρνεα φοβεῖ· ἀλλὰ δια το ἀττικὸν εἶναι τὸ ζῶον· ἀττικοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ : —
- 359 int. p. v.] πολέμει προσῦπακουστέον τὸ πρὸς χύτραν·
- 361 int. p. v.] μείζον τὸ τρύβλιον τοῦ ὀξυβάφου : —
- 363 int. p. v.] φρονιμώτατα λιμῶ μηλίου ἀνεῖλεν : —
- 364 ext. S ἐλελεῦ] ἐπίφθεγμα πολεμικὸν τὸ ἐλελεῦ· οἱ γὰρ προσιώντες εἰς πόλεμον· τὸ ἐλελεῦ ἐφῶνουν· μετὰ τινος ἐμμελοῦς κινήσεως· καθὼ καὶ ἄχαιοις ἔρετρεις· ἐν τῷ φιλοκτίτῃ ποιεῖ τον ἀγαμέμνονα παραγγέλλοντα τοῖς ἄχαιοις :

349 Om. ΓM — οὔτε γὰρ ὄρος) Γ² [οὔτε γὰρ ὄρος P] μαλιστα] μᾶλλον μάλιστα Γ² — ἀποφευξίς] ἀποφυγή τις P

353 S ἐπαγέτω Γ S πού M [ἐπαγέτω τὸ δέξιον κέρασ GP] ἀντι] ἀντὶ τοῦ GMP — τὸ] ἐπὶ τὸ Γ κατὰ τὸ Γ²MP — ἐπι] ἐπὶ τοῦ Γ — δέ] om. Γ

356 Om. ΓM — 355) G 356, 357) Γ² [ὅτι μένοντε (357) P]

357 Om. ΓM [G*Γ²*P*] κἂν μείνωμεν] κἂν μαχεσώμεθα μένοντες P

358 S γλαυξ ΓM [γλαυξ μὲν οὐ πρόσεισι νῶν (πρόσεισιν νῶν P) GP] δια] οὐ διὰ GMP — ὡς . . . φοβεῖ] om. M — ὡς] καὶ Γ ὡς καὶ P — εὐφρόνιος] φρόνιος Γ — ἀττικοὶ . . . αὐτοὶ] καὶ αὐτοὶ δὲ ἀττικοὶ M

359 Om. Γ — S ὀβελίσκον Γ²M [τοῖς δὲ γαμφιώνξει G τὸν ὀβελίσκον ἀρπάσας P] πολέμει . . . χύτραν] πῆξον αὐτὸν πρὸς τὴν χύτραν P — πολέμει] πολεμεῖ G λείπει πόλεμει Γ² λείπει τὸ πολέμει M — προσῦπακουστέον] add. δὲ M — τὸ] om. GM — χύτραν] τὴν χύτραν Γ²M

361 Om. Γ — S τρύβλιον M — πρόσθου λαβῶν) Γ² [ἢ τρύβλιον P] μείζον τὸ τρύβλιον] τὸ τρύβλιον μείζον G ὅτι τὸ τρύβλιον μείζον P

363 S ὑπερακοντίζει Γ S ταῖς M [ὑπερακοντίζει σύ γε Γ νικίαν P] φρονιμώτατα] φρονιμώτα γὰρ καὶ Γ φρονιμώτατος γὰρ M φρονιμώτατα γὰρ P — λιμῶ] λιμῶ γὰρ G — λιμῶ μηλίου] μηλίου λιμῶ Σ

364 S ἐλελεῦ ΓM [ἐλελεῦ ΓΓ ἐλελεῦ P] τὸ ἐλελεῦ] om. P τοῦτο M τὸ ἐλελεῦ Σ — οἱ γὰρ] καὶ γὰρ οἱ Σ — γὰρ προσιώντες] προσιώντες γὰρ ΓMP — εἰς] πρὸς M — ἐλελεῦ] ἐλελεῦ PΣ — καθὼ . . . ἄχαιοις] om. M — ἔρετρεις] ἔρετριεὺς PΣ — φιλοκτίτῃ] φιλοκτίτη GP ἐφιλοκτίτη Γ — παραγγέλλοντα] παραούχελοντα Γ

“Suidas integrioribus scholiis in hunc locum usus fuisse videtur.” Küster. — Φρόνιχος Μονοτρόπος: M. II 589; K. I 377.

364 Suid. ἐλελεῦ, who alone preserves the poetical quotations. “Haec sane ex bene antiquis et optimae notae scholiis descripta esse apparet.” Küster. — ἐν τῷ Φιλοκτίτῃ: Nauck 755. — τὸ Καλλιμάχειον: frag. 310.

365 ἔλκε, τῶλλε: καὶ Κρατῖνος·

“σφάττε, δεῖρε, κόπτε.”

τὴν χύτραν δέ, εἰς ἣν ἐπερείδονται, δεικνύντες ὅτι καταφρονοῦσιν αὐτῆς.

368 φυλέτα: «συμπατριώτα». ὅτι καὶ ἡ Πρόκνη Ἀττικὴ ἦν Πανδίοιος θυγάτηρ.

369 μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων: ‘μᾶλλον τούτων φεισόμεθα ἢπερ λύκων;’ ἔστι δὲ παροιμιώδες· ἐπεὶ τὸ παλαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτεινον ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν, διὸ ὁ μὲν φονεῦων τέκνον λύκου τάλαντον ἐλάμβανεν, ὁ δὲ τέλειον δύο. ὅθεν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα λύκειόν φασιν.

374 τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς: ὅπερ ἐστὶν ‘ἐκ προγόνων ἐχθροὶ ἡμῖν ὄντες.’ καὶ Μένανδρος·

“οὐχ ὅθεν ἀπωλλόμεσθα σωθείμεν ἄν.”

375 ἀλλ’ ἀπ’ ἐχθρῶν: φοβούμενος γάρ τις τοὺς ἐχθροὺς ὠφελείται παρ’ αὐτῶν· ὁ γὰρ τῶν ἐχθρῶν φόβος πολλὰ χρήσιμα ἔσθ’ ὅτε διδάσκει πρὸς φυλακὴν καὶ πρόνοιαν.

379 ναῦς τε κεκτήσθαι μακράς: τὰς τριήρεις· ταῦτα δὲ εἰς Συρακουσίους ἀνίττεται, ὅσιν ἐνίκησαν Ἀθηναίους διὰ τὸ ταπεινὰς ἔχειν τὰς πρῶρας.

381 ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι: τὸ ἐξῆς ‘ἔστι μὲν χρήσιμον τὸ ἀκοῦσαι πρῶτον ἐφ’ ὅτῳ ἐλήλυθασιν.’

383 εἴξασιν: εἰόκασιν.

365 Κρατῖνος: M. II 224; K. I 116.

368 συμπατριώτα: the correction is due to the scribe of G.

369 Suid. φεισόμεσθα. — τούτων . . . λύκων: the transposition is required, unless we assume that the scholiast made this an affirmative sentence. The right order of words is indicated in U. — ἀπέκτεινον: VΓ and three MSS. of Suidas read ἀπέκτενον, which Dindorf thought represented ἀπέκτενον. Cf. Eust. 1604 II: οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κτείνω κτένω· οὐ χρήσις καὶ ἐν τῷ “τὸ παλαιὸν λύκους ἀπέκτενον ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν, καὶ τῷ κτείναντι μὲν τέκνον λύκου τάλαντον διδοσθαι, τῷ δὲ τέλειον δύο.”

374 Suid. ἀπ’ ἐχθρῶν. — Μένανδρος: M. IV 295; K. III 225. — ἀπωλλόμεσθα: V, anticipating Kock’s conjecture. — σωθείμεν ἄν: ἴσως σωθείμεν ἄν Porson. καὶ σωθείμεν ἄν Dobree. — The verse should not be punctuated as a question.

379 ταῦτα: only in P. — ὅσιν ἐνίκησαν . . . πρῶρας: Dobree.

GFMP — ἐνίκησα] ἐνίκησαν GPF καὶ ἐνίκησαν M — πύργους ἔχειν] εἶναι τοὺς πύργους Γ ἔχειν τοὺς πύργους P

381 S ἔστι GM [ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι ΓP] τὸ ἐξῆς] om. GM — μὲν] μὲν φησι M — πρῶτον] πρὸς τὸ ΓP — ἐφ’ ὅτῳ] ἐφ’ ὅπερ M

383 Om. GFMP — εἴξασιν] Γ²]

365 ext. S ἔλκε· τίλλε·] καὶ κρατῖνος· σφάττε· δείρε κόπτε· τὴν χύτραν δὲ· εἰς ἣν ἐπερείδονται δεικνύντες ὅτι καταφροῦσιν αὐτῆς : —

Fol. 102'. Vv. 368–401.

368 sup. S φυλέτα·] συμπατριῶται· ὅτι καὶ ἡ πρόκνη· ἀττική ἦν πανδιόνος θυγάτηρ : —

369 sup. S λύκων·] μᾶλλον λύκων φεισόμεθα ἢπερ τούτων ἔστι καὶ παροιμιῶδες· ἐπεὶ τὸ παλαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτενον· ἐν ἀττικῇ· καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν· διὸ ὁ μὲν φονεύων τέκνον λύκου· τάλαντον ἐλάμβανεν· ὁ δὲ τελειὸν δυο ὄθεν καὶ τὸν ἀπολλωνα· λύκειον φασι : —

374 sup. et ext. S τοῖσι πάπποις] ὅπερ ἔστιν ἐκ προγόνων ἐχθροὶ ἡμῖν ὄντες καὶ μένανδρος οὐχ ὄθεν ἀπωλλυμεσθα σωθείμεν ἂν : —

375 ext. S ἐχθρῶν] φοβούμενος γάρ της τοὺς ἐχθροὺς ὠφελεῖται παρ' αὐτῶν ὁ γάρ τῶν ἐχθρῶν φόβος πολλὰ χρήσιμα ἐσθότε διδάσκει προς φυλακὴν καὶ πρόνοιαν : —

379 ext. S ναῦς τε] τὰς τριηρεις· ταύτας δὲ εἰς συρακοσίους αἰνίττεται οὐς ἐνίκησα ἀθηναῖοι δια το ταπεινοὺς πύργους ἔχειν : —

381 ext. S ἔστι μὲν] τὸ ἐξῆς ἔστι μὲν χρήσιμον τὸ ἀκοῦσαι πρῶτον ἐφ' ὅτω ἐληλύθασιν : —

383 εἴξασιν) εἰόκασιν

365 S ἔλκε τίλλε Γ S τὴν Μ [ἔλκε τίλλε ΓΡ] δείρε] δείραι Μ — κόπτε] κόπτε Ρ — εἰς ἣν] εἰσιν Γ — καταφροῦσιν] καταφρονοῦσιν ΓΓΜΡ

368 S φυλέται Γ S φυλέτα Μ [φυλέτα G καὶ φυλέτα ΓΡ] συμπατριῶται] συμπατριῶτα G ξυμπατριῶται Γ ξυμπατριῶτας Ρ

369 S μᾶλλον ἡμεῖς Γ S φεισόμεσθα Μ [μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων ΓΡ] μᾶλλον] τουτέστι μᾶλλον Σ — ἢπερ] ἢπερ ΓΡ ἢ Μ — ἔστι] μήποτε δὲ Σ — καὶ] δὲ ΓΜ — τὸ παλαιὸν . . . ἀττικῇ] τοὺς λύκους ἀπέκτενον (ἀπέκτεινον Ρ) τὸ παλαιὸν ἐν τῇ ἀττικῇ ΓΡ ἐν ἀττικῇ τὸ παλαιὸν· τοὺς λύκους ἀπέκτεινον Μ τὸ παλαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτεινον (ἀπέκτενον cod. ABE) ἐν τῇ Ἀττικῇ Σ — λυκοκτονεῖν] λυκοκτενεῖν G — τέκνον λύκου] λύκου τέκνον ΓΡ — λύκειον] λύκειον Μ λύκειον καὶ λυκοκτόνον Ρ

374 S τοῖσι πάπποις Γ S τοῖσι Μ [τοῖσι πάπποισιν G τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς ΓΡ] ὅπερ ἔστιν] τουτέστιν Μ — ἐχθροὶ ἡμῖν ὄντες] ἡμῖν ἐχθροὶ ὄντες ΓΡ ἡμῖν ὄντες ἐχθροὶ Μ — ἀπωλλυμεσθα] ἀπολλύμεθα ΓΡ ἀπολοῦμεθα Μ ἀπωλόμεσθα Σ

375 S ἀλλ' ἀπ' Γ S πολλὰ Μ [ἀλλ' ἀπ' ἐχθροῦ G ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δὲ (δὴ Ρ) πολλὰ ΓΡ] γάρ της] φησὶ τῖς Μ — της] τις ΓΡ — παρ' αὐτῶν] om. Μ

379 S μακρὰς Γ S ναῦς Μ [ναῦς τε κεκτῆσθαι μακρὰς ΓΡ] τὰς τριηρεις] om. G — τὰς] om. Μ — ταύτας δὲ] ταῦτα Ρ — συρακοσίους] συρακουσίους

ἄναγ' ἐπὶ σκέλος: ἀντὶ τοῦ 'ὑπαναχώρει ὀλίγον ὑπὸ πόδα.' παρὰ τὸ ('Ὀμηρικόν):

" γόνυ γονὸς ἀμείβων."

τοῦτο δὲ ὡς ὑποποδισάντων αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ δέους.

384 καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ: τοῦτο ὁ ἔποιψ πρὸς τοὺς ὄρνιθας, ἐπειδὴ ἔφασαν εἰς λόγους βούλεσθαι ἔλθειν τοῖς ἀνθρώποις.

386 ὥστε τὴν χύτραν: ἔξωθεν τὴν σὺν· 'σὺν τῷ τρυβλίῳ.' τῷ δὲ ὀβελίσκῳ ἐχρῶντο ἀντὶ δόρατος. 'καὶ τὸν ὀβελίσκον,' φησὶν, 'ὅστις ἐστὶν ἡμῶν δόρυ, ἐντὸς τῶν ὄπλων χρῆ (τὸ) λοιπὸν ἔχειν.' λέγει δὲ ἀντὶ 'τῶν χυτρῶν.' ἔθος δὲ εἶχον ἔσω τῶν ἀσπίδων ἔχειν τὰ δόρατα.

387 καθιεῖ: ἀντὶ τοῦ 'χάλα' αὐτά.

388 καὶ τὸ δόρυ χρῆ, τὸν ὀβελίσκον: 'τὸν ὀβελίσκον, ὅς ἐστιν ἡμῖν δόρυ, μὴ περιπατεῖν ἔχοντας ἐντὸς, μὴ πάλιν γένηται πόλεμος.'

389 περιπατεῖν ἔχοντας: παραινεῖ οὖν μῆτε παντάπασιν ἀμελεῖν μῆτε μὴν φανερώς πολεμεῖν.

390 τῶν ὄπλων ἐντός: κέχρηται τῇ λέξει ἀντὶ τοῦ 'τῶν ἱματίων,' ὡσανεὶ εἶπε 'καὶ ἔχειν τὸ δόρυ παρὰ τὴν ἀσπίδα.' οὕτω γὰρ ποιοῦσιν οἱ πολέμοι τοῦ μὴ ἐξόπλους εἶναι ἀλλὰ καθωπλίσθαι.

παρὰ τὴν χύτραν: τουτέστι δεῖ καὶ μὴ φοροῦντας ἐγγύθεν αὐτὴν ἔχειν.

392 ὡς οὐ φευκτέον ἦν: 'ὡς οὔτε φεύγειν (δεῖ) οὔτε ἀπαρασκευάστους εἶναι.'

395 ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νό: οἱ ἐν πολέμῳ ἀναυρούμενοι ἐν τῷ Κεραμεικῷ

383 ὑπὸ πόδα: ἐπὶ πόδα Bothe, but cf. the following ὑποποδισάντων = ἀποποδισάντων. — τὸ 'Ὀμηρικόν': Π. Α 547.

386 ἔξωθεν τὴν σὺν: cf. the rewriting in M. The scholiast either did not have τε in his text or ignored it, or his reading may have been τῷ γε. But it is possible that the reading of the scholium in V, simply ἔξωθεν τῷ (i. e. τῷ) τρυβλίῳ, signifies that in his text of the poet the annotator had ὥστε τὴν χύτραν καθιεῖ, and that, apprehending exactly the scenic situation (cf. v. 360 f.), he saw τῷ τε τρυβλίῳ was to be supplied. — τὸ: Wright. — λέγει δὲ: sc. τῶν ὄπλων.

387 Suid. καθιεῖ.

390 ἐξόπλους: ἔξω ὄπλων Portus, in correction of Musurus's ἐξ ὄπλων.

The note τουτέστι κτέ. stands after 393 in V, but it has been crowded from its true position by the intramarginal note on 389. Cf. Γ.

392 ὡς: has the same force in the paraphrase as in the text. The reading in U is οὔτε ἀπαρασκευάστους δεῖν εἶναι ἡμᾶς.

395 Suid. Κεραμεικός. Cf. Harp. Κεραμεικός. — Μενεκλῆς: Müller IV 449. —

τὴν χύτραν ἄκραν· τουτέστι Μ — αὐτὴν ἐγγυθεν] ἐγγύθεν αὐτὴν ΓΡ

The Scholia in R are resumed.

395 S κεραμεικός Γ [[ὁ κεραμεικός δέξεται νόιν R ὁ κεραμεικός δέξεται ΓΡ — Μ*]] οἱ ἐν . . . οὐτω] om. M — ἐν] ἐν τῷ ΓΡ — μενεκλεις] μενεκλῆς

383 ext. S ἀναγ' ἐπι] ἀντι τοῦ ὑπαναχώρει ὀλίγον υπο ποδα γόνυ γουνός ἀμείβων· τοῦτο δὲ ὡς ὑποποδισάντων αὐτῶν ὑπερ τοῦ δέους : —

384 Γ 123'' ext. S δίκαιόν] καὶ δίκαιόν γ' ἔστι : — τοῦτο ὁ ἔποψι πρὸς τοὺς ὄρνιθας· ἐπειδὴ ἔφασαν εἰς λόγους βούλεσθαι ἐλθεῖν τοῖς ἀνθρώποις·

386 ext. S χύτραν] ἔξωθεν τῷ τρυβλίῳ· τὸ δε ὀβελίσκω ἐχρῶτο ἀντι δόρατος καὶ τὸν ὀβελίσκον φησι ὅστις ἔστι ἡμῶν δόρυ ἐντὸς τῶν ὄπλων χρῆ λοιπὸν ἔχειν λεγεί δὲ ἀντι τῶν χύτρων ἔθος δὲ εἶχον ἔσω τῶν ἀσπίδων ἔχειν τὰ δόρατα : —

387 intm. ext. p. v.] ἀντι χαλᾶ αὐτά·

388 ext. S καὶ τὸ] τὸν ὀβελίσκον ὅς ἐστι ἡμῖν δόρυ χρῆ περιπατεῖν ἔχοντας ἐντὸς μὴ παλιν γένηται πόλεμος : —

389 intm. ext. p. v.] παραινεί ἀν παντάπασιν ἀμελεῖν μήτε μὴν φανερῶς πολεμεῖν : —

390 ext. S ὄπλων] κέχρηται τῇ λέξει ἀντι του τῶν ἱματίων· ὡσανεὶ εἶπεν καὶ ἔχειν τὸ δόρυ παρα τὴν ἀσπίδα οὕτω γὰρ ποιοῦσιν οἱ πολέμοι τοῦ μὴ ἐξόπλους εἶναι ἀλλὰ καθωπλισθαι : —

392 ὡς οὐ φευκτέον) ὡς οὐτε φεύγειν οὐτε ἀπαρασκευαστους εἶναι

393 intm. ext. p. v.] τουτεστιν δεῖ καὶ μὴ φοροῦντας αὐτὴν ἐγγυθεν ἔχειν : —

395 int. S οὐ κεραμεικός] οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐν τῷ κεραμεικῷ

383 S ἐπὶ σκέλος Γ S ἀναγ' Μ [[ἀναγ' ἐπὶ σκέλος GIP]] ὑπαναχώρει] ἀναχώρει ΓP— γόνυ] παρὰ τὸ γόνυ ΓP ἀπὸ τοῦ γόνυος· Μ— ὑποποδισάντων] ὑποπηδησάντων Γ ὑποδισάντων P— ὑπερ τοῦ δέους] τῷ δέει Γ— ὑπερ] ὑπὸ GMP

384 Om. VG—S δίκαιόν Μ [[καὶ δίκαιόν γ' ἔστι P]] βούλεσθαι] om. Μ

386 S τὴν Γ S τῷ (387) Μ [[ὥστε τὴν χύτραν GΓ τὴν χύτραν P]] ἔξωθεν] ἔξωθεν τὴν σὺν· σὺν ΓP ἔξωθεν δεῖ λαβεῖν τὴν σὺν· ἴν' ἢ σὺν Μ— ἐχρῶτο] ἐχρῶτο GMP— φησι] δὲ φησι ΓP— ἐντὸς] ἐν τοῖς Γ— ἔχειν] ἔχει Μ— ἀντι] om. Μ ἀντι τοῦ P

387 Om. ΓP—S καθίει Μ— καθίει) G]] ἀντι] om. G—ἀντι τοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ ἐπίθες Μ ἀντι τοῦ κατάφερε ἢ ἐπίθες τῷ τρυβλίῳ· ἀντι τοῦ Σ

388 S δόρυ ΓM [[καὶ τὸ δόρυ χρῆ τὸν ὀβελίσκον ΓP]] ὅς] ὅστις ΓP ὅσπερ Μ— ἡμῖν] ἡμῶν Μ— μὴ . . . πόλεμος] om. P

389 Γ*Μ*Ρ*]] παραινεί] παραινεί P— ἀν] μὴ G οὖν μήτε ΓMP— μὴν] om. GMP

390 S τῶν ΓM [[τῶν ὄπλων ἐντὸς ΓP]] κέχρηται . . . ἀσπίδα] om. Μ— του] om. GP— εἶπεν] εἶπεν Γ— ἐξόπλους] ἐξόπλων Γ ἐξόπλους Μ ἐξ ὄπλων P— καθωπλισθαι] καθοπλίζεσθαι GMP

392 Om. GM—S οὐ Γ [[ὡς οὐ φευκτέον (φευκτέον P) νῶιν ΓP]] οὐτε φεύγειν] om. P— ἀπαρασκευαστους] ἀπαρασκευαστοι ΓP

393 S παρὰ Γ [[παρὰ τὴν χύτραν ΓP— Μ*]] τουτεστιν] om. G παρὰ

ἐθάπτοντο, ὡς Μενεκλῆς ἤ Καλλικράτης ἐν τῷ¹ περὶ Ἀθηνῶν συγγράμματι φησιν² οὕτω· “καλεῖται δὲ καὶ ὁ τόπος οὗτος ἅπας Κεραμεικός· ἔστι γὰρ ὁ αὐτὸς δῆμος. βαδίζουσι δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἰσι στήλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις· εἰσι δὲ οὗτοι οἱ ὑπὸ τοῦ δήμου πεμφθέντες οἱ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ ὑπὲρ τῆς πόλεως τετελευτήκασιν· ἔχουσι δὲ αἱ στήλαι ἐπιγραφὰς τοῦ ἕκαστος ἀπέθανεν.”

ὁ Κεραμεικός· ἐπαίξεν εἰς τὴν χύτραν, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα ὀρυχθήσομαι,³ ἐπεὶ οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἐθάπτοντο.

399 Ὀρνεαῖς· παρὰ τὸ ὄρνεα⁴ ἐπαίξεν· ἔστι δὲ τῆς Ἀργείας πόλις ἧς Ὀμηρος μνημονεύει λέγων·

“Ὀρνεῖας τ’ ἐνέμοντο.”

ἴσως δὲ ὅτι ἐν Ὀρνεαῖς μάχῃ ἐγένετο Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων.

400 ἄναγ’ ἐς τάξιν· ὁ χορὸς ἐγκελεύεται ἑαυτῷ παῦσαι τῆς ὀργῆς.

402 παρὰ τὴν ὀργὴν· ὡσεὶ ὀπλίτην κελεύων εἶπε ‘τὸ ἴσακος⁵.’ παρὰ τὸ Ὀμηρικόν·

“ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ’ ἔρχεα —”

οἷον ὄπλα μὴ ἔχων θυμῷ πολέμει ἴμόνω⁶.

Μενεκλῆς . . . φησιν· the corrections are due to Dindorf. Cf. Schol. Pac. 145: ὡς Καλλικράτης φησιν ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν γράφων οὕτως. Harp. Κεραμεικός· δηλοῖ Καλλικράτης ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν. Id. ἐκατόμπεδον· ὡς Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν. Id. Ἐρμαί· Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν γράφει ταυτί. The authorship of the book was uncertain. — εἰσι δὲ . . . τετελευτήκασιν· Dindorf’s supposition that this statement is not part of the quotation is not convincing. Much more reasonable is Capps’s suggestion that it is a reminiscence of the actual phraseology of the inscriptions on the monuments. Cf. for example CIA I 433: Ἐρεχθίδος οἶδε ἐν τῷ πολέμῳ ἀπέθανον ἐν Κύπρῳ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φοινίκῃ ἐν Ἀλιεῦσιν ἐν Αἰγίνῃ Μεγαροῦ τοῦ αὐτοῦ ἐνιαυτοῦ. — ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ· on the spot, lit. in that very land, i.e. the foreign land to which they had been sent (πεμφθέντες). Curtius (*Stadtgeschichte v. Athen* 120) cites the words οἱ . . . τετελευτήκασιν in sole support of his view that there was a section in the Ceramicus in which those were buried who had fallen in Attica, but the sentence will not bear this interpretation when brought into proper relation with the context. Possibly the phrase ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ has been displaced and we should read ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τεθαμμένοις. Müller proposes ταφθέντες for πεμφθέντες. Then the probable reading would be ταφθέντες ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ οἱ κτέ.

ὁ Κεραμεικός· the joke lies in the answer to Euelpides’s question, and the lemma cannot be κατορυχθῆσόμεθα. The position of the note is very exactly marked in V, and ἐνταῦθα ὀρυχθήσομαι of the scholiast’s explanation of the answer is the jesting equivalent of ὁ Κεραμεικός (i.e. ἡ χύτρα) δέξεται νό.

399 παρὰ . . . ἐπαίξεν· a play upon the word ὄρνεα. — Ὀμηρος· Il. B 571.

402 Suid. ὀπλίται. — This may have been two notes in the archetype. Cf. MP. If not, we must assume that the lemma in V, which appears in the body of the note, has got misplaced. The note in V is otherwise in some confusion; ὡς before εἶπε is an intrusion, and M omits it. It is to be noted that the scribe of G mistook ὡσεὶ ὀπλίτην for the lemma. — ἴσακος· the word probably represented by ἔ in VG. παρὰ

ἐθάπτοντο ὡς ἴμενεκλεις καὶ καλιστράτης περι αθ.. συγγράμασιν φασι οὐτω
καλεῖται δὲ καὶ ὁ τόπος· οὗτος κεραμεικὸς· ἔστι γὰρ ὁ αὐτὸς δημος· βαδί-
ζουσι δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἰσὶ στήλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίου τεθαμμένους· εἰσὶ δὲ
οὗτοι οἱ ὑπὸ τοῦ δήμου πεμφθέντες· οἱ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ ὑπὲρ τῆς πόλεως
τετελευτήκασιν ἔχουσι δὲ αἱ στήλαι· ἐπιγραφάς· πού ἕκαστος ἀπέθανεν:—

395 intm, ext. p. v.] ἔπαιξεν εἰς τὴν χύτραν ἀντι ἐνταυθ.. ὀρυχθήσομαι
ἐπεὶ οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐν τῷ κεραμεικῷ ἐθάπτοντο:—

399 int. et inf. S ὄρνεαῖς] παρα τὸ ὄρνεα ἔπαιξεν ἔστιν δὲ τῆς ἀργείας
πόλις ἧς ὄμηρος μνημονεῖ λέγων· ὄρνεα τ' ἐνέμοντο· ἴσως δὲ ὅτι ἐν ὄρνε-
αῖς μάχῃ ἐγένετο· λακεδαίμονίων καὶ ἀργείων:—

400 R 58' int.] ὁ χορὸς ἐγκελεύεται εαυτῷ παύσαι τῆς ὄργης

Fol. 102'. Vv. 402-437.

402 sup. S ὀπλίτης] ὡσεὶ ὀπλίτην κελεύων ὡς εἶπεν τὸ σα.. παρὰ τὴν
ὄργην παρα τὸ ὀμηρικὸν ἀσπίσι κεκλιμένοι παρα δ' εγχεα οἶον ὄπλα μὴ ἔχων
θυμῷ πολέμει μόνον:—

GRΓPΣ—καλιστράτης] καλλιστράτης GRΓΣ(cod. ABEV) καλλίστρατος P
—περι αθ.. συγγράμασιν] περὶ ἀθηναίων ἐν τοῖς συγγράμμασιν G περι ἀθηνῶν
(ἀθηναίων RΣ) συγγράμμασι RΓΣ ἐν τοῖς περὶ ἀθηνῶν συγγράμμασι P—οὐτω]
om. RP οὕτως Γ—οὔτος] οὗτος ἅπας RΓM—ἔστι . . . καὶ ἔνθεν] om. M—
δημος] καὶ δῆμος G—δὲ] γὰρ Γ—καὶ ἔνθεν] καὶ ἐντεῦθεν (γράφεται καὶ ἔνθεν
Γ²) ΓP—εἰσι] καὶ εἰσὶ G εἰσὶ δὲ καὶ M—στήλαι] στήλαι Γ—εἰσι . . . τετε-
λευτήκασιν] ἐκέϊσε δὲ ἐθάπτοντο· οἱ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀποθανόντες M—οἱ ὑπὸ]
ὑπὸ ΓP—οἱ] οἶον RΓP—δὲ] δὲ καὶ ΓP

395 S κατορυχθῆσόμεθα Γ S ὁ κεραμεικὸς M [[κατορυχθῆσόμεθα ΓP—
R*] ἔπαιξεν . . . χύτραν] λέγει δὲ παρ ὑπόνοιαν τὰς χύτρας R—ἀντι . . .
ἐθάπτοντο] om. R—ἀντι] ἀντὶ τοῦ ΓΓMP—ἐνταυθ..] ἐνταῦθα ΓΓMP—ὀρυ-
χθήσομαι] ὀρυχθῆσόμεθα M—ἐν] ἐν τῷ ΓMP

399 S ὄρνεαῖς Γ S ἀποθανεῖν M [[ἐν ὄρνεαῖς GR ὄρνεαῖς ΓP] παρα]
ἀντι του παρα R—τὸ] τὰ RΓMP—τῆς] τις ΓP—ἀργείας] ἀργείας RM ἀργει-
ῖας Γ ἐν ἀργεῖ ἰὰς P—μνημονεῖ] μέμνηται M—λέγων] om. ΓMP—ὄρνεαῖς]
ὄρνεαῖς MP—τ'] om. ΓP τε G

400 Om. VGFP—S ἀναγ' M] εαυτῷ αὐτῷ M—παύσαι] παύσασθαι M

402 Om. Γ—S τὸν (401) M [[παρὰ τὴν ὄργην R καὶ τὸν θυμὸν κατὰθου
P] ὡσεὶ . . . ὄργην] om. R—ὡσεὶ . . . τὸ σα..] ὡσεὶ ὀπλίτη ἐγκελεύων
εἶπε· (εἶπε om. P) τὸ δόρυ καταθέσθαι παρὰ τὴν ἀσπίδα MP—ὡσεὶ ὀπλίτην]
ὡσπερ ὀπλίτ' . . . G—παρὰ τὴν ὄργην] as lemma P S παρὰ M—παρα τὸ ὀμη-
ρικόν] ἀπὸ τοῦ ὀμηρικοῦ M—παρα δ' εγχεα] om. M—εγχεα] ἔγχεα μακρὰ
πέπηνεν P—μὴ] om. M—πολέμει] πολέμια G—μόνον] om. R μόνῃ P

τὴν ὄργην in 402 is the metaphorical equivalent of the military phrase παρὰ τὴν
ἀσπίδα (παρὰ τὸ σάκος).—τὸ Ὀμηρικόν: Π. Γ 135.—μόνον: Musurus.

409 σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος : ἡ ὅτι σοφῶν οἰκητήριον ἢ Ἀττικὴ ἢ καθὼ οἱ βάρβαροι ἐφρόνουσι περὶ Ἑλλήνων ὡς νοερωτάτων.

413 ξυνοικεῖν : λείπει ἢ διὰ.

414 τὸ πᾶν : ἀντὶ τοῦ 'ὄλον' ἢ 'εἰς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς.'

417 ὁρᾷ τι κέρδος : γράφεται καὶ δίχα τοῦ ι τὸ 'ῥα', ἵνα εἴη προστακτικόν· τινὲς δὲ μετὰ τοῦ ι, ἵνα εἴη ἐρωτηματικόν, ὡς ὁ λόγος 'ὄρᾳ τις αὐτῶν ὠφέλειαν διαγωγῆς μᾶλλον παρ' ἡμῖν οὔσαν ἢ κατακρατῆσαι ἔχθρῶν ἢ φίλους ὠφέλησαι, ἐν οἷς μάλιστα ἡδοναὶ οἱ ἄνθρωποι;'

ἄλλως : σημειωτέον ὅτι ἐνικῶς εἶπεν ἐπὶ τῶν δύο.

419 ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ : ὁ 'ἦ' ἀντὶ τοῦ 'καί'. οὕτω τινὲς ἵνα ἦ 'οὐ ἐὰν ἦ καιρός.'

422 ὡς σὰ γὰρ : ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ σὰ ἐστί, καὶ τὸ τῆδε καὶ τὸ ἐκείσε, τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. τὸ δὲ τῆδε καὶ τὸ ἐκείσε τοῦτο ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισσῶν φησι·

“κακείσε καὶ τὸ δεῦρο, ἢ μὴ δόλος τις ἦ.”

καὶ ὅλως πολλὴ παρὰ πᾶσι τὸ τοιούτων.

425 προσβιβᾶ : προσβιβάζειν τὸ κατ' ὀλίγον πείθειν, ἢ ἔφαρμόζειν, ἢ συμβιβάζειν.

427 ἄφατον ὡς φρόνιμος : 'ὡς ἄφατόν' φησι 'καὶ μέγιστον φρονῶν ἐρεὶ ταῦτα,' ἢ ἀντὶ τοῦ 'μεγάλως.'

429 κίναδος : ἀπὸ κοινοῦ τὸ 'ἐνεστιν αὐτοῖς,' τὸ δὲ 'κύρμα' ἀντὶ τοῦ

417 δίχα τοῦ ι : i.e. ῥα. — τὸ ῥα : subject. — κατακρατῆσαι : cf. the reading in G. — φίλους ὠφέλησαι : φίλων ὠφέλησιν Rutherford.

419 οὐ ἐὰν ἦ καιρός : whatsoever there may be opportunity to do ; i.e. ἦ . . . ἦ . . . do not introduce alternatives, but like καὶ . . . καὶ . . . are inclusive.

422 σὰ ἐστί : Qu. σου ἐστί ? Cf. σύνεστι in V. — τὸ δὲ τῆδε καὶ τὸ ἐκείσε τοῦτο : this τῆδε and ἐκείσε. — φησί : i.e. Asclepiades. Cf. the note on 348. — τοιούτων : Dindorf, comparing the note on 348.

425 ἐφαρμόζειν, συμβιβάζειν : parallel in construction with τὸ πείθειν.

427 ἐρεὶ : that ἐρεὶ is here a present, as frequently in later Greek, is confirmed by the interlinear note in G ; but note that ἐρεὶ as a future would conform with προσβιβᾶ of the text. — ἦ : sc. ἄφατον ὡς.

429 ἐνεστιν αὐτοῖς : the scholiast's interpretation of ἐν of the preceding verse ; but αὐτοῖς (for αὐτῶ) is a misinterpretation, and the scholiast mistakes the construction of κίναδος, to which he gives the general meaning of *subtlety* (on πυκρότατον U has the comment ἦγουν φρόνησις), and of the following

συμβιβάζει] ἀναπείθει Γ² προσβιβᾶ δὲ συνεφαρμόζει Ρ — ἐφαρμόζοι· συμβιβάζοι] συμβιβάζοι· συνεφαρμόζοι Μ

427 S ἄφατον ΓΜ — ἄφατον) Γ² [ἄφατον ὡς φρόνιμος RΓΡ] ὡς . . . μεγάλως] ἦγουν μεγάλως φρονῶν λέγει ταῦτα Γ² — ἄφατον] ἄφας Γ ἄφάτως Ρ — μεγίστως] μέγιστον R

428 S κίναδος (429) ΓΜ [κίναδος ΓΡ] ἐνεστιν] ἐν· ἐστιν Γ — αὐτοῖς]

409 intm. et int. p. v.] ἢ ὅτι σοφὸν οἰκητήριον ἢ αττικὴ ἢ καθὸ οἱ βάρ-
βαροι ἐφρόνουσιν περὶ ἐλλήνων ὡς νοερωτάτων : —

413 R 58' ξυνοικειν) λειπει ἢ δια

414 intm. int. p. v.] ἀντι του ὄλον ἢ εἰς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς.

417 intm. et int. p. v.] γραφεται και διχα τοῦ ἰ τὸ ὄρω ἵνα εἶη προστα-
κτικὸν· τινὲς και μετὰ τοῦ ἰ ἵνα εἶη ἐρωτηματικὸν ὡς ὁ λόγος ὄραι τις αὐτῶν
ὠφέλειαν· διαγωγῆς μᾶλλον παρ ημῖν οὔσαν· ἢ κατα κράτησιν εχθρῶν· ἢ
φίλους ὠφελῆσαι ἐν οἷς μαλιστα ἡδονται οἱ ἄνθρωποι ἄλλως σημειωτέον ὅτι
ἐνικ.. εἶπεν ἐπι τῶν δύο

419 R 58' intm. ext.] ὁ η αντι του και· οὔτω τινες ἵνα ἢ οὐ ἐὰν ἢ καιρός

422 sup. S ὡς] ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ σύνεστι και τὸ τῆδε και· τὸ
ἐκέισε τὸ ουρανὸν και τὴν γῆν· τὸ δὲ τῆδε και τὸ ἐκέισε τοῦτο ἐκ τῶν μῆδέπω
διδασχθεισῶν· φοινοισῶν φησι και τὸ κείσε και τὸ δεῦρο δῆλος τις ἢ και ὅλων
πολυ παρα πᾶσι τὸ τοιοῦτος : —

422 intm. et int. S p. v.] ὅτι πάντα ἐν τω

425 R 58' int. S πρὸς βιβᾶ] προσβιβάζειν τὸ κατ' ὀλίγον πείθειν· ἢ
εφαρμοζοι· συμβιβάζοι

427 intm. et int. p. v.] ὡς ἄφατον φησι και μεγίστως φρονῶν ἐρεῖ ταυτα·
ἢ ἀντὶ τοῦ μεγάλως : —

428 intm. et int. p. v.] ἀπο κοινοῦ τὸ ἔνεστιν αὐτοῖς· τὸ δὲ κῦρμα ἀντὶ τοῦ

409 Om. M — S ξέινω Γ [[σοφῆς ἀφ' ἐλλάδος GRP ξέινω σοφῆς Γ]]
σοφὸν] σοφῶν GRGP — οἰκητήριον] οἰκιστήριον P

413 Om. VGIMP

414 Om. GPP — τὸ πᾶν] M]] ἀντι . . . ζωῆς] ἀντὶ τοῦ διόλου M

417 S ὄρᾶ GM [[ὄρᾶ (ὄρᾶ GP) τι κέρδος GPP]] Order of notes 2, 1 M
— γραφεται και] om. M — διχα] χωρὶς P — τὸ ὄρῶ] om. P — ὄρῶ] ὄραι R
ὄρᾶ Γ ῥά M — ἵνα εἶη] ἵν' ἢ Γ ἵν' ἢ M ἵνα ἢ P — τινὲς] γράφεται δὲ P —
και] δὲ RM — ἵνα εἶη] ἵνα ἢ R ἵν' ἢ Γ ἵν' ἢ M ἵνα ἢ P — ὠφέλειαν] ὠφέ-
λεια Γ — κατα κράτησιν] κατακρατησει G — εχθρῶν] om. M — οἷς] ἢ G — μα-
λιστα] μᾶλλον M — οἰ] om. G — ἄλλως . . . δύο] om. Γ — ἄλλως] om. MP
— ὅτι] δὲ, ὅτι P — ἐνικ..] ἐνικῶς GRM ἐνικὸν P — ἐπι] αντι R

419 Om. VGIMP

422 Om. G — S τῆδε (424) Γ S σὰ (423) M [[ὡς σα γὰρ πάντα R τὸ
τῆδε και τὸ ἐκέισε ἔτι Γ — P*]] ὅτι . . . γῆν· τὸ δὲ τῆδε και τὸ ἐκέισε] om. Γ —
ὅτι . . . και] τὸ δὲ ταῦτα πάντα ἂ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ P — ὅτι] αντι του R — τὰ]
om. R — σύνεστι] σὰ εστι R σὰ εἰσι M — τὸ τῆδε . . . ἐκέισε] τὸ τῆδε και τὸ κείσε
ἔτι as lemma P — ἐκέισε] κείσε R — τὸ] om. R τὸν M ἡγουν τὸν P — γῆν] γην
λεγει R — τὸ δὲ . . . τοιοῦτος] om. R — τὸ δὲ . . . ἐκέισε] om. MP — τοῦτο]
τοῦτο δὲ M — και τὸ . . . τοιοῦτος] om. M — δῆλος τις ἢ] om. GP — τὸ] om. GP

422 Om. GRIMP

425 Om. VGΓ — S προσβιβᾶ M — προσβιβᾶ] Γ²]] προσβιβάζειν . . .

‘ἐπιτυχάνοντες ἐν πᾶσιν.’

ἄλλως: ‘πάνυ φρόνιμος,’ κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ.

430 κύρμα: ‘ἐπίτευγμα,’ παρὰ τὸ κυρεῖν.

ἄλλως: ‘ἐντευγμα ἰσχυροῦς πολλοῦ,’ τρίμμα δὲ ‘ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν.’

ἄλλως: κύρμα ‘πολλοῖς ἐντευχηκῶς πράγμασι,’ παιπάλημα δὲ ‘πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχων,’ κυρίως δὲ τὸ λεπτόν ἄλευρον.

431 λέγειν λέγειν: ‘κέλευε αὐτῷ λέγειν μοι.’

433 ἀνεπτέρωμα: οἰκείον ὄρνισι τὸ ‘ἀνεπτέρωμα’ ἀντὶ τοῦ ‘μετεώρημα.’

434 ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ: πρὸς τὸν <Πειθέταιρον καὶ τὸν> Εὐελπίδην φησὶν ὁ ἔποψ· ἄμεινον δὲ πρὸς τοὺς θεράποντας, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς·

καὶ Μανόδωρε.” “ ἄγε δὴ, Ξανθία

πάλιν: δίχα ἀπιόντες.

436 εἰς τὸν ἱπνὸν εἰσω: ἱπνὸς μὲν ἡ κάμινος, καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐσχάρα. ἐπιστάτη δὲ θηλυκῶς, χαλκοῦς τρίπους χυτρόποδος ἐκτελῶν χρεῖαν. οἱ δὲ

words. His point of view, however, determines the number of the following ἐπιτυχάνοντες. — παιπάλημ' δλον in R is an intrusion from the note on 430, in which R omits the last set of interpretations.

430 Suid. κύρμα and παιπάλημα. Hesych. κύρμα. — ἐντευγμα πράγματος πολλοῦ: in the verse of Aristophanes κύρμα is applied not to the thing, as in Homer, but to a person, and means *sharp*. It is defined in the notes on 429, 430, first as ἐπιτυχάνων ἐν πᾶσι, *one who succeeds in everything*, and secondly as πολλοῖς ἐντευχηκῶς πράγμασι, *one who has had varied experience*. Both definitions aim to express the etymological relation of κύρμα to κυρεῖν. As the former is summed up in the word ἐπίτευγμα, a ‘success,’ so possibly the latter in the phrase ἐντευγμα πράγματος πολλοῦ, an ‘experienter’ of many an affair, i.e. a man of large experience, by a shift, like that in κύρμα, from the idea of *conversance* to that of *conversant*. πράγματος πολλοῦ represents the vulgate σπάραγμα τοῦ νοῦ, which is of dubious meaning although it is the reading of the best MSS. It should signify *one who rends* (or *attacks*) *the mind*, but this meaning is not pertinent. Küster suggested *κυνῶν* for τοῦ νοῦ, Bernhardt *τῶν ἀνθρώπων*. Rutherford deletes σπάραγμα and transfers τοῦ νοῦ to the next definition, ἐν τοῖς πράγμασιν τοῦ νοῦ. But if τοῦ νοῦ is sound, we should perhaps convert ἐντευγμα σπάραγμα τοῦ νοῦ into ἐντευγμα εἰς πράγματα τοῦ νοῦ (M has πᾶγμα τοῦ νοῦ), understanding that the scholiast affirms that Aristophanes’s κύρμα is not a vulgar thief, but an accomplished and persuasive swindler. — πράγμασιν: here also V has σπαράγμασι.

ἐντευχηκῶς: the variant ἐγκεκευρηκῶς by the corrector in V is noteworthy.

434 Πειθέταιρον καὶ τὸν: Rutherford (reading Πισθέταιρον), felicitously correcting a carelessly expressed note. — ἐν τοῖς ἐξῆς: 656.

436 Suid. ἐπιστάτης and ἱπνός. Cf. Eust. 1827 55: ἕτεροι δὲ ἐπιστάτην φασὶ ξύλιόν τι πολλοὺς παττάλους ἔχον, ἐξ οὗ οἱ μάγειροι ἀπεκρέμων, φασὶ, τὰ κρέατα καὶ τὰ ἐργαλεία. ἄλλοι δὲ ἐπιστάτην οἰδασι τίνα πῆλινον πλαττόμενον παρὰ ταῖς ἐσχάραις,

ἐπιτυγχάνοντες ἐν πᾶσιν : ἄλλως : — πάνν φρόνιμος · κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ : —

430 ext. S κύρμα] ἐπίτευγμα παρα τὸ κυρεῖν : — ἄλλως : — ἔντευγμα σπάραγμα τοῦ νοῦ· τρίμμα δὲ ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς σπαράγμασι : — ἄλλως : κύρμα πολλοῖς ἐντετυχηκῶς πράγμασι· παιπαλῆμα δὲ πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχων· κυρίως δὲ τὸ λεπτόν ἄλευρον : —

430 inf. S τρίμμα] κύρμα· ἀντι του ἐπιτυγχάνοντες ἐν πᾶσι : ἄλλως : κύρμα· ἐπι τευκτικόν· παρα το κυρεῖν : — ἄλλως : ἔντευγμα· σπάραγμα τοῦ νοῦ· τρίμμα δὲ· ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμα·· : — ἄλλως κύρμα· πολλοῖς ἐγκεκυρηκῶς πράγμα·· : —

431 intm. p. v.] κέλευε αὐτῷ λεγειν μοι

433 int. p. v.] οἰκέον ὄρνισι τὸ ἀνεπτέρωμα ἀντι του μετεώρημα : —

434 ext. S ἄγε] προς τὸν εὐελπίδην φησι· ὁ ἔποψ· ἀμεινον δὲ πρὸς τοὺς θεράποντας ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς· ἄγε δὴ ξανθία καὶ μανόδωρε : —

435 intm. et int. p. v.] διχα ἀπίοντες : —

436 ext. et inf.] εἰς τὸν ἱπνὸν εἶσω : — ἱπνὸς μὲν ἡ κάμινος καταχριστικῶς δὲ ἡ εσχάρα ἐπιστατῆ δὲ θηλυκῶς· χαλκοῦς τρίππους· χυτρόποδος ἐκτελῶν

Γ² αὐτοὺς Γ — ἐν πᾶσιν] ἔμπαλιν Μ — ἄλλως] ἡ Γ ἄλλως : — ἄλλως· κίναδος ἀντὶ τοῦ Γ ἄλλως· κίναδος ἀντὶ τοῦ ΜΡ — φρόνιμος] φρόνιμος· παιπάλημ' ὄλον· R

430 S σόφισμα Γ S κύρμα Μ [[κύρμα GR σόφισμα κύρμα ΓΡ] ἐπίτευγμα] ἐπιτευτικόν Γ ἐπιτατικόν Ρ — παρα τὸ] ἀπὸ τοῦ Μ — ἄλλως] ἡ R — ἔντευγμα] ἐπίτευγμα G — σπάραγμα] πρᾶγμα Μ — τετριμμένος] τετριμμένος GRΓMP — σπαράγμασι] πράγμασι GRΓMP — ἄλλως . . . ἄλευρον] om. RΓ — ἄλλως] ἡ Ρ — ἐντετυχηκῶς] ἐγκεκυρηκῶς ΜΡ — πολλὰς] ὁ πολλὰς Σ — διόδος] διαδοχὰς Ρ — ἔχων] ἔχον Μ

430 Om. GRΓMP

431 Om. GRΓMP

433 Om. Γ — S λέγεις (432) Μ — ἀνεπτέρωμα] GΓ² [[ἀνεπτέρωμα Ρ] οἰκέον . . . μετεώρημα] μετεώρισμα Γ² — ἀνεπτέρωμα . . . μετεώρημα] ἀνεπτέρωσθαι· οἰονεῖ φησι μετεώρημα Μ — ἀντι του μετεώρημα] οἶον μετεώρισμα Ρ — μετεώρημα] μετηώρημα R

434 S ἄγε δὴ ΓM [[ἄγε δὴ σὺ καὶ σύ RΓΡ] φησι] om. Μ

435 Om. GRΓMP

436 S ἱπνὸν ΓM [[εἶσω] εἶσω πλησίον ΓΡ] ἱπνὸς] η ἱπνὸς R ἔσω πλησίον τοῦ ἐπιστάτου· ἱπνὸς Μ — καταχριστικῶς] καταχρηστικῶς GRΓMPΣ — ἐπιστατῆ] ἐπιστάτης R ἐπιστατέ Μ — θηλυκῶς] om. R θηλυκὸς Μ — τρίππους] τρίπους RΓMPΣ — ἐκτελῶν] ὁ ἐκτελῶν ΓΡ — πῆλινον] πῆλιον Μ —

ὡσπερ παρὰ ταῖς κάμινοις Ἡφαίστους πλάττουσι· τινὲς δὲ λέγουσι καὶ ἐπίστατόν τι, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν ὅτι ἐπίστατος (Qu. ἐπίστατον?) ὁ καὶ πυρίστατος καλούμενος, ὃν δηλαδὴ πυροστάτην οἱ ἀγροικότεροι λέγουσι. Καλλίστρατος δὲ τὸν (Qu. τὸ?) ἐσχάρα ἐπιτεθειμένον οὕτω λέγει. — ἡ κάμινος : here *culina*. — ἐπίστατῆ : this form must

πήλινον Ἡφαιστον πρὸς ταῖς ἐστίασις ἰδρυμένον ὡς ἔφορον τοῦ πυρός, ἔνοι δὲ καὶ ξύλον ἐπίμηκες πεπασσαλωμένον ὄθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικά σκεύη.

ἄλλως: ἐπιστάτην Καλλίστρατος τὸ τῆ ἑσχάρα ἐπιτιθέμενον ξύλον, οἱ δὲ πυρσάτην πλαττόμενον ἴτινα ἴ πήλινον ἔν ταῖς ἑσχάραις, ὡς ἐν ταῖς καμίνοισι τὸν Ἡφαιστον ἀναπλάττουσιν.

ἄλλως: ὁ ἐπιστάτης ξύλον ἐστὶ κόρακας ἔχον ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικά ἐργαλεῖα, οἱ δὲ τρίποδα χαλκοῦν ᾧ ἐπιτιθέασι τὸν λέβητα καὶ ὑποκαίουσιν, οἱ δὲ ἀνδριάντα πήλινον πρὸς ταῖς ἑσχάραις.

437 σὺ δὲ τούσδ': 'σὺ τοὺς λόγους τούτους διδάξον καὶ φράσον ἐφ' οἷς τούτους ἤγειρα ἐγώ.'

439 διαθήκην: ἀντὶ τοῦ συνθήκην.

440 ἦνπερ ὁ πίθηκος: Σύμμαχος. Αἰσωπείου λόγου ἢ τοιούτου τινὸς ἔοικε μεμνήσθαι, Καλλίστρατος δὲ τοσοῦτόν φησιν, 'ἐκ διηγηματίου τινὸς εἰλκυσται,' καὶ Δίδυμος ὅτι αἰσχρὸς τις τὴν ὄψιν συνεχῶς τῆ γυναικὶ πληκτιζόμενος συνέθετο ἐπὶ φίλων μῆτε τύπτει μῆτε τύπτεσθαι μῆτε δάκνει αὐτὸν φιλοῦντα μῆτε δάκνεσθαι. οἶον 'σὺ μὲν οὐχ ἔλκυσεις τῶν ὀρχιπέδων οὐδὲ ἐγὼ τῶν τριχῶν.' ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμωδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις·

“καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον,”

ἔνθα καὶ “μαγείρου πατρός”· πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον, μαχαιροποιὸν δέ, ‘τὸν μαχαίραις ἐργαζόμενον,’ ὡς μάγειρον· καὶ γὰρ ἐν

be assumed throughout the first note. R alone has ἐπιστάτης and omits θηλυκῶς. For the form ἐπίστατον, cf. Eust. quoted above and see Böckh on CIG 8. The word probably means *tripod* in Aristophanes.

ἐπιστάτην Καλλίστρατος . . . ξύλον: probably the equivalent of ξύλον ἐπίμηκες . . . σκεύη in the first definition and of ξύλον . . . ἐργαλεῖα in the third. — τινα: Suidas and Eustathius, for *ὄντινα* in the MSS. (which is due to dittography). — πήλινον: Eustathius, approved by Blümner. — ὡς ἐν: ὡσπερ ἐν, attributed by Kock and others to Lobeck, is the reading of Γ and of the Princesps.

439 Suid. διαθήκην διαθώμεθα.

440 Suid. διαθήκην διαθώμεθα. — τοσοῦτον: ταῦτόν Schneider, but τοσοῦτον indicates Callistratus's doubt whether the tale is to be attributed to Aesop. — πληκτιζόμενος: διαπληκτιζόμενος in Suid., preferred by Küster. — ἐπὶ φίλων: i.e. ὡς ἐπὶ φίλων ὄντων. Cf. Schol. 448. ἐπὶ φίλα Capps. — αὐτόν: *ipsum*. — ἐν Νήσοις: M. II 1111; K. I 494. The verse is the close of an iambic tetrameter, but Blaydes would divide καταλιπὼν Παναίτιον | πίθηκον. — τὸ πανοῦργον: equivalent to τὴν πανουργίαν. R alone adds εἶναι. — τὸν μαχαίραις ἐργαζόμενος: ‘performer with knives’ is a good designation for a Greek μάγειρος! μαχαίραις is the reading in VΓΣ, and reveals an excellent Aristophanic pun. μαχαιροποιὸς in the text of 441 has proved to be a ‘vox molesta’ to the modern editors. Panaetius, then, did not own a knife-factory, but was a ‘cutler’ in a less noble

λέγει αὐτόν Σ — πίθηκόν . . . εἶπεν] πίθηκον μὲν Σ — πανοῦργον] πανοῦργον εἶναι R — μαχαιροποιὸν . . . ἄλλως] om. P — τὸ μαχαίραις] τὸν μαχαίρας R

χρείαν· οἱ δὲ πῆλινον ἤφαιστον· πρὸς ταῖς ἐστίας ἰδρῦμενον· ὡς ἐφορον τοῦ πυρὸς· ἔνιοι δὲ καὶ ξύλον ἐπίμηκες· πεπασσαλωμένον· ὄθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικά σκεύη: — ἄλλως: ἐπιστάτην καλλίστρατος τὸ τῆ εσχάρα επιτιθέμενον ξύλον· οἱ δὲ πυριστάτην πλαττόμενον ὄντινα ξύλινον ἐν ταῖς εσχάραις ὡς ταῖς καμίνοις τὸν ἤφαιστον ἀναπλάττουσι: — ἄλλως ὁ ἐπιστάτης ξύλον ἐστι κόρακας ἔχων ἐξ ου κρεμῶσι τὰ μαγειρικά ἀργαλεῖα· οἱ δὲ τρίποδα χαλκούν· ὃ επιτιθέασι τὸν λέβητα· καὶ ὑποκαίουσιν οἱ δὲ ἀνδριάντα πῆλινον πρὸς ταῖς ἐσχάραις: —

437 σὺ δὲ τοῦσδ' οὐ τοὺς λόγους τούτους δίδαξον καὶ φρασον· ἐφ οἷς τούτοις ἤγειρα ἐγὼ

Fol. 103'. Vv. 438-470.

439 R 58'' int. S διαθήκην] ἀντι του συνθήκην

440 sup. et int. S ἦνπερ] σύμμαχος αἰσωπείου λόγου· ἢ τοιούτου τινὸς ἔοικε μεμνήσθαι καλλίστρατος τοσοῦτον φησὶ ἐκ διηγηματίου τινὸς εἰλικυται· καὶ δίδυμος ὅτι αἰσχρὸς τις τὴν ὄψιν· συνεχῶς τῇ γυναικὶ πληκτιζόμενος συνέθετο ἐπι φίλω· μήτε τύπτειν· μήτε τύπτεσθαι μήτε δάκνει αὐτὸν φιλοῦντα μήτε δάκνεσθαι· οἷον συ μὲν οὐχ ελκύσει τῶν ὀρχιπεδῶν· οὐδὲ ἐγὼ τῶν τριχῶν ἔοικε δὲ παναίτιον παναίτιον κωμωδεῖν ὄν καὶ ἐν νήσοις καταλιπῶν παναίτιον πίθηκον ἔνθα καὶ μαγείρου πατρος· πίθηκὸν δὲ αὐτὸν εἶπεν· δια το πανοῦργον· μαχαιοποιὸν δὲ τὸ μαχαίραις ἐργαζόμενον ὡς μάγειρον· καὶ γὰρ

πρὸς ταῖς ἐστίας] πρὸ τῶν ἐστιῶν G πρὸς τὰς ἐστίας P—κα] om. Σ—ἐπίμηκες] ἐπὶ ξύλω M—πεπασσαλωμένον . . . ξύλον] om. M—πεπασσαλωμένον] πεπαλαλωμένον G—μαγειρικά] μαγαρικά GP—ἄλλως . . . ἀναπλάττουσι] om. R—ἄλλως: ἐπιστάτην καλλίστρατος] καλλίστρατος δὲ ἐπιστάτην Γ καλλίστρατος ἐπιστάτην P Καλλίστρατος δὲ Σ—εσχάρα] ἐσχάρα Γ—οἱ δὲ . . . ξύλινον] om. P—πυριστάτην] πυροστάτην Γ—πλαττόμενον] πεπλασμένον M—ὄντινα] τινα Σ—ὡς] ὡσπερ ἐν GP ὡσπερ M ὡς παρὰ Σ—ταῖς] τοῖς Γ—ἄλλως ὁ] ὁ δὲ M—ἔχων] ἔχον RΓMPΣ—μαγειρικά] μαγαρικά Γ—ἀργαλεῖα] ἐργαλεῖα ΓMP—τόν] om. GP—κα] om. P—ὑποκαίουσιν] ὑποκαίόμενον GP—οἱ δὲ . . . ἐσχάραις] om. M

437 Om. RM—S σὺ δὲ Γ—οἷσπερ τοῖς λόγοις] G [[σὺ δὲ τοῦσδ' ἐφ' οἷς GP]] οὐ] σὺ GP—τούτους] om. P—τούτοις] τοῖς GP

439 Om. VGFMP (but in Σ)

440 S ἦνπερ GM [[ἦνπερ ὁ πίθηκος GR ἦνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο GP]] σύμμαχος . . . ὅτι] om. R—καλλίστρατος . . . κα] om. M—καλλίστρατος] add. δὲ GP—εἰλικυται] εἰλικυθαι P—δίδυμος] add. δὲ M—αἰσχρὸς . . . ὄψιν] οὗτος αἰσχρὸς τις ἦν τῇ ὄψει R—πληκτιζόμενος] πλησιαζόμενος GP διαπληκτιζόμενος Σ—συνέθετο] διέθετο Σ—φίλω] φίλων RΓMPΣ—μήτε τύπτειν] om. M—αὐτόν] om. GP ὡς αὐτόν Σ—οἷον . . . μικροφύης ἦν] om. M—παναίτιον παναίτιον] παναίτιον GRGP τὸν Παναίτιον Σ—ὄν . . . πατρος] om. R—ὄν] ὡς Σ—πατρος] πατρὸς αὐτόν λέγει P πατρὸς εἶναι

Νήσοις “μαγείρου πατρός” αὐτόν φησιν, ἢ καὶ αὐτόθι “μαχαιοποιόν” φησιν.

ἄλλως: ὁ Παναίτιος μάγειρος μικροφνῆς ἦν, διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς καταλαβόντα τὴν γυναικα αὐτοῦ μοιχευομένην· ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ’ αὐτῆς μεγάλης οὔσης μικροφνῆς αὐτὸς ὢν.

442 μήτ’ ὀρχίπεδ’ ἔλκειν: ‘μὴ διασπᾶν τοὺς ὄρχεις,’ ‘μὴ ὀρύττειν τὸν πρωκτόν,’ τὸν πρωκτὸν γὰρ δεικνύς φησιν “οὐτὶ πού τόν —;”

ἄλλως: τοῦτο ὁ ἔποψ ἢ ὁ χορὸς δεικνύς τὸν πρωκτόν, ὡς ἐν κωμῳδίᾳ δὲ ταύτην πρώτην τιμωρίαν ὀρίζεται.

444 διατίθεμ’: ἀντὶ τοῦ συντίθεμαι.

445 ὄμνημι ἐπὶ τούτοις: ἀντὶ ‘εὐχομαι,’ οὐκ ὄμνησι γὰρ ἀλλ’ εὐχεται, — ‘ὄμνημι μένειν ἐν τούτοις, ὡς πᾶσι τοῖς κριταῖς νικᾶν’· χαριέντως δέ, εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης.

ἄλλως: ἔκριναν (πέντε) κριταὶ τοὺς κωμικούς, οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς πέντε ψήφους εὐδαιμόνου.

446 ἔσται ταυταγί: ἐπειδὴ περὶ νίκης εὐχεται, ποιεῖ αὐτὸν ὁ ποιητῆς εὐφημοῦντα ‘ἔσται ταυταγί.’

sense, being (ὡς in V) a cook and the ‘son of a cook.’ — ἢ καὶ . . . φησι: momentary doubt as to the reading in the ‘Islands’ (μαγείρου πατρός or μαχαιοποιός), the writer not having the book before him. Jackson proposes ἢ καὶ αὐτόθι, as in the place before us.

μάγειρος: Bothe unnecessarily proposes μαχαιοποιός and Harwardt μαγείρου υἱός.

442 τοῦτο: i.e. οὐτι πού τόν —; — τιμωρίαν: R alone has κωμῳδίαν; the reading is probably due to the preceding κωμῳδίᾳ.

444 Suid. διαθήκη.

445 Suid. ὄμνημι. — ἀντὶ εὐχομαι: the interlinear note in V. — ἐν τούτοις: the scholiast apparently mistakes the meaning of ἐπὶ τούτοις in the text of 445, ὄμνημι μένειν ἐν τούτοις in the scholium meaning *I promise to stand by the agreement*. — χαριέντως δέ: sc. τοῦτό φησιν. The clause that follows νίκης in ΓΜΡ is inconsistent alike with the preceding interpretation in the scholium and with the true interpretation.

πέντε κριταὶ τοὺς κωμικούς: note that none of the MSS. has the reading *πέντε κριταὶ* except G (*πέντε ἔκριναν κριταὶ*), and there *πέντε* has no more authority than attaches to a learned scribe. The Princeps has *οἱ κριταὶ*, from which Dindorf devised *ἔ κριταὶ*. Nevertheless *πέντε* is clearly implied before *κριταὶ* by the following *τὰς πέντε ψήφους*, and the fact is abundantly confirmed by other testimony. Cf. Zen. iii 64; Suid. *ἐν πέντε κριτῶν γόνασι*; Hesych. *πέντε κριταὶ*.

446 The note is carelessly written, since αὐτόν does not refer to the subject of εὐχεται but to Peithetaerus. The scribe of M, perceiving this, wrote *τοῦτον*. Rutherford’s strict interpretation of αὐτόν would make *ἔσται ταυταγί* a part of the speech of the chorus.

ἐν νησοῖς μαγείρου πατρος αὐτὸν φησι· ἢ καὶ αὐτοῖσι μαχαιροποιὸν φησι : — ἄλλως : — ὁ παναίτιος μάγειρος μικροφυῆς ἦν διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην· ἐδυναστευετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς· μεγάλης οὐσης : —

442 int. S ὄρχιπέδ'] μὴ διασπᾶν τοὺς ὄρχεις μὴ ὀρύττειν τὸ προκτὸν· τὸν προκτὸν γὰρ δεικνὺς φησὶ οὕτι τόν : — ἄλλως : — τοῦτο ὁ ἔποψ' ἢ ὁ χορὸς δεικνὺς τὸν προκτὸν· ὡς ἐν κωμωδία δὲ ταύτην πρώτην τιμωρίαν ἐργάζεται : —

444 διατίθεμ' ἐγώ] ἀντι του συντίθεμαι

445 int. et inf. S ὄμνυμ'] οὐκ ὀμνυσι γὰρ ἀλλ' εὐχεται ὄμνυμι μείνει ἐν τούτοις ὡς πᾶσι τοῖς κριταῖς· νικᾷ χαριέντως· καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης : — ἄλλως : — ἔκριναν κριταὶ τοὺς κωμικοὺς οἱ δὲ λαμβανοντες τὰς ἐψηφούς· εὐδαιμονοῦν : —

445 ὄμνυμι] ἀντι ευχομαι :

446 ext. S p. v.] ἐπειδὴ περι νίκης εὐχεται· ποιᾷ αὐτὸν ὁ ποιητῆς εὐφημοῦντα ἔσται ταῦταγί : —

τὸν μαχαίραις ΓΣ — ὡς . . . μικροφυῆς ἦν] om. R — ὡς] ἢ Γ — καὶ γὰρ . . . παναίτιος] αὐτόθεν οὖν φησιν αὐτὸν μαχαιροποιόν· ὁ γὰρ Παναίτιος Σ — ἢ . μικροφυῆς ἦν] om. Γ — ὁ παναίτιος] ὁ μαχαιροποιὸς : — ὁ παναίτιος Γ⁸P — μάγειρος] add. δὲ Γ⁸ add. καὶ P — διαβάλλει . . . αὐτοῦ] διαβάλλει αὐτὸν παναίτιον τὸν μαχαιροποιὸν ὡς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα καταλαβόντα M — αὐτὸν] Γ αὐτοῦ Γ⁸ αὐτὸν Ἀριστοφάνης Σ — αὐτοῦ] ἑαυτοῦ ΓP — οὐσης] οὐσης· μικροφυῆς αὐτὸς ὢν ΓP

442 S ὄρχιπέδ' RGM [[μὴτ' ὄρχιπέδ' (ὄρχιπέδων P) ἔλκειν ΓP]] τὸ προκτὸν] om. R — τὸ] τὸν GMP — τὸν προκτὸν γὰρ] om. P — δεικνὺς φησι] φησι δεικνὺς M — οὕτι] οὕτι που P — τόν] τὸν λέγοντα M — ἄλλως . . . ἐργάζεται] Γ⁸ om. GP — ἄλλως . . . προκτὸν] om. M — ταύτην . . . ἐργάζεται] ταύτην πρώτην κωμωιδίαν ὀρίζειται R ταύτην (τὴν add. M) τιμωρίαν πρώτην ὀρίζειται Γ⁸M

444 Om. GF — διατίθεμ' RM [[διατίθεμ' ἐγώ P]] ἀντι του συντίθεμαι] Σ συντίθεμι R συντίθεμι ἐγώ M ὑπισχοῦμαι· συντίθεμαι P

445 Om. R — S ὄμνυμ' GM [[ὄμνυμι (ὄμνυμι Γ) ἐπὶ τούτοις GF ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν P]] οὐκ] ἀντὶ τοῦ εὐχομαι· οὐκ GMP — γὰρ] om. M — ἐν . . . νικᾷ] ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς κριταῖς νικᾷ M — ὡς . . . νικᾷ] om. P — ὡς] ἐν Γ — νικᾷ] νικᾷ ΓΣ — καὶ] δὲ GMPΣ — ὑπὲρ] ὑπὸ Γ — νίκης] νίκης· ὄμνυμι φησὶ τὸ νικᾷ ΓP νίκης φησὶν· ὄμνυμι τὸ νικᾷ M — ἄλλως : — ἔκριναν] ἔκριναν γὰρ Σ — ἄλλως] om. M — ἔκριναν] ἔκριναν G ἔκρινον GM ἔκρινον οἱ P — δὲ] Γ² γὰρ Γ — εἰ] om. M

445 Om. GMP — ὄμνυμ' R τούτοις πᾶσι] Γ²]] ἀντι] om. Γ²

446 S ante ἔσται R S ταῦταγί GM [[ἔσται ταυταγί ΓP]] αὐτὸν] τοῦτον M — ἔσται ταῦταγί] om. M — ταῦταγί] ταῦτα γε G

447 εἰ δὲ παραβαίην: πιθανῶς, ὡς ἔλαττόν τι ἕξω εἰ μὴ πᾶσι νικῆῃ, ἐπιωινυζόμενος δὲ αὐτῷ τὴν νίκην ταῦτα λέγει.

448 ἀκούετε λεψ: κήρῦξ ἐστὶν ἢ Ἰπειθέταιρος (ἢ ὁ ἔποψ), ὁ δὲ λόγος ὡς ἐπὶ πολεμίων σπεισαμένων κήρυγμα εἰρήνης κηρύσσει. παίζει δὲ εἰς τὰς χύτρας ὀπλίτας φάσκων. τὸ δὲ ἄντι τοῦ ἄντι μὲν, πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῶνται.

450 ἐν τοῖς πινακίοις: ἐπεὶ ἕθος ἦν τοὺς ταξιάρχους διὰ κηρύγματος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα, οἷον ποῖ δὲ πορεύεσθαι καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι.

ὁ τι ἂν προγράφωμεν: ἔπειτ' τὰς στρατείας οὕτω προέγραφον. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν φυλετῶν, οὕστινας προγράφουσι τοὺς στρατευσίμους ἐν πίνακι.

454 ὁ τι μοι παρορᾷ: ἄπαρορῆσις ἢ εὐρίσκεις.

456 παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρονός: ἢν ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν.

461 ὡς τὰς σπονδάς: ἄπαρορῆσις, φησὶν, οὐ παρασπονδοῦμεν.

462 καὶ μὴν ὀργῶ: ἐπιθυμητικῶς ἔχω· ἀπὸ τῶν ἀλφίτων, ὁμοῦ γὰρ ἐφύρων, εἶτα εἰς μάκτρας διενέμοντο. τὸ δὲ ἐξῆς παίζει ὡς περὶ δείπνου λέγων καὶ τῷ λόγῳ μέλλων αὐτοὺς εὐχαεῖν.

447 αὐτῷ: Bothe.

448 Suid. *νυμνέι*. — ἢ ὁ ἔποψ: Capps. Cf. Schol. 442. — ὁ δὲ λόγος . . . κηρύσσει: *the words make proclamation of peace*, etc. Rutherford proposes ὁ λέγων, construing this with the preceding clause. — εἰς τὰς χύτρας: τοὺς χυτροφόρους Musurus, interpreting the jest.

450 Suid. *πινακίους*. Cf. Schol. Pac. 1183 and 312; Schol. Ach. 147. — διὰ κηρύγματος: διὰ κήρυκος MSS., but the fact cannot be established that the proclamation was oral. For κήρυγμα, the order inscribed on the πίνακιον, cf. Schol. Pac. 1183: ἐν οἷς ἐγράφοντο οἱ στρατιωτικοὶ κατάλογοι καὶ τὰ κηρύγματα.

ἐπεὶ: Blaydes. — οὕστινας: Capps. Dobree proposed *φυλάρχων* for *φυλετῶν*, but the phylarchs had nothing to do with the conscription or control of the infantry. This was the duty of the taxiarchs (cf. Ar. Pac. 1172 ff.), acting for the generals. For the intimate relation of the ταξιάρχος with the φυλεται, cf. Arist. Ath. Pol. 61 3.

456 The note is a paraphrase of *παραλειπομένην . . . ἀξυνέτου*.

461 'No breaking of truces by us till we've heard and condemned you!' The scholiast mistakes the point of view of the comparison in *πρότερον*.

462 Suid. ὀργῶ. — ὁμοῦ . . . διενέμοντο: *they mixed the barley-meal into dough, then distributed this in kneading-troughs*. This is, at best, a slovenly description of the process. See Blümner, *Tech. u. Term.* I 60. Cary, comparing μάζας ποιόντων in the next scholium, proposes μάζας διέματτον for εἰς μάκτρας διενέμοντο (*διένεμον* Suid.). Suidas has εἰς μόλρας διένεμον, which seems to refer to dividing the dough into proper portions for the baking-pans, κρίβανοι. — καὶ τῷ: the variant *καίτοι* (ΓΜ) is noteworthy.

447 ext. S παραβαίην] πιθανῶς ὡς ελαττον τι ἔξω εἰ μὴ πᾶσι νικώην
 οἰωνιζόμενος δὲ αὐτῷ τὴν νίκην ταῦτα λεγει: —

448 ext. S ἀκούετε] κήρυξ ἐστὶν ἢ πεισθέταιρος· ὁ λόγος ὡς ἐπι πολε-
 μίων· σπεισασμένων κήρυγμα εἰρήνης κηρύσσει παίξει δὲ εἰς τὰς χύτρας
 ὀπλίτου φάσκων· τὸ δε νῦν μενὶ ἀντι τοῦ νυνὶ μὲν πολλαχοῦ δὲ οὐτω
 χρῶνται: —

450 ext. S ἐν τοῖς] ἐπεὶ ἔθος ἦν τοὺς ταξίαρχους δια κήρυκος ἀπαγγέλειν
 τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα οἷον ποῖ δὲ πορεύεσθαι καὶ πόσων ἡμε-
 ρῶν δεῖ σιτία· προνοεῖσθαι: —

450 intm. ext. p. v.] ἐπι τὰς στρατῶν οὐτω προέγραφον ἢ δὲ μεταφορα
 κατα τῶν φυλῆτων οἴτινες προγράφουσι τοὺς στρασίμους ἐν πίνακι: —

454 R 58' ὅτι μοι) παρεπινοεῖς· ἢ ευρίσκεις

457 ἀξυνέτου) ἦν ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν

461 ext. S παραβῶμεν] προ καταγνώσεως φησὶ οὐ παρασπονδοῦμεν: —

462 ext. S μὴν] ἐπι θυμητικὸν ἔχω· ἀπο τῶν ἀλφίτων· ομοῦ γὰρ ἐφύρων·
 εἶτα εἰς μακτρᾶς· διενέμοντο· τὸ δε ἐξῆς παίξει ὡσπερ δείπνου λέγων καὶ τῷ
 λόγῳ μέλλων αὐτοὺς εὐωχεῖν: —

447 Om. R — S εἰ δὲ ΓΜ [[εἰ δὲ παραβαίην ΓΡ]] ἔξω] Γ² ἔχων Γ —
 πᾶσι] om. M — νικώην] νικῶη ΓΜΡ — οἰωνιζόμενος δε] οἰωνιζόμενος δὲ φησιν
 Μ — δε] Γ² om. Γ — λεγει] φησὶν Μ

448 S ἀκούετε ΓΜ [[ἀκούετε λεῷ ΡΓΡ]] ὁ] ὁ δὲ Μ — εἰρήνης] εἰρήνη Γ
 — παίξει . . . φάσκων] παίξει τοὺς χυτροφόρους ὀπλίτας φάσκων Ρ — ὀπλίτου]
 ὀπλίτας ΡΓΜ — μενὶ] μὲν Γ — νυνὶ] νῦν ΜΡ — μὲν] om. Γ — οὐτω χρῶνται] οὔτω
 χρῆται Σ — οὐτω] τούτω ΓΜΡ

450 S πινακίους ΡΓ S τοῖς Μ [[ἐν τοῖς πινακίους ΓΡΡ]] τοὺς ταξίαρχους]
 τοῖς ταξίαρχοις Μ — ἀπαγγέλειν] ἀπαγγέλλειν ΓΡΓΜΡΣ — ποῖ] ποῦ Σ

450 Om. R — S προγράφωμεν Μ [[ὅτι ἂν προγράφωμεν ΓΡ]] ἐπι . . .
 προέγραφον] om. ΓΜΡ ἐπειδὴ τὰς στρατείας οὔτως προέγραφον Γ² — δε] om.
 ΓΜΡ — κατα] ἀπὸ ΓΜΡΣ — προγράφουσι] γράφουσιν Γ — στρασίμους] στρα-
 τηγησίμους Γ στρατευσίμους ΓΡ τρωσίμους Μ στρατιώτας Σ

454 Om. VΓΓΜ — παρορᾶς] Γ² [[παρορᾶς Ρ]] ἢ ευρίσκεις] om. Γ²

457 Om. M — S παραλειπομένην Γ — ἀξυνέτου) ΓΡ παραλειπομένην] Γ²
 [[παραλειπομένην τ' (τ' om. Ρ) ὑπ' ἐμῆς φρενός ΓΡ]] ἦν . . . νοοῦμεν] Γ
 ἐγκαταλιμπανομένην καὶ ἦν ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν δηλοῦσι Γ² ἐγκαταλειπομένην ἦν
 ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν Ρ — ἦν] ὄν Γ

461 Om. RM — S τὰς σπονδᾶς Γ [[ὡς τὰς σπονδᾶς ΓΡ]] προ] ὅτι προ
 ΓΡ — παρασπονδοῦμεν] παρασπονδῶμεν ΓΓ παρασπονδήσομεν Ρ

462 Om. R — S ὀργῷ ΓΜ [[καὶ μὴν ὀργῷ ΓΓ add. νῆ τὸν δία Ρ]] ἐπι
 θυμητικὸν] ἐπιθυμητικῶς ΓΓΜΡΣ — ἀπο] om. Μ — ομοῦ . . . διενέμοντο] om.
 Μ — μακτρᾶς] μάκτρας Γ² μακρὰς Γ — ὡσπερ] ὡς περὶ Ρ — καὶ τῷ] καίτοι
 ΓΜΡ — λόγῳ μέλλων] μέλλων λόγῳ Ρ — μέλλων αὐτοὺς] μέλων αὐτὸ Γ

προπεφύραται: 'εὐτρέπισται' ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἄλευρα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιούντων.

463 φέρε παῖ στέφανοι: τοῖς γὰρ εὐωχομένοις περιέκειντο οἱ στέφανοι καταψύχοντες τὸ κρανίον ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θερμῆς.

465 λαρινὸν ἔπος: καὶ διὰ τούτου πολλῇ τῇ τροπῇ ἐπέμεινε τῆς εὐωχίας, ὡς ἐπὶ βοῶν δὲ τοῦτο φησιν, ὡς ἐν Ἰαρίνῃ μεγάλων βοῶν γινομένων· ἔστι δὲ πόλις Θεσπρωτίας.

ἄλλως: ἀντὶ 'λιπαρόν,' ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν, λέγονται γάρ τινες 'λαρινοὶ βόες,' ὡς λιπαροὶ ἢ μεγάλοι, ἀπὸ Λαρινοῦ τινοσ νομέως εὐμεγέθους, νέμονται δὲ τὴν Ἠπειρον οὖσαι τῶν Γηρυνόσ βοῶν ἀπόγονοι.

466 θραύσει: πείσει, καταπραῦνεί, καταπαύσει.

471 οὐδ' Αἰσωπον πεπάτηκας: τὸν λογοποιὸν Αἰσωπον διὰ σπουδῆς εἶχον· ἦν δὲ Αἰσωπος Θραξ· ἠλευθερώθη δὲ ὑπὸ Ἰάδμονος τοῦ κωφοῦ, ἐγένετο δὲ πρῶτον Ξάνθου δοῦλος. ὁ δὲ κωμικὸς Πλάτων καὶ ἀναβιῶναί φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς Δάκωσιν οὕτως·

“Α καὶ μὴν ὁμοσὸν μοι μὴ τεθνάσαι. Β τὸ σῶμ' ἐγώ,
ψυχὴν δ' ἀνήκειν ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ.”

463 Suid. κατὰ χειρὸς and στέφανος.

465 Cf. Suid. λαρινοὶ βόες and Schol. Pac. 925. — λαρινὸν ἔπος: the lemma should not include μέγα (ΓΡ), since λαρινός itself involves the idea not only of λιπαρός but also of μέγας. Cf. Schol. Pac. 925: λαρινῶ βοῶ: ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ καὶ εὐτρεφεῖ. — πολλῇ: Qu. πολλὸ, or πολὺς? — Δαρίνῃ: cf. Ath. 376 c: ἢ ἀπὸ τινοσ κώμης Ἠπειρωτικῆς Λαρίνης. Cf. also Eust. 1383 z.

ὡς . . . μεγάλοι: sc. ὄντες. — εὐμεγέθους: a fanciful prop to the etymology; this has its coordinate in Schol. Pac. 925 θρέψαντος εἰς εὐεξίαν. 'Larinus was a very big man who reared well-conditioned cattle, — a big, sleek ox, therefore, was called λαρινός'! Cf. Cramer, An. Ox. III 362 zo. But this interesting granger appears not to be called εὐμεγέθης elsewhere. Cf. Suid.; Schol. Pac.; Phot. λαρινοὶ βοῦς (Apost. x 45); Ath. 376 c; Eust. 1383 z.

466 Hesych. θραύσει. — πείσει: πείσει Rutherford.

471 Suid. ἀμάθητος and πατήσαι. Mant. Prov. ii 54. Cf. Schol. Vesp. 1259. — τὸν λογοποιὸν . . . δοῦλος: the source of this statement is Aristotle (cf. frag. 573). Cf. the statement below, καὶ Ἀριστοτέλης κτέ., and Herac. Pont. (Müller II 215): Αἰσωπος δὲ ὁ λογοποιὸς εὐδοκίμει τότε. ἦν δὲ Θραξ τὸ γένος, ἠλευθερώθη δὲ ὑπὸ Ἰάδμονος τοῦ κωφοῦ, ἐγένετο δὲ πρῶτον Ξάνθου δοῦλος. — Ἰάδμονος: notwithstanding the MSS. Cf. Herod. ii 134; Plut. Mor. 557 A; Suid. Αἰσωπος Σάμιος, Ἰάδμων, and Ῥοδώπιδος ἀνάθημα. — κωφοῦ: σοφοῦ Gelenius. — ἐν τοῖς Δάκωσιν: M. II 640; K. I 619. Cf. Suid. ἀναβιῶναί. — τὸ σῶμ' ἐγώ: due to Suidas. Cobet suggested the distribution to speakers given above. Küster had proposed, in his edition of Aristophanes, A καὶ νῦν . . . Β ἐγώ. Α ψυχὴν . . . — δ' ἀνήκειν: 'vir doctissimus' quoted by Gaisford. — Various emendations have been proposed: σῶμα μὲν τεθνηκέναι (or σῶμα μὲν μου τεθνάσαι), | ψυχὴν δ' ἐπανήκειν Küster. τὸ σῶμά γε, | ψυχὴ δ' ἐπανήκειν Cobet. Β ἐγώ· | ψυχὴ δ' ἐπανήκειν (sic)

462 ext. S προπεφύραται] εντρεπίζεται ἢ μεταφορα κατα τῶν αλευρα φυρώντων εἶτα μάζας ποιούντων :

463 ext. S φέρε παῖ] τοῖς γὰρ εὐωχομένοις· περιέκειντο οἱ στέφανοι· καταψύχοντες τὸ κρανίον· ἀπο τῆς τοῦ οἴνου θέρμης : —

465 ext. et inf. S ἔπος] καὶ εἰ τούτου πολλὴ τῇ τροπῇ· ἐπέμεινεν· τῆς εὐωχίας ὡς ἐπι βοῶς δὲ τοῦτο φησι· ὡς ἐν λαρίσῃ μεγάλων βοῶν γινομένων· ἔστιν δὲ πόλις θεσπρωτίας· ἀλλως· ἀντι λιπαρον ἐκ μεταφορὰς τῶν βοῶν· λέγονται γὰρ τινες λαρινοὶ βόες ὡς λιπαροὶ ἢ μεγάλοι· ἀπο λαρινου τινὸς ῥωμέως εὐμεγέθους· νέμονται δὲ τὴν ἡπειρον οὔσαι τῶν γηρύνους βοῶν ἀπόγονοι : —

466 ext. S θραύσει] πείσει καταπραῦνει καταπαυσει : —

Fol. 103°. Vv. 471–503.

471 sup. et ext.] οὐδ' αἰσωπον πεπάτηκας : — τὸν λογοποιὸν αἰσωπον· δια σπουδῆς εἶχον· ἦν δὲ αἰσωπος θραῖξ· ἠλευθερώθη δὲ υπο ἴδμονος τοῦ κωφοῦ ἐγένετο δὲ πρῶτος· ξάνθου δούλος· ὁ δε κωμικος πλάτων· ὡς ἀναβιώναι φησι αὐτὸν· ἐν τοῖς λακωσιν οὕτως καὶ μὴν ὁμοσόν μοι μὴ τεθνάναι· ψυχὴν δ' αὐ ἦκεν· ὥσπερ αἰσώπου ποτὲ· τῶν δὲ μύθων οἱ

462 S προπεφύραται ΓΜ—προπεφύραται) RΓ² [[πεφύραται λόγος G καὶ προπεφύραται Γ καὶ προσπεφύραται Ρ] εντρεπίζεται] εὐτρέπισται RΓ ἀντι του ηἠτρέπισται Γ² καὶ προεντρέπισται Μ ηἠτρέπισται ΡΣ—ἢ . . . ποιούντων] om. R—κατα] ἀπὸ ΓΜΡ—αλευρα] τὰ ἀλευρα ΓΜΣ ἄλφια Σν—φυρώντων] φρουρούντων Γ φυρόντων Μ

463 S στέφανον R S om. text ΓΜ [[παῖ στεφάνους G παῖ στέφανον Γ φέρε παῖ τὸν στέφανον Ρ] γὰρ] om. Μ—ἀπο . . . θέρμης] om. R—ἀπο] ἐκ Μ—θέρμης] Γ² θερμόττος Γ θερμασίας G μέθης καὶ θέρμης Σ

465 S πάλαι μέγα Γ S λαρινὸν Μ [[λαρινὸν ἔπος R μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι (ἔπος τι om. Ρ) ΓΡ] καὶ . . . ἀντι] om. R—καὶ . . . εὐωχ[ας] om. Μ—εἰ] διὰ ΓΡ—τούτου] τοῦτο Γ—δὲ] om. Μ—λαρίσῃ] λαρίσση ΓΓΜΡ—γινομένων] γενομένων Ρ—θεσπρωτίας] θεσπρωτίας ΓΜΡ—ἀλλως . . . ἀπόγονοι] om. Μ—ἀλλως· ἀντι] καὶ λαρινὸν ἔπος· ἀντι τοῦ G—ἀντι] om. Γ λαρινὸν Γ⁸Ρ—λιπαρον . . . τινες] Γ⁸ om. Γ—ὡς λιπαροὶ ἢ μεγάλοι] οἱ γμίλοι Γ οἱ λιπαροὶ οἱ μεγάλοι Γ⁸—ὡς] οἱ RP—ῥωμέως] ῥωμαλέου G βοσκοῦ R νομέως ΓΡ—οὔσαι] οὔσαι· οὔσαι R

466 Om. Μ—S ὅτι Γ—θραύσει) R [[θραύσει G ὅτι τὴν τοῦτων θραύσει ψυχὴν Γ—Ρ*] πείσει . . . καταπαύσει] πείσει R θραύσει δὲ πρανεῖ Ρ

471 Om. Ρ—S οὐδ' ΓΜ [[τὸν] ὅτι τὸν Ρ—εἶχον] εἶχεν G—αἰσωπος] ὁ αἰσωπος ΓΡ—ἠλευθερώθη] ἠλευθερώθη Γ—ἴδμονος] ἴδμονος Γ—κωφοῦ] κῶφος Μ—πρῶτος] Γ πρῶτου Γ² πρῶτον ΓΜ—ξάνθου] ξανθίου G—ὡς] καὶ ΓΜΡ—ἀναβιώναι] ἀναβιώσαι ΓΡ—φησι αὐτὸν] αὐτὸν φησι ΜΡ—αὐτὸν] οὕτως Γ—οὔτως . . . ἠύδοκιμηκεναι] om. Μ—οὔτως] om. Γ—καὶ μὴν . . . ποτὲ] καὶ νῦν ὁμοσόν μοι μὴ τεθνάναι τὸ σῶμα ἐγώ· ψυχὴ δ' ἀπὸ νίκης ὥσπερ

τῶν δὲ μύθων οἱ μὲν περὶ ἀλόγων ζῴων Αἰσώπειοι, οἱ δὲ περὶ ἀνθρώπων Συβαρικτοί· εἰσὶ δὲ τινες οἱ τοὺς βραχεῖς καὶ συντόμους λέγουσι Συβαρίτιδας, καθάπερ Μνησίμαχος ἐν Φαρμακοπόλῃ. διὰ σπουδῆς δὲ εἶχον τὸν Αἰσῶπον, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων Πολιτείᾳ εἰπόντα φησὶν αὐτὸν μῦθον εὐδοκμηκένοι.

οὐδ' Αἰσῶπον πεπάτηκας : φαίνονται τὸ τοιοῦτον ἅπαν Αἰσώπῳ ἀνατιθέντες· τὸ δὲ πατήσαι ἴσον ἐστὶ τῷ 'ἐνδιατρῖψαι,' ὡς τὸ 'ἀφικέσθαι' που λέγομεν.

ἄλλως : ἀντὶ τοῦ 'ἀνέγνως'· ταῦτα μὲν κωμικώτερον παίξει, τὸν δὲ κορυδὸν ἔνιοι 'κορυδαλὸν' λέγουσι, γῆς δὲ ἱερὸν ὄρνιν νομίζουσιν εἶναι.

475 ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι : 'ἐπειδὴ' ἴσος ἔχει ἢ κορυδός. θηλυκῶς δὲ εἶρηκε τὴν κορυδόν, Πλάτων δὲ ἀρσενικῶς.

476 τεθνεὼς Κεφαλῆσιν : προσέπειξε τὸν δῆμον, Κεφαλῆς γὰρ τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.

479 χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε : οἷον 'μῶρον ἐστάναι μάτην ῥύγχος ἔχοντα,' ἢ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ φησὶ 'μείζον τι ὀφείλεις ἔχειν ῥύγχος'· πάλιν δὲ ἀντὶ τοῦ ῥάμφος.

480 τῷ δρυκολάπτῃ : ὄρνειον ἐν ταῖς δρυσὶν εὐρισκόμενον ζητοῦν σκώληκας, ὃ καὶ πολλακίς ἀνορύττον καταβάλλει. 'ἔπαιξεν οὖν ἐπεὶ' ἢ δρυὸς τοῦ Διὸς ἐστίν.

ἄλλως : ἔπαιξε παρὰ τὴν δρῦν, ἣ ἐστὶν ἱερὰ τοῦ Διὸς, ἢ ἐπεὶ ἐκ ξύλου τὸ σκηπτρον, δρυὸς δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις πᾶν ξύλον.

Bothe. B τὸ σῶμ' ἐγώ. | A ψυχὴ δ' ἐπανάκεις Töppel. B τὸ σῶμ' ἐγώ, | ψυχὴν δ' ἀνήκεν (sc. "Αἰδης) Kock. τὸ σῶμά γε, | ψυχὴ δ' ἀνήκειν Blaydes. ἢ Αἰσῶπον (αἰσῶπου) Burgess. — Συβαρίτιδας : Συβαρικτοὺς Meineke. — Μνησίμαχος : Γ, anticipating the correction of Menagius.

φαίνονται τὸ τοιοῦτον ἅπαν : this note in V is attached to 471 by a signum, but begins in the outer margin just before 483, and the second hand has blunderingly added περὶ ἀλεκτρύωνων τὸ ἅπαν. — ἀφικέσθαι : ἐφικέσθαι Jackson.

475 ἐπειδὴ : Dindorf. — Πλάτων : Euthyd. 291 D.

476 Κεφαλῆς : Γ confirms the word Κεφαλῆς as the designation of the member of the deme. Cf. CIA I 398, iv 2, 251 b; Steph. Byz. βῶδς κεφαλαί.

479 πάλιν : in reference to the scholium on 348.

480 The lemma in V is hidden. — δ' : οὖς Bothe, unnecessarily. — ἔπαιξεν οὖν ἐπεὶ : it is not possible that both ἣ δρυὸς τοῦ Διὸς ἐστίν and ἣ ἐστὶν ἱερὰ τοῦ Διὸς stood in the same clause (as in R). V inserts ἄλλως, and the later MSS., which invert the two notes, indicate the proper correction.

G — δ . . . καταβάλλει] om. R — ἀντ' ὀρυττων] ἀνορύττον ΓMP — ἐπεὶ . . . ἄλλως] om. M — διός] διός (add. ἐστίν Γ²P) ἔπαιξε παρὰ τὴν δρῦν : — ΓP — ἄλλως] om. RGP — τὴν δρῦν] τὸ δρυὸς G — ἣ . . . ἱερὰ] ἢ εἰς τὴν ἱερὰν M — ἣ] ἢ ΓΓ ἢ τις Γ²P — ἐκ . . . δρυὸς] τὸ ξύλον ἐξ ξύλου M — διὰ παρα] παρὰ δὲ M — ξύλον] ξύλον. δρυὸς M

μὲν περι αλόγων ζώων· αἰσώπειοι· οἱ δὲ περι ἀνθρώπων· συβαριτικοὶ εἰσὶ δε-
τινες οἱ τοὺς βραχεῖς καὶ συντόμους· λέγουσι συβαρίτιδας καθάπερ μνησίλο-
χος· ἐν φαρμακοπώλῃ· δια σπουδῆς δὲ εἶχον τὸν αἰσωπον· καὶ ἀριστοτέλης
ἐν τῇ σαμίων πολιτείᾳ· εἰπόντα φησι αὐτὸν μῦθον ἠδδοκιμηκέναι: —

471 ext. S οὐδ'] φαίνονται τὸ τοιοῦτον ἅπαν περι αλεκτρύονων· αἰσώπω
ἀνατιθέντες τὸ δὲ πατήσαι ἰσὸν ἐστὶ τὸ ἐνδιατρίψαι ὡς τὸ ἀφικέσθαι που
λέγομεν: — ἄλλως: — ἀντι ἀνέγνωσ· ταῦτα μὲν κωμικώτερον παιζει· τὸν δὲ
κορυδὸν ἔνιοι κορυδαλὸν λέγουσι γῆς δὲ ἱερὸν ὄρνιν νομίζουσιν εἶναι: —

476 int. S κορυδοῦ] ἐπεὶ δὲ λόφον ἔχει ἢ κορυδος θηλυκῶς δὲ εἶρηκα
τὴν κόρυδον πλάτων δὲ ἀρσενικῶς: —

476 Γ 124' ext. S τεθνεῶς] τεθνεῶς κεφαλῆσι: — προσέπειξε τὸν δῆμον·
κεφαλεῖς γὰρ τῆς ἀκαμάντιδος φυλῆς: —

479 ext. S χρῆ ρύγχος] οἷον μωρὸν ἐστᾶναι μάτην ρύγχος ἔχοντα ἢ
ὡς ἐν κωμῳδία φησι μείζον τι ὀφείλεις ἔχειν ρύγχος πάλιν δὲ ἀντι του
ράμφος: —

480 int. S δρυκολάπτῃ] δρυκολαπτῃ ὄρν.. ἐν ταῖς δρυσὶν εὕρισκόμενον
ζητοῦν σκώληκας ὃ καὶ πολλάκις ἀντ ὄρνυτων καταβάλλει ἐπεὶ οὖν ἢ δρυῶς
τοῦ διὸς ἐστίν: — ἄλλως: — ἔπειξεν παρα τὴν δρὺν ἢ ἐστὶ ἱερὰ τοῦ διὸς ἢ
ἐπεὶ ἐκ ξύλου τὸ σκῆπτρον δρυῶς δὲ παρα τοῖς ἀρχαίοις πᾶν ξύλον: —

Αἰσώπου ποτέ Σ—ζώων] ζώων εἰσὶν ΓΡ—συβαριτικοί] συβαρτικοὶ Γ—λέγουσι]
ἔλεγον Γ—συβαρίτιδας] συβαρίτας Γ—μνησίλοχος] Γ² μνησίμαχος Γ—εἶχον]
εἶχε Γ—αὐτὸν μῦθον] μῦθον αὐτὸν Γ—ἠδδοκιμηκέναι] εὐδοκιμηκέναι ΓΡ

471 πεπάτηκας) R [[πεπάτηκας G—Γ*M*P*] Order of notes 2, 1
ΓMP—φαίνονται . . . ἄλλως] om. R—φαίνονται . . . ἀνατιθέντες] om. M—
φαίνονται] φαίνονται δὲ ΓΡ—περι αλεκτρύονων] om. ΓΡ—ἀνατιθέντες] ἀνα-
τιθέναι G—πατήσαι] περιπατήσαι G ἐμπατήσαι M—τὸ] τῷ ΓMPΣ—ὡς
. . . παίξει] om. M—ὡς] Γ⁸ ἢ Γ—ἄλλως] ὃ πατήρ ἄρα τῆς κορυδοῦ as lemma
G τὸ δὲ πεπάτηκας ΓΡ—ἀντι] ἀντὶ τοῦ RΓP—ταῦτα . . . εἶναι] om. R—
τὸν . . . ἔνιοι.] (S κόρυδον in 472) τὸν κόρυδόν τινες M—τὸν] τὴν G—ὄρνιν]
ὄρνεον P—εἶναι] Γ⁸ om. ΓM

476 Om. RΓM—S κατορύξαι and 475) Γ⁸ [[κορυδὸν πάντων ὄρνιθα G
ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι P] δὲ] om. Γ⁸P—ἢ] ὃ Γ⁸P—εἶρηκα] εἶρηκα ΓΓ⁸P
—τὴν] τὸν Γ⁸P

476 Om. VGR—S κορυδοῦ M] κεφαλεῖς] κεφαλῆς P—τῆς] δῆμος τῆς
MP—φυλῆς] om. M

479 Om. R—S ρύγχος Γ S χρῆ M [[πᾶν τοῖνον χρῆ ρύγχος G ρύγ-
χος βόσκειν σε ΓΡ] ὀφείλεις] ὠφείλεις G ὠφείλεις P—πάλιν . . . του] ὃ
ἐστὶ M

480 S δρυκολάπτῃ ΓM [[δρυκολάπτῃ] τῷ δρυκολάπτῃ RΓP] Order of
notes 2, 1 ΓMP—ὄρν..] ὄρνεα G ὄρνεον R δρυκολάπτῃς δὲ ὄρνεον ΓMP—
ταῖς] τοῖς P—εὕρισκόμενον] εὕρισκόμενα G διατρίβον καὶ M—ζητοῦν] ζητοῦντα

484 Δαρείου καὶ Μεγαβύζου: οὗτος σατράπης Δαρείου ὁ τὴν Αἴγυπτον ἐλὼν οὐ μνημονεύει Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ γράφῳν οὕτως: “Μεγάβυζον τὸν Ζωπύρου πέμπει ἄνδρα Πέρσῃν μετὰ πολλῆς στρατιᾶς, ὃς ἀφικόμενος κατὰ γῆν τοὺς τε Αἰγυπτίους καὶ τοὺς συμμάχους μάχῃ ἐκράτησε καὶ ἐκ Μέμφιδος ἤλασε τοὺς Ἕλληνας.”

Δαρείου καὶ Μεγαβύζου: Δαρείος βασιλεὺς ἦν, Μεγάβυζος δὲ στρατηλάτης πορθήσας ἸΜεμφίτας.

485 ὥστε καλεῖται Περσικός: μήποτε καὶ ἐν τοῖς πρόσθε τὸν ἀλεκτρύονα ‘Μῆδον’ ὄρνιν καλεῖ, ἐπεὶ καὶ τοὺς Πέρσας Μῆδους ἔλεγον.

486 διαβάσκει: ἀντὶ τοῦ περιέρχεται, περιέπει.

487 τὴν κυρβασίαν: τοῦτο ἐξ ἱστορίας εἴληφε· πᾶσι γὰρ Πέρσαις ἐξῆν τὴν τιάραν φορεῖν, ἀλλ’ οὐκ ὀρθήν, ὡς Κλείταρχος ἐν τῇ δεκάτῃ· “μόνοι δὲ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ὀρθαῖς ἐχρῶντο, τὴν δὲ ἐπὶ κεφαλῆς κίταριν” (ἔστι δὲ αὕτη καθὰ προείπομεν τιάρα) “τοῖς μὲν ἄλλοις ἔθος καὶ ἐπτυγμένῃν καὶ προβάλλουσιν εἰς τὸ μέτωπον ἔχειν, τοῖς δὲ βασιλεῦσιν ὀρθήν.”

489 ὄρθριον ἄση: καλῶς τὸ ‘ἄση,’ ‘κοκκύζει’ γὰρ κυρίως, ὅταν παρ’ ἑαυτῷ μετὰ νίκην τῆς μάχης ἄση.

491 ἀλφίταμοιβοί: οἱ ἔμποροι.

484 Μεγαβύζου: the particularity with which the scholiast quotes Thucydides indicates that he had Μεγαβύζου in his text of 484. It is found in the text of ABΓΥ. — ἐν τῇ πρώτῃ: Thuc. i 109. — πολλῆς στρατιᾶς: στρατιᾶς πολλῆς Thuc. — ἤλασε: ἐξήλασε Thuc.

στρατηλάτης: the point of view shifts. R alone has σατράπης here. — Μεμφίτας: the general that plundered the Memphians. One could say in the street even in Aristophanes's time (Ach. 164) πορθεῖν τινά τι. For πορθεῖν with the accusative of the person, cf. also Diod. xi 32. The accusative of the name of the town is Μέμφιν, not Μεμφίδα (only in P), and the accent in Γ strongly supports the correction suggested by VΓ.

485 ἐν τοῖς πρόσθε: 277.

486 Suid., Zon., διαβάσκει. — περιέπει: goes about. Cf. the early uses of ἐφέπω and ἀμφιέπω. Hesychius's definition ranges the meanings in an orderly manner: περιέπει· περιέρχεται, περιεργάζεται, φυλάττει, θεραπεύει. Rutherford's περιέρπει gives the wrong sense.

487 Phot., Hesych., κυρβασίαν. — ἐν τῇ δεκάτῃ: Müller (*Scriptores Rerum Alexandri Magni*) 79. — μόνοι δὲ: δὲ and the following ὀρθαῖς show that the quotation is literal. τῶν Περσῶν, therefore, is not to be rejected. — κίταριν: cf. Suid., Hesych., Phot., κίταρις, and Plut. Artox. 28: οὐδὲν ὀνίνῃσιν ἢ κίταρις ἐστῶσα περὶ τῇ κεφαλῇ τοῖς ὑφ' αὐτῶν μὴ ζητοῦντας ὀρθοῦσθαι τοῖς πράγμασι. — προείπομεν: in the first part of the note.

489 Cf. Bek. A. G. 21 24; Poll. v 87.

491 Om. VΓΓMP — ἀλφίταμοιβοί) Γ²] ἔμποροι] οἱ ἔμποροι Γ²

484 ext. S μεγαβάζου] οὗτος σατράπης δαρείου ὃ τὴν αἰγυπτον ἐλῶν οὐ μνημονεὺς θουκυδίδης· ἐν τῇ πρώτῃ γραφῶν οὕτως μεγάβυζον τὸν ζωπύρου πέμπει ἄνδρα πέρσιν μετα πολλῆς στρατιάς· ὅς ἀφικόμενος κατα γῆν τοὺς τε αἰγυπτίους καὶ τοὺς συμμαχοὺς μάχῃ ἐκράτησεν καὶ ἐκ μέμφιδος ἤλασεν τοὺς Ἕλληνας

485 int. p. v.] δαρείος βασιλεὺς ἦν μεγάβαζος δὲ στρατηλάτης· πορθήσας μέμφιδας:—

485 int. S περσικὸς] μήποτε καὶ ἐν τοῖς προσθε τὸ αλεκτρύονα μῆδον ὄρνιν καλεῖ ἐπεὶ καὶ τοὺς πέρσας μῆδους ἔλεγον:—

486 R 59' int. S διαβάσκει] ἀντι τοῦ περιέρχεται· περιέπει

487 ext. et inf. S κυρβασίαν] τουτο ἐξ ἱστορίας εἰληφεν· πᾶσι γὰρ πέρσαις ἐξῆν τῷ τιαραφορεῖν ἀλλ' οὐκ ὀρθ.. ὡς κλείταρχος· ἐν τῇ ἰ μόνου δὲ οἱ τῶν περσῶν βασιλεῖς· ὀρθαῖς ἐχρῶντο τὴν δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κίταριν ἔστι δὲ αὕτη καθὰ προείπομέν τι ἄρα· τοῖς μὲν ἄλλοις ἔθος καὶ ἐπτυγμένην· καὶ προβάλλουσιν εἰς τὸ μέτωπον ἔχειν τοῖς δὲ βασιλευσιν ὀρθην:—

489 int. S ἄιση] καλῶς τὸ ἄση κωκκύζειν γὰρ κυριως· ὅταν παρ' ἑαυτῷ μετὰ νίκην τῆς μάχης ἄση:—

491 R 59' βαλανῆς) ἔμποροι

484 Om. M—S μεγαβάζου R [[καὶ μεγαβάζου G—Γ*P*]] ἐλῶν] λαβῶν Γ—τῇ πρώτῃ] πρώτῳ Γ τῷ πρώτῳ P—γραφῶν] τῶν συγγραφῶν G—οὕτως] οὗτος G οὕτως P—μεγάβυζον] μεγάβαζον R—τοὺς τε . . . συμμαχοὺς] Γ² τῶν τε αἰγυπτίων καὶ τῶν συμμαχῶν Γ—μάχῃ] om. P—Ἕλληνας] Ἕλληνας Γ

485 S δαρείου RM S καὶ Γ [[δαρείου καὶ μεγαβάζου G δαρείου καὶ μεγάβυζου GP]] ἦν] περσῶν M—μεγάβαζος] μεγάβυζος Γ²P—στρατηλάτης] σατράπης R—πορθήσας μέμφιδας] om. R—μέμφιδας] μεμφίδ.. Γ μέμφιν M μέμφιδα P

485 Om. M—S περσικὸς R S καλεῖται Γ [[ὥστε καλεῖται περσικὸς ὄρνις (ὄρνις om. P) GP]] καὶ . . . αλεκτρύονα] τὸν ἀλεκτρύονα· καὶ ἐν τοῖς πρόσθε R—καὶ] Γ² om. Γ—προσθε τὸ] πρόσθεν τὸν GGP—ἔλεγον] Γ² ἐκάλουν Γ

486 Om. VGIMP—διαβάσκει) Γ²] ἀντι . . . περιέπει] περιέρχεται Γ²

487 S κυρβασίαν GM [[τὴν κυρβασίαν RGP]] τῷ τιαραφορεῖν] τῷ τιαραφορεῖν G τὴν τιάραν φορεῖν (φορῆν Γ) RIMP—ὀρθ..] ὀρθῶς G ὀρθῆν RIMP—ὀρθαῖς] ὀρθῶς Γ—τὴν . . . ὀρθην] om. R—τὴν . . . κίταριν] om. P—κίταριν] M κίταριν Mv—αὕτη καθὰ προείπομέν] καθὰ προείπομεν αὕτη M—προείπομέν] Γ² εἴπομεν Γ—τι ἄρα] τοι ἄρα G τιάρα GMP—ἐπτυγμένην] Γ² ἐπυγμένην Γ—ἔχειν] Γ² ἔχων Γ—τοῖς δε] πρὸς σὲ Γ

489 Om. M—S ὄρθιον Γ [[ὄρθιον ἄιση R ὅπῳ ἂν μόνον ὄρθιον ἄση Γ ὄρθριον ἄση P]] καλῶς τὸ ἄση] om. P—κωκκύζειν] κοκκύζειν GGP κοκκύζει R

493 Φρυγίων ἐρίων: ἡ ἀπὸ Φρυγίας ἢ ἀπὸ δήμου, ἐκεῖ γὰρ ἀπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια.

494 ἐς δεκάτην γὰρ ποτε: ὅτι τὴν δεκάτην εἰστίων ἐπὶ τοῖς γεννηθεῖσι καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισὶ, καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεί·

“τί σε μάτηρ ἔν δεκάτῃ τόκου ὠνόμαζεν;”

ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς ἐβδόμοις φησὶν ἐπιτίθεσθαι τὰ ὀνόματα γράφων οὕτως· “τὰ πλεῖστα δὲ ἀναιρεῖται πρὸς τὴν ἐβδόμην, διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται ὡς πιστεύοντες τότε μᾶλλον τῇ σωτηρίᾳ.”

ὑπέπινον: περιπτεύει ἢ ὑπό.

495 κάρτι καθυῦδον: ἀντὶ τοῦ ‘ἀρχὴν εἶχον τοῦ ὕπνου.’

496 Ἀλιμουριάδε: δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς.

498 ὁ δ’ ἀπέβλισε: ‘ἀφείλετο’· ἡ μεταφορὰ ἢ ἀπὸ τῶν κηρίων ἢ ἀπὸ τῶν γάλα ἀμελγόντων.

501 προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις: ἕαρος ἀρχομένου ἰκτίνος φαίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐφ’ ᾧ ἠδόμενοι κυλινδοῦνται· ὡς ἐπὶ γόνυ πέσας οὖν βασιλεῖ φησι τὸ ‘κυλινδεῖσθαι,’ ἴδιον γὰρ βασιλέως τὸ γονυπετεῖσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων.

493 Suid. Φρυγίων ἐρίων. — ἡ ἀπὸ δήμου: the district (not a deme) was called τὰ Φρύγια. Cf. Thuc. ii 22; Steph. Byz. Φρυγία.

494 Suid. δεκατεύειν. — γεννηθεῖσι: V. The second hand substitutes τικτομένοις (RΣ), but the tense is wrong. — ἐν Αἰγεί: Nauck 363. — μάτηρ: Elmsley. The verse is lyric, as the Doric forms prove, and the attempts that have been made to restore it as a trimeter are futile. Bothe proposes τίς σε μάτηρ ἐν δεκατῇ τοῦ τόκου ὀνομάζει; as a Priapeus. — ἐν ταῖς ἐβδόμοις: H. A. vii 12. Cf. Harp. ἐβδομεομένους. — δὲ ἀναιρεῖται. . . ἐβδόμην: δ’ ἀναιρεῖται πρὸ τῆς ἐβδόμης Aristotle. — τότε μᾶλλον: ἡ δὲ μᾶλλον Aristotle.

496 Cf. Harp. Ἀλιμούσιοι.

498 Suid. ἀπέβλισεν and ἀποβλίσας. Zon. ἀπέβλυσεν. — ἡ ἀπὸ τῶν γάλα ἀμελγόντων: cf. Bek. A. G. 426 16: ἀποβλίσαι· ἀποπιέσαι, ἀποθλίψαι. This seems to invalidate Rutherford’s assumption of a lemma ἀπέβλυσε for the second part of the note. Furthermore, ὁ δ’ ἀπέβλυσε θοιμάτιόν μου is a difficult conception. Zonaras’s ἀπέβλυσεν (three MSS.) is doubtless due to iotacism.

501 Suid. ἰκτίνος and προκυλινδεῖσθαι. — ἀρχομένου: ἐρχομένου only in R. — ὡς ἐπὶ γόνυ. . . κυλινδεῖσθαι: he uses the word κυλινδεῖσθαι, then, as if he had prostrated himself (πέσας, late aorist) before the King. πέσας seems to have misled Musurus, who joined ὡς ἐπὶ γόνυ with what precedes, omitted ἴδιον γὰρ. . . γονυπετεῖσθαι, and read παῖζας οὖν ὡς βασιλεῖ φησι τὸ κυλινδεῖσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων. This is critical procedure run wild. His reading παῖζας has been adopted by all subsequent editors. Suidas, as it frequently happens, is nearer the mark. In V the note is confused by its position; πέσας οὖν φησι is at the bottom of one folio and βασιλεῖς φησι at the top of another. βασιλεῖς is probably right; cf. Herod. v 86, ἐς γούνατα γὰρ σφι αὐτὰ πεσεῖν, and the usage with γονυπετεῖν. Jackson would read πεσόντος or πεσόντας. — γονυπετεῖσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων: representing the active construction γονυπετεῖ τίς τι.

493 int. S φρυγίων] ἢ ἀπο φρυγίας ἢ ἀπο δήμου ἐκεῖ γὰρ ἀπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια : —

494 int. S δεκάτην] ὅτι τὴν δεκάτην εἰστίων ἐπὶ τοῖς γεννηθεῖσι καὶ τὰ ὀνόματα τότε ἐτίθεντο : —

494 inf. S δεκάτην] ἐς δεκάτην γὰρ ποτε : — ὅτι τὴν δεκάτην εἰστίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις· καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθετο τοῖς παισί· καθάπερ εὐριπίδης ἐν αἰγεί· τί σε μάτερ ἐν δεκάτῳ τόκου ὠνόμαζεν· ὁ δὲ ἀριστοτελης· ἐν ταῖς ἐβδόμαις φησὶ ἐπιτίθεσθαι τὰ ὀνόματα· γράφων οὕτως· τὰ πλείεστα δὲ ἀναιρεῖται πρὸς τὴν ἐβδόμην· διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται· ὡς πιστεύοντες τότε μᾶλλον τῇ σωτηρίαι : —

494 R 59' int. S ὑπέπινον] περιττεύει ἢ ὑπό

495 R 59' int. S a. v.] ἀντι τοῦ ἀρχῆν εἶχον του ὑπνον

496 R 59' int. S ἀλμούνταδε] δήμος τῆς λεοντίδος φυλῆς

498 R 59' int. S ἀπέβλισε] ἀφείλετο ἢ μεταφορὰ ἀπὸ των κηρίων· ἢ ἀπο των γάλα ἀμελγόντων

501 inf. S ἱκτινος (499)] προκυλινδῆσθαι τοῖς οἰκτινοῖς· ἕαρος ἀρχομένου· ἱκτινος φαίνεται εἰς τὴν ἑλλάδα· ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι κυλινδῶνται ὡς ἐπὶ γόνυ· πέσας οὖν φησὶ [104' sup.] βασιλεὺς· φησὶ τὸ κυλινδῆσθαι· ἴδιον γὰρ

493 S φρυγίων Γ — S φρυγίων ἐρίων) M [[φρυγίων ἐρίων RGP]]

494 Om. RGMF

494 Om. Γ — S δεκάτην M [[ἐς δεκάτην] ἐνδεκάτην Γ³ — γὰρ ποτε] om. R] τὴν] διὰ τὴν M — τικτομένοις] γεννηθεῖσιν Γ³MP — ἐτίθετο] ἐτίθετο RΓ³PΣ — καθάπερ . . . σωτηρίαι] om. R — καθάπερ] om. Σ — ἐν] om. Σ — τί] τίς Σ — μάτερ] μάτερ μάτερ Γ⁸ μάτερ MPΣ — ἐν δεκάτῳ] ἐν δεκάτῳ Γ⁸PΣ — ἐνδεκάτῳ M — τόκου] τόκον P — ἐπιτίθεσθαι] ἐτίθεσθαι Γ⁸ — γράφων . . . σωτηρίαι] om. M — τὰ] om. Σ — τίθενται] τίθενται ΓΓ³P — τότε μᾶλλον] μᾶλλον τότε Γ³P

494 Om. VGGM — ὑπέπινον) Γ² [[P*]] περιττεύει] περισσῇ Γ² τοῦ δὲ ὑπέπινε περιττῇ P

495 Om. VGGMP

496 Om. VGM — S ἀλμούντα δε Γ [[ἀλμούντα δὲ ΓP]]

498 Om. VGM — S ἀπέβλισε Γ [[ὄδ' ἀπέβλισε θοιματίον μου (μου om. P) ΓP]] ἀφείλετο] ἀντὶ τοῦ ἀφείλετο P — μεταφορὰ] μεταφορὰ ἢ Σ — γάλα] τὸ γάλα Σ — ἀμελγόντων] ἀμελγόντων P

501 S προκυλινδῆσθαι ΓM [[προκυλινδῆσθαι τοῖς οἰκτινοῖς (ἱκτινοῖς ΓΓ)] προπροκυλινδῆσθαι R προκυλινδῆσθαι P] ἀρχομένου] ἐρχομένου R — κυλινδῶνται] Γ² κυλινδῶνται RGMF ἐκυλινδῶντο Σ — ὡς . . . κυλινδῆσθαι] om. R — πέσας . . . ἀνθρώπων] παίξας οὖν ὡς βασιλεὶ φησὶ τὸ κυλινδῆσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων P — πέσας . . . κυλινδῆσθαι] om. M πίπτοντες εἰς βασιλέα Σ — πέσας] πέρας G — οὖν φησὶ] οὖν Γ — βασιλεὺς] βασιλ. . . ? Γ — φησὶ] om. G — ἴδιον γὰρ] ἐστὶ δὲ ἴδιον R ἴδιον δὲ M — βασιλέως . . . καὶ] βασιλέων τὸ ἐξ

ἄλλως: τοὺς ἀνθρώπους δηλονότι· τὸ διὰ μεταβολὴν δὲ καιροῦ γινόμενον εἰς βασιλικὴν ἐπέτρεψε τιμῆν. οἱ γὰρ ἰκτῖνοι τὸ παλαιὸν ἔαρ ἐσήμαινον· οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος ἐκυλιδοῦντο καὶ προσεκύουν αὐτούς.

503 ὀβολὸν κατεβρόχθισα: 'κατέπιον,' φησίν, 'ὄν εἶχον ἐν τῷ στόματι ὀβολὸν ἵνα ὠνήσωμαι ἄλφιστα, προσκυλιόμενος τῇ τοῦ ἰκτίνου ἐπιφανείᾳ.'

505 κόκκυ: ποιὰ φωνὴ τὸ 'κόκκυ' ἢ ἀντὶ τοῦ 'ὀλίγον,' ἔστι δὲ παροξυτόνως· πρὸ θερισμοῦ δὲ φαίνεται ὁ κόκκυξ ἐν τῇ Φοινίκῃ· 'Ἡσιόδος·

"ἦμος κόκκυξ κοκκύζει."

507 κόκκυ, ψωλοὶ πεδίοι: παρὰ τὴν παροιμίαν, ὅτι ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων ἦσαν ψωλοὶ πολλοί, καὶ ὅταν ὁ κόκκυξ εἴποι 'κόκκυ,' τότε ὅλοι 'οἱ ψωλοὶ' ἤρχοντο εἰς τὸ πεδίον.

ἄλλως: τὸ αἰδοῖον, ἐπίτηδες δὲ συνήγαγε τὰς δύο λέξεις, ἵνα εἴπη αἰσχροῦς καὶ γέλωτα κινήσῃ. ἔστι δὲ παροιμία παρὰ Φοινίξει "κόκκυ ψωλοὶ πεδίοι," ἀντὶ τοῦ 'κόκκυκος κράζοντος τὰ πεδία θερίζομεν.'

510 ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις: ἵνα μετέχη τῆς αὐτῆς δωροδοκίας, ἐν γὰρ τοῖς σκήπτροις τῶν βασιλέων ἦν ἀετός. ἔστιν οὖν 'δῶρα' μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ διδόμενα, 'δωρεά' δὲ ἐπὶ τιμῆς.

τοὺς ἀνθρώπους δηλονότι: sc. κατέδειξεν γ' οὗτος προκυλιθεῖσθαι.

503 Suid. κατεβρόχθισε.

505 ὀλίγον: cf. Bek. A. G. 105 22 οὐδὲ κόκκυ ἀντὶ τοῦ οὐδὲ βραχύ. Hesych. κόκκυ· τὸ ἐλάχιστον. In an affirmative clause in Attic speech it might mean 'Quick!' Suid. κόκκυ· Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ταχύ. Cf. E. M. 524 22. — παροξυτόνως: sc. λεγόμενον, but cf. M παροξυτόνον. Before this word RΓP insert μόνως, M μόνον. Beginning with the second Juntine edition, the early editors of the scholia read μόνως. If the word is sound, μόνως (μόνον) παροξυτόνως probably means 'paroxytone only.' Rutherford makes it a definition of κόκκυ with the meaning 'but once.' Cf. ὀλίγον, βραχύ, above. — Ἡσιόδος: Op. 486.

507 Suid. ψωλός. — ἐπὶ τῶν Αἰγυπτίων: the writer thinks of the Egyptians as παλαιοί. Αἰγυπτίων (ῶν) Rutherford. — ὅλοι οἱ ψωλοὶ . . . πεδίων: the circumcised went a-field in a body. Qu. πολλοὶ οἱ ψωλοὶ, in great numbers? The loss of οἱ after ὅλοι is due to haplography. ὄλοιοι ψωλοὶ Bentley. οἱ λαοὶ ψωλοὶ 'Hotibius.' Suid. has ὅταν ὁ κόκκυξ κοκκύσῃ, οἱ ψωλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ πεδίον, which suggests simply οἱ ψωλοὶ, but he may have omitted ὄλοιοι as well as τότε. R alone has ἅμα τῇ φωνῇ.

τὸ αἰδοῖον: interprets πεδίον. Cf. Ar. Lys. 88 νῆ μὰ Δία Βιωτία, | καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. — τὰς δύο λέξεις: ψωλοὶ, πεδίον! "Ludit, ut videtur, in ambiguo sensu vocis πεδίον." Blaydes.

510 Suid. δῶρα καὶ δωρεαί. — ἔστιν οὖν . . . τιμῆς: the note is appropriate. The scholiast says in effect, 'Note that he says δ τι δωροδοκίῃ, not δ τι δωροῦσθαι.' — τιμῆς: τιμῆ Rutherford.

βασιλέως τὸ γονυ πετείσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων:— ἄλλως:— τοὺς ἀνθρώπους δηλονότι· καὶ τὸ δια μεταβολῆν δὲ καιροῦ γινόμενον· εἰς βασιλικὴν ἐπέτρεψε τιμὴν οἱ γὰρ ἴκτινοι τὸ παλαιὸν· ἔαρ ἐσήμαινον οἱ πενήτες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος· ἐκυλινδοῦντο καὶ προσεκύνουν αὐτοὺς:—

503 104' ext. S κατεβρόχθισα] κατέπιον φησὶ ὃν εἶχον τῷ στόματι ὄβολον ἵνα ὠνήσῃμαι ἄλφιστα· προκυλιόμενος τῇ τοῦ ἰκτινίου ἐπιφανείαι:—

Fol. 104'. Vv. 504–538.

505 sup. et ext. S κόκκυ] ποιά φωνῆ τὸ κόκκυ· ἢ ἀντι ὀλίγον ἐστι δὲ παροξυτόνως· προ θερισμοῦ δὲ φαίνεται ὁ κόκκυξ ἐν τῇ φοινίκῃ· ἡσιόδος ἦμος κόκκυξ κοκκύση:

507 ext. S ψωλοῖ] παρα τὴν παροιμίαν· ὅτι ἐπὶ τῶν αἰγυπτίων ἦσαν ψωλοὶ πολλοί· καὶ ὅταν ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ· τότε ὄλοι κῶλοι ἤρχοντο εἰς τὸ πεδίον:— ἄλλως: τὸ αἰδοῖον· ἐπίτηδες δὲ συνήγαγεν· τὰς β' λέξεις· ἵνα εἴπῃ αἰσχροῦς καὶ γέλωτα κινήσῃ· ἔστι δὲ παροιμία παρα φοινίξι κοκκυ ψωλοὶ πεδίονδε ἀντι κοκκυγος κραζόντος τὰ πεδία θερίζομεν:—

510 ext. S δωροδοκίῃ] ἵνα μετέχῃ τῆς αὐτῆς δωροδοκίας ἐν γὰρ τοῖς σκηπτροῖς τῶν βασιλεῶν ἦν αετὸς· ἔστι οὖν δῶρα μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκία

ἀνθρώπων γονυπετείσθαι· ἢ ὅτι Σ— γονυ πετείσθαι] κυλινδεῖσθαι ΓΜ— ὑπὸ] ὑπ' ΓΜ— ἄλλως . . . αὐτοῦς] om. Γ— τοὺς . . . τιμὴν] om. R— καὶ] om. ΓΓ²MP— τὸ] τὸ δὲ G— μεταβολῆν δὲ] μεταβολῆς Σ— δὲ] om. M καὶ G— ἐπέτρεψε] ἔτρεψε M— παλαιὸν] om. Σ— ἐσήμαινον] ἐς ἡμᾶρ G σημαίνουσι Σ— τοῦ] om. Σ— ἐκυλινδοῦντο] προεκυλινδοῦντο Σ— αὐτοῦς] αὐτόν R

503 S ὄβολον ΓΜ [[κατεβρόχθισα GR ὄβολον κατεβρόχθισα ΓΡ] κατέπιον] ἀντι του κατέπιον R— τῷ] Γ ἐν τῷ Γ²P— ἵνα] ἴν' M— προκυλιόμενος] προσκυλιόμενος P

505 S κόκκυ Γ S χάπόθ' M [[ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ G κόκκυ RP εἴποι κόκκυ Γ] φωνῆ] φωνῆ καὶ P— τὸ κόκκυ] om. Γ— ἢ] Γ² om. Γ— ἀντι] ἀντὶ τοῦ GRMP— δὲ] δὲ μόνως RΓP δὲ μόνον M— παροξυτόνως] παροξύτονον M— ἐν] om. M— κοκκύση] om. Γ κοκκύζει Γ²MP

507 S κόκκυ Γ S ἀληθῶς M [[ψωλοὶ πεδίονδε G ψωλοὶ R ἀληθῶς κοκκυ ψωλοὶ πεδίονδε G κόκκυ ψωλοὶ P] ὁ κόκκυξ εἴποι] εἴποι ὁ κόκκυξ M εἴποι . . . κῶλοι] κοκκύση, οἱ ψωλοὶ Σ— εἴποι] εἴπῃ P— κῶλοι ἤρχοντο] κῶλοιν ἤρχοντο Γ— κῶλοι] ἅμα τῇ φωνῇ R ψωλοὶ P— ἤρχοντο] ἐξήρχοντο R— ἄλλως . . . θερίζομεν] Γ² om. RΓ— αἰδοῖον] αἰδοῖον φησὶν M— εἴπη] om. M— παρα φοινίξι] om. P— ἀντι] ἀντὶ τοῦ ΓΓ²MPΣ— κραζόντος] φράζοντος M κρώζοντος Σ— θερίζομεν] θερίζομεν P

510 S δωροδοκίῃ (513) Γ S ἐπὶ τῶν M [[δωροδοκίῃ G ἵνα δωροδοκίῃ R ὅτι δωροδοκίῃ Γ μετέχων ὅτι δωροδοκίῃ P] Order of notes 2, 1 ΓMP— ἵνα] ἵνα φησὶ M— αὐτῆς] om. M— δωροδοκίας] δωρεὰς R— αετὸς] αἰετος R— οὖν] δὲ RMP μὲν Γ— μὲν] om. Γ— δωροδοκία] δωροδοκίαις M—

ἄλλως: ἐπεὶ εἰώθασιν ἐν τοῖς σκήπτροις ἐπὶ τοῦ ἄκρου ἐκτυποῦν ὄρνιθας εἰς κόσμον.

512 ὁπότ' ἐξέλθοι Πριάμος τις: 'ἐν ταῖς τραγωδίαις ὑποκρίνεται τις τὸ Πριάμου βασιλικὸν πρόσωπον ἔχων ὄρνιν ἐπὶ τοῦ σκήπτρου, τὸν Λυσικράτην τηρῶν μὴ δωροδοκῆση.' οὗτος δὲ στρατηγὸς ἐγένετο Ἀθηναίων, κλέπτῃς τε καὶ πανούργος, διεβάλλετο δὲ ὡς δωροδόκος· ἔνιοι δὲ τραγικὸν αὐτὸν φασί, κλέπτῃν καὶ σφόδρα ἄσημον.

515 αἰετὸν ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς: δέον εἰπεῖν 'ἐπὶ τοῦ σκήπτρου,' οὕτω γὰρ Πίνδαρος·

“εὐδαί δ' ἀνὰ σκάπτρῳ Διὸς αἰετός.”

καὶ Σοφοκλῆς·

“ὁ σκηπτροβάμων αἰετός, κύων Διός.”

ἢ ἐπειδὴ ἱερωθεῖσαν τὰ ἀφιερωμένα ἐκάστῳ θεῷ ὄρνεα ἐπὶ κεφαλῆς ἰδρῦεσθαι τῆς δὲ Ἀρχηγέτιδος Ἀθηναῖς τὸ ἄγαλμα γλαῦκα εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ, ὁ δὲ Ἀπόλλων τὸν ἱέρακα ὡς μαντικὸν ὄρνεον, καὶ ὡς θεράπων δὲ τοῦ Διός· ἐπεὶ μικρότερος τοῦ αἰετοῦ ὁ ἱεράξ.

520 ὦμνε τ' οὐδαίς: οὕτως καὶ τῶν θεῶν εὐδαιμονέστεροι οἱ ὄρνευς.

521 Δάμπων δ' ὄμνω' ἔτι: (κατὰ) τῶν εἰκῆ δαιμόνων ἴσ' ἄνωγοι οἱ Σωκρατικοὶ ἐπετήδευσαν οὕτως ὀμνῦναι, ἱερωθεῖσαν τῆς Σωκρατῆς γὰρ ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν Κρητικῶν οὕτω φησί· “Ῥαδάμανθος δὲ δοκεῖ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν

512 Suid. Λυσικράτης. — ἐν ταῖς . . . δωροδοκῆση: φησί (ΓMP) shows that this is a paraphrase. — τηρῶν: nominative. The scholiast adopted the word from the text of 513, wrongly supposing that ὁ δὲ in that verse referred to Πριάμος in 512. τηρῶν is sound, but is a misinterpretation. ὄρνις (VM) cannot be defended.

515 δέον . . . σκήπτρου: R alone adds — for tyros — εἶπεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. — Πίνδαρος: Pyth. i 9, where σκάπτῳ. — Σοφοκλῆς: Nauck 318. — ἰδρῦεσθαι: Musurus's printer made this ἰδρῦε, which was changed to ἰδρῦειν by Gelenius, and ἰδρῦειν was adopted by subsequent editors till Dindorf's Oxford edition.

520 οὕτως: inferential, 'so.'

521 Suid. Δάμπων. — τῶν εἰκῆ δαιμόνων: heretofore printed as an independent sentence, pointed by the period, but the editors are silent as to the construction of the genitive. — οὐ: Bothe. The negative is required, since the quotation from Sosicrates is introduced to prove (note γὰρ) that this form of oath began in the time of Rhadamanthus. Furthermore, the phrase τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι ('of Socrates also') is a fixed part of the accounts of the 'Oath.' Cf. Suid., Phot., Ῥαδάμανθος ὄρκος; Schol. Plat. Apol. 21 ε; Apost. xv 17; Eust. 1871 5. — οὕτως: as Lampon makes oath in 521 "By the Goose!" — Σωσικράτης: Meursius. Cf. Müller IV 501. — δωδεκάτῳ: cf. Zen. v 81: ὡς καὶ Σωσικράτης ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν. Whether β' or ιβ' should be read cannot be determined. "Vix putaverim tam amplum operis ambitum fuisse" von Leutsch.

ΓΡ—οί] om. Σ—ἐπετήδευσαν οὕτως] οὕτως ἐπιτήδευσαν Ρ—σωκράτης . . . φασί] om. Σ—φασί] φησι ΓΡ—δε] om. Ρ—δεξάμενος] διαδεξάμενος ΓΡ—

διδόμενα. δωρεὰ δὲ ἐπὶ τιμῆς: — ἄλλως: ἐπεὶ εἰώθασιν ἐν τοῖς σκῆπτροις ἐπὶ τοῦ ἄκρου ἐκτυποῦν ὄρνιθας· εἰς κόσμον: —

512 ext. S a. v.] ἐν ταῖς τραγωδίαις υποκρίνεται τις τὸ πριάμον βασιλικὸν πρόσωπον ἔχων ὄρνις ἐπὶ τοῦ σκῆπτρου τὸν δυσικράτη τηρῶν μὴ δωροδοκῆση· οὗτος δὲ στρατηγὸς ἐγένετο ἀθηναῖον κλέπτης τε καὶ πανούργος· διεβαλλετο δὲ ὡς δωροδόκος· ἔνιοι δὲ τραγικὸν αὐτὸν φασὶ κλέπτην καὶ σφόδρα ἄσημον: —

515 ext. et inf. S a. v.] δέον εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ σκῆπτρου οὕτω γὰρ πίνδαρος· ἦδει δ' ἀνα σκαπτρω διὸς αἰετὸς καὶ σοφοκλῆς· ὁ σκηπτροβάμων αἰετός κύων διὸς ἢ ἐπειδὴ εἰώθειςαν τὰ ἀφιερωμένα ἐκάστω θεῷ· ὄρνεα ἐπὶ κεφαλῆς ἰδρῦεσθαι· τῆς δὲ ἀρχιγέτιδος ἀθηνας τὸ ἄγαλμα γλαῦκα εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ· ὁ δὲ ἀπόλλων τὸν ἰέρακα· ὡς μαντικὸν ὄρνεον· καὶ ὡς θεράπων δὲ τοῦ διὸς· ἐπεὶ μικρότερος τοῦ αἰετοῦ ὁ ἰέραξ: —

520 R 59" sup.] ὦμνε τ' οὐδεις: — οὕτως· καὶ των θεων· εὐδαιμονέστεροι οἱ ὄρνευς

521 int. S λάμπων] τῶν εἰκῆ δαιδαμόνων ὅτι πρῶτοι οἱ σωκρατικοὶ ἐπετήδευσαν οὕτως ὀμνῆναι· σωκράτης γὰρ ἐν τῷ ιβ' τῶν κρητικῶν· οὕτω φασι· ραδάμανθους δὲ δοκεῖ δεξάμενος τὴν βασιλειαν· δικαιοτάτος γεγενῆσθαι

ἄλλως . . . κόσμον] om. R — ἄλλως] om. M ἐπὶ τῶν σκῆπτρων ἐκάθητο as lemma and S τῶν Γ ἐπὶ τῶν σκῆπτρων as lemma P — ἐπὶ τοῦ ἄκρου] om. M — ἐκτυποῦν . . . κόσμον] ὄρνιθας ἐκτυποῦν χάριν κόσμου M — ἐκτυποῦν] Γ² ἐκτυποῦσθαι Γ

512 S ἐξέλθοι Γ S ὁπότ' M [[ὁπότ' ἐξέλθοι (ἐξέλθη P) πριάμος (add. τις Γ) GRIP]] τις] τίς φησι ΓMP — τὸ] om. M τοῦ G τὸ τοῦ ΓP — ἔχων] ἔχων δὲ R — ὄρνις] ὄρνις RGP — τοῦ] om. M — τὸν . . . ἄσημον] om. M — δυσικράτη] λυσικράτην RP λυσοκράτη Γ — δωροδοκῆση] Γ² δωροδοκῆσει Γ — ὡς] om. R — ἔνιοι . . . ἄσημον] om. R — ἔνιοι] τινὲς Γ

515 S om. text R S ὄρνις ΓM [[αἰετὸν ἔχων R ὄρνις ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ΓP]] δέον εἰπεῖν] ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δὲ εἰπὼν M — σκῆπτρου] σκῆπτρου εἶπεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς R — οὕτω . . . ἦ] om. R — πίνδαρος] ὁ πίνδαρος ΓP — ἦδει] ἦδει G εἶδει ΓMP — δ' γ' P — ἀνα] om. P — σκαπτρω] σκῆπτρα ΓI σκῆπτρω M ἀσκῆπτρω P — αἰετὸς . . . διὸς] om. P — αἰετὸς] αἰετὸς ΓI — καὶ . . . ἐπειδὴ] om. M — σοφοκλῆς] ὁ σοφοκλῆς Γ — κύων . . . ἦ] κύων διὸς· G — εἰώθειςαν] εἰώθασι RΓ εἰώθασι δὲ M εἰώθειςαν P — τὰ ἀφιερωμένα] om. G τὰ ἀφιερωμένα Γ — ἰδρῦεσθαι] ἰδρῦε P — δε] om. R — ἀρχιγέτιδος] ἀρχιγέτιδος GRMP — γλαῦκα . . . χειρὶ] εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ γλαῦκα M — γλαῦκα] γλαῦκαν R — τὸν . . . ὄρνεον] ὡς μαντικὸν ὄρνις τὸν ἰέρακα M — καὶ] om. P — θεράπων] θεράπωντα M — δε] om. RGM — αἰετοῦ] αἰετου RMP — ὁ ἰέραξ] Γ³ om. Γ

520 Om. VGMP — ἀνθρώπων θεόν] Γ²] των] om. Γ² — ὄρνεις] ὄρνις Γ²

521 Om. G — S λάμπων ΓM [[λάμπων δ' ὀμνῶσ' ἔτι (ἔτι om. P) ΓP]] τῶν . . . ὅμοια ὁ δὲ] om. M — τῶν . . . ὅμοια] om. R — δαιδαμόνων] δαιμόνων

δικαιοτάτος γεγενῆσθαι πάντων ἀνθρώπων, λέγεται δὲ αὐτὸν πρῶτον οὐδένα ἔαν ὄρκους ποιείσθαι κατὰ τῶν θεῶν, ἀλλ' ὀμνύναι κελεύσαι χῆνα καὶ κίνα καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια." ὁ δὲ Λάμπων θύτης ἦν, χρησμολόγος καὶ μάντις, ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν τῶν Ἀθηναίων ἀποικίαν ἔνειο περιάπτουσι, αὐτὸν ἠγήσασθαι λέγοντες Ἀθηναῖον ὄντα σὺν ἄλλοις θ'. ὤμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνὸς ὡς μαντικῶ ὄρνέου, ἔτυχε δὲ καὶ τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως.

εἰς τὸ αὐτό: ὅτι οὗτος χρησμολόγος· ἔζη δὲ ἐπὶ τῆς τῶν Ὀρνίθων διδασκαλίας, οὐχ, ὡς τινες, ἐτεθνήκει, πολλῶ γὰρ ὕστερον· Κρατίνος (οὖν) ἐν τῇ Νεμέσει οἶδεν αὐτὸν ζῶντα καὶ ταῦτα πολλῶ ὕστερον.

523 *Μανᾶς*: ἀπὸ τοῦ *Μανῆς*· πρὸς δὲ τῷ ἄνδράποδα' καὶ ὄνομα εἶπε δουλικόν, ὡσεὶ ἔλεγε 'τοὺς δούλους *Μανᾶς*', οὕτω γὰρ ἐκάλουσαν τοὺς οἰκέτας πολλὰκις.

524 *μαινομένους*: ἴσπερ ἡμανιώδεις βάλλουσι νῦμας τοῖς λίθοις.

526 ὄρνιθευτής: ὄρνιθοθήρας.

527 *ράβδους*: εἶδος δικτύου ὃ χρίουσι ἐξῶ, (δίκτυα δὲ) ἀντὶ τοῦ 'θηρατικά δίκτυα,' καὶ αἱ πηκταὶ δὲ εἶδος δικτύου.

530 *βλιμάζοντες*: βλιμάζειν κυρίως τὸ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ στήθους

—οὐδένα ἔαν: is οὐδένα οὐκ ἔαν (MSS.) impossible in Greek of this period to express the idea *permitted nobody*?

Κρατίνος οὖν ἐν τῇ Νεμέσει: the younger comic poet Cratinus. See the discussion of this scholium by Capps in *The Nemesis of the Younger Cratinus*, Harvard Studies in Classical Philology XV (1904) 61 ff.

523 Suid. *Μάνης*· ὄνομα κύριον οἰκέτου. — τῷ: Jackson.

524 ὡσπερ: cf. Γ². The text of 524 has ὡσπερ.

526 Suid. ὄρνιθευτής. Cf. Harp. ὄρνιθευτής.

527 Cf. Suid. πηκτή.

530 Suid. βλιμάζειν. Cf. E. M. 200 37; E. Gud. 110 19; Schol. Lys. 1164;

R — ἔλεγε] ἔλεγον M — μάνης] om. R μάνεις G μάνιν Γ μάνην M μανᾶς P — οὕτως] οὕτω ΓΡ

524 Om. ΓΓMP — S *μαινομένους* R — βάλλουσ' ὑμᾶς) Γ²] *μανιώδεις* ἀντι του *μανιώδεις* R ὡς *μανιώδεις* Γ² — ὑμᾶς] ἡμᾶς RΓ²

526 Om. VGGMP — ὄρνιθευτής) Γ²] ὄρνιθοθηρευτής] ὄρνιθοθηρατής Γ² ὁ ὄρνιθοθήρας Σ

527 S δίκτυα ΓM [[*παγίδας* G *ράβδους* RP *δίκτυα πηκτάς* Γ] εἶδος . . . ἐξῶ] Γ⁸ om. ΓM — εἶδος] ἐστι εἶδος R γράφεται σταυρούς· ἔστι δὲ εἶδος Γ⁸P — ἐξῶ] ἐξόν R — ἀντι . . . δίκτυα] om. R — ἀντι] δίκτυα· ἀντὶ P — θηρατικά] θηρεύτικα ΓM — καὶ . . . δι] πηκτὰ δὲ M — δικτύου] Γ² δικτύων Γ πηκτοῦ δικτύου M

530 Om. Γ — S *βλιμάζοντες* M [[οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες G βλιμάζοντες RΓ²P] Order of notes 2, 1 Γ²P — βλιμάζειν] βλιμάζειν δὲ Γ²P ψηλαφῶντες· βλιμάζειν γὰρ M — τῷ] om. R — τοῦ] om. M — τοῦ] om. M — στήθους]

πάντων ἀνθρώπων λέγεται δὲ αὐτὸν πρῶτον οὐδένα οὐκ εἶναι ὄρκους ποιεῖσθαι κατὰ τῶν θεῶν· ἀλλ' ὀμνύναι κελεύσαι χήνα καὶ κύνα καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια· ὁ δὲ λάμπων· θύτης ἦν χρησμολόγος καὶ μάντις ὧ καὶ τὴν εἰς σύβασιν τῶν ἀθηναίων ἀποικίας· ἐνίοι περιᾶπτουσι αὐτὸν ἠγγήσασθαι λέγοντες ἀθηναίων ὄντα συν ἀλλοῖς θ' ὤμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνὸς ὡς μαντικῷ ὄρνέου· ἔτυχε δὲ καὶ τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως : — εἰς αὐτοῦ : ὅτι οὗτος χρησμολόγος· ἔζη δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ὀρνίθων διδασκαλίας οὐχ ὡς τινες ἐτεθνήκει· πολλῶ γὰρ ὕστερον κρατίνος ἐν τῇ νεμεσῇ οἶδεν αὐτὸν ζῶντα καὶ ταῦτα πολλῶ ὕστερον : —

521 inf. S λάμπων] λάμπων δ' ὀμνύσ' ἐτι· τῶν εἰκῆ δαιμόνων· ὅτι πρῶτοι οἱ σωκρατικοὶ ἐπετήδευσαν· οὕτως ὀμνύναι· σωκράτης γὰρ ἐν τῷ ιβ' τῶν κρητικῶν οὕτως φησι· ῥαδάμανθους δὲ δοκεῖ διαδεξάμενος τὴν βασιλειαν· δικαιοτάτος γεγενῆσθαι πάντων ἀνθρώπων· λέγεται δὲ αὐτὸν πρῶτον οὐδένα οὐκ εἶναι ὄρκους ποιεῖσθαι κατὰ τῶν θεῶν· ἀλλ' ὀμνύναι κελεύσαι χήνα καὶ κύνα· καὶ κριὸν· καὶ τὰ ὅμοια· ὁ δὲ λάμπων θύτης ἦν· χρησμολόγος καὶ μάντις· ὧ καὶ τὴν εἰς [104'' sup. et ext.] σύμβασιν τῶν ἀθηναίων ἀποικίαν ἐνίοι περιᾶπτουσιν· αὐτὸν ἠγγήσασθαι λέγοντες ἀθηναίων ὄντα· σὺν ἀλλοῖς θ' ὤμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνὸς ὡς μαντικῷ ὄρνέου· ἔτυχε δὲ καὶ τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως : — εἰς το αὐτοῦ· ὅτι οὗτος χρησμολόγος· ἔζη δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ὀρνίθων διδασκαλίας· οὐχ ὡς τινες ἐτεθνήκει· πολλῶ γὰρ ὕστερον κρατίνος ἐν τῇ νεμεσῇ οἶδεν αὐτὸν ζῶντα· καὶ ταῦτα πολλῶ ὕστερον : —

522 104'' ext. S ὑμᾶς] ἀπὸ τοῦ μάνης· πρὸς δὲ τὰ ἀνδράποδα καὶ ὄνομα εἶπε δουλικόν· ὡσεὶ ἔλεγε τοὺς δούλους μάνης οὕτως γὰρ ἐκάλουν τοὺς οἰκέτας πολλάκις : —

524 intm. p. v.] μανιώδεις βάλλουσιν ὑμᾶς τοῖς λίθοις

526 R 59'' ὀρνιθευτής] ὀρνιθοθηρευτής

527 int. S παγίδας] εἶδος δικτύου· ὃ χρίουσιν ἐξῶ· ἀντι του θηρατικα δίκτυα· καὶ αἱ πηκταὶ δὲ εἶδος δικτύου : —

530 104'' ext. S βλιμάζοντες] βλιμάζειν κυρίως· τὸ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ

οὐδένα] om. Σ — οὐκ] om. Ρ — κελεύσαι] om. Σ — ὁ δε λάμπων] ὁ λάμπων R — ἦν] ἦν καὶ RP — ὧ . . . θ] om. RM — σύβασιν] Γ² σύβαριν ΓΣ σύμβα-
σιν Ρ — ἀθηναίων ἀποικίας] ἀποικίαν ἀθηναίων Σ — ἀθηναίων] ἀθηνῶν Γ —
ἀποικίας] ἀποικίαν ΓΡ — ἐνίοι] om. Σ τινὲς Γ — τοῦ] τῆς Γ — ἔτυχε . . . χρη-
σμολόγος] om. Μ — καὶ] om. R — εἰς . . . πολλῶ ὕστερον] om. R — εἰς αὐτο]
om. Γ ἄλλως Γ⁸Ρ — ὅτι . . . χρησμολόγος] Γ³ om. Γ — ἔζη δὲ καὶ] ἔξει δὲ
λάμπων Μ ἔζη δὲ Ρ — οὐχ . . . πολλῶ ὕστερον] om. Μ — οὐχ . . . ἐτεθνήκει]
om. Γ — νεμεση] νεμέσει ΓΡ

521 Om. RΓMP] οὕτως] οὕτω G — ῥαδάμανθους] ῥαδάμανθις G — αὐτὸν] αὐ-
τῶν G — οὐκ] om. G — καὶ κύνα] om. G — ὅτι . . . ἔζη] χρησμολόγος λάμπων
ἔζησε G — ἐτεθνήκει] ὅτι ἐτεθνήκει G — νεμέσει] νεμέση G — οἶδεν] εἶδεν G

522 S ἡλιθίους Γ S μανᾶς Μ [] ἡλιθίους μανᾶς Γ μανᾶς Ρ] ἀπὸ] ἀντι

ἄπτεσθαι, ὅπερ ἐποίουν οἱ τὰς ὄρνιθας ὠνούμενοι, οἰοῦναι 'θλιβομάζειν'. Δίδυμος δὲ βλιμάζοντες ἀντὶ τοῦ 'κακοῦντες,' ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατεσθίουσιν.

ἄλλως: ὅτι νεωτερικὴ ἢ λέξις. Καλλίστρατος 'ψηλαφᾶν' φησιν αὐτὴν, ζοικε δὲ πλέον τι σημαίνειν τὸ μετὰ συντομίας.

533 ἄλλ' ἐπικνώσι: 'οὔτοι δὲ οὐ μόνον ὑμᾶς ἔψουσιν ἀλλὰ καὶ συντρίβουσιν.'

ἄλλ' ἐπικνώσι: 'ἐπιβάλλουσι συντρίψαντες,' παρὰ τὸ κναίνειν, τὸ διαφθεῖρειν. σίλφιον δὲ ῥίζα ἡδύοσμος πρὸς ἄρτυμα.

534 σίλφιον: τὸ ἐν Λιβύῃ γινόμενον, ὃ θεραπεύει πολλὰ καὶ ἔστι πολυτίμητον, καὶ ἐν Πλούτῳ φησίν.

"οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλούτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον."

535 κατάχυσμα γλυκὺ καὶ λιπαρόν: ζωμόν, παρὰ τὸ χεῦσθαι, 'γλυκὺ' δὲ μέλιτι δεδευμένον.

ἄλλως: οὐδὲν πλέον ἢ κατάχυμα, ὥστε ἀπὸ τούτου καὶ 'τὸ κατάχυσμα' λέγεσθαι.

536 κατεσκέδασαν: κατέχεαν.

538 κενεβρίων: κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων ἀντὶ τοῦ νεκριμαίων, ὡς τῶν θνησιμαίων κρεῶν ποικιλωτέρας ἄρτύσεως δεομένων.

Hesych., Zon., βλιμάζειν. — θλιβομάζειν: Suid. θλιμάζειν, for which Stephanus proposed θλιβάζειν.

ζοικε δὲ . . . συντομίας: but the concise expression probably has a broader meaning. — συντομίας: συντομίας Dindorf.

533 'οὔτοι . . . συντρίβουσιν: not only roast you but rub up a mixture for you. Perhaps we should read συντρίβουσι (κατάχυσμα). The scholiast is contrasting the indignity described in the verses which begin with ἄλλ' ἐπικνώσιν with the previous statement, and chooses the salient word in order to make his point. His text of the play probably read ἄλλ' ἐπικνώσι . . . ἄξος συντρίψαντες κατάχυσμα' κτέ. For the meaning he attached to συντρίψαντες, cf. Plut. Mor. 436 b: ἀνευ δὲ φαρμάκων συντριβέντων κτέ.

ἐπιβάλλουσι συντρίψαντες: put the deadly mixture on you when they have rubbed it up. — παρὰ τὸ κναίνειν, τὸ διαφθεῖρειν: cf. E. M. 522 55 Φιλόξενος: ἀπὸ τοῦ κνώ γίνεται παράγωγον κναίω, τὸ διαφθεῖρω. Id. 126 35 ἀποκναίωμενοι, τὸ διαφθειρόμενοι, ἀποκοπτόμενοι, ἀπολλύμενοι, λυπούμενοι, ὀδυνώμενοι. — ἄρτυμα: τὸ ἄρτυμα U.

534 Suid. Βάττου σίλφιον. — ἐν Πλούτῳ: 924.

535 Suid. κατάχυσμα. — γλυκὺ καὶ λιπαρόν: the gender of γλυκὺ shows that the phrase is a part of the lemma and not a modifier of ζωμόν.

οὐδὲν πλέον ἢ κατάχυμα: cf. Suidas's equivalent, οἶον κατάχυμα.

538 Suid. κενεβρίων.

536 Om. ΓΓΜΡ — κατεσκέδασαν) R] κατέχεαν] κατέχεον R

538 S κενεβρίων ΓΜ [κενεβρίων] ὥσπερ κενεβρίων ΓΡ] ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων] μεταφορὰν στοιχείου Ρ — νεκριμαίων] νεκριμίων R — τὸ] τῶν RΓΜΡ — κρεῶν] Γ νεκρῶν Γ² — ποικιλωτέρας] ποικιλότερας G — ἄρτύσεως δεομένων]

τοῦ στήθους ἄπτεσθαι· ὅπερ ἐποίουν οἱ τὰς ὄρνιθας ὠνούμενοι οἰονεὶ θλιβομάζειν δίδυμος δὲ βλιμάζοντες βλιμάζοντες· ἀντι του κακοῦντες· ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατεσθίουσιν· ἄλλως· ὅτι νεωτερικὴ ἢ λέξις· καλλίστρατος ψηλαφᾶν φησι αὐτ'· ἔοικε δὲ πλεόν τι σημαίνει· τὸ μετὰ συντομίας·

533 ἀλλ' ἐπικνώσι] οὗτοι δὲ οὐ μόνον ὕμας ἐψουσιν ἀλλὰ καὶ συντρίβουσι·

533 extm. ext. S ἐπικνώσι] ἐπιβάλλουσι συντρίψαντες παρα το κναίειν τὸ διαφθεῖρειν· σίλφιον δὲ ρίζα· ἡδύοσμα πρὸς ἄρτυμα··

534 104' ext. S σίλφιον] σιλφίον· τὸ ἐν λιβύη γινόμενον ὁ θεραπεύει πολλά· καὶ ἔστι πολυτίμητον· καὶ ἐν πλούτῳ φησι· οὐδ' ἂν εἰ δοίης γε τὸν πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ βάτου σίλφιον·—

535 104' ext. S κατάχυσμ'] γλυκὺ καὶ λιπαρὸν ζωμὸν παραχέεσθαι· γλυκεὶ δὲ μέλιτι δεδευμένος·— ἄλλως· οὐδὲν πλεόν ἢ καταχύματα· ὥστε ἀπὸ τούτου καὶ τὰ καταχύματα λέγεσθαι·—

536 intm. p. v. et S κατεσκεδασαν] κατέχεαν

538 104' ext. et inf. S κενεβρίων] κενεβρίων· κατα ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων· ἀντι του νεκριμαίων· ὡς τὸ θνησιμαίων κρεῶν· ποικιλωτέρας ἀρτύσεως

γίθους P — ὅπερ . . . ὠνούμενοι] τούτο γὰρ καὶ οἱ τὰς ὄρνις ὠνούμενοι ποιούσιν M — τὰς] τοῦς Γ²P — θλιβομάζειν] θλιμάζειν Σ — βλιμάζοντες βλιμάζοντες] βλιμάζοντες Γ²RM βλιμάζειν Γ² — κακοῦντες] κακοῦν Γ² καλοῦντες M — ἀποτίλλουσι . . . συντομίας] ἄλλος δέ τις οὕτω φησίν· ὅτι ἀποτίλλοντες τὰ περὶ οὗτος ὀπτησάμενοι ἐσθίουσιν· ἢ εἰς ἐπιθυμίαν ἐρχόμενοι· M — ἄλλως . . . συντομίας] om. R — ἄλλως] om. Γ²P — νεωτερικὴ] νεωτερικοὶ G — ψηλαφᾶν] ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶν Γ²P — φησι αὐτ'·] om. Γ²P φησι αὐτὰ G

533 Om. ΓMP — S δρᾶν (531) R — ὀπτησάμενοι] Γ²] οὗτοι δέ] om. R — ὕμας] ἡμάς Γ² — συντρίβουσι] συντρίβους R

533 S ἐπικνώσι ΓM [[ἐπικνώσι GR ἀλλ' ἐπικνώσι τυρόν Γ ἀλλ' ἐπικνώσιν P]] ἐπιβάλλουσι . . . διαφθεῖρειν] ἐπικνώσιν· ἐπιβάλλουσιν τρίψαντες· ἀπὸ τοῦ κναίειν· ὁ δηλοῖ τὸ διαφθεῖρειν· M — ἐπιβάλλουσι] ἀντι του ἐπιβάλλουσι R — συντρίψαντες] συντρίβουσι G — σιλφίον . . . ἄρτυμα] om. M — ἡδύοσμα] ἢ ἡδύοσμα G ἡδύοσμος RGPΣ — ἄρτυμα] ἄλφιστα R

534 Om. Γ — S σίλφιον M [[σιλφίον] om. R]] τὸ ἐν] λέγει δὲ τὸ ἐν R σίλφιον ρίζα ἡδύοσμος πρὸς ἄρτυμα τὸ ἐν M — ἐν] ἐν τῇ Σ — γινόμενον] γενόμενον Γ²P — ὁ θεραπεύει] θεραπεύει δὲ RΓ²MP — πολλά] πολὺ M — καὶ ἔστι] ἔστι καὶ Γ² ἔστι δὲ καὶ P — πολυτίμητον] πολυτίμων GMΣ — ἂν] om. G — εἰ] om. Σ — γε] γέ μοι RΓ²PΣ — βάτου] βάττου RΣ τοῦ βάτου Γ²

535 S κατάχυσμ' ΓM [[γλυκὺ καὶ λιπαρὸν] καταχύσματ' ἔτερον Γ κατάχυσμα P]] ζωμὸν] γλυκὺ καὶ λιπαρὸν ζωμὸν G — παραχέεσθαι] περιχεύεσθαι G παρὰ τὸ χέεσθαι R παρὰ τὸ χέεσθαι ΓPΣ ἡρτυμένον· ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι M — γλυκεὶ] γλυκὺ RΓMP — δεδευμένος] δεδευμένον RΓMP — ἄλλως . . . λέγεσθαι] om. R — ἄλλως . . . ἢ καταχύματα] om. M — οὐδὲν] οὐδὲ G — καταχύματα] καταχύμα Γ καταχύσμα Γ²P — τὰ] Γ² om. Γ — καταχύματα] Γ καταχύματα Γ²P

ἄλλως: τὰ θνησιμαῖα κρέα οὕτως ἐκάλουν.

“οὐκ ἔσθω ἱκενέβρειον· ὅταν ἱθύσης ἱ τι, κάλει με.”

539 χαλεπωτάτους λόγους: ἀντὶ τοῦ ‘λυπηρούς,’ ‘χαλέψαι δυναμένους.’

540 ὡς ἐδάκρυσά γ’ ἐμῶν: ἐρεθισθέντες ἀπὸ τῶν πρесоβυτέρων καταβῶσι τῶν πατέρων ὡς ἀπολεσάντων τὴν βασιλείαν.

543 ἐπ’ ἐμοῦ: ‘εἰς ὅσον αὐτοὺς ἐγὼ χρόνον διεδεχόμην.’

546 ἀναθεὶς γὰρ ἐγὼ σοι: ταῦτα εἰώθαμεν πρὸς τοὺς εὐθήεις τῶν ἀνθρώπων λέγειν· ὡσεὶ εἶπεν ‘ἐμὲ καὶ τὰ τέκνα μου ἀνατίθιμί σοι ὥστε διοικεῖν.’

550 πρῶτα διδάσκω: ‘ὅτι ὀφείλετε μίαν ἔχειν πόλιν.’

551 τουτὶ τὸ μεταξύ: γῆς καὶ οὐρανοῦ· ‘σημαίνει’ ὅτι ‘τὸ (μεταξύ)’ ἀήρ.

552 πλίνθους ὀπταῖς: φασὶ γὰρ τὴν Βαβυλῶνα ἀπὸ ὀπτῶν πλίνθων οἰκοδομηθῆναι καὶ ἀντὶ γούψου ἀσφάλτῃ συνδεθῆναι τὰς πλίνθους· ἡ Σεμίραμις δὲ ἔκτισε τὴν Βαβυλῶνα.

553 ὦ Κεβρίονα καὶ Πορφυρίων: ὄρνέον τι τὸν κεβριόνην ἔπαιξεν, ὡσεὶ ἔλεγεν ὦ θεοὶ ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα, ἐπιτηδεῖς δὲ τὸν πορφυρίωνα παρέλαβεν καὶ ὅτι ὄρνις καὶ ὅτι εἰς τῶν γιγάντων ὁμοίως τῷ Κεβριόνη, ὃν ἐχειρώσατο ἡ Ἀφροδίτη. ἐπίτηδες οὖν τῶν θεομάχων ἐμνήσθη, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ θεομαχῆσοσι.

Erotian 828: κενέβρεια· τὰ νεκριμαῖα κρέα οὕτω καλοῦνται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· οὐκ ἔσθ’ ὁ κενέβρειον ὅταν θύης τι καλεῖ με.— οὐκ ἔσθω κτέ.: M. II 1201; K. I 561.

“I eat no carrion; when you sacrifice

Some cleanly creature — call me for a slice.”

—ἔσθω: GM, anticipating Bentley’s conjecture.— θύσης: Bergk.— οὐκ ἔσθω κενέβρειον· ὅταν θύης τι, κάλει με Bentley. οὐκ ἔσθω κενέβρει· ὀπταν δὲ θύης τι, κάλει με Heringa. οὐκ ἔσται, κενέβρειον ὅταν θύση τι, καλεῖν με Dindorf (1829). οὐκ ἔσθω κενέβρει· ὀπταν θύης τι, καλεῖν με Blaydes.

539 Suid. χαλεπωτάτους λόγους.

540 ἀπολεσάντων: ἀπολυσάντων U.

553 Suid. πορφυρίων.— Κεβρίονα: found in the text of all the MSS., implies a nominative Κεβρίονας.— ὄρνέον τι . . . ἔπαιξε: a jocular reference to a bird, the *cedrion*. ὄρνέον τι τὸν κεβριόνην must be brought into construction with ἔπαιξε. Note the reading in GMP. Musurus, perceiving the difficulty, boldly supplied φησί. The first part of the note, ὄρνέον τι τὸν κεβριόνην, has been displaced in R by the interlinear.— ὁμοίως: R, anticipating Bothe’s conjecture.

553 Om. VG—S κεβρίονα GM [[ὦ κεβρίονα GP]] ἔπαιξεν] ὄρνέον τι (φησι add. P) τὸν κεβριόνην. ἔπαιξε δὲ GMP—ὡς] om. P—πόλισμα] πόλισμα P—πορφυρίωνα] κεβριόνην M—οτι] καὶ ὅτι ὄρνις καὶ ὅτι GP ὅτι ὄρνις καὶ ὅτι M—εἰς] ἐκ Γ—ὁμοίως] ὁμοίως GP καὶ ὅτι ὁμοίως M—κεβρίονη] κεβριόνη GMP—ἐπίτηδες] ἐπέτηδες P

553 Om. VGMP

δεομένων: ἄλλως· τὰ θνησιμαῖα κρέα οὕτως ἐκάλουν· οὐκ ἔσθ' ὧ κενέβριον
ὄτ' ἂν θύσῃ:—

Fol. 104". Vv. 539—572.

- 539 int. S χαλεπωτάτους] ἄντι του ληηρούς· χαλέψαι δυναμένους·
540 int. p. v.] ἐρεθισθέντες δὲ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων· καταβώσσι τῶν
πατερων ὡς ἀπολεσάντων τὴν βασιλειαν·
543 intm. int. p. v. S κατέλυσαν] εἰς ὅσον αὐτοὺς ἐγὼ χρόνον διεδεχόμην·
546 int. S ἀναθεῖς] ταῦτα εἰώθαμεν πρὸς τοὺς εὐήθεις τῶν ἀνθρώπων
λεγειν: ὡς εἰ εἶπεν ἔμε καὶ τὰ τέκνα μου ἀνατίθιμί σοι· ὥστε διοικεῖν·
550 int. S πρῶτα] ὅτι ὀφείλετε μίαν· ἔχειν πόλιν:—
551 intm. ext. a. v.] γῆς καὶ οὐρανοῦ ση.. ὅτι τὸ ἀήρ
552 int. S ὀπταῖς] φησι γὰρ τὴν βαβυλῶνα· ἀπὸ ὀπτῶν πλίνθων οἰκοδο-
μηθῆναι· καὶ ἀντὶ γύψου, ἀσφάλτω συνδεθῆναι τὰς πλίνθους· ἡ σεμίραμις δὲ
ἔκτισε τὴν βαβυλῶνα:
553 R 59" S a. v.] ἔπαιζεν· ὡσεὶ ἔλεγεν ὧ θεοί· ὡς σμερδαλέον τὸ
πτόλισμα· ἐπιτηδεῖως δὲ τὸν πορφυρίωνα παρέλαβεν· οτι εἰς των γιγάντων
ὁμοίως τῷ κεβριόνι· ὃν ἐχειρώσατο ἡ ἀφροδίτη· ἐπίτηδες οὖν των θεομάχων
εμνήσθη· ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ, θεομαχῆσουσι:—
553 R 59" ὧ κεβριόνα) ὄνομα ὀρνέου·

δεομένων ἀρτίσεως M—ἄλλως . . . θύσῃ] om. R—ἄλλως] om. M—τὰ . . .
ἐκάλουν] τὰ θνησιμαῖα δὲ ἐκάλει οὕτως· ἄλλοι δὲ οὐ τὰ θνησιμαῖα· ἀλλὰ τὰ ὀδο-
δοτά M—ἔσθ' ὧ] ἔσθ' ὧ G ἔσθω GM ἔσται P

539 S χαλεπωτάτους GM [[χαλεπωτάτους λόγους RGP] ἄντι του] om.
GP—ληηρούς] λυηρούς GRGMP—χαλέψαι] κλειψαι Σ

540 Om. R [[Γ* M* P*] δὲ] Γ²P om. GP—ἀπὸ] P ὑπὸ Pv—πρεσβυ-
τέρων] πρεσβυτῶν GMP

543 Om. GM—ἐμοῦ κατέλυσαν) Γ⁸ [[ἐπ' ἐμοῦ P] ἐγὼ χρόνον] χρόνον
ἐγὼ G—διεδεχόμην] διαεδεχόμην R

546 S ἀναθεῖς GM [[ἀναθεῖς γὰρ ἐγὼ σοι GΓ τὰ νεόττια P] Order of
notes 2, 1 GMP—ταῦτα . . . λεγειν] om. R—ταῦτα] ταῦτα δὲ GMP—εἰώ-
θαμεν] εἰώθασι MP—ὡς εἰ] οἰονεῖ M—ἔμε . . . σοι] ἀνατίθιμι σοι ἐμαυτὸν P
—ἀνατίθιμι] Γ² ἀντιτίθιμί Γ

550 Om. GP—S μένειν M—πρῶτα διδάσκω) Γ⁸ [[καὶ δὴ τοῖνυν πρῶτα
διδάσκω G] ἔχειν πόλιν] πόλιν ἔχειν R

551 Om. GMP—τουτὶ τὸ μεταξύ) Γ⁸] γῆς] τὸ μεταξύ· λεγει γῆς R—
ση.. ὅτι τὸ ἀήρ] om. RΓ⁸

552 S πλίνθους Γ S περιτειχίζειν M [[ὀπταῖς ὥσπερ βαβυλῶνα G βαβυ-
λῶνα R πλίνθους ὀπταῖς ΓP] φησι] φασι RGP—πλίνθων] λίθων G—καὶ]
om. Γ—ἀσφάλτω . . . πλίνθους] συνδεθῆναι τὰς πλίνθους ἀσφάλτω M—δὲ]
Γ² om. Γ

555 γνωσιμαχήση: γνωσιμαχήσαι ἔστι τὸ γνόντα τιὰ ὅτι πρὸς κρείττους αὐτῶ ἢ μάχη ἦσυχάσαι.

556 ἱερὸν πόλεμον: ἱερὸς πόλεμος ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς Ἐλεφούς¹ βουλομένους ἀφελῆσθαι Φωκῶν τὸ μαντεῖον, νικήσαντες δὲ Φωκεῦσι πάλιν ἀπέδωκαν, ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ δ'. δύο δὲ ἱεροὶ πόλεμοι γεγόνασι, οὗτός τε καὶ ὅποτε Φωκεῦσιν ἐπέθεντο Λακεδαιμόνιοι.

ἱερὸν πόλεμον: ἐν ἐνίοις τῶν ὑπομνημάτων ταῦτα λέγεται. "ἱερὸν πόλεμον λέγει καθὸ πρὸς θεοὺς ἔσοιτο, ἅμα δὲ τοῦ ἱεροῦ πολέμου μνημονεύει τοῦ γενομένου Ἀθηναίοις πρὸς Φωκίας ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἐλεφούσι ἱεροῦ." ἔσχε διάσται δὲ ὑπ' αὐτῶν, οὐ γὰρ πρὸς Φωκίας ὑπὲρ τούτου ἐπολέμησαν, ἀλλ' ὑπὲρ Φωκῶν διὰ τὸ πρὸς Λακεδαιμονίους ἔχθος. γεγόνασι δὲ δύο πόλεμοι ἱεροί, πρότερος μὲν Λακεδαιμόνιοι πρὸς Φωκίας ὑπὲρ Ἐλεφῶν, καὶ κρατήσαντες τοῦ ἱεροῦ Λακεδαιμόνιοι τὴν προμαντείαν παρὰ Ἐλεφῶν ἔλαβον, ὕστερον δὲ τρίτῳ ἔτει τοῦ πρώτου πολέμου Ἀθηναίοις πρὸς Ἐλεφούς¹ ὑπὲρ Φωκῶν, καὶ τὸ ἱερὸν ἀπέδωκαν Φωκεῦσι, καθάπερ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ' λέγει. καλεῖται δὲ 'ἱερὸς' ὅτι περὶ τοῦ ἐν Ἐλεφούσι ἱεροῦ ἐγένετο ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ Θουκυδίδης καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τῇ θ' καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ κέ'.

558 Ἀλκμήνας: διὰ τὸ ἄπληθυντικὸν ἠῤῥησε τὴν διαβολήν.

559 καὶ τὰς Ἀλόπας: Ἀλόπη Κερκύνος θυγάτηρ, ἧς καὶ Ποσειδῶνος υἱὸς Ἴπποθῶν.

562 θύειν ὄρνισι: 'πρὸ τῶν θεῶν.'

555 Cf. Hesych. γνωσιμαχήσαι; Bek. A. G. 233 20; E. M. 237 11. — ἢ μάχη: omitted in V, but necessary, as it supplies the second element in the formation of γνωσιμαχέω.

556 Suid. ἱερὸς πόλεμος. Cf. Hesych. ἱερὸν πόλεμον; E. M. 469 22. — Ἐλεφούς: Dobree. Λακεδαιμόνιος Lenz. — βουλομένους: V, anticipating Dobree's correction. Cf. Γ. — Φιλόχορος: Müller I 398. — οὗτός τε καὶ: the form of statement in R, οὗτος δὲ ὅποτε κτέ., not found elsewhere, identifies the Lacedaemonian attack on the Phocians with the Athenian attack on the Delphians, and flatly contradicts the explicit statement of the next note. R omits the following note.

ἔσχε διάσται δὲ ὑπ' αὐτῶν: on σχεδιάζομαι, cf. the caustic comment of the critic in Schol. Vesp. 544: εὐχερεῖς δὲ εἰσι περὶ ὧν μηδὲν ἔσχον εἰπεῖν σαφῆς ἀποσχεδιάζοντες! — τὴν προμαντείαν . . . ἔλαβον: Plut. Per. 21. — Ἐλεφούς: Λακεδαιμόνιος MSS., for which Dindorf proposes Βοιωτὸς. — Θουκυδίδης: i 112.

πληθυντικοῦ Γ² τοῦ πληθυντικοῦ Ρ

559 Om. R — S ἀλόπας ΓΜ [καὶ τὰς ἀλόπας ΓΡ] ἧς] ἐξ ἧς Μ ἦ Ρ — υἱὸς Ἴπποθῶν] γίνεται ἱπποθῶς Μ — ἱπποθῶν] Γ² ἱποθῶν ΓΓ

562 Om. VΓΓΜ [θύειν ὄρνισι Ρ]

555 int. S γνωσιμαχήση] γνωσιμαχήσαι ἐστὶ τὸ γνόντα τινὰ ὅτι πρὸς κρείττους αὐτῶ· ἤσυχάσαι.

556 extm. ext. S πόλεμον] ἱερὸς πόλεμος ἐγένετο ἄθηναίους πρὸς βοιωτοὺς· βουλομένους ἀφελῆσθαι φωκῶν τὸ μαντεῖον· νικῆσαντες δὲ φωκεῦσι πάλιν ἀπέδωκαν· ὡς φιλόχορος ἐν τ.. δ̄ δύο δὲ ἱεροὶ πόλεμοι γεγόνασιν· οὗτος τὲ· καὶ ὁπότε φωκεῦσιν ἐπέθεντο λακεδαιμόνιοι.

556 inf. S a. v.] ἱερὸν πολεμον· ἐν ἐνίοις τῶν υπομνημάτων ταυτα λέγεται· ἱερὸν πόλεμον λέγει· καθὸ πρὸς θεοὺς ἔσοιτο [105' sup. et ext.] ἅμα δὲ τοῦ ἱεροῦ πολέμου μνημονεύει τοῦ γενομένου ἀθηναίους πρὸς φωκας ὑπὲρ δὲ ἐν δελφοῖς ἱεροῦ ἐσχεδιάσται δὲ ὑπ' αὐτῶν οὐ γὰρ πρὸς φωκῆας ὑπὲρ τούτου ἐπολέμησαν· ἀλλ' ὑπὲρ φωκῶν· δια το πρὸς λακεδαιμονίους ἔχθος γεγόνασι δὲ δύο πόλεμοι ἱεροὶ πρότερος μὲν λακεδαιμονίους πρὸς φωκῆς ὑπὲρ δελφῶν καὶ κρατήσαντες τοῦ ἱεροῦ λακεδαιμόνιοι τὴν προμάντειαν παρα δελφῶν ἔλαβον· ὕστερον δὲ τρίτῳ ἔτει τοῦ πρώτου πολέμου ἀθηναίους πρὸς λακεδαιμονίους ὑπὲρ φωκῶν· καὶ τὸ ἱερὸν ἀπέδωκαν φωκεῦσι· καθάπερ καὶ φιλόχορος ἐν τῇ δ̄ λέγει· καλεῖται δὲ ἱερὸς· ὅτι περὶ τοῦ ἐν δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο· ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ θουκυδίδης καὶ ἔρατοσθένης ἐν τ.. θ̄ καὶ θεόπομπος ἐν κ̄:—

558 int. S ἀλκμήνας] διὰ τὸ πληθυντικ... ἠῤῥῆσε τὴν διαβολήν.

559 int. S a. v.] ἀλόπη· κερκυκῶνος θυγάτηρ· ἧς καὶ ποσειδῶνος· υἱὸς ἱπποθῶν:

562 R 60' ὡς ὀρνίθων) προ των θεων.

555 Om. Γ—S γνωσιμαχήση M [[γνωσιμαχήση P]] γνωσιμαχήσαι . . . ἤσυχάσαι] γνωσιμαχήσαι ἐστὶ· τὸ ὃν τις γινώσκει· τούτῳ μάχεσθαι· ὡσεὶ ἔλεγε· ὁ ζεὺς ἤσυχάσει καὶ γνωσιμαχήσει· ἀντὶ τοῦ γινώσκων ὡς πρὸς τίνας μέλλει πολεμήσαι· ἤσυχάσει M—τινά] om. RP—κρείττους αὐτῶ] κρείττονας αὐτῶ ἢ μάχη RP

556 Om. M—S ἱερὸν Γ [[ἱερὸν πόλεμον GP ἱερὸν πόλεμον πρῶνδᾶν Γ]] ἱερὸς] ὁ ἱερὸς RGP—βουλομένους] βουλομένους RP ὀλομένους Γ—φωκῶν] Γ² φωκῆους Γ—φωκεῦσι πάλιν] πάλιν φωκεῦσιν G—ἐν τ.. δ̄] λέγει R—τ..] om. G τῇ RGP—ἱεροῖ] om. P—οὗτος τὲ] ὁ τότε P—τὲ· καὶ] δὲ R—ἐπέθεντο] ἔθεντο R

556 Om. R—S ἱερὸν M [[ἱερὸν πολεμον] ἄλλως G om. Γ*P*]] ἐν . . λέγεται] om. M—ἐνίοις] ἐνίοις δὲ GP—ταυτα] om. G—ἱερὸν] ὅτι ἱερὸν G—τοῦ γενομένου] καὶ τοῦ γενομένου Γ γενομένου P—δὲ] om. G τοῦ ΓMP—ἐσχεδιάσται . . . ἐν κ̄] om. M—ἐσχεδιάσται] ἐσχεδίασε G—ὑπὲρ τούτου] om. G—πρὸς] πρὸς τοὺς Γ—παρα] Γ² περὶ Γ—ἀπέδωκαν] ἀποδεδῶκασιν P—ἱστορεῖ] ἱστορεῖ δὲ Γ—τ..] τῇ G ἐν τῇ Γ τῷ P—θεόπομπος] θεόπλωπτος G—κ̄] κ̄ῆ G τῇ κ̄ Γ τῷ κ̄ P

558 Om. RGM [[ἀλκμήνας G μοιχεύοντες P]] τὸ πληθυντικ..]

563 προσνείμασθαι: 'μερίσαι καὶ προσοικειῶσαι ἕκαστον ὄρνιν ἐκάστῳ θεῷ,' *ἰέρακα Ἀπόλλωνι καὶ τὰ ἐξῆς.*

565 ἦν Ἀφροδίτῃ θύη: πυροὺς λέγει τῇ Ἀφροδίτῃ θύειν, ἐπεὶ οἱ ἐφθοὶ πυροὶ πρὸς συνουσίαν ἐγερτικοί. ἡ δὲ φαληρὸς ὄρνειον λιμναῖον εὐπρεπές, ἐσχημάτισε δὲ παρὰ τὸν φαλλόν.

566 ἦν δὲ Ποσειδῶνι: γράφεται 'ἦν δὲ Ποσειδῶνι βοῦν τις θύη.' νῆπτα δὲ παρὰ τὸ νήχεσθαι, ἐπεὶ ἐνυδρον τὸ ζῶον, καὶ τῷ Ποσειδῶνι δὲ ἐν ὑγρῷ ἡ διαίτα.

567 ἦν δ' Ἡρακλεῖ θύη τις: τὸν λάρον διὰ τὴν ἀδηφαγίαν Ἡρακλεῖ προσανάπτει. ναστὸς δὲ μέγας πλακουντώδης ἄρτος.

ναστοὺς θύειν 'μελιτοῦντας': τὸ 'μελιτοῦντας' ἀρσενικῶς, ἔστι δὲ ἐπίθετον τῶν ναστῶν.

568 κἂν Διὶ θύη: ἐπλάσατο τὸ ὄνομα ὄρνιθος· ἐπεὶ κατωφερῆς ὁ Ζεὺς καὶ μοιχός, διὰ τοῦτο ὀρχίλον 'παρέιληφε' διὰ τοὺς ὄρχεις. τὸ δὲ 'σέρφον ἐνόρχην' ὡς 'κριὸν ἐνόρχην,' δῆλον δὲ ἐντεύθεν ὅτι οὐχ ὡς οἴονται τινες σπερμάτιον ὁ σέρφος· ἔστι δὲ ζῶον μυρμηκῶδες.

570 ἦσθην σέρφῳ: ὡς καταφρονῶν αὐτοῦ φησι, καὶ Δωρίζειεν πολλάκις ἐπιτηδεύουσι.

571 κολοιούς: ἀντὶ τοῦ 'εὐτελείς ὄρνιθας.'

563 *ἰέρακα Ἀπόλλωνι*: does this suggest that a verse has been lost from the text? Or is it a reminiscence of Schol. Av. 515?

565 Suid. *ἐφθοὶ πυροὶ, πυρὸς ὁ σίτος, and φαληρὸς*. Cf. Athen. vii 325 B. — *παρὰ τὸν φαλλόν*: Athenaeus has *κατὰ συνέμφασιν τοῦ φαλλοῦ*.

566 *Ποσειδῶνι βοῦν τις*: Dobree queries whether we should not write *Ποσειδῶ* (dative) *βοῦν τις* in this variant. Note that M has *Ποσειδῶνι τις βοῦν*.

567 The note reads in U: *διὰ τὴν ἀδηφαγίαν τοῦ Ἡρακλέως εἶπε τὸν λάρον*.

Suid. *μελιτοῦντας*. Cf. Hesych. *μελιτοῦντας*. — *μελιτοῦντας*: *μελιττοῦτα* R, *μελιττοῦτας* Γ²MP. The same form prevails in the text of the play: *μελιττοῦτας* R, *μελιττοῦτας* ΓM, *μελιτούττας* Vv. The note in R (cf. Suidas) establishes Meineke's correction in the text, *μελιτοῦντας*. Cf. the lemma in Hesychius.

568 Suid. *σέρφος*. — The redundant clause with which the note begins in ΓMP is to be rejected. — *παρέιληφε*: Blaydes. *παρέλαβε* P, and in the redundant clause in ΓMP. — *τὸ δὲ σέρφον κτέ.*: cf. Schol. Av. 82.

570 *αὐτοῦ*: i.e. Zeus, followed immediately by the note on the Doric form *Ζάν*.

ὅτι οὐχ' ῬΓMP — οἴονται τινες] *τινες οἴονται* M — *σπερμάτιον]* *σπέρματι* ΓMP — *σέρφος]* *σέρφος*: — *ἔστι δὲ ζῶον μυρμηκῶδες* R *σέρφος· ζῶον γάρ ἔστι μυρμηκῶδες* P

570 Om. VGM — S *σέρφῳ* Γ [*ἦσθην σέρφῳ* ΓΡ] *καταφρονῶν]* ὡς *καταφρονῶν* ΓΡ — *ἐπιτηδεύουσι]* *ἐπιτηδεύουσιν· σέρφος δὲ ζῶον μυρμηκῶδες* Γ

571 Om. VGΓMP

563 inf. S πρόσνειμασθαι] μερίσαι καὶ προσοικεῖσθαι ἕκαστον ὄρνιν ἐκάστω θεῷ· ἰέρακα ἀπόλλω· καὶ τὰ ἐξῆς:

565 inf. S a. v.] πυρούς λέγει τῇ ἀφροδίτῃ θύειν· ἐπεὶ οἱ ἐφθοὶ πυροὶ πρὸς συνουσίαν ἐγερτικοί· ἢ δὲ φαληρῖς· ὄρνεον λιμναῖον εὐπρεπές· ἐσχημάτισε δὲ παρα το φαλόν:—

566 inf. S a. v.] ἦν δὲ ποσειδῶνι βοῦν τις θύη· νήττα, δὲ παρα το νήχιστα· ἐπεὶ ἔνυδρον τὸ ζῶον· καὶ τῷ ποσειδῶνι δὲ ἐν ὑγρῷ ἢ δίαϊτα:—

567 Γ 126' inf. S ἡρακλεῖ] ἦν δ' ἡρακλεὶ θύη τις:— τὸν λάρον διὰ τὴν ἀδηφαγίαν ἡρακλεὶ προσανάπτουσι ναστὸς δὲ μέγας πλακουτῶδης ὄρνις:—

567 R 60' sup.] τὸ δὲ μελιττοῦτα ἀρσενικῶς· ἐστι δὲ ἐπίθετον τῶν ναστῶν:—

568 105' ext. S θύη] καν διὲ θύη:— ἐπλάσατο τὸ ὄνομα ὄρνιθος ἐπεὶ κατωφερῆς ὁ ζεὺς καὶ μοιχεύς δια τοῦτο ὀρχίλον παρέιληχεν δια τοὺς ὄρχεις· τὸ δὲ σέρφον ἔνορχ.. ὡς κρίον ἔνορχ.. δῆλον δὲ ἐντεῦθεν οὐχ ὡς οἴονται τινες σπερμάτιον ὁ σέρφος:—

570 R 60' S ἦσθην] καταφρονων αὐτου φησι καὶ δωρίζειν πολλακίς ἐπιτηδεύουσι:—

571 R 60' ext.] ἀντι του εὐτελεῖς ὄρνιθας.

563 S πρόσνειμασθαι M [[πρόσνειμασθαι δὲ πρεπόντως G πρόσνειμασθαι R πρόσνειμασθαι δὲ Γ*P*]] μερίσαι] ἀντι τοῦ μερίσαι R—ἰέρακα . . . ἐξῆς] om. P—ἀπόλλω] ἀπόλλωνι GRGM—τὰ] om. M

565 S ἀφροδίτῃ Γ S πυρούς M [[ἦν ἀφροδίτῃ θύη πυρούς GP ἦν ἀφροδίτῃ θύη Γ]] ἐγερτικοί] Σ διεγερτικοί Σν—φαληρῖς] νεφεληρῖς G—ὄρνεον λιμναῖον] ὄρνις λιμναία Σ—ὄρνεον] Γ ὄρνεον ἐστι RΓ²P—εὐπρεπές . . . φαλόν] om. R—ἐσχημάτισε] ἐσχημάτισται MΣ—παρα] ἀπὸ M—το φαλόν] τὴν φάλον Γ τὸν φάλον Γ² τοῦ φαλός M τὸν φαλλόν P τὸ φαλόν Σ

566 S ποσειδῶνι GM [[ἦν δε ποσειδῶνι RGP]] ἦν δὲ . . . θύη] om. R γράφεται ἦν . . . τις βοῦν θύη M γράφεται ποσειδῶνι βοῦν τις θύη P—δὲ] om. R—παρα το] ἀπὸ τοῦ M—καὶ] om. P

567 Om. VGR—S ἡρακλεῖ M]] προσανάπτουσι] προσανάπτει Γ²P προσάπτουσι M—ὄρνις] ἄρτος Γ⁸MP

567 Om. VGF [[Γ⁸*M*P*]] τὸ δὲ . . . ναστῶν] μελιττοῦτας δὲ μέλιτι δεδευμένον (δεδευμένας P)· τὸ δὲ πλήρες· ναστῶς καὶ μελιττοῦτας (μελιττοῦται P)· λείπει γὰρ ὁ καὶ σύνδεσμος Γ⁸P λείπει δὲ ὁ καὶ ἵν' ἦ καὶ μελιττοῦτας M ὅτι ἢ μελιττοῦτα ἐπίθετον τῶν ναστῶν Σ

568 S ὄρνις Γ S ὀρχίλος M [[καν διὲ θύη] ὀρχίλος ὄρνις GP]] ἐπλάσατο] διὰ τὰς μοιχείας τοῦ διὸς τὸν ὄρνιν παρέλαβεν· ἐπλάσατο δὲ ΓMP—ὄρνιθος] τοῦ ὄρνιθος GRΓ²P τῆς ὄρνιθος GM—καὶ . . . ὄρχεις] om. Γ—μοιχεύς] μοιχὸς GRΓ⁸MP—δια . . . ὄρχεις] διὰ δὲ τοὺς ὄρχεις ὀρχίλον εἶπε M—παρέιληχεν] παρέλαβε P—ἔνορχ..] ἔνορχιν GP ἐνόρχην Γ ἐνόρχω M—ὡς] ὡσεὶ M—ἔνορχ..] ἔνορχιν GP ἔνορχον R ἐνόρχην Γ εἴληφεν ἔνορχον M—οὐχ]

574 αὐτίκα Νίκη πέταται : νεωτερικὸν τὸ τὴν Νίκην καὶ τὸν Ἑρωτα ἐπεπερῶσθαι. Ἐρχερμον γὰρ φασὶ τινες τὸν Βουπάλου καὶ Ἀθήνιδος πατέρα, οἱ δὲ Ἀγλαοφῶντα τὸν Θάσιον ζωγράφον, πτηνὴν ἐργάσασθαι τὴν Νίκην, ὡς οἱ περὶ Καρύστιον τὸν Περγαμηνὸν φασι.

575 Ἴριν δὲ ἔγ' Ὀμηρος : ὅτι ψευδεται παίζων, οὐ γὰρ ἐπὶ Ἴριδος ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἑρας .

“ αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοίαι.”

οἱ δὲ ἐν ἑτέροις ποιήμασιν Ὀμήρου φασὶ τοῦτο φέρεσθαι, εἰσὶ γὰρ αὐτοῦ καὶ ἕμνοι .

579 σπερμολόγων : ὄνομα ὀρνέων . ἐκ τοῦ ὀρύττειν τὰ σπέρματα καὶ ἐσθίειν οὕτως ἐκλήθησαν.

ἀνακάψαι : ‘καταφαγεῖν.’

580 μετρέω : ‘παρεχέτω,’ παρόσον ἔυρετής ἔστι τῶν καρπῶν.

581 οὐκ ἐθέλησει : καὶ Ὀμηρος .

“ οὐδ' ἐθέλε προρέειν.”

ἀντὶ τοῦ ‘οὐ δυνήσεται.’

582 ‘οἱ δ' αὖ κόρακες’ : ‘ἐπιβουλευέτε,’ φησί, ‘τοῖς ἀνθρώποις ἐὰν μὴ τιμῆσωσιν ὑμᾶς . τοὺς γὰρ βοῦς ἐπὶ γεωργίαν χρειώδεις ὄντας ἀνθρώποις τυφλοῦτε καὶ τὰ πρόβατα ἐξ ὧν τὴν ἐσθῆτα ἔχουσι.’

τῶν ζευγαρίων : τῶν ταύρων.

583 ἐπὶ πείρα : ἐπὶ βλάβῃ, ἢ ‘ἵνα πειραθῶσιν ἡμῶν εἰ θεοὶ ἐσμεν.’

574 Ἐρχερμον γὰρ φασὶ τινες : ἄρχεννος γὰρ φησι καὶ MSS., but Ἐρχεννος is unknown, and the word is certainly a corruption of the name of the father of Bupalus and Athenis. This was Ἐρχερμος. Cf. Plin. N. H. xxxvi 11 (Cod. Bamberg.); Tzetzes in Cramer, *An. Ox.* III 366 4. For the name, cf. also Löwy, *Inscr. Griech. Bildh.* 1; CIA IV 350 a (p. 181) and 373 (95). With the corruption of the name the case shifted and the common interchange of φασὶ and φησὶ occurred. καὶ has no meaning in the vulgate; τινές, although a mere conjecture, furnishes a proper antithesis to the following οἱ δὲ. (Dindorf reads Ἐρχεννον γὰρ φασι.) The corruption, however, may be greater, and may involve the loss of the name of the person cited as authority, e.g. Ἐρχερμον γὰρ φησι < . . . ? > τὸν καὶ Βουπάλου καὶ Ἀθήνιδος πατέρα κτέ. Wright would read Ἐρχερμον γὰρ φησι < Ξενοκράτης >, understanding οἱ δὲ to signify οἱ δὲ (περὶ Πολέμωνα). — πτηνὴν : < πρῶτον > πτηνὴν Rutherford, but the idea of πρῶτον is perhaps sufficiently expressed at the beginning of the note. — οἱ περὶ Καρύστιον τὸν Περγαμηνόν : Münzer (*Hermes* XXX 524) suggests that Carystus of Pergamum is here confused with Antigonos of Carystus, who settled in Pergamum. This reasonable supposition points to the reading ὡς οἱ περὶ Ἀντίγονον τὸν Καρύστιον φασι.

575 αἱ δὲ βάτην : Π. E 778. — ἕμνοι : Bergler.

579 Cf. Harp. σπερμολόγος; Apost. xv 61. — ὀρνέων : in place of ὀρνέου seems odd, but in 232 the σπερμολόγοι are referred to as a class.

Suid. ἀνακάψαι.

Fol. 105'. Vv. 573-604.

574 int. S αὐτίκα] νεωτερικὸν τὸ τὴν νίκην καὶ τὸν ἔρωτα ἐπτερωῖσθαι ἄρχεννος γάρ φησι· καὶ τὸν βουβάλου καὶ ἀθηνίδος πατερα· οἱ δὲ ἀγλαοφῶντα τὸν θάσιον ζωγράφον πτηνὴν ἐργάσασθαι τὴν νίκην· ὡς οἱ περὶ καρύστιον· τὸν περγαμηνὸν φασι:—

575 int. S Ἴριν] ὄμηρος ὅτι ψεύδεται παίζων· οὐ γὰρ ἐπὶ Ἰριδος· ἀλλ' ἐπὶ αθηνᾶς καὶ ἦρας αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειᾶσιν ἴθμαθ' ὁμοίαι· οἱ δὲ ἐν ἐτέροις ποιήμασιν ὀμήρου φασι· τοῦτο φέρεσθαι εἰσι γὰρ αὐτοῦ καὶ κυμνοί:—

579 int. S σπερμολόγων] ὄνομα ὀρνέων· ἐκ τοῦ ὀρύττειν τὰ σπέρματα καὶ ἐσθίειν οὕτως ἐκλήθη:—

579 R 60' ἀνακάψαι] καταφαγεῖν:—

580 ext. S μετρείτω] παρεχέτω παρόσον εὐρετής ἐστι τῶν καρπῶν:—

581 int. S οὐκ] καὶ ὄμηρος οὐδ' ἐθέλει προρρέειν ἀντι του οὐ δυνήσεται:—

582 τῶν ζευγαρίων] τῶν ταυρων

583 ext. S πειρᾶ] ἐπὶ βλάβῃ· ἢ ἵνα πειραθῶσιν ἡμῶν εἰ θεοὶ ἐσμεν:—

574 Om. M—S αὐτίκα Γ [[αὐτίκα νίκη πέταται (τέτταται Γ) GRGP]] ἄρχεννος] ἄρχέννος P—ἀθηνίδος] Γ² ἀθηνίδου Γ ἀθηνήδος G—πτηνὴν] Γ² πτηνὰ Γ—φασι] φησι R

575 S Ἴριν Γ S ἦρην δέ M [[ὄμηρος] Ἴριν δέ τ' (δ' χ' Γ δέ γ' P) ὄμηρος RGP]] γάρ] Γ² om. Γ—τρήρωσι] Γ² τρύρωσιν Γ—πελειᾶσιν ἴθμαθ' ὁμοίαι] Γ² om. Γ—οἱ δὲ . . . κυμνοί] om. RM—ποιήμασιν ὀμήρου φασι] φασὶ ποιήμασιν· ὀμήρου GP—αὐτοῦ] om. P

579 Om. GM—S a. v. R—καὶ σπερμολόγων] Γ⁸ [[σπερμολόγων GP]] ἐκ] ἂ ἐκ P—ἐκλήθη] ἐκλήθη G ἐκλήθησαν R ὀνομάσθησαν Γ⁸P

579 Om. VGMP—ἀνακάψαι] Γ²]

580 Om. RGMP] εὐρετής] εὐρετης G

581 Om. GF—S ἐθελήσει M—οὐκ ἐθελήσει] Γ⁸ [[οὐκ ἐθελήσει P]] Order of notes 2 (ἀντὶ τοῦ κτέ.), 1 Γ⁸MP—κα] om. RΓ⁸P—ἐθέλει] ἐθελε M—προρρέειν] προρέειν RP—δυνήσεται] Σ δύναται and δυναθῆ Σν

582 Om. GFMP—τῶν ζευγαρίων] R]

583 S ἐπι πειρα R S πείρα GM [[ἐπὶ πείρα GP]] ἐπὶ] ἀντι του ἐπι R—ἡμῶν] ἡμῖν οἱ θεοὶ M—ε] Γ² ὅτι Γ

580 Suid. μετρείτω.

581 Suid. ἐθελήσει and οὐ θελήσει. Zon. ἐθελήσει.—"Ὀμηρος: Π. Φ 366.

582 The displacement of the note (it is attached to 592) and the wrong lemma in VRΓ (cf. P) are noteworthy.—ὄμᾶς: the imperative seems to bar ἡμᾶς, the variant reading, but cf. the scholium on 583.

583 Cf. Hesych. ἐπὶ πείρα· ἐπὶ διαπειρᾶ ἢ ἐπὶ ληστοείᾳ καὶ πειρατικῇ βλάβῃ.—ἡμῶν εἰ θεοὶ ἐσμεν: "dicendum erat ἡμῶν . . . ἔστε" Sobolewski. But the scholiast here conceives that Peithetaerus identifies himself with the birds.

584 μισθοφορεῖ δέ: ὅτι οἱ ἱατροὶ μισθῷ ἱατρούουσι.

ἄλλως: ὁ 'δέ' ἀντὶ τοῦ 'γάρ.' τοῦτο δὲ εἶπεν ἐπεὶ Λαομέδοντα τῆς τειχοδομίας μισθὸν ἤτησεν.

588 τὰς οἰνάθας: οἰνάθη ἢ πρώτη ἔκφυσις τῆς σταφυλῆς.

οἱ πάροπες: οἱ σφῆκες.

589 ἀλλὰ γλαυκῶν: γλαῦξ εἶδος ὀρνέου, 'λόχος' δὲ τὸ σύστημα, ὅπερ ἄνω ἔφη 'νέφος.'

καὶ κερχνηίδων: μήποτε καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν οὐχὶ κερχνηῆς γραπτέον, ἀλλὰ σὺν τῷ ι κερχνηῆς, ὡς Νηρηῆς, νῦν γὰρ κερχνηίδων εἶπεν.

598 γαῦλον κτῶμαι: γαῦλος Φοινικικὸν σκάφος, καὶ νῦν προπερισπωμένως, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου δξυτόνως. Καλλίμαχος.

"Κυπρόθε⁷ Σιδόνιός με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος."

ἄλλως: γαῦλος, πλοῖόν τι φόρτιμον, ὡς καὶ σκάφη, ἀπὸ τῶν σκευῶν. Ὅμηρος.

"γαῦλοί τε σκαφίδες τε."

ὡς αἰρετωτέρου δὲ ὄντος τῶν ἄλλων πάντων καὶ ἀκινδύνου τοῦτό φησι.

599 τοὺς θησαυροὺς: τῶν ἀργυρίων.

601 οὐδεὶς οἶδεν: παροιμία. 'οὐδεὶς με θεωρεῖ πλὴν ὁ περιπτάμενος ὄρνις.'

ἄλλως: παροιμιακῶς τοῦτο. 'οὐδεὶς οἶδε τί ὠμίλησα πλὴν γε εἴ τις ὄρνις.' τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν ἀγνώστων.

584 Suid. δέ. — ἄλλως: cf. R.

589 ἄνω: in 578.

ἐν τοῖς ἔμπροσθεν: 304. — νῦν γάρ: in the text of 589 VGRAΓΜU all read κερχνηίδων.

598 Suid. γαῦλος. Hesych. γαυλοί. — Καλλίμαχος: frag. 217. — Κυπρόθε: Küster, Κυπρόθεν Portus.

γαῦλος . . . σκευῶν: the scholiast probably means that the use of γαῦλος and σκάφη as names of ships or boats is derived from the use of these words as names of domestic utensils. — φόρτιμον: φορτικὸν Γ, φορτηγόν Μ. Cf. Poll. i 83. φορτηγικὸν Blaydes. — Ὅμηρος: Od. I 223.

599 τῶν ἀργυρίων: i.e. connect τῶν ἀργυρίων — in the text — with θησαυροῦς.

601 Suid. ὄρνις and οὐδεὶς. — παροιμία . . . περιπτάμενος ὄρνις: the note is read also in U. — ἐπὶ τῶν ἀγνώστων: ἐπὶ τῶν ἀποκρῶφων U.

599 Om. VGFMP

601 S πλὴν εἶ Γ S οὐδεὶς M [οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν G πλὴν εἶ τις ἄρ' (ἄρ' om. P) ὄρνις ΓΡ] παροιμιακ . . . παροιμία (add. ἐστὶν P) · οὐδεὶς με θεωρεῖ πλὴν ὁ περιπτάμενος (περιπτάμενος M) ὄρνις: — αλλως · παροιμιακῶς ΓMP παροιμία GR παροιμιακὸν Σ — τοῦτο] τοῦτο G τοῦτο εἶπεν Γ — πλὴν ὁ περιπτάμενος] πλὴν γε (γε om. Σν) εἶ τις ΓMPΣ — τοῦτο ἐλέγετο] om. Σ — τοῦτο] τοῦτο δὲ M — ἀγνώστων] ἀγνώστων. καὶ αὐθις (πάλιν Σν) · οὐδεὶς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ περιπτάμενος ὄρνις Σ

584 int. S ἀπόλλων] ὅτι ἱατροὶ μισθῶ ἰατρούουσιν ὁ δὲ ἀντι τοῦ γὰρ ἐπεὶ λαομέδοντα τῆς τειχοδομίας μισθὸν ἤτησεν:—

588 ext. S οἰνάνθας] οἰνάνθη ἢ πρώτη ἐκφυσις τῆς σταφυλῆς:—

588 R 60' οἱ πάρονοτες) οἱ σφηκες.

589 R 60' inf.] γλαυξ. εἶδος ὀρνέου. λόχος δὲ τὸ σύστημα. ὅπερ ἄνω ἐφη νέφος:—

589 ext. et inf. S κερχνηίδων] μήποτε καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν οὐχι κερχνηῖς γραπτέον. ἀλλὰ σὺν τῷ ἰ κερχνηῖς ὡς νηρηῖς νυν γὰρ κερχνηίδων εἶπεν:—

592 ext. S πλουτεῖν] ἐπιβουλεύεται φησὶ τοῖς ἀνθρώποις. ἐὰν μὴ τιμῆσωσιν ἡμᾶς. τοὺς γὰρ βοῦς ἐπὶ γεωργίαν χρεώδεις ὄντας ἀνθρώποις τυφλοῦται καὶ τὰ πρόβατα ἐξ ὧν τὴν ἐσθῆτα ἔχουσιν:—

598 inf.] γαυλὸν κτῶμαι:— γαῦλος φοινικικὸν σκάφος καὶ νῦν προπερισπωμένως ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου ὀξυτόνωσ καλλίμαχος κυπρόθεος σιδόνιος με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος:— ἀλλως: γαῦλος πλοῖον τι φόρτιμον. ὡς καὶ σκαφη κατα τῶν θεῶν. ὄμηρος γαυλοῖ τε σκαφίδες τε. ὡς αἰρετώτερον δὲ ὄντος τῶν ἄλλων πάντων καὶ ἀκινδύνου τοῦτο φησι:—

599 R 60' S θησαυροῦς] τῶν ἀργυρίων:—

601 inf. S ὀρνις] παροιμιακ.. τοῦτο οὐδεὶς οἶδεν τί ὠμίλησα πλὴν ὁ παριπτάμενος ὀρνις τοῦτο ἐλεγετο ἐπὶ τῶν ἀγνώστων:

584 Om. G—S ἱατροὶ R S μισθοφορεῖ ΓΜ [[μισθοφορεῖ δὲ ΓΡ]] ὅτι . . . ἰατρούουσιν] om. ΓΜΡ—ἱατροὶ] οἱ ἱατροὶ R—ὁ δὲ ἀντι τοῦ γὰρ] μισθοφορεῖ γαρ:— (as lemma) ὁ δὲ ἀντι γαρ R—ἐπεὶ] τοῦτο δὲ (δὲ om. M) εἶπεν ἐπεὶ ΓΜΡ—τῆς] ἀντὶ τῆς M

588 Om. G—S οἰνάνθας RΓΜ [[τὰς οἰνάνθας ΓΡ]]

588 Om. VGΓΜΡ—πάρονοτες) Γ²] οἱ] γραφεται καὶ Γ²

589 Om. VG—S γλαυκῶν ΓΜ [[ἀλλὰ (om. P) γλαυκῶν λόχος ΓΡ]]

τὸ] om. M—ἐφη νέφος] νέφος ἔφη ΓΡ

589 Om. R—S κερχνηίδων ΓΜ [[καὶ κερχνηίδων ἐπιτρίψαι G κερχνηίδων Γ καὶ κερχνηίδων P]]

ἔμπροσθεν] πρόσθεν P—κερχνηῖς] κερχνηῖς G κερχνηῖς M κερχνηῖς P—σὺν . . . κερχνηῖς] κερχνηῖς σὺν τῷ ἰ P—ὡς νηρηῖς] κερχνηῖς ὡς νηρηῖς G ὡς καὶ νηρηῖς Γ

592 P. v. 584 G—S δὲ πόθεν Γ S om. text M [[πλουτεῖν δὲ πόθεν RΓ οἱ δ' αὖ κόρακος (v. 582) P]]

ἐπιβουλεύεται] ἐπιβεβούλονται R ἐπιβουλεύετε MP—τοῖς ἀνθρώποις] om. M—μὴ τι M—τιμῆσωσιν] Γ τιμῆσωμεν Γ²—ἡμᾶς] RΓ ἡμᾶς GRvΓ²MP—τυφλοῦται] τυφλοῦτε GRΓΜΡ—ἐξ . . . ἔχουσιν] om. R

598 S γαῦλον ΓΜ] φοινικικὸν] φοινίκιον G φοινικὸν MP—προπερισπωμένως] προπερισπώμενον P—δὲ] om. G—ὀξυτόνωσ] om. G—καλλίμαχος] καὶ M—κυπρόθεος . . . γαῦλος] om. R—σιδόνιος] σιδωνίος MP—γαῦλος . . . φόρτιμον] πλοῖον τὶ γαῦλος φορτηγόν M—γαῦλος πλοῖον] πλοῖον G—φόρτιμον] φορτικὸν ΓΡ—κατα τῶν θεῶν] ἀπὸ των σκευῶν RΓΜΡ—ὄμηρος] καὶ ὄμηρος Γ—τῶν . . . ἀκινδύνου] καὶ ἀκινδύνου τῶν ἄλλων πάντων P—φησι] φασι Γ

602 καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω: ἐν ὑδρίαῖς γὰρ ἔκειντο οἱ θησαυροί.

606 πῶς δ' εἰς γῆρας: ἀντὶ τοῦ 'πῶς εἰς πολυχρονιότητα προκόψουσιν;'

609 οὐκ οἶσθ' ὅτι: κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ τὸ 'Ἡσιόδειον παίξει·

“ ἐννέα γὰρ ζῶει γενεὰς λακέρυζα κορώνη.”

611 οὐ γὰρ πολλῶ: 'οὔτοι κρείττους εἰσὶ τοῦ Διός;'

613 λιθίνους αὐτοῖς: τοὺς ναοὺς ὡς τοῖς θεοῖς.

614 θάμνοις: συμφύτοις τόποις.

615 πρινιδίαις: ἀντὶ τοῦ πρίνοις.

616 σεμνοῖς: τιμίαις.

617 δένδρον ἐλάας: ὅτι εὖρημα θεῶν, Ἀθηνᾶς γάρ.

618 κοῦκ εἰς Δελφοῦς: ἔνθα τὰ μαντεῖά εἰσιν, ἐν μὲν Δελφοῖς 'τὸ' τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν δὲ Λίβυσι 'τὸ' τοῦ Ἀμμωνος.

620 ταῖσιν κομάραις: ὅτι τὰς μὲν κομάρους θηλυκῶς φησιν, ἀρσενικῶς δὲ τοὺς κοτίνους· εἶδη δὲ δένδρων ταῦτα.

626 ἐξ ἐχθίστου: 'ἀπὸ τῆς ἔχθρας εἰς φιλίαν μεταπίπτων.'

609 κακῶς παρὰ τὸ 'Ἡσιόδειον παίξει: a jocular misinterpretation of Hesiod's verse, as (καὶ τοῦτο) 575 is a jocular misquotation from Homer. The scholiast does not refer to *πέντε* (which is a mere matter of metre) in contrast with *ἐννέα*, but to *γενεὰς*. In the verse of Aristophanes *γενεά* necessarily means 'generation,' but in Hesiod it signifies 'year.' Cf. Plut. Mor. 415 c, where the verse is quoted. — τὸ 'Ἡσιόδειον': frag. 183 Rzach. — γὰρ: τοῖ Hesiod.

611 τοῦ Διός: the words are an interlinear in V over 610, which omits them from the text. They seem, therefore, a mere correction of the text, but the interlinear in Γ indicates that they were once part of a note on πολλῶ in 611. U has κρείττους τοῦ διὸς as interlinear over πολλῶ.

616 Suid. *σεμνόν*.

618 ἔνθα τὰ: R, corrupted into *ἐνταῦθα* in V. Cf. M. — τὸ . . . τὸ: Rutherford.

620 Suid. *κομάρους*. — τὰς μὲν κομάρους: ταῖς μὲν κομάρους Rutherford. — τοὺς κοτίνους: τοῖς κοτίνους Rutherford.

618 Om. Γ—S κοῦκ M [δένδρον ἐλάας G κοῦκ εἰς δελφοῦς Γ⁸EP] ἐνταῦθα] ἔνθα τὰ R ἔνθα Γ⁹EP ὅπου M

620 Om. Γ—S ταῖσι M [ταῖσιν κομάραις R ταῖσι κομάραις Γ⁸EP] ὅτι . . . ταῦτα] εἶδη δένδρων θηλυκῶς μὲν εἴρηται· τὸ κομάραις· τὸ δὲ κοτίνους· ἀρσενικῶς· M—φησι] φασι Γ⁸EP—δὲ] om. G—ἀρσενικῶς . . . κοτίνους] τοὺς δὲ κοτίνους ἀρσενικῶς Γ⁸EP

626 S ἐχθίστου RΓM—μεταπίπτων) E [ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων Γ ἐξ ἐχθίστου P] τῆς] Γ² om. Γ—μεταπίπτων] πίπτων RΜ

602 inf. S ἀνορύττω] ἐν υδριαῖς γὰρ ἔκειντο οἱ θησαυροί : —

Fol. 105^v. Vv. 605–636.

606 ext. a. v.] ἀντι του πῶς εἰς πολυχροניותητα προκύψουσι

609 ext. a. v.] κακῶς· καὶ τοῦτο δὲ παρα τὸ ἡσιόδειον· παίζει ἐννέα γὰρ γενεὰς ζῶει λακέρυζα κορώνη : —

610 οὔτοι ἡμῖν) του διὸς

613 R 60^v S a. v.] αντι του τοῖς ναοῖς ὡς τοῖς θεοῖς : —

614 ext. a. v.] συμφύτοις τόποις :

615 ext. a. v.] ἀντι του πρίνοις·

616 σεμνοῖς) τιμίους

616 ext. a. v.] ὅτι εὔρημα θεῶν· ἀθηνᾶς γάρ

618 ext. a. v.] ἐναυθα μαντεῖα εἰσίν· ἐν μὲν δελφοῖς τὰ τοῦ ἀπόλλωνος· ἐν δὲ λίβυσι τὰ τοῦ ἄμμωνος

620 int. p. v.] ὅτι τὰς μὲν κομάρους θηλυκῶς φησι· ἀρσενικῶς δὲ τοὺς κοτίνους· εἶδη δὲ δένδρων ταῦτα·

626 ext. a. v.] ἀπὸ τῆς ἔχθρας· εἰς φιλίαν μεταπίπτων : —

The Scholia in E are resumed.

602 S ὑδρίας ΓΜ — ὑδρίας) E [[καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω (ἀνορύττων Γ) ΓΓ κτῶμαι· σμινύην R τὰς ὑδρίας P]]

606 Om. Γ — S a. v. R S εἰς M — πῶς δ' εἰς γῆρας) Γ⁸ [[πῶς δ' εἰς γῆρας ΓΕΡ]] πῶς] om. Γ²EP — πολυχροניותητα] πολυχρονίαν M — προκύψουσι] προκύψουσιν Γ³EMP

609 S οἴσθ' ΓΜ [[πεντε γενεὰς ἀνδρῶν ζώη G οὐκ οἴσθ' ὅτι ΓΕ οὐκ οἴσθ' ὅτι πέντε γενεὰς P]] κακῶς] καλῶς M — καὶ] Γ² om. Γ — δέ] om. RΓEP — παρα τὸ] om. M — ἐννέα] ἐννε R — γενεὰς ζῶει] ζῶει γενεὰς RΓEP — γενεὰς] om. M — ζῶει] ζώη GM

610 Om. RΓEMP — κρείττους) G πολλῶ) Γ²] του διὸς] τοῦ διὸς δηλονοτι G οὔτοι κρείττους εἰσι τοῦ διὸς δηλονοτι Γ²

613 Om. VGG — S θυρώσαι M — νεὼς ἡμᾶς) Γ² [[οὐδὲ θυρώσαι P]] αντι του] om. Γ²EMP — τοῖς ναοῖς ὡς] τοὺς ναοὺς ὡς Γ²EP τοὺς ναοὺς δῆλον ὅτι· ὥσπερ καὶ M

614 S ἀλλ' Γ Σ₂ θάμνοισ M — ἐπὸ θάμνοισ) Γ² [[πρινιδίους οἰκήσουσι G ἀλλ' ἐπὸ θάμνοισ Γ — θάμνοισ δὲ P*]] συμφύτοις τόποις] θάμνοισ συμφύτοις τόποις Γ συμφύτοις τόποις καὶ δένδροισ Γ² ἐν συνδένδροισ τόποις· ἢ ἐν κλάδοισ M

615 Om. GΓEMP — πρινιδίους) Γ²] ἀντι του] om. Γ²

616 Om. GRΓM — σεμνοῖς) Γ²E [[σεμνοῖς δὲ P*]] τιμίους] τοῖς τιμίους Γ²EP

616 Om. RΓ — S δένδρον M — δένδρον ἐλαίας) Γ⁸ [[δένδρον ἐλαίας P — G*]] ὅτι . . . θεῶν] ὅτι ἔρημα θνητῶν G — γάρ] om. G

628 ἐπαυχήσας: 'μεγαλοφρονήσας διὰ τῶν σῶν λόγων.'

629 ἐπηπειλησα καὶ κατώμοσα: 'ἐπαγγειλάμενος ὤμοσα.'

635 τρίψεν: χαριέντως εἶπε τρίψεν ὡς ἐπὶ ἐσθῆτος.

639 οὐδὲ μελλονικιᾶν: ὅτι βραδὺς ἦν περὶ τὰς ἐξόδους καί, ὡς οἱ διαβάλλοντες, οὐχὶ προνοητικὸς ἦν ἀλλὰ μελλητής, τινὲς δὲ φασι τὸ προνοητικὸν καὶ μὴ προπετὲς τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι.

μελλονικιᾶν: ὁ Νικίας, υἱὸς Νικηράτου, ὃς ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν.

640 ἀλλ' ὡς τάχιστα: ὁ ἔποψ παρακελεύεται αὐτοῖς εἰς τὴν νοσιᾶν εἰσελθεῖν ἵνα αὐτῶν ἀποστάντων σχοίῃ καιρὸν ἢ παράβασις.

642 καὶ τὰμὰ κάρφη: ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό.

644 τῷδε: γράφεται 'τῷδί.'

645 Κριῶθεν: γράφεται καὶ 'Θριῶθεν,' καὶ ἔστι δῆμος τῆς Οἰνηίδος, ἐὰν δὲ 'Κριῶθεν,' τῆς Ἀντιοχίδος.

ἄλλως: 'Κριῶα' δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς ἀπὸ Κριοῦ τινος ὀνομασμένος. ἀναγράφει δὲ τοὺς ἐπωνύμους τῶν δῆμων καὶ φυλῶν Πολέμων.

628 Suid. ἐπαυχοῦσι.

629 Suid. ἐπηπειλησα. — The lemma from Suidas.

639 Suid. μελλονικιᾶν. — μελλητής: E and Hesych. μελλονικιᾶν· ἐπεὶ βραδὺς καὶ μελλητής ὁ Νικίας ἐλέγετο. Cf. the word μελλο-νικιᾶν. The correction in Suidas was made by Küster. — τὸ προνοητικὸν . . . προπετὲς: in respect of his qualities of foresight and caution. But this 'causal' accusative is doubtful. Musurus inserted διὰ. The rewriting in M is suggestive. Qu. τῷ προνοητικὸν καὶ μὴ προπετῆ εἶναι (εἶναι lost before εἶναι)? Qu. τῷ προνοητικῷ καὶ μὴ προπετεῖ? Gulick, regarding ἀμελητής as the proper antithesis to προνοητικός, would read ὅτι βραδὺς ἦν περὶ τὰς ἐξόδους καὶ μελλητής ὁ Νικίας. ἄλλως: οἱ διαβάλλοντες (ὅτι) οὐχὶ προνοητικὸς ἀλλ' ἀμελητής· τινὲς δὲ φασι τῷ προνοητικὸν καὶ μὴ προπετῆ (εἶναι) τοιοῦτον αὐτὸν ὑπάρχειν. — τοιοῦτον: i.e. μελλητήν.

Νικηράτου: Γ²Ε. The vulgate of Suidas (ed. Med.) reads Νικηράτου, cod. ABVE of Suidas have Ἀλκιβιάδου.

642 The scholium is placed before 642 in V and breaks the continuity of the scholium on 648.

644 τῷδε: in V, which alone has the note, the verse ends with τῷδε δὲ τί.

645 Cf. Suid. Κριός; Hesych. Κριῶθεν. The text of the play reads κριῶθεν VRΓ², κριῶθεν GE, θριῶθεν Γ, θριῶθεν Γ²VP, θριῶθεν M. For Θριῶθεν, cf. CIA IV 2, 834^b, col. 1, line 32 (p. 202), and Steph. Byz. Θρία.

Κριῶα: Meursius on Suidas. — Πολέμων: Müller III 117.

καὶ . . . ἄλλως] ὅλον ἀπὸ δῆμον τῆς οἰνηίδος φυλῆς P — καὶ ἔστι] θρία M — οἰνη[δος] ἀντιοχίδος Γ — κριῶθεν] κριῶθεν GEM θριῶθεν Γ — ἀντιοχ[idos] οἰονίδος Γ — ἄλλως . . . πολέμων] om. M — κυρίως] κριός ΓEP — φυλῆς] om. R

- 628 ext. a. v.] μεγαλοφρονήσας διὰ τῶν σῶν λόγων·
 629 int. p. v.] ἐπαγγειλάμενος ὅμοια·
 635 ext. a. v.] χαριέντως εἶπε τρίψειν· ὡς ἐπὶ ἐσθήτος·

Fol. 106'. Vv. 637-669.

639 sup. S a. v.] οὐδὲ μελλονικιάν· ὅτι βραδὺς ἦν περι τὰς ἐξόδους· καὶ ὡς οἱ διαβάλλοντες οὐχὶ προνοητικὸς ἦν· ἀλλ' ἀμελητῆς· τινὲς δὲ φασὶ τὸ προνοητικὸν καὶ μὴ προπετὲς· τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι :—

639 ext. S μελλονικιάν] ὁ νικίας· υἱὸς ἀλκιβιάδου· ὃς ἀνεβάλλετο· ἀπελθεῖν εἰς σικελίαν :—

640 sup. et ext. S a. v.] ὁ ἔποψ παρακελεύεται αὐτοῖς εἰς τὴν νοσιάν εἰσελθεῖν· ἵνα αὐτῶν ἀποστάντων· σχοίη καιρὸν ἢ παράβασις :—

642 int. a. v.] ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό :

644 intm. ext. p. v.] γραφεται τωδί·

645 ext. p. v.] γραφεται θρήθεν· καὶ ἔστι δῆμος τῆς οἰνηίδος· ἐὰν δὲ κριῶθεν, τῆς ἀντιοχίδος :— ἄλλως· κυρίως δῆμος τῆς ἀντιοχίδος φυλῆς· ἀπὸ κριοῦ τινὸς ὠνομασμένος· ἀναγράφει δὲ τοὺς ἐπωνύμους τῶν δῆμων καὶ φυλῶν· πολέμων :

628 Om. Γ—S a. v. R S ἐπαυχῆσας M—ἐπαυχῆσας δὲ) Γ³ [[ἐπαυχῆσας EP]] μεγαλοφρονήσας] αντι του μεγαλοφρονήσας R—διὰ . . . λόγων] τοῖς σοῖς λόγους G

629 Om. Γ—S ἐπηπέλιγα M—ἐπηπέλιγα) Γ³ [[ἐπηπέλιγα EP]] ἐπαγγειλάμενος] ὡς ἐπαγγειλάμενος M—ὅμοια] ὅμοια RΓ³EMPΣ

635 Om. R—S τρίψειν ΓM [[τὰ μὰ (τὰμὰ P) τρίψειν ΓP]] χαριέντως] χαριέντος G—τρίψειν] om. M—ὡς] Γ² καὶ Γ καὶ ὡς P

639 S μελλονικιάν ΓM] ἔτι] οὗτος γὰρ M—ἐξόδους] διεξόδους M—ὡς . . . οὐχί] ὡς οὐχὶ διαβάλλοντες Γ ὡς οἱ διαβάλλοντες Γ²—οὐχί] οὐ Σ—προνοητικὸς] προνοητικῶς G—ἀλλ' ἀμελητῆς] Σ(cod. ABE) ἀλλὰ μελητῆς (μελλητῆς E) ΓEPΣ(Med.)—τὸ] τῷ M διὰ τὸ P—καὶ μὴ . . . εἶναι] εἶναι· τοιοῦτον αὐτὸν ὑπάρχειν M

639 Om. P [[M* ἄλλως Γ*]] ὁ] om. M—υἱὸς] υἱὸς ἦν G—ἀλκιβιάδου] Γ νικηράτου Γ³E—ἀνεβάλλετο] ἀνεβάλετο Σ(cod. A)

640 S τάχιστα Γ S ὡς M [[εἰσέλθετ' εἰς νεοτίαν G ἀλλ' ὡς τάχιστα δῆ (δῆ om. Γ) RΓ ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν EP]] νοσιάν] Ev νοσιάν RE νοεσίαν P

642 Om. ΓM—φρύγανα) Γ³E [[τὸ δὲ κάρφη καὶ φρύγανα P*]] τὸ αὐτό] om. P

644 Om. GRΓEMP

645 S εὐελπίδης Γ S θρήθεν M [[εὐελπίδης θρήθεν Γ κριῶθεν E κριῶθεν P]] Order of notes 2, 1 P—γραφεται θρήθεν] γραφεται καὶ θρήθεν R γράφεται καὶ κριῶθεν Γ γράφεται καὶ κριῶθεν M γράφεται δὲ καὶ θρήθεν P—

648 ἀτὰρ τὸ δεῖνα: πρὸς ἀλλήλους τοῦτό 'φασι'.

δεῖρ' ἐπανάκρουσαι: 'ἐπανάκαμπτε,' ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἀνακρουομένων ἢ τὰς ναῦς.

ἄλλως: 'ὑπόστρεψον,' 'ἐπάνιθι'· ἐπανάκρουσις δέ ἐστι κυρίως τὸ ἐπισχεῖν τὴν ἐπερχομένην ναῦν μεθ' ὀρμῆς εἰς τὸν ὄρμον ἵνα μὴ προσελθούσα 'θραυσθῆ', καὶ νῦν δὲ τὸ 'πάλιν' ἐπὶ τοῦ 'ὀπίσω,' ἀπὸ τῶν εἰς τοῦμπροσθεν ἐρεσσόντων· ἢ ἀντὶ 'ἄσας' πρὸ τούτου πάλιν ἄσσον καὶ ἐπανάλαβε.'

651 ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις: ὅτι σαφῶς ἀνετίθεσαν Αἰσώπῳ τοὺς λόγους, καὶ τοῦτον τὸν παρὰ Ἀρχιλόχῳ λεγόμενον, καίτοι πρσβυτέρῳ ὄντι.

654 μηδὲν φοβηθῆς: ἐπειδὴ μετὰ ὀρνίθων ὄντες ἀπορνηθῶθηνα ἔμελλον, προκατασκευάζει δι' ὧν ἔμελλον τούτου τυχεῖν.

656 οὔτω: οἶον 'ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις.'

ἄγε δὴ Ξανθία: ὀνόματα οἰκετῶν μετ' αὐτῶν πρὸς ὄρνιθας ἀφικομένων.

659 ξύμφωνον Μούσαις: ἀντὶ τοῦ 'μουσικήν.'

660 ἐκβιβάσας: ἐξαγαγών.

παίσωμεν μετ' ἐκείνης: ἀντὶ τοῦ 'συγχορεύσωμεν αὐτῇ.'

662 ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου: φυτάριον παραπλήσιον καλάμῳ ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες.

648 ἀτὰρ τὸ δεῖνα: the tradition is preserved in some of the MSS. that these words (as *ἴωμεν* in the preceding verse) were spoken by Peithetaerus and Euelpides in concert. To 648 Γ prefixes the direction *ἀνθρώπῳ ἢ ἐποψ*, U oi δύο.

Suid. *ἐπανάκρουσαι* πάλιν. Cf. Hesych. *ἐπανάκρουσαι*; E. M. 353 32; Schol. Vesp. 398; Schol. Thuc. i 50. — *καὶ νῦν δὲ . . . ἐρεσσόντων*: now also (as in 2) *πάλιν* is used in the sense of *ὀπίσω*, of those who are rowing *boats on* — and are told to reverse the stroke. In the part of the note that follows, *πάλιν* is given the sense of *again*. — *ἐπὶ*: ἀντὶ Wright. Cf. Schol. 2. — *ἄσας*: Suidas. The copyists have given the word rough treatment, whatever it was. Cf. the Collation. A new metaphorical interpretation of *ἐπανάκρουσαι* is here proposed in which *ἀνακρούω* is to have the meaning that attaches to it as a musical term. The original note may have employed some form of this word where we now have *ἀντ' ἀνίσας* in V. Qu. ἢ 'ἀνακρουσάμενος πρὸ τούτου ἐπαναβαλοῦ καὶ πάλιν ἄσσον,' *strike up a second time and sing again*. *ἐπαναβαλοῦ* (for *ἐπανάλαβε*) would thus be the exact equivalent of *ἐπανάκρουσαι*. *ἔβαλον* and *ἔλαβον* are frequently confused in the MSS.

651 παρὰ Ἀρχιλόχῳ: Bergk II 407.

660 Suid. *ἐκβιβάσας*.

Suid. *παίσωμεν μετ' αὐτῆς*.

662 Suid. *βούτομον*.

αὐτῇ] συγχορεύσωμεν R συγχορεύσωμεν αὐτῇ Γ² χορεύσωμεν ΡΣ συγχορεύσωμεν αὐτῇ ΕΣν

662 S ἐκβίβασον (663) M [βουτόμον R ἐκ τοῦ βουτόμου τοῦρνίθιον Γ ἐκ τοῦ βουτόμου ΕΡ] φυτάριον] βούτομόν ἐστι φυτὸν M—δ] ὅπερ Σ—

648 R 61' S a. v.] προς αλλήλους τουτο φησι:—

648 sup. et int. S ἐπανάκρουσαι] δεῦρ' ἐπανάκρουσαι: ὑπόστρεψον. ἐπάνιθι. ἐπανάκρουσι δὲ ἐστὶ κυριως τὸ ἐπισχεῖν τὴν ἐπερχομένην ναῦν μεθ' ὄρμητος εἰς τὸν ὄρμον. ἵνα μὴ προσελθουσα θραυση καὶ νῦν δὲ τὸ παλιν ἐπι τοῦ ὀπίσω. ἀπο τῶν εἰς τοῦμπροσθεν ἐρροσσόντων. ἧ' ἀντ' ἀνίσας. πρὸ τούτου παλιν ἄσον καὶ ἐπανάλαβε

651 int. S αἰσώπου] ὅτι σαφῶς ἀνετίθεσαν αἰσώπου τοὺς λόγους. καὶ τοῦτον τὸν παρὰ ἀρχιλόχῳ λεγόμενον καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ὄντι:—

654 int. S a. v.] ἐπειδὴ μετὰ ὀρνίθων ὄντες ἀπορριθῶσθῆναι ἔμελλον προκατασκευάζει δι' ὧν ἔμελλον τούτου τυχεῖν.

656 R 61' int. S οὔτω] οἶον ἐπι ταύταις. ταῖς συνθήκαις

656 intm. et ext. p. v.] ὀνόματα οἰκετῶν μετὰ τῶν πρὸς ὀρνίθια ἀφικομένων.

659 ext. p. v.] ἀντι του μουσικῆν

660 R 61' ἐκβιβάσας) ἀγαγόν.

660 ext. p. v.] ἀντι του συγχώρησον αὐτῇ.

662 int. et inf. S βουτόμου] φυτάριον παραπλήσιον καλάμῳ δ' ἐσθίουσιν

648 Om. VGΓMP—δείνα) E] τουτο φησι] om. E

648 S ἐπανάκρουσαι ΓΜ [[δεῦρ' ἐπανάκρουσαι] ἐπανάκρουσαι RΓΕΡ] ὑπόστρεψον] ἀντι του ὑπόστρεψον R ἐπανάκαμπτε. ἧ δὲ (δὲ om. EP) μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς (τὰς om. E) ἡγίας ἀνακρουομένων. ἧ τὰς ναῦς. ἄλλως (ἧ Σ):— ὑπόστρεψον ΓΕΡΣ δεῦρο ὑπανάκαμπται. ἧγον ὑπόστρεψον Μ—ἐπάνιθι] ὑπάνιθι Γ ὑπανάβηθι Γ² ἐπανάβηθι EP—ἐστὶ] om. G—μεθ' ὄρμητος] μεθ' ὄρμίσαι Γ καὶ μεθορμίσαι Γ²EP—θραυση] θραυσθῆ P—τῶν] τοῦ P—ἀντ' ἀνίσας] ἀντὶ τοῦ ἀνίσας G ἀντι του ἀνίσας R ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἦσαν Γ ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἦσας EMP ἀντὶ τοῦ ἄσας Σ ἀντιᾶσας Σ(cod.V)

651 Om. M—S αἰσώπου Γ [[ὡς (om. R) ἐν αἰσώπου λόγοις GRΓ ὄρα νῦν, ὡς ἐν αἰσώπου λόγοις EP] ὅτι] om. G—ἀνετίθεσαν] ἀνατιθέασιν G—παρὰ ἀρχιλόχῳ] περὶ ἀρχιλόχων G παρὰ τοῦ ἀρχιλόχου E παρὰ τῷ ἀρχιλόχῳ ΓΡ—καὶ τοῖς πρεσβυτέροις] καίτοι πρεσβυτερωι RΓΕΡ

654 S ριζίον ΓΜ [[μηδὲν φοβηθῆς ΓΕΡ ἔστι γάρ τι ριζίον RΓ] ἀπορριθῶσθῆναι ἔμελλον] ἀπορριθωθῆναι ἔμελλον RΓΕΡ ἔμελλον ἀπορριθωθῆναι Μ—προκατασκευάζει . . . ἔμελλον] Γ⁸ om. Γ—ὧν] οὐ Μ

656 Om. VG—S οὔτω Γ S εἰσώμεν Μ—οὔτω μὲν εἰσώμεν) E [[οὔτω μὲν εἰσώμεν Γ—τὸ δὲ οὔτω P*] οἶον] ἀντὶ τοῦ P

656 Om. ΓMP [[ἀγε δὴ ξανθία R] οἰκετῶν] τῶν οἰκετῶν R—μετὰ τῶν] μετ' αὐτῶν Γ⁸E

659 Om. ΓMP—S ἀηδόνα R—ἀηδόνα) G ξύμφωνον) Γ² ἀηδόνα μούσης) E] ἀντι του] om. GΓ² τὴν E

660 Om. VGΓΜ—ἐκβιβάσας) Γ⁸E [[ἐκβίβασον δὲ (662) P*] ἀγαγόν] ἐξαγαγόν Γ⁸E ἔκβαλον ἐξάγαγε P

660 Om. ΓΜ—παίσωμεν μετ' ἐκείνης) Γ² [[παίσωμεν δὲ P*] ἀντι . . .

ἄλλως: φυτάριον παραποτάμιον ὃ τοῖς βοῦσι παρασκευάζουσι. τοῦτο δὲ λέγεται ὡς τῆς Πρόκνης ἐγκρυπτομένης τῇ ὕλῃ.

663 αὐτοῦ: 'αὐτόθι ἐν τῷ θεάτρῳ.'

664 τὴν ἀηδόνα: ποικίλον γὰρ καὶ ἄξιον θέας.

667 ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ': ἐταιρίδιον πρόσσεισι τὰ ἄλλα μὲν κεκαλλωπισμένον τὴν δὲ κεφαλὴν ὄρνιθος ἔχον ὡς ἀηδόνας.

668 ὡς δ' ἀπαλόν: ἅμα λέγων ψηλαφᾶ αὐτήν.

669 διαμηρίζοιμ': σινοουσιάσαιμι.

670 ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν: ἅμα πρὸς τὸ ποικιλόδειρον τοῦ ὄρνέου καὶ πρὸς τὸν πολλὸν κόσμον τῆς ἐταίρας.

672 ῥύγχος ὀβελίσκου ἔχει: εἰς ὅξυν γὰρ λήγει ἡ κεφαλὴ ὡς ὀβελίσκος.

673 'ὥσπερ ὦδον': ἀπολεπίσαντα δέον φαγεῖν.

ἀπολέψαντα χρῆ: ὡς ἐν θυμέλῃ προσωπεῖον ἐξῆλθεν ἔχουσα.

ἄλλως: 'ἀφελόντα τὸ προσωπεῖον,' τῇ τροπῇ δὲ ἐχρήσατο.

676 ὦ φίλη, ὦ ξουθή: ἔλυσεν Ἀριστοφάνης τὸ ζήτημα εἰ ἡ ὄρνις προγενεστέρα τοῦ ἄρρενος ἢ ὁ ἄρρην τῆς ὄρνιθος.

ξουθή: ἀντὶ τοῦ 'εὐμορφοτάτη.'

678 πάντων ξύννομε: ὡς πρὸς τὴν ἀηδόνα μὲν δοκεῖ λέγειν, φυσικώτερον δὲ τινες πρὸς τὴν Μοῦσαν ἀπὸ τοῦ μουσικοῦ ὄρνέου.

679 ξύντροφ' ἀηδοῖ: ὡσεὶ ἔλεγε 'συγχορεύτρια.'

ὡς τῆς Πρόκνης: if *φῆσι* is sound (VR), it means *the Chorus says* (660).

664 καὶ ἄξιον θέας: *and well worth looking at* (cf. *θεασώμεσθα*). For *ποικίλον* cf. the scholium on 670.

670 τὸ ποικιλόδειρον: in allusion to the variegated plumage of the bird's head. Cf. the scholium on 667.

673 Suid. ἀπολάψεις. — ἀπολεπίσαντα κτέ.: the note completes the construction of ὥσπερ ὦδον of the text, i.e. ὥσπερ ἀπολεπίσαντα δέον ὦδον φαγεῖν. — Suidas has the variant reading ὥσπερ ὦδον.

676 ἡ ὁ ἄρρην τῆς ὄρνιθος: for the meaning cf. M (*θηλείας*).

εὐμορφοτάτη: Suid. ξουθὸν· οἱ δὲ ποικίλον, εὐειδές, διανυγές. Cf. Phot., Hesych., s.v.

679 ξύντροφ': ξύνχορ' (?) Rutherford.

θυμέλῃ γὰρ ΓΕΡ — προσωπεῖον ἐξῆλθεν] ἐξῆλθεν προσωπεῖον Γ — ἄλλως] ἀντὶ τοῦ ΓΕΜΡ — ἐχρήσατο] ἐχρήσατο. δέον δὲ εἰπεῖν φαγεῖν εἶπε φιλεῖν Ρ — Γ⁸ has φιλεῖν] δέον φιλεῖν (674)

676 Om. ΓΕΜΡ — ξουθή] Γ² [[ξουθή δὲ Γ*] εὐμορφοτάτη] ἀντὶ τοῦ εὐμορφοτάτη Γ εὐμορφος Γ²

677 Om. Ρ — Σ ξουθή Μ [[ὦ φίλη ξουθή Γ ὦ φίλη ὦ ξουθή ΕΡ] ἔλυσεν] ἔλυσεν δὲ Ρ — τοῦ] τοῦ τοῦ Γ — ἄρρενος] ἄρρενος ΓΕΜΡ — ἄρρην] ἄρρην Γ — ὄρνιθος] θηλείας Μ

678 [[πάντων] πάντων ξύννομε Ρ — Γ* Ε* Μ* Ρ*] μὲν] δὲ ΓΕΜΡ

679 Om. ΕΜΡ — Σ ξύντροφ' Ρ [[ξύντροφ' ἀηδοῖ Γ] συγχορεύτρια] συγχορεύτρια Ρ

οἱ βόες: ἄλλως: φντάριον παραποτάμιον· ὃ τοῖς βουσι παρασκευάζουσι· τοῦτο δὲ λέγεται· ὡς τῆς πρόκνης φησι ἐγκρυπτομένης τῆι ὕλη:—

663 R 61' int. S αὐτοῦ] αὐτόθι ἐν τῷ θεάτρῳ:—

664 intm. et ext. p. v.] ποικίλον καὶ ἄξιον θεας

667 ext. p. v.] ἑταιρίδιον πρόσεισι τὰ ἄλλα μὲν κεκαλλωπισμένον· τὴν δὲ κεφαλὴν ὄρνιθος ἔχων ὡς ἀηδόνας:—

668 inf. S ἀπαλόν] ἄμα λέγων ψηλαφᾶ αὐτὴν:—

669 inf. S διαμηρίζοιμ'] συνουσιάσαιμι.

Fol. 106". Vv. 670–703.

670 ext. a. v.] ἄμα πρὸς τὸ ποικιλόδειρον τοῦ ὄρνέου· καὶ πρὸς τὸν πολὺν κόσμον τῆς ἑταίρας:—

672 ext. S a. v.] εἰς ὀξὺν γὰρ λήγει ἢ κεφαλὴ ὡς ὀβελίσκος ἀπολεπισαντα δέον φαγεῖν:—

673 int. p. v.] ὡς ἐν θυμέλῃ προσωπεῖον ἐξήλθεν ἔχουσα: ἄλλως:— ἀφελόντα τὸ προσωπεῖον τῆι τροπῇ δὲ ἐχρήσατο:—

676 intm. int. p. v.] εὐμορφοτάτη

677 int. p. v.] ἔλυσεν ἀριστοφάνης τὸ ζήτημα· εἰ ἢ ὄρνις προγενεστέρα τοῦ ἄρενος ἢ ὁ ἄρρην τῆς ὄρνιθος:—

678 ext. S πάντων] πάντων: ὡς πρὸς τὴν ἀηδόνα μὲν δοκεῖ λέγειν φυσικώτερον δὲ τινες πρὸς τὴν μούσαν ἀπο τοῦ μουσικοῦ ὄρνέου:—

679 intm. int. p. v.] ὡσεὶ ἔλεγεν συγχορεύτρια

ἄλλως . . . ὕλη] om. Γ—ἄλλως] ἄλλως· βούτομον G—δ . . . παρασκευάζουσι] om. R—φησι] om. Γ⁸EMP—ἐγκρυπτομένης] ἐν ἀποκρυπτομένης R ἐγκρυπτομένης ΓΓ⁸EMP

663 Om. VΓFM—αὐτοῦ) Γ²E [[αὐτοῦ δὲ P*]]

664 Om. ΓMP—ἀηδόνα) RΓ⁸] καὶ] om. G γαρ καὶ RΓ⁸E

667 S πολυτίμηθ' M [[ὡς καλὸν τοῦρνίθιον Γ ὦ ζεῦ πολυτίμηθ' EP]] ἑταιρίδιον] ἑταιρίδιον μὲν Γ—τὰ ἄλλα] Γ² τᾶλλα Γ τᾶλλα M—ἔχων] ἔχον RΓEMP

668 Om. Γ—S ἀπαλὸν M—ἄπαλον) Γ⁸E [[ἀπαλὸν G ὡς δ' ἀπαλὸν P]] ψηλαφᾶ] καὶ ψηλαφᾶ M

669 Om. RΓM—διαμηρίζοιμ') ΓΓ²E [[διαμηρίζοιμ' ἄν, P*]] συνουσιάσαιμι] συνουσιάσαιμι αὐτῇ Γ² συνουσιάζοιμι E

670 S ὅσον M [[ὅσον δ' ἔχει (δὲ ἔχει Γ) τὸν χρυσὸν GΓP τὸν χρυσὸν· ὥσπερ πάρθενος R]] πρὸς] Γ μὲν πρὸς Γ² μὲν EP—τό] τὸν R—πολὺν] πόλεμον Γ γράφεται πολὺν Γ²

672 S ὀβελίσκων RM [[ῥύγχος ὀβελίσκων Γ ῥύγχος ὀβελίσκων (ὀβολίσκων G) ἔχει GEP]] γὰρ] om. ΓEMP—ἀπολεπισαντα δέον φαγεῖν] om. GRΓEMP ἀπολέψαντα δέον φαγεῖν G ἀπολεπίσαντα ὥσπερ ψῶς Σ—Γ⁸ has ἀπολέψαντα) ἀπολεπίσαντα

673 S ἀπολέψαντα M [[ἀπολέψαντα χρή GEP—R*]] Order of notes 2, 1, 3 (τῆι τροπῇ κτέ.) ΓEMP—ὡς ἐν θυμέλῃ] ἐνθεμένη γὰρ M—θυμέλῃ]

682 κρέκουσ' αὐλόν: ὡς αὐλὸς γάρ ἐστι φθεγγομένη ἢ ἐξήλθεν ἔχουσα αὐλόν· τὸ δὲ 'κρέκουσα' νῦν ἀντὶ τοῦ 'αὐλοῦσα', — κυρίως δὲ τὸ τὴν κιθάραν κρούειν, — πολλακίς γὰρ πρὸς αὐλὸν λέγουσι τὰς παραβάσεις.

683 ἡρινοῖς: 'ἑαρινοῖς' εἶπε παρόσον τῷ ἔαρι ἐν τῇ Ἀττικῇ φαίνονται ἀηδόνες. τὸ δὲ ὄλον πάλιν πρὸς τὴν Μοῦσαν, ὅτι τῷ ἔαρι ἐν ἄστει τελοῦσι τὰ Διονύσια.

685 φύλλων γενεᾶ: μετάβασις ἀπὸ τῶν ἔσω πρὸς τὸ θέατρον, καὶ ἔστιν ἀνάπαιστος· ὡς θεοὶ δὲ ἐσόμενοι προεντελίζουσι τοὺς ἀνθρώπους, παρὰ τὸ Ὅμηρικόν·
"οἷη περ φύλλων γενεῆ, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν."

687 ἐφημέριοι ταλαοί: 'ὦ τληπαθεῖς καὶ τὰ καθημερινὰ εἰδότες, μὴ προορώμενοι δὲ τὰ μέλλοντα'· ἔνιοι δὲ τὸ 'ταλαοί' διαιροῦσιν ὥστε εἶναι 'τ' ἄλαοί.'

691 φύσιν οἰωνῶν: καλῶς 'φύσιν' εἶπεν 'οἰωνῶν' καὶ 'γένεσιν θεῶν.'

692 Προδίκω: ὅτι οὐκ ὀρθῶς Καλλίμαχος τὸν Προδίκον ἐν τοῖς ῥήτορι καταλέγει, σαφῶς γὰρ ἐν τούτοις φιλόσοφος. μέμνηται δὲ τούτου καὶ ἐν Νεφέλαις.

693 Χάος ἦν καὶ Νύξ: ταῦτα οὐκ ἀναγκαῖον ἀπευθύνειν πρὸς τὰ Ἡσιόδου ἢ πρὸς τινὰ ἄλλου τινὸς γενεαλόγου.

695 τίκει πρώτιστον ὑπνημέμιον: ὑπνημέμια καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. καὶ τοῦτο δὲ οὐχ ὡς ἔτυχεν αὐτῷ προσέριπται, ἀλλ' ἀπὸ ἱστορίας τῆς κατὰ τοὺς Διοσκούρους· φασὶ γὰρ ἐξ ὧσ' αὐτοὺς γεγονέαι. καὶ

682 Suid. κρέκουσα. — αὐλοῦσα: Suidas.

685 ἀνάπαιστος: cf. Schol. Ven. Nub. 510: παράβασις ὁμωνύμως, ἣ καὶ ἀνάπαιστος καλεῖται, ἐπεὶ πολλακίς ἐν ταύτῃ τῇ (read τῷ) ἀναπαίστῳ χρῆται. Rutherford's change to ἀνάπαιστα (for which οἱ ἀνάπαιστοι would have been better, cf. Ach. 627, Av. 684, Eq. 504, Pax 735) seems, therefore, to be unnecessary. — τὸ Ὅμηρικόν: II. Z 146.

687 Suid. ἐφημέριοι and ταλαοί. — μῆ: Suidas οὐ. — τ' ἄλαοί: Suidas.

692 Καλλίμαχος: frag. 100^d 22. — ἐν τούτοις φιλόσοφος: ἐστὶν ἐν τοῖς φιλοσόφοις Blaydes, but he mistakes the meaning. — ἐν Νεφέλαις: 361, where cf. the scholiast.

695 Suid. ὑπνημέμια and ἀνεμος. Cf. Bek. A. G. 81 32, 401 14. — καὶ τοῦτο δὲ . . . ἀπὸ ἱστορίας: cf. the note on 487, τοῦτο ἐξ ἱστορίας εἰληφεν. The phrase is not uncommon. Cf. the note on 880. — προσέριπται: προέριπται Rutherford. —

695 Om. R — S χάος M [] τίκει πρώτιστον ὑπνημέμιον G χάος ἦν καὶ νύξ (693) ΓΕΡ [] ταῦτα] ταῦτα δὲ M — τὰ] τὰ τοῦ M

695 S τίκει M [] τικτει πρώτιστον ὑπνημέμιον] τίκει πρώτιστον R ὑπνημέμιον Γ — G* [] ὑπνημέμια] ὑπνημέμια δὲ G — δι] Γ² om. Γ — προσέριπται] προσέριπται R — ἀλλ'] ἀλλὰ RΓΡ — ἀπο] ἀφ' M — γὰρ] Γ² om. Γ — ἐξ ὧσ' αὐτοὺς] αὐτοὺς, ἐξ ὧσ' EMP — γεγονέαι] γεγονέαι αὐτοὺς M — ἀνεμίδιον]

683 ext. S αὐλὸν] ὡς αὐλός γάρ ἐστιν φθεγγομένος ἢ ἐξῆλθεν ἔχουσα αὐλόν· τὸ δὲ κρέκουσα νῦν ἀντι τοῦ λαλοῦσα· κυρίως γὰρ τὸ τὴν κιθαραν κρούειν· πολλάκις γὰρ πρὸς αὐλὸν λέγουσι τὰς παραβάσεις:—

683 int. p. v.] ἔαρινοῖς εἶπεν ἄροσον τῷ ἔαρι ἐν τῇ ἀπτικῇ φαίνονται ἀηδῶνες τὸ δὲ ὄλον πάλιν πρὸς τὴν μούσαν· ὅτι ἔαρι ἐν ἄστει τελοῦσι τὰ διονύσια:—

685 sup. S φύλλων] μετάβασις ἀπο τῶν ἔσω πρὸς τὸ θέατρον· καὶ ἔστιν ἀνάπαιστος· ὡς θεοὶ δὲ ἐσόμενοι· προευτελίζουσι τοὺς ἀνθρώπους παρα τὸ ὁμηρικὸν οἴη περ φύλλων γενεῇ τοίῃ δὲ καὶ ἀνδρῶν:—

687 ext. a. v. 688] ὦ τληπαθεῖς καὶ τὰ καθημερινὰ εἰδότες μὴ προδρῶμενοι δὲ τὰ μέλλοντα ἔνοι δὲ τὸ ταλαοὶ διαιροῦσιν ὥστε εἶναι ἀλαοί

691 ext. S φύσιν] καλῶς φύσιν εἶπεν οἰωνῶν καὶ γένεσιν θεῶν:—

692 ext. S προδίκω] ὅτι οὐκ ὀρθῶς καλλίμαχος τὸ πρόδικον ἐν τοῖς ῥήτορι καταλέγει· σαφῶς γὰρ ἐν τούτοις φιλόσοφος μεμνηται δὲ τούτου καὶ ἐν νεφέλαις:—

695 ext. S τίκτει] ταῦτα οὐκ ἀναγκαῖον ἀπευθύνειν πρὸς τὰ ἡσιόδου ἢ πρὸς τινὰ ἄλλον τινος γενεαλόγον:—

695 inf.] τικτει πρῶτιστον ὑπηνέμιον:— ὑπηνέμια καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως· καὶ τοῦτο δὲ οὐχ ὡς ἔτυχεν αὐτῷ προσέρριπται· ἀλλ' ἀπο ιστορίας τῆς κατὰ τοὺς δισκοῦρους φασὶ γὰρ ἐξ ὧν αὐτοὺς γεγονέαι· καὶ

683 S καλλιβόαν M [[κρέκουσ' αὐλὸν G ἄλλ' ὦ καλλιβόαν RΓ ἄλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσα EP]] ἐστιν φθεγγομένος] φθέγγεται M—φθεγγομένος] φθεγγόμεν·· R φθεγγομένη ΓEP—τὸ δὲ] om. ΓEMP—νῦν] δὲ M—λαλοῦσα] αὐλοῦσα Σ—γὰρ] δὲ ΓEP κρέκειν M—κιθαραν] κινυρ·· G—γὰρ] om. R

683 S φθέγμασιν M [[φθέγμασιν ἡρινοῖς G φθέγμασιν ἡρινῶν Γ ἡρινοῖς EP—ἡρινοῖς δε, R*]] ἔαρινοῖς εἶπεν] om. G—ὅτι ἔαρι] ὅτι τὸ ἔαρ R ὅτι τῷ ἔαρι ΓEMP—τελοῦσι] τελούνται R

685 S ἄγε δὴ M [[φύλλων γενεᾶ R φύλλων γενεᾶ προσόμοιοι ΓEP]] μετάβασις] παράβασις G—καὶ ἔστιν ἀνάπαιστος] om. P—οἴη περ] ὄσηπερ M—τοίῃ . . . ἀνδρῶν] om. M

687 S ταλαοὶ M [[ταλαοὶ ΓEP ἐφημέριοι R]] ὦ] Γ ὡς Γ²EP—μῆ] καὶ μῆ M οὐ Σ—δὲ τὰ μέλλοντα] τὸ μέλλον Σ—δὲ τὰ] τὰ M καὶ τὰ R—τὸ] Γ² om. Γ—εἶναι] Γ² om. Γ—ἀλαοί] τ' ἀλαοί Σ

691 S φύσιν M [[φύσιν οἰωνῶν GRΓ φύσιν P]] φύσιν εἶπεν] εἶπε φύσιν ΓEMP—οἰωνῶν] οἰωνῶν GRΓEMP—καὶ γένεσιν] γένεσιν καὶ Γ γένεσιν δὲ Γ³EMP

692 Om. M [[εἰδότες ὀρθῶς προδίκω G προδίκωι RΓ προδίκω παρ' ἔμου EP]] Order of notes 2 (μέμνηται κτέ.), 1 ΓEP—ὅτι οὐκ ὀρθῶς] οὐκ ὀρθῶς δὲ ΓEP—τὸ] om. P τὸν GRΓE—πρόδικον] om. P—δὲ] om. E—τούτου] τοῦ προδίκου ΓEP—ἐν] ἐν ταῖς Γ

ὄτι σύνθητες αὐτοῖς μᾶλλον ἄνεμιαῖον ἴλεγεν, καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ·
“γόνιμον ἤ) ἄνεμιαῖον τυγχάνει.”

697 εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις: ‘ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς εἰοκῶς,’
οἶον ‘ταχύς.’ ἡ δὲ ὄλη σύστασις ὅτι ἐκ τοῦ ἴπτερωτοῦ Ἔρωτος τὰ ὄρνεά
ἐστίν· ἀτόπως μὴν καὶ ἀπιθάνως τῇ γενεαλογίᾳ κέχρηται.

701 ξυμμιγνυμένων δ’ ἐτέρων: ἴτῆς συνουσίας μετέδωκεν.

703 ἐσμὲν Ἔρωτος: λείπει· ἴν ἢ ‘υἱοί.’

704 καλ τοῖσιν ἐρώσι: Σύμμαχος· διὰ τὸ τοὺς ἐραστὰς ὄρνιας εὐγενεῖς
χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις, Δίδυμος δὲ ἐπεὶ ἡ σίττη καὶ εἴ τι τοιούτων ὄρνεον
δεξιὰ πρὸς ἔρωτος φαίνεται·

“ἐγὼ μὲν ὦ Λεύκιππε ἄδεξιή σίττη.”

705 ἀπομωμοκότας: ἀποταξαμένους.

πρὸς τέρμασιν ὄρας: ‘μετὰ τὴν νεότητα ἠναγκάσαμεν ἀκαίρως ἑταιρεῖν.’

707 ὁ μὲν ὄρτυγα: ‘δεδωκότες ἡμᾶς.’

Περσικὸν ὄρνιν: τὰ πολυτελῆ πάντα οἷς βασιλεὺς ἐχρήτο ἐκαλεῖτο ἴΠερ-
σικά,’ καὶ νῦν οὐκ ἰδίως τις ὄρνις ἴΠερσικός,’ τινὲς δὲ τὸν ἀλεκτρύονα.

709 πρῶτα μὲν ὄρας φαίνομεν: παρὰ τὰ Ἡσιόδου·

“φράζεσθαι δ’ εὐτ’ ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσης,
ἢ τ’ ἀρότιοι τε σῆμα φέροι καὶ χεῖματος ὄρην.”

αὐτοῖς: i.e. the Attics. Küster would substitute ἴΑττικοῖς for αὐτοῖς. — ἀνεμιαῖον: Küster. Cf. Bek. A. G. cited above. — ἐν Θεαιτήτῳ: 151 E. — γόνιμον . . . τυγχάνει: Küster first restored to the scholium the reading of the MSS. of Plato.

697 Suid. πτερβεντι. Suidas errs in this lemma. — ἴπτερωτοῦ: Dobree. — μὴν: Dindorf.

701 The interlinear notes in Γ²E determine the lemma. — ἴτῆς: τὰς may be right. Cf. *ei μή μεταδοῖεν αὐτοῖς πυροῦς* Xen. Anab. iv 5 5.

704 Suid. ἀεὶ τοῖς ἐρώσιν. — τοὺς . . . εὐγενεῖς: τοὺς εὐγενεῖς ἐραστὰς ὄρνιας Blaydes, but *εὐγενής* is applied to lower animals (*ὄρνιας*, Polyb. i 58 7) and even to things. — ἐγὼ μὲν κτέ. . Bergk III 695. — ὦ Λεύκιππε: Bentley.

705 Suid. ἀπομώμοκα.

Suid. τέρμα. — μετὰ τὴν νεότητα: μετὰ (διὰ ἐν V) agrees with the point of view the scholiast assumes in using ἀποταξαμένους as the explanation of ἀπομωμοκότας.

707 The name Περσικός ὄρνις must not be applied to the peacock on the authority of this scholium. The Princeps alone has *οἱ δὲ τὸν ταῶν (ταῶ)*.

709 τὰ Ἡσιόδου: Op. 448, 450.

G (ὁ ἀλέκτωρ Σ) ἀλεκτρύονα Γ²

709 S om. text M [[πρῶτα . . . φαίνομεν] om. φαίνομεν EMP] το ἴησιόδειον] τὰ ἴησιόδου REP τοῦ ἴησιόδου Γ τὰ ἴησιόδεια M — φράξω] φράζεσθ R φράξε M φράζεσθαι P — δ’ εὐτ’] δ’ εὐ. εὐτ’ G εὐτ’ RM — γεράνου] γεράνων M — φωνῆς] φωνὴν RΓEMP — ἐπακούσης] Γ om. R ἐπακούσεις Γ²EP ἐπακούσεις M — ἢ τ’ . . . πῆμα] ἢ τὰ νότιοι τε σήματα M — πῆμα] σῆμα RΓEP

ὅτι συνήθες αὐτοῖς μᾶλλον ἀνεμίδιον λέγειν καὶ πλάτων ἐν θεαυτήτω· γόνιμον ἀνεμίδιον τυγχάνει:—

697 int. p. v.] ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς εἰκῶς· οἶον ταχύς· ἡ δὲ ὄλη σύστασις· ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ τοῦ ἐρωτος τὰ ὄρνεά ἐστὶν ἀτόπως μὲν καὶ ἀπιθάνως τῇ γενεαλογία κέχρηται:—

701 R 61'' int.] τας συνουσίας μετέδωκεν

703 ἐσμὲν ἔρωτος) λείπει ἰν' ἡ υἱός.

Fol. 107'. Vv. 704–737.

704 sup. S τοῖσιν] σύμμαχος διὰ τοὺς ἔραστὰς ὄρνιθας εὐγενεῖς χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις· δίδυμος δὲ ἐπεὶ ἡ σίττη· καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἔρωτας φαίνεται· ἐγὼ μὲν ὡς λευκίπη δεξιῇ σίττη:—

705 ext. S a. v.] διὰ τὴν νεότητα· ἠναγκάσαμεν ἀκαίρως ἔταιρεῖν:—

705 ἀπομωμοκότας) ἀποταξαμένους.

707 int. a. v.] δεδωκότες ἡμᾶς:

707 Γ 128' sup.] περσικὸν ὄρνιν:— τὰ πολυτελῆ πάντα οἷς βασιλεὺς ἐχρήτο· ἐκαλείτο περσικά· καὶ νῦν οὐκ ἰδίως· τὶς ὄρνις περσικὸς:—

707 intm. ext. p. v.] τὸν ἀλεκτρύονα

709 sup. et ext. S a. v.] πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν· παρα το ἡσιόδειον· φράζω δ' εὖτ' ἂν γεράνου φωνῆς ἐπακουσῆς· ἡ τ' ἀρότοιό τε πῆμα φέρεῖ καὶ χεῖματος ὥρην:—

ἀνεμίδια M — ἐν] Γ² om. Γ — γόνιμον ἀνεμίδιον] ἀνεμίδιον γόνιμον Γ

697 S ἀνεμώκεσι M [[εἰκῶς ἀνεμώκεσι δύναις GΓEP οὗτος δὲ χάει πτερόεντι (698) R]] εἰκῶς] εἰκοῖτι Σ — τοῦ πτεροῦ] πτεροῦ M — ἐστίν] εἰσίν M — μὲν] δὲ ΓEMP — ἀπιθάνως] ἀμυχάνως M

701 Om. VΓGMP — ξυμμυγνυμένων) Γ³E]]

703 Om. RΓM — ἔρωτος) ΓΓ²E [[ἐσμὲν ἔρωτος P]] λείπει . . . υἱός] υἱοὶ δηλονοτι Γ λείπει υἱοὶ Γ²P λείπει ἵνα ἡ υἱοὶ E

704 S om. text M [[καὶ τοῖσιν ἐρώσιν (ἐρώσι EP) GEP καὶ τοῖς ἐρώσι R καὶ γὰρ τοῖσιν ἐρώσι Γ]] διὰ] Γ διὰ τὸ Γ²EMPΣ — κα] om. P — φαίνεται] Γ² καταφαίνεται Γ — λευκίπη] λευκίπη RΓEMP — δεξιῇ] Γ² om. Γ δεξιὰ Σ

705 S om. text M [[καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός (718) G πρὸς τέρμασιν ὥρας Γ πολλοὺς δὲ καλοῦς P]] διὰ] μετὰ ΓEMPΣ — διὰ τὴν] αντι του R — ἠναγκάσαμεν] ἠνάγκασεν Γ — ἔταιρεῖν] ἐρεῖν R ἀμαρτεῖν Γ

705 Om. GΓM — ἀπομωμοκότας) RΓ²E [[ἀπομωμοκότας δὲ P*]]

707 Om. ΓEMP — διεμήρισαν) R]] ἡμᾶς] ἡμῖν G

707 Om. VGR — S om. text M [[περσικὸν ὄρνιν] ὁ δὲ πέρσικον ὄρνιν (ὄρνεον P) EP]] βασιλεὺς] μόνος βασιλεὺς Γ²EP ὁ βασιλεὺς Σ — τὶς] om. Σ — περσικός] περσικός· τινὲς δὲ· τὸν ἀλεκτρύονα φασὶν ἰδίως εἰρησθαι M περσικός· τινὲς δὲ τὸν ἀλεκτρύονα· οἱ δὲ τὸν ταῶ P

707 Om. ΓMP — περσικὸν ὄρνιν) RΓ²E]] τὸν ἀλεκτρύονα] τὸν ἀλέκτορα

- 711 **καὶ πηδάλιον** : καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Ἑσιόδειον·
 “αὐτίκα πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο.”
καί·
 “πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.”
- 712 **εἶτα δ' Ὀρέστη**· Ὀρέστης μανίαν προσποιούμενος ἐν τῷ σκότει τοὺς ἀνθρώπους ἀπέδυνεν.
- 713 **ικτίνος αὐ μετὰ ταῦτα** : ἐν Ἑλλάδι καιρῷ ἕαρος ικτίνος φαίνεται ὅτε κουρεύεται τὰ θρέμματα.
- 714 **πεκτεῖν** : ποκάζειν.
- 715 **ληδάριον** : θερίστριον ἢ εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν.
πρίασθαι : σημειωτέον ὅτι ἐν συστολῇ τὸ πρίασθαι.
- 717 **ἐλθόντες γὰρ πρῶτον** : μαντευσάμενοι γὰρ πρῶτον ἐκ τῶν ὄρνεομάντεων οὕτως ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε.
- 719 **ὄρνι τε νομίζετε** : πάντα γὰρ ἄρ' ὄρνις⁷ καλοῦσι, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα.
- 721 **ξύμβολον ὄρνι** : καὶ γὰρ ἄρ' πάντα⁷ ξυμβόλους⁸ ἐποιοῦν τὰ πρῶτα συναντῶντα ὡς⁷ ἐξ ἀπαντήσεώς τι προσημαίνοντα. ταῦτα δὲ πάντα Δημήτερι ἀνέκειτο, ὡς φησι Φιλόχορος.

711 παρὰ τὸ Ἑσιόδειον : Or. 45. — **αὐτίκα** : αἰψά κε in Hesiod. — **καί** : Or. 629.

712 Suid. Ὀρέστης.

714 Suid. πεκτεῖν.

715 Suid. ληδάριον.

ἐν συστολῇ τὸ πρίασθαι : the note is so inane that Toup suggests ληιδάριον and Rutherford πρίασθαι (cf. Suidas πρίαται · σχίζεται) for πρίασθαι. “Scholion autem ortum videtur ex errore hominis, qui aut notatu dignum putabat id quod nemo nescit, verbi πρίασθαι litteram iota brevem esse, aut eiusdem verbi litteram alpha non ex contractione esse ortam.” van Ijzeren.

719 Suid. *οἰωνοί*. — **ὄρνις** : the repeated use of the word *ὄρνις* in 719-721 makes it unlikely that the original commentator wrote *οἰωνούς* (MSS.) in this note. Such lack of precision is less credible than that the word should have been changed in transmission. It should be noted that Suidas has transferred the note to the lemma *οἰωνοί* (but nevertheless quotes *θεράποντ' ὄρνι*!) ; he has it again *ὄρνι*. — For the form *ὄρνις*, cf. Suid. *ὄρνις · καὶ τὸ πλεθυντικὸν τοὺς ὄρνις*, where he defines *ὄρνις* as *ορνι*.

721 Suid. *ξύμβολον ὄρνι* and *ξύμβολους*. Cf. Phot., Hesych., *ξύμβολους*; Schol. Pind. Ol. xii 10; Apost. xii 27. — **τὰ πρῶτα . . . προσημαίνοντα** : Suidas has the masculine *τοὺς πρῶτα συναντῶντας κτέ.* (see the Collation), but this limitation of the application of *σύμβολος* to chance meetings with *persons* is unlikely. Cf. Luc. Pseud. 17; Plut. Timol. 26. — **ὡς** : om. MSS., Suid. *καί*. — **Δημήτερι** : MSS. and the *Principes*; *Δήμητρι* Suid., Hesych., Apost.; *Δήμητρη* Phot. (codex). — **Φιλόχορος** : Müller I 416. Philochorus is cited as authority for this statement also by Hesychius and in Schol. Pind. Ol. xii 10.

προσημαίνοντ . . .] προσημαίνοντα GM **προσημαίνοντος** Γ⁸EP **προσημάναντος** Εν — **πάντα**] om. M — **ἀνέκειτο**] **ἀνέκειντο** Γ⁸EM — **ὡς φησι**] **ἰστορεῖ** M

711 ext. S a. v.] *καὶ πηδάλιον· καὶ τοῦτο παρα το ἡσιόδειον· αὐτίκα πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο· καὶ πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι* :—

712 int. a. v.] *ὀρέστης μανίαν προσποιούμενος ἐν τῷ σκότει τοὺς ἀνθρώπους ἀπέδυνεν* :

713 ext. S a. v.] *ἐν ἑλλάδι καιρῷ ἕαρος ἴκτινος φαίνεται· ὅτε κουρεύεται τὰ θρέμματα* .

714 *πέκτειν* ποκάζειν .

715 int. S ληιδάριόν τι] *θερίστριον· ἢ εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν* .

715 int. S πρίασθαι] *σημειωτέον ὅτι ἐν συστολῇ τὸ πρίασθαι* .

717 ext. S πῶτων] *μαντευσάμενοι γὰρ πῶτων ἐκ τῶν ὄρνεομάντων· οὕτως ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖτε* :—

719 int. S a. v.] *πάντα γὰρ οἰωνοὺς καλοῦσι καὶ τὰ μὴ ὄρνεα* .

721 int. S ξύμβολον] *ξύμβολον ὄρνιν· καὶ γὰρ ταῦτα ξυμβόλους ἐποίουν τὰ πῶτα συναντῶντα· ἐξ ἀπαντήσεώς τι προσημαίνοντ . . . ταῦτα δὲ πάντα δημῆτερι ἀνεκίετο· ὡς φησι φιλόχορος* :—

711 S πηδάλιον M [[*καὶ πηδάλιον*] καὶ πηδάλιον τότε REP καὶ πηδάλιον τῷ τε ναυκλήρῳ Γ] το] τὸν Γ—*αὐτίκα . . . κρεμάσασθαι*] om. M—*καὶ . . . κρεμάσασθαι*] om. RΓ—*δ'*] om. Γ⁸E—*εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ*] ὑπὲρ καπνοῦ εὐεργες Γ⁸ ὑπὲρ εὐεργὲς καπνοῦ Γ⁸v

712 S ὀρέστη RM [[*εἶτα δ' ὀρέστη* (add. *χλαίαν ὑφαίνειν* Γ) ΓΓEP] *προσποιούμενος*] ὑποκρινόμενος ΓEMP

713 S ἴκτινος M [[*ἴκτινος αὖ* Γ *ἴκτινος ἑτέραν ὄραν* R *ἴκτινος αὖ μετὰ ταῦτα φανείς* (om. *φανείς* EP) ΓEP] ἐν . . . *θρέμματα*] ὅτε κουρεύεται τὰ θρέμματα ἕαρος· *φαίνεται ἴκτινος ἐν τῇ ἑλλάδι* M—*ἐν*] *αντι του ἐν* R *ἐν τῇ* ΓEP—*καιρῷ*] om. RΓEP—*ἴκτινος φαίνεται*] *φαίνεται ἴκτινος* RΓEP—*κουρεύεται τὰ θρέμματα*] τὰ θρέμματα κουρεύεται Γ

714 Om. RΓM—*πέκτειν*) Γ *πέκειν*) Γ²E [[*πέκειν δὲ* P*] *ποκάζειν*] *ποκάζειν συμπλέκειν* Γ²

715 S ληιδάριον M [[*ληιδάριόν τι* Γ *ληιδάριον* REP καὶ *ληιδάριόν τι πρίασθαι* Γ] *θερίστριον*] Γ *θερίστριον* Γ²EΣ—*ἢ*] om. M—Γ² has also *ληιδάριον*] καὶ *αἰθερινὸν ἱμάτιον*

715 Om. Γ—S *πρίασθαι* M—*πρίασθαι*) E [[G*R*P*] *σημειωτέον* *ἔτι*] om. R *σημείωσαι δὲ ὅτι* P—*ἐν συστολῇ*] ἐν συστολῇ δὲ, εἶπεν R

717 S a. v. R S *ἐλθόντες* M [[*ἐλθόντες γὰρ ἐπ' ὄρνις* Γ *ἐλθόντες γὰρ πῶτων* ΓEP] *γὰρ*] om. R—*χωρεῖτε*] *χωρεῖτε* M

719 Om. ΓE—S *πάνθ* RM [[*ὄρνιν τε νομίζετε* ΓΓ⁸P] R gives the note twice.—*καλοῦσι*] *ἐκάλουν* Σ

721 Om. RΓ—S *ξύμβολον* M] *καὶ γὰρ . . . προσημαίνοντ . . .*] *ἐπειδὴ συμβόλους ἐποίουν τοὺς πῶτα συναντῶντας καὶ ἐξ ἀπαντήσεως προσημαίνοντας* Σ—*ξύμβολους*] *συμβούλους* Γ³P *συμβόλους* E—*τὰ*] τοὺς E—*συναντῶντα*] *ξυνατῶντα* ξυμβόλους· Γ⁸ *ξυνατῶντα* ξυμβόλους· EP *ξυνατῶντα* M—

θεράποντ' ὄρνιν: ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμέν τινας τῶν θεραπόντων 'καλλιποδας' λέγειν καὶ 'καλλοιωνίστους.'

ὄνον ὄρνιν: λέγεται γὰρ τι τοιοῦτον· ὡς συμβολικὸς ἐρωτώμενος περὶ ἀρρώστου εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα, ἀκήκοε δὲ ἐτέρου λέγοντος 'βλέπε πῶς ὄνος ὦν ἀνέστη· ὁ δὲ ἔφη 'ὁ νοσῶν ἀναστήσεται.'

723 ἡμᾶς: τοὺς ὄρνιθας.

724 μάντεσι Μούσαις: ὥστε χρῆσθαι ἡμῖν καὶ εἰς μουσικὴν καὶ εἰς μαντείαν, πολλὰ γὰρ τῶν ὄρνέων μουσικά.

725 αὔραις ὤραις: ὅτι καὶ ἀνέμους καὶ καιροὺς προσημαίνουσιν.

χειμῶνι θέρει: ταῖς τροπαῖς.

726 μετρίῳ πνίγει: συμμέτρῳ καύματι, λέγει δὲ 'τῷ ἔαρι.'

728 ὡσπερ ὁ Ζεὺς: 'νεφεληγερέτα' γάρ.

731 πλουθυγίαν: ἔμξε τὰ δύο 'δι' ᾧ' μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι, ἐκ τούτου ἔμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων.

732 γέλωτα: 'καὶ τὰς ἄλλας ἡδονὰς δι' ὧν γέλωσ ἐστὶ καὶ χορεῖαι καὶ εὐωχίαι.'

733 γάλα τ' ὄρνιθων: τοῦτο ἐν παροιμίᾳ ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων.

Suid. οἰωνοὶ and ὄνον ὄρνιν.

Suid. ὄνον ὄρνιν. — *συμβολικὸς*: one skilled in interpreting omens. — πῶς: ὡς Blaydes. — ὁ νοσῶν: ὄνος ὦν!

726 Suid. πνίγει μετρίῳ.

The note that follows, μακρόν, τὸ πνίγος, found only in V, was doubtless prefixed to 723 in the archetype to indicate the εἶδος of the parabasis which begins here, and in consequence of misunderstanding was subsequently transferred to πνίγει in 726. Similarly ἐπίρρημα is now found prefixed to 753 in R and Γ.

731 Suid. πλουθυγίαν. — Suidas has the proper lemma. The error in the MSS. was first pointed out by Dobree. — δι' ᾧ: Blaydes, διὸ MSS., δι' ὧν Suid.

732 Suid. πλουθυγίαν.

733 Suid. γάλα ὄρνιθων. Cf. Diog. Vind. ii 15.

730 S αὐτοῖς M [αὐτοῖς παισὶν GR παισὶ παίδων παισὶ Γ παίδων παισὶν EP] διὸ] διὸ δὲ ΓEP δι' ὧν Σ — μάλιστα οἱ ἄνθρωποι] οἱ ἄνθρωποι μάλιστα M — ἐμφαίνων] Γ² ἐμφαίνουσιν Γ ἐμφαίνει MP

732 Om. ΓMP — γέλωτα] Γ⁸ [γέλωτα R] ἐστὶ] ἔσται Σ — χορεῖαι καὶ] χορεῖαι καὶ θαλεῖαι G χορεῖαι καὶ εὐωχίαι REΣ χορεῖαι καὶ εὐωχίαι Γ⁸

733 S γάλα M [ἐν παροιμίᾳ] Γ² παροιμία Γ ἐκ παρ' ὀμιῆς R ἐν παροιμίαις M καὶ ἐν σφηξίν ἐν παροιμίᾳ δὲ P — πάντα] πάντων G — ὄρνιθων . . . παρέχομεν] om. R — ὄρνιθων] Γ om. P ὄρνιθα Γ²E τὰ ἀγαθὰ M — τοῦτο . . . ἔλαττον] τοῦτο. σπάμιον καὶ δυσεύρετον. M — τοῦτο] τοῦτο οὖν Γ τοῦτο φησὶ E — τῶν] om. G — ἔλαττον] om. EP ἔλα.. φησι Γ — φασι] om. M

721 ext. S a. v.] ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμεν τινὰς τῶν θεραπόντων καλλόποδας λέγειν καὶ καλλοιωνίστους:—

721 ext. et inf. S ὄρνιν] ὄνον ὄρνιν· λέγεται γὰρ τι τοιοῦτον· ὡς συμβολικῶς ἐρωτώμενος περὶ ἀρρώστου· εἶδεν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα· ἀκήκοε δὲ ἐτέρου λέγοντος· βλέπε πῶς ὄνος ὦν ἀνέστη· ὁ δὲ ἔφη· ὁ ὄνοσῶν ἀναστήσεται:—

723 R 61" ἦν οὖν) τους ὄρνιθας

724 ext. S a. v.] ὥστε χρῆσθαι ἡμῖν καὶ εἰς μουσικὴν καὶ εἰς μαντείαν· πολλὰ γὰρ τῶν ὄρνέων μουσικά:—

725 ext. S a. v.] ὅτι καὶ ἀνέμους καὶ καιροὺς προσημαίνουσιν:—

725 intm. ext. p. v.] ταῖς τροπαῖς·

726 int. a. v.] συμμέτρῳ καίματι· λέγει δὲ τῷ ἔαρι:—

726 μετρίῳ πνίγει) μακρὸν τὸ πνίγος

728 intm. ext. p. v.] νεφεληγερέτας γάρ·

730 inf. S παισὶν] ἔμιξε τὰ δύο· διὸ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι· καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπαυροῦσθαι· ἐκ τούτου ἐμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων:—

732 inf. S γελῶτα] καὶ τὰς ἄλλας ἡδονάς· δι' ὧν γέλως ἐστὶ καὶ χορεία καὶ

733 inf. S γάλα] γάλα τ' ὄρνιθων· τοῦτο ἐν παροιμίᾳ· ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων ὄρνιθων:— ἄλλως:— τοῦτο ἐπὶ τῶν σπανίων·

721 S a. v. R S θεράποντ' M [[θεράποντ' ὄρνιν GΓEP]] ἐπεὶ . . . τινὰς] ἐπεὶ τινὰς εἰώθασι M—εἰώθαμεν] Σ εἰώθασι Σν—καλλόποδας] καλλόπιδας G καλλίποδας R καλόποδας EMPΣ—λέγειν καὶ καλλοιωνίστους] καὶ καλλοιωνίστας λέγειν Γ—καλλοιωνίστους] Γ² καλοιωνίστους M καλοιωνίστους PΣ

721 S ὄρνιν M]] συμβολικῶς] Σ(cod. C) συμβολικός RPΣ(cod. A)—ἀρρώστου] ἀρώστου R—πτώματος] Γ πώματος Γ²—βλέπε] om. Σ βλέπει M—ὄνος ὦν] ὦν ὄνος E—ὦν ἀνέστη] ὄνον ἔσθει; M—ἀναστήσεται] add. καὶ ἀνέστη Σ

723 Om. VΓMP—ἡμᾶς) E]]

724 S χρῆσθαι M—μάντεσι) R [[μάντεσι Γ μάντεσι μούσαις EP]] καὶ] Γ² om. RΓ—καὶ . . . μουσικά] om. R—καὶ] Γ² om. Γ—γάρ] δὲ Γ—μουσικά] Γ τὰ μουσικά Γ²

725 Om. Γ—S αὔραις M—αὔραις) R ὦραις) Γ³ [[αὔραις G χεμῶνι P]] ὅτι καὶ] om. R

725 Om. GΓEMP—χεμῶνι, θέρει) R]]

726 Om. G—S πνίγει M—μετρίῳ πνίγει) R [[μετρίῳ πνίγει Γ—μετρίῳ δὲ πνίγει P*]] συμμέτρῳ] Γ² om. M τῷ RΓ—λέγει] λέπει R—τῷ ἔαρι] τὸ ἔαρ REP

726 Om. GRTEMP

728 Om. RΓM—ὥσπερ) Γ² [[ὥσπερ ὁ ζεύς P]] νεφεληγερέτας] νεφεληγερέτης Γ²EP

ἄλλως: τοῦτο ἐπὶ τῶν σπανίων ἔταπτον¹. 'τὰ σπάνια' οὖν φησι 'καὶ δυσσεύρετα τῶν ἀγαθῶν παρέξομεν.'

734 κοπιῶν ὑμῖν: 'ἐν πλησμονῇ γενόμενοι τῶν ἀγαθῶν ἀπειρηκέναι μέλλετε.'

737 Μοῦσα λοχμαία: τὴν ἑαυτῶν λέγει, οἶον 'λοχμίδα,' Δίδυμος (δὲ) ὅτι ἐγκεκρυμμένοι ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασι φωνεῖν.

ἄλλως: μέλος ὡς ὄρνιθος, οἰκείως (δὲ) 'λοχμαίαν' Μοῦσαν καλοῦσι· διὰ μέσου τὸ τῆς φωνῆς μίμημα καὶ ἐπιμίγνυσι τῷ τῆς ἀνθρωπείας. ἔστι δὲ τὸ ἐξῆς οὕτως· 'Μοῦσα λοχμαία ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω.'

739 μεθ' ἧς ἐγώ: ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ.

744 δι' ἐμῆς: ἀντὶ τοῦ 'τῶν ἀνθρώπων.'

γέννος ξουθῆς: τὰ γὰρ πλείστα τῶν ὄρνέων ξουθὰ φαίνεται.

745 Πανί: ἐπεὶ νόμος ὁ θεὸς καὶ ὄρειος, καὶ τῶν ὄρνέων δὲ ἐν ὄρεισιν αἱ διατριβαί.

746 σεμνᾶ τε μητρὶ: τῇ 'Ρέα.

748 ἔνθεν: 'ἀπὸ τῶν ἐμῶν ποιημάτων ὥσπερ ἡ μέλιττα ἀπεβόσκειτο.'

ἄλλως: ὄρνιθων, which precedes this word in VΓ (ὄρνιθα Γ²Ε) is doubtless trace of an original repetition of the lemma. — ἔταπτον: Dindorf. — οὖν φησι: the combination is sufficiently singular. Cf. Schol. 766, 807. In Schol. 767 simply οὖν. The normal expression is found in Schol. 768 φησὶν οὖν κτέ. It is clear that in none of these places the inferential force of οὖν belongs to the paraphrase. Whatever form the phrase takes, it signifies *he means, then, or so what he means is*.

734 Suid. γάλα ὄρνιθων.

737 Suid. λοχμαία Μοῦσα. — The first interpretation lays the stress on λοχμαία: the nightingale is the chorus's 'own Muse,' because the nightingale haunts the copses. The second interpretation (Didymus's) makes Μοῦσα the important word: this chorus invokes the nightingale, because it is a chorus of singing birds. λοχμίδα and φωνεῖν, each the last word in its clause, respectively point the contrast. This view assumes that Didymus's interpretation does not precisely agree with the other. Cf. the scholia on 43, 530, 704, etc.

μέλος ὡς ὄρνιθος: i.e. *here begins a 'bird-song.'*

739 ὁ λόγος . . . ποιητοῦ: *the poet speaks.*

744 ἀντὶ . . . ἀνθρώπων: *it is men, in fact, who are singing.*

745 The repetition of the note in V is instructive. It first occurs before 739 ff. and the scribe of G adopted as lemma κορυφαῖσι τ' ἐν ὄρειαις. The note interprets κορυφαῖς ἐν ὄρειαις Πανί, for Pan haunts not only pastures, but also mountains, and there too live birds. (Cf. the epithets φιλωπελτης, ὀρειάρχης, ὀρειώτης, montivagus, etc., applied to Pan, since in the heat of summer shepherds drive their flocks to the mountains.) νόμος, if sound, obviously sustains no relation to νόμους ('musical strains') of the text. Perhaps the collocation of Πανί and νόμους in the text suggested νόμος to some copyist and this word displaced another

ἔλαττον· τὰ σπάνια οὖν φασι καὶ δυσεύρετα τῶν ἀγαθῶν· παρέξομεν:—

734 intm. ext. p. v.] ἐν πλησμονῇ γενόμενοι τῶν ἀγαθῶν· ἀπειρηκέναι μέλλετε:·

737 107" sup. S a. v.] τὴν ἐαυτῶν λέγει· οἶον λοχμίδα· δίδυμος· ὅτι ἐγκεκρυμμένοι ἐν ταῖς λόχμαις· εἰώθασι φωνεῖν:— ἄλλως· μέλος ὡς ὄρνιθος οἰκείως λοχμαίαν μοῦσαν καλοῦσι· διὰ μέσου τὸ τῆς φωνῆς μίμημα· καὶ ἐπιμίγνυσι τὸ τῆς ἀνθρωπείας· ἔστι δὲ τὸ ἐξῆς οὕτως· μοῦσα λοχμαία ποικίλη· μεθ' ἧς ἐγὼ νόμους ἱεροῦς ἀναφαίνω·

Fol. 107". Vv. 738–770.

739 ext. a. v.] ἐπεὶ νόμιος ὁ θεὸς καὶ ὄρειος· καὶ τῶν ὀρνέων δὲ, ἐν ὄρεσιν αἱ διατριβαί:·

739 int. p. v.] ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ·

744 ext. a. v.] ἀντι τοῦ τῶν ἀνθρωπων:

744 int. p. v.] τὰ γὰρ πλείστα τῶν ἀνθρωπων ξουθὰ φαίνεται·

745 ext. a. v.] ἐπεὶ νόμιος ὁ θεὸς καὶ ὄρειος· καὶ τῶν ὀρνέων δὲ ἐν ὄρεσιν αἱ διατριβαί:·

746 R 62' int. S μητρι] τῆι ρέαι:

748 ext. a. v.] ἀπὸ τῶν ἐμῶν ποιημάτων ὥσπερ ἡ μέλιττα ἀπεβόσκετο·

φησὶ ΓΕΡ—παρέξομεν] παρέξομεν φησὶν Μ

734 Om. ΓΜ—s. v.) Γ⁸ [[κοπιᾶν ὑμῖν R κοπιᾶν P]] πλησμονῇ] πλεισμονῇ R—μέλλετε] φήσετε P

737 S μοῦσα Μ [[μοῦσα λοχμαία ΓΓΕ λοχμαία R—μοῦσαν δὲ λοχμαίαν P*]] τὴν . . . φωνεῖν] Γ² om. ΓΜ—τὴν . . . δίδυμος] ἢ R—οἶον λοχμίδα] om. P—ἐγκεκρυμμένοι] ἐνκεκρυμμένοι R ἐνκεκριμμένοι Γ²—εἰώθασι φωνεῖν] φωνεῖν εἰώθασιν Γ²E φωνεῖν εἰώθασι· ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ· P—ἄλλως] om. RΓEM μοῦσα λοχμαία P—μέλος] ἀντι τοῦ μέλος R—ὄρνιθος] ὄρνιθες Γ ὀρνίθων RΓ²EP—τὸ τῆς] τῷ τῆς EP—ἀναφαίνω] om. E

739 Om. RΓEMP [[κορυφαῖσι τ' ἐν ὄρειαις G]]

739 Om. ΓMP—S ποικίλη Γ²] ἀπὸ] ὡς ἀπὸ R

744 Om. GRΓMP—γένυος] Γ⁸E]]

744 Om. ΓΜ—μελέων] Γ⁸ [[ξουθῆς δὲ εἶπε παρόσον P*]] γὰρ] om. P—ἀνθρωπων] ὀρνέων Γ⁸P ὀρνίθων E

745 Om. ΓΓ—S πανὶ Μ—πανὶ] Γ⁸ [[πανὶ νόμους ἱεροῦς R πανὶ νόμους P]] ἐν ὄρεσιν] ἔνρεσιν R

746 Om. VGFM—σεμνῶ] E [[σεμνῶ δὲ μητρι P*]]

748 Om. ΓΜ—S a. v. 749 R—ἐνθεν] E [[ἐνθεν ὥσπερ R ἐνθεν P]] ἀπὸ . . . ἀπεβόσκετο] καὶ ἀφ' οὗ ἤγουν ἀπὸ τῶν χορευμάτων Γ²—ἠ] om. EP

reading. Qu. ἐπεὶ νηπαῖος ὁ θεός? Cf. Schol. Nub. 144, ναπαίου' Ἀπόλλωνος.

749 Φρύνιχος: τραγωδοποιὸς ὃς ἐπὶ μελοποιαῖς ἐθαυμάζετο. τέσσαρες δὲ ἐγένοντο Φρύνιχοι· ὁ μὲν εἷς οὗ νῦν μνημονεύει, Πολυφράδμονος παῖς, ποιητῆς ἡδῦς ἐν τοῖς μέλεσιν· ὁ ἕτερος Χοροκλέους παῖς, ὑποκριτῆς· τρίτος Φρύνιχος ὁ κωμικός, οὗ μέμνηται Ἑρμιππος ἐν Φορμοφόροις ὡς ἀλλότρια ὑποβαλλομένου ποιήματα· τέταρτος δὲ ἐστὶν Ἀθηναῖος τὸ γένος, ὁ στρατηγῆσας τὰ περὶ Σάμον καὶ Ἀστυάχῳ προσθέμενος, ἐπιχειρήσας δὲ καὶ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει· περὶ ὧν ἐν τοῖς Βατράχοις ἰκανῶς εἰρήκαμεν.

753 εἰ μετ' ὀρνίθων: 'εἰ μετ' ὀρνίθων τις ἡδέως βούλεται διάγειν τὸ λοιπόν, ὡς ἡμᾶς ἐλθέτω.'

755 τῷ νόμῳ: νόμον νῦν οὐ πάντως τὸν γεγραμμένον φησὶν ἀλλὰ τὸ ἔθος.

759 αἶρε πλήκτρον: ὄπλον ἀμυντήριον· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων, κἀκένοι γὰρ ἔχουσι πλήκτρα ἐν οἷς μάχονται, ἃ ἡμεῖς 'κέντρα' λέγομεν 'τῶν ὀρνίθων,' ἐκένοι 'πλήκτρα'· πλήκτρα δὲ εἰσι τὰ ἔμβολα τὰ χαλκὰ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων.

761 ἀτταγᾶς: ὁ ἀτταγᾶς καταστικτός ἐστι ποικίλοις πτεροῖς.

762 Σπινθάρον: Σπίνθαρος κωμωδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρύξ, φρυγίλος δὲ ὄνομα ὀρνέου. ὡς Φρύξ δὲ καὶ ὁ Φιλήμων κωμωδεῖται.

764 καὶ Κάρ: προείπομεν ὅτι ξένος οὗτος, πολλαχοῦ δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμωδεῖται. νῦν δὲ ὅτι Κάρ.

749 Πολυφράδμονος: for the Attic spelling, cf. CIA II 977 a. — Ἀθηναῖος τὸ γένος: Ἀθηναίων στρατηγός is suggested by Rutherford. — ἐν τοῖς Βατράχοις: 13, 688, 910, 1298 f.

759 Suid. αἶρε πλήκτρον. Cf. Suid. πλήκτρον.

761 Suid. ἀτταγᾶς. — The note occurs in U. — οὗτος παρ' ἡμῶν in Γ (cf. the order of words in E) is an intrusion from the text. Suidas and the Princesps omit the words.

762 Suid. Σπίνθαρος, Φρύξ μηδέν, and φρυγίλος ὄρνις.

764 καὶ Κάρ: a hidden lemma in V (ὡς κάρ). The note in Suidas s. v. φρυγίλος ὄρνις is even worse confused. Γ⁸EP make the lemma Ἐξηκεστίδης. — προείπομεν: cf. Schol. 11. πολλαχοῦ that precedes προείπομεν in Γ⁸EP is not sound; it contradicts the fact, and was probably induced by the following πολλαχοῦ.

οὗτος P — φρυγίλος . . . κωμωδεῖται] ἔτι δὲ καὶ ὁ φιλήμων P — φρυγίλος διέ] φρυγίλος (as lemma) Γ — φρυγίλος ὄρνις (as lemma) E — διέ] om. ΓM — ὄνου ὀρνέου] νέος φρυγίλος E — ὄνου] ὄνομα GRΓMΣ — ὀρνέου] ὀρνιθος M — ὡς . . . κωμωδεῖται] om. R — ὡς . . . ὅ] ὁ δὲ G — ὡς κάρ . . . καὶ καρ] om. Γ — ὡς κάρ] om. Γ⁸M, but S ἐξηκεστίδης Γ⁸ S δὲ (764) M καὶ καρ R ἐξηκεστίδης (as lemma) EP — πρὸ εἴπομεν] πρὸς ὃ εἴπομεν R M προείπομεν R M πολλαχοῦ προείπομεν Γ⁸EP — ξένος] γέγονεν M — καὶ] δὲ καὶ Γ⁸EMP — τοῖς ἄλλοις] ἄλλοις G

749 int. p. v.] φρύνιχος. τραγωδοποιός. ὡς ἐπι μελοποιίαις ἐθαυμάζετο. δ' ἐγένοντο φρύνιχοι. ὁ μὲν εἰς. οὐ μνημονεύει πολυφράδομος παῖς. ποιητῆς ἡδὺς ἐν τοῖς μέλεσι. ὁ ἕτερος χοροκλέους παῖς. ὑποκριτῆς. τρίτος. φρύνιχος ὁ κωμικός. οὐ μέμνηται ἔρμιππος ἐν φορμοφόροις. ὡς ἀλλότρια ὑποβαλλομένου ποιήματα. τέταρτος δέ ἐστιν ἀθηναῖος τὸ γένος. ὁ στρατηγῆσας τὰ περι σάμον καὶ ἀστυόχῳ προσθήμενος ἐπιχειρήσας δὲ καὶ τῆι τοῦ δήμου καταλύσει. περι ὧν ἐν τοῖς βατράχοις ἰκανῶς εἰρήκασι:—

753 Γ 128'' ext.] εἰ μετ' ὀρνίθων:—εἰ μετ' ὀρνίθων τίς ἡδέως βούλεται διάγειν τὸ λοιπὸν ὡς ἡμᾶς ἐλθέτω:—

755 R 62' κρατούμενα) νόμιμον νῦν τὸ ἔθος.

759 ext. S a. v.] αἶρε πλήκτρον. ὄπλον ἀμυντήριον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρονύων. κακένοι γὰρ ἔχουσι πλήκτρα ἐν οἷς μάχονται. ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκείνοι πλήκτρα. πλήκτρα δὲ εἰσι τὰ ἔμβολα τὰ χαλκᾶ. τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρονύων:—

761 Γ 128'' ext.] ἀτταγᾶς:—ὁ ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν κατάστικτος ἐστὶν ποικίλοις πτεροῖς:—

762 108' ext. p. v. 782] σπινθάρου. σπίνθαρος κωμωδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ φρυξί. φρυγίλος δὲ ὄνον ὀρνέου. ὡς φρυξί δὲ καὶ ὁ φιλήμων κωμωδεῖται. ὡς κάρ πρὸ εἶπομεν. ὅτι ξένος οὗτος πολλαχοῦ. καὶ παρα τοῖς ἀλλω

749 S φρύνιχος M [[φρύνιχος] φρύνιχος ἀμβροσίων ΓΕΡ] τραγωδοποιός] om. EP τραγωδίας ποιητῆς R οὗτος τραγωδοποιός Γ—δ] add. δὲ MP—ὁ μὲν εἰς . . . ἰκανῶς εἰρήκασι] om. M—οὐ] οὐ νῦν RΓΕΡ—τρίτος. φρύνιχος] Γ² τρίτος Γ—ὁ] om. G—ἔρμιππος] Γ² om. Γ—δέ] om. R—ἐστὶν] Γ² om. Γ—καὶ ἀστυόχῳ προσθήμενος . . . ἰκανῶς εἰρήκασι] om. R—προσθήμενος] προσθήμενος Γ—καὶ] om. P—τοῦ] Γ ἄδου? Γ²—εἰρήκασι] Γ εἰρήκαμεν ΓΓ²EP

753 Om. VGR—S μετ' M] ἡδέως . . . διάγειν] διάγειν βούλεται ἡδέως EP

755 Om. VΓΓ—S νόμω Γ⁸ S τῶ M—ἴσα γὰρ) Γ³ νόμω) E [[τῶ νόμω P] νόμιμον . . . ἔθος] νόμον νῦν οὐ πάντα τὸν γεγραμμένον φησὶ ἀλλὰ τὸ ἔθος Γ⁸EP νόμον ἐνταῦθα. οὐ πάντως τὸν γεγραμμένον φησὶν. ἀλλὰ τὸ ἔθος M

759 S αἶρε M [[αἶρε πλήκτρον] αἶρε πλήκτρον εἰ μάχει (Γ² ἐν μάχῃ Γ εἰ μάχῃ) E) ΓΕΡ] ὄπλον] πλήκτρον ὄπλον ΓΕΡ—ἀμυντήριον] ἀμυντήριον E—πλήκτρα] πλήκτρον Γ—τῶν . . . πλήκτρα] om. M—ἐκείνοι] οἱ δὲ Σ—εἰσι] ἐστὶ M—τὰ . . . χαλκᾶ] om. Σ ἔμβολα χαλκᾶ P—ἀλεκτρονύων] ἀλεκτρονύων τὰ χαλκᾶ Σ

761 Om. VGRM—ἀτταγᾶς) E] οὗτος παρ' ἡμῖν] om. Σ γὰρ P—παρ' . . . ἐστὶν] κατάστικτος ἐστὶ παρ' ἡμῖν E

762 S σπινθάρου G S φρυγίλος M—σπινθάρου) E [[σπινθάρου] μηδὲν ἦρτον σπινθάρον G] σπίνθαρος . . . φρυξί] om. M—σπινθαρος] om. ΓΕ

765 **φυσάτω πάππους**: Εὐφρόνιος φησι πάππον ὄρνεόν τι εἶναι· πρὸς τὸ ὄνομα οὖν παίξει, ὅτι 'εἰ ἀναβάς τις πρὸς ἡμᾶς γεννήσει πάππους, ἔξει ἀποδεικνύει φράτορας,' ὃ ἐστι συγγενεῖς· οἱ γὰρ εὐθνηόμενοι ὡς ξένοι ὀφείλουσι τοὺς ἰδίους πάππους ἀποδεικνύει ἐκ φρατρίας ἄνωθεν ὄντας. Καλλίμαχος οὐκ ἀναγράφει τὸν πάππον.

φανοῦνται φράτορες: τρίτη μοῖρά ἐστι τῆς φυλῆς ἢ φρατορία, ἣν τινες τριττὸν λέγουσιν⁷.

766 **εἰ δ' ὁ Πισίου**: οὐδὲν σαφὲς ἔχομεν οὔτε τίς ὁ Πισίου οὔτε περὶ τῆς προδοσίας, ὅτι δὲ τῶν λίαν πονηρῶν ἐστὶ δηλοῖ Κρατίνος ἐν 'Χείρωσι', 'Πυλαίᾳ', 'Ἔρωσι'. εἴη δ' ἂν τι συμπεραχῶς τοῖς Ἐρμοκοπίδαις ὁ Πισίου, οἷτινες ὡς Φιλόχορος φησιν ἐπὶ Χαβρίου θάνατον κατεγνώσθησαν καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐστηλιτεύθη καὶ ἐδημεύθησαν, καὶ τῷ κτείναντι κατ' ἄνδρα ἐκηρύχθη τάλατον.

ἄλλως: οἱ μὲν τὸν Πισίαν εἶνα τῶν Ἐρμοκοπίδων εἶναι, οἱ δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἐτηροῦντο δὲ οὗτοι ὅπως 'ἀποδοῖεν' τῆς περικοπῆς τιμωρίαν. 'εἰ' οὖν φησιν 'ὁ υἱὸς Πισίου ὁμοιος βούλεται εἶναι τῷ πατρὶ, γενέσθω πέρδιξ πανούργος.' Κρατίνος 'Χείρωσι'·

"καὶ πρῶτον⁷ μὲν παρὰ ναυτοδικῶν ἀπάγω τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ,"

Πισίαν, Ὀσφύωνα, Διτρέφη.

765 **γεννήσει**: U, anticipating Bothe, who proposed *γεννήσει πάππους* for the vulgate *γενήσεται πάππος*. Rutherford *γενήσεται πάππους*. — **ὀφείλουσι . . . ἄνωθεν ὄντας**: *have to prove that their proper ancestors belonged to a phratry by descent*. The reading in RΓEM is ἐκ τε φρατρίας, for which Bothe proposes ἐκ τῆς φρατρίας. But if this reading is adopted the meaning probably is *have to identify their grandfathers and prove that these belonged* etc. — **ἀναγράφει**: M, anticipating Bentley's correction of the vulgate. Cf. Schol. 1181. M. Schmidt would read Καλλίμαχος· οὐκ ἀναγράφω τὸν πάππον.

ἣν τινες τριττὸν λέγουσιν: for the correction (οὐστίνως τριτοῦς λέγει V), cf. Steph. Byz. φρατρία· ἐξ ἧς οἱ φράτορες λέγονται οἱ ἐκ τῆς φρατρίας τῆς αὐτῆς ὄντες . . . ἣν τινες τριττὸν λέγουσιν. The mistaken identification of φρατρία and τριττός occurs frequently in the lexicographers. Cf. Harp. *γεννήται*, Suid. *γεννήται* and φράτορες, with Harp., Suid., τριττός.

766 **Χείρωσι, Πυλαίᾳ**: Dindorf, here and below. — **Φιλόχορος**: Müller I 402. — **Χαβρίου**: i.e. Χαρίων. See note on Argument III. — **θάνατον**: *θανάτω* ΓEMP, *θανάτου* Siebelis. — **ἐδημεύθησαν**: EM. The singular *ἐδημεύθη* (VT) involves the ellipsis of τὰ χρήματα, but this is harsh after τὰ ὀνόματα ἐστηλιτεύθη.

ἀποδοῖεν: MSS. ἂν δοῖεν. — **Χείρωσι**: M. II 152; K. I 83. — **πρῶτον**: Porson. *πρῶτα μὲν* (οὖν) Meineke. — **ναυτοδικῶν**: *ναυτοδικας* Blaydes. — **Πισίαν, Ὀσφύωνα, Διτρέφη**: Hanow first suggested that the names were not part of the quotation but were added by the commentator, and Dindorf compares Schol. Nub. 1001, where after quoting scurrilous verses from Eupolis's *Demi* against the sons of Hippocrates the scholiast adds τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς. It should also be noted that Suidas s. v. *νεῦττιον* gives the names in the nominative, Πισίας, Ὀσφύων, Διτρεφῆς. Futile attempts have been made

κωμωδείται· νῦν δὲ ὅτι καὶ καρ· τρίτη μοῖρα δὲ εἰσὶ τῆς φυλῆς ἢ φρατορία οὐστίνας τριτοὺς λέγει : —

765 ext. et inf. S a. v.] **φυσάτω πάππους· εὐφρόνιος φησι πάππον ὄρνεόν τι εἶναι· πρὸς τὸ ὄνομα οὖν παίζει· ὅτι εἰ ἀναβάς τις πρὸς ἡμᾶς γενήσεται· πάππους ἕξει ἀποδεικνύει φράτορας· ὃ ἔστι συγγενεῖς· οἱ γὰρ εὐθυνόμενοι ὡς ξένοι· ὀφείλουσι τοὺς ἰδίους πάππους ἀποδεικνύει· ἐκ φατρίας ἄνωθεν ὄντας· καλλίμαχος οὐκ ἀναγράφω τὸν πάππον : —**

766 inf. S a. v.] **εἰ δ' ὁ πισίου· οὐδὲν σαφὲς ἔχομεν· οὔτε τις ὁ πισίου· οὔτε περι τῆς προδοσίας· ὅτι δὲ τῶν λίαν πονηρῶν ἔστι· δηλοῖ κρατίνος ἐν χεῖροσι πυλαίαις ὤραις· εἷη δ' ἂν τι συμπεπραχὸς τοῖς ἐρμολοκίπιδαις ὁ πισίου· οὔτινες ὡς φιλόχορος φησι ἐπὶ χαβρίου θάνατον κατεγνώσθησαν· καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐστηλιτεύθη καὶ ἐδημεύθη· καὶ τῷ κτείναντι [108' sup. et ext.] κατ' ἄνδρα ἐκνήρχθη τάλαντον :· ἄλλως : — οἱ μὲν τὸν πισίαν ἔνα τῶν ἐρμολοκίπιδων εἶναι· οἱ δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ἐτηροῦντο δὲ οὗτοι· ὅπως ἂν δοίεν τῆς περικοπῆς τιμωρίαν· εἰ οὖν φησι ὁ υἱὸς πισίου· ὅμοιος λέγεται εἶναι τῷ πατρι· γενέσθω πέρδιξ πανούργος· κρατίνος χεῖροσι καὶ πρῶτα μεν παρα ναυτοδικῶν ἀπάγω τρία κνώδαλα ἀναιδῆ πισίαν· ὀσφύωνα· διυτρεφῆ·**

τοῖ ἄλλοις R τοῖς ἄλλοις Γ⁸EMP—**ὅτι καὶ καρ**] **οτι καρ** RΓ⁸EP—**τρίτη . . . λέγει**] om. RΓM S φανοῦνται Γ⁸ φανοῦνται φράτορες) E—**τρίτη**] τρίτη δὲ GP—**δὲ**] om. GΓ⁸EP—**εἰσὶ**] ἔστι GΓ⁸EP—**φυλῆς**] φιλίας G—**τριτοὺς λέγει**] om. Γ⁸—**τριτοῦς**] τριτων EP

765 S **φυσάτω M**] **γενήσεται πάππους**] **γενήσεται πάππος EP—γὰρ**] om. R—**ὡς ξένοι**] om. M—**ἀποδεικνύει**] Γ **ἐπιδεικνύει** Γ²EP—**ἐκ φατρίας**] **ἐκ τε τριας R** **ἐκ τε φρατρίας** (φρατορίας M) ΓEMP—**ἀναγράφω**] **ἀναγράφει M**

766 S **πισίου M**] [**εἰ δ' ὁ πισίου**] add. **προδοῦναι EP**] **οὐδὲν . . . ἄλλως**] om. R—**οὔτε**] om. P—**τις ὁ πισίου**] **τῆς ὀπίσου Γ** **τῆς ὀπισίου M—ὅτι**] **ἔτι M—πυλαίαις**] om. M **πολυαι Γ** **πολυαις Γ²--ὤραις**] om. M—**τι**] Γ² **τις ΓM—ὁ πισίου**] **ὀπίσου Γ** **ὀπισίου M—φιλόχοος φησι**] **φησι φιλόχορος M—χαβρίου**] **χαυρίου M—θάνατον**] **θανάτω Γ** **θανάτω τε EMP—τὰ ὀνόματα**] **τῷ ὀνόματι M—ἐστηλιτεύθη**] **ἐστηλιτεύθησαν MP—καὶ ἐδημεύθη**] om. P **καὶ ἐδημεύθησαν EM—κτείναντι**] **κτείνοντι M—ἄλλως . . . τιμωρίαν**] Γ⁸ om. Γ—**ἔνα**] **ἔνα εἶναι R—εἶναι**] om. RM—**οἱ δὲ . . . τιμωρίαν**] om. R—**ἐτηροῦντο . . . διυτρεφῆ**] om. M—**ἐτηροῦντο**] **ἕτεροι δὲ ἐτηροῦντο E—οὖν**] **μεν οὖν G—ὁ**] om. G—**πισίου**] Γ **αὐτοῦ τοῦ πισίου Γ⁸EP—λέγεται**] **φαίνεται εἶναι erased V** **γραφεται βούλεται Vmarg.** **βούλεται RΓEP—πατρι . . . πανούργος**] **πατρι : — πέρδιξ γενέσθω· πέρδιξ G—κρατίνος . . . διυτρεφῆ**] om. R—**παρα ναυτοδικῶν**] **περὶ αὐτοδικῶν G—ἀπάγω**] **ἀπάγων E—τρία . . . διυτρεφῆ**] **τρία κνώδαλα ἀναιδῆ, Πισίας, Ὀσφύων, Διυτρεφῆς Σ—διυτρεφῆ**] **σιυτρεφῆ G**

by G. Hermann and Fritzsche to reduce the names to anapaestic rhythm ; Bergk even supposes that they constitute a rhythm consisting of cretic and glyconic, added to the anapaestic tetrameter.

767 τοῦ πατρὸς νεώττιον: ὡς καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοιούτου ὄντος, ('ἐκπερδικίσαι' δὲ) ἀποδρᾶναι, ἀπὸ τῆς τοῦ 'πέρδικος' πανουργίας.

εἰς (τὸ) αὐτό: ὁ πέρδιξ πανουργία ἐξαπατᾷ τοὺς θηρευτάς. 'εἰ' οὖν 'καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ βούλεται ὁμοίως αὐτῷ γενέσθαι, πέρδιξ γενέσθω ὁμοίως τῷ πατρί.'

768 ἐκπερδικίσαι: διὰ τὸ 'πέρδικα αὐτὸν γενέσθαι'. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς πέρδικας καταλαμβάνομένους ὑπ' ἀνθρώπων μηχανᾶσθαι τοιαύτην σωτηρίαν· λαμβάνοντες γὰρ κάρφη τοῖς ποσὶν ὑπτίους ἑαυτοὺς ῥίπτουσι καὶ οὕτως ἐπικαλύπτουσι καὶ ἐκκλίνουσιν.

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ φυγεῖν, διαβάλλει δὲ ὡς κατεγνωσμένον ἐπὶ προδοσίᾳ καὶ φυγῇ ζημιωθέντα. οἱ δὲ πέρδικες πανούργοι ὄντες εὐχερῶς διαδιδράσκουσι τοὺς θηρευτάς, πολλάκις ὑπτιοὶ γενόμενοι καὶ ἐπιβάλλοντες ἑαυτοὺς κάρφη. φησὶν οὖν ὅτι 'καὶ παρ' ἡμῖν γενόμενος δύνатаί πάλιν φυγεῖν.'

ἄλλως: ἐξάγων τοὺς νεοσσοὺς ὁ πέρδιξ εἰς κατανομήν ἐπὶ ἀνθρωπῶν ἴδη συρίζει, οἱ δὲ ὑπτίους ἑαυτοὺς τιθέασιν ὡς μηδὲ ψηλαφῶντά τινα ἐπιγνῶναι· εἶτα ὀλίγον παρελθόντος τοῦ ἀνδρὸς πάλιν συρίζει ὁ πατήρ, οἱ δὲ ἐξίπτουσι. τοῦτο οὖν ἐστὶ τὸ ἐκπερδικίσαι.

ἄλλως: Δίδυμος ἐν τῷ περὶ διεφθορίας λέξεως οὕτως· "ἐπὶ ἴδη τὸν θηρευτὴν ἢ πέρδιξ προκαλινδείται αὐτοῦ ἐπισπωμένη πρὸς ἑαυτήν, ὡς δὲ γίνεται περὶ τὸ ἀγρεύσει αὐτήν οἱ νεοσσοὶ φεύγουσιν, εἶτα καὶ αὐτὴ διαδρᾶσα ὕστερον αὐτοὺς συνάγει."

767 ὡς καὶ . . . πανουργίας: the vulgate does not admit a reasonable interpretation. In support of the corrections, cf. Suid. ἐκπερδικίσαι· τὸ διαδρᾶναι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν περδίκων, πανούργων ὄντων. Ζον. ἐκπερδικίσαι· διαδρᾶναι πανούργων· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περδίκων, πανούργων γὰρ τὸ ζῆλον καὶ διαδιδράσκει τοὺς θηρευτάς. Cf. also Hesych. ἐκπερδικίσαι; Apost. vi 96 = Diog. ii 57 (where ἀποδρᾶναι occurs).

ὁ πέρδιξ . . . τῷ πατρί: the form that the note assumes in V (cf. the other MSS.) is noteworthy. The authority of Γ is lacking in determining one's choice of reading. R here agrees with the later MSS.

768 διὰ τὸ . . . γενέσθαι: i.e. the use of the word ἐκπερδικίσαι is suggested by πέρδιξ γενέσθω in 767.

τιθέασιν: M, anticipating Dindorf's correction. — τινα ἐπιγνῶναι: τιν' ἀν ἔτι γνῶναι Blaydes.

ἐπισπωμένη πρὸς: ἐπισπωμένη (ὡς) πρὸς Wright.

771 For the note in V, see 766 at the end.

ὁ G — προκαλινδείται] προκυλινδείται P — ἐπισπωμένης] ἐπισπώμενος G ἐπισπωμένη Γ⁸EP — ἑαυτήν] ἑαυτὸν G — οἱ] ὁ G — νεοσσοὶ] νεοττοὶ Γ⁸ — αὐτή] αὐτὰς G — διαδρᾶσαι] διαδιδράσκει G διαδιδράσκει Γv διαδρᾶσα Γ⁸EP — συνάγει] συνάγων G

771 Om. GRΓEMP

767 ext. et extm. ext. S πατρος] τοῦ πατρος νεώττιον: ὡς καὶ τοῦ πατρος αὐτοῦ τοιοῦτου ὄντος, ἀποδράναι ἀπο τῆς τοῦ πατρος πανουργίας:— εἰς αὐτό: ὁ πέρδιξ· πανουργία ἐξαπατᾷ τοὺς θηρευτας· εἰ οὖν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ βούλεται ὁμοίως αὐτῷ γενέσθαι· πέρδιξ γενέσθω ὁμοίως τῷ πατρι

768 108' ext. et inf.] ἐκπερδικίσαι:— διὰ τὸ πέρδικα αὐτὸν γενέσθαι· εἶρηται δὲ ἀπο τοῦ τοὺς πέρδικας καταλαμβανομένους ὑπ ἀνθρωπων· μηχανᾶσθαι τοιαύτην σωτηριαν· λαμβάνοντες γὰρ κάρφη τοῖς ποσίν· ὑπτίους ἑαυτοὺς ῥίπτουσι καὶ οὕτως ἐπικαλύπτουσι καὶ ἐκκλίνουσιν: ἄλλως· ἀντι τοῦ φυγεῖν· διαβάλλει δὲ ὡς κατεγνωσμένον ἐπὶ προδοσίᾳ καὶ φυγῇ ζημιωθέντα· οἱ δὲ πέρδικες πανοῦργοι ὄντες εὐχερῶς διαδράσκουσιν τοὺς θηρευτας φησι οὖν ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν γενόμενος δύναται πάλιν φυγεῖν: ἄλλως: ἐξάγων τοὺς νεοσοῦς ὁ πέρδιξ· εἰς κατανομήν· ἐπὶ ἀνθρωπων ἴδη· συρίζει· οἱ δὲ ὑπτίους ἑαυτοὺς τιθεῖσιν ὡς μηδε ψηλαφῶντα τινα ἐπιγνώναι· εἶτα ὀλίγον προελθόντας τοῦ ἀνδρὸς πάλιν συρίζει ὁ πατηρ οἱ δὲ ἐξήπταται· τοῦτο οὖν ἐστι τὸ ἐκπερδικίσαι: ἄλλως: δίδυμος ἐν τῷ περι διεφθορυίας λέξεως· οὕτως ἐπὶ ἴδη τὸν θηρευτὴν ἢ πέρδιξ προκαλινδείται αὐτοῦ· ἐπισπωμένως προς ἑαυτὴν ὡς δὲ γίνεται περι τὸ αγρευσαι αὐτὴν οἱ νεοσοὶ φεύγουσιν εἶτα καὶ αὐτὴ διαδράσαι ὑστερον αὐτοὺς συνάγει:—

Fol. 108'. Vv. 771-803.

771 intm. ext. p. v.] πίσιαν ὁσφύωνα διτρεφή:

767 S πατρός Γ² S βούλεται M [[τοῦ πατρος νεώττιον] ἐκπερδικίσαι R νεώττιον Γ] ὡς . . . αὐτο] om. R—καὶ] om. Γ—εἰς αὐτό . . . τῷ πατρι] om. Γ—εἰς αὐτό] om. M ἄλλως ΓΓ²EMP—ὁ πέρδιξ . . . θηρευτας] πανοῦργον δὲ ὄρνειον ὁ πέρδιξ· ὅπερ ἐξαπατᾷ τοὺς αὐτοὺς θηρεύοντας M—πανουργία . . . θηρευτας] ὄρνειον πανοῦργον ὅπερ ἐξαπατᾷ τοὺς θηρεύοντας· αὐτό· RΓ²EP—οὖν] οὖν φησι RΓ²EMP—ὁ] om. Γ²—βούλεται . . . γενέσθαι] τοιοῦτος βούλεται γενέσθαι RΓ²EMP

768 S ἐκπερδικίσαι M [[R*]] διὰ . . . φυγεῖν: ἄλλως] om. M—διὰ . . . πέρδικας] om. R—τοὺς] Γ² om. Γ—καταλαμβανομένους . . . τοιαύτην] καταλαμβανόμενοι· ὑπο τῶν ἀνθρωπων· μηχανῶνται· οὕτω την R—ὑπ] ὑπὸ ΓΕ—λαμβάνοντες] Γ⁸ λαμβάνουσι Γ—γάρ] om. R—ἑαυτοὺς] ἑαυτὰς G—οὕτως] οὕτω R—ἐκκλίνουσιν] ἐγκλίνουσιν Γ—ἄλλως . . . συνάγει] om. R—ἄλλως] εἰς τὸ αὐτό EP—ὡς] καὶ Γ—ἐπὶ προδοσίᾳ] om. P—διαδράσκουσιν] διαδιδράσκουσιν ΓΓEP—φησι οὖν . . . συνάγει] om. Γ—φησι οὖν] πολλὰκις ὑπτιοὶ γενόμενοι καὶ ἐπιβάλλοντες ἑαυτοῖς κάρφη· φησὶ οὖν Γ⁸EP—φυγεῖν] φεύγειν Γ⁸P—ἄλλως . . . ἐκπερδικίσαι] om. G—ἐξάγων . . . πέρδιξ] ἐκφυγεῖν καὶ γὰρ ἐξάγων ὁ πέρδιξ εἰς νεοσοῦς M—τιθεῖσιν] τιθεῖσιν M—εἶτα . . . ἐξήπταται] εἶτα πα παρελθόντος πάλιν συρίζει· καὶ ἐξήπτανται M—προελθόντας] προελθόντος Γ⁸EP—ἐξήπταται] ἐξήπτανται Γ⁸EP—ἄλλως . . . συνάγει] om. M—ἄλλως] εἰς τὸ αὐτό Γ⁸EP—διεφθορυίας] διεφθορυίας G—ἡ]

772 κρέκοντες: ἀντὶ τοῦ 'ἤχουντες,' διὰ γὰρ τῆς τῶν πτερύγων κινήσεως ὕμνον τὸν Ἀπόλλωνα.

774 παρ' Ἐβρον: Ὁράκης, ποταμὸς τὰ ρεύματα ἔχων ἐκ Ῥοδόπης τοῦ Ὁρακικοῦ ὄρους. ἐν δὲ τοῖς ποταμοῖς ποιοῦνται τὰς διατριβὰς τὰ ὄρνεα.

778 κύματά τ' ἔσβησε: οἶον 'ὑπὸ τῆς εὐαερίας λήξις κυμάτων ἐγένετο,' τοῦ γὰρ ἀέρος 'εὐδεινοῦ' ὄντος καὶ ἡ θάλασσα ἡσύχασεν.

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ 'ἡσύχασεν ἡ θάλασσα κυμαίνουσα κατακλουμένη.'

780 ἐπεκτύπησ': ἀντὶ τοῦ ἐκτύπησε.

781 ἀνακτας: τοὺς θεοὺς, ἔνθεν καὶ 'ἀνάκτορα,' τὰ ἱερά.

783 ἐπωλόδωξαν: εὐφήμησαν.

787 τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν: ὡς μακρῶν ὄντων τούτων.

790 εἰ τε Πατροκλείδης: δοκεῖ ὁ Πατροκλείδης πολιτικὸς εἶναι καὶ λόγιος, ἄλλως δὲ κατασχρημῶν τῶν στρωμάτων, διὸ καὶ 'Χεσᾶς' ἐλέγετο.

791 ἐξίδισεν: ἐξετίλησεν, ἀπεπάτησεν.

793 εἰ τε μοιχεύων: ἀντὶ τοῦ 'μοιχὸς ὅστις ὦν ὑμῶν.'

794 ἐν βουλευτικῷ: οὗτος τόπος (τις) τοῦ θεάτρου ἀνειμένος τοῖς βουλευταῖς ('βουλευτικόν' <καλούμενος>), ὡς καὶ ὁ τοῖς ἐφήβοις 'ἐφηβικόν.'

795 παρ' ὑμῶν: ἐκ τοῦ θεάτρου.

772 Suid. κρέκω. — ὕμνον τὸν Ἀπόλλωνα: the text (772) reads ἱακχον Ἀπόλλω. R alone has ἤλιον for Ἀπόλλωνα.

774 Suid. Ἐβρος.

778 εὐδεινοῦ: Junta II. Cf. Choeroboscus in Cramer, *An. Ox.* II 207: εὐδεινός· εἰ, ὡς ποθεινός· εὐδεινότερος γὰρ τοῦ συγκριτικοῦ. Cf. Suid. εὐδεινός; Hesych. εὐδινά. κατακλουμένη: κατακτρουμένη Victorius, but cf. Hesych. κατακλουόμενοι· ἐξοστρόμνοι ('oestro liberati' Hemsterhuys), καταθελγόμενοι; Phot. κατακλουσαν· θέλγουσαν, πραῦνουσαν.

780 I.e. the compound has here no special significance.

787 Suid. χοροῖσι.

790 Suid. χεζήτιων. — Πατροκλείδης: Προκλείδης in the Princeps (bis) is due to a misreading of the abbreviated form in which some of the MSS. give this name. — ἄλλως δέ: ἀλλὰ Gelenius. — Χεσᾶς: cf. Poll. v 91.

791 Suid. ἐξίδισεν.

794 Suid. βουλευτικός. Cf. Hesych. βουλευτικόν; Poll. iv 122. — οὗτος: στι Rutherford, but οὗτος is found in all the MSS., in the Princeps, and in Suidas. — τις: Hesychius. — ἀνειμένος: Suidas. ὁ ἀνειμένος MSS. — βουλευτικόν καλούμενος: suggested by Hesychius. — ἐφηβικόν: Hesychius.

794 S καθορᾶ M [ἐν βουλευτικῷ GRΓEP] οὗτος τόπος] τόπος οὗτος Σ—ὁ] om. Σ(bis)—βουλευτικός] om. P—ὡς] om. M—ἐφηβίης] ἐφηβικός RΓEMPΣ

795 Om. VGG—S ἄν M—παρ' ὑμῶν) Γ⁸E [παρ' ὑμῶν δὲ P*] παρ ὑμῶν] om. Γ⁸EP—εκ] ἀπὸ ἀντὶ P

772 R 62'' int. S κρέκοντες] αντι του ήχοῦντες δια γὰρ της των πτερων κινήσεως ὕμνον τὸν ἡλιον : —

772 R 62'' int.] αντι του εκτύπησε : —

774 inf. S εβρον] θράκης ποταμος τὰ ρευματα ἔχων ἐκ βοδότης τοῦ θρακικοῦ ὄρους ἐν δὲ τοῖς ποταμοῖς ποιοῦνται τὰς διατριβὰς τὰ ὄρνεα : —

778 Γ 129' sup.] κύματ' ἔσβεσε : — οἶον ὑπὸ τῆς εὐαερίας λήξης κυμάτων ἐγένετο· τοῦ γὰρ ἀέρος εὐδινού ὄντος· καὶ ἡ θάλασσα ἠσύχασεν : — ἄλλως : — ἀντὶ τοῦ ἠσύχασεν ἡ θάλασσα κυμαίνουσα κατακλουμένη

781 intm. ext. p. v.] τοὺς θεοὺς ἔνθα καὶ ἀνάκτορα τὸν ἱερέα

783 intm. ext. p. v.] εὐφήμησαν : —

787 intm. ext. p. v.] ὡς μακρῶν ὄντων τουτων

790 int. S εἴ τε] δοκεῖ ὁ πατροκλείδης πολιτικός εἶναι καὶ λόγιος : ἄλλως δε κατασχημονων τῶν στρωμάτων διὸ καὶ οὐέσας ἐλέγετο : —

791 intm. ext. p. v.] ἐξετιλησεν ἀπεπάτησεν

793 εἴ τε μοιχεύων) αντι τοῦ μοιχος ὅστις ἂν υμων

794 int. S βουλευτικῶ] οὗτος τόπος τοῦ θεάτρου ὁ ἀνειμένος τοῖς βουλευταῖς βουλευτικός ὡς καὶ ὁ τοῖς ἐφήβοις ἐφηβίης : —

795 R 62'' οὗτος) παρ υμων εκ του θεατρον : —

772 Om. VGM — S ἀπόλλω Γ² [[κρέκοντες P]] αντι του] om. Γ²EP — γὰρ] om. Γ²EP — πτερων] πτερύγων Γ²EP — ἡλιον] ἀπόλλωνα Γ²EP

772 Om. VGEFM

774 Om. RE — S ἔβρον M [[παρέβρον Γ παρ' ἔβρον P]] θράκης ποταμος] ποταμὸν θάκης P ποταμὸς Θράκης Σ — ποταμος] ποταμὸς οὗτος G ποταμὸς ὁ ἔβρος M — ἔχων] ἔχοντα P — ἐν . . . ὄρνεα] om. P — τὰ ὄρνεα] οἱ ὄρνοι GM

778 Om. VGR — S κύματά M [[κύματ' ἔσβεσε] νήνεμος αἴθρη P]] εὐδινού] εὐδαινοῦ EMP — ἄλλως . . . κατακλουμένη] om. EMP

781 Om. GM — ἀνακτας) Γ²E [[ἀνακτας P]] τοὺς] αντι του τοὺς R — ἔνθα] ἔνθεν RΓ²EP — τὸν ἱερέα] τὰ ἱερά Γ²EP

783 Om. GEEMP — ἐπωλόλυξεν) Γ²]] εὐφήμησεν] ἐβόησαν Γ²

787 Om. FEM [[χοροῖσι τῶν τραγωιδῶν P]] μακρῶν] μικρῶν R

790 S πατροκλείδης M [[εἴτε (εἴ τε R) πατροκλείδης GRE εἴτε προκλείδης P πατροκλείδης Γ]] δοκεῖ ὁ] δοκεῖ μὲν ὁ Γ δοκεῖ μὲν EP — πατροκλείδης] προκλείδης P — πολιτικός] πολίτης G — ἄλλως . . . ἐλέγετο] διεβάλλετο δὲ· ὡς καταχέσας τα στρώματα αὐτοῦ R χεζήτων] προείρηται περὶ τούτου ὅτι χεσᾶς ἐκαλείτο Eν — δε] om. P — οὐέσας] χεσᾶς GEEMPΣ

791 Om. M — S ἐξίδισεν R — ἐξίδισεν) GE [[οὐκ ἂν ἐξίδισεν Γ — ἐξίδισε δὲ P]] ἐξετιλησεν] ἐξετίλλησεν EP

793 Om. P — S μοιχεύων M — εἴ τε μοιχεύων) G τυγχάνει) E [[ὅστις τυγχάνει Γ]] μοιχος ὅστις ἂν υμων] ὅστις ἂν μοιχὸς ἐξ ὑμῶν M — ἂν] ἂν GE

798 ὡς Διυτρέφης γε: Εὐφρόνιος τὰ παρὰ τῷ τραχῆλι τῆς πυτίνης κρεμάμενα ἱμαντάρια ἑκατέρωθεν ἑπερά' καλεῖσθαι, καὶ ὅτι οὗτος πυτίνης ἐπλεκεν· ἀμάρτυρα δὲ ἀμφοτέρω. τινὲς δὲ εἰς πένητα εἰρήσθαι διὰ τὸ ἀνυπόκριτον, ὡσεὶ ἔφη ἑμὴν ἔχων ἄλλο ἄλλ' ἢ πίθου πόδας ἢ χύτρας ἑμφαλόν.' ὅτι δὲ ἦν νεόπλοτος οὗτος ἐνεφαίνετο καὶ ἐν τοῖς Ἑρωσι·

“ ἑκάπὸ τῆς Διυτρέφους τραπεζῆς,”

εἰ μὴ ἐν εἰρωνείᾳ, καὶ πανταχοῦ ἄρπαξ καὶ πονηρός. Πλάτων δὲ ἐν Ἑορταῖς·

“ καὶ ξένον

τὸν μαινόμενον, τὸν Κρήτα, τὸν μόγις Ἀττικόν.”

ἄλλως: οὗτος θάλλινα ποιῶν ἀγρεία, ἐπλούτησε καὶ ἱπάρχησε καὶ ἐφυλάρχησεν.

Διυτρέφης: οὗτος πολυπράγμων.

πυτιναῖα: ὄρνειον μικρὸν ἢ πυτίνη.

πυτιναῖα: πυτίνη πλέγμα ἐστίν.

800 μεγάλα πράττει κάστί νυνί: ἑαραγραφέντα ἑκ Μυρμιδόνων Αἰσχόλου, λέγει δὲ ὅτι ἤδη μέγας ὄρνις γέγονε καὶ οὐχ ὁ τυχών.

ἱππαλεκτρῶν: βουλευτής, ὁ γὰρ ἀλεκτρῶν ἐν τοῖς ὄρνισιν ἐντιμότητος.

801 ταυτί τοιαντί: ἐξῆλλον οἱ δύο ἐπτερωμένοι καθὼς εἶπομεν καὶ ἀλλήλων χλευάζοντες τὰ σχήματα.

798 Suid. Διυτρέφης and πυτίνη. Cf. Schol. Av. 1442. — παρὰ: περι (P2) would not comport with ἑκατέρωθεν. — μῆδεν: for οὐδεν (cf. M) under the false influence of ὡσεὶ. — ὁμφαλόν: read by Rutherford, who properly leaves πόδας undisturbed. — ἐν τοῖς Ἑρωσι: M. II 1071; K. I 471. — κάπὸ: Elmsley, for καὶ ἀπὸ of the vulgate. — Διυτρέφους: first suggested by Elmsley, and now abundantly confirmed for Aristophanes's time by inscriptions (Meisterhans³ 50). — ἐν Ἑορταῖς: M. II 626; K. I 609. — καὶ ξένον: Meineke connects the words with what precedes, as if the scholium ran Πλάτων δὲ . . . καὶ ξένον (λέγει), and argues that καὶ ξένον are not a part of the quotation, since the words are not found in Suidas; but in this statement he was misled by their accidental omission from Küster's edition, where Küster nevertheless has *et peregrinum* in his version. — μόγις: μόλις Bachmann.

ὄρνειον μικρὸν: it is noteworthy that the words are attached to Διυτρέφης in Γ²EM and that the corresponding note in M (ὄνομα κύριον) sounds polemical. The statement of the text in 798 (Διυτρέφης . . . μόνον ἔχων περὰ) might have led to such a note as Διυτρέφης: ὄρνειον μικρὸν!

800 Suid. Διυτρέφης. — ἑαραγραφέντα: cf. Γ. Fritzsche, recognizing that παρὰ τὰ γραφέντα ἑκ κτέ. (MSS.) is an unusual and difficult form of expression, deletes γραφέντα. — ἑκ Μυρμιδόνων: cf. Nauck 43. The 'imitation' consists in Aristophanes's appropriation of Aeschylus's ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν. Cf. Schol. Pac. 1177; Schol. Ran. 932.

801 καθὼς εἶπομεν: cf. Schol. Av. 654.

χλευάζοντες τὰ σχήματα (σώματα M) RΓ²EMP — ἀλληκαθὼς] ἄλλοι καθὼς G

798 int. S ὡς διτρεφής] εὐφρόνιος τὰ παρα τραχήλω· τῆς πυτίνης κρεμᾶμενα· αἰμαντάρια ἐκατέρωθεν πτερὰ καλεῖσθαι· καὶ ὅτι οὗτος πυτίνας ἐπλεκεν· ἀμάρτυρα δὲ ἀμφοτέρα τινὲς δὲ εἰς πένητα εἰρήσθαι δια το ἀνυπόκριτον· ὡσεὶ ἔφη μηδὲν ἔχων ἄλλο ἀλλ ἢ πῖθον πόδας ἢ χυτρας ὀμφαλοῦς· ὅτι δὲ ἦν νεόπλουτος οὗτος ἐνεφαίνετο καὶ ἐν τοῖς ἤρωσι καὶ ὑπὲρ τῆς διτρεφεοῦς τραπέζης εἰ μὴ ἐν ειρωνεία καὶ πανταχοῦ ἄρπαξ καὶ πονηρὸς πλάτων δὲ ἐν εορταῖς καὶ ξένων τὸν μαινόμενον τὸν κρήτα τὸν μόσις ἀττικον· ἄλλως· οὗτος θάλινα ποιῶν ἰπάρχησεν καὶ ἐπλούτησεν καὶ ἐφυλάρχησεν

798 ὡς διτρεφής γε) οὗτος πολυπράγμων

798 πυτιναῖα) ὄρνεον μικρον πυτίνη δὲ πλεγμα ἐστὶ·

800 int. S μεγάλη] παρα τὰ γραφέντα ἐκ μυρμηδόνων αἰσχυλου· λέγει δὲ ὅτι μέγας ὄρνις γέγονεν καὶ οὐχ ὁ τυχών· —

800 ἰπαλεκτρῶν) βουλευτής ὁ γὰρ αλεκτρῶν ἐν τοῖς ὄρνεσις ἐντιμότητος·

801 intm. ext. S ταυτὶ τοιαυτὶ] ἐξήλθον οἱ δύο ἐπτερωμενοι καὶ ἄλλη καθὼς εἴπομεν

798 S διτρέφης M [πυτιναῖα G ὡς διτρεφής (διτρέφης EP) γε RΓEP] τὰ] om. M — παρα τραχήλω] περιτραχήλλα G παρὰ τῷ τραχήλω RΓEM περὶ τῷ τραχήλω PΣ — αἰμαντάρια] αἰμεντάρια G αἰμαντήρια R ἰμαντάρια (ἰμαντήρια cod.E) Σ — πυτίνης] πυτίνης G — ἀμάρτυρα] ἀναμάρτυρα G — δὲ] δέ φασιν Γ — τινὲς δὲ] τινὲς P — μηδὲν ἔχων ἄλλο] οὐδὲν ἄλλο ἔχων M — ἔχων ἄλλο] ἄλλο ἔχων Σ — ἀλλ.] om. ΓEMP — ἢ χυτρας] καὶ χύτρας Σ — καὶ ἐν . . . ειρωνεία] om. R — ὑπὲρ] ἀπὸ ΓEMP — πλάτων . . . ἐφυλάρχησεν] om. RM — ξένων] ξένον ΓΓEPΣ — τὸν κρήτα] τὸ κρήτα G — μόσις] μουσ. . . G μόγις ΓEPΣ — ἀττικον] ἀττικῆς G — ἄλλως] εἰς τὸ αὐτὸ EP — οὗτος . . . ἐφυλάρχησεν] οὗτος (ὅς Σ) θάλινα (θάλλινα EPΣ) ποιῶν ἀγγεῖα ἐπλούτησε καὶ ἰπάρχησε καὶ ἐφυλάρχησεν ΓEPΣ — ἰπάρχησεν] ἰπάρχησε G

798 Om. MP — διτρεφής) G [R* Γ* E*] οὗτος πολυπράγμων] Γ³ καὶ πολυπράγμων R οὕτω πολυπράγμων Γ

798 Om. P — πυτιναῖα) G διτρέφης) Γ³E διτρέφης) M [πυτιναῖα μόνον ἔχων Γ] ὄρνεον μικρον] ὄνομα κυρίον M — πυτίνη . . . ἐστὶ] om. M ἢ πυτίνη R — δὲ] om. Γ³E — πλεγμα] πέγμα G — ἐστὶ] ἐστὶν Γ³

800 S νυνὶ M [μεγάλη πράττει G εἶτ' ἐξ οὐδενὸς Γ εἶτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλη πράττει Γ³EP] παρα . . . αἰσχυλου] om. R — παρα τὰ γραφέντα] Γ³ παραγραφέντα Γ — μυρμηδόνων] μυρμηδόνων ΓEMP — λέγει . . . τυχών] . . . δὲ ἀρτίως μέγας ὄρνις καὶ οὐχ ὁ τυχών R — μέγας] Γ ἤδη μέγας Γ³EMPΣ — ὁ τυχών] Γ³ οὕτως Γ

800 Om. ΓM — S ἰπαλεκτρῶν R [ἰπαλεκτρῶν Γ³EP] βουλευτής] ἀντι βουλευτής R — ἐντιμότητος] ἐντιμώτερος R ἐντιμότερος Σ μετριώτερος Γ³ τιμώτερος EP

801 Om. Γ — S ταυτὶ M — ταυτὶ τοιαυτὶ) Γ³ [ταυτὶ τοιαυτὶ P] ἐξήλθον] ἐξήλθον καὶ G ἐξήλθον μὲν R ἐξήλθον δὲ P — καὶ . . . εἴπομεν] καὶ ἀλλήλων

803 ὠκυπτέροις: τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα, τὰ δὲ πτερά, τὰ δὲ ὠκύπτερα.

805 εἰς εὐτέλειαν: 'εὐτελῶς γεγραμμένῃ χηνί.'

806 ἀποτετιλμένῃ: ἀποκεκαρμένῃ. δύο δὲ εἶδη κουράς, σκάφιον καὶ κῆπος: τὸ μὲν οὖν σκάφιον ἴσον ἐν χρωῖ, ὁ δὲ κῆπος ἴσον πρὸ μετώπου κεκοσμηῆσθαι.

807 ταυτὶ μὲν ἠκάσμεσθα: ἐκείνος γὰρ Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν.

“ὄδ’ ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος,—

ἴσχυρ’ ἀπράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν

εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος.

ἴσχυρ’ ἴσχυρ’ ἴσχυρ’ ἄλλων ἄλλα τοῖς αὐτῶν πτεροῖς

ἴσχυρ’ ἴσχυρ’ ἴσχυρ’.”

πεποιήκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος αἰετὸν τετρωμένον λέγοντα ταῦτα ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ. ‘καὶ ἡμῖς’ οὖν φησιν ‘οὐχ ἴσχυρ’ ἄλλων πάσχομεν ταῦτα ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ.’

ἴσχυρ’ ἴσχυρ’ ἴσχυρ’.

808 τοῖς αὐτῶν πτεροῖς: ὄλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου, τὸ δὲ ‘οὐχ ἴσχυρ’ ἄλλων ἄλλα τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἴσχυρ’ ἀντὶ τοῦ ‘ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.’

809 ἄγε δὴ τί χρεῖ: ἔν τισιν ὄλον ἔν, ἐν ἐνίοις δὲ τὸ ‘ἄγε δὴ’ τοῦ ἔπος.

803 Suid. πτίλον.

805 Suid. πτίλον.

806 Suid. κῆπος. Cf. Suid. κόψιχος and σκάφιον; Phot. κῆπος; Hesych. σκάφιον; Schol. Eur. Troad. 1175.—πρὸ μετώπου: προμετωπίδω Bernhardy (for προμετώπῳ in Suidas).

807 Suid. ταυτὶ μὲν.—ὄδ’ ἐστὶ κτέ.: Nauck 45.—ὄδ’ ἐστὶ: Suidas; ὡς δὲ ἐστὶ MSS.; ὄδ’ ἐστὶ Diog. Praef. 180; εἰς δ’ ἐστὶ Reisig; ὄδ’ ἐστὶ Bernhardy; ὡς δὲ ἐστὶ Rutherford. Jackson suggests that ὡς δ’ ἐστὶ (the reading of the MSS.), with a comma after πτερώματος, would give a complete sentence: *as the eagle is said to have said, we are taken with our own plumage.*—τῶν Λιβυστικῶν: καὶ Λιβυστικῶν Junta II.—Λιβυστικῶν λόγος: Λιβυκῶν τὸ κλέος Diog. ibid.—ἴσχυρ’ ἴσχυρ’ ἴσχυρ’: Suidas, anticipating Porson’s correction.—τετρωμένον λέγοντα: R. The reading of the other MSS. and of the Princeps (τρωνόμενον καὶ λέγοντα) is noteworthy.

Suid. εἰκάσμεσθα, where ἀντὶ τοῦ ἐσκέμμεσθα; but cf. Suid. ἀνεκάσασθε· ἀνασκώψατε (= Hesych. ἀνεκάσασθε, Bek. A. G. 596 24); Hesych. εἰκάζειν· σκώπτειν, εὐκαίρειν (“fort. γελοιάζειν” Meineke), τὸ λέγειν ‘ὅμοιος εἶ τῷδε.’

809 ἐν ἐνίοις . . . ἔπος: not thus assigned in the text of RVGATEMUVp2 or the Princeps.

δόνων] μυρμηδόνων GΓ — αὐτῶν] ἑαυτῶν Γ αὐτῶν ΕΡΣ

809 S ἄγε δὴ M [[ἄγε δὴ τι χρῆ δρᾶν (δρᾶν om. Γ) GΓΕΡ]] ὄλον ἔν] ἔν τισιν ὄλον ἔν RΓΕΡ ἔν τισιν ἔν ὄλον πρόσωπον M — τὸ ἄγε δὴ] om. M — τοῦτο] ἐστὶ τοῦ G τοῦ RM — ἔπος] ἔπος. ἢ εὐελπίδος M

803 inf. S ὠκυπτέροις] τῶν πτερῶν τα μὲν καλεῖται πτίλα· τα δὲ πτερὰ· τὰ δὲ ὠκύπτερα: —

Fol. 108^v. Vv 804–835.

805 int. p. v.] εὐτελῶς γεγραμμένω χηνί

806 int. S ἀποτετιλμένωι] ἀποκεκαρμένω· δύο δὲ εἶδη κουράς· σκάφιον καὶ κήπος· τὸ μὲν οὖν σκάφιον τῷ ἐχθρῷ· ὁ δὲ κήπος τῷ προμετώπῳ κεκοσμημένος·

807 sup. et ext. S a. v.] ταυτὶ μὲν ἡκάσμεθα: ἐκεῖνος γὰρ λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν· ὡς δὲ ἐστὶ μῦθος τῶν λιβυστικῶν λόγος· πληγέντα ἀτράκτω τοξικῶι τὸν αἰετὸν εἰπεῖν· ἰδόντα μηχανῆν πτερώματος· τὰ δὲ οὐχ' ὑπ' ἄλλων· ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς πτεροῖς ἀλισκόμεθα· πεποιήκε γὰρ ὁ αἰσχύλος αἰετὸν τρωννύμενον καὶ λέγοντα ταῦτα· ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ· καὶ ἡμεῖς οὖν φησι οὐχ' ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα· ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ·

807 ext. S ἡκάσμεθα] διεσκώμμεθα: —

808 ext.] τοῖς αὐτῶν πτεροῖς· ὄλον τοῦτο, ἐκ μυρμιδόνων αἰσχύλου· τὸ δὲ οὐχ' ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλισκομεθα, ἀντι τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν: —

809 int. S a. v.] ὄλον ἔν· ἐν ἐνίοις δὲ τὸ ἄγε δὴ· τοῦτο ἔπος

803 Om. Γ S ὠκυπτέροις M [[ὠκυπτέροις Γ⁸EP]] τῶν] ἐπὶ τῶν M — καλεῖται] ἐστὶ M

805 Om. Γ — συγγεγραμμένω) ΓΓ⁸E εὐτέλειαν) M [[εἰς εὐτέλειαν P]] εὐτελῶς] ἀντὶ τοῦ εὐτελῶς Σ — χηνί] om. M

806 S ἀποτετιλμένω M [[ἀποτετιλμένω ΓΓEP]] ἀποκεκαρμένω] ἀντι τοῦ ἀποκεκαρμένω R ἀποκεκαρμένω M ἀποκεκομμένω P — σκάφιον καὶ κήπος] σκάφιον καὶ κήπος καὶ σκάφιον Γ — τὸ . . . κεκοσμημένος] om. R — τῷ ἐχθρῷ] τὸ ἐν χρῶ PΣ — ἐχθρῷ] ἐν χρῶ Mv — τῷ προμετώπῳ κεκοσμημένος] Γ? τῷ προμετώπου κεκοσμημένω Γ²E τὸ πρὸ μετώπου κεκοσμηῆσθαι P τὸ (τῷ cod. EV) προμετώπῳ κεκοσμηῆσθαι Σ

807 S κατὰ τὸν M [[ταυτὶ μὲν ἡκάσμεθα] ταυτὶ μὲν εἰκάσμεθα R ἡκάσμεθα Γ κατὰ τὸν αἰσχύλου P]] ἐκεῖνος] εἰκάμεθα κατὰ τὸν αἰσχύλου· ἐκεῖνος M — ὡς δὲ ἐστὶ] ὁδ' ἐστὶ Σ — μῦθος] μύθων RΓEMPΣ — πληγέντα] πληγέντ' PΣ — τοξικῶι] τοξικὸν Γ — αἰετὸν] αἰετὸν ΓEM — εἰπεῖν] εἰπεῖν τὰδε M — πτερώματος] τὴν τοῦ πτερώματος M — τὰ δὲ] om. M τὰδε ΓE τὰδ' PΣ — αὐτοῖς] αὐτῶν REΣ αὐτῶν ΓMP — ἀλισκόμεθα] ἀλισκόμεσθα Σ — αἰετὸν] αἰετὸν RP — τρωννύμενον καὶ] τετρωμένον R — ταῦτα] om. R — τὸ βέλος ἐπτερωμένον] ἐπτερωμένον τὸ βέλος Γ — ἐμπεπαρμένον] ἐνπεπαρμένον R — οὖν] om. G — ὑπ' ὑπὸ Γ — ἑαυτῶν] αὐτῶν Σ

807 Om. ΓR — ἡκάσμεθα) Γ⁸E εἰκάσμεθα) M [[ταυτὶ μὲν ἡκάσμεθα P]] διεσκώμμεθα] διεσκέμμεθα P ἐσκέμμεθα (ἐσκόμμεθα cod. B) Σ

808 Om. RM [[τοῖς] ἀλλὰ τοῖς Γ — αὐτῶν] αὐτοῖς G αὐτῶν E]] μυρμι-

810 μέγα: 'παράδοξον,' 'ὃ οὐκ ὠνόμασταί ποτε.'

τοῖς θεοῖς: τοῖς ὄρνεσι δηλονότι.

815 Σπάρτην γὰρ ἄν: 'ἔοικε καὶ ἐκ τούτων 'Σπάρτη' (ἡ) πόλις καλεῖσθαι τότε.

816 οὐδ' ἄν χαμῆνη: Δίδυμός φησιν 'οὐδ' ἄν 'σπαρτίω' χρῆσαιμην, οὕτω μισῶ τὴν Σπάρτην.' χαμῆνη δὲ ταπεινὴ κλίνη, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἴληφεν.

ἄλλως: 'οὐδ' ἄν τὴν χαμῆνην ὀνομάσαιμι Σπάρτην, εἰ γε κειρίας ἔχοιμι καὶ μὴ σπαρτίον 'δεῆσαι μοι' αὐτῇ ἐντείνειν.' ἡ δὲ χαμῆνη εὐτελής ἐστίν, ἡ κειρία δὲ εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων παρεοικὸς ἱμάντι, ἣ δεσμοῦσι τὰς κλίνας.

819 χαῦνον: ἀντὶ τοῦ 'ὑπερήφανον,' 'πλατὺ καὶ μέγιστον,' τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἀπλοῦνται.

Νεφέλοκοκκύναι: παρὰ τὰς νεφέλας καὶ τὸν κόκκυνγα, ἔστι δὲ εἶδος ὄρνέου.

822 ἵνα καὶ τὰ 'Θεογένους': προεῖρηται ὅτι πένθος οὗτος, ἔλεγε δὲ ἑαυτὸν πλούσιον· εἰσὶ δὲ ἄλλοι δύο 'Θεογένεις', εἰς μὲν ὁ περὶ 'Ὀμήρου γράψας, ἕτερος δὲ ὁ ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτόμενος.

ἄλλως: λέγεται ὅτι μεγαλέμπορος τις ἐβούλετο εἶναι περαίτης ἀλαζῶν ψευδόπλουτος, ἐκαλεῖτο δὲ 'Καπνός' ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. Εὐπόλις ἐν Δήμοις.

816 Suid. *κειρία*. Cf. Suid. *χαμῆνης*. — *σπαρτίω*: cf. M. — ὅθεν . . . εἴληφεν: i.e. *χαμῆνη* suggests the play on words, the *ὄνομα* in question being *Σπάρτη*.

τὴν χαμῆνην ὀνομάσαιμι: τῇ *χαμῆνῃ ἐντείναιμι* Blaydes. — *δεῆσαι μοι*: for *δεῆσαιμι* (MSS.). The correction is due to Musurus, but is certain. In his reference to the passage Eustathius (192 33) employs the personal construction with *δέομαι*: καὶ ὁ κωμικὸς δὲ τοῦτο παρεμφαίνει ἐν τοῖς Ὀρνεσιν, ἔνθα παίζων περὶ τῆς Λακωνικῆς Σπάρτης ὡς παρωνυμιουμένης ἀπὸ φυτοῦ σπάρτου φησὶ 'μὴ ἂν δεηθῆναι σπάρτης κειρίαν ἔχων,' ἥτοι μὴ δεηθῆναι σπαρτίου πλέγματος, ἐὰν ἄλλην ἔχη κειρίαν ἥτοι δεσμὸν κλίνης.

819 Suid. *χαῦνον*.

Cf. Suid. *Νεφέλοκοκκύναι*. — ἔστι δὲ: sc. οὗτος. Cf. the form the note assumes in M.

822 Suid. *Θεογένους χρήματα*.

ἐβούλετο εἶναι περαίτης ἀλαζῶν ψευδόπλουτος: this order of words is not possible in *prose*, and indicates that the writer unconsciously followed the arrangement of words in Eupolis's verses. *περαίτης* (cf. the use of *περατής* in the Septuagint), in the sense of 'foreigner,' may have displaced the word, carrying with it a copula, that was current in the time of the comic poets to express this idea. On this supposition, Eupolis's verses in the *Demi* (cf. M. II 474; K. I 290) may have run:

"μεγαλέμπορος τις εἶναι βούλεται
ξένος ὦν ἀλαζῶν ψευδόπλουτος, Θεογένης,
Καπνός δὲ καλεῖται· πολλὰ γὰρ ὑπισχνούμενος
οὐδὲν τελεῖ."

ἄλλως] εἰς τὸ αὐτὸ EP — περαίτης] om. Σ — ἐτέλει] ἐποίει G — δήμοις] ἐν δήμοις Γ³EP

- 810 int. S μέγα] παράδοξον· ὁ οὐκ ὠνόμασται ποτέ.
 810 intm. p. v.] τοῖς ὄρνισι δηλονοτι.
 815 ext. S a. v.] εἶκοι καὶ ἔκ τούτων· σπάρτη πόλις καλεῖσθαι τότε.
 816 int. S a. v.] δίδυμος φησι· οὐδ' ἂν σπαρτον ᾧ χρησαίμην· οὕτω μισῶ τὴν σπάρτην· χαμεύνη δὲ, ταπεινὴ κλίμη· ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἴληφεν· — ἄλλως· οὐδ' ἂν τὴν χαμεύνην ὀνομάσαιμι σπάρτην· εἰ γε κειρίας ἔχοιμι καὶ μὴ σπαρτίον δεῆσαιμι αὐτὸν ἐντεῖναι· ἢ κειρία δὲ εἶδος ζώωνος ἐκ σχοινίων· παρεικὸς ἱμάντι· ἢ δεσμοῦσι τὰς κλίνας· —
 819 ext. S a. v.] ἄντι του ὑπερήφανον· ἄντι του πλατὺ καὶ μέγιστον· τὰ γὰρ χαῖνα, εἰς πλάτος ἀπλοῦται· —
 819 R 63' ext.] νεφέλοκοκκυγία· παρὰ τὰς νεφέλας καὶ τὸν κόκκυγα· ἐστι δὲ εἶδος· ὄρνέου· —
 822 ext. et inf. S a. v.] προεῖρη· ὅτι πένης οὗτος· ἔλεγε δὲ ἑαυτὸν πλοῦσιον· εἰσι δὲ ἄλλοι δύο θεαγένεις· εἰς μὲν περι ὀμήρου γράμματος· ἕτερος δὲ, ἐπι μαλακία σκωπτόμενος· — ἄλλως· λέγεται ὅτι μεγαλέμπορος τις ἐβούλετο εἶναι περαῖτης ἀλαζων· ψευδόπλουτος· ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς· ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει· εὐπολις δῆμοις·

810 Om. Γ—S μέγα R S om. text M—θέσθαι τι μέγα Γ² μέγα καὶ κλεινὸν) E [[θέσθαι τι μέγα G μέγα P]]

810 Om. Γ—τοῖς θεοῖς) GRΓ²EM [[τοῖς θεοῖς P]] τοῖς] ἤγουν τοῖς Γ² — δηλονοτι] om. Γ²M

815 Om. RΓEMP [[σπάρτην γὰρ ἂν θείμην G]]

816 S χαμεύνη M [[οὐδ' ἂν χαμεύνη GRΓE ὁδ' ἂν χαμεύνη P]] Order of notes 2, 1 M—διδυμος . . . χρησαίμην] om. R—ἂν σπαρτον] ἄσπαρτον ΓEP—σπαρτον ᾧ] σπάρτῳ M—χρησαίμην] ἐχρησάμην Γ—οὕτω] οὕτως R—σπάρτην] πόλιν ταύτην G—κλίμη] κλίμη R—ἄλλως . . . κλίνας] om. Γ—ἄλλως] εἰς τὸ αὐτὸ Γ³EP—τὴν χαμεύνην] χαμεύνη G—κειρίας] κειρίας Γ³E—σπαρτίον] σπαρτίου G—δεῆσαιμι αὐτὸν] δεῆσαι μοι αὐτῆ P—αὐτὸν] αὐτὴν GM αὐτῆ Γ³E—ἐντεῖναι . . . δεῖ] ἐντεῖναι· ἢ δὲ χαμεύνη εὐτελής ἐστιν· ἢ δὲ κειρία Γ³EP ἐντεῖναι· ἢ δὲ χαμεύνη· ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ἐστρωμένη· ἢ δὲ κειρία M—ἢ] ἢ G—δεῖ] ἔστι GR—παρεικὸς] παρεικνῖα R εἰκνῖα M

819 Om. ΓΓ—S χαῖνον R [[Γ³*E*M*P*]] ἄντι του ὑπερήφανον . . . μέγιστον] ὑψηλόν· ἢ πλάτυ καὶ μέγα Σ—ἄντι του ὑπερήφανον] om. EMP ὑπερήφανον Γ²—ἄντι του πλατὺ] πλατὺ R χαῖνον δὲ ἄντι τοῦ πλατὺ Γ³EMP—ἀπλοῦται] ἀπλοῦνται Γ³E δίδοται M

819 Om. VGΓ—S νεφέλοκοκκυγία (821) Γ³ S χαῖνον M [[νεφέλοκοκκυγία] νεφέλοκοκκυγίαν EP]] παρὰ] περὶ Γ³—τὸν] τὴν Γ³—ἐστι δὲ] κόκκυξ δὲ ἐστιν M—εἶδος] εἶδο P

822 S θεαγένους M [[ἵνα (om. Γ) καὶ τὰ θεαγένους GRΓEP]] προεῖρη· ὅτι εἴρηται G προεῖρηται RΓEM προεῖρηκεν P—ἑαυτὸν] αὐτὸν MP—εἰσι] οἱ M—περι] ὁ περὶ RΓEMPΣ—ἐπι] ὁ ἐπὶ ΓP—ἄλλως . . . δῆμοις] om. RΓM—

823 **τά τ' Αισχίνου γε ἅπαντα:** καὶ οὗτος πένης θρυπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλούτῳ καὶ λέγων ἑαυτὸν πλούσιον. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σέλλου, ἔλεγον δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοὺς τοιούτους 'Σέλλους' καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι 'σελίζειν.'

824 **τὸ Φλέγρας πεδίον:** ἐξώθεν ὑπακουστέον τὸν 'ἦ' διασαφητικὸν σύνδεσμον· 'βέλτιον,' φησί, 'πιστεύειν τὰ χρήματα τούτων ἐν Νεφέλοκοκκυγία ἀποκεῖσθαι ἢ εἰς τὸ Φλέγρας πεδίον.' διαβάλλει δὲ αὐτὸ ὡς κάκεινο πεπλασμένον ὑπὸ τῶν ποιητῶν, — ἔστι δὲ τῆς Θωράκης πεδίον, — Δίδυμος δὲ φησι διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων τῆς 'Φλέγρας' καὶ τῆς 'Νεφέλοκοκκυγίας.'

825 **καθυπερηκόντισαν:** δέον 'κατεπολέμησαν,' φησί 'τοῖς ἀλαζονεύμασιν ὑπερεβάλλοντο αὐτούς.'

827 **τῷ ξανούμεν τὸν πέπλον:** τῇ Ἀθηνᾷ πολιάδι οὔση πέπλος ἐγένετο παμποίκιλος ὃν ἀνέφερον ἐν τῇ πομπῇ τῶν Ἀθηναίων.

828 **τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν:** ὅτι τὴν θεὸν οὕτως ἔλεγον 'Ἀθηναίαν,' διὸ καὶ τὴν πολίτιν οὐκ 'Ἀθηναίαν,' φεύγοντες τὴν ὁμωνυμίαν, ἀλλ' 'Ἀττικὴν'. φαίνονται μέντοι καὶ τὴν πολίτιν 'Ἀθηναίαν' λέγοντες πανταχοῦ.

830 **ἔπου θεὸς γυνή:** 'ἐὰν τὴν Ἀθηνᾶν στήσωμεν πολιούχον γυναικα οὔσαν;'

περαῖτης has given serious offense and various substitutes have been proposed: *περιλαλητής* Casaubon; *καίπερ αἴτης* (?) Toup (comparing Hesych. αἴτης πτωχός); *ἐπαῖτης* or *προσαῖτης* Meineke (comparing Phot. πτωχός); *πράκτης* Kock; *πένης ὦν* or *καίπερ πένης ὦν* Blaydes (comparing Suidas); *πράτης* Jackson.

823 Suid. σεσέλλσαι. — Σέλλου: Suid. Cf. Schol. Vesp. 325, where σέλλου (V), and Schol. Vesp. 1267, where σέλλος, σέλλου (V).

824 The form of the note implies the reading λῶον in a passage of the text that has been much discussed. Bentley proposed *καὶ λῶον μὲν ἢ* for *καὶ λῶστον μὲν οὖν*, but interpreted the passage differently from the scholiast, whose view is erroneous. — *διὰ τὴν . . . Νεφέλοκοκκυγίας*: 'similarity of the terms' in application, not in sound, which could signify only the jingle of the letters φ λ γ. Didymus remarks that each expression denotes a place that is a figment of the imagination. Cf. the preceding *ὡς κάκεινο (this too) πεπλασμένον ὑπὸ τῶν ποιητῶν*. Gulick queries whether Didymus may not have written *πολιωμάτων* instead of *ὀνομάτων*. Rutherford, believing that Didymus alludes to similarity of sound, conjectures that he may have edited or even found in his text the reading τὸ Φλεγυῶν πεδίον. But it is incredible that Didymus accepted so bad a verse as this would give.

825 Suid. καθυπερηκόντισαν.

827 *ἐν τῇ . . . Ἀθηναίων*: in the well-known Athenian procession. Bergler proposes *Παναθηναίων*.

828 *Ἀττικὴν*: cf. Suid. Ἀθηναίας· ὁ Μεγακλειδῆς οὐ φησι καλεῖσθαι τὰς γυναῖκας Ἀθηναίας ἀλλ' Ἀττικάς. — *φαίνονται κτέ.*: polemical. — *πανταχοῦ*: Dindorf suggests *ἐνιαχοῦ*.

823 inf. S a. v.] τὰ τ' αἰσχίνου γε ἅπαντα· καὶ οὗτος πένης· θρυπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλούτῳ καὶ λέγων ἑαυτὸν πλούσιον· ἦν δὲ αἰσχίνης σελλοῦ· ἔλεγον δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοὺς τοιοῦτους σελλοὺς· καὶ ἀλαζονεύεσθαι σελλίζειν:—

824 inf. S a. v.] τὸ φλέγρας πεδίον· ἔξωθεν ὑπακουστέον τὸν ἢ διασαφητικὸν σύνδεσμον· βέλτιον φησι πιστεύειν τὰ χρήματα τούτων ἐν νεφελοκοκκυγία ἀποκείσθαι, ἢ εἰς τὸ φλέγρας πεδίον· διαβάλλει δὲ αὐτὸ ὡς κακεῖνο πεπλασμένον ὑπὸ τῶν ποιητῶν· ἔστι δὲ τῆς θρα

825 καθυπερηκόντισαν) δέον κατεπολεμησαν φησι τοῖς ἀλαζονεύμασιν ὑπερέβαλλοντο αὐτούς:—

827 τῷ ξανοῦμεν) τῇ ἀθηνα πολιάδι οὔση πέπλος ἐγίνετο παμποίκιλος ὃν ἀνέφερον ἐν τῇ πομπῇ τῶν ἀθηναίων:—

828 intm. S τί δ'] τὴν θεον οὕτως ἔλεγον ἀθηναίαν διὸ καὶ τὴν πολίτιν οὐκ ἀθηναίαν φεύγοντες τὴν ὁμονυμίαν ἀλλ' αὐτὴν φαίνοντι μέντοι καὶ τὴν πολίτην ἀθηναίαν λεγοντες πανταχοῦ:—

830 intm. int. p. v.] ἔαν τὴν ἀθηναὶν στήσωμεν πολιοῦχον γυνᾶκα οὔσαν·

823 S αἰσχίνου M [[γε ἅπαντα] om. RΓ] καὶ] om. P—καὶ αὐτὸς] om. M αὐτὸς P—σελλοῦ] Σέλλου Σ—ἔλεγον] ἔλεγε M—ἐκ . . . τοιοῦτους] τοὺς τοιοῦτους ἐκ μεταφορᾶς M—σελλοὺς] Σέλλου Σ—καὶ] καὶ τὸ RΓEMPΣ—ἀλαζονεύεσθαι] ἀλαζονεύεσθαι δὲ ΓEP

824 S φλέγρας M] διασαφητικὸν σύνδεσμον] σύνδεσμον διασαφητικὸν M—πιστεύειν τὰ χρήματα] τὰ χρήματα πιστεύειν Γ—αὐτὸ . . . πεπλασμένον] αὐτὰ ὡς πεπλασμένα M—ἔστι δὲ τῆς θρα] om. GM—τῆς θρα] τῆς (om. ΓP) θράκης πεδίον· δίδυμος δε φησι· δια τὴν ὁμοίότητα· τῶν ὀνομάτων· τῆς φλέγρας, καὶ τῆς νεφελοκοκκυγίας RΓEP

825 Om. Γ—S καθ' ὑπερηκόντισαν R S ὑπερηκόντισαν M—καθυπερηκόντισαν) G [[καθυπερηκόντισαν Γ⁸ καθ' ὑπερηκόντισαν EP] δέον] om. G δέον εἰπεῖν R—φησι] φησὶν οὖν ὅτι M—ὑπερέβαλλοντο] αὐτῶν· ὑπερεβάλοντο R ὑπερέβαλον Γ⁸P ὑπερέβαλλον E—αὐτούς] αὐτοῖς M

827 Om. Γ—S ξανοῦμεν M [[τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον ΓΓ⁸EP] πολιάδι] ποδιάδι M—ἐγίνετο] ἐτένετο G ἐγένετο M—ἀνέφερον] ἔφερον R

828 Om. R—S ἀθηναίαν M [[τί δ' (δ' om. P) οὐκ ἀθηναίαν ΓEP] τὴν] ὅτι τὴν ΓEMP—οὕτως] οὕτω G—ἀθηναίαν] om. G—ὁμονυμίαν] ὁμονυμίαν ΓΓEMP—ἀλλ' αὐτὴν φαίνοντι . . . λεγοντες πανταχοῦ] om. G—ἀλλ'] ἀλλὰ M—αὐτὴν] αὐτὴν ΓEMP—φαίνοντι μέντοι . . . λεγοντες πανταχοῦ] τινὲς δὲ καὶ τὴν πολίτην ἀθηναίαν λέγουσιν M—φαίνοντι] φαίνονται ΓEP—πολίτην] πολίτην ΓEP

830 Om. RΓ—S ἂν ἔτι (829) M—πανοπλίαν) G καὶ πῶς ἂν) Γ⁸ [[καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν (γένουτο P) EP] ἔαν] δῆλον ὅτι ἔαν M—γυνᾶκα οὔσαν] om. M—γυνᾶκα] γυνᾶκα ΓΓ⁸EP

831 Κλεισθένης: ὡς γυναικώδης οὗτος κωμωδεῖται.

832 τὸ Πελαργικόν: Ἀθήνησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος ἐν τῇ ἀκροπόλει, οὐ μέμνηται Καλλιμαχος·

“Τυρσηνῶν τείχισμα Πελαργικόν.”

833 ὄρνις ἀφ’ ἡμῶν: μήποτε νῦν τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει, ‘Μῆδος’ γὰρ λέγεται. “Ἄρεως” δὲ ‘νεοττός’ ἐπεὶ ἀλκιμος καὶ μάχιμος ἐστίν.

835 Ἄρεως νεοττός: ‘νεοττοί’ τινες ἀλεκτρυόνες λέγονται ὡς καὶ ‘Μηδικοί.’ ἴσως δὲ τις ἦν καλὸς παῖς ‘Νεοττός’ τοῦνομα πρὸς ὃν παίζει “ὦ Νεοττὲ δέσποτα.” οὕτω Δίδυμος.

ἄλλως: ἐπεὶ μάχιμος ὁ ἀλεκτρυών, φασὶ δὲ αὐτὸν ἄνθρωπον ὄντα κατασταθῆναι ὑπὲρ Ἄρεως ἐν τῷ οἴκῳ Ἡφαίστου τηρεῖν αὐτοῦ τὴν ἀφίξιν διὰ τὴν μοιχείαν τῆς Ἀφροδίτης· ὁ δὲ ἀπεκοιμήθη· φωραθεὶς οὖν ὁ Ἄρης εἰς τὸ ὄρνεον αὐτὸν μετέβαλεν ὡς ἡμεληκότα τῆς φυλακῆς.

836 ὡς δ’ ὁ θεὸς ἐπιτήδειος: τὸ γὰρ Πελαργικὸν καὶ αὐτὸ τραχύ. ἀλλὰ διὰ τί ‘ἐπιτήδειος ἐπὶ πετρῶν οἰκείν,’ εἶπερ ἀλεκτρυόν ἐστίν; — εἰ μὴ τὸν πελαργὸν λέγει ἅμα παίζων καὶ πρὸς τὸ ὄνομα. ἀλλὰ διὰ τί ‘Περσικοῦ’ ἢ ‘Ἄρεως’ νεοττός;

ἐπὶ πετρῶν: Δίδυμος φησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος ‘ἐπὶ πετρῶν’ κείσθαι.

839 χάλικας: λίθους.

831 Suid. Κλεισθένης.

832 Καλλιμαχος: frag. 283.

833 See the Collation on *μηδος* . . . ἐστίν, 835 at the end.

835 Νεοττός τοῦνομα: dubbed ‘*The Chicken*.’

836 τὸ γὰρ . . . τραχύ (*rugged, rocky*): the sentence interprets ἐπὶ πετρῶν, the phrase οἰκείν ἐπὶ πετρῶν being equivalent to κατέχειν τὸ Πελαργικόν (832),—for the *Pelargicon* is also itself τραχύ, like the Acropolis. U has ἐπεὶ τραχὺ τὸ πελαργικὸν καὶ πετρῶδες. The reason here given for the equivalence of the phrases is fanciful; the real ground is given in the next scholium and in the scholium on 832. — ἐπιτήδειος . . . ἐστίν: the order of words in M is noteworthy. — λέγει: M, anticipating Blaydes. Dindorf suggested παρέλαβεν or παρέληφεν. — ἀλλὰ διὰ τί Περσικοῦ κτέ.: a well-founded objection to the assumption, just expressed, that the bird the poet had in mind was the stork. — Περσικοῦ: Dindorf, in stating that either Περσικόν (MSS.) must be changed to Περσικός or νεοττός in the following phrase to νεοττόν, overlooked the fact that both expressions were quoted from the text.

839 Cf. Hesych. χάλικας· οἱ εἰς τὰς οἰκοδομὰς μικροὶ λίθοι, and Suid. χάλιξ· μικρὸν λιθίδιον.

πελαργὸν λέγει M — ἀλλὰ . . . νεοττός] om. M — δια τ] διὰ τὸ G διατὶ Γ⁹E διατὶ P

836 Om. Γ — ἐπὶ πετρῶν] G [Γ⁸* E* M* P*] φασι] φησι GRΓ⁹EMP — τεῖχος . . . κείσθαι] om. G

839 Om. RΓEMP — χάλικας] G]

831 κλεισθένης) ὡς γυναικώδης οὗτος κωμωδεῖται

832 inf. S πελαργικόν] ἀθήνησι τὸ πελαργικόν· τείχος ἐν τῇ ἀκροπόλει οὗ μέννηται καλλιμαχος τυρσηνῶν τείχισμα πελαργικόν

835 109' sup. S ἄρεως] ἄρεως νεοττός: νεοττοὶ τινὲς ἀλεκτρυόνες λεγονταὶ ὡς καὶ μηδικοὶ ἴσως δέ τις ἦν καλὸς παῖς νεοττός τοῦνομα προς ὃν παίζει ὦ νεοττε δέσποτα· οὕτως διδυμος: ἄλλως: — ἐπεὶ μάχιμος ὁ ἀλεκτρυὼν φασι αὐτὸν ἀνθρωπον ὄντα κατασταθῆναι ὑπὲρ ἄρεως· ἐν τῷ οἴκῳ ἠφαίστου τηρεῖν αὐτοῦ τὴν ἀφιξίαν δια τὴν μοιχειαν τῆς ἀφροδίτης· ὁ δὲ ἀπεκοιμήθη· φωραθεὶς οὖν ὁ ἄρης· εἰς τὸ ὄρνεον αὐτὸν μετέβαλεν μηδος γὰρ λέγεται ἄρεως νεοττίας ἐπεὶ ἄλκιμος καὶ μάχιμός ἐστιν: —

Fol. 109'. Vv. 836-867.

836 int. a. v.] ὡς δ' ὁ θεός: τὸ γὰρ πελαργικόν καὶ αὐτὸ τραχὺ ἀλλὰ δια τ' ἐπιτηδέιος ἐπι πετρῶν οἰκεῖν εἴπερ ἀλεκτρυὼν ἐστὶν εἰ μὴ τὸν πελαργὸν ἅμα παίζων καὶ πρὸς τὸ ὄνομα ἀλλὰ δια τ' περσικόν ἢ ἄρεως νεοττός: —

836 intm. p. v.] διδυμος φασι τὸ πελαργικόν τεῖχος ἐπι πετρῶν κείσθαι:

839 χαλίκας] λίθους

831 Om. ΓΕΡ—S κλεισθένης M—κλεισθένης) GRΓ²] ὡς . . . κωμωδεῖται] οὗτος διεβάλλετο ὡς γυναικώδης R οὗτος ὡς γυναικώδης κωμωδεῖται Γ² ὡς γυναικώδης γὰρ διεβέβλητο Κλεισθένης Σ—γυνακώδης] γυναικώδης GM

832 S πελαργικόν RM [[τὸ πελαργικόν Γ τῆς πόλεως τὸ πελαργικόν EP]] ἀθήνησι] ὅτι ἀθήνησι ΓEMP—ἐν τῇ ἀκροπόλει] om. R—ἐν] ἦν ἐν M—τυρσηνῶν . . . πελαργικόν] om. M—πελαργικόν] τὸ πελαργικόν G

835 S νεοττός Γ⁸ S ἄρεως M [[ἄρεως νεοττός] om. RΓ ἄρεως νεοττέ G ἄρ' ὡς νεοττός P]] νεοττοὶ . . . ἄλλως] om. RΓ—νεοττοὶ . . . δέσποτα] om. M—τις ἦν] τισι Γ⁸EP—οὕτως] οὕτω GP οὕτω φησὶ καὶ M—ἄλλως] om. M εἰς τὸ αὐτὸ EP—ἐπεὶ] ἄρεως νεοττός: — ἐπεὶ RΓ ἐπειδὴ M—μάχιμος ὁ ἀλεκτρυὼν] ἀλεκτρυὼν μάχιμος M—φασι] φασι δὲ RΓEMP—ὑπὲρ] ὑπὸ RM—ἄρεως] ἄρεως M—τὴν μοιχειαν] τὸν μοιχὸν G—φωραθεὶς οὖν] καὶ φωραθεὶς M—φωραθεὶς] lacuna R—τὸ] om. M—ὄρνεον . . . μετέβαλεν] τοιοῦτον αὐτὸν, μετέβαλεν ὄρνεον, ὡς ημεληκότα τῆς φυλακῆς: R—μετέβαλεν] μετέβαλλεν Γ—μηδος . . . ἐστὶν] μηδικὸς τις λέγεται G τοῦ περσικοῦ in 833) τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει R ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους (τοῦ γένους om. EP):— (as lemma) μήποτε νῦν τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει· μήδος γὰρ λέγεται· ἄρεως δὲ νεοττός· ἐπεὶ καὶ (καὶ om. EP) ἄλκιμος καὶ μάχιμος ΓΕΡ S ὄρνις (833) τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει· μήδος γὰρ οὗτος λέγεται· ἄρεως δὲ νεοττός ἐπεὶ ἄλκιμος καὶ μάχιμος M (The note on 833 got displaced in V because of lack of space on 108'')

836 Om. RΓ—S θεός M [[ὡς δ' ὁ θεός] add. ἐπιτηδέιος Γ⁸E ὡς θ' ὁ θεός ἐπιτηδέιος P]] Order of the two notes on 836: 2, 1 Γ⁸EMP—τὸ . . . τραχὺ] om. M—τὸ γὰρ] ἄλλως: τὸ Γ⁸EP—δια τ'] διὰ τὸ GM διατὶ Γ⁸E διατὶ P—ἐπι πετρῶν . . . ἐστὶν] εἴπερ ἀλεκτρυὼν ἐστὶν· ἐπὶ πετρῶν οἰκεῖν M—πελαργόν]

ἀποδὺς ὄργασον: κυρίως ‘πίσσωσον’, ‘ὄργή’ γὰρ παρ’ Ἰωσιν ἢ πίσσα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ‘σπαργᾶν’, ‘ὀργίζεσθαι’. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ‘μάλαξον.’ Εὐ-πολις Πρροσπαλτίας·

“ἢ ἤ πηλὸν ὀργάζειν τινά.”

ὄργασον: φύρασον, μάλαξον.

840 κατὰπεσ’ ἀπὸ τῆς κλίμακος: τοῦτο ἔκθλιψιν πέπονθε τοῦ ‘κατάπεσε’ δευτέρου ἀορίστου· οὐ γὰρ ἐν χρήσει τὸ ‘ἔπεσα,’ ἵνα καὶ τὸ ‘πέσον.’

841 τὸ πῦρ ἐγκρυπτ’ ἀεί: εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς φυλακαῖς ‘πυρὰ’ καίειν.

ἄλλως: ἵνα σχῆ αὐτὸ εἰ χρεία γενήσεται φυλακῆς.

842 κωδωνοφορῶν: οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλακὰς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον καὶ τούτοις ἐψόφουν, πειράζοντες τὸν καθεύδοντα καὶ ἵνα οἱ φυλάττοντες ἀντιφθέγγωνται. μήποτε δὲ παρακωμῶ-δεῖ τὸν Εὐριπίδου Παλαμῆδην οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον.

843 κήρυκα δὲ πέμψον: ἐπεὶ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ ἐστὶν ὁ ἀήρ.

846 οἴμωξε παρ’ ἐμέ: παίζων φησὶ τούτο ἐπειδὴ εἶπεν αὐτῷ ‘παρ’ ἐμέ.’

848 τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς: ὡσεὶ ἔλεγε ‘τοῖς Ὀλυμπίοις.’

849 πέμψοντα: πομπεύσοντα.

850 τὴν χέρνιβα: τὸ ὕδωρ.

Suid. ὄργασον. — σημαίνει . . . ὀργίζεσθαι: the scholiast confuses ὀργάζω with ὀργάω. — Πρροσπαλτίας: M. II 524; K. I 325. — ἢ: δεῖ Blaydes. — πηλὸν ὀργάζειν: Ruhnken.

840 ἵνα . . . πέσον: i.e. the imperative of the first aorist, if it occurred, would be πέσον.

841 πυρὰ: the MSS. have πυρκαῖα or πυρκαῖαν, but this is the wrong word. The regular expression in Homer and elsewhere is πυρὰ καίειν. -καῖα or -καῖαν may be due to the following καίειν.

842 Suid. κωδωνοφορῶν. Cf. Phot., Hesych., κωδωνοφορῶν. — τούτοις: Suidas has τούτους, but κώδωνα ψοφεῖν is doubtful usage. — The added note in R ὄπερ . . . τελούμενον is original with the scribe of that MS.

843 The note interprets 843, 844.

850 Suid. χέρνιβα.

προπολου] προ πολλοῦ M — δεδεγμένον] δεδιγμένον Γ δεδιδαγμένον Γ²EMP

843 Om. ΓΓ — S om. schol. M — εἰς θεοὺς ἄνω Γ³ [[εἰς θεοὺς ἄνω P]] γῆ] γῆς RΓ³EMP — ἐστιν] om. Γ³EMP

846 Om. ΓΓ — S παρ’ ἐμέ Γ³ — οἴμωξε) M [[οἴμωξε παρ’ ἐμέ P]] παίζων . . . εἶπεν] παίζει κὰν τούτω. εἶπε γὰρ M — παίζων] παιζει Γ³ — φησι τούτω] τούτο φησιν P — τούτο ἐπειδὴ] om. R

848 Om. VGGEMP — καινοῖσιν θεοῖς) Γ²]

849 Om. VGGMP — πέμψοντα) Γ²E]

850 Om. GGEM — χέρνιβα) Γ² [[τὴν χέρνιβα P]] τὸ] ἀντι του τὸ R

839 ext. S ἀποδὺς] κυριως πισσῶσαι ὀργῇ γὰρ παρ ἴωσιν ἢ πίσσα· σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργαν οργίζεσθαι νῦν δὲ ἀντι του μάλαξον· εὐπολις προσπαλτίους· ἡ πηλος ὀργιάζει τινὰ : —

839 ext. S ὄργασον] φύρασον μάλαξον : —

840 int. S κατάπεσ'] τοῦτο ἔκθλιψιν πέπονθεν· τοῦ κατέπεσεν δευτέρου ἀορίστου· οὐ γὰρ ἐν χρήσει τὸ ἔπεσα ἵνα καὶ τὸ πεσόν : —

841 ext. S ἀεί] εἴωθε γὰρ ἐν ταῖς φυλακαῖς πυρκαϊὰς καίειν : ἄλλως : ἵνα σχῆ αὐτὸ εἰ χρεία γένηται φυλακῆς : —

842 ext.] κωδωνοφορῶν : — οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλακὰς περισκοποῦντες ἐρχόμενοι ἐπι τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον καὶ τοῦτον ἐψόφουν· πειραζοντες τὸν καθεύδοντα καὶ ἵνα οἱ φυλάττοντες· ἀναφθεγγονται μήποτε δε παράκωμωδε τὸν εὐριπιδου παλαμην οὐ προπολου δεδεγμένον : —

843 κήρυκα δὲ πέμψον] ἐπεὶ μεταξὺ γῆ καὶ οὐρανον ἐστὶν ὁ ἀήρ

846 intm. p. v.] παίζων φησι τοῦτο ἐπειδὴ εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμὲ : —

848 R 63'' int.] ὡσεὶ ἔλεγε τοῖς ὀλυμπίοις : —

849 R 63'' πέμψοντα) πομπεύσοντα : —

850 χερνίβα) τὸ ὕδωρ

839 S ὄργασον M [] πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον G ἀποδὺς ὄργασον REP ὄργασον Γ [] κυριως] ὀργάσαι κυρίως M — πισσῶσαι] πισῶσαι Γ πείσωσαι Γ² πισσωσαι E τὸ πισσῶσαι M πίσωσαι P τὸ πίσσωσον Σ — παρ] παρὰ Γ — σημαίνει . . . τινὰ] om. R — καὶ] Γ² om. Γ — σπαργαν οργίζεσθαι] σπαργανίζεσθαι G — οργίζεσθαι] τὸ ὀργίζεσθαι M καὶ ὀργιάζεσθαι Σ — νῦν . . . του] καὶ τὸ Σ — μάλαξον] Γ² μαλακόν Γ — εὐπολις . . . τινὰ] om. M — ὀργιάζει] ὀργιάζειν ΓEP

839 Om. RΓEMP — ὄργασον) ΓΓ²] φύρασον] om. Γ²

840 Om. R — S κατάπεσ' M [] κατάπεσε G κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος ΓEP] κατέπεσεν] κατέπεσε GE καταπέσε Γ κατ' ἔκθλιψιν M κατέπεσε P — τὸ] τοῦ Γ ὁ M — ἔπεσα] ἔπεσεν G — πεσόν] ἔπεσον ΓE πέσον MP

841 S κωδωνοφορῶν (842) M — τὸ πῦρ) G [] τὸ (om. Γ) πῦρ ἔγκρυπτ' (ἔγκρυπτ' ΓEP) ἀεί RΓEP] Order of notes 2, 1 ΓEMP — εἴωθε] εἰώθασι RΓEMP — πυρκαϊὰς] πυρκαϊὰν E πυρκαϊὰν P — ἄλλως : ἵνα σχῆ αὐτὸ εἰ χρεία γένηται φυλακῆς] om. R — ἄλλως] om. ΓEMP — γένηται] γενήσεται ΓEP γένοιτο M

842 S κήρυκα (843) M [] περίπολοι] Γ παράπολοι Γ² — οἱ] om. REP οἱ περὶ G — περισκοποῦντες] περιπολοῦντες Γ περισκοποῦσι δὲ Γ² — τοὺς] Γ² τὰς Γ — τοῦτον] Γ διὰ τούτων Γ²EP τουτ'· R τούτοις M τούτους Σ — ἐψόφουν] ἐψόβουν M — καὶ] om. M — οἱ] Γ² om. Γ — ἀναφθεγγονται] Γ ἀναφθέγγονται G ἀναφθεγγ···ται R ἀντιφθέγγονται Γ²EMPΣ add. ὅπερ εθεασαμην· καντὸς ἔγωγε, ἐν τῇ ᾗμη πατριδι τελούμενον R — μήποτε . . . δεδεγμένον] om. R — δε παράκωμωδε] κωμωδεὶ M — εὐριπιδου] εὐριπίδην· MP —

851 ὁμοροθῶ: Σοφοκλέους ἐκ Πηλέως, ἀντὶ τοῦ 'τὸ αὐτὸ φρονῶ,' ὁμοροθεῖν δὲ κυρίως τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρέσειεν, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ 'συνεργῶ' τῇ εἰς θεοὺς θυσία.

852 συμπαραίνεσας ἔχω: ἀντὶ τοῦ 'συμπαρήγεσα'.

853 προσῶδια μεγάλα: ἀπὸ τῶν προσόδων. οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένους τοῖς θεοῖς πομπὰς καὶ τὰ εἰς πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα.

854 σεμνά: τοῦ παιᾶνος εἰκόνα.

857 ἴτω ἴτω: βοᾷ ὁ αὐλητής· εἴρηται δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις ἤθλων.

Πυθιάς βοά: ἢ μετ' αὐλοῦ γινόμενη βοή, τὸ Πύθιον μέλος, ἔνθεν καὶ 'πυθαυλῆς' γίνεται· οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα.

Πυθιάς βοά τῷ θεῷ: καὶ τοῦτο ἐκ Πηλέως.

858 συναδέτω δέ: ἕξισιν ἱερέα καὶ αὐλητὴν ἔχων.

Χαίρις ψῶδάν: Χαίρις κιθαρωδός, μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἄγριοις.

“Α φέρ' ἴδω κιθαρωδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο;

Β ὅ' Πεισίον Μέλῃς. μετὰ τὸν Μέλῃτα δ' ἦν—

Α ἔχ' ἄτρεμ', ἐγῶδα, Χαίρις.”

ἔστι καὶ ἕτερος, αὐλητής, οὗ μνημονεύει Κρατίτος ἐν Νεμέσει.

Χαίρις ψῶδάν: ὡς αὐτομάτως ἐπιόντος αὐτοῦ ταῖς εὐωχίαις· ἦν δὲ κιθαρωδὸς ψυχρὸς καὶ γέγονεν αὐλητής.

851 Suid. ὁμοροθεῖ. — ἐκ Πηλέως: Nauck 449.

852 Suid. συμπαραίνεσας ἔχω.

853 Suid. προσῶδια. — προσαγομένους: προαγομένους Rutherford. — καὶ τὰ: R. If καὶ προσῶδια τὰ of V and the other MSS. is retained, we should probably read προσῶδια <δὲ> καὶ τὰ κτέ.

854 τοῦ παιᾶνος εἰκόνα: after the manner of the paeon. — εἰκόνα: for εἰκὸς (VRΓ²) Rutherford would read εἶδος, with the lemma Πυθιάς βοά, against the authority of RΓ²E.

857 βοᾷ ὁ αὐλητής: this erroneous note implies βοᾷ in the text of 857, and this form occurs in fact in VEM and the Prineeps, as if the verse were ἴτω ἴτω δὲ Πυθιάς· βοᾷ θεῷ. — εἴρηται: cf. Schol. Pac. 951.

Suid. Πυθιάς βοή. — μετ' αὐλοῦ: Suidas. The MSS. and the Prineeps all have μετ' αὐλοῦς. Gelenius read μετ' αὐλοῦς (so Suid. cod. AB) and Portus μετ' αὐλοῦ.

ἐκ Πηλέως: Nauck 450.

858 Suid. Χαίρις. — ἐν Ἄγριοις: M. II 257; K. I 146. — Ἄγριοις: Meursius. — ὁ: Musgrave. — μετὰ τὸν Μέλῃτα δ' ἦν—: Dobree. Α μετὰ δὲ Μέλῃτα τίς; Porson. — ἄτρεμ': Porson.

ὡς αὐτομάτως . . . εὐωχίαις: the note belongs here. Peithetaerus in 849 only

858 S χαίρις M [χαίρις ὠδὴν ΓΕΡ — ἄλλως G*] ἐπιόντως αὐτοῦ] αὐτοῦ ἐπιόντος G — ἐπιόντως] ἐπιόντος RΓ²EMP ἐπιόντες Γ — δέ] δὲ ὁ χαίρις οὗτος ΓEMP — ψυχρὸς] om. ΓEMP

851 int. a. v.] σοφοκλέους ἐκ πηλέως· ἀντι τὸ αὐτὸ φρονῶ ὁμορροθεὶ δὲ κυριῶς τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρέσσειν νῦν δὲ ἀντι συνεργῶ τῇ εἰς θεοὺς θυσία:—

852 intm. p. v.] ἀντι παρήνεσα:

853 ext. S προσόδια] ἀπο τῶν προσόδων· οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένας τοῖς θεοῖς πομπάς καὶ προσόδια τὰ εἰς πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα παρα τῶν λυρικῶν λεγόμενα:—

854 intm. p. v.] τοῦ παιᾶνος εἰκός·

857 int. S ἴτω] χοαὶ αὐλητῆς εἰρηταὶ δὲ καὶ ἐπι ταῖς θυσίαις ἤλουν:

857 ext. S πυθιάς] ἡ μετ' αὐτοὺς γινομένη βοή· τὸ πύθιον μέλος ἔνθεν καὶ πυθαύλης γινεται· οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα:—

857 βοᾶ τῷ θεῷ) καὶ τοῦτο ἐκ πηλέως

858 συναδέτω) ἔξεισιν ἱερέα καὶ αὐλητὴν ἔχων·

858 ext. et inf. S om. text] χαίρις ὠιδάν: χαίρις κιθαρωδὸς μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ φερεκράτης· ἐν ἀγροῖς φέρ' ἴδω κιθαρωδός τις κάκιστος ἐγένετο πεισον μέλης μετα μέλητα ἦν ἔχ' ἀτρέμας ἐγὼ δ' ἀχαίρις ἐστὶ καὶ ἕτερος αὐλητῆς· οὐ μνημονεύει κρατίνος· ἐν νεμεσεί:—

858 int. S ὠιδάν] ὡς αὐτομάτως ἐπιόντως αὐτοῦ ταῖς εὐωχίαις ἦν δὲ κιθαρωδὸς ψυχρὸς καὶ γέγονεν αὐλητῆς:—

851 Om. R—S ὁμορροθῶ M [[ὁμορροθῶ GΓEP]] σοφοκλέους ἐκ πηλέως] om. M—τὸ] τοῦ τὸ ΓEP τοῦ M—φρονῶ] φρονῶν Γ—ὁμορροθεὶ] ὁμορροθεῖν ΓEMPΣ—ἀντι] ἀντὶ τοῦ ΓEMPΣ

852 Om. GΓM—συμπαραινέσας) Γ²E [[συμπαραινέσας ἔχω P]] ἀντι] om. E ἀντι του RPΣ ἦγον Γ²—παρήνεσα] συμπαρήνεσα P

853 S προσόδια M [[προσόδια μεγάλα GΓEP προσοδιαμεγαλα:—προσόδια:— R]] ἀπο τῶν προσόδων] om. GRM—οὕτω δὲ] οὕτως RM—πομπάς] Γ θυσίας Γ²EP—προσόδια] om. R—τὰ] Γ² τῶν Γ—τῶν] om. Σ(cod. V) περὶ τῶν Σ(cod. A)—τῶν λυρικῶν] τοῖς λυρικοῖς R

854 Om. GΓMP—σεμνὰ) RΓ²E]] παιᾶνος] παιᾶνος Γ²—εἰκός] εἰκόνα E

857 Om. M—S a. v. R [[πυθιάς βοᾶ Γ πυθιάς βοᾶ E πυθιάς βοᾶ P —G*]] χοαὶ] βοᾶ ὁ R—δὲ καὶ] ὅτι R—δὲ] ὅτι ΓEP—καὶ] Vν(V?) ἄς G

857 Om. M [[πυθιάς G πυθιάς βοᾶ R—ἄλλως Γ*E*P*]] μετ' αὐτοὺς] μετ' αὐλοῦ Σ—βοή] om. R—τὸ] καὶ τὸ Γ—γινεται] om. G λέγεται Σ—οὕτω] οὕτως R

857 Om. GΓM—πρόβατόν) R βοᾶ (βοᾶ E) τῷ θεῷ) Γ²E [[P*]] καὶ] om. R—τοῦτο] τοῦτο δὲ P

858 Om. RΓ—S παῦσαι M—φυσῶν) Γ² παῦσαι) E [[παῦσαι σύ P]] ἔξεισιν] ἔξεισιν ὁ πεισθέταιρος M ἔξεισι δ' P—ἱερέα] ἡ ῥέα Γ²E

858 [[Γ*E*M*P*]] χαίρις κιθαρωδὸς] om. ΓEMP—φέρ' . . . νεμεσεί] om. M—πεισον . . . καὶ] om. R—πεισον μέλης] πείσι μέλης Γ—πεισον] πεισίου Γ²EP—μέλητα] Μέλητος Σ—ἐγὼ δ' ἀχαίρις] χαίρις δὲ G ἐγῶδα· χαίρις ΓEPΣ—ἐστὶ καὶ] δὲ Γ—αὐλητῆς] om. Σ αὐλητῆς ἐστὶν Γ—νεμεσεί] Γ² νεμέση Γ

861 οὐπω κόρακ' εἶδον: ἴσως ὡς μέλανα σκώπτει, ἔοικε δὲ ὁ αὐλητῆς διεσκευασθαι εἰς κόρακα. φορβίον δέ ἐστι τὸ περικειμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα ἵνα μὴ σχισθῆ τὸ χεῖλος αὐτοῦ.

Ἔμπεφορβειωμένον· φορβειά ἐστι ὁ χαλινός· Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῇ βίβλῳ φησὶ τῆς Ὀδυσσειακῆς προσφωδίας τὸ 'φορβειά' ὄξυτόνωσ καὶ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἴσως γράφεσθαι.

864 εὐχεσθε τῇ Ἑστία: ἐμιμήσατο τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη; καὶ γὰρ ἔθος ἀπὸ τῆς Ἑστίας ἀπάρχεσθαι ἐν ταῖς θυσίαις, ἔμιξε δὲ τὰ ἐπὶ τῶν θεῶν τοῖς ὄρνείοις, 'Ἑστία ὄρνιθειά' καὶ 'ἰκτίνῳ ἐστιούχῳ.'

868 ὦ σουνιέρακε: ἐπεὶ περὶ ὄρνιθων ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ 'Σουνιέρατε'· φαίνεται δὲ εἶναι Ποσειδῶνος τὸ ἐπίθετον, καὶ ἐν Ἰππεύσιν·

“ὦ δελφίνων μεδέων Σουνιέρατε.”

παρὰ τὸ ἐν τῷ Σουνίῳ ἄκρῳ τῆς Ἀττικῆς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἀρὰς δέχεσθαι.

Πελαργικέ: ἀντὶ τοῦ 'Πελασγικέ,' ἅμα δὲ ἴσως καὶ παρὰ τὸν πελαργὸν καὶ ὅτι ὁ Ποσειδῶν πελάγους ἔφορος.

872 οὐκέτι Κολαινίς: παρὰ τὴν τῶν φωνῶν ὁμοιότητα, Ἀρτέμιδι (γὰρ) ἐπάνυμον ἢ Κολαινίς. Μεταγένης δὲ ἐν Αὔραις·

“Ἄ τίς ἢ Κολαινίς Ἄρτεμις;

Β ἱερεὺς γὰρ ὧν τεύχηκα τῆς Κολαινίδος.”

makes provision of a priest. When the procession, which consists of Peithetaerus, the priest, and attendants, enters at 858, the Chorus sees that Chaeris has joined it uninvited, and genially suggests that he too shall take part.—καὶ γέγονεν αὐλητῆς: here he assumes the rôle of a flute-player, though by profession he is a citharist.

861 Suid. φορβιον.

Suid. φορβειάν.—ἐν τῇ βίβλῳ: “fort. ἐν τῇ β' βίβλῳ” Bothe. The numeral, β', might easily be lost before βίβλῳ. Some numerical designation of the book is required, in order to account for the following genitive.

864 Cf. Schol. Vesp. 846.—ἐπὶ: ἐπίθετα Musurus.—τοῖς ὄρνείοις: τοῖς (τῶν) ὄρνέων Rutherford.

868 καὶ ἐν: ὡς ἐν Rutherford.—ἐν Ἰππεύσιν: 560.

Cf. Hesych. πελαργικόν· ἀντὶ τοῦ Πελασγικόν.

872 Suid. ἀκαλανθίς and Κολαινίς. Hesych. ἀκαλανθίς and Κολαινίς Ἄρτεμις.—τὴν τῶν φωνῶν ὁμοιότητα: similarity in the sounds, i.e. of the two words Κολαινίς and ἀκαλανθίς. Only the Princeps has the singular τῆς φωνῆς.—ἐν Αὔραις: M. II 752; K. I 705.—τίς ἢ: τί σοι Kock, who assigns both verses to one speaker.—γὰρ ὧν: i.e. (It's proper you should ask me) for I am her priest.—γὰρ ὧν: ἐγὼ

φωνῶν] τῆς φωνῆς P—μεταγένης . . . κολαινίς] om. G—τίς] om. P—δέ] δὲ καὶ Γ—ελλατικός] ἑλλαν: G—ἀρτέμιδος] om. P—τω δ'] τῇ τετάρτῃ Γ τῇ

861 inf. S a. v.] οὐπω κόρακ' αἶδον: — ἴσως ὡς μέλανα σκώπτει. ἔοικεν δὲ ὁ αὐλητῆς διεσκευᾶσθαι εἰς κόρακα φορβίον δὲ ἐστὶν τὸ περικεῖμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα. ἵνα μὴ σχισθῆ τὸ χεῖλος αὐτοῦ: —

861 int. S ἐμπεφορβιωμένον] φορβειὰ ἐστὶ ὁ χαλινὸς ἠρωδιανὸς ἐν τῷ βίβλω φησὶ τῆς ὄδου. προσωδίας τὸ φορβεια δέξτονως καὶ δια διφθογγου: —

864 inf. S εὐχσθε] ἐμμήσατο τὰ τῶν ἀνθρωπων ἦθη καὶ γὰρ ἔθος ἀπὸ τῆς ἐστίας ἀπάρχεσθαι ἐν ταῖς θυσίαις ἐμίξε δὲ καὶ τὰ ἐπι τῶν θεῶν τοῖς ὀρνέοις. ἐστία ὀρνιθείω καὶ ἰκτίνω ἐστιούχῳ: —

Fol. 109^v. Vv. 868–901.

868 sup. S ὦ σουνιέρακε] ἐπεὶ περὶ ὀρνίθων ὁ λόγος ἀντι συνιαρατε. φαίνεται δὲ εἶναι ποσειδῶνος τὸ ἐπίθετον καὶ ἐν ἱππεύσιν ὦ δελφίνων μεδέων σουνιέρατε παρα τῷ ἐν τῷ σουνίῳ. ἄκρω τῆς ἀπτικῆς τὰς ευχὰς καὶ τὰς ἀρὰς δέχεσθαι: —

868 R 63^v int.] ἀντι του πελασγικε. ἅμα δὲ ἴσως καὶ παρα τον πελαργόν. καὶ οτι ὁ ποσειδῶν πελάγους ἐφορος: —

872 sup. et int. S κολαινὶς] παρα τὴν τῶν φωνῶν ὁμοιότητα ἀρτέμιδι ἐπώνυμον ἢ κολαινὶς μεταγένης δὲ ἐν αὐραὶς τίς ἢ κολαινὶς ἀρτεμις. ἱερεὺς γὰρ ὢν τετύχηκα τῆς κολαινίδος φησι δὲ ἐλλατικὸς κολαινον ἐρμου ἀπόγονον

861 Om. E—S οὐπω M [[κόρακ'] κόρακα G—αἶδον] ἴδον GR εἶδον GP] μέλανα] μέλανας P—ἔοικεν] ἔοικε ΓMP—φορβίον] RM φόρβιον GTPΣ φόρβειον Σ(cod. V)—τοῦ] om. M

861 Om. RΓ [[ἐμπεφορβιωμένον EP—M* ἄλλως G*] φορβειὰ ἐστὶ] κυρίως φορβειὰ M—φορβειὰ] φορβείον G—ἠρωδιανὸς . . . διφθογγου] om. M—ἐν τῷ] δὲ ἐν τῇ Γ² ἐν τῇ EP—βίβλω] βιβλίω G—ὄδου..] ὄδουσσείας G ὄδουσσακῆς Γ² ὄδουσσακῆς EP—φορβεια . . . διφθογγου] φορβειὰ δὲ (δὲ om. EP) διὰ τῆς εἰ (τῆς εἰ om. Σ) διφθόγγου γράφεται (γράφεσθαι P) καὶ δέξινεται (δέξντονως EP) Γ²EPΣ—φορβεια] φορβείον G

864 Om. E—S εὐχσθε M [[εὐχσθε τῇ ἐστία GRΓ τῇ ἐστία τῇ ὀρνιθείω P] ἐν ταῖς θυσίαις] om. R—καὶ] om. P—ἐπι] ἐπίθετα P—τῶν θεῶν] om. M—τοῖς] τῶν G—ὀρνιθείω] ὀρνιθεία G τῇ ὀρνιθείω M

868 S σουνιέρακε M [[ὦ σουνιέρακε REP ὦ σουνιέρακε Γ] ὀρνίθων] ὀρνέων M—ἀντι] ἀντὶ τοῦ GRΓEMP—συνιαρατε] Γ σουνιέρατε GRΓ²P σουνιέρατε τὸ σουνιέρακε φησὶ M—εἶναι ποσειδῶνος] ποσειδῶνος εἶναι Γ—τὸ] om. G—ἐν] om. P—μεδέων] om. M—παρα τῷ] ἀπὸ τοῦ M—τῷ] τὸ ΓEP—ἐν τῷ] ἐν GP—τὰς . . . ἀρὰς] om. M

868 Om. VG [[πελαργικὲ δὲ Γ*E*M*P*] ἅμα . . . ἐφορος] om. M—ἔ] δὲ καὶ Γ

872 Om. EM [[οὐκέτι κολαινὶς GTP] παρα . . . ἀλλως] om. R—τῶν

φῆσι δὲ Ἑλλάνικος Κόλαινον Ἐρμού ἀπόγονον ἐκ μαντείου ἱερὸν ἰδρῦσασθαι Κολαινίδος Ἀρτέμιδος, καὶ Φανόδημος ἐν τῷ δ'. Εὐφρόνιος δὲ φησιν ὅτι ἐν Ἀμαρύνθῳ ἢ Κολαινίς, διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ ἐκ τοῦ καιροῦ κόλον· ἐπὶ ταύτης δὲ Καλλίμαχος λέγει·

“τὴν ὤγαμέμωνων, ὡς ὁ μῦθος, εἶσατο,
τῇ καὶ λίπουρα καὶ μόνωπα θύεται.”

τοῦτο δὲ μήποτε ἐσχεδιάσται· οἱ γὰρ Ἐμυρρινούσιοι Ἐκλαινίδα ἐπονομάζουσι τὴν Ἀρτεμιν, ὡσπερ Πειραιεῖς τὴν Μουνυχίαν, Φιλαῖται δὲ τὴν Βραυρωνίαν.

ἄλλως· ἐπαιξε πάλιν, κολαινίς γὰρ εἶδος ὄρνέου, διὸ φησιν Ἀρτεμιν ὄρνιθειάν· καλίσθαι. ἔστι γὰρ καὶ Ἀρτεμις Κολαινίς.

Κολαινίς: κολαινίς ἐστὶν ὄνομα ὄρνέου.

ἀκαλανθίς: ἢ κύων, παρὰ τὸ αἰκάλλειν ἴσως τοὺς γνωρίζοντας ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους, ὅθεν κώδωνα προσαγορεύει αὐτὴν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ,—

“ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει.”

ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὄρνέου ἢ ἀκαλανθίς.

873 καὶ φρυγίῳ Σαβαζίῳ· παίζει πρὸς τὸ ὄνομα ἐπεὶ οἱ Φρύγες τὸν Σαβάζιον τιμῶσι. τίς δὲ ἐστὶν οὗτος ὁ θεὸς (Νύμφις) ὁ Ἡρακλεώτης περὶ

Blaydes.—Ἑλλάνικος: Müller I 56.—ἱερὸν: *ιερόν αὐτῆς* MSS., but *αὐτῆς* and *Κολαινίδος Ἀρτέμιδος* cannot both stand. *αὐτῆς* is probably a reminiscence of a shorter form of the note which omitted *Κολαινίδος Ἀρτέμιδος* altogether. Cf. the Princeps, which omits *Ἀρτέμιδος*.—Φανόδημος: Müller I 366.—κόλον: cf. Hesych. *κόλον· μέγαν τράγον κέρατα οὐκ ἔχοντα*. Dobree proposed *ἐκεῖ κρῶν κόλον* as a correction of the vulgate *ἐκ τοῦ κηροῦ* (sic) *κόλον*. The reading *ἐκ τοῦ καιροῦ* is now established by VI, and the phrase is interpreted by Theognis's *δ' ἐς Τροίην ἔπλεε νηυσὶ θοαῖς*. Cf. Theognis 11, 12.—Καλλίμαχος: frag. 76.—Καλλιμαχος λέγει: *Καλλιμαχον λέγειν* Dindorf (in the Thesaurus).—ὤγαμέμωνων: Bentley, who also proposed *λίπουρα* (the reading in V) in correction of the vulgate.—Ἐμυρρινούσιοι: Dindorf.—Πειραιεῖς: Gelenius, in correction of the reading *πείρα*. Meursius deleted the following *ἐπὶ*.—Φιλαῖται: Hemsterhuys, who also independently proposed *Βραυρωνίαν* (the reading in VI).

κολαινίς: Suidas, *κόλαινον* VR. The note, with either reading, is a mere 'shot,' for there is no bird named either *colaenis* or *colaenon*. Cf. the illuminating remark in Athenaeus (398 c): *ἔθος δὲ γραμματικῶν παισιν περὶ πάντων τῶν προβαλλομένων λέγειν· 'εἶδος φντοῦ,' 'εἶδος ὄρνέου,' 'εἶδος λίθου'!* Jackson would read *ἐπαιξε πάλιν· ἀκαλανθίς γὰρ εἶδος ὄρνέου δι' ὃ φησιν κτέ*.

ἀκαλανθίς: for *ἀκαλανθίς* meaning *κύων* as well as *ὄρνέον*, cf. Suid. *ἀκαλανθίς· εἶδος ὄρνέου ἢ ὁ κύων*. Hesych. *ἀκαλανθίς· ταχεία κύων, ὀνομαστικῶς, καὶ ὄρνέον μικρὸν*. E. M. 44 27 Ἀκαλάνθις καὶ Ἀκαλάνθεια· ἴσως ἐπισημοῦ κυνὸς ὀνομα, παρὰ τὸ ἀκαλὸν θεῖν ἀκαλάνθις, οὕτως Ὀρίων. Cf. Schol. Ven. Pac. 1078. The scholiast here gives both definitions without indicating which he thinks appropriately explains the present passage.—ἴσως: the scribe of E interpreted the word as 'perhaps,'

ἐκ μαντείου ἱερὸν αὐτῆς ἰδρῦσασθαι κολαινίδος ἀρτέμιδος καὶ φανόδημος ἐν τῷ δ' εὐφρόνιος δὲ φησι ὅτι ἐν αμαρένθῳ ἢ κολαινὶς δια τὸν ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῶν ἐκ τοῦ καιροῦ κὸλον ἐπι ταύτης δὲ καλλιμαχος λέγειν τὴν ὠ ἀγαμέμνον ὡς ὁ μῦθος εἶσατο τῇ καὶ λίπουρα καὶ μόνωπα θύεται τοῦτο δὲ μήποτε ἐσχεδίασται οἱ γὰρ μυρινούσιοι κολαινίδα ἐπονομάζουσι τὴν ἄρτεμιν ὥσπερ πείρα ἐπι τὴν μουνηχίαν φιλαύτης δὲ τὴν βραυρωνίαν: ἀλλως: ἔπαιξεν πάλιν κόλαινον γὰρ εἶδος ὀρνέου διὸ φασι. ἄρτεμιν ὀρνιθα καλεῖσθαι. ἐστι γὰρ ἀρτ.. κολαινίς: —

872 R 63'' κολαινίς) ὄνομα ὀρνέου: —

872 int. S ἀκαλανθίς] παρα το αἰκάλλειν ἕως τοὺς γνωρισμούς ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους ὅθεν κωδωνα προσαγορευον αὐτὴν ἀριστοφανῆς ἐν εἰρήνῃ ἐπειγομένην τυφλά τίκτειν ἐστι δὲ εἶδος ὀρνέου ἀκαλανθίς: —

873 int. et inf. S σαβαζίῳ] παίζει πρὸς τὸ ὄνομα ἐπεὶ οἱ φρύγες τὸ σαβάζιον τιμῶσι τίς δὲ ἐστι ὁ αὐτὸς θεὸς ὁ ἥρακλεώτης περὶ ἥρακλείας ἐν τῷ ιβ

δ' P—αμαρένθῳ] ἀμαρέθῳ G ἀμαρύνθῳ GP—τὸν] τὸ G τὸ τὸν GPΣ—αὐτῶν] αὐτῇ GTPΣ—καιροῦ] κηροῦ P—ἐπι . . . βραυρωνίαν] om. Γ—λέγειν] λέγει GΓ²—ἀγαμέμνον] ἀγαμέμνων G²P—μῦθος] μῦθος λέγει, G—λίπουρα] λείπουρα P³P—θύεται] θύει G—μυρινούσιοι] μυρινούσιοι P—κολαινίδα] κολοníδα G—πείρα] πείραν G—φιλαύτης] φιλιάτης P—βραυρωνίαν] βραυρωνίαν G φανρωνίαν P—ἀλλως . . . κολαινίς] om. GP—κόλαινον] Κολαινίς Σ—διὸ φασι] διὸ φησι R—ὀρνιθα] ὀρνιθειαν R—γὰρ] γὰρ καὶ R—ἀρτ.. κολαινίς] ἀρτεμικολαινίς G ἄρτεμης κολαινίς R

872 Om. VGGMP—κολαινίς) G²] ὄνομα ὀρνέου] κολαινίς ἐστὶν ὄνομα ὀρνέου G²E

872 S ἀρτέμιδι M [[ἀλλ' ἀκαλανθίς G ἀλλὰ κάλανθίς Γ ἀκαλανθίς R ἀκαλανθίς ἄρτεμης G²E καλανθίς ἄρτεμης P]] παρα το] ἄρτεμης ἢ κύων· παρὰ τὸ RG ἢ κύων παρὰ τὸ G²P ἢ κύων· ἕως παρὰ τὸ E ἢ καλανθίς ἄρτεμης· ἢ κύων ἀπὸ του M—ἕως] om. E—γνωρισμούς] γνωρίμους RΓEMPΣ—ὅθεν . . . ἀκαλανθίς] om. Γ—ὅθεν] ὅθεν καὶ M—κωδωνα] κύνα EP—προσαγορευον] προσηγόρευον G προσαγορεύει RΓ²EP προσαγορεύων M—εἰρήνη] εἰρήνη φησὶν M—ἐπειγομένην . . . τίκτειν] ὅτι ἐπειγομένη τυφλά τίκτει R—δὲ] δὲ καὶ G²EMP—ἀκαλανθίς] ἢ ἀκαλανθίς G²EP

873 S φρυγίλῳ M [[σαβαζίῳ GΓ καὶ φρυγίλῳ R καὶ φρυγίλῳ σαβαζίῳ G²EP]] παίζει . . . ἀλλως] om. R—τὸ ὄνομα] τὸν νοῦν M—τὸ σαβάζιον] τὸν σαβάζιον GΓ²EP—τιμῶσι] Γ τιμῶσιν G² καλοῦσιν G²v—τίς δὲ ἐστι] ἐστι δὲ M—ὁ αὐτὸς] οὗτος GM οὗτος ὁ G²EP—ὅ] om. Γ—ἥρακλεώτης] ἥρακλεάτης Γ ἥρακλειώτης M—περὶ . . . οὕτως] om. M—οὕτως] om.

not 'alike.'—αὐτὴν: i.e. τὴν ἀκαλανθίδα κύνα. —ἐν Εἰρήνῃ: 1078. —ἐπειγομένη τυφλά τίκτει: sc. προστιθεῖς.

873 Suid. Σαβάζιος. Harp. Σαβοί. Schol. Lys. 388. Cf. Schol. Vesp. 9; Phot. Σαβοί; Hesych. σαβάζειν and Σαβάζιος. —Νύμφης: Reinesius. Cf. Harpocraton.

Ἡρακλείας ἐν τῷ β' φησὶν οὕτως· “φαίνεται γὰρ ἐξ ὧν εὐρίσκομεν ἑσθλολογιζόμενοι¹ πολλαχόθεν ὅτι Διόνυσος καὶ Σαβάζιος εἰς ἔστι θεός, τυχεῖν δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν εὐασμόν². τὸ γὰρ εἰάξειν οἱ βάρβαροι ‘σαβάζειν’ φασίν, ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐασμόν ‘σαβασμόν’ λέγουσιν.”

ἄλλως : παίζει πρὸς τὸ ὄνομα ἐπεὶ Φρύγες τὸ εὐάζειν ‘σαβάζειν’ φασὶ καὶ ἐκ τούτου ‘Σαβάζιον’ τὸν Διόνυσον. ‘σάβους’ δὲ ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους καὶ τοὺς βάκχους τοῦ θεοῦ· ὁ αὐτὸς δὲ Ἰγας καὶ Ἐύιος³ καλεῖται. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου ὃ καλεῖται φρυγίλος· παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιξε τὸν Διόνυσον ‘ὀρνίθειον’⁴ φάσκων τιμᾶσθαι.

ἄλλως : ἐπεὶ Φρυγῶν ὁ θεός, καὶ ἐν Ὄραις·

“τὸν Φρύγα τὸν ἀλητῆρα τὸν Σαβάζιον.”

874 καὶ στρουθῷ μεγάλῃ : ὅτι ἐπὶ τῆς στρουθοκαμήλου τὸ ‘μεγάλῃ’ προσετίθεισαν, ἔπαιξε δὲ διὰ τὸ μέγεθος τῇ Ῥέᾳ ταύτην προσεικάσας.

876 Κυβέλη : Κυβέλην φασὶ τὴν Ῥέαν παρὰ τὰ Κύβηλα ὄρη, ὀρεῖα γὰρ ἡ θεός· διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει. τὸ δὲ ‘μητὲρ Κλεοκρίτου’ παρ’ ὑπόνοιαν ἐπήγαγε βουλόμενος αὐτὸν διαβαλεῖν ὡς στρουθόποδα, τουτέστι μεγαλόπουν· ἐκωμωδεῖτο δὲ ὡς ξένος καὶ δυσγενής.

Κλεοκρίτου : Σύμμαχος· προεῖρηκεν ὅτι ξένος καὶ τάχα ὑποκριτής, νῦν δὲ φαίνεται ὅτι καὶ τὴν ὄψιν στρουθώδης. ὁ δὲ Δίδυμος· ‘μητὲρ⁵ Κλεοκρίτου’ ὅτι ὡς γυναικίας καὶ κίναϊδος κωμωδεῖται, ἐν δὲ τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ πάρεσι· καὶ ἴσως ἕτερος ἂν εἴη τοῦ παρ’ Ἐυπόλιδι⁶ ἐν Δήμοις καὶ Κόλαξι.

Müller III 14. — β' : Dindorf, following Harpocraton. — **σulloγιζόμενοι** : G, anticipating Dindorf. — **εὐασμόν** : Stein. Cf. Schol. Lys. 388 τυχεῖν δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης διὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν εὐασμόν.

αὐτῷ : κοινή αὐτῷ in G is due to a misreading of V. — **Εύιος** : “legendum enim est εὐίος : ut recte ad marginem exemplaris Postelwaythiani emendaverat vir doctus.” Küster. εὐίμος Portus. εὐαίος Toup. εὐίος or εὐσίος Lobeck (cf. E. M. 391 12). — **ὀρνίθειον** : Portus. Cf. Ἄρτεμιν ὀρνιθείαν in the second scholium on 872, and Ἐστὶ τῇ ὀρνιθείῳ in the text of 864.

ἐν Ὄραις : M. II 1173 ; K. I 535.

874 **προσετίθεισαν** : sc. στρουθῷ.

876 Suid. Κυβέλη, Κλεόκρητος, and Κυβέλης υἱός. — The note is not in its proper place in V. (See the Transcript on 882.)

προεῖρηκεν : i. e. Aristophanes, in some passage now lost, since Ran. 1437 does not apply. Dindorf suggests προεῖρηκαμεν or προεῖρηται, that Symmachus, and not Aristophanes, may be made the authority for the following statement. — **Ευπόλιδι** : Dindorf.

δήμοις κόλαξιν Γ δήμοις καὶ κόλαξιν Γ²Ε — ἄλλως . . . προσωδίας] om. RΓ — ἄλλως] στρουθῷ (as lemma) G στρουθῷ μητὲρ (as lemma) Γ²ΕΡ — βάσκ]

φησι οὕτως φαίνεται γὰρ ἐξ ὧν εὐρίσκομεν συλλογιζόμενος πολλαχόθεν ὅτι διόνυσος καὶ σαβάζιος εἰς ἐστὶ ὁ θεός· τυχῶν δὲ τὴν προσηγορίαν ταύτης παρα τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θίασον τὸ γὰρ εὐαζειν οἱ βάρβαροι καβάζειν φησι ὅθεν καὶ τῶν ἐλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐασμὸν σεβασμὸν· ἄλλως· παίζει πρὸς τὸ ὄνομα· ἐπεὶ φρύγες τὸ εὐαζειν σαβαζειν φασί· καὶ ἐκ τούτου σαβάζιον τὸν διόνυσον· σαβίος δὲ ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους· καὶ τοὺς βάκχους τοῦ θεοῦ ὁ αὐτός δὲ [spatium] καὶ εὐαίος καλεῖται· ἔστι δὲ εἶδος ὄρνεου ὃ καλεῖται φρυγίλος παρα τοῦτο ὅν ἔπαιξεν τὸν διόνυσον ὀρνιθοθεῖαν φάσκων τιμᾶσθαι· ἄλλως· ἐπεὶ φρυγῶν ὁ θεός καὶ ἐν ὠραῖς τὸν φρύγα τὸν αὐλητῆρα τὸν σαβάζιον· —

874 στρουθῷ μεγάλη] ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς στρουθοκαμήλου τὸ μεγάλη προσετίθεσαν ἔπαιξεν δὲ δια τὸ μεγεθος

876 ext. S κυβέλη] κυβέλη· στρουθῷ· σύμμαχος προεῖρηκεν ὅτι ξένος καὶ τάχα υποκριτῆς νῦν δὲ φαίνεται ὅτι καὶ τὴν ὄψιν στρουθῶδης ὁ δὲ διδυμος μητέρα λεοκρίτου· ὅτι ὡς συναικίας καὶ κίναδος κωμωδεῖται ἐν δὲ τοῖς μυστηρίοις τῆς ῥέας μαλακοὶ πάρεσι καὶ ἴσως ἕτερος ἂν εἴη τοῦ παρ ευπόλιδος ἐν δήμοις καὶ κόλαξ·· — ἄλλως· ηρωδιανὸς ἐν τῷ βάσκ' ἴθι ἴρι ταχεῖα

P ὅτι Γ² οὐ Ε—εὐρίσκομεν] εὐρήσομεν M—συλλογιζόμενος πολλαχόθεν] om. M—συλλογιζόμενος] συλλογιζόμενοι G—πολλαχόθεν] πολλαχόθεν Γ²—ὁ] om. GΓΓ²EMP—τυχῶν] τυχεῖν ΓΓ²EP—τὴν προσηγορίαν] τῆς προσηγορίας GΓΓ²EMPΣ—ταύτης] om. M—θίασον] θείασμον Γ θείασμὸν Γ²EMPΣ—καβάζειν φησι] σαβάζειν φασί G σαβάζειν φασίν Γ²EMPΣ σαβάζειν ἔλεγον Γ—σεβασμὸν] σαβασμὸν λε·· Γ σαβασμὸν λέγειν Γ² σαβασμὸν λέγουσιν EPΣ σαβασμὸν λέγοντες M—ἄλλως . . . αὐλητῆρα τὸν σαβάζιον] om. ΓM—ἄλλως] εἰς τὸ αὐτὸ Γ²EP—φασί] λέγουσι R φησίν P—καὶ] om. Γ²EP—διόνυσον] διόνυσον λεγουσι R—αὐτῷ] κοινῇ αὐτῷ G—τοὺς βάκχους] τὰς βακχας R—αὐτός δὲ καὶ] αὐτὸς δὲ καὶ φρυγίλος καλεῖται καὶ G αὐτός δὲ ἴας, καὶ R αὐτὸς δὲ ἴας καὶ Γ²EP—εὐαίος] εὐβαίος Γ²EP—ἔστι . . . σαβάζιον] om. R—δε] δὲ καὶ P—ὄν] δὲ G—ὀρνιθοθεῖαν] ὀρνιθόθειον Γ²EP—τὸν φρύγα] om. G

874 Om. R—S στρουθῷ M [[στρουθῷ μεγάλη Γ στρουθῷ Γ² καὶ στρουθῷ μεγάλη EP]] ὅτι] om. M—καὶ] Γ² om. GΓ—τῆς] τοῦ GM—μεγάλη] μέγα M—προσετίθεσαν] ἐτίθ·· Γ—ἔπαιξεν . . . μεγεθος] om. G—μεγεθος] add. τῆ ῥέα (νέα Γ) ταύτην (αὐτὴν Γ) προσεϊκάσας (προσοικεῖσας M) ΓΓ²EMP

876 Om. M [[κυβέλη· στρουθῷ··] om. Γ κυβέλη· στρουθῷ· G κυβέλη Γ²EP]] σύμμαχος . . . στρουθῶδης] om. Γ—σύμμαχος . . . υποκριτῆς] om. Γ²EP—φαίνεται] ἐμφαίνεται Γ²EP—στρουθῶδης] ὀρνιθῶδης Σ—ὁ δὲ διδυμος . . . λεοκρίτου] μῆτερ κλεοκρίτου·— (as lemma, om. Γ²) δίδυμος δὲ Γ—λεοκρίτου] κλεοκρίτου Γ²EP—συναικίας καὶ] om. R—συναικίας] γυναικίας GΓΓ²EPΣ—κίναδος] κίναδος Γ κίναδος Γ²—δε] Γ² τὲ Γ²v—ἕτερος ἂν] Γ² ἂν ἕτερος Γ—δήμοις καὶ κόλαξ··] δήμον καὶ κόλαξ G δημοις, καὶ κόλαξι RP

ἄλλως: Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ

“βάσκ’ ἴθι Ἴρι ταχεῖα τὸν Ἔκτορι μῦθον ἐνίσπες”

ἐπιμερισμῷ φησι τὸν Χαίριδα λέγειν βαρύνειν Ἄττικοὺς τὸ στρουθός, ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ἔκτῳ τῆς καθόλου λέγων καὶ Τρύφωνα μεμνήσθαι ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀττικῆς προσωδίας.

880 Χίοισιν ἦσθην: καὶ τοῦτο ἀφ’ ἱστορίας ἔλαβεν, ἤρχοντο γὰρ Ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἑαυτοῖς τε καὶ Χίοις, ἐπειδὴ ἔπεμπον οἱ Χιοὶ συμμάχους εἰς Ἀθήνας ὅτε χρεῖα πολέμου προσῆν, καθάπερ Θεόπομος ἐν τῷ β’ τῶν Φιλιππικῶν φησιν οὕτως· “οἱ δὲ πολλοὶ τοῦ ταῦτα πράττειν ἀπέχον, ὥστε καὶ τὰς εὐχὰς κοινὰς καὶ περὶ ἐκείνων καὶ σφῶν αὐτῶν ἐποιούντο, καὶ σπένδοντες ἐν ταῖς θυσίαις ταῖς δημοτελέειν ὁμοίως ἤρχοντο τοῖς θεοῖς Χίοις διδόναι τὰγαθὰ καὶ σφίσι αὐτοῖς.” λέγει δὲ περὶ τῆς Χίου καὶ Εὐπόλις ἐν Πόλεσιν·

“αὕτη Χίος, καλὴ πόλις ὡ — ὡ

πέμπει γὰρ ὑμῖν ναῦς μακρὰς ἄνδρας ἄθ’ ὅταν δεήσῃ,
καὶ τᾶλλα πειθαρχεῖ καλῶς, ἀπληκτος ὥσπερ ἵππος.”

τὰ αὐτὰ τοῖς Θεοπόμου καὶ Θερασύμαχος φησιν ἐν τῇ μεγάλῃ τέχνῃ, ὃ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ Χιακῷ καὶ ὅτι Χιοὶ ἤρχοντο Ἀθηναίους δεδήλωκεν.

882 καὶ πελεκάντι: μήποτε πελέκας ἢ προενεκτέον ὡς ἀλίβας· ὃ δὲ πελεκίνος τῷ πελεκάντι προσέρριπται· πελεκάν μέντοι πελεκᾶνος κοινῶς, πελεκᾶς πελεκᾶντος Ἀττικῶς, πελεκᾶς πελεκᾶ Δωρικῶς.

Ἡρωδιανὸς: cf. Herodian I 144 16 (Lentz, = II 947 29): σημειῶδες ἄρα τὸ στρουθὸς δξυνόμενον· Χαίρις δὲ φησιν Ἀττικοὺς βαρύνειν τὸ ὄνομα, ὡς καὶ Τρύφων μέμνηται ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀττικῆς προσωδίας. — βάσκ’ ἴθι: Π. Α 186. — Χαίριδα: Blau (χάρिता in V). — Ἀττικοὺς τὸ: Küster, who proposed as an alternative βαρύνεσθαι Ἀττικῶς τὸ. — ἐκτῷ: Nauck. — Τρύφωνα: Küster.

880 Θεόπομος: Müller I 296. — ἐν Πόλεσιν: M. II 509; K. I 321. — ὡ — ὡ: πάρεστι G. Hermann. Πόσειδον or φίλε Ζεῦ van Herwerden. πολιτῶν Bothe. μὲν αὕτη Blaydes. — Χιακῷ: Böckh. Δηλιακῷ Meursius.

882 Suid. πελεκάντι. — προενεκτέον: Suidas. Cf. Schol. 227, 1077. — ὃ δὲ πελεκίνος . . . προσέρριπται: the pelican is thrown in after the woodpecker. The writer is thinking of the birds rather than of the words, but Rutherford would read τὸ πελεκίνῳ for ὃ πελεκίνος.

πελεκάντος] πελεκᾶντος ΓΕΡ — καὶ] om. ΡΓΕΜΡΣ — κυβέλην . . . δυσγενῆς] om. Γ in ΓΡΓ²ΕΜΡ under 876 — παρα . . . ὄρεα] ἀπὸ τοῦ κύβελα· ὃ δηλοῖ τὰ ὄρη· ὄρεινῃ Μ — τὸ] om. ΡΓ²ΕΡΣ — διὸ καὶ] δ’ ὃ R — κλεοκρίτου] λεωκρίτου Μ — ὑπόνοια] ὑπόνοιαν ΓΡΓ²ΕΜΡΣ — ἐπήγαγεν] εἶπε Σ — διαβαλεῖν] διαβάλλειν Γ²ΕΡ — ὡς] καὶ R — μεγαλόπουν] μεγαλόποιν Ε μεγαλόποδα Μ — καὶ δυσγενῆς] om. R καὶ τάχα ὑποκριτῆς Γ²ΕΡ

τὸν ἕκτορα μυθὸν ἔνισπες ἐπιμερισμῷ φησι τὸν χάριτα λεγειν βαρυνειν αττικης στρουθὸς ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ιζ̄ τῆς καθόλου λέγων καὶ τρυγόνα μεμνήσθαι περὶ αττικῆς προσωδίας :

880 ext. et inf.] χίοισιν ἦσθην : — καὶ τοῦτο ἀφ' ἱστορίας ἔλαβεν ἠῦχοντο γὰρ ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἑαυτῶν τε καὶ χίων καθάπερ θεόπομπος ἐν τῷ ιβ̄ τῶν φιλιππικῶν φησι οὕτως οἱ δὲ πολλοὶ τοῦ ταῦτα πράττειν ἀπέχον ὥστε καὶ τὰς εὐχὰς κοινὰς καὶ περὶ ἐκείνων καὶ σφῶν αὐτῶν ἐποιούοντο καὶ σπεύδοντες ἐν ταῖς θυσίαις ταῖς δημοτέλεσιν ὁμοίως ἠῦχοντο τοῖς θεοῖς χίους διδόναι τὰ ἀγαθὰ καὶ σφίσιιν αὐτοῖς λεγει δὲ περὶ τῆς χίου καὶ εὐπολις ἐν πόλεσιν αὕτη χίος καλὴ πόλις· πέμπει γὰρ ὑμῖν ναῦς μακρὰς ἄνδρας τε ὅταν δεῖσῃ καὶ τὰλλα πειθαρχεῖ καλῶς ἀπληκτος ὥσπερ ἵππος τὰ αὐτὰ τοῖς θεοπόμπου καὶ θρασύμαχος φησι ἐν τῇ μεγάλῃ τέχνῃ [110' sup.] ὁ δὲ ὑπεριδῆς ἐν τῷ χαλκῷ καὶ ὅτι χίοι ἦχοντο ἀθηναίοις δεδήλωκεν : —

882 ext. S πελεκάντι] μήποτε πελέκας προσενεκτέον ὡς ἀλίβας ὁ δὲ πελεκίνος τῷ πελεκάντι προσέρριπτε πελεκᾶν μέντοι πελεκάνος κοινῶς πελεκᾶς πελεκάντος· ἀττικῶς πελεκᾶς καὶ πελεκᾶ δωρικῶς : κυβέλην φησι τὴν ρεῖαν παρα τὸ τὰ κύβηλα ὄρη ὄρεία γὰρ ἡ θεὸς διὸ καὶ ἐποχεῖται λέοντων ζεύγει τὸ δὲ μητερ κλεοκρίτου παρ' ὑπονοία ἐπήγαγεν βουλόμενος αὐτὸν διαβαλεῖν ὡς στρουθόποδα τουτεστι μεγαλόπουν· ἐκωμωδεῖτο δὲ ὡς ξένος καὶ δυσγενής : —

βάπῳ Γ²—τὸν ἕκτορα] τὸν, ἕκτορι G τὸν δ' ἕκτορι Γ²EP—ἔνισπες] ἔνισπε ΓEP ἔνιασ' Γ⁸—χάριτα] χάριτα Γ⁸EP—βαρυνειν] βασιλέα G—αττικῆς] ἀττικῆ EP—ιζ̄] ιζ̄ G ἑκάκαδεκάτῳ P—τρυγόνα] τρυγόνου G—περὶ] ἐν β̄ περὶ Γ⁸E ἐν δευτέρῳ περὶ P

880 S αὐτοῖσι M [[χίοισιν ἦσθην] καὶ χίοισιν R] ἔλαβεν] εἴληφεν ΓEMP—ἠῦχοντο] ἠῦξοντο M—κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν] Γ² ἐπὶ τῶν θυσιῶν κοινῇ Γ—ἐπὶ] om. G—ἑαυτῶν] ἑαυτοῖς GRΓEMP—χίων] χίους GRM χίοισιν ΓE χίοισι P add. ἐπειδὴ ἔπεμπον οἱ χίοι συμμαχοῦς εἰς ἀθήνας, ὅταν χρεῖα πολέμου προσῆν R—καθάπερ . . . δεδήλωκεν] om. R—καθάπερ . . . σφίσιιν αὐτοῖς] om. M—καὶ] om. EP—εὐχὰς] εὐχὰς καὶ E—κοινὰς] om. P—ἐποιούοντο] ἐποίουν G—σπεύδοντες] σπένδοντες ΓEP—ἐν] καὶ P—ὁμοίως] om. P—τὰ ἀγαθὰ] τᾶγαθὰ P—λεγει . . . πόλεσιν] καὶ εὐπολις λέγει περὶ τῆς χίου M—δε] δὲ καὶ Γ—ὑμῖν] ἡμῖν GM—πειθαρχεῖ] πειθαρχήσας M—τὰ αὐτὰ . . . δεδήλωκεν] τούτου χάριν ἠῦχον ἑαυτοῖς τε καὶ χίοισιν M—τοῖς] τῆς G—δεδήλωκεν] δεδηλώκαμεν Γ δεδήλωκαν Γ²

882 S πελεκάντι M [[καὶ πελεκάντι RΓEP] μήποτε . . . δωρικῶς] om. G—μήποτε . . . προσενεκτέον] μήποτε βαρυτόνος προενεκτέον Σ—πελέκας] πελεκᾶς M—ὡς] καὶ R—πελεκίνος] πελεκείνος Γ πελεκίων M—πελεκάντι] πελεκαντι R πελεκάντι EP—προσέρριπτε] προσέρριπται RΓEMP—πελεκᾶν μέντοι] ἐκ τοῦ πελεκᾶν μέν· M—πελεκᾶν] πελεκᾶν REP—πελεκάνος] πελεκάνος ΓEM—πελεκᾶς] πελεκᾶς R πελεκᾶς δὲ Γ πελεκᾶς δὲ EP καὶ πελεκᾶς Σ—

883 καὶ φλέξιδι: ἐπισκεπτέον περὶ τούτων ἐκ τῆς τῶν ζώων ἱστορίας τίς ὁ τέτραξ καὶ φλέξις καὶ ἐλασᾶς· ὁ γὰρ βασκᾶς καὶ καταρράκτης εἰσὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ἀναγεγραμμένοι, καὶ ἀντὶ ἔρωδιου ἔδωλιος, ὁ δὲ αἰγίθαλλος (οὐ), οὐτ' ἐρισάλπιγξ· ἔστι δὲ ὑπὸ τὸν ἱέρακα, οὕτως δὲ ὠνομάσθη, ὡς ἴνεις, παρὰ τὸ ἐξ αἰγὸς τεθηλακέναι.

890 ἐπὶ ποῖον: τοῦτο εἰς διαβολὴν τοῦ χορηγοῦ ὅτι μικρὸν δέδωκεν ἱερεῖον.

891 ἀλαιέτους: εἶδος ἀετοῦ ἐν θαλάσῃ διαιτῶμενον.

893 ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν: πρὸς τὸν ἱερέα λέγει ὡς μικροῦ ὄντος τοῦ ἱερείου καὶ δυναμένου καὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν θυσίαν αὐτουργῆσαι.

899 μάκαρας, ἓνα τινὰ μόνον: εἰπὼν πληθυντικῶς ἔλαβε τὸ ἓνα τοῦ λέγων ἓνα.

εἴπερ ἱκανὸν: εἰ καὶ ἐνὶ μόνῳ ἀρκέσει τὸ θῆμα.

902 γένειόν τ' ἔστι καὶ κέρατα: ἐπὶ τῶν ἱερείων τῶν μὴ ἐχόντων σάρκα τοῦτό φησιν· ἀπὸ παροιμίας οὖν, ὡσεὶ ἔλεγε ἑπίχες καὶ κέρατα.

904 Νεφελοκοκκυγίαν τὴν εὐδαίμονα: ἔρχεται τις ποιητῆς ὡς ἐπὶ νεοκτίστου πόλεως ἐγκώμια λέξων.

883 Cf. Athen. 398 c. — ὁ γὰρ βασκᾶς καὶ καταρράκτης . . . ἀναγεγραμμένοι: Callimachus certainly did not enter "καταράκται" (sic) as the name of a bird in his list. The form seems to be an aural misapprehension of 'καταράκτη' (αι = η) and this to be a feminine nominative invented to fit the dative καταρράκτη of the poet's text of 887. Similarly βάσκα (MSS.) seems to have been devised as the nominative of βασκᾶ. Aristotle vouches for the καταρράκτης, and the bird named by Aristophanes (βασκᾶ) in 885 must have been ὁ βασκᾶς. Cf. Hesych. βασκᾶς· ὄρνέον τι. The author of the original note is not likely to have read his Callimachus carelessly, but the errors might easily have been committed by a copyist. — παρὰ Καλλιμάχῳ: frag. 100^c 15. — ἔρωδιου: Bentley. — ἐδῶλιος: Schneider. Cf. Hesych. ἐδῶλιος· ὄρνέου εἶδος. — οὐ, οὐτ': Rutherford. οὔτε δὲ Meineke. Schneider would have the words after ἐδῶλιος read ὅ τε αἰγίθαλλος, (ἀλλ' οὔτε μελαγκόρυφος) οὔτε ἐρισάλπιγξ. — ἔστι δὲ: i. e. ὁ αἰγίθαλλος, as the last part of the note shows; but the αἰγίθαλλος is the titmouse.

890 Cf. Pac. 1022.

893 δυναμένου . . . αὐτουργῆσαι: μὴ δυναμένου πρὸς τὴν θυσίαν αὐταρκῆσαι, Dindorf, who observes that αὐτουργῆσαι is inappropriate to the reading μὴ δυναμένου πρὸς κτέ., which is peculiar to R.

899 τὸ ἑαυτοῦ: its own piece of the victim, or his own piece if the scholiast supposed that the words καλεῖν δὲ μάκαρας κτέ. were chanted by the priest. The antode is assigned to the priest in VRAΓΕ etc. Bentley, from a different point of view, proposed τὸ ἐνικόν.

902 Suid. θήματα. — γένειόν τ' ἔστι: τ' is omitted in E as well as in P, but it occurs in V(G)Γ. Bentley's statement, therefore, that the scholiast omits it, must be modified. — ἀπὸ παροιμίας: from some proverb. The proverb has not been preserved, and the reading ἔστι δὲ παροιμιῶδες, which is found only in R, may be correct. — ἐπίχες: the scholiast correctly interpreted γένειον as *barba*.

904 ἔρχεται: VGM, anticipating Gelenius's correction of the Princeps. — ὡς

883 110' sup. et ext.] και φλέξιδι: ἐπισκεπτέον περι τούτων ἐκ τῆς τῶν ζῶων ἱστορίας τίς ὁ τέτραξ καὶ φλέξις καὶ ἔλασας ἢ γὰρ βάσκα καὶ καταράκται εἰσι παρα καλλιμαχῶ ἀνεγεγραμμένοι καὶ ἀντι εἰδῶλιον εἰδῶλιος ὁ δε αἰγίθαλος οὐτ' ἐρισάλπιγξ ἐστὶ δὲ ὑπὲρ τὸν ἰέρακα· οὕτως δὲ ὠνομάσθη ὡς τινες παρα τὸ ἐξ αἰγὸς τεθρηλακεῖναι: —

890 R 64' intm. S ἱερείον] τοῦτο εἰς διαβολῆν του χορηγον· ὅτι μικρὸν δέδωκεν ἱερείον: —

891 R 64' int. S a. v.] εἶδος ἀετου ἐν θαλάσσῃ διατῶμενον: —

893 110' ext.] ἀπελθ' ἀφ' ἡμῶν: πρὸς τον ἱερέα λέγει ὡς μικροῦ ὄντος τοῦ ἱερείου καὶ δυναμένου καὶ αὐτοῦ προς τὴν θυσίαν αὐτουργῆσαι: —

899 R 64' intm. ext.] εἶπων πληθυντικῶς· ἔλαβεν το ἑαυτου λέγων ἕνα: —

900 R 64' int. S a. v.] εἰ καὶ ἐν μόνῳ ἀρκέσει τὸ θῦμα: —

Fol. 110'. Vv. 902–935.

902 ext.] γένειόν τ' ἐστὶ καὶ κερατα: — ἐπι τῶν ἱερείων τῶν μὴ ἐχόντων σάρκας τοῦτο φησι ἀπο παροιμίας οὖν ὡσεὶ ἔλεγεν τρίχας καὶ κέρατα: —

904 int. a. v.] ἔρχεται ποιητῆς ὡς ἐπι νεοκτίστου πολέως ἐγκῶμια λέξων:

883 Om. ΓΜ—883) Γ²] τούτων] τούτου Γ²—καταράκται] καταράκτα Γ² καταρράκται P—παρα] περὶ Γ²—καλλιμαχῶ] καλλιμάχου G—καὶ . . . εἰδῶλιος] om. R—ἀντι] ἀντὶ τοῦ Γ²—αἰγίθαλος] αἰγίβαλλος R—ἐρισάλπιγξ] ἐρισάλπιξ RE—ἐστὶ] ὅτι Γ²—ὑπὲρ] ὑπο RΓ²EP—οὕτως] οὕτω R—παρα τὸ] παρὰ τὸ δὲ Γ²—τεθρηλακεῖναι] τεθρηλέναι G

890 Om. VΓΓ—S ποῖον M—890) Γ³ [[ἐπὶ ποῖον ὃ κακόδαμον E ἐπὶ ποῖον P] δέδωκεν] ἔδωκεν P

891 Om. VΓΓ—S ἀλαιέτους M—891) Γ³E [[ἀλαιέτους P] ἀετου] ἀετοῦ ὁ ἀλαιέτος Γ³EP ἀετοῦ θαλασσίον· τουτέστι τοῦ M—διατῶμενον] διατῶμενος Γ³EP—διατῶμενον] διατῶμενον M

893 Om. Γ—S ἀπελθ' M—ἀπελθ' ἀφ' ἡμῶν) Γ³ [[ἡμῶν] add. καὶ σύ R add. καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα P] δυναμένου καὶ αὐτοῦ] μὴ δυναμένου R

899 Om. VΓ—S μάκαρας M [[μάκαρ ἕνα τινὰ μόνον Γ μάκαρας ἕνα τινα P] ἑαυτου] ἑαυτοῦ μόνου M—λέγων ἕνα] ἕνα λέγων Γ

900 Om. VGP—898) E [[ἱκανὸν ἕξει τ' ὄψον Γ—M*] μόνῳ] om. ΓE φησιν M

902 S γένειον M [[γένειόν τ' ἐστὶ καὶ κερατα] om. R γένειόν ἐστὶ καὶ κέρατα EP] ἐπι] Γ² παρὰ Γ—σάρκας] Γ σάρκα Γ²EP—τοῦτο . . . οὖν] Γ² om. Γ ἐστὶ δὲ παροιμῶδες R—τρίχας] τρίχας ΓEMP

904 S a. v. R S νεφελοκοκκυγίαν M [[νεφελοκοκκυγίαν Γ νεφελοκοκκυγίαν τὴν εὐδαίμονα EP] ἔρχεται ποιητῆς] εὐχεται τίς ποιητῆς RΓEP ἔρχεται τις ποιητῆς εὐχόμενος M—ἐγκῶμια] ἐγκῶμον M

. . . πόλεως: as was the fashion in case of a newly founded town. Cf. Schol. 448. The scholiast's omission of τῆς is intentional.

909 Μουσάων θεράπων: περισσά τινες ταῦτα.

911 δούλος ὦν κόμην ἔχεις: διὰ τὸ 'θεράπων' 'δούλος' εἶπεν· ἦν δὲ τῶν ἐλευθέρων τὸ κομᾶν.

913 Μουσάων θεράποντες ὄτρηροι: ἐπειδὴ 'ὄτρηροι' ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ἐπεπίστευτο δὲ καὶ ὁ Μαργίτης τοῦ Ὀμήρου εἶναι, ἐν ᾧ εἴρηται·

“Μουσάων θεράπων” καὶ ἐκβόλου Ἀπόλλωνος.”

915 οὐκ ἐτὸς ὄτρηρόν: παίζει παρὰ τὸ 'ὄτρηρόν' ὅτι 'τετρημένον' ἦν αὐτοῦ καὶ τὸ ἱμάτιον.

918 κύκλια τε πολλὰ: τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα 'κύκλια' ἔλεγον.

919 καὶ παρθενεῖα: ἀντὶ τοῦ 'ἄ αἰ παρθένοι ἦδον.' κύκλια δὲ καλοῦνται μέλη τὰ ἐπεκτεταμένα, ἔστι δὲ ἰδιωματικά.

καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου: ἦτοι κατάτεχνα, ποικίλα, οἶον ὕμνους, παιάνας, προσόδια, καὶ τὰ λοιπὰ τούτοις παραπλήσια. προπερισπωμένως δὲ τὸ ὄνομα τὸ 'παρθενεῖα,' ἔστι δὲ τὰ εἰς παρθέτους ἀδόμενα.

909 Μουσάων θεράπων: the proper lemma is unequivocally indicated in Γ² and M, and is confirmed by the error of the scribe of Γ², who misread the scholium to the effect that Μουσάων was to be written Μουσῶν. In R the scholium is attached to the corresponding phrase Μουσάων θεράποντες in 913. Why 'some scholars doubted the genuineness of the reading Μουσάων θεράπων' is indicated in the scholium on 913, — the phrase does not occur 'in Homer,' and yet the 'Poet' affirms that he speaks κατὰ τὸν Ὀμηρον! This scholium, therefore, *περισσά τινες ταῦτα*, must not be made to apply, with Rutherford, to verses 911–914, *ἔπειτα . . . Ὀμηρον*, nor, with van Leeuwen, to 910, *κατὰ τὸν Ὀμηρον*. Rutherford notes that 911–914 are not found in A, but their accidental omission from that MS. is due to a familiar error, to which all the scribes must occasionally plead guilty. The verses are read in the other MSS. (VRΓEMUBCV^{ps}). Dindorf's numbering of the verses in his Oxford edition of the scholia has misled some scholars in regard to the apertinence of the note *περισσά τινες ταῦτα*; 914 in that edition is 913 of the more recent books.

911 Suid. δούλος ὦν.

913 ἐπειδὴ . . . λέγεται: even in Homer (e.g. Il. A 321, Od. A 109). 'And the Margites,' the note continues, 'was once believed to be Homer's, and this contains the phrase Μουσάων θεράπων.' This is the phrase in dispute. Cf. the note on 909.

915 The lemma is established by ΓE and is inevitable. The note is wrongly placed in VR and M. — καὶ: Bothe would omit, but he failed to see the fanciful etymological connexion of *ὄτρηρός* with *τετρημένος* which the scholiast assumes. καὶ, in fact, determines the choice of the reading *τετρημένον* (EP) in preference to *τετριμμένον* (VRΓM).

918 Suid. κύκλια. — τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν: the same subject throughout. The dithyramb treated a continuous theme in a sustained manner. It was, therefore, of some length; moreover, it was narrative. See the next scholium.

919 Suid. παρθενεῖα and Σιμωνίδης λυρικός. — καὶ παρθενεῖα: here in the lemma,

910 ext. p. v.] παίζει παρα τὸ ὄρηρον ὅτι τετριμμένον ἦν αὐτοῦ καὶ τὸ ἱμάτιον: — δια το θεράπων δούλος εἶπεν ἦν δὲ τῶν ελευθέρων τὸ κομᾶν: —

913 R 64' int.] περισσὰ τινὲς ταῦτα:

913 ext. p. v.] ἐπειδὴ ὄρηροί ἐπι τῶν θεραπόντων λέγεται ἐπεπίστευτο δὲ καὶ ὁ μαργίτης τοῦ ὄμηρου εἶναι ἐν ᾧ εἴρηται μουσᾶων θεράπων καὶ ἐκβολου ἀπολλωνος:

918 ext. p. v.] τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα ταυτα κύκλια ἔλεγον: —

919 ext. p. v. S παρθενεία] ἀντι ἂ αἱ παρθενοὶ ἦδον. κύκλια δὲ καλοῦνται μέλη τὰ ἐπεκτεταμένα ἔστι δὲ διηγηματικῶν: —

919 ext. S κατὰ τὰ] ἦτοι κατὰ τεχνὰ ποικίλα οἶον ὕμνους παιᾶνας προσόδια καὶ τὰ λοιπὰ τούτοις παραπλήσια προπερισπωμένως δὲ τὸ ὄνομα ἔστι δὲ τὰ εἰς παρθένους διδόμενα:·

910 S ὄρηροί (914) M [οὐκ ἐτὸς ὄρηρον (915) ΓΕΡ] παρα] περὶ M — ὄρηρον] ὄρηροί ΓΕΜΡ — ἔτι . . . ἱμάτιον] ὅτι καὶ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ τετριμμένον ἦν M — τετριμμένον] τετριμμένον ΕΡ — δια το . . . κομᾶν] om. Γ — δια το] δια τοῦτο G δούλος ὦν κόμην ἔχεις (as lemma): — διὰ τὸ Γ⁸ΕΡ S ὄρηρος (910) διὰ τὸ M — δούλος] ὁ δούλος G — τὸ] τὸ ταῖς θριξί M

913 Om. VΓΓΕΡ — S μουσᾶων (909) M — μουσᾶων in 909) Γ⁸] περισσὰ τινὲς ταῦτα] τινὲς φασιν. ὡς περισσὰ ταῦτα M — περισσὰ] περισπᾶσι Γ⁸

913 Om. RΓ [μουσᾶων θεράπων G θεράποντες ὄρηροί Γ⁸ΕΡ — ἄλλως M*] ὄρηροί] τὸ ὄρηροί M

918 Om. M — S a. κύκλια R [κατὰ τὰ σιμωνίδου G κύκλια τε πολλὰ ΓΕΡ] τὰ τὴν αὐτὴν] τὴν τοιαύτην R

919 Om. M [παρθενεία G — R* παρθενεία δὲ Γ*Ε*Ρ*] ἀντι] ἀντὶ τοῦ ΓΡΓΕΡ — καλοῦνται μέλη] μέλη καλοῦνται G καλοῦνται: — ἄλλως: — μέλη Γ — ἐπεκτεταμένα] ἐπιτεταμένα G ἐκτεταμένα R — διηγηματικῶν] R διηγηματικὰ ΓΓ διηγηματικόν Γ²ΕΡ

919 Om. R — S ὑμετέρας M [ἄλλως Γ*Γ*Ε*Ρ*] ἦτοι] om. Γ ἀντὶ τοῦ EMP τουτέστι Σ — κατὰ τεχνὰ] κατὰ τέχνην Γ κακότεχνα καὶ (καὶ om. Σν) Σ — προσόδια] προσώδια ΕΡ προσώδια, παρθένια Σ — λοιπὰ] om. M — προπερισπωμένως] προπερισπᾶται M — τὸ ὄνομα] τὸ ὄνομα τὸ (τὰ ΕΡ) παρθενεία ΓΕΡ τὰ παρθενεία M — ἔστι] εἰσὶ M — διδόμενα] ἀδόμενα ΓΕΜΡΣ

and in the next note (*προπερισπωμένως κτέ.*), the MSS. all treat the word as a substantive and accent it *παρθενεία*, in agreement with the doctrine there enunciated. (Cf. Arcad. 121 II.) This scholium, therefore, cannot be cited as authority for the distinction between *παρθένια*, as 'songs sung by virgins,' and *παρθενεία*, as 'songs sung in honor of virgins.' The scholiast gives two definitions, but makes no distinction in accent. The text of 919, in all the MSS., has *παρθενεία*. Cf. Suid. *παρθενεία*. — *κύκλια δὲ*: the scholiast sometimes returns, in this manner, to a preceding item in order to give it fresh definition. Cf. the repeated definition of *παρθενεία* in the next scholium.

κατὰ τὰ Σιμωνίδου: ἀντὶ τοῦ 'κατὰ Σιμωνίδου,' οὕτω δὲ εἶπεν διὰ τὸ γελοῖον.

922 οὐκ ἄρτι θύω: πρὸς τὸ ἔθος, εἴρηται δὲ πρότερον ὅτι ἐπὶ ἐνεστώτων (τὸ ἄρτι)· σαφὲς δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν παίδων ἐτίθεισαν τῇ δεκάτῃ.

924 ἀλλὰ τις ὠκεία Μουσῶν: ἡ τῶν Μουσῶν φάτις ταχέϊά ἐστιν ὡς ἵππος ὠκεία, ἡ τοι δὲ καθολικῶς λέγει ἐπεὶ πτερόεντα τὰ ἔπη καὶ ταχέως διαγγέλλοντα τὰ πράγματα, (ἡ) πρὸς ἑαυτὸν ταχέως γράφοντα τὰ ποιήματα.

926 σὺ δ' ὦ πάτερ: ἐκ τῶν Πινδάρου ὑπορχημάτων·

“ξύνες ὃ τοι λέγω, ζαθέων ἱερῶν
ἐπώνυμε πάτερ, κτίστορ Αἴτνας·”

ἐπειδὴ ὁ Ἱέρων ἔκτισεν αὐτήν.

927 ζαθέων ἱερῶν: παίζει πρὸς τὸ Πινδαρικόν.

929 τεῶ κεφαλῇ: τῇ γὰρ κεφαλῇ ἐπινεύουσιν οἱ βασιλεῖς.

930 ἐμὴν τείν: χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ ἐν τοῖς τοιοῦτοις 'Δωρισμόν', καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ 'ἐμίν.'

933 σὺ μέντοι σπολάδα: πρὸς τὴν σπολάδα ὅτι διφθέρα ὅποιαοῦν. Σοφοκλῆς Αἴαντι Δοκρῶ·

“καταστίκτου κυνὸς
σπολὰς 'Δίβυσσα', παρδαληφόρον δέρος.”

Καλλίστρατος δὲ οἶον ἐφαπτὸν 'δερμάτιον', Εὐφρόνιος δὲ χιτῶνα δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ 'ἐπισπᾶσθαι', οὐκ ἐξὸν ἐνεζῶσθαι διφθέραν.

ἀντὶ τοῦ 'κατὰ Σιμωνίδου': the scholium is found only in Γ. Such notes are rare.

922 πρὸς τὸ ἔθος: cf. Schol. 1704, Schol. Pac. 1019, Ran. 685, etc. — τὸ ἄρτι: Rutherford. — σαφὲς δὲ ὅτι: cf. Schol. 494.

924 Suid. ἀμαρυγᾶς. — ἡ τοι: is not the grammarians' ἡτοι = ἡγουν, but is used to introduce the first half of an alternative explanation. The second ἡ is due to Musurus, for which in Greek of the Alexandrine period a second ἡ τοι would be normal.

926 Πινδάρου: Bergk I 408. — ὃ τοι: M. Cf. 945. — ἐπώνυμε: the MSS. offer no variant. Cf. 927.

930 Δωρισμόν: Gelenius.

933 Suid. σπολὰς. Cf. Phot. σπολὰς. — Αἴαντι Δοκρῶ: Nauck 133. — Δίβυσσα: Suid. Cf. Poll. vii 70. — ἐφαπτὸν: adopting the accent found in Suidas. — δερμάτιον: cf. Phot. δερμάτιον ἐφαπτῶδες. — παρήχθη: for the meaning cf. Schol. 3. — ἐπισπᾶσθαι: ἐπι(σπᾶσθαι καὶ ἐπι)φέρεσθαι Rutherford. — οὐκ . . . διφθέραν: the ordinary Doric χιτῶν of a man, on the contrary, could be put on without drawing it over the head, and it was girt.

— παρήχθη] παρήχθαι R — ἐκ του] om. M — ἐπιφέρεσθαι] ἐπιφερομένου G — οὐκ . . . οἰκ(αι)] om. R — οὐκ] ἄλλως. οὐκ G — ἐξὸν] Γ ἐξ ὧν Γ²EM —

919 Γ 131' sup.] κατὰ τὰ σιμωνίδου : — ἀντὶ τοῦ κατὰ σιμωνίδου· οὕτω δὲ εἶπεν διὰ τὸ γελοῖον : —

922 int. S οὐκ] πρὸς τὸ ἦθος εἴρηται δὲ πρότερον ὅτι ἐπι ἐνεστῶτος· σαφὲς δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν παιδῶν ἐτίθεισαν τῆι δεκάτῃ :

924 ext. S p. v.] ἡ τῶν μουσῶν φάτις· ταχεῖα ἐστίν· ὡς ἵππος ὠκεία· ἦτοι καὶ καθολικῶς λέγει· ἐπεὶ πτερόεντα τὰ ἔπη καὶ τάχως διαγγέλοντα τὰ πρᾶγματα πρὸς ἑαυτὸν τάχως γράφοντα τὰ ποιήματα : —

926 int. S ὦ πατερ] σὺ δ' ὦ πατερ : ἐκ πινδαρου ὑπορχημάτων ξύνες ὅτι λέγω ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε πατερ κτίστορ αἴτνας· ἐπειδὴ ὁ ἱερῶν ἔκτισεν αὐτήν : —

927 intm. p. v.] παίζει προτὸ πινδαρικόν

929 intm. p. v.] τῆ γὰρ κεφαλῇ ἐπινεύουσιν οἱ βασιλεῖς :

930 inf. S πρόφρων] χλενάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ ἐν τοῖς τοιούτοις διορισμὸν καὶ μάλιστα τὸν πίνδαρον· συνεχῶς λέγοντα· ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐμὶν :

933 int. et inf. S σπολάδα] πρὸς τὴν σπολάδα· ὅτι διφθέρα· ὅποια οὖν σοφοκλῆς αἶαντι λοκρῶ καταστίκτου κυνὸς σπολὰς καὶ βύσσα παρδαληφόρον δέρος· καλλίστρατος δὲ· οἶον ἔφαπτον δερμάτινον· εὐφρονιος δὲ· χιτῶνα δερμάτινον· παρήχθη δὲ· ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεισθαι : — οὐκ ἐξὸν ἐνεζῶσθαι διφθέραν·

919 Om. VGREMP

922 S a. v. R S δεκάτην M [[οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ΓΓ οὐκ ἄρτι θύω EP] ἦθος] εθος RΓEMP — ὅτι] om. G — ἐπι . . . δεκάτῃ] τὴν δεκάτην τὰ ὀνόματα τοῖς παισὶν ἐτίθεισαν M — σαφὲς δὲ] Γ ἄλλως Γ² ἄλλως : σαφὲς EP — τῶν παιδῶν ἐτίθεισαν] ἐτίθεισαν τῶν παιδῶν Γ

924 S ἀλλά τις M [[ὠκεία μουσῶν φάτις G ἀλλά τις ὠκεία μουσῶν (add. φάτις Γ) RΓEP] ταχεῖα] ὠκεία ΓM — καὶ] δὲ RΓEMP — καθολικῶς] καθολικὸν P — λέγει] λέγεται M — πτερόεντα τὰ ἔπη] πτερόεντες οἱ λόγοι Σ — τὰ] Γ² om. RΓ — διαγγέλοντα] διαγέλλοντα R διαγγέλλοντα ΓEMP — προς . . . ποιήματα] om. M — προς] ἡ πρὸς P

926 S ζαθέων R S πάτερ M [[σὺ δ' ὦ πατερ] om. R add. κτίστορ ΓEP] ἐκ] ἐκ τῶν RΓEMP — ὅτι] ὅτι M — πατερ] καὶ M — ἐπειδὴ] ἐπεὶ M — ἱερῶν] Γ γέρων Γ²E ἱερῶν R

927 Om. ΓEMP] προτὸ] πρὸς τὸ GR — πινδαρικόν] πινδάριον G

929 Om. EMP [[τεῶ κεφαλῇ Γ]]

930 S ἐμὶν R S πρόφρων M [[πρόφρων δόμεν' G ἐμὶν τειν ΓEP] ἐν] om. EP — τοῖς τοιούτοις] Γ² τοῖτοις Γ

933 S οὔτος M [[σὺ μένοι σπολάδα ΓEP σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις RΓ]] πρὸς τὴν σπολάδα] om. G — διφθέρα] διφθέρω Γ — ὅποια οὖν] Γ² ὅποιω (?) Γ ὅποια οὖν M — σπολὰς καὶ βύσσα] . . . καὶ βύσσα R — καὶ βύσσα] Λίβυσσα Σ — παρδαληφόρον] παρὰ τὸ δηληφόρονα μέρος Γ — ἔφαπτον] ἐφ' αὐτὸν M ἔφαπτον Σ — εὐφρονιος . . . δερμάτινον] Γ⁸ om. ΓM — χιτῶνα] χιτῶνα Γ²

τὸ δὲ Σοφόκλειον ἐπὶ τοῦ δέρματος εἶρηται τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ Ἀντή-
νορος οἰκίᾳ.

935 πάντως δέ μοι ῥιγῶν: ὡς μὴ ἄρκουμένου αὐτοῦ μόνη τῇ σπολάδι ὁ
Ἰπιθέταιρός φησι, μετὰ τὸ ἀποδύσασθαι τὸν ἱέρα· τὸ δὲ ῥιγῶν Δωρικῶς
ἔστι κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, «ῥιγῶν» ῥιγῶν.

940 οὐκ ἀπαλλαχθήσεται: ὡς ἐπιμένοντος τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐνοχλοῦντος
αὐτοῖς τοῦτό φησιν.

941 νομάδεσσι γὰρ: καὶ ταῦτα παρὰ τὸ ἐκ Πινδάρου, ἔχει δὲ οὕτως·

“νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλάται στρατῶν
ὅς ἀμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται,
ἀκλεὴς δ' ἔβα.”

ἦν δὲ λαβῶν ἡμίονους παρ' Ἰέρωνος καὶ ἦται αὐτὸν καὶ ἄρμάτιον.

νομάδεσσι γὰρ: διὰ τῆς νομῆς ἔχουσι τὸν βίον.

942 ἀλάται στρατῶν: ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ
ἐπὶ ἀμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες ἑαυτῶν ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν, ὁ
μὴ ἔχων δὲ ἐκέισε ἄμαξαν ἀτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

935 Suid. ριγοῖ. Cf. Schol. Vesp. 446. — φησι: i.e. τοῦτό φησι. — τοῦ ο: τοῦ
ου Pierson. — ῥιγῶν: cf. Schol. 66.

940 Suid. νομάδες. — ἐπιμένοντος: Dindorf.

941 ἐκ Πινδάρου: Bergk I 409. — στρατῶν: ex *agmine*, Γ, anticipating Lüb-
bert's correction. *στρατῶν* is read also in the text of 942 in A; all the other
MSS. have *στράτων*. — ἀμαξοφόρητον: E, anticipating G. Hermann's correction.
— ἀκλεὴς δ' ἔβα: and *is* (ἔβα, *incedit*) *dishonored*. Cf. Schol. 942 ὁ μὴ ἔχων δὲ
ἐκέισε ἄμαξαν ἀτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται, and Schol. 944 ἀτιμώτερος ὁ ἀνὴρ. — δ:
Böckh. — ἦν δὲ λαβῶν κτέ.: here begins the scholiast's account of Hiero's char-
ioteer, for whom Pindar pleads in his hyporcheme. The editors of the fragment
of Pindar quoted by the scholiast give the full point after πέπαται and add τῶν-
δε (EP) to ἀκλεὴς ἔβα, assuming that words have been lost. Brunck, abandoning
τῶνδε, even proposed ἀκλεὴς δ' ἔβα (ζεύγος ἡμίονων ἄτερ ἄρματος). But the frag-
ment seems to be complete and to express a single continuous thought: *nomades*
inter Scythas is qui plaustrum non possidet ex agmine pellitur et ignobilis incedit
(habetur). If this explanation is correct, the reading in V, βάτην δὲ λαβῶν (ἔβα
τῆνδε λαβῶν ΓΓ, . . . τῆν δὲ Μ) naturally yields ἦν δὲ λαβῶν. The editors vio-
lently remove *καὶ* before ἦται, which is read in all the MSS. Dindorf, following
Bergler, deletes not only *καὶ* but also the words that follow πέπαται, and con-
tinues λαβῶν δὲ ἡμίονους κτέ. — ἄρμάτιον: ἄρμα Dindorf (“quum litera δ indicio
sit syllabas *δῶν* e proximo *δῆλον* esse natas”).

διὰ τῆς νομῆς: τῆς διανομῆς V, but the meaning demanded by the context
cannot be established for διανομή. — ἔχουσι: ἔχου V.

942 Suid. νομάδες and ὑφαντοδύνητον. — στρατῶν: Γ. Cf. the first note on
941. — ἀπαίρουσιν: Suidas.

τὸ δὲ σοφόκλειον· ἐπὶ τοῦ δέρματος εἴρηται· τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ ἀντή-
νορος οἰκία :

934 inf. S ἀπόδυθι] ὡς μὴ ἐξὸν ἐνεζῶσθαι διφθέραν τὸ δὲ σοφόκλειον·
ἐπὶ τοῦ δέρματος εἴρηκεν τοῦ κρεμαμένου· πρὸς τῇ ἀντήνορος οἰκία : —

935 inf. S ῥιγῶν] ὡς μὴ ἀρκουμένου αὐτοῦ μόνῃ τῆς πολάδι· ὁ πεισθε-
ταιρος φησὶ μετὰ το ἀποδύσασθαι τὸν ἱερία τὸ δὲ ῥιγῶν δωρικως ἐστὶ κατὰ
τρόπην τοῦ ὁ εἰς ὦ ριγῶν ριγῶν : —

Fol. 110". Vv. 936-979.

940 ἀπαλλαχθήσεται] ὡς ἐπιμένοντα τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐνοχλοῦντος αὐτοῖς
τούτο φασιν : —

941 sup. S νομάδεσι] ταῦτα παρα τὸ ἐκ πινδάρου ἔχει δὲ οὕτως νομά-
δεσι γὰρ ἐν σκύθαις ἀλάται στράτων ὡς ἀμαξήφόρητον οἶκον οὐ πεπαταὶ
ἀκλεῆτε βάτην δὲ λαβῶν ἡμίονους· παρ' ἱέρωνος· καὶ ἦιτε αὐτὸν καὶ ἀμά-
διον· δῆλον δὲ ὅτι χιτῶνα αἰτεῖ· τῇ σπολάδι :

941 νομάδεσι] τῆς διανομῆς ἔχου τὸν βίον

942 R 64" ext.] ἀλάται στράτων : — ἐπειδὴ οἱ σκύθαι τῶν χειμῶν δια
τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ· ἐπὶ ἀμαξῶν τα πράγματα βάλλοντες ἑαυτῶν· αἴρου-
σιν εἰς ἄλλην χώραν· ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκέισε ἀμαξαν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς
κρίνεται : —

τὸ δὲ] τῷ δὲ Γ — σοφόκλειον] σοφόκλει Γ — του] τινος Γ — τῆ] τῇ του EP

934 Om. GRGEMP

935 S δέ μοι R S ῥιγῶν M [[πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς (δοκεῖς om. EP)
GΓEP] τῆς πολάδι] τῇ σπολάδι RΓEMP — δὲ ῥιγῶν] ῥιγῶν δὲ ΓEMP —
δωρικως] δωρικὸν ΓEMP — ἐστι] om. G — ὦ] υ Γ — ριγῶν] ῥιγῶν καὶ M

940 Om. RΓEMP — ἀπαλλαχθήσεται] G [[ἐπιμένοντα] ἐπιβαίνοντα G
— φασιν] φησὶ G — Suidas, under the lemma νομάδες (941), has ἐπὶ τῶν
παρενοχλοῦντων καὶ ἐπιμενόντων and also φησὶν οὖν καὶ οὗτος ἐνοχλοῦμενος.

941 Om. R — S νομάδεσι M [[νομάδεσι (νομάδεσσι Γ) γὰρ GΓ νομάδεσι
γὰρ ἐν σκύθαις EP] ταῦτα] καὶ ταῦτα ΓEMP — παρα τὸ] om. M — τὸ] τὰ GEP
— νομάδεσι] νομάδεσσι ΓEM — στράτων] στρατῶν Γ — ὡς] ὅς MP — ἀμαξήφόρη-
τον] Γ² ἀμαξίφορτον Γ ἀμαξοφόρητον E ἀμαξήφορον M — πεπαταὶ] πέ M —
ἀκλεῆτε βάτην δὲ] ἀκλεῆς ἔβα· τήνδε (τῶνδε EP) GΓEP ἀκλεῆς (lacuna)
τήν δὲ M — ἀμάδιον] ἀρμάδιον GΓEP — χιτῶνα] χιτῶνα P

941 Om. GRGEMP

942 Om. VG — S ἀλάται M [[στράτων] στρατῶν Γ] ἐπειδὴ] ἀλάται
ἔφη ἐπειδὴ ΓEP ἀλάται ἔφησεν· ἐπεὶ M — αὐτοῦ] τοῦ κρύους M — βάλλοντες
ἑαυτῶν· αἰρουσιν] βάλλοντες, ἀπαίρουσιν Σ αὐτῶν βάλλοντες ἀπαίρουσιν Σν —
ὁ . . . κρίνεται] om. M — ὁ . . . δὲ] ὁ δὲ μὴ ἔχων Σ

944 ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολάς: δῆλον ὅτι χιτῶνα αἰτεῖ πρὸς τῇ σπολάδι· 'ἀκλεῆς,' φησὶν (ὁ μὲν Ἀριστοφάνης), 'ἡ σπολάς ἄνευ χιτῶνος οὐσα,' (ὁ δὲ Πίνδαρος) 'ἀτιμότερος ὁ ἀνὴρ.'

946 χιτωνίσκον: τὸ ὑποκοριστικὸν τοῦ χιτῶνος, ἐπὶ ἀρσενικοῦ μόνως χιτῶνος λέγεται, ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ 'χιτῶνιον.'

947 δεῖ γὰρ: τῷ Ἐυέλπιδι λέγει.

949 κὰς τὴν πόλιν: 'ἀπελθὼν ποιήσω ποιήματα εἰς τὴν πόλιν.'

950 κλήσον ὦ χρυσόθρονε: διαβάλλει τοὺς ποιητὰς ὡς τῷ κόμπῳ τῶν λέξεων ἀπατῶντας μηδὲν δὲ λέγοντας.

951 τὰν τρομερὰν κρυερὰν: ἐπειδὴ ἐν τῷ ἄερί τὸ πλάσμα τῆς οἰκοδομῆς ὑποτίθεται, παύζων φησὶ τὸ 'τρομερὰν' μὲν διὰ τὸ ἀστήρικτον, 'κρυερὰν' δὲ — 'τὴν κρύους μεταλαμβάνουσαν' — διὰ τὸ ἐπ' αὐτὴν καταράσσειν καὶ τὴν δρόσον καὶ τὴν ψυχρότητα.

952 νιφόβολα πεδία: ἀντὶ τοῦ 'νιφόβολον καὶ πολύπορον ὁδόν' κατὰ μεταπλασμόν, μεταπλασμῷ δὲ ἐχρήσατο εἰπὼν 'νιφόβολα' ὡς ἀπὸ τῆς

944 The scholium on 944 (see the Transcript and Collation) is disturbed in the MSS. The note δῆλον . . . σπολάδι occurs both here and in the note on 941 in GE and the Princeps; in V and M it is found only at the end of the scholium on 941, wrongly attached to the explanation of the verses quoted from Pindar; R omits it altogether. Similarly the words ἀτιμότερος ἀνὴρ, which are an interpretation of ἀκλεῆς ἔβα as used by Pindar, baldly follow, in the scholium on 944, the explanation of Aristophanes's parody of Pindar's verse. This points to some restoration such as is given above. Cf. M. The words ἀκλεῆς (sc. ἐστὶ) ἡ σπολάς ἄνευ χιτῶνος οὐσα in the scholium are a paraphrase of the words ἀκλεῆς δ' ἔβα ἡ σπολάς ἄνευ χιτῶνος in the text, where ἔβα, as Aristophanes uses it, is difficult. Rutherford holds that the paraphrase differs so slightly from the original as to imply that the author of the note did not find σπολάς ἄνευ χιτῶνος in his text of the play.

946 τὸ . . . χιτῶνος: i.e. 'χιτωνίσκος, the diminutive of χιτῶν, is used' etc. — ἐπὶ . . . λέγεται: is used only of the tunic worn by men. ἐπεὶ ἀρσενικῶς μόνων χιτῶν χιτῶνος λέγεται Porson. ἐπεὶ ἀρσενικῶς μόνως χιτῶν λέγεται Dindorf, who reports that the Princeps has μόνων, but he is in error. ἐπὶ ἀρσενικοῦ μόνων χιτῶν λέγεται Blaydes. ἐπὶ ἀρσενικοῦ μόνως χιτωνίσκος λέγεται Strecker. — μόνως: μόνων Rutherford.

947 τῷ Ἐυέλπιδι λέγει: an aside to Euelrides. It is not probable that the lemma is ἀπόδυθι (R). It is the priest that the scholiast strips of his outer garment in Schol. 935; he may have got hold of the wrong man, but it seems unlikely that he so densely confused the situation as to suppose that Peithetaerus here demands the undergarment from somebody else. — Ἐυέλπιδι: Rutherford.

951 U has διότι ἐν τῷ Ἄιδι (!) τὸ πλάσμα τῆς οἰκοδομῆς.

952 The paraphrase of the words νιφόβολα πεδία πολύπορον τε in 952 which the scholiast happily supplies, namely νιφόβολον καὶ πολύπορον ὁδόν, shows that he construed νιφόβολα as a neuter accusative plural with πεδία. When he adds

944 sup. S ἀκλεῆς] ἀκλεῆς φησὶ ἢ σπολάς ἀνευ χιτῶνος οὔσα· ἀτιμότερος ἀνὴρ : —

946 ext.] χιτωνίσκον : τὸ ὑποκοριστικὸν τοῦ χιτῶνος ἐπὶ ἄρσενικ·· μόνως χιτῶνος λεγεται ἐπὶ θηλυκου χιτῶνιον : —

947 δεῖ γὰρ) τῷ εὐέλπιδι λεγει.

949 R 64'' int.] ἀπελθὼ ποιήσω· ποιήματα εἰς τὴν πόλιν : —

950 ext. S κλήσον] διαβάλλει τοὺς ποιητας ὡς τῷ κόμπω τῶν λέξεων ἀπατῶντας μηδὲν δὲ λέγοντας : —

951 ext. S τρομερὰν] ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀέρι τὸ πλάσμα τῆς οἰκοδομῆς υποτίθεται παίζων φησι τὸ τρομερὰν μὲν δια το ἀστήρικτον· κρνερὰν δὲ τὴν κρύους μεταλαμβάνουσαν δια το ἐπ αὐτὴν καταράσσειν καὶ τὴν δρόσον καὶ τὴν ψυχρότητα :

952 ext. S νιφοβόλα] ἀντι νιφόβολον καὶ πολύπορον ὄδον κατα μεταπλασμὸν· μεταπλασμῷ δὲ ἐχρήσατο εἰπὼν νιφόβoλα ὡς ἀπὸ τῆς νιφοβόλας

944 S ἀκλεῆς M [[ἀκλεῆς δ' (δ' om. EP) ἔβα σπολάς ΓEP]] ἀκλεῆς] δῆλον ὅτι χιτῶνα αἰτεῖ πρὸς τῇ σπολάδι ἀκλεῆς ΓEP — φησὶ] om. R — οὔσα . . . ἀνὴρ] om. R — οὔσα] om. M — ἀτιμότερος ἀνὴρ] καὶ ὁ ἀνὴρ δὲ ὁ ἀτιμότερος M

946 Om. M [[χιτωνίσκον] τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν Γ]] ἐπι] ἐπέι EP — ἄρσενικ··] ἄρσενικῷ Γ ἄρσενικῶς Γ²EP — ἐπι] ἐπὶ δὲ ΓEP — θηλυκου] Γ οὐδέτερου Γ⁸EP

947 Om. GFMP — S ἀπόδυθι R S ἀπόδυθι (934) E]]

949 Om. VG — S κάστην M — κάς τὴν πόλιν) E [[κάς τὴν πόλιν γ' ἐλθῶν Γ κάς τὴν πόλιν P]] ἀπελθὼ . . . πόλιν] ἀπελθῶν φησιν εἰς τὴν πόλιν· ποιήσω ποιήματα M — ἀπελθὼ] ἀπελθῶν ΓEP — ποιήματα] τὰ ποιήματα EP

950 Om. MP (but see 952) — S a. v. R [[κλήσον ὧ χρυσόθρονε G — Γ*]] διαβάλλει] add. δὲ Γ — μηδὲν δὲ] καὶ μηδὲν Γ

951 S τρομερὰν M [[τρομερὰν G τὰν τρομερὰν R τὰν τρομερὰν κρνερὰν Γ τρομερὰν κρνερὰν EP]] πλάσμα . . . υποτίθεται] τῆς οἰκοδομῆς υποτίθεται πλάσμα M — τὸ] om. R τὴν G — κρνερὰν] τὸ κρνερὰν M — ἐπ . . . καταράσσειν] καταράσσειν ἐπ' αὐτὴν M — ψυχρότητα] ὑγρότητα M

952 S νιφοβόλα M [[νιφοβόλα πεδία GRΓEP]] ἀντι] om. G ἀντι τοῦ RΓEMP — κατα μεταπλασμὸν] om. M — νιφοβόλας] Γ νιφοβόλος Γ²EP

that the poet 'has resorted to metaplasm in using the form νιφόβoλα, as if from the nominative νιφόβoλος,' he implies that the nominative νιφόβoλος is not known to him. He implies also that he has in mind such metaplastic forms as νιφοβόλος, νιφοβόλι, νιφοβόλα (genitive, dative, and accusative); otherwise his reference to metaplasm is without meaning. His doctrine may be illustrated as follows. As the metaplasts φύλαξ, φύλακος, and μάρτυς, μάρτυρος, yield respectively ὁ φυλακός and ὁ μάρτυρος (cf. Herodian ii 747 30), so to νιφοβόλος, νιφοβόλι, νιφοβόλα, is to be ascribed the nominative νιφόβoλος with its accusatives νιφόβoλον

‘νιφόβολος’ εὐθείας· ἔπει δὲ ἴ δοκεῖ ἐν τῷ ἀέρι οἰκοδομῆσθαι, παρὰ τὸ ‘βάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ νιφετοῦ’ ἔπαιξεν. ἐπίτηδες δὲ ἀδιανοήτως λέγει, ὅπως διὰ τοῦ ὄγκου τῶν λέξεων δοκῆ τινα φαντασίαν ἔχειν.

958 αὖθις σὺ περιχάφει· πρὸς τὸν ἱερέα φησὶ ‘περίελθε καὶ περίρραινε.’

959 μὴ κατάρξῃ· ἔπαιξε πρὸς τὸ ‘εὐφήμια’ εἰπὼν τὸ ‘μή.’

961 μὴ φαύλως φέρε· ἀντὶ τοῦ ‘μὴ ἀηδίζου,’ ἐπὶ τῷ χρησμῷ.

962 ὡς ἔστι Βάκιδος· τρεῖς Βάκιδες, ὡς Φιλητᾶς ὁ Ἐφέσιός φησιν οὕτως· “Σίβυλλαι δὲ τρεῖς ἐγένοντο, ὧν ἡ μὲν ἔστιν, ὡς διὰ τῆς ποιήσεώς φησιν, Ἀπόλλωνος ἀδελφή, δευτέρα δὲ ἡ Ἐρυθραία, τρίτη δὲ ἡ Σαρδιανή· καὶ Βάκιδες ὁμοίως τρεῖς, ὁ μὲν ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δὲ Ἀρκάς.” Θεόπομπος δὲ ἐν τῷ θ’ τῶν Φιλιππικῶν τά τε ἄλλα πολλὰ περὶ τοῦ Βοιωτοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων μανείσας τὰς γυναικας ἐκάθηνεν Ἀπόλλωνος αὐτοῖς τούτων καθαρτὴν δόντος.

966 ἀλλ’ οὐδὲν οἶον· ‘ἀλλ’ οὐδὲν κωλύον ἔστι καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν.’

ἄλλως· οὕτως ἔλεγον τὰ λυσιτελοῦντα, ‘οὐδὲν οἶον’ ἀντὶ τοῦ ‘οὐδὲν κωλύον.’

967 λύκοι· λύκους τοὺς γέροντάς φησι.

and νιφόβολα. The note has the same polemical intention as Schol. Ran. 926: ‘ἄγνωτα’ ἀπὸ τοῦ ‘ἄγνωτος,’ οὐ γὰρ παρασχηματίζεται ἀπὸ τοῦ ‘ἄγνωσ’ εἰς οὐδέτερον γένος. Similarly νιφόβολα must be ascribed to a nominative νιφόβολος, since νιφοβόλος, νιφοβόλι, νιφοβόλα cannot be taken as neuter forms. Rutherford’s view that the scholiast read νιφοβόλα in his text of the play, and construed this as a modifier of πόλιν along with τὰν τρομερὰν κρυεράν, seems to be untenable. — ἐπεὶ δὲ: ἐπειδὴ MSS. — δοκεῖ: sc. ἡ Νεφέλοκοκκυγία.

959 ἔπαιξε: i.e. the poet, in bringing in the oracle-monger’s ‘Nay’ immediately after the call for silence.

961 Suid. φαύλως.

962 Schol. Pac. 1071. Suid. Βάκεις. — οὕτως: the following quotation from Philetas is direct. Note not only οὕτως, but also the following δὲ. Schnee, however, would read ἡ οὕτως, equivalent to ἄλλως. — Θεόπομπος: Müller I 291. — τά τε ἄλλα: ἄλλα τε Dindorf, following Schol. Pac. 1071.

966 Suid. οὐδὲν δὲ οἶον.

967 “The annotator, I fear, had λευκοί in his text, or, even worse, regarded λύκοι as a pun on λευκοί.” Rutherford.

τῶν χρησμῶν] τὸν χρησμὸν ἀκοῦσαι M — ἄλλως: οὕτως] οὕτως γὰρ ΓΕΡ οὕτω γὰρ M — ἔλεγον] ἔλεγε M — τὰ λυσιτελοῦν] τὰ λυσιτελοῦντα GR τὸ λυσιτελοῦν ΓΕΜΡΞ — οὐδὲν . . . κωλύον] οὐδὲν (add. οἶον Γ²) ἀντὶ τοῦ τὸ κωλύον οὐδὲν Γ — οἶον] οἶον ἀντὶ τοῦ EMP

967 S ἀλλ’ M — κορίνθου) E [[λύκοις] λύκοι πολιά τε Γ — P* λύκους δὲ R*] τοὺς γέροντας φησι] om. EP λύκους· τοὺς γέροντας φησὶ ΓM — μμείσθαι] ἐν ταυτῷ τὸ: — (as lemma) μμείται Γ μμείται E (S κορίνθου) μμείται M μμείται γὰρ P — ἀσυνάρτητον] Γ⁸ ἀσυνάντητον Γ

εὐθείας επειδὴ δοκεῖ ἐν τῷ ἀέρι οἰκοδομῆσθαι παρα βάλεσθαι ὑπὸ νηφε-
τοῦ· ἔπαιξεν· ἐπίτηδες δὲ ἀδιανοήτως λέγει· ὅπως διὰ ὄγκου τῶν λέξεων·
δοκῆ τινὰ φαντασίαν ἔχειν·

958 int. S χερνίβα:] προς τὸν ἱερέα φησι περιελθὲ καὶ περιραίνε:

959 111' sup. S a. v.] εὐφημιάστω: ἔπαιξε προς τὸ εὐφημία εἰπὼν τὸ
μῆ:—

961 R 64'' int.] ἀντι του μῆ ἀηδίζου· ἐπὶ τῷ χρησμῷ:—

962 ext. et inf. S βάκιδος] ὡς ἐστι βάκιδος: τρεῖς βάκιδες· ὡς φιλη-
τὰς ὁ ἐφέσιος φησι οὕτως· σιβύλλαι δὲ τρεῖς ἐγένοντο· ὧν ἡ μὲν ἐστὶν ὡς
διὰ τῆς ποιήσεως φησι ἀπόλλωνος ἀδελφή· δευτέρα δὲ ἐρυθραία· τρίτη δὲ ἡ
σαρδιανή· καὶ βάκιδες ὁμοίως τρεῖς· ὁ μὲν ἐξ ἐλεώνος τῆς βοιωτίας· ὁ δὲ
ἀθηναῖος· ὁ δὲ ἄρκας· θεόπομπος δὲ ἐν τῷ θ τῶν φιλιππικῶν· τά τε ἄλλα
πολλὰ περι τοῦ βάκιδος τοῦ βοιωτοῦ ἱστορεῖ παράδοξα· καὶ ὅτι ποτὲ τῶν λακε-
δαμονίων μανείσας ἐκάθηρεν ἀπόλλωνος αὐτοῖς τοῦτον καθαρτὴν δόντος:—

966 111' sup. S ἀλλ'] ἀλλ οὐδὲν κωλύον ἐστὶ καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν
χρησμῶν:— ἄλλως: οὕτως ἔλεγον τὰ λυσιτελοῦν οὐδὲν οἶον οὐδὲν κωλύον:—

967 111' sup.] λυκουσ: τους γέροντας φησι μιμῆσθαι τὸ ἀσυνάρτητον
τῶν χρησμῶν:—

νιφόλας M—επειδὴ] ἐπεὶ M—παρα] καὶ πᾶσαν G παρὰ τὸ RΓEP παρὰ τοῦ
M—βάλεσθαι] βάλλεσθαι GRΓEMP—ὑπὸ νηφετοῦ] ὑπὸ (του add. RΓ) νιφε-
τοῦ GRΓEMP—ἀδιανοήτως] ἀδιονήτως G—διὰ] δι' G δια τοῦ REMP διὰ
τῶν Γ—ὄγκου] ὄγκων Γ—δοκῆ . . . ἔχειν] Γ ἀπατώντας μηδὲν δὲ λέγοντας
(add. διαβάλλη τοὺς ποιητὰς P) Γ⁸EP—δοκῆ] δοκεῖ GM

958 Om. G—S χερνίβα R S αὔθις M—περιχώρει] E [[αὔθις σὺ περιχώ-
ρει Γ—τὸ δὲ περιχώρει P*]] φησι] φασὶ Γ—περιελθὲ] ἀντὶ τοῦ περιέλθε P
—περιραίνε] Γ περιρραίνε RΓ²M πέραινε Γ²νEP

959 Om. M—S a. v. R S κατάρξῃ E [[εὐφημιάστω] εὐφημιάσθω G μῆ
κατάρξῃ του τράγου Γ εὐφημιάστω P]] ἔπαιξε] ἔπαιξε δὲ P—εὐφημία] εὐφη-
μιάσθω G εὐφημίαν Γ

961 Om. VGG—S δαμόνιε M—τὰ θεῖα) Γ⁸ μῆ φαύλως φέρε) E [[μῆ
φαύλως φέρε P]] ἀντι του] ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ θεῖα M—ἐπὶ τῷ χρησμῷ] τοῖς
χρησμοῖς Γ⁸EP ἤγουν· ἐν τοῖς χρησμοῖς M ἐπὶ τοῖς χρησμοῖς Σ

962 S βάκιδος M] τρεῖς βάκιδες] om. EP τρεῖς βάκιδας Γ—ὁ ἐφέσιος
φησι] φησι ὁ ἐφέσιος Γ—οὕτως] om. M οὕτω R—δὲ] om. G—ὡς] ἡ Γ—
ἐρυθραία] ἡ ἐρυθραῖα RΓEMP—καὶ . . . τρεῖς] οἱ δὲ βάκιδες M—βάκιδες]
βάκιδες δὲ E—ὁμοίως] om. G—ἐλεώνος] ἐλαιώνος GM—τῆς] om. R—θεό-
πομπος δὲ] ὁ δὲ θεόπομπος M—ἐν . . . δόντος] πολλὰ καὶ παράδοξα ἱστορεῖ περι
τοῦ βοιωτοῦ βάκιδος M—τῷ θ] τῇ θ R τῇ ἐνάτῃ ΓEP—τοῦ βάκιδος τοῦ
βοιωτοῦ] του (τῆς Γ) βοιωτου βάκιδος RΓEP—μανείσας] Γ μανέντων G
μανείσας τὰς γυναικας Γ²EP—ἐκάθηρεν] ἐκάθηραν P—δόντος] δόντες Γ

966 [[ἀλλ' οὐδὲν οἶον (add. ἔστ' ἀκοῦσαι EP) ΓEP—M*]] ἀκοῦσαι

968 ἐν ταύτῳ τὸ μεταξὺ: μιμείται τὸ ἀσυνάρτητον τῶν χρησμῶν.
τὸ μεταξὺ Κορίνθου: παρὰ τὸν λεγόμενον χρησμὸν·

“εἰ τὸ μέσον ἴκτῆσαι Ἰ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος;”

ἐπεὶ καὶ ἡ πόλις μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἴδρυται.

ἄλλως: Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλοῦτον ὁ θεὸς εἶπεν·

“εἰ τὸ μέσον ἴκτῆσαι Ἰ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος·”

εὐφορος γὰρ αὐτῇ ἡ χώρα. τὸ δὲ ὄλον παίζει.

971 Πανδώρα: τῇ γῆ, ἐπειδὴ πάντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρεῖται, ἀφ’ οὗ καὶ ‘ζεῖδωρος’ καὶ ‘ἀνησιδώρα.’

974 ἔνεστι: ἀντὶ τοῦ ‘γέγραπται ἐν τῷ χρησμῷ;’

λαβὲ τὸ βιβλίον: ‘λαβέ,’ φησί, ‘καὶ σκόπησον.’

976 καὶ σπλάγχνα διδόν’ ἔνεστι: Ἀριστοφάνειον τὸ ἐκ τοῦ ἀναλαμβά-
νειν γελοιάζειν.

978 αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι: οὐχ ἀπλῶς τοῦτό φησιν ἀλλ’ ὅτι χρησμός ἦν
τοῖς Ἀθηναίοις δεδομένος τοσοῦτον αὐξήσεσθαι ὅσον αἰετὸς τῶν ἄλλων ὄρνέων
ἐν ταῖς νεφέλαις προὔχει. τοῦτον καὶ αὐτὸν εἰς τὸν Ἰ Πειθέταιρον ἴ πλαττεται
ὅπως ἄν ἴ τι ἴ λάβῃ.

αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι: τούτου καὶ ἐν τοῖς Ἰππεῦσι μέμνηται, εἰς τὴν πόλιν
εἰρησθαι δοκοῦντος ἐν τοῖς Βάκιδος.

982 ἐξεγραψάμην: ἀντὶ τοῦ ‘ἐμνημόνευσα.’

983 αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλιτος: τῷ αὐτῷ μέτρῳ ἀναπλάττεται καὶ αὐτὸς χρησμὸν.

968 Suid. *εἰ τὸ μέσον κτῆσαι*. Athen. 219 a. Cf. Zen. iii 57; Eust. 291 zo.
— εἰ: M. — κτῆσαι: Suidas and Athenaeus.

εἰ . . . κτῆσαι: Suidas and Athenaeus. — εὐφορος: cf. Zenobius and
Eustathius.

971 Phot. Πανδώρα. Hesych. Πανδώρα.

978 Schol. Eq. 1013 and 1086. Cf. Zen. ii 50. — αὐξήσεσθαι: αὐξηθήσεσθαι
UP. — καὶ αὐτὸν: *all by himself*, equivalent to καὶ μόνον, to be construed with
Πειθέταιρον. But Blaydes αὐτὸς, comparing Schol. 983.

ἐν τοῖς Ἰππεῦσι: 1013. — εἰς: Musurus has *ὡς εἰς*, and *ὡς* may possibly lie con-
cealed in καὶ in Γ (καὶ εἰς τὴν κτέ.).

982 Suid. *ἐξεγραψάμην*. — ἐμνημόνευσα: the meaning that here attaches to
μνημονεύω is noteworthy. *ἐμνημονευσάμην* Rutherford.

αὐξηθήσεσθαι P — τοῦτον . . . λαβῃ] om. M — αὐτὸν] om. G — ἄν τι P

978 Om. GRM [Γ*E*P*] καὶ] δὲ Γ δὲ καὶ EP — ἐν . . . μνημνται]
μέμνηται ἐν τοῖς ἰππεῦσι καὶ Γ — εἰς] ὡς εἰς P — εἰρησθαι δοκοῦντος] δοκοῦντος
εἰρησθαι EP

982 Om. GMP — ἐξεγραψάμην] RE [ἐξεγραψάμην Γ]

983 S a. v. R S παρά (982) M [αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλιτος ΓEP] ἀναπλά-
ττεται] πλαττεται M — αὐτὸς] αὐτὸν M — χρησμὸν] om. R χρησμούς G τὸν
χρησμὸν FEM

968 inf. S ταυταγὶ in 954] τὸ μεταξὺ κορινθοῦ παρα τὸν λεγομενον χρησμὸν εἰς τὸ μέσον κτίσαιο κορινθοῦ καὶ σικυῶνος ἐπεὶ καὶ ἡ πόλις μεταξὺ ουρανοῦ καὶ γῆς ἴδρυνται: — ἄλλως: αἰσώπω τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περι πλοῦτου ὁ θεὸς εἶπεν εἰς τὸ μέσον κτίσαι κορίνθου καὶ σικυῶνος· ἔφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα τὸ δὲ ὄλον παίζει: —

971 111' sup.] πανδώρα: τῆι γῆ ἐπειδὴ πάντα τὰ προς τὸ ζῆν δωρεῖται ἀφοῦ καὶ ζείδορος καὶ ἀνησιδώρα:

974 R 65' int.] ἀντι του γέγραπται· ἐν τῷ χρησμῷ: —

974 λαβὲ τὸ βυβλίον] λάβε φησὶ καὶ σκόπησον

976 inf. S λαβὲ] ἀριστοφά.. τὸ ἐκ τοῦ ἀναλαμβάνειν γελοιάζειν:

978 111' sup. et ext. S a. v.] αἰετος οὐχ ἀπλῶς τοῦτο φησι· ἀλλ' ὅτι χρησμὸς ἦν τοῖς ἀθηναίοις δεδομένος τοσοῦτον αὐξήσεσθαι ὅσον αἰετὸς τῶν ἄλλων ὀρνέων· ἐν ταῖς νεφέλαις προὔχει τοῦτον καὶ αὐτὸν εἰς τὸν πεισθηταίρον πλάττεται· ὅπως ἂν λαβῆ: —

978 intm. int. p. v. et inf.] τοῦτον καὶ ἐν τοῖς ἵππευσι μεμνηται εἰς τὴν πόλιν εἰρησθαι δοκοῦντος ἐν τοῖς βάκιδος

Fol. 111'. Vv. 980–1013.

982 intm. ext. p. v.] ἀντι τοῦ ἐμνημόνευσα: —

983 ext. S ἀλαζῶν] τῷ αὐτῷ μέτρῳ ἀναπλάττεται καὶ αὐτὸς χρησμὸν: —

968 S ἐν ταυτῷ M [[τὸ . . . κορινθοῦ] κορίνθου καὶ σικυῶνος Γ εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος Σ]] λεγομενον] om. G—χρησμὸν] χρησμὸν λέγει G—εἰς] εἰ M—κτίσαιο] κτίσαι ΓEP—κορινθοῦ] κόρινθον: Γ—τῷ] om. Γ—χρωμένῳ] χρώμενος G—ὁ θεὸς . . . κτίσαι] εἶπεν ὁ θεὸς κτίσαι εἰς τὸ μέσον E—ὁ θεὸς εἶπεν] εἶπεν ὁ θεὸς M—εἶπεν . . . σικυῶνος] ἀνέλε τὸ λόγιον τοῦτο Σ—ἔφορος] εὐφορος RΓEMP—γὰρ] δὲ Γ—παίζει] Γ² συκιάζει Γ σικιάζει Γ^{2v}

971 πανδώρω] M]] τῆι] om. M—ἐπειδὴ] ἐπεὶ M—τὰ] om. P—προς] Γ κατὰ Γ²EP—τὸ ζῆν] τροφήν M—ἀφοῦ . . . ἀνησιδώρα] om. R—ζείδορος] ζείδωρος M—καὶ] om. Γ—ἀνησιδώρα] ἀνησιδώρα E

974 Om. VGRP—S σπλάγχχνα (976) M—ἔνεστι in 976) Γ³E]] γέγραπται· ἐν] ἔνεστι M

974 Om. GP—S λαβὲ M—λαβὲ] R λαβὲ τὸ βυβλίον] E [[λαβὲ τὸ βυβλίον (βιβλίον Γ²) Γ]] λάβε] ἀντὶ τοῦ λάβε M—φησὶ] om. R—σκόπησον] Γ² σκόπιων Γ

976 Om. GRP—τὸ βυβλίον] E [[καὶ σπλάγχχνα διδόναι Γ—καὶ σπλάγχχνα διδόναι M*]] ἀριστοφά..] ἀριστοφάγειον (add. δὲ M) ΓEM—τὸ . . . γελοιάζειν] τὸ ἐπαναλαμβάνειν πρὸς τὸ γελοιάζειν M—ἀναλαμβάνειν γελοιάζειν] Γ³ γελοιάζειν λαμβάνειν Γ

978 S αἰετὸς M [[αἰετος] αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι (νεφέλαις E νεφέλῃσιν P) ΓΓEP]] χρησμὸς . . . ἀθηναίοις] τοῖς ἀθηναίοις ἦν χρησμὸς M—αὐξήσεσθαι]

984 σπλαγχνεύειν : 'σπλάγχχων μεταλαβεῖν.'

987 καὶ φείδου μηδέν : πλάττεται ὡς καὶ τούτου ὄντος ἐν τοῖς χρῆμασι.

988 μήτ' ἦν Λάμπων ἤ : χρῆσμολόγος ὁ Λάμπων. 'μήτε,' φησὶν, 'ἐὰν αὐτὸς ἦ ὁ Λάμπων φείδου αὐτοῦ, ἐὰν λέγῃ ὅτι καὶ ὡς αἰετὸς γενήσῃ.'

ἄλλως : εἴρηται περὶ Λάμπωνος, ὁ δὲ Διοπίθης νῦν μὲν ὡς χρῆσμολόγος, ἐτέρωθι δὲ ὡς κυλλὸς καὶ δωροδόκος, Σύμμαχος δὲ καὶ μανιώδης φησὶ.

μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπίθης : Σύμμαχος· ὅτι Διοπίθης ὁ ῥήτωρ ὑπομανιώδης ἦν, ὡς Τηλεκλειδῆς ἐν Ἀμφικτύοσι δηλὸν ποιεῖ. παράκειται δὲ καὶ τὰ Φρυγίχου ἔμπροσθεν ἐν Κρόνῳ·

“ἄνῃρ ἄχορευεὶ καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά·

βούλει Διοπίθῃ μεταδράμῳ καὶ τύπανα;”

καὶ Ἀμειψίας ἐν Κρόνῳ·

“ὥστε ποιῶντες χρῆσμον ἄτοιοι

διδόασ' ἄδειν

Διοπίθει τῷ παραμεινομένῳ.”

994 τίς ὁ κόθορνος : οἷον 'τί ὑποδησάμενος πάρει;' οὕτω μὲν Σύμμαχος, Δίδυμος δὲ 'πρὸς τί ὑποδέδεσαι τὸ ἀμφοτεροδέξιον;' τίς ἢ ἐπίνοια τῆς ὁδοῦ;'

997 Μέτων : ἄριστος ἀστρονόμος καὶ γεωμέτρης· τούτου ἐστὶν ὁ ἐνιαυτὸς

984 σπλάγχχων μεταλαβεῖν : this reading is found also in U.

988 χρῆσμολόγος : cf. Schol. 521. χρῆσμολογεῖ VR; ἐχρησμολογεῖ Rutherford.

εἴρηται : Schol. 521. — ἐτέρωθι : cf. Eq. 1085 and the scholium. — μανιώδης : cf. Vesp. 380 and the scholium.

ἐν Κρόνῳ : M. II 583; K. I 372. — ἀνῃρ : Dindorf. — μεταδράμῳ : Dindorf. The previous editors read μεταδραμῶ. — ἐν Κρόνῳ : M. II 704; K. I 673. — Κρόνῳ : Christianus. — αὐτοὶ διδόασ' ἄδειν : Dobree. αὐτοῖς δῶρον δεῖν φημὶ δίδοσθαι, closing a tetrameter, Fritzsche. αὐτοὶ φασὶ δεδῶσθαι Διοπίθει, closing a tetrameter, Schneider. — παραμεινομένῳ : παραπαιομένῳ Halbertsma, but erroneously, since the form would be παραπαίοντι.

994 Suid. κόθορνος. — ΓM preserve the note in the form that is presumably nearest to the original. — πρὸς τί : all the MSS. except R have πρὸς τὸ τί. Qu. Δίδυμος δὲ πρὸς τὸ “τίς ὁ κόθορνος;” “τί ὑποδέδεσαι τὸ ἀμφοτεροδέξιον;” Or Qu. Δίδυμος δὲ οὕτω πρὸς τὸ “τί ὑποδέδεσαι τὸ ἀμφοτεροδέξιον;” “τίς ἐστὶν ἡ ἐπίνοια τῆς ὁδοῦ;” Didymus would thus object to the literal interpretation that some other scholar had advanced, and would himself interpret Aristophanes's phrase (τίς ὁ κόθορνος;) metaphorically. — ὑποδέδεσαι τὸ ἀμφοτεροδέξιον : Zacher. Cf. Suid. κόθορνος· ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον. Ἀριστοφάνης· “τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;” The simple τὸ δέξιον (why have you your right boot on?) is meaningless. Γ2 has τῷ δεξιῷ as variant (cf. EP). Qu. τί ὑποδέδεσαι ὦδε δεξιῶς; the loss of -δε in ὦδε being due to haplography?

984 σπλαγχνεύειν) σπλαγχνα μεταλαβείν

987 Γ 131" inf.] και φείδου μηδέν: — πλάττεται ὡς και τούτου ὄντος ἐν τοῖς χρῆσμοῖς: —

988 int. S μήτ' (init.)] χρησμολογεῖ ὁ λάμπων· μήτε φησι ἔαν αὐτὸς ἦ ὁ λάμπων φείδου αὐτοῦ ἔαν λέγη οτι και ὡς αετὸς γενήση: ἄλλως: εἴρηται περι λάμπωνος ὁ δε διοπιέθης νῦν μὲν ὡς χρησμολόγος· ἐτέρωθι δὲ ὡς κυλ- λὸς και δωροδόκος συμμαχος δὲ και μανιωδη φησι: —

988 int. S ὁ μέγας] σύμμαχος ὅτι διοπιέθης ὁ ρήτωρ υπομανώδης ἦν ὡς τηλεκλειδης· ἐν ἀμφικτύσοι δηλον ποιεῖ παράκειται δὲ και τὰ φρυνίχου ἐνπρο- σθεν ἐν κρόνω ἀνὴρ χορευεῖ και τὰ τοῦ θεοῦ καλὰ βουλε διοπιεθη μεταδραμω και τύμπανα και ἀμειψίας ἐν κοινῷ ὥστε ποιούντες χρῆσμοὺς αὐτοῖς διδοσθαι δεῖν διοπειθει τω παραμαινομένω: —

994 ext. S τίς (init.)] δίδυμος οὔπρος το τί υποδέεται τὸ δεξιόν· τίς ἐστὶν ἢ ἐπίνοια τῆς ὁδοῦ: —

994 τίς ὁ κόθορνος] οἶδόν τι υποδησάμενος πάρει:

997 ext. et inf. S μέτων] μέτων: ἄριστος ἀστρονόμος και γεωμέτρης του

984 Om. GM — σπλαγχνεύειν) RΓ² [και σπλαγχνεύειν Γ σπλαγχνεύειν EP] σπλαγχνα] Γ² σπλαχνων RΓP — μεταλαβείν] ἐπίθυμει R μεταλαμβά- νειν Γ λαμβάνειν Γ²

987 Om. VGRMP — μῆδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι) E]

988 S λάμπων ἦ M [μήτ' ἦν (ἦν E) λάμπων (add. ἦ ΓEP) ΓEP μήτ' ἦν ὁ λάμπων R] χρησμολογεῖ] χρησμολόγος ΓEMP — ὁ λάμπων φείδου] φείδου Γ — αετὸς] αἰετὸς REP — ἄλλως . . . μανιωδη φησι] om. R — ἄλλως . . . λάμπωνος] om. ΓEMP — ἐτέρωθι δὲ] om. M ἐτέρωθι Γ — μανιωδη] μανι- ωδεις G — φησι] add. τὸν διοπιέθη (διοπιέθην M) τὸν ρήτορα ΓEMP

988 Om. M [διοπιέθης R — Γ*E*P*] σύμμαχος . . . ἦν] om. ΓEP — υπομανώδης] ὑπερμανιώδης G υπομανιώδης R — ὡς] ὡς και ΓEP — δηλον ποιεῖ] δηλοποιεῖ G — παράκειται . . . παραμαινομένω] om. R — φρυνίχου] φυννίχου P — ἐνπροσθεν] ἔμπροσθεν ΓEP — μεταδραμω] μεταδρανω G μεταδραμῶν Γ μεταδραμῶ EP — χρῆσμοὺς αὐτοῖς] αὐτοῖς χρῆσμοὺς Γ — διοπειθει] διοπιέθη G

994 S κόθορνος M [τίς ἢ ἐπίνοια GR ὁ κόθορνος Γ τίς ὁ κόθορνος EP] Order of notes on 994: 2, 1 ΓEMP — δίδυμος . . . τῷ] οὔτω μὲν σύμμαχος· δίδυμος δὲ πρὸς τὸ τί GM οὔτω σύμμαχος πρὸς τὸ τί EP — δίδυμος] και διδυ- μος R — οὔπρος το τῷ] οὐ πρὸς τουτὶ G ουτω· τι R — υποδέεται] Γ² ὑποδέ- χεται GM ὑποδέδοται G — τὸ δεξιόν] Γ τῷ δεξιῷ Γ² τῷ δεξιῷ EP — τίς . . . ὁδοῦ] om. EP — ἐστὶν] om. GM — τῆς ὁδοῦ] Γ² τῆς θεοῦ Γ τοῦ θεοῦ G

994 Om. GR [Γ*E*M*P*]

997 S μέτων [μέτων] ὅστις εἴμ' ἐγὼ Γ] ἄριστος] μέτων ἄριστος Γ — ἀστρονόμος και γεωμέτρης] ἱατρὸς και ἀστρονόμος Σ — του ἐστι] Γ τούτου ἐστι

997 Suid. Μέτων. — τούτου ἐστὶν: see the Collation; but cf. οὐ ὁ ἐνιαυτὸς at the end of the second scholium on 997, where the correction (P) is required. —

ὁ λεγόμενος Μέτωνος. φησὶ δὲ Καλλίστρατος ἐν Κολωνῶ ἀνάθημά τι εἶναι αὐτοῦ ἀστρολογικόν, Εὐφρόνιος δὲ ὅτι τῶν δῆμων ἦν ἐκ Κολωνοῦ· τοῦτο μὲν οὖν ψεῦδος, Φιλόχορος γὰρ Ἰεουκονοέα φησὶν αὐτόν, τὸ δὲ τοῦ Καλλιστράτου ἄδηλον, ἴσως γὰρ ἦν τι καὶ ἐν Κολωνῶ· ὁ δὲ Φιλόχορος ἐν Κολωνῶ μὲν αὐτὸν οὐδὲν θεῖναι λέγει, ἐπὶ Ἀψεύδους δὲ τοῦ πρὸ Πυθοδώρου ἡλιοτρόπιον ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησίᾳ πρὸς τῷ τείχει τῶ ἐν τῇ πνυκί. ‘μήποτε οὖν τὸ χωρίον,’ φασὶ τινες, ‘ἐκεῖνο ἅπαν, ᾧ περιλαμβάνεται καὶ ἡ πνύξ, Κολωνός ἐστὶν ὁ ἕτερος ὁ μίσθιος λεγόμενος, οὐ μέρος τι νῦν σὺνήθες γέγονε Κολωνὸν καλεῖν τὸ ὅπισθεν τῆς μακρᾶς στοᾶς.’ ἀλλ’ οὐκ ἔστι, Μελίτη γὰρ ἅπαν ἐκεῖνο, ὡς ἐν τοῖς ὀρισμοῖς γέγραπται τῆς πόλεως. ἴσως δὲ ἐν Κολωνῶ κρήνην τιὰ κατεσκευάσατο· φησὶ γοῦν Φρύνιχος Μονοτρόπῳ·

“Α τίς δ’ ἔστιν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; Β Μετῶν
ὁ Λευκοιοεύς. Α οἶδ’, ὁ τὰς κρήνας ἄγων.”

καθεῖται δὲ καὶ ὁ Μονότροπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνον, ὡς εἴρηται.

ἄλλως: ἴσως ἐν τῷ Κολωνῶ κρήνην τιὰ κατεμηχανήσατο τῆς οὐσαν,

αὐτοῦ . . . δὲ ὅτι: the scribe of V appears to have omitted a whole line from his original. — τῶν δῆμων: τὸν δῆμον VI. The same error occurs, in the expression of this formula, in the MSS. of other authors. — Φιλόχορος: Müller I 400. — Λευκονοέα: Dindorf. All previous editors here read Λευκονοέα. The form Λευκοιοεύς gradually displaces Λευκοιοεύς in Attic inscriptions. — ἄδηλον: Dobree, whose reason is conclusive: “Malim ἄδηλον, servato γάρ.” The emendation is adopted by von Wilamowitz and Maass. — ἐπὶ Ἀψεύδους: V, anticipating the correction of Scaliger. — τοῦ: Dindorf. — ἅπαν ᾧ: Wachsmuth. πᾶν ᾧ Dobree. ἐπάνω ᾧ Forchhammer. — περιλαμβάνεται: Dobree. — ὁ ἕτερος: οὐ ἕτερος Dobree, but his interpretation of this part of the passage must be rejected: “a quo diversus fuerit alter Colonus ὁ μίσθιος.” — μίσθιος: MSS., anticipating Meursius’s correction. — οὐ: V and probably Γ, anticipating Sauppe’s emendation. — Κολωνόν: Sauppe. τὸ Κολωνόν MSS. τὸ is here due, probably, to the following τὸ ὅπισθεν κτέ. — γοῦν: von Wilamowitz, and adopted by van Leeuwen. “Fortasse δ φησιν ὁ” Bothe. — Μονοτρόπῳ: M. II 589; K. I 376. — ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων: it is impossible to determine, without the context, whether this phrase gives a reasonable sense. It may be that μετὰ conceals the proper name, and that the verses should read:

“Α τίς δ’ ἔσθ’ ὁ Μέτων ὁ ταῦτα φροντίζων; Β Μέτων
ὁ Λευκοιοεύς. Α οἶδ’, ὁ τὰς κρήνας ἄγων.”

If the assumption that μετὰ displaced Μέτων seems improbable, we might read:

Α τίς δ’ ἔστιν ὁ μετὰ τούτου; Β ὁ φροντίζων Μέτων

(Meton, the deep thinker!), but the form of the anapaest in the fourth foot is here doubtful. Cf. the editors on Vesp. 1369. — The verses have been variously emended: τίς δ’ ἔστιν ὁ μετὰ ταῦτα ταύτης φροντίζων; Küster. τίς δ’ ἔστιν ὁ μετὰ

ἔστι ὁ ἔνιαυτος ὁ λεγόμενος μετωνος φησὶ δὲ καλλίστρατος ἐν κολωνῷ ἀναθήματι εἶναι τὸν δῆμον ἣν ἐκ κολωνοῦ τοῦτο μὲν οὖν ψεῦδος φιλόχορος γὰρ λευκονεᾶ φησι αὐτὸν· τὸ δὲ τοῦ καλλιστράτου δῆλον· ἴσως γὰρ ἦν τί καὶ ἐν κολωνῷ ὁ δὲ φιλόχορος ἐν κολωνῷ μὲν αὐτὸν οὐδὲν θείναι λέγει ἐπὶ ἀψευδοῦς δὲ προ πυθοδώρου ἡλιότροπιον ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησια πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν πύκῃ μήποτε οὖν τὸ χωριον φασὶ τινὲς ἐκεῖνο ἐπάνω παραλαμβάνεται καὶ ἡ πνύξ κολωνός ἐστὶν ὁ ἕτερος ὁ μίσθιος λεγόμενος οὐ μέρος τι νῦν σύνηθες γέγονε τὸ κολωνὸν καλεῖν τὸ ὄπισθεν τῆς μακρᾶς στοᾶς· ἀλλ' οὐκ ἔστι μελίτη γὰρ ἅπαν ἐκεῖνο ὡς ἐν τοῖς ὀρισμοῖς γέγραπται τῆς πόλεως· ἴσως δὲ ἐν κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο· φησὶ ὁ φρύνιχος μόνος τρόπω τίς δὲ ἐστὶν ὁ μετα ταυτα ταύτης φροντίζων· μέτων ὁ λευκονοιεύς οἶδα ὁ τὰς κρήνας ἄγων καθεῖται δὲ ὁ μονοτρόπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χωρίου εἴρηται: — ἄλλως: ἴσως ἐν τῷ

Γ² τούτου ἐστὶν ΕΡΞ τουτέστιν GRM—ὁ ἔνιαυτος . . . μετωνος] ὁ λεγόμενος Μέτωνος ἔνιαυτός Σ—ἔνιαυτος] ἔνιαυτοῦ G—μετωνος] μετεῶνος G μέτων M—φησι . . . εἶναι] Καλλίστρατος δὲ φησιν αὐτοῦ ἐν Κολωνῷ ἀνάθημα τι ἀστρονομικόν· Εὐφρόνιος δὲ, ὅτι Σ—ἀνάθηματι] ἀνάθηματα R ἀνάθημα τι Γ ἀνάθημα τι Γ²EP—εἶναι τὸν δῆμον] εἶναι αὐτοῦ ἀστρολόγικα R εἶναι αὐτοῦ ἀστρολογικόν· εὐφρόνιος δὲ ὅτι τὸν δῆμον (τῶν δῆμων EMP and Σ in cod. ABV) ΓEMP—τὸν δῆμον . . . ἡ ἀνάθημα ἀστρολογικόν] om. R—ἦν] om. M—ἐκ] Γ² εἰς Γ—μὲν οὖν] δὲ ΓEMP—γὰρ] δὲ ΓEMP—λευκονεᾶ] λευκονεᾶ Γ λευκονεᾶ EM λευκανεᾶ P—φησι αὐτὸν] αὐτὸν φησι· ψευδὲς δὲ καὶ τοῦτο M—ἴσως . . . εἴρηται:—ἄλλως] om. M—φιλόχορος] Γ² φρύνιχος Γ—μὲν] μὲν οὖν G—αὐτὸν οὐδὲν] οὐδὲν αὐτὸν E—θείναι λέγει] λέγει θείναι ΓEP—θείναι] εἶναι G—ἐπὶ ἀψευδοῦς] ἀψευδῶς Γ ψευδῶς Γ²EP—προ] προὸ Γ—πύκῃ] πνυκὶ ΓΓ τῇ πνυκὶ EPΞ—τινὲς ἐκεῖνο] ἐκεῖνο τινὲς Γ—ἐπάνω] ὁ ἐπάνω G—μίσθιος] μίσθος P—οὐ] οὐ Γ οὕτως Γ²EP—νῦν] om. ΓΓ—τινὰ κατεσκευάσατο] κατεσκευάσατο τινα Γ—μόνος τρόπω] μονοτρόπω ΓEPΞ—δὲ ἐστὶν] δ' ἐστὶν PΞ—ταύτης] om. Σ—λευκονοιεύς] λευκονοιεύς Γ λευκονοιεύς EP Λευκονοιεύς Σ (cod. AB)—οἶδα] οἶδ' Σ (cod. AV)—δὲ] δὲ καὶ ΓEP—ἄλλως . . .

ταῦτα ταύτης φροντίζων; Dindorf. A τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; B Μέτων Bergk. τίς δ' ἔσθ' ὁ μετ' αὐτοῦ ταῦτα φροντίζων; Μέτων Fritzsche. τίς δ' ἐστὶν ὁ μεγάλ' ἅττα φροντίζων; Μέτων Bothe. τίς δ' ἔστιν ὁ τὰ τοιαῦτα φροντίζων; Μέτων Kock. τίς δ' ἔστιν ὁ μετὰ ταῦθ', ὁ φροντίζων; Μέτων von Wilamowitz. The second verse: Μέτων ὁ Λευκονοιεύς, ὃδ' ὁ τὰς κρήνας ἄγων Scaliger. Μέτων ὁ Λευκονοιεύς, οἶδ', ὁ (sic) κρήνας ἄγων Küster. ὁ Λευκονοιεύς, εἰ οἶδ', ὁ τὰς κρήνας ἄγων Toup. Μέτων ὁ Λευκονοιεύς, ὁ τὰς κρήνας ἄγων Dindorf. ὁ Λευκονοιεύς. A ἐγῶδ', ὁ τὰς κρήνας ἄγων Bergk. A ὁ τὰς κρήνας ἄγων; Blaydes. For Λευκονοιεύς (P) Bentley proposed Κολωνοιεύς (Λευκω-, Κολω-).—χρόνου: Dobree. χωρίου MSS. Χαβρίου Bentley.—ὡς: Dobree. The alternative would be to read ὅτι δὲ καθεῖται κτέ.—εἴρηται: in the third hypothesis. “εἴρηται vel προεἴρηται.” Meineke.

κρήνην . . . οὔσαν: i.e. Meton took a source which was there in those days

ἢ ἀγαλμα ἢ ἀνάθημα ἀστρολογικὸν κατεσκευάσατο ἄυτου· ὅτι δὲ ἔκ Κολωνοῦ ἦν τῶν δῆμων ψεῦδος, Φιλόχορος ἄρα Λευκονοέα φησὶν αὐτόν. οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ Μέτων οὗ ὁ ἐνιαυτὸς ὁ λεγόμενος Μέτωνος.

1000 αὐτίκα γὰρ ἀήρ: Δίδυμος· τοιοῦτος ἀήρ ἐστὶ τῆ γῆ περικείμενος, ὅμοιος πνιγεί, καθάπερ ἐπὶ μά τι περικείμενος. τὰ δὲ ἐξῆς, φησὶ Σύμμαχος, ἐπίτηδες ἀδιανόητα.

1001 κατὰ πνιγέα μάλιστα: ὥσπερ, φησὶ, πνιγεὺς περικείται τῆ γῆ· τὰ δὲ ἐξῆς ἀδιανόητα. πνιγεὺς δὲ ὁ κρίβανος ἢ ἡ κάμινος.

1004 ὀρθῶ μετρήσω κανόνι: διόλου ἀνοηταίνει.

1005 ὁ κύκλος γένηται σοι: παίξει, ἀδύνατον γὰρ τὸν κύκλον γενέσθαι τετράγωνον.

1007 ὥσπερ ἔδ' ἀστέρος: λείπει τὸ ἴνα, — ἴνα ὥσπερ ἀστέρος.

1008 αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος: ἴνα τοῦ μέσου κυκλοτεροῦς ὄντος αἱ ὁδοὶ αὐτῶ παρεκταθῶσιν ὡς ἀκτῖνες ἀστέρων.

1009 ἄνθρωπος Ἐθαλῆς: τοῦ κύκλου ἐν σαρκασμῶ φησὶν· ἐστὶ δὲ ὁ Θαλῆς οὗτος εἰς τῶν ἐπὶ φιλοσόφων ἐπὶ γεωμετρίᾳ διαβεβημένος. Ἀθηναῖοι περισπῶσιν, ἢ δὲ κοινῆ βαρύνει, καὶ ὅτε μὲν περισπᾶται, Ἐθαλοῦ ἐστὶν ἢ γενικῆ, ὅτε δὲ βαρύνεται, Ἐθάλητος.

1011 κάμοι πειθόμενος: ὡς φίλος σοι συμβουλεύω ὑπαναχωρῆσαι ἐνθεν.

(κρήνην τινὰ τέως οὖσαν) and reconstructed it artificially. — αὐτοῦ: *there*. Qu. ἐν αὐτῶ? — ἐκ Κολωνοῦ: Blaydes, comparing the phraseology used above. — τῶν δῆμων: Γ²EM, anticipating Dindorf's correction. — γὰρ Λευκονοέα: Dindorf. Cf. above. — οὗ: Musurus, for ὁ.

1000 The signum in V indicates the true lemma. — ὅμοιος: *ὁμοίως* Dindorf (in the Thesaurus). — καθάπερ ἐπὶ μά τι: Didymus was thinking of the rounded top and sides of a charcoal-kiln, where the earth was packed hard about the wood. (See Blümner, *Tech. u. Term.* II 348.) Cf. Schol. Nub. 96: κυρίως πνιγεὺς ἐνθα οἱ ἀνθρακες ἔχονται καὶ πνίγονται. The word πνιγεὺς itself never means *lid*.

1007 Cf. the form of the scholium in M. — ἀστέρος: cf. the next scholium.

1009 Suid. Θαλῆς. — τοῦ . . . σαρκασμῶ: *with sarcastic reference to his 'circle.'* — φιλοσόφων: “fort. σοφῶν” Bothe.

1008 Om. VG — S ἀκτῖνες M [[αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος (ὄντος om. EP) ΓEP]]

1009 S ἄνθρωπος R S θαλῆς M [[ἄνθρωπος θαλῆς] om. R add. μέτων Γ] τοῦ . . . δὲ] om. R — τοῦ κύκλου] om. ΓEMP — φησι] φασι Γ — δι] om. Γ — εἰς . . . φιλοσόφων] τῶν ἐπὶ φιλοσόφων εἰς P — εἰς] ἐστι εἰς R — ἐπὶ] τῶν ἐπὶ Γ — διαβεβημένος Γ² βεβημένος Γ περιβόητος R — αθηναῖοι . . . θαλῆτος] om. R — κυνη] κοινῆ ΓEMP — θαλοῦν] θαλοῦ ΓEMP — οτι] ὅτε ΓEMP

1010 Om. G — S τῆς ὁδοῦ R S κάμοι M [[κακάμοι πειθόμενοι Γ κάμοι πειθόμενοι EP]] φίλος] φίλω Γ — ἐνθεν] Γ² om. Γ

κολωνῶ κρήνην τινὰ κατα μηχανήν τὲ οὔσαν ἢ ἄγαλμα· ἢ ἀνάθημα ἀστρολογικόν: —

1000 ext. S αὐτίκα] προστιθεὶς οὖν δίδυμος τοιούτος ἀήρ ἐστὶ τῇ γῆ περι-
κείμενος ὁμοίος πνίγει: καθάπερ εἰ πωμάτι περικείμενος τὰ δε ἐξῆς φησι συμ-
μαχος ἐπίτηδες ἀδιανόητα: —

1000 R 65'' sup.] αλλως· ὡς πνιγεὺς οὖν περικείται τῇ γῆ· τα δὲ ἐξῆς
ἀδιανόητα· πνιγεὺς δὲ ὁ κρίβανος ἢ ἡ κάμνος: —

1003 R 65'' int. S οὐ μανθάνω] διόλου ἀνοηταίνει: —

1005 R 65'' int. S τετράγωνος] παίζει· ἀδύνατον γὰρ τον κύκλον γενεσθαι
τετράγωνον: —

1007 R 65'' ὡσπερ) λειπει τὸ ἴνα· ὡσπερ ἀστέρες·

1008 R 65'' int.] ἴνα του μεσου κυκλοτεροὺς ὄντος αἱ οδοὶ αὐτῶι παρ'
εκταθῶσιν· ὡς ἀκτίνες ἀστερων: —

1009 inf. S ἄνθρωπος] ἄνθρωπος θαλῆς: — τοῦ κύκλου ἐν σαρκασμῶ φησι
ἐστι δὲ ὁ θαλῆς οὗτος εἰς τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων ἐπι γεωμετρία διαβεβημένος·
αθηναῖοι περισπῶσιν· ἢ δὲ κυνη βαρύνει· καὶ ὅτε μὲν περισπᾶται· θαλοῦν ἐστι
ἢ γενικῆ οἱ δὲ βαρυνεταὶ θαλῆτος:

1010 φιλῶ σ' ἐγώ] ὡς φίλος σοι συμβουλεύω υπαναχωρῆσαι ἐνθεν·

ἢ ἀνάθημα ἀστρολογικόν] Γ⁸ om. Γ— κατα μηχανήν] κατεμηχανήσατο Σ—
τὲ οὔσαν] om. Σ— τὲ] τῆς Γ⁸EMP— ἀστρολογικόν] ἀστρονομικόν κατεσκευά-
σατο Σ add. κατεσκευάσατο αὐτῶ· ὅτι δὲ κολωνός (κολωνῶν M) ἦν τῶν
δήμων (τῶ δήμῳ P)· ψεύδους· φιλόχορος δὲ λευκονέα (λευκωνέα P) φησὶ αὐτὸν
(φιλόχορος . . . αὐτὸν om. M)· οὗτος (οὕτως EM) δὲ (γάρ M) ἐστὶν ὁ
μέτων (ὁ μέτων om. M ὁ om. P) ὁ (οὐ P) ἐνιαυτὸς (ὁ add. MP) λεγόμενος
μέτωνος Γ⁸EMP

1000 S κατα πνιγέα M [[προστιθεὶς οὖν] αὐτίκα γὰρ ἀήρ G προστιθεὶς
οὖν ἐγώ Γ] Order of notes on 1000: 2, 1 ΓEMP— δίδυμος] προστιθεὶς
οὖν ὁ δίδυμος G δίδυμός φησὶ M— καθάπερ εἰ] καθάπερ GR καθαπερεὶ ΓEMP
— πωμάτι] πῶμά τι ΓEP πώματι R πώματι Γ πτώματι M— φησι συμμα-
χος ἐπίτηδες] φησὶ ὁ σύμμαχος φησι Γ φησὶ ὁ σύμμαχος EMP— φησι] om. R

1000 Om. VG [[αλλως] om. M* κατὰ πνιγέα μάλιστα (as lemma)
ΓEP] ὡς] ὡσπερ φησι ΓEP ὡσπερ M— οὖν] om. ΓEP φησι M— πνιγεὺς
δὲ] πνιγεὺς δὲ οὕτως ἢ Γ πνιγεὺς δὲ οὗτος EMP

1003 Om. VGEMP— κανόνι προστιθεὶς in 1004) E]

1005 Om. VG— S κύκλος M [[ὁ κύκλος γενήσεται (add. γραφεται γένη-
ται σοι Γ²) Γ κύκλος E ὁ κύκλος P] παίζει . . . γενεσθαι] παίζει γὰρ
ἀδύνατον δὲ γενέσθαι τὸν κύκλον Γ— τον] om. M— γενεσθαι τετράγωνον] τε-
τράγωνον γενέσθαι EP

1007 Om. VGFP— ὡσπερ δ' ἀστέρες) E [[M*] λειπει . . . ἀστέρες] λεί-
πει δὲ ὁ ἴνα σύνδεσμος· ἴν' ἢ οὕτως· ἴνα ἀπολάμπωσιν ὡς ἀστέρες M— τὸ ἴνα]
ὁ ἴνα· ἴνα E

1013 **ξηηλατοῦνται**: *περὶ τῆς ἐν Λακεδαίμονι ξηηλασίας Θεόπομπός φησιν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ.*

καὶ κεινῆνται: *ποτὲ γὰρ ἐκείσε σιτοδείας γενομένης ξηηλασία γέγονεν, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ ἰγ' φησιν.*

1014 **μῶν στασιάζετε**: *ἄρα μὴ εἰς ἀλλήλους μάχεσθε;*

1016 **σποδεῖν**: *τύπτειν.*

1017 **ὡς οὐκ οἶδ' ἂν εἰ φθαίης**: *οὐκ οἶδ' ἂν εἰ φθαίης ἀπίενα πρὶν ἀποτυμπανισθῆναι, ἅμα δὲ τύπτει αὐτόν.*

1018 **ἔγγυς αὐταί**: *αἱ πληγαί, ἅμα δὲ λέγων τύπτει αὐτόν.*

1020 **οὐκ ἀναμετρήσεις**: *ὅτι γεωμέτρης: ἅμα δὲ 'οὐ μέτρια φρονήσεις πλάττων τινὰ ἀρχὴν καινῆν; οὐδεμία γὰρ Ἀθήνησι.'*

1021 **ποῦ προξένοι**: *προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἦκοντας.*

τίς ὁ Σαρδανάπαλλος: *οὗτος υἱὸς Ἀνακυνδαράξου βασιλεὺς Νίνου Περσικῆς χώρας, ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην ἔκτισεν, ἐκτράπελος ταῖς τρυφαῖς· φασὶ γὰρ αἰσχρῶς αὐτὸν καλλωπίζεσθαι καὶ μυρίζεσθαι, τοῖς τε οἰκεῖοις μὴ ὀρᾶσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυρπολημένου δὲ τοῦ*

1013 Suid. *ξηηλατεῖν*. — *ξηηλασίας*: V adds, probably, *γεγονίας*, but no other MS. has it, and it is presumably an intrusion from the following scholium. — *Θεόπομπος*: Müller I 311.

ἐν τῇ ιγ': VRI vouch for *thirty-six*, but the unit is expressed in each MS. by the numerical sign; *ιγ'* brings the statement into accord with that in the preceding scholium.

1016 Suid. *σποδεῖν*.

1017 *ὡς οὐκ οἶδ' ἂν*: both the lemma and the scholium in Γ² confirm the reading *οἶδ' ἂν* in the text of the play.

1020 *ὅτι γεωμέτρης*: Qu. *ὅ ἐστιν* (cf. Schol. 765) 'οὐ γεωμετρήσεις;'? Cf. GEM. — *μέτρια φρονήσεις*: i.e. Aristophanes is punning in *ἀναμετρήσεις σαντὸν*. — *πλάττων*: M, anticipating Blaydes's conjecture. — *οὐδεμία γὰρ Ἀθήνησι*: "*No Surveyor General to the Athenian State!*"

1021 Suid. *προξένους*.

Suid. *Σαρδανάπαλλος* and *Ἀγχιάλη*. Phot. *Σαρδανάπαλλος*. Hesych. *Σαρδανάπαλος*. Cf. Strab. 671 9; Diod. Sic. ii 23; Arrian, *Anab.* ii v; Athen. 336 A,

1021 Om. GRFEMP

1021 S *σαρδανάπαλος* M [[*σαρδανάπαλος*] *τίς ὁ σαρδανάπαλλος* (*σαρδανάπαλος* EP) REP *ὁ σαρδανάπαλος οὔτος* Γ] *οὔτος* *σαρδανάπαλος* Γ *ὁ δὲ Σαρδανάπαλος οὔτος* Σ — *υἱὸς* υἱὸς ἦν MΣ — *ἀνακυνδαράξου* ἀνακυνδαράξου P — *βασιλεὺς*] *βασιλέως* Σ — *ἀγχιάλην*] Γ *ἀγχιάλον* ΓΓ² — *ἐκτράπελος*] *εὐτράπελος* R *ἐκτράπελος* δὲ Γ — *φασι*] om. M — *γὰρ*] δὲ ΓΣ — *αἰσχρῶς αὐτὸν*] *αὐτὸν αἰσχρῶς* ΓΜΣ — *καὶ μυρίζεσθαι*] om. EPΣ — *εὐνούχοις*] *εὐνούχῳ* G — *πεπυρπολημένου*] Γ²Σ *πεπυρπολημένος* ΓΓΜΣ(cod. ABVE) — *τῷ οἴνω*] *τῷ*

1013 inf.] ξηνηλατούντες:— περι τῆς ἐν λακεδαιμόνι ξηνηλασίας γέγο.. θεόπομπος φησι· ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ:—

1013 inf. S κεκίνηται] ποτε γὰρ ἐκέισε σιτοδειᾶς γενομένης ξηνηλασία γέγονεν· ὡς θεόπομπος ἐν λζ̄ φησι:—

Fol. 111''. Vv. 1014–1047.

1014 R 65'' μῶν) ἀρα μὴ εἰς ἀλλήλους μάχεσθε

1016 R 65'' σποδεῖν) τύπτειν

1017 E 184' ext.] ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ φθαίης: οὐκ οἶδα εἰ φθαίης ἀπίεναί· πρὶν ἀποτυμπανισθῆναι· ἅμα δὲ τύπτει αὐτόν:

1018 R 65'' int. S αὐταῖ] αἱ πληγαί· ἅμα δε λέγων τύπτει αὐτόν:—

1020 ext. et inf. S ἀναμετρήσει] ὅτι γεωμέτρης ἅμα δὲ οὐ μέτρια φρονήσεις πλάττειν τινὰ ἀρχὴν· καινὴν οὐδεμία γὰρ ἀθήνησιν:—

1021 inf.] ποῦ πρόξενοι:— προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχασθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἦκοντας:—

1021 int. p. v.] προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχασθαι τοὺς ξένους·

1021 sup. et ext.] σαρδανάπαλος:— οὗτος υἱὸς ἀνακινδαράξου· βασιλεὺς νίνου περσικῆς χώρας ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ταρσον καὶ ἀγχιάλην ἔκτισεν· ἐκτράπελος ταῖς τρυφαῖς· φασι γὰρ αἰσχρῶς αὐτὸν καλλωπίζεσθαι καὶ μυρίζεσθαι· τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὀρᾶσθαι· εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις· πεπυρπολημένου δὲ τῷ

1013 S ξηνηλατοῦνται M [[ξηνηλατούντες] ξηνηλατοῦνται RΓEP]] ἐν λακεδαιμόνι] ἐκ λακεδαίμονος EP—γεγο..] om. RΓEMP γεγον.. G—θεόπομπος] θεόπος R

1013 [[καὶ κεκίνηται GR—Γ*E*M*P*]] σιτοδειᾶς] σποδιᾶς RΓEMPΣ—ὡς . . . φησι] om. M—ἐν λζ̄] om. EP ἐν τῇ τριακοστῇ ζ̄ R ἐν τῇ λζ̄ Γ

1014 Om. VGFM—στασιάζετε) Γ² [[μῶν στασιάζετε P]] ἀρα . . . μάχεσθε] μάχεσθε κατ' ἀλλήλων Γ²

1016 Om. VGTEMP

1017 Om. VGRFM [[ἄρ'] ἂν Γ⁸]] οἶδα] οἶδ' ἂν Γ⁸

1018 Om. VGM—αὐταῖ] E [[ἐγγὺς αὐταῖ ΓP]] δε] om. Γ—λέγων] om. ΓEP

1020 S ἀναμετρήσει M [[οὐκ ἀναμετρήσει (ἀναμετρήσεις Γ) σεαυτὸν ΓΓ οὐκ' ἀναμετρήσεις (ἀναμετρήσει P) REP]] ὅτι] om. G ὅτι οὐ ΓEP οὐ M—γεωμέτρης] γεωμετρήσεις ΓEMP—οὐ] ὅτι οὐ P—πλάττειν] πλάττων M—τινὰ ἀρχὴν] τινὰ ἀρχὴν τινὰ (with τινὰ erased) R—ἀρχὴν· καινὴν] καινὴν ἀρχὴν ΓM—καινὴν] om. G

1021 S πρόξενοι M]] εἰς] πρὸς M—ὑποδέχασθαι] ὑποδέξασθαι Γ—πόλεων ἦκοντας] ἦκοντας πόλεων M

οἴκου, ἔνδον εὐρεθεὶς ἀπέθανεν. Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτά φησιν ἐγγεγράφθαι ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι· “Σαρδανάπαλλος Ἀνακунδαράξου παῖς Ταρσὸν τε καὶ Ἀγχιάλῃν ἔδειμεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ἔσθιε πίνε ὄχευε, ὡς τᾶλλα οὐδένος ἐστὶν ἄξια.” ὁ δὲ Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Περσικοῖς δύο φησὶ Σαρδαναπάλλους γεγονέναι.

ἄλλως: Περσῶν βασιλεὺς, ὃς ἐν τρυφῇ ὠρίζετο τὴν εὐδαιμονίαν, λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο πόλεις ἔκτισε τῆς Ἰκιλικίας, Ἰ Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλῃν. ἦν δὲ τῷ βίῳ τρυφηλὸς καὶ τῷ εἶδει ἐκτράπελος καὶ τῷ σχήματι ἀλλόκοτος· διὸ λέγουσιν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐπιγεγράφθαι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα·

“εὖ δεδαῶς ὅτι θνητὸς ἔφυσ ὃν θυμὸν ἄεξε¹
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὐ τις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι Νίνου μεγάλης βασιλεύων.
ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ' ἐρώτων
τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κείνα λείπεται·
ἡ δὲ σοφὴ βιότοιο παραίνεσις οὐδέποτ' ἐσθλή·
κεκτῆσθω δ' ὁ θέλων σοφίης τὸν ἀπείρονα πλοῦτον.”

1022 ἐπίσκοπος ἦκω: πλάττει καινὴν ἀρχήν, οὐ γὰρ ἦν Ἀθήνησι.

τῷ κνάμῳ λαχὼν: ἀντὶ τοῦ ἄκλῃρωθεὶς ταύτην τὴν ἀρχήν.

1028 Φαρνάκη: στρατηγὸς Περσῶν ὁ Φαρνάκης (ὁ) Φαρναβάξου. ἀλαζονικῶς οὖν σκήπτειται κοινωνίαν ἔχειν μετ' ἐκείνου.

1029 ἄπιθι λαβῶν: ῥαπίσας αὐτὸν ταῦτα λέγει.

1030 ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου: παίζει πρὸς τὸ παρ' αὐτοῦ εἰρημένον.

1032 τῷ κάδῳ: τοὺς κάδους τοὺς ἀμφορικούς, εἰς οὓς τὰς ψήφους καθιᾶσιν.

529 B—530 B; App. Prov. iv 68; Apost. xv 33.—*εὐρεθεὶς*: *alretheis* Blaydes.—*Ἀπολλόδωρος*: Müller I 440.—*Σαρδανάπαλλος* . . . *ἄξια*: Σαρδανάπαλλος ὁ Ἀνακунδαράξου παῖς Ἀγχιάλῃν καὶ Ταρσὸν ἔδειμεν ἡμέρῃ μιῇ. ἔσθιε πίνε παῖζε, ὡς τᾶλλα τούτου οὐκ ἄξια Strabo, quoting Aristobulus. Cf. Athen. 530 B. Σαρδανάπαλλος Ἀνακунδαράξου Ἀγχιάλῃν ἔδειμε καὶ Ταρσὸν μιῇ ἡμέρῃ, ἀλλὰ νῦν τέθνηκεν Athen. 529 B, quoting Clearchus. Cf. Suid. ὄχευε.—*μιᾷ ἡμέρᾳ*: ἡμέραις ιη' ἐν M, probably a confusion of ἡμέραιμιῇ.—*Ἑλλάνικος*: Müller I 67. Cf. Suid.: Σαρδαναπάλλους ἐν β' Περσικῶν δύο φησὶ γεγονέναι Καλλισθένει.—The form of statement in M, ἄλλως· οὗτος ὁ Σαρδανάπαλος· καὶ γὰρ κτέ., seems to indicate that the scribe regarded the Episcopus as the second Sardanapallus mentioned by Hellanicus!

Κιλικίας: Gelenius.—*εὖ δεδαῶς κτέ.*: for a complete list of the ancient authors who quote these celebrated verses, in whole or in part, and for a critical statement of variations in the text, see Kinkel, *Epic. Graec. Frag.* I 308 ff.

1022 The first scholium is wrongly placed in R.

1030 The scholium is wrongly placed in R.

1031 Om. VGG—S ἐπίσκοπος (1022) M [ἐπίσκοπος ἦκω (1022) EP]

1032 Om. VGRGM (but in Γ⁹P)

οἶνω ἔνδον· εὐρεθεὶς ἀπέθανεν· ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτα φησι ἐγγεγραῖφθαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ, ἄσυριοῖς γράμμασι σαρδανάπαλος· ἀνακунδαράξου παῖς· ταρσὸν τε καὶ ἀγχιάλον ἔδειμεν· ἐν μιᾷ ἡμέρα· ἔσθιε· πίνε ὄχνευ· ὡς τᾶλλα, οὐδενὸς ἐστὶν ἄξια· ὁ δὲ ἐλλάνικος ἐν τοῖς· περσικοῖς δύο φησὶ σαρδανοπάλους γεγονέναι:— ἄλλως: περσῶν βασιλεὺς· ὅς ἐν τροφῇ ὠρίζετο τὴν εὐδαιμονίαν· λεγεται δὲ περὶ αὐτοῦ ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρα δύο πόλεις τῆς λυκίας ἔκτισεν· ταρσὸν καὶ ἀγχιάλην· ἦν δὲ τῷ βίῳ τρυφήλος καὶ τῷ εἶδει ἐκτράπελος· καὶ τῷ σχήματι ἀλλόκοτος· διὸ λέγουσιν· ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐπιγεγράφθαι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα· εὖ δεδαῶς ὅτι θνητὸς ἔφους· ὃν θυμὸν αἶξε τερπόμενος θαλίῃσι θανόντι τοι οὐ τις ὄνησις· καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμὶ νύου μεγάλης βασιλεύων· ταῦτ' ἔχω ὄσ' ἔφαγόν τε καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ' ἐρώου τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κένα λέλειπται· ἣ δε σοφῆ βίῳτοι παραίνεις, οὐδὲ ποτ' ἐσθλή· κεκτήσθω δ' ὁ θέλων σοφίης· τὸν ἀπειρονα πλοῦτον:—

1022 Γ 132' inf.] τῷ κυάμω λαχών:— ἀντὶ τοῦ κληρωθεὶς ταύτην τὴν ἀρχήν:—

1028 inf.] φαρνάκη: στρατηγὸς περσῶν ὁ φαρνάκης· φαρναβάξου· ἀλαζονικῶς οὖν σκῆπτεται κοινωνίαν ἔχειν· μετ' ἐκείνου:

1029 R 65'' ἀπιθι] ραπίσας αὐτὸν ταῦτα λέγει

1031 R 65'' int.] πλάττει καὶ νην ἀρχην οὐ γὰρ ἦν ἀθήνησιν:—

1032 E 184' ext.] τῷ κάδῳ: τοὺς κάδους τοὺς ἀμφοροκούς· εἰς οὓς τὰς ψήφους καθιάσιν·

οἶκω ΓΣ(cod. BE) ἐπὶ τῷ οἴκῳ Σ(cod. AV) τοῦ οἴκου Γ²EPΣ—ἀπολλόδωρος . . . ἐγγεγραῖφθαι.] γράφει δὲ Σ—ἐγγεγραῖφθαι.] γεγράφθαι M—ἐπὶ] Γ² ἐν RΓ—ἄσυριοῖς] ἄσυριοῖς GREMPΣ—σαρδανάπαλος] Γ σαρδανάπαλλος RΓ²—ἀνακунδαράξου] ἀπὸ κυαξανδάρου Γ—παῖς] υἱὸς G—ἀγχ(ια)λον] ἀγχιάλην RM—μιᾷ ἡμέρα] ἡμέρα μιᾷ ΓEP ἡμέραις ιῆ M—ὡς] καὶ G—ὁ δὲ . . . ἐπίγραμμα] ἄλλως· οὗτος ὁ σαρδανάπαλος· καὶ γὰρ ἐλλάνικος δύο φησὶ σαρδανοπάλους τῷ τρυφᾶν ὠρίζετο τὸ εὐδαιμονεῖν· ἦν γὰρ τρυφήλος· καὶ τῷ εἶδει ἐκτράπελος· καὶ τῷ σχήματι ἀλλόκοτος· φασὶ δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἔχειν· M—ὁ δὲ . . . βασιλεὺς] om. R—φησὶ] om. Γ—σαρδανοπάλους] σαρδανοπάλους GΓEP σαρδανοπάλους Γ²—γεγονέναι.] Γ² γενέσθαι Γ—ἄλλως . . . πλοῦτον] om. Γ—ἄλλως] εἰς τὸ αὐτὸ EP—ὅς . . . ὠρίζετο] ὠρίζετο δε ουτος ἐν τρυφῇ R—τροφῇ] τρυφῇ GΓ⁸EP—λεγεται . . . πλοῦτον] om. R—λεγεται] λέγει Γ⁸EP—τῆς λυκίας ἔκτισεν] ἔκτισε τῆς λυκίας (λυδίας E) Γ⁸EP—ἀγχιάλην] ἀγχιάλον GΓ⁸—λέγουσιν] λέγει G—αἶξε] δαίξον M αἶξε P—ὄσ' ὄσ' MP—τε] om. P—ποτ' ἔσθι] ποτε M—σοφίης] σοφίαν G

1022 Om. VGR [[λαχὼν δὲ E*M*P*]]

1028 S φαρνάκη M [[φαρνάκη] φαρνάκης R] στρατηγὸς . . . φαρνάκης] ὁ φαρνάκης στρατηγὸς περσῶν Γ—φαρνάκης] om. R

1029 Om. VGP—Σ ὁ μισθὸς M—ἀπιθι λαβῶν] E [[ὁ μισθὸς οὐτοσί Γ]]

1035 ἔὰν δ' ὁ Νεφέλοκοκκυγιᾶς: προσέρχεται ἰούτος καθ' ἑαυτὸν μελετῶν νόμους οὓς ἐβούλετο ὡς πρὸς νεοκατασκευάστον πόλιν μισθῶ πωλεῖν.

1038 ψηφισματοπώλης: οὓς 'νομορήτοράς' φαμεν, οἱ τοὺς νόμους ἐπὶ μισθῶ πωλοῦσιν.

1040 Νεφέλοκοκκυγιᾶς: περισπωμένως ὡς 'Μηλιᾶς,' λέγει γὰρ τοὺς πολίτας.

Νεφέλοκοκκυγιᾶς: τὸ τέλειον 'Νεφέλοκοκκυγιᾶς'. ἐν κράσει.

1041 ψηφίσμασι: ἀντὶ τοῦ 'νόμοις.'

1042 καθάπερ Ὀλοφύξιοι: ὑπὸ τῷ Ἄθω ἢ Ὀλόφυξος πόλις: πρὸς οὓς καὶ προστάγματα ἔπεμπον Ἀθηναῖοι.

1046 καλοῦμαι: 'γράφομαι,' εἰς τὸ δικαστήριον καλῶ.

1047 ἐς τὸν Μουχιῶνα μήνα: ὡς ἐν τούτῳ τῶν ἐναγομένων ξένων ἀπὸ τῶν πόλεων καλουμένων. οὐκ ἦν δέ, ἀλλ' ὁ Μαιμακτηριῶν, ὡς Φιλέταιρος ἐν Μησι δηλοῖ.

“Α τίς ἐστι Μαιμακτηριῶν; Β μὴν δικάσιμος.”

Μουχιῶνα: ἔδει εἰπεῖν 'Μαιμακτηριῶνα': εἰς τοῦτον γὰρ ἦσαν αἱ κρίσεις.

Μουχιῶνα: τότε γίνεται τὸ περὶ ὕβρεων δικαστήριον.

1049 ἔὰν δέ τις ἐξελαύνη: ὡς τούτου τοῦ ἐγκλήματος ὄντος τὸ μὴ εἰσδέχσθαι τὸν ταπτόμενον ἄρχοντα δικαστήν.

1050 κατὰ τὴν στήλην: 'κατὰ τὴν δημοσίαν ἀναγραφὴν.' ὅτι τὰ ψηφίσματα καὶ τοὺς νόμους ἐν ταῖς στήλαις ἔγραφον.

1052 καὶ γράφω σε: 'ὀφείλειν' τῇ θεῶ.

1053 τῷ κάδῳ διασκευῶ: 'ἀποπλήττεται' τὸν συκοφάντην.

1035 οὓτος: Dindorf. — μισθῶ: ἐπὶ μισθῶ Blaydes, comparing Schol. 1038.

1042 Cf. the reading in V (Transcript). Qu. ὑπὸ τοῖς Ἀθηναίοις (τ' αθ in the archetype) ἢ Ὀλόφυξος πόλις ἦν δὲ καὶ ὑπὸ Ἄθω κτέ. ?

1047 Cf. Schol. 1479. — ἐναγομένων: εἰσαγωγίμων Blaydes. — ἐν Μησι: M. III 297; K. II 234.

1049 τὸ μὴ εἰσδέχσθαι: the lack of grammatical congruence between τούτου τοῦ ἐγκλήματος and τὸ μὴ εἰσδέχσθαι seems to be intentional, although the scribe of G felt the difficulty. Cf. Schol. 331.

1052 Qu. λείπει ὀφείλειν τῇ θεῶ ?

1053 He drives him off with blows. The note is written in V directly after verse 1053, in the form πλάττεται τὸν συκοφάντην, but has the appearance of being a part of the scholium on 1073 (cf. Schol. 642), since it follows πόλει (Transcript); it was made a part of this scholium by the scribe of G, who thereby fell

1050 Om. RGM — κατὰ τὴν στήλην) Γ⁸E [[κατὰ τὴν στήλην GP] ὅτι . . . ἔγραφον] om. Γ⁸EP

1052 Om. GRTEMP

1053 Om. RTEMP (but compare the next scholium) [[συκοφάντην] συκοφάντην G

- 1033 R 65'' int. S a. v.] παίζει προς το παρ αὐτοῦ εἰρημένον: —
 1035 inf. S a. v.] προσέρχεται οὐ καθ' εαυτὸν μελετῶν νόμους οὓς ἐβού-
 λετο ὡς προς νεοκατασκευάστον πόλιν μισθῶ πωλεῖν.
 1038 inf. S a. v.] οὓς νομορήτορας φαμέν οἱ τοὺς νόμους ἐπὶ μισθῶ
 πολοῦσιν: —
 1040 int. p. v.] περισπομένως ὡς μηλιάς λεγει γὰρ τοὺς πολίτας:
 1040 νεφελοκοκκυιάς) τὸ τελειον νεφελοκοκκυιάς ἐν κράσει
 1041 intm. p. v.] ἀντι του νόμοις
 1042 intm. et int. p. v.] υπο τῷ ἄθω ἢ ὀλόφνυξος πόλις· ἦν δὲ καὶ υπο
 αθω προς οὓς καὶ προσταγματα ἔπεμπον ἀθηναῖοι: —
 1046 intm. et int. p. v.] γράφομαι δικαστήριον καλῶ: —
 1047 int. S a. v.] ὡς ἐν τούτῳ τῶν εναγομενων ξένων ἀπὸ τῶν πόλεων
 καλουμένων οὐκ ἦν δὲ ἀλλ' ὁ μαιμακτηρίων· ὡς φιλέταιρος ἐν μηνσὶν δηλοῖ·
 τις ἐστὶν μαιμακτηρίων· μὴν δικάσιμος: —
 1047 inf. S μουνηχίωνα] ἔδει εἰπεῖν μαιμακτηρίωνα εἰς τοῦτον γὰρ ἦσαν
 αἱ κρίσεις
 1047 intm. et int. p. v.] τότε γίνεται τὸ περι ὕβρεων δικαστήριον: —

Fol. 112'. Vv. 1048–1081.

- 1049 ἐξελαύνη) ὡς τούτου τοῦ ἐγκλήματος ὄντος τὸ μὴ εἰσδέχσθαι τὸν
 ταπτόμενον ἄρχοντα δικαστήν
 1050 sup. S στήλην] κατα τὴν δημοσίαν ἀναγραφὴν ὅτι τα ψηφίσματα
 καὶ τοὺς νόμους ἐν ταῖς στήλαις ἔγραφον: —
 1052 δραχμας) ὀφει· τῇ θεῶ.
 1053 ext. p. v.] πλάττεται τὸν συκοφίντην: —

- 1033 Om. VGP—S φαρνάκου (1030) M—περὶ φαρνάκου in 1030) E
 [[περὶ φαρνάκου (1030) Γ]] παρ] ὑπ' Γ—αυτοῦ] ἐκείνου M
 1035 Om. RΓEMP [[εἰάν δ' ὁ νεφελοκοκκυγιεὺς Γ]] προσέρχεται] προ-
 ἔρχεται Γ—νόμους οὓς] τὸν νόμον ὄν Γ
 1038 Om. RΓEMP [[ψηφισματοπώλης Γ]]
 1040 Om. RΓEMP [[περισπομένως] περισπωμένως Γ
 1040 Om. GRΓEMP
 1041 Om. GRΓEMP
 1042 Om. RΓEMP [[δὲ καὶ] δὲ Γ—ἀθηναῖοι] οἱ ἀθηναῖοι Γ
 1046 Om. RΓM—καλοῦμαι) Γ⁸E [[καλοῦμαι P]] γράφομαι] γραφόμενος
 Γ⁸—δικαστήριον] εἰς τὸ δικαστήριον Γ⁸EP
 1047 Om. RΓEMP [[ἐς τὸν μουνηχίωνα Γ]] εναγομενων] ἀναγομένων Γ
 1047 Om. GRΓM [[ἐς τὸν μουνηχίωνα Γ⁸EP]] ἔδει . . . τοῦτον] εἰς (ἐς
 Pv) τὸν μαιμακτηρίωνα Γ⁸EP—ἦσαν] εἰσιν Γ⁸EP
 1047 Om. GRΓEMP
 1049 Om. RΓEMP—τοὺς ἄρχοντας) Γ] ὡς] καὶ Γ—τὸ] τοῦ Γ

1054 κατείλας : ἀπεπάτησας, κατέχεσας.

1057 θύσοντες εἴσω : σκήπτεται ποιεῖν ἔνδον τὴν θυσίαν, ἵνα μὴ σφάξῃ τὸ πρόβατον.

1058 ἤδη ἴμοι τῷ παντόπτη : εἰώθασι μετὰ τὴν τελείαν παράβασιν ἐπιρρηματικὴν ποιεῖσθαι συζυγίαν, ὥσπερ καὶ ἐν Ἰππεύσι πεποιήκειν.

ἄλλως : δευτέρα παράβασις, ὡς καὶ ἐν Ἰππεύσι.

1061 πᾶσαν μὲν γὰρ : ἐρμηνεύει τὸ 'παντόπτη.'

1063 κτείνων παμφύλων : τὰ μικρὰ λέγει, τὰς μύιας.

κτείνων παμφύλων : καὶ θηρίους γὰρ πολέμοιο ὄρνιθες, ὡς λαγωοῖς ἀετός.

1065 ἐκ κάλυκος : ἴνν κάλυκες καταχρηστικῶς, πάντα τὰ ἀκρόδρυα.

1069 καὶ δάκετα : 'καὶ τὰ ἄλλα δάκετα,' ὥσπερ εἰ τύχοι ὁ σκορπίος.

1073 Διαγόραν τὸν Μήλιον : οὗτος μετὰ τὴν ἄλωσιν Μήλου ᾤκει ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ μυστήρια εὐτέλιζεν ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τελετῆς. τοῦτο οὖν ἐκήρυξαν κατ' αὐτοῦ Ἀθηναῖοι καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν, ὡς φησι Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων.

ἄλλως : ταῦτα ἐκ τοῦ ψηφίσματος εἴληφεν. οὕτως γὰρ ἐκήρυξαν, τῷ μὲν ἀποκτείναντι αὐτὸν τάλαντον λαμβάνειν τῷ δὲ ἄγοντι δύο. ἐκρήνχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγεῖτο κοινοποιῶν αὐτὰ

into difficulties and omitted the following words, ἔγραψαν . . . μυστηρίων. The vagrant ἀπο of the next note in V (Transcript) probably belongs with πλάττεται, the two yielding ἀποπλάττεται. This gives ἀποπλήττεται rather than ἀπαλλάττεται, which would require τοῦ συκοφάντου. Cf. GEM (1054) and Dindorf.

1063 μικρὰ : this note shows that the scholiast had in mind the form θηρίων (*insects*), whatever he may have had in his text. — μύιας : *mias* Rutherford, which he renders *mice*.

The note καὶ θηρίοις κτέ. stands after verse 1063 in E. It is to be separated from the preceding note (as in VE), not joined to it (as in RM), since the point of view differs in the two explanations.

1065 πάντα τὰ ἀκρόδρυα : πᾶν βλάστημα in U.

1069 καὶ τὰ ἄλλα δάκετα : i.e. there are other (λοιπὰ in M) δάκετα besides snakes (*ἔρπετα*).

1073 Suid. Διαγόρας ὁ Μήλιος. Cf. Eudoc. 137. — κατ' αὐτοῦ : κατατοῦ V. κατὰ τούτου Wright. — Μελάνθιος : Müller IV 444.

ἀθήναις ᾤκει EP—εὐτέλιζεν] om. G ἠτέλιζεν EP οὕτως ἠτέλιζεν Σ—ὡς] καὶ G—τῆς] om. P—οὖν] Γ² καὶ Γ—κατατοῦ] κατὰ τοῦ G κατ' αὐτοῦ RΓEMPΣ—πόλει] πύλῃ R στήλῃ ΓEMPΣ—ἔγραψαν . . . μυστηρίων] om. G—ὡς . . . ἐκήρυξαν] om. M—μελάνθιος] μελάνθης P—ἄλλως] εἰς τὸ αὐτὸ EP—ἐκ] ἐκ τοῦ RΓEP—εἴληφεν] Γ² ἔλαβεν G εἰληφῶς Γ—οὕτως] οὕτω GR—τῷ . . . ἄγοντι] τὸν μὲν ἀποκτείναντα λαμβάνειν τὸν δὲ ἀγαγόντα P—αὐτὸν] om. Σ—ἄγοντι] Γ ἀγαγόντι Γ²E ζῶντα ἄγοντι M—ἐπεὶ . . . δύο] om. M—κοινοποιῶν] καινοποιῶν G—καὶ μικρὰ ποιῶν] om. P—ἀποτρέπων] ἀποτρέπω

1054 κατέλιπας) ἀποπατήσας ἀπο

1057 intm. int. S θύσοντες] σκήπτεται ποιεῖν ἔνδον τὴν θυσίαν ἵνα μὴ σφάξῃ τὸ πρόβατον

1059 sup. S a. v.] εἰώθασι μετα τὴν τελείαν παράβασιν· ἐπιρρηματικὴν ποιέσθαι συζύγιαν ὡσπερ καὶ ἐν ἱππεύσι πεποιηκεν:— ἄλλως:— δευτέρα παράβασις ὡς καὶ ἐν ἱπεύσιν:—

1061 R 66' intm. ext.] ἐρμηνεύει τὸ παντόπτα

1063 παμφύλων γένναν) τὰ μικρὰ λέγει τὰς μῦθας:

1064 intm. int. a. v.] καὶ θηρίοις πολέμοι ὄρνιθες ὡς λαδέγοις ἀετός··

1067 intm. int. a. v.] νῦν κάλυκες καὶ καταχριστικῶς πάντα τὰ ἀκρόδρνα:

1069 intm. int. a. v.] καὶ τὰ ἀλλὰ δάκετα ὡσπερ εἰ τυχη ὁ σκορπιός:—

1073 sup. et ext. S διαγόραν] διαγόραν τὸν μῆλιον:— οὕτω μετα τὴν ἀλωσιν μῆλου ὠικε ἐν ἀθήναις τὰ δὲ μυστήρια εὐτέλιξεν ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τελετῆς· τοῦτο οὖν ἐκήρυξαν κατατοῦ ἀθηναῖοι καὶ ἐν χαλκῇ πόλει ἔγραφαν ὡς φησι μελάνθιος· ἐν τῷ περι μυστηρίων:— ἄλλως: ταυτα ἐκ ψηφισματος εἰληφεν οὕτως γὰρ ἐκήρυξαν τῷ μεν αποκτείναντι αὐτὸν τάλαντον λαμβάνειν τῷ δὲ ἄγοντι δυὸ ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο δια το ἀσεβῆς αὐτοῦ ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγείτο κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ μικρὰ ποιῶν καὶ τοὺς

1054 Om. G—S αἰβοί M—κατετίλησας) R ἔσπερας) E [[κατέλιπας Γ διασκεδῶ P] ἀποπατήσας ἀπο] κατέχεσας R ἀντὶ τοῦ ἀπεπάτησας ἀπαλλάττεται τοῦ συκοφάντου Γ ἀποπατήσας ἀπαλλάττεται τοῦ συκοφάντου Γ³EMP

1057 S θύσοντες M [[θύσοντες Γ θύσοντες εἴσω EP] ποιεῖν ἔνδον] ἔνδον ποιεῖν G ἔσωθεν ποιεῖν Γ—ἔνδον] εἴσω EP ἔσω M

1059 Om. R—S παντόπτα M [[ἤδη μοι τὸ παντόπτα (παντεπόπτα E) ΓEP] Order of notes 2 (δευτέρα κτέ.), 1 M—εἰώθασι] εἴωθε Γ εἰώθασι γὰρ M—ὡσπερ . . . ἄλλως] om. M—ὡσπερ] ὥστε G—ἱπεύσιν] ἱππεύσιν ΓΓEMP

1061 Om. VΓEMP (but in Γ³E)

1063 Om. ΓP—S παμφύλων RM—γένναν) G κτείνων παμφύλων) E] τὰ μικρὰ] μικρὰ E τὰς μικρὰς M—λέγει] λέγει δὲ E—τὰς] om. M—μῦθας] μῦθας R μαΐας· ἢ καὶ θηρία φασί M

1064 Om. Γ [[κτείνων παμφύλων P—R*M*] θηρίοις] θηρίοις γαρ REMP—πολέμοι] πολεμικοὶ M—λαδέγοις] λαγῶ G λαγοῖς R λαγωῖς EP λαγωῦ M—ἀετός] αἰετός EP

1067 Om. P—S κάλυκος M—κάλυκος) G [[ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα Γ ἐκ κάλυκος Γ³E] νῦν κάλυκες καὶ] om. G κάλυκες R νῦν κάλυκας (κάλυκος Eν) φησι ΓEM—καταχριστικῶς] om. M καταχρηστικῶς ΓRΓE

1069 Om. Γ—S δάκεθ' M—ἴσα πέρ ἐστι) G δάκεθ') Γ² [[ἔρπετα καὶ δάκετα P] καὶ . . . σκορπιός] δάκετὰ μικρὰ ἐρπετα· σκορπίοι καὶ τὰ λοιπὰ R ὡς ὁ σκορπιός Γ²—ἀλλὰ] λοιπὰ M—τυχη] τύχοι EMP—ὁ] καὶ M

1073 S ἀποκτείνῃ M] οὕτω] οὕτως ΓRΓEMPΣ—ὠικε ἐν ἀθήναις] ἐν

καὶ μικρὰ ποιῶν καὶ τοὺς βουλομένους μνεῖσθαι ἀποτρέπων, καθάπερ Κράτερος ἱστορεῖ, ἐκκεκήρυκται δὲ μάλιστα ὑπὸ τὴν ἄλωσιν τῆς Μήλου, οὐδὲν γὰρ κωλύει πρότερον. Μελάνθιος δὲ ἐν τῷ περὶ μυστηρίων προφέρεται τῆς χαλκῆς στήλης ἀντίγραφον, ἐν ᾗ ἔξεκήρυξαν καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς (μῆ) ἐκδιδόντας Πελλαγεῖς, ἐν ᾗ γέγραπται καὶ ταῦτα: “ἐὰν δέ τις ἀποκτείνῃ Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίου τάλαντον· ἐὰν δέ τις ζῶντα ἀγάγῃ, λαμβάνειν δύο.”

1074 τίς τινα: τινὲς “τινα” ὡσεὶ εἶπε· “τινὰ τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ ὃς ἐὰν φονεύσῃ.”

1075 τῶν τεθνηκότων: ‘τῶν ἐπὶ θανάτῳ φευγόντων,’ ἐν δὲ τοῖς ὑπομνήμασιν οὕτω γέγραπται: “ἐν ὑπερβολῇ ‘καὶ τοὺς τεθνηκότας ἀποκτείνειν, ὥστε μηδὲν (ἐκφυγεῖν).’” πλαγιάζονται δὲ ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ, λέγει γὰρ ‘ἐὰν τις τινὰ τῶν τοῖς τυράννοις προσηκόντων ἀποκτείνῃ τάλαντον λήψεται,’ οἷον γύναιον, ἀδελφόν, τέκνον, τοὺς συνωμοσίους καὶ συμπράξαντας τῇ τυραννίδι.

1077 τὸν Στρούθειον: ἄνω εἶπεν ‘οὐκ’ τῶν ὀρνέων,’ Στρούθειον δὲ εἶπεν ὡς ‘Μήλιον,’ διὸ καὶ οὕτω ἔπροενεκτέον.

1079 ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους: εἶδος ὀρνέου ὃ σπίνος· τρία δὲ αὐτοὺς

Κράτερος: Müller II 621. — μάλιστα ὑπὸ τὴν ἄλωσιν: μάλιστα, here used with ὑπὸ τὴν ἄλωσιν as elsewhere with numerals, shows that the writer does not feel confident about the date of the proclamation. Cf. γὰρ in the following clause. The date was uncertain (cf. Schol. Nub. 830, Schol. Ran. 320), although the writer of the preceding scholium on 1073 speaks with decision. — οὐδὲν γὰρ κωλύει πρότερον: for it may well have been earlier. Bergk, understanding ὑπὸ τὴν ἄλωσιν to mean at the time of the capture, proposed to read οὐδὲν δὲ κωλύει or οὐδὲν γὰρ κελεύει. Fritzsche likewise, in order to account for γὰρ, proposed to make the words οὐδὲν . . . πρότερον the denial of an objector, supplying τοῦτο ψεύδος before them. — Μελάνθιος: Γ, anticipating Bentley’s conjecture. — ἐξεκήρυξαν: von Wilamowitz. — μῆ: Fritzsche.

1074 τινὲς “τινα” ὡσεὶ κτέ.: cf. the interpretation in M. — ὃς ἐὰν: cf. οὐ ἐὰν Schol. 419.

1075 τῶν ἐπὶ θανάτῳ φευγόντων: the explanation occurs also in Suid., preceded by *τουτέστι*, and seems to have been a part of the original scholium, although it is not read in V or R. — ἐν δὲ τοῖς ὑπομνήμασιν: for similar critical references to the *ὑπομνήματα*, see Schol. 281 and 556. — ἐκφυγεῖν: the lacuna is clearly marked in R and P. “*Namque jurarem paene, hoc scriptum in commentariis istis fuisse: ὥστε μηδ’ ἐν Ἰαίδου σώζεσθαι τινα, si juratis (Wolfii utor verbis) crederetur in arte critica*” Schneider! — πλαγιάζονται: cf. Schol. Il. Δ 59: *πλαγιασθεὶς δὲ ἐντεῦθεν Ἡσίοδος νεώτερόν φησι τὸν Δία*. — Two interpretations are given in the first part of the scholium. The author of the first (that τῶν τεθνηκότων means ‘civilly dead’) is not named. The second (that τῶν τυράννων τινὰ τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνειν is hyperbole) “is found in the Commentaries.” Both these interpretations make τῶν τυράννων a partitive genitive. The compiler of the scholium rejects them both, and offers a third explanation.

βουλομένους μνεῖσθαι ἀποτρέπων καθάπερ καθάπερ κρατερὸς ἱστορεῖ ἐκκεκέρυκται δὲ μάλιστα υπο τὴν ἄλωσιν τῆς μήλου οὐδὲν γὰρ κωλύει πρότερον· μέλαν δὲ ἐν τῷ περι μυστηρίων προφέρεται τῆς χαλκῆς στήλης ἀντίγραφον ἐν ἣ ἐπεκέρυξαν αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκδιδόντας πελανεῖς ἐν ἣ γέγραπται καὶ ταυτα ἔαν δέ τις ἀποκτείνῃ διαγόραν τον μήλιον λαμβάνειν ἀργύριον τάλαντον ἔαν δέ τις ζῶντα ἀγάγῃ· λαμβάνειν δύο:—

1074 int. S τινὰ] τινὲς τινὰ ὡσεὶ εἶπεν τινὰ τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ ὃ ἔαν φονεύσῃ:—

1075 int. S τεθνηκότων] ἐν τοῖς ὑπομνήμασι οὕτω γέγραπται ἐν υπερβολῇ καὶ τοὺς τεθνηκότας ἀποκτείνειν ὥστε μηδὲν' πλαζιάζονται δὲ τῆ ἀμφιβολία λέγει γὰρ ἔαν τις τινὰ τῶν τοῖς τυράνοις προσηκόντων ἀποκτείνῃ τάλαντον λήψεται ὡς γύναιον· ἀδελφόν· τέκνον τοὺς συνομοσίους καὶ συμπράξαντας τῆ τυραννίδι:—

1077 int. S στρούθιον] ἄνω εἶπεν ἐκ τῶν ὀρνέων· στρούθιον δὲ εἶπεν ὡς μήλιον διὸ καὶ οὕτως πρὸς ἐνεκτέον:—

1079 int. S not in text] εἶδος ὀρνέου τρία δὲ αὐτοὺς λυπεῖ ὅτι θηρεύει.

Γ—καθάπερ καθάπερ] καθάπερ GRΓEP—ἐκκεκέρυκται . . . δύο] om. R—ἐκκεκέρυκται] Γ² ἐκκήρυκται Γ—μάλιστα] om. G—μέλαν] μελάνθιος Γ καὶ μενανδρος Γ² μένανδρος EP—στήλης] πόλεως G—αὐτὸν] καὶ αὐτὸν ΓEP—ἐκδιδόντας] ἐκδιδόντες E—πελανεῖς] πελλανεῖς EP—ἀργύριον] ἀργυρίου ΓEP—ζῶντα] om. EP ζῶν G—ἀγάγῃ] Γ² ἀγάγοι Γ—λαμβάνειν] λαβεῖν ΓEP

1074 Om. R—S ἦν τε M [[τῶν τυράνων τίς τινὰ Γ ἦν (ἂν P) τε τῶν τυράνων τις EP]] τινὲς . . . εἶπεν] τινὲς φασιν· ὅτι εἶπε M—τινὲς] τίνας G—εἶπεν] ἔλεγε EP—ὃ] ὃς GΓEMP

1075 S τεθνηκότων M [[τῶν τεθνηκότων (add. ἀποκτείνῃ Γ) GRΓEP]] ἐν τῶν ἐπὶ θανάτῳ φευγόντων· ἐν δὲ ΓEMP—υπερβολῇ] ὑποβολῇ R—ὥστε . . . ἀμφιβολία] om. M—μηδὲν] μηδένα G μηδὲν Γ μῆδ' ἐν E μηδεν' (and lacuna) R μῆδ' ἐν (and lacuna) P—πλαζιάζονται] πλαγιαζονται GRE πλαγιαζονται Γ πλασιαζονται P—δέ] om. Γ—τῆ] ἐν τῇ R—λέγει] λέγεται M—τυράνοις] τυράνιους GREMP—ἀδελφόν· τέκνον] τέκνον ἀδελφόν ΓEMP—συνομοσίους] συνωμοσίους GEP ἄνωμοσίους Γ συνωμόσαντας M

1077 S φιλοκράτῃ M [[τὸν στρούθιον GΓEP]] διὸ δι' ὃ R—οὕτως] οὕτω GR

1079 S ὅτι συνείρων R S σπίνους M [[συνείρων τοὺς πίνους G τοὺς σπίνους Γ σπίνους EP]] εἶδος . . . λυπεῖ] τρισσῶς λυπεῖ τοὺς ὄρνις M—ὀρνέου]

1077 Suid. Φιλοκράτης ὁ Στρούθιος. — ἄνω: in verse 13. — Στρούθιον δὲ εἶπεν ὡς Μήλιον: i.e. Aristophanes had devised the proper name Στρούθιος from στρουθός, on the analogy of Μήλιος, and it must here be so pronounced, Στρούθιον, not στρουθίον. στρουθίον was a familiar word, but Στρούθιος had never been heard by anybody until Aristophanes invented it. — προενεκτέον: cf. Schol. 882.

λνπεῖ, ὅτι θηρεύει, ὅτι πωλεῖ, ὅτι ζ' τοῦ ὀβολοῦ ὡς εὐτελίζων αὐτούς.

1081 τοῖς τε κοψίχοισιν: οἱ κόψιχοι γὰρ ψοτοκοῦντες κεντοῦσι τὰ ψά· οἱ οὖν ὀρνιθοθήρῃαι πτερά αὐτοῖς ἐμβάλλουσι πρὸς τὸ ἀμβλῦναι τὰ ῥάμφη τῇ μαλακότητι τῶν πτερῶν· ἢ ἵνα μὴ κορυζῶσιν· ἢ μετὰ τὸ σφάζει πτερά ἔμβάλλουσιν ὥστε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺς κρεμαμένους ὀραθῆναι πᾶσιν. ἐμφαντικὸν δὲ πλήθους τὸ 'ἐγχεῖ.'

ἐγχεῖ τὰ πτερά: βιαίως ἀντὶ τοῦ 'διείρει,' εἶροντες γὰρ διὰ τῶν ῥινῶν καὶ κρεμῶντες ἐπώλουν.

1083 παλεύειν: 'θηρεῖν,' 'προκαλεῖσθαι,' εἰώθασι γὰρ ἐκτυφλοῦντές τινα τῶν ὀρνέων ἰστάναι ἐν δικτύῳ, ὅπως τῇ φωνῇ προκαλοῖτο τὰ ὁμοιογενῆ, καὶ τοῦτο γλωσσηματικῶς 'παλεύειν' ἔλεγον.

ἄλλως: 'θηρεῖν καὶ προκαλεῖσθαι βοσκομένα.' οὐ περὶ τῶν κοψίχων δὲ τοῦτο, ἐπεὶ 'δεδεμένους' ἂν εἶπεν, ἀλλὰ μετέβη ἐπὶ περιστερὰς ἢ φάττας.

1087 παλεύετε: 'θηράσετε.'

1088 εὐδαιμον φῦλον: ἐν σχήματι εἴρηται ὁ λόγος εὐδαιμον φῦλον, οἱ χεμῶνος,' πρὸς γὰρ τὸ σημαίνόμενον τοῦ 'φύλου' πληθυντικὸν ὃν ἔφη τὸ 'οἷ.'

1090 οὐκ ἀμπισχνοῦνται: 'οὐκ ἀμφιέννυνται.'

1091 οὐδ' αὖ θέρμη πνίγους': τινὲς τὸ 'πνίγους' κατὰ γενικὴν φασιν, ἵνα ἢ οὐδὲ ἐν θέρουσ θερμασίᾳ ἐπίκειται ἡμῖν.'

1081 Suid. κόψιχος. — πτερά ἐμβάλλουσιν: ἐμβάλλουσιν Suidas.

1083 Suid. παλεῦσαι.

1087 θηράσετε: E, anticipating Blaydes's correction.

1091 οὐδ' αὖ θέρμη πνίγους': there is doubt as to what reading the scholiast had in his text of the play. Küster suggested πνίγους' (feminine participle); Dobree thought that the scholiast regarded 'πνίγους' as an adjective, modifying ἡμᾶς, or that he may have had θέρμης πνίγος or θέρμη πνίγος in his text. θέρμη πνίγους' seems not unlikely. — γενικῆν: VRI, anticipating Küster's correction of the vulgate. — οὐδὲ . . . ἡμῖν: as paraphrase of οὐδ' αὖ θέρμη πνίγους ἡμᾶς θάλπει, with ἀκτίς τηλαυγῆς as subject of ἐπίκειται. Dobree proposed οὐδὲ ἢ θέρουσ θερμασία ἐπίκειται ἡμῖν, for which van Ijzeren would substitute οὐδ' αἰ θέρουσ θερμασίᾳ ἐπίκειται ἡμῖν. Rutherford reads οὐδὲ ἐν θέρουσ θερμασίᾳ ἐπίκειται ἡμῖν, with οἱ ἄνθρωποι (?) supplied as subject. Qu. οὐδὲ αὖ θέρουσ (or οὐδὲ ἐν θέρει) θερμασία ἐπίκειται ἡμῖν, comparing M ?

1088 Om. M — S a. v. R [[εὐδαιμον φῦλον GTEP]] σχήματι] σχήματι δὲ P — οἶον] οἶ GEP — πληθυντικον] τὸ πληθυντικον R — οἷ] οἶον Γ

1088 Om. VGTGEMP

1090 Om. VGTGEMP — ἀμπισχνοῦνται] Γ²]] οὐκ' ἀμφιέννυνται] ἐνδεδυνται Γ²

1091 S θάλπει M [[θερμῆ πνίγους (add. ἡμᾶς Γ) ΓΓ πνίγους R οὐδ' αὖ θερμῆ EP]] τινὲς . . . ἡμῖν] ἀντὶ τοῦ ἐν θέρει. θερμασία οὐδαμῶς ἐπίκειται ἡμῖν M — τὸ] τοῦ ΓEP — γενικῆν] Γ ἐνικῆν Γ²EP — θερμασίῳ] θερμασία GTEP — ἡμῖν] ἡμῖν P

ὅτι πωλεῖ ὅτι ζ̄ τοῦ ὀβολου εὐτελίζων αὐτούς

1081 int. et inf. a. v.] οἱ κόψιχοι γὰρ ὠσοκοῦντες κεντοῦσιν τὰ ὤα· οἱ οὖν ὀρνιθοθήραι· πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλοσι προς τὸ ἀμφλῦναι τὰ ράμφη τῆ μαλακότητι τῶν πτερῶν ἢ ἵνα μὴ κορυξῶσιν· ἢ μετὰ τὸ σφάξει πτερὰ ἐπιβάλλουσιν· ὥστε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺς κρεμάμεναι ὄραθῆναι πᾶσιν ἐμφαντικὸν δὲ πλήθους τὸ ἐγγεῖ· ἐγγεῖ τὰ πτερὰ· βιαίως ἀντι διείρει εἵροντες γὰρ δια τῶν ῥινῶν καὶ κρημῶντες ἐπόλων·—

Fol. 112'' Vv. 1082–1115.

1083 sup. S παλεύειν] θηρευει προκαλείσθαι· εἰώθασι ἐκτυφλοῦντες τινὰ· τῶν ὀρνέων· ἰστᾶν ἐν δικτύω ὅπως τῆ φωνῆ προσκαλοῖτο τὰ ὁμοιογενῆ· καὶ τοῦτο γλωσσηματικῶς παλεύειν ἔλεγον· ἀλλως· θηρευειν καὶ προκαλείσθαι βοσκομένα· οὐ περι τῶν κοψίχων δὲ τοῦτο ἐπεὶ δεδεμένους ἂν εἶπεν ἀλλὰ μετέβη ἐπι περιστερᾶς ἢ φάττας·—

1087 R 66'' int.] θηράσατε·—

1088 sup. et ext. S a. v.] ἐν σχήματι εἴρηται ὁ λογος· εὐδαιμον φύλον οἶον χειμῶνος· προς γὰρ τὸ σημαϊνόμενον· τοῦ φυλου πληθυντικὸν ὃν ἐφη τὸ οἰ·—

1088 R 66'' intm. int.] σχῆμα φύλον· οἶον χειμῶνος μὲν·

1090 R 66'' intm. int. S οὐκ ἀμπισχοῦνται] οὐκ ἀμφιέννυται

1091 ext. S πνίγους] τινὲς τὸ πνίγους κατὰ γενικὴν φασι ἵνα ἢ οὐδὲ ἐν θέρουσ θερμασίῳ ἐπίκεινται ἡμῖν·

ὀρνέου ὁ σπινος R—ὅτι ζ̄] καὶ ὅτι ἐπτὰ R—εὐτελίζων] ὡς εὐτελίζων RΓΕΡ ἐξευτελίζων M

1081 S τοῖς τε M [[τοῖς τε κοψίχοισιν GREP κοψίχοισιν Γ]] οἱ . . . ἐπόλων] μετὰ τὸ σφάξει οἱ ὀρνιθοθήραι πτερὰ ἐπιβάλλουσιν· ὥστε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺς κρέμασθαι· τὸ δὲ ἐγγεῖ· ἐμφαντικὸν πλήθους· σημαίνει δὲ· ἀντὶ τοῦ διείρει· ἢ τοῦτο ποιῶσιν ἵνα μὴ κορυξῶσιν M—πτερὰ αὐτοῖς] πτεροῖς αὐτῶν Γ—ἐμβάλοσι] ἐμβάλοσι GRΓ²EPΣ ἐκβάλλουσιν Γ—ἀμφλῦναι] ἀμβλύναι GRΓEPΣ—κορυξῶσιν] κορυξῶσι R—ἢ μετὰ] ἢ ὅτι μετὰ Σ—ἐπιβάλλουσιν] ἐμβάλλουσιν Σ—αὐτοῖς] αὐτὰ G—κρεμάμεναι] κρεμάμενα G κρεμαμένους RΓEPΣ—ἐγγεῖ] Γ ἐγγεῖν GI²—ἐγγεῖ τὰ πτερὰ:] om. ΓEP ἐγγεῖ (as lemma) R—βιαίως] βιαίως δὲ τὸ ἐγγεῖ ΓEP—ἀντι] om. P ἀντι του RΓE—διείρει] om. P—κρημῶντες] κρημῶντες GE κρε.. R κρημῶντες Γ κρεμῶντες P

1083 S κάπαναγκάζει M [[παλεύειν GRΓEP]] θηρευειν] ἀντι του θηρευειν R—προκαλείσθαι] om. R—εἰώθασι] εἰώθασι γὰρ MΣ—ἐκτυφλοῦντες] ἐκτυφλοῦν Σ—ἰστᾶν] Γ ἰστᾶναι Γ² ἰστᾶναι EP καὶ ἰστᾶν Σ—προσκαλοῖτο] προκαλοῖτο Γ—ὁμοιογενῆ] ὁμοιογενῆ M—γλωσσηματικῶς] γλωσσηματικῶς GM γλωσσηματικῶς R γλωσσηματικῆ Γ γλωσσηματικὸν EP—ἀλλως . . . φάττας] om. R—ἀλλως . . . βοσκομένα] om. M—καὶ] om. ΓEP—εἶπεν] εἶποις M

1087 Om. VGFMP—παλεύετε) Γ² παλεύετε) E]] θηράσατε] θηράσατε E προκαλέσατε πλανήσατε Γ²

1094 φύλλων ἐν κόλποις: 'ἐν κόλποις τῶν φύλλων,' ὡσεὶ ἔλεγεν 'ὑπὸ τὰ φύλλα.'

1095 ἦνικ' ἂν ὁ θεοπέσιος: ὁ τέττιξ δηλονότι. τρία δὲ γένη τεττίγων, οἱ μὲν γὰρ ἀχέται οἱ καὶ ἄρσενες, αἱ δὲ κερκῶπαι αἱ θήλειαι, ἕτερον δὲ γένος 'σίγιον' καλεῖται παρὰ τὴν σιωπήν.

1096 ὑφ' ἡλίω μανεῖς: τέρπεται γὰρ καὶ ἐπιμαίνεται τῷ ἡλίῳ ὁ τέττιξ.

1099 ἦρινά: ἔαρινά.

παρθένια: διὰ τὸ ἐπιμελῶς τὰς γυναῖκας καὶ τὰς παρθένους τὰ μύρτα ἐσθίειν.

1100 λευκότροφα: 'λευκὰ καὶ τρυφερά,' τοιαῦτα γὰρ εἰσι μῆπω πεπαθέντα.

Χαρίτων τε κηπεύματα: ἀντὶ τοῦ 'κεχαριτωμένα ἄνθη.' πλεονάζει δὲ ὁ 'τέ.'

1102 τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι: πολλάκις ἐν ταῖς παραβάσεσι καὶ οἱ ποιηταὶ λέγουσιν εἰς τὰ ἑαυτῶν χρήσιμα διὰ τοῦ χορικοῦ προσώπου, ὡς νῦν πρὸς τοὺς κριτὰς ἀποτείνει τὸν λόγον ὅπως ἂν αὐτῷ ψηφίσωνται τὴν νίκην.

1104 τῶν Ἀλεξάνδρον: τοῦ Πάριδος, ὃν ἔλαβε παρὰ Ἀφροδίτης.

1105 πρῶτα μὲν γὰρ: ἀπὸ κοινου τοῦ 'δώσομεν.'

1106 γλαῦκες ὑμᾶς: ἀντὶ τοῦ 'νομίσματα.' ἡ γὰρ γλαῦξ ὄρνεόν ἐστιν Ἀθηναῖς, ὅπερ πάνυ τιμῶντες Ἀθηναῖοι διὰ τὴν θεὸν ἐν τοῖς τετραδράχμοις ἐνεχάραξαν νομίσμασιν· αἰνίττεται δὲ καὶ εἰς τὸ φιλάργυρον τῶν Ἀθηναίων.

ἄλλως: ἡ γλαῦξ ἐπιχάραγμα ἦν τετραδράχμου, ὡς Φιλόχορος, ἐκλήθη δὲ τὸ νόμισμα τὸ τετράδραχμον τότε 'γλαῦξ,' ἦν γὰρ γλαῦξ ἐπίσημον καὶ πρόσωπον

1094 ἐν κόλποις τῶν φύλλων: in VRE, is not to be regarded as the lemma.

1096 Suid. ἡλιομανής.

1099 ἐπιμελῶς: the underlying conception is 'solicitude,' not 'delight.'

1100 λευκότροφα: λευκότροφα Dobree.

1106 ἐπιχάραγμα: VT. Cf. Hesych. as quoted in the next note. — Φιλόχορος: Müller I 410.

1104 S Ἀλεξάνδρον M — ἀλεξάνδρον) G [[πολλῶ (om. Γ) τῶν ἀλεξάνδρον ΓΕΡ] ὃν ὢν ΓΓΜΡ — παρα] παρ' GM

1105 Om. G [[Γ*E*M*P*] κοινου] κοινου δὲ ΓΕΜΡ

1106 S γλαῦκες M] ἀντι νομίσματα ἡ γὰρ] ἡ M — ἀντι] ἀντὶ τοῦ ΓΡΓΕΡ — πάνυ] om. M — αθηναῖοι] οἱ ἀθηναῖοι Γ οἱ θεοὶ M — ἐν . . . νομίσμασιν] τοῖς νομίσμασιν αὐτὸ ἐνεχάραττον (ἐνεχάραξαν Mv) M — τετραδράχμοις] τετραδράχμοις ΓΕΡ — εἰς . . . αθηναίων] τὸ τῶν ἀθηναίων φιλάργυρον M — φιλάργυρον] Γ² φυλάργυρον Γ — ἄλλως . . . ἐχόντων] om. M — ἐπιχάραγμα] ἐπιχάραγμα Γ ἐπι χαραγματος RΓ²EP — ἦν] ἐστὶ Γ — τετράδραχμον] τετραδραχμου REP τετραδράχμου Γ — τετράδραχμον] τετράδραχμον Γ — γὰρ γλαῦξ]

1094 ext. S φύλλων] ἐν κόλποις τῶν φύλλων ὡσεὶ ἔλεγεν ὑπο τα φύλλα:—

1095 int. p. v.] ὁ τέτιγξ δῆλον ὅτι τρία δὲ γένη τεττίγων οἱ μὲν γὰρ ἀχεται οἱ καὶ ἄρσενες αἱ δὲ κερκῶπαι αἱ θήλειαι ἕτερον δὲ γένος σίγιον καλεῖται παρα τὴν σιωπην

1096 R 66'' ext.] ὑφ' ἡλιω μανείς:— τέρπεται γὰρ καὶ ἐπιμαίνεται· τῶι ἡλίω ὁ τέτιγξ:—

1099 intm. ext. a. v.] ἑαρινὰ

1100 λευκότροφα) λευκὰ καὶ τρυφερὰ τοιαῦτα εἰσὶ μῆπω πέπανθέντα:—

1100 μυρτα) δια το ἐπιμελῶς τὰς γυναῖκας καὶ τὰς παρθένους τὰ μύρτα ἐσθίειν:—

1100 int. p. v.] κεχαριτωμένα ἄνθη πλεοναζει δὲ ὁ τῆ:—

1102 ext. S τοῖς κριταῖς] πολλάκις ἐν ταῖς παραβάσεσι καὶ οἱ ποιητὰι λέγουσι τινὰ εἰς τὰ ἑαυτῶν χρῆσιμα δια του χορικοῦ προσώπου ὡς νῦν πρὸς τοὺς κριτὰς ἀποτείνει τὸν λόγον ὅπως ἀν αὐτῷ ψηφίσωνται τὴν νίκην:—

1104 ἀλεξάνδρου) τοῦ πάριδος ὃν ἔλαβε παρα ἀφροδιτης

1105 int. p. v.] ἀπο κοινοῦ τὸ δώσομεν:—

1106 ext. S γλαυκες] γλαυκες ὑμᾶς:— ἀντι νομισματα ἡ γὰρ γλαυξ ὄρνειοι εἰσι ἀθηνας ὅπερ πάνυ τιμῶντες ἀθηναῖοι δια τὴν θεὸν ἐν τοῖς τετραδράγμασι ἐνεχάραξαν νομισμασιν αἰνίττεται δὲ καὶ εἰς τὸ φιλάργυρον τῶν ἀθηναίων: ἄλλως:— ἡ γλαυξ ἐπιχαράγμα ἦν τετραδραγχιον ὡς φιλόχορος ἐκλήθη δὲ τὸ νομισμα τὸ τετραδραγχιον τότε γὰρ γλαυξ ἐπίσημον· καὶ πρόσωπον

1094 S φύλλων M—ἐν κόλποις) E [[φύλλων ἐν κόλποις (add. ἐνναίω Γ) GTP]] ἐν . . . φύλλων] om. GMP—ὑπο] Γ² ὑπὲρ Γ—φύλλα] φύλλα αὐτὰ M

1095 Om. RΓEP—S ὄξυβελῆς M]] ὁ . . . σιωπην] ὁ τέτιγξ· μανείς δὲ· ἀντὶ τοῦ τερφθείς M—τέτιγξ] τέτιγξ G—αἱ] οἱ G—καλεῖται] om. G—σιωπην] σκοπήν G

1096 Om. VGFM (but cf. preceding scholium)—μυσημβρινοῖς) E]] τέρπεται . . . τέτιγξ] ὁ τέτιγξ· ἐπιμαίνεται γὰρ τῷ ἡλίω Σ

1099 Om. ΓMP—ἡρινὰ) GE

1100 S λευκότροφα R—λευκότροφα) G [[λευκότροφα δὲ Γ*E*M*P*]] λευκὰ] ἀντὶ τοῦ λευκὰ GEMP—τοιαῦτα] τοιαῦτα γὰρ RΓEMP

1100 S μύρτα M [[λευκότροφα (om. Γ) μύρτα ΓE παρθένια P]] δια . . . παρθένους] om. R—δια] παρθένια· τὰ μύρτα διὰ M—τὰ] om. G—τὰ μύρτα ἐσθίειν] ἐσθίειν αὐτὰ M

1100 Om. MP [[κηπεύματα Γ]] κεχαριτωμένα] ἀντι του κεχαριτωμένα (κεχαρισμένα E) RΓE—πλεοναζει . . . τῆ] om. R

1102 S κριταῖς M [[τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι (add. βουλόμεσθα Γ) GΓ τοῖς κριταῖς EP]] χορικοῦ] χωρικοῦ R—πρὸς] Γ² εἰς Γ—αὐτῷ] Γ αὐτοῦ G αὐτοῖς Γ²EP

ἸΑθηνᾶς, τῶν προτέρων διδράχμων ὄντων ἐπίσημόν τε βοῦν ἐχόντων.

Λαυριωτικά: ἐπεὶ ἐν Λαυρίῳ ἴμετάλλα ἦν ἀργυρίου ἸΑθηνῆσι.

1108 κάκλέψουσι: δέον εἰπεῖν 'καὶ ἴλεπίσουσι', λεπίζουσαι γὰρ τὸ φῶν ἐκφέρουσι τὰ νεότητα.

1110 ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν: διὰ τὰ ἐν τοῖς ναοῖς ἀετώματα, ἀντὶ τοῦ 'στεγάσομεν πρὸς ἀέτωμα'. τὰς γὰρ τῶν ἱερῶν στέγας 'πετερά' καὶ 'αἰετούς' καλοῦσιν, ὡς φησιν Ἰων ἐν ἸΑγαμέμνονι.

1111 κᾶν λαχόντες ἀρχίδιον: ὑποκοριστικῶς τὴν 'ἀρχήν.' διαβάλλει δὲ αὐτοὺς ὡς ἄρπαγας.

1112 ὄξεν ἱερακίσκον: 'ἀρπάγην ὀξείαν,' Δίδυμος (δὲ) 'τάχος ὡς ἱέρακος,' ἵνα ταχέως φύγη.

1113 πρηγορεῶνας: κυρίως τῶν ὀρνίθων ὁ λεγόμενος πρόλογος, ἐκότερον δὲ ἀπὸ τοῦ συναθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν.

πρηγορεῶνας: Δίδυμος· τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνέων, κυρίως τοὺς λεγομένους πρόλογους, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων 'πρηγορεῶν' πάλιν ὁ βρόγχος, ἐκότερον δὲ ἀπὸ τοῦ προαθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν.

Suid. γλαυξ ἴπταται. Hesych. γλαυκες Λαυριωτικά· ἐν Λαυρίῳ γὰρ τὰ μέταλλα τὰ ἀργυρεῖα· γλαυξ δὲ τὸ ἐπιχάραγμα τοῦ στατήρος. Cf. App. Prov. i 75.

1108 δέον . . . λεπίσουσι: i.e. the proper word to use was *λεπίσω* (from *λεπίς*), not *λέπω* (or *ἐκλέπω*). Cf. Schol. 673. The form of the lemma in Γ², *κάκκλέψουσι* (καὶ *ἐκκλέψουσι*) points to a different (and impossible) reading in the text and to another application of the scholium.

1110 Suid. ἀετώματα. Pollux vii 119: ὅταν δὲ οἱ ποιηταὶ φῶσιν "ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν," "στεγάσομεν," φασί, "πρὸς ἀέτωμα." Hesych. ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν· στεγάσομεν πρὸς ἀέτωμα. Cf. Apost. i 44. — πρὸς ἀέτωμα: *gable-wise* (the roofs of ordinary Greek houses were flat), not 'to their gable-end,' for there is no reason to suppose that the scholiast failed to appreciate the poet's jest. — στέγας: "immo ἐξοχάς, ἄκρα, vel quoddam ejusmodi" Bothe. Qu. τὰς γὰρ τῶν ἱερῶν στεγῶν πτέρυγας (cf. Suidas) καὶ 'αἰετούς' καλοῦσιν? Rutherford suggests τὰ γὰρ τῶν ἱερῶν πετερά καὶ αἰετούς καλοῦσιν. U has τὰ εἰς τὰς στέγας γὰρ ξίλα πετερά καὶ αἰετούς καλοῦσι. But the text of the scholium is probably sound; cf., for στέγας (Suidas *στεγάσματα*), E. M. 20 59: 'αἰετός' καὶ (*also*) *στεγάσμα* τι τῶν οἰκῶν, ἐμφερὲς τῇ πῆσει τοῦ ζῆφου. — Ἰων: Nauck 733.

1111 Suid. ἀρχίδιον.

1112 ἀρπάγην: cf. Bek. A. G. 446 10: ἀρπαγή· δευτέρως ἢ ἀρπαγή, τὸ δὲ σκεῦος βαρυνόντως ἴν' ἢ δνομα.

1113 Hesych. πρηγορεῶν· τῶν ὀρνέων ὁ πρόλογος ὅτι προσυλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. Zon. 1572: πρηγορεῶν· ὁ λαμῶς ἢ τῶπος ὅπου ἀγέρεται ἢ τροφή· παρὰ τὸ ἀγείραι. οὕτως λέγει Ἀπολλώνιος. Cf. Suid. πρηγορεῶνος; E. M. 688 33. — πρόλογος: the editors all read *πρόλογος*, against the testimony of the MSS., but the evidence of the Fayūm Fragment (see below) is final. U reads *οἰσοφάγος*.

Suid. *πρηγορεῶνας*. — πάλιν: *in turn*. — ἐκότερον: i.e. *πρηγορεῶν* and *πρόλογος*.

ἀθνας τῶν προτέρων διδράχμων ὄντων ἐπίσημόν τε βοῦν ἐχόντων:—

1106 int. p. v.] ἐπεὶ ἐν λαυριω μάτελα ἦν ἀργυρίου ἀθήνησιν:—

1108 ext. S κάκλέφουσι] δέον εἰπεῖν καὶ λεπίζουσι λεπίζουσι γὰρ τὸ ὠιὸν ἐκφέ.. τὰ νεόττια:—

1110 ext. S πρὸς αἰετόν] δια τα ἐν τοῖς ναοῖς αἰετώματα ἀντι στεγάζωμεν πρὸς αετωμα τὰς γὰρ τῶν ἱερῶν στέγας πτερὰ καὶ αἰετοὺς καλοῦσιν ὡς φησὶ ἰων ἐν ἀγαμέμνονι:—

1111 R 66" int.] ὑποκοριστικῶς τὴν ἀρχην· διαβάλλει δὲ αὐτοὺς ὡς ἄρπαγας

1112 ext. S ὄξύν] ἀρπαγὴν ὄξείαν διδ.. τάχος ὡς ἱερακος ἵνα τάχεως φύγη·

1113 Γ 133" ext.] πρηγορέων:— κυρίως λέγεται ὁ τῶν ὀρνίθων πρόλογος λεγόμενος ἐκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ συναθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν

1113 int. et inf.] πρηγορέωνας:— διδυμος τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνεων κυρίως τοὺς λεγομένους προλόγους ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία λεγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρωπων πρηγορέων πάλιν ὁ βρογχος ἐκάτερον δὲ ἐκ τοῦ προαθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν:—

γλαυῆ ΡΓ ἢ (om. E) γλαυῆ· ἦν γὰρ γλαυῆ ΕΡ—διδράχμων] Γ² δραχμῶν Γ—ὄντων ἐπίσημόν τε] ἐπισήμων (ἐπίσημον Γ²) ὄντων Γ—ἐπίσημόν τε] om. R

1106 Om. RΓEMP [[λαυριωτικάι G]] ἐπεὶ . . . ἀθήνησιν] παρόσον ἐν Λαυρίῳ τῆς Ἀττικῆς γίνονται χρύσεια μέταλλα Σ

1108 S ἐνεοττεύουσι Μ [[κάκλέφουσι GRΓP κάκκλέφουσι Γ²]] καὶ λεπίζουσι] καὶ λεπίσουσι Ρ—λεπίζουσι γὰρ τὸ ὠιὸν] τὸ γὰρ ὠὶν λεπίζουσαι Μ—λεπίζουσι] λεπίζουσαι ΕΡ—ἐκφέ..] ἐκφέρειν G ἐκφέρουσι RΓEMP

1110 S γὰρ Μ [[πρὸς αἰτόν G ἐρέσωμεν πρὸς αἰτόν R ἐρέσωμεν ΓΕ τρέψομεν Ρ]] ἀντι] ἀντὶ τοῦ GRΓEMPΣ—στεγάζωμεν] στεγάζομεν ΓEMPΣ—πρὸς αετωμα] πρὸς αἰετώματα GEMP προσατέωμεν Γ—τὰς . . . ἀγαμέμνονι] om. Μ—τὰς . . . αἰετοῦς] τὰ τῶν ἱερῶν στεγάζματα πτέρυγας καὶ αἰετοῦς Σ—ἱερῶν] ἱερέων Γ—αἰετοῦς] αἰετοῦς GΓEP

1111 Om. VG—S λαχόντες Μ [[ἀρχίδιον Γ κἂν λαχόντες ἀρχίδιον ΕΡ]] ὑποκοριστικῶς] ἀρχίδιον ὑποκοριστικὸν Γ

1112 S ἱερακίσκον Μ—ἱερακίσκον] G [[ὄξύν ἱερακίσκον RΓEP]] ἀρπαγὴν] ἀντὶ τοῦ ἀρπαγὴν ΓEMP—διδ..] om. R δίδωσιν G διδυμος ΓEP ἀρπακτικὸν γὰρ καὶ ταχὺ τὸ ὄρνεον· δίδυμος Μ—ὡς] om. R

1113 Om. VGR—S δέ που Μ [[πρηγορέων] πρηγορέωνας ΕΡ]] λέγεται] om. EMP—πρόλογος λεγόμενος] ὁ λεγόμενος πρόλογος (πρόλοβος ΜνΡ) EMP

1113 [[Γ*E*M*P*]] διδυμος] δίδυμος δὲ ΓEMP—βρόγχους] βρόχους Γ—κυρίως] om. ΓEMP—πρόλόγους] Γ² τῶν ὀρνέων Γ πρόλόβους Ρ—δέ] om. Μ—πάλιν] om. Μ—βρογχος] βροῦχος Γ—ἐκάτερον . . . τροφήν] om. Μ—ἐκ] ἀπὸ RΓEP—προαθροίζειν] συναθροίζειν ΓEP

πρηγορεῶνας: ἴ φάρυγας ὄρνέων.

1114 ἦν δὲ μὴ κρίνητε: 'ἐὰν δὲ μὴ κρίνητε ἡμᾶς νικᾶν, ἐπιθέσθε ὥσπερ οἱ ἀνδριάντες μνηίσκους ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς.' ποιούσι γὰρ ἔνιοι ὥστε μὴ ἐφάπτεσθαι τὰ ὄρνεα.

ἄλλως: μνηίσκους, σκεπάσματα τῶν ἀνδριάντων, ἅπερ ἐπιτιθέασι ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων διὰ τὸ μὴ ἀποπατεῖν κατ' αὐτῶν τὰ ὄρνεα. φησὶν οὖν ὅτι 'μέλλομεν ὑμῶν ἴ καταποπατεῖν'.

χαλκεύσθε: κατασκευάσατε.

1115 μῆνην: μνηίσκον.

1118 τὰ μὲν ἰέρ' ἡμῖν: τὰ ἐν τοῖς θύμασι σύμβολα.

1121 ἀλλ' οὐτοσί: Σύμμαχος· 'οὗτος οὕτω συντόνος τρέχει ὡσεὶ Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος,' ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ, ὃ δὲ Δίδυμος παρὰ τὸ Πινδάρου·

"ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφειοῦ."

διχῶς δέ τινες "Ἀλφειον πνέων."

1126 Προξενίδης: ἔπαιξε παρὰ τὸν 'κόμπον,' προεῖρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἀμφοτέρων ὅτι κομπασταί. Τηλεκλείδης δὲ ἐν ἴῃ Ἡσιόδοις ὡς παρεμμένον τῷ σώματι κωμωδεῖ αὐτόν.

φάρυγας: the note has the great authority of the Fayūm Fragment (see the Introduction, p. 76), which reads πρόλογος ἢ τῶν ὄρνιθων φάρυξ. Cf. also Schol. Eq. 374: τὸν πρηγορεῶνα: τὸν λεγόμενον γαργαρεῶνα . . . κυρίως δὲ ἢ τῶν ὄρνέων φάρυγξ, ἐν ἣ ἀγείρεται ἢ τροφή. So Suidas ἢ φάρυγγας ὄρνέων.

1114 Suid., Phot., μνηίσκους. Hesych. μνηίσκοι. — ποιούσι γὰρ ἔνιοι: i.e. the practice of thus protecting statues was not universal. — ὥστε μὴ ἐφάπτεσθαι (Qu. ἐφίπτασθαι?) τὰ ὄρνεα: cf. in the next scholium διὰ τὸ μὴ ἀποπατεῖν κατ' αὐτῶν τὰ ὄρνεα. Phot. ἵνα τὰ ὄρνεα μὴ προσίχηται. Hesych. ἵνα μὴ τὰ ὄρνεα ἐπικαθέχηται.

καταποπατεῖν: G, anticipating Rutherford's emendation.

1121 Suid. ἀλλ' οὐτοσί and Ἀλφειός. — ἀπὸ . . . ποταμοῦ: due to Suidas. Πινδάρου: Nem. i 1. — διχῶς: for the meaning, cf. Ammon. 114: πῶμα καὶ πῶμα διχῶς λέγουσι. — Ἀλφειον: for the accent, cf. GP. U has τινὲς δὲ ἄλφειον.

1126 προεῖρηται: for Proxenides, cf. Schol. Vesp. 325, but the note there given cites this passage in the Aves. For Theogenes (Theagenes), cf. Schol. Av. 822. — Ἡσιόδοις: MSS. Ἡσιόδω, but cf. Ἡσιόδοις in CIG XIV 1098 a, Schol. Vesp. 1187, and Schol. Thesm. 168.

ἄλφειὸν GEM ἄλφειον P—M (with S πνέων) adds the note τὸ σφοδρὸν τοῦ δρόμου ἐδήλωσεν. ἀπὸ τοῦ ῥέοντος ποταμοῦ:

1125 S μεγαλοπρεπέστατον M [μεγαλοπρεπεστατον] καὶ μεγαλοπρεπέστατον R προξενίδης καὶ θεαγένης P] ὑπόσχεσις] Γ⁸ ὑπόστασις Γ—δὲ] δὲ καὶ ΓEMP—ἢ τοῦ τείχους] τοῦ τείχους ἢ M

1126 S προξενίδης M [προξενιδης] ὁ κομπασεύς P] τὸν] τὸ G — προεῖρηται] εἶρηται G — αὐτῶν] om. M

1113 πρηγορεύνας) φαρτας ὄρνεων

1114 inf.] ἦν δε μὴ κρίνητε: — εἰδὼν δε μὴ κρίνετε μὴ ἡμᾶς νικᾶν ἐπιθέσθε ὡσπερ οἱ ἀνδριάντες μνηίσκουσ ἐπι ταῖς κεφαλαῖς ποιούσιν γὰρ ἔνοι ὡστε μὴ ἐφάπτεσθαι τὰ ὄρνεα: — ἀλλως: — μνηίσκουσ· σκεπάσματα τῶν ἀνδριάντων ἅπερ ἐπιτιθέασι ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων δια το μὴ ἀποπατεῖν κατ αὐτῶν τὰ ὄρνεα· φησι οὖν ὅτι μέλλομεν ὑμῖν καταπατεῖν: —

1114 χαλκεύεσθε) κατασκευασητε

1115 intm. int. p. v.) ἀντι του μνηίσκου

Fol. 113'. Vv. 1116–1147.

1118 R 66'' ὄρνιθες) τὰ ἐν τοῖς θύμασι σύμβολα

1121 112'' inf.] ἀλλ οὐτοσί: — σύμμαχος οὕτως οὕτως συντόνωσ τρέχει ὡς ὀλυμπικὸς σταδιοδρόμος ὃ δε δίδυμος παρα το πινδάρου ἄμπνευμα σεμνὸν ἀλφεοῦ διχως δέ τινες· ἀλφιον πνέων: —

1125 sup. S μεγαλοπρεπέστατον] μεγαλοπρεπεστατον: ἐκ τουτων πιστοῦται τὸ ἀνυπόστατον τοῦ τείχους ἐπειδη καπνοὶ ἦσαν καὶ κομπασταὶ καὶ μόνον ὑπόσχεσις τοιαύτη δὲ ἡ τοῦ τείχους οἰκοδομῆ: —

1126 sup.] προξενιδης: — ἔπαιξεν παρα τὸν κόμπον· προείρηται δὲ περι αὐτῶν ἄμφοτέρων ὅτι κομπασταὶ· τηλεκλείδης δὲ· ἐν ἡσιδῶ ὡς παρειμένον τῷ σώματι κωμωδεῖ αὐτὸν: —

1113 Om. RΓEMP—πρηγορεύνας) G] φαρτας] φάττας G

1114 S δὲ M [] ἦν (ἂν P) . . . κρίνητε] add. χαλκεύετε Γ] μὴ κρίνετε μὴ ἡμᾶς] .. κρίνητε μὴ ἡμᾶς R μὴ ἡμᾶς κρίνητε ΓEMPΣ—ἐπιθέσθε] ἐτίθεσθε E τίθεσθε P—τὰ ὄρνεα] τοῦ ὄρνέου Γ—ἀλλως] om. M εἰς τὸ αὐτὸ P—μνηίσκουσ] μνηίσκοι δὲ M—σκεπάσματα] ἀντι του σκεπάσματα R—ἅπερ . . ἀνδριάντων] om. P ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν ἐπιτίθου M—ἐπιτιθέασι] ἐπέτιθεσαν Γ—ταῖς . . . ἀνδριάντων] τοῖς ἀγάλμασι Σ—ἀποπατεῖν . . . ὄρνεα] ἐφίζάνοντα τὰ ὄρνεα ἀποπατεῖν Σ—κατ αὐτῶν] καθ' αὐτῶν M—ὑμῖν] ὑμῶν RΓEMPΣ—καταπατεῖν] καταποπατεῖν G

1114 Om. ΓEMP—χαλκεύεσθε) G] κατασκευάσθητε] κατασκευάσετε G κατασκευάσατε R

1115 Om. GRΓ—S μῆνην M—μῆνην) Γ²E [] μῆνην P] ἀντι του] om. Γ²P—μνηίσκου] μνηίσκουσ· ὃ ἐστι σκέπασμα M μνηίσκουσ· μῆνη γὰρ ζοικε P

1118 Om. VGΓMP—τὰ μὲν ἱερὰ) Γ²] θύμασι] θυμᾶμασι E

1121 Om. R—S ἀλφειὸν M [] ἀλλ οὐτοσί] add. τρέχει EP ἀλφειὸν πνέων G] σύμμαχος . . . δε] om. M—οὕτως . . . συντόνωσ] οὕτος· οὕτως ὡς Γ οὕτω συντόνωσ Γ²EP οὕτω συντόμωσ Σ—ὡς ὀλυμπικὸς] ὡσεὶ ὀλυμπιακὸς ΓEPΣ—σταδιοδρόμος] add. ἡ ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ· ἀντὶ τοῦ δίκην βεύματος ταχέως φερόμενος P ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ Σ—δίδυμος] Γ² δίδυμος Γ—το πινδάρου] τῷ πινδάρῳ M—ἄμπνευμα] Γ ἄμπνευμα Γ² ἔμπνευμα E—σεμνὸν] Γ² σεμνοῦ Γ—ἀλφεοῦ] ἀλφειοῦ ΓEP—ἀλφιον]

1128 ἵππων ὑπόντων: οὐ πιθανὸν κοινῶς λέγειν αὐτόν, ἀλλὰ περὶ τοῦ χαλκοῦ τοῦ ἐν ἀκροπόλει. ἀνέκειτο γὰρ ἐν ἀκροπόλει ‘δούριος ἵππος’ ἐπιγραφὴν ἔχων “Χαιρέδημος Εὐαγγέλου ἐκ Κοίλης ἀνέθηκεν.” δύναται δὲ καὶ ὁ ἐν Ἰλίῳ λαμβάνεσθαι.

ἵππων ὑπόντων: ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἵππος ἀνέκειτο κατὰ μίμησιν τοῦ Ἰλιακοῦ.

μέγεθος ὅσον ὁ ‘δούριος’: ἐκ τούτων πιστοῦται τὸ ἀνυπόστατον τοῦ τείχους, ἐπειδὴ καπνοὶ ἦσαν καὶ κομπασταὶ καὶ μόνον ὑπόσχεσις. τοιαύτη δὲ καὶ ἡ τοῦ τείχους οἰκοδομή.

1133 οὐκ Αἰγύπτιος: οἱ Αἰγύπτιοι ἐκωμφοῦντο ὡς ἀχθοφόροι. καὶ ἐν Βατράχοις: “οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ’ οὐδ’ ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.”

ἄλλως: ὅτι ἴδιον τῶν Αἰγυπτίων ἐνόμισαν τὸ ἀχθοφορεῖν.

1137 γέρανοι θεμελίου: διὰ τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι καὶ τῇ εἰς εὐθὴν ὁρμῇ τὴν ἐπὶ κάτω θέαν ἐμποδιζέσθαι λίθους βαστάζουσιν, ὅπως κάμνουσαι τῇ πτήσει ρίπτοιεν καὶ αἰσθοντο πότερον ἐπὶ γῆς ἢ ἐπὶ θαλάττης φέρονται, καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἦκοι ὁ λίθος, ἀνύουσι τὴν ὁδόν, εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀναπαύονται.

καταπεπωκῦται λίθους: ἐπεὶ αἱ γέρανοι λίθους καταπίνουσι καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον παραγίνονται.

1138 ἐτύκιζον: τύκος ἐργαλείον τι ᾧ τοὺς λίθους περικόπτουσι καὶ

1128 Cf. Suid. δούριος; Hesych. δούριος ἵππος and κριὸς ἀσελγόμερος. — ἐν ἀκροπόλει: cf. Paus. i 23 8. — δούριος ἵππος: a ‘Trojan horse.’ Cf. the language used by Pausanias: ἵππος δὲ ὁ καλούμενος δούριος ἀνάκειται χαλκοῦς. — ἐπιγραφὴν: CIA I 406.

ἵππων ὑπόντων: the concealed lemma in VR is ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν (οὖν R), which in the text stands just under ἵππων ὑπόντων. A scribe might easily be deceived, in copying, by the similarity in sound of the first words of the two verses (ἵππων, ὑπὸ). The lack of a connective (VR), the repetition of the fact stated in the preceding note on 1128, and the variation in reading (here χαλκοῦς, above δούριος), all confirm the supposition that a new note begins here.

ἐκ τούτων πιστοῦται κτέ.: the note is repeated in V, but with a different lemma. The lemma in the first instance, μεγαλοπρεπέστατον (which occurs also in RΓEM), is inappropriate. It was changed by Musurus to Προξενίδης καὶ Θεαγένης. U places the note after 1126. — ὑπόσχεσις: ὑποσχέσεις Rutherford.

1133 Cf. Suid. Αἰγυπτιάζειν; Zon. 65. — ἐν Βατράχοις: 1406. — ἀχθοφόροι: πλινθοφόροι U.

1137 Suid. γέρανοι λίθους καταπεπωκῦται. Cf. App. Prov. i 70. — κάτω: τὰ κάτω U, as in MPΣ. — ἀνύουσι: τέμνουσι U.

ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον: ἐκ τῆς Αἰγύπτου Rutherford, with ἐκ μὲν γε Λιβύης (1136) as lemma.

1138 Suid. τύκος and κρέξ.

1138 S ἐτύκιζον M [ἐτύκιζον] τούτου δ’ ἐτύκιζον EP] περικόπτουσι] Γ

1126 ext. S προξενίδης] προξενίδης: — ἔπαιξεν παρὰ τὸν κομπον· προείρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἀμφοτέρων ὅτι κομπασταὶ τηλεκλείδης δὲ ἐν ἡσιόδῳ ὡς παρεμείνον τῷ σώματι κωμωδεῖ αὐτὸν: —

1128 ext. S ὑπόντων] οὐ πιθανὸν κοινῶς λέγειν αὐτὸν ἀλλὰ περὶ τοῦ χαλκοῦ· τοῦ ἐν ακροπόλει· ἀνέκειτο γὰρ ἐν ακροπόλει δούρειος ἵππος· ἐπιγραφὴν ἔχων χαίρε δήμος εὐαγγέλου ἐκ κοίλης ἀνέθηκεν δύναται δὲ καὶ ἐν ἰλίῳ· λαμβάνεσθαι ὑπο τοῦ πλάτους ἂν ἐν ακροπολεὶ χαλκοῦς ἵππος ἀνεκίτο κατα μίμησιν τοῦ ἰλιακοῦ: —

1128 sup. et ext.] μέγεθος ὅσον ὁ δουριεύς: — ἐκ τούτων πιστοῦται· τὸ ἀνυπόστατον τοῦ τείχους ἐπειδὴ καπνοὶ ἦσαν καὶ κομπασταὶ καὶ μόνον ὑπόσχεσις τοιαύτη δὲ καὶ ἡ τοῦ τείχους οἰκοδομῆ: —

1133 ext.] οὐκ αἰγυπτίος: — αἰγυπτιοὶ ἐκωμωδοῦντο ὡς ἀχθοφόροι καὶ ἐν βατράχοις οὐκ ἂν ἄρετ' οὐδ' ἑκατὸν αἰγυπτιοὶ αλλως ὅτι ἴδιον τῶν αἰγυπτίων ἐνόμισαν τὸ ἀχθοφορεῖν: —

1137 ext. et inf.] γέρανοι θεμελίους: — δια το ἐν ὕψει πέτεσθαι· καὶ τῆι εἰς εὐθὺ ὄρμη τὴν ἐπι κάτω θέαν ἐμποδίζεσθαι λίθους βαστάζουσιν ὅπως κάμνουσαι τῆι πτήσει· ρίπτοιεν καὶ αἰσθοντο πρότερον ἐπὶ γῆς ἢ ἐπὶ θαλάσσης φέρονται· καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἦκοι ὁ λίθος ἀνύουσι τὴν ὁδόν· εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀναπαύονται· —

1137 R 67' int.] ἐπεὶ αἱ γέρανοι λίθους καταπίνουσι· καὶ ἐπὶ τὴν αἰγυπτον παραγίνονται: —

1138 inf.] ἐτύκιζον: — τύκος ἐργαλεῖον τί· ὦ τοὺς λίθους περικόπτουσι καὶ

1126 Om. GRΓEMP

1128 Om. M [[ἵππων ὑπόντων G μέγεθος ὅσον ὁ δουριεύς· R ὁ δουριεύς G ὅσον ὁ δούρειος (δούριος P) EP]] δούρειος] δουρε·· R δούριος P—χαίρε δήμος] χαιρέδημος ΓEP—καὶ] om. P—ἐν] ὁ ἐν RΓEP—ἰλίῳ] ἡλίῳ G—υπο . . . ἂν] om. ΓEP—υπο] ὑπὲρ G—ἂν] οὖν R—ακροπολεὶ] ἀκροπόλει δὲ ΓEP—ἀνεκίτο] G ἀνέκειτο καὶ Γ²—ἰλιακοῦ] ἡλιακοῦ GI

1128 Om. GRΓEMP

1133 S αἰγυπτίος M [[οὐκ αἰγυπτίος] αἰγυπτίος πλινθοφόρος EP]] αἰγυπτιοὶ] οἱ αἰγυπτιοὶ ΓEMP—οὐκ] Γ οὐς οὐκ Γ²EP—ἂν ἄρετ'] ἂν ἄραιτ' G ἂν ἄραιντ' Γ²M ἂν ἄραιντ' ἂν E ἄραιντ' ἂν P—οὐδ' ἑκατὸν αἰγυπτίοι] οὐδὲ κατὰ τὸν αἰγυπτίων G—αλλως . . . ἀχθοφορεῖν] om. ΓM—αλλως] om. E εἰς τὸ αὐτὸ Γ⁸P—τῶν] om. Γ⁸EP—ἐνόμισαν] om. P

1137 S γέρανοι M [[γέρανοι θεμελίους] γέρανοι Γ γέραν θεμελίους P]] δια] αἱ γέρανοι διὰ Γ—τῆι] τὸ τῆι M—κάτω] τὰ κάτω PΣ—κάμνουσαι] κάμνουσι R—πρότερον] πρότερον GRΓEMPΣ—ἢ ἐπὶ] Γ² ἢ διὰ Γ ἢ Σ—θαλάσσης] θαλάττης RΣ—φέρονται] φέρονται P—θαλάττης] θαλάσσης ΓEMP—ἦκοι] ἴκοι Γ—ἀναπαύονται] om. M

1137 Om. VG [[πεπτωκυῖα Γ καταπεπωκυῖα (καταπεπωκυῖα E) λίθους EP—M*]] ἐπεὶ] πεπτωκυῖα ἐπεὶ Γ καταπεπωκυῖα· ἐπεὶ M—ἐπὶ] κατὰ E

ξέουσιν· ἐπιτήθειον οὖν τὸ ἔργον ταῖς μακρὸν ἐχούσαις ῥύγχος. κρεῖξ δὲ εἶδος ὀρνέου ὄξυ πᾶν τὸ ῥύγχος καὶ πριονῶδες ἔχον.

1139 πελαργοὶ μυρῖοι: διὰ τὸ Πελαργικὸν τεῖχος τοὺς ἀπὸ Τυρρηνίας ἤκοντας ἀναστῆσαι.

1141 οἱ χαραδριοὶ: ὀνοματοποιεῖται τὸ ὄρνειον παρὰ τὸ ἐν ταῖς χαράδραις διατρίβειν.

1142 ἔρωδιοι: παρὰ τὴν ἔραν πέπαιχεν, ἐπεὶ ὁ πηλὸς ἐκ τῆς ἔρας, τουτέστι τῆς γῆς. ταῦτα δὲ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ ἐσχημάτισται.

1143 λεκάναισι: τὸ μὲν κοινὸν ἑκατέρωθεν παρὰ τὸ λα᾽ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίω, πλατὺ γάρ, τὸ δὲ Ἀττικὸν ἑκατέρωθεν.

1145 οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες: διὰ τὸ πλατύποδας τῶν ἄλλων μᾶλλον εἶναι τοὺς χῆνας.

1147 τί δῆτα πόδες: παρὰ τὴν παροιμίαν·

“τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίαιτο;”

1148 καὶ νῆ Δ' αἰ νῆτται: ἡ νῆτται εἶδος ὀρνέου ἔχον τὴν πτέρωσιν ἐκ φύσεως ὡσπερ ζώνην λευκὴν· παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιξεν ὡς ἂν ἐξωσμένην εἰρηκῶς αὐτήν. ὑπαγωγέα δὲ τὸν ξυστήρᾳ φησι, πλατὺ δὲ ἐστὶ σιδήρον φέρον τὸν πηλόν.

ἄλλως: τινὲς τῶν νησοῦν ἔχουσι πτέρωσιν ὡς ζώνην ἐν κύκλῳ λευκὴν.

1150 ὡσπερ παιδία: βαστάζουσαι αὐτὸν ὡσπερ εἰώθασιν βαστάζειν τὰ παιδία.

1141 ἐν: Gelenius.

1143 Suid. λεκάνη. — λακάνη: VGE, anticipating the correction of Nunnesius. λεκάνη RUP. — λεκάνη: λεχάνη U.

1148 Suid. ὑπαγωγέως. — ὡς ἂν ἐξωσμένην κτέ.: this seems to mean *speaking of it as if really girdled*. Cf. the next scholium. R omits *ὡς ἂν*, but does not read, as we should expect, *περιεξωσμένην*. — ὑπαγωγέα: M has *ἐπαγωγέα*, but nevertheless retains the traditional interpretation of the word. See below on 1151.

1150 βαστάζουσαι . . . παιδία: *carrying it (τὸν ὑπαγωγέα) as men are accustomed to carry their children*, sc. ἐπὶ τῶν ὤμων (cf. the next scholium). Rutherford restores the note so that it reads *βαστάζουσαι αὐτὸν ὡσπερ παιδία, ἐν τοῖς στόμασιν*, and then condemns it as nonsense.

ἔπαιξεν οὖν ὡς ἂν] om. R — ἔπαιξεν οὖν] om. GEMP — ἐξωσμένην] ἐξωσμένους M — αὐτήν] αὐτοῖς M — ὑπαγωγέα] ἐπαγωγέα M — διέ] om. G — φησι] om. EP φασί M — σιδήρον] σιδηρίον M — ὦ] ὁ R — ξαίουσι τὸν πηλόν] τὸν πηλὸν ξύουσιν M — ξαίουσι] ξέουσι GR ξύουσιν GEP — ἀλλως . . . λευκὴν] om. RM — νησοῦν] νηστῶν G — πτέρωσιν] om. GEP — ἐν κύκλῳ λευκὴν] λευκὴν ἐν κύκλῳ E

1150 S ἐπέτοντ' M — παιδία] R [ἔχουσαι (ἐχουσα Γ) κατόπιν (add. ὡσπερ παιδία E) GEP] βαστάζουσιν . . . ὡσπερ] ὡσπερ παιδία βαστάζουσαι αὐτὸν ὡς P — βαστάζουσιν] βαστάζουσαι RGE — ὡσπερ] ὡς GEM — εἰώθασιν βαστάζειν τὰ] om. R

ξέουσι· ἐπιτήθειον οὖν τὸ ἔργον· ταῖς μακρὸν ἔχουσais ῥύγχος· κρεξ δὲ εἶδος ὄρνεου· ὄξυ πάντῃ τὸ ῥύγχος καὶ πριονῶδες ἔχον·—

1139 inf.] πελαργοὶ μυριοί·— δια το πελαργικον τείχος τοὺς ἀπο τυρρηνας ἤκοντας ἀναστήσαι·—

1141 int. a. v.] ὀνοματοποιῆται τὸ ὄρνεον παρα τὸ ταῖς χαράδραις διατρίβειν·—

1142 intm. ext. et ext. p. v.] παρα τὴν ἔραν πέπαιχεν· ἐπεὶ ὁ πηλὸς ἐκ τῆς ἔρας τουτεστι τῆς γῆς· ταυτα δὲ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ ἐσχματίζονται·—

1143 int. a. v. 1144] τὸ μὲν κοινὸν λακάνη, παρα το λα ἐπιτατικον καὶ τὸ χαίνω· πλατύ γαρ· τὸ δὲ ἀττικον· λεκάνη·—

1145 inf. S ἄμαις] δια τὸ πλατύποδας τῶν ἄλλων εἶναι μᾶλλον τὰς χῆνας·—

1147 sub vers.] παρὰ τὴν παρομιαν· τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασαίαιτο·—

Fol. 113^v. Vv. 1148-1179.

1148 sup. καὶ νη δὲ αἰ νῆτται·— ἡ νήττα εἶδος ὄρνεου ἔχον τὴν πτέρωσιν ἐκ φύσεως· ὥσπερ ζῶνην λευκὴν παρα τοῦτο οὖν ἔπαιξεν ἔπαιξεν οὖν ὡς ἂν ἐξωσμενην· εἰρηκῶς αὐτὴν· ὑπαγωγέα δὲ τὸν ξυστήρα φησι· πλατὺ δὲ ἐστὶν σίδηρον ὧ ξαίουσι τὸν πηλὸν· ἀλλως·— τινὲς τῶν νησῶν ἔχουσι πτέρωσιν ὡς ζῶνην ἐν κύκλω λευκὴν·—

1150 int. p. v.] βαστάζουσιν αὐτὸν ὥσπερ εἰώθασι βαστάζειν τὰ παιδία·—

περιτύκουσι Γ²EP—οὖν] δὲ ΓEMP—τὸ] om. P—κρεξ . . . ῥύγχος] Γ⁸ om. Γ—ὄξυ . . . ἔχον] ὄξυ καὶ πριονῶδες τὸ ῥύγχος ἔχον M—πριονῶδες] πρω . . R—ἔχον] ἔχων E lacuna R

1139 S δ' M [[πελαργοὶ μυριοί] πελαργοὶ Γ] δια το] διὰ τὸ, τὸ E διὰ τὸ ἀναστήσαι τὸ M—τοὺς] om. G—τυρρηνας] τυρρηνας M—ἤκοντας] Γ² ἔχοντας Γ—ἀναστήσαι] om. M

1141 S χαράδριοι RM [[ὡς οἱ χαράδριοι G οἱ (om. Γ) χαράδριοι ΓEP] ὀνοματοποιῆται] ὀνοματοποιῆται EMP—παρα τὸ] ἀπὸ τοῦ M

1142 S ἐρωδιοὶ M [[οἱ (om. Γ) ἐρωδιοὶ RΓ ἐρωδιοὶ λεκάναισι EP] παρα] om. G παρὰ τὸ M—πέπαιχεν] Γ² τέτυχεν Γ—ὁ] om. P—ἐκ] ἀπὸ M—τῆς γῆς] ἐκ τῆς γῆς Γ

1143 Om. M [[λεκάναις G λεκάναισι R—λακάνη γάρ Γ* λακάνη δὲ E* λακάνη δὲ P*] τὸ . . . λα] τὸ κοῖλον ἐκ τοῦ λα Γ τὸ κοινὸν παρὰ τὸ λα Γ² τὸ κοινὸν παρὰ τὸ λα EP—λακάνη] λεκάνη R—παρα το] ἀπὸ τοῦ G—ἐπιτατικον] ἐπιτατικῶ μορίον GΓ—τὸ] τοῦ G—χαίνω] χαινεῖν Σ—πλατύ γαρ] om. EP

1145 S χῆνες M [[ἄμαις G οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες REP εἰς τὰς λεκάναις ἐνέβαλον Γ] τῶν . . . μᾶλλον] μᾶλλον τῶν ἄλλων εἶναι G μᾶλλον εἶναι τῶν ἄλλων Γ—εἶναι μᾶλλον] μᾶλλον εἶναι EP—μᾶλλον] om. M—τὰς] τοὺς EMP

1147 Om. G—S δῆτα M [[τι δῆτα πόδες REP πόδες ἂν Γ] χεῖρες] χεῖρ M

1148 S δὲ' M [[καὶ . . . νῆτται] καὶ νῆ δὲ' αἰ νῆτται GREP αἰ νῆτται γε Γ] ἡ νήττα] αἰ νῆτται M—ἔχον] εἰς G ἔχουσαι M—παρα] om. EP—

1151. τὸν πηλὸν: ἀσαφῶς λέγει, λέγει γὰρ τὰς χελιδόνας τὸν ὑπαγωγέα ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτὰς κομίζων, τὸν δὲ πηλὸν ἐν τοῖς στόμασι, — καὶ ποιούσι τοῦτο ὅταν τὰς νεοσσιὰς κατασκευάζωσιν. ὁ δὲ ὑπαγωγεύς, ὡς τινες, σιδηροῦν τι οἶον πτυίδιον ᾧ χρῶνται οἱ κοιναταί, οἱ δὲ ἐργαλείον οἰκοδομικὸν ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας, τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν, — εἰ μὴ ἄρα πηλὸν τινα 'ὑπαγωγέα' καλοῦσι. τοιοῦτον γάρ τι καὶ Ἐρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει·

Ἔξνεστι γὰρ δεσμῶ μὲν οὐκέτ' οὐδενί,
μόνοισι δ' ὑπαγωγέυσι τοῖς αὐτοῦ τρόποις.”⁷

1156 ἀπεπελέκησαν: παρὰ τὸ 'πελεκᾶν τὰ ξύλα' τῷ ὀνόματι τοῦ ὄρνιθος πιθανῶς παίζων ἐχρήσατο, καὶ ὅτι ῥάμφος ἔχει μέγα.

1158 πετύλωται: τεθύρωται.

1159 καὶ βεβαλάνωται: ὡσεὶ εἶπε 'κεκλειδῶνται,' ὅτι 'βάλανοι' λέγονται τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως.

1160 ἐφοδεύεται: 'διοδεύεται,' τὸ δὲ 'κωδωνοφορεῖται' ἀντὶ τοῦ 'δοκιμάζεται ἢ τῶν φυλάκων φρουρά.'

1161 φρυκτωρίαι: 'αἱ διὰ τῶν 'πυρσῶν' φυλακαί,' παρὰ τὸν 'φρυκτόν' καὶ τὸ 'ῥερέειν.'

1151 Suid., Phot., Hesych., ὑπαγωγεύς. Cf. E. M. 777 20; Poll. vii 125. — ἐπὶ τῶν ὤμων: the interpretation of ἄνω in 1149 of the text, which the scholiast construed with ἔχουσαι (βαστάζουσαι in the preceding scholium). — τῶν ὤμων: in all the MSS. except V (G), which reads τῶν ὠτων. Qu. τῶν νῶτων? — εἰ μὴ ἄρα . . . καλοῦσι: cf. Hesych. ὑπαγωγεύς· πρὸς πλίνθων οἰκοδομὴν πηλός. Suidas also, s. v. ὑπαγωγεύς, has οἱ δὲ πηλὸν (πῖλον cod. BC) τινα. Stephanus restored πῖλον, *tomentum*, to the scholium, in place of πηλόν, and Dobree approved the change. But πηλόν is probably right, being a reminiscence of an interpretation of the original reading ἐπαγωγέα in the text of 1149, which was early supplanted by ὑπαγωγέα. Cf. CIA II, 834^b, line 60 (p. 516): μισθωτοῖς τοῖς τὴν γῆν βυλοκοπήσασιν καὶ διαττήσασιν εἰς τὸν ἐπαγωγέα (*calcei*) τοῦ τείχους καὶ εἰς τοὺς πύργους καὶ εἰς τὴν περιαιλοφῆν τοῦ τείχους ἀνδράσιν. — ἐν τοῖς Τριμέτροις: M. I 97; K. I 246. The verses are preserved by Suidas. — γὰρ: the vulgate in Suid. γὰρ δὴ has the authority of cod. ABVE. — οὐκέτ': Blaydes. οὗτος Meineke. — μόνοισι: Blaydes, who proposes also χρῆται δὲ γ'. Meineke τοῦτοι. — ὑπαγωγέυσι: cf. the inscription cited above, line 31: ἐπιξέστη καὶ ὑπαγωγέι τοῖς ἐργασαμένοις ἐπὶ τῷ πύλῳ κτέ. The verses have been variously restored: ξύνεστι γὰρ δὴ δεσμῶ μὲν οὐδενί, | ὑπὸ τισὶ δ' ὑπαγωγέυσι τοῖς αὐτοῦ τρόποις Hermann. ξύνεστι γὰρ δὴ 'νασιμῶ μὲν οὐδενί, | τοῖσι δ' ὑπαγωγέυσιν γε τοῖς ταῦτοῦ τρόπου Bernhardy. And the second verse: ἔχει δ' ὑπαγωγέα γε τοὺς αὐτοῦ τρόπους Blaydes.

1159 Suid. βαλανάγρα. Cf. Schol. Vesp. 155 and Schol. Eccl. 361. — ὅτι: ἐπεὶ M.

1160 Suid. ἐφοδεύεται and κωδωνοφορεῖται. — ἀντὶ τοῦ . . . φρουρά: U has ἢ τῶν φυλάκων φρουρά δοκιμάζεται.

1151 ext. S τον πηλόν] ἀσαφῶς λέγει. λέγει γὰρ τὰς χελιδόνας τὸν ὑπαγωγέα ἐπι τῶν ὧτων αὐτὰς κομίζειν. τὸν δὲ πηλόν ἐν τοῖς στόμασιν καὶ ποιοῦσιν τοῦτο ὅταν τὰς νεοσσίας κατασκευάζωσιν. ὁ δὲ ὑπαγωγεὺς. ὡς τινες σιδηροῦν τι. οἷον πτυνίδιον ᾧ χρῶνται οἱ κονιάται. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσιν. τοιοῦτον γὰρ τι καὶ ἔρμππος ἐν τοῖς τριμέτροις ἐμφανίζει: —

1156 int. p. v.] παρα τὸ πελεκᾶν τὰ ξυλα τῷ ὀνόματι τοῦ ὀρνιθος πιθανῶς παίζων ἐχρήσατο καὶ ὅτι ῥάμφος ἔχει μέγα: —

1158 R 67' πεπύλωται) τεθύρωται

1159 int. S βεβαλάνωται] ὥσει εἶπεν ὅτι κεκλείδωται. ὅτι βαλανοὶ λέγονται. τὰ μάγανα τῆς κλειδώσεως:

1160 int. S ἐφοδεύεται] διοδεύεται τὸ δε κωδωνοφορεῖται ἢ τῶν φυλάκων φρουρά: —

1161 int. S φρυκτωρία] αἱ διὰ τῶν πύργων φυλακαὶ παρα τὸν πυρσὸν καὶ τὸ ὠρεύειν

1151 Om. R [[τὸν πηλόν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες G—Γ*E*M*P*] ἀσαφῶς] ἀσαφῶς δὲ ΓEMP— λέγει γὰρ] φησὶ γὰρ Γ— ὧτων] ὧμων ΓEMP— νεοσσίας] νοσσίας M— ὡς . . . τι] σιδηροῦν τι ὡς τινες Γ— πτυνίδιον] πτυνίσκος M— χρῶνται] ἐχρῶντο P— κονιάται] κονιῶντες M— ἀλλήλας] Γ² ἀλλήλους Γ— τινὲς . . . ἐμφανίζει] om. M— τινὲς δὲ αὐτὸ] ὅ τινες Σ— εἰ μὴ . . . ἐμφανίζει] οἱ δὲ πηλόν τινα καθὼς καὶ Ἐρμππος. ξύνεστι γὰρ δὴ δεσμῶ μὲν οὐδενί. τοῖσι δ' (τοῖς δ' cod. A) ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις Σ — τι] τοι Γ

1156 S σοφώτατοι (1155) M [[πελεκάντες RΓEP] τὸ] τοῦ M— τῷ . . . ἐχρήσατο] παίζων τῷ ὀνόματι τοῦ ὀρνιθος ἐχρήσατο πιθανῶς M— τῷ ὀνόματι] τὸ ὄνομα G— παίζων ἐχρήσατο] ἐχρήσατο παίζων EP— ἔχει] ἔχοι Γ

1158 Om. VGΓMP— πεπύλωται) E] τεθύρωται] ἀντὶ τοῦ τεθύρωνται E

1159 S βεβαλάνωται M [[καὶ (om. GR) βεβαλάνωται GRΓEP] ὥσει . . . ὅτι] ἀντι του R— εἶπεν ὅτι] εἶπε ΓEMP— ὅτι βαλανοὶ] βάλανοι δὲ R ἐπεὶ βάλανοι M

1160 S ἐφοδεύεται M [[ἐφοδεύεται GRΓEP] διοδεύεται] ἀντι του διοδεύεται R— ἢ] ἀντι του δοκιμάζεται (διακομίζεται Γ) ἢ RΓEMPΣ— φυλάκων] λάκκων M

1161 Om. R— S φρυκτωρία M [[καὶ (om. GEP) φρυκτωρία GΓEP] αἱ] ἢ Σ— διὰ] om. ΓEMP— πύργων] Σ(cod.ABE) πύργων Σ(cod.V) — φυλακαὶ] παραφυλακὴ νυκτερινή Σ— παρα τὸν πυρσὸν] παρὰ τὸ τὸν πυρσὸν Γ ἀπὸ τοῦ πυρσοῦ M— τὸ ὠρεύειν] Γ² τὸ ἀρεύειν Γ τοῦ ὠρεύειν M τὸ ὠρεῖν Σ

1161 Suid. φρυκτωρία. — πυρσῶν: Bernhardt in Suidas. πύργων (MSS.) may be due to πύργοις in the text of 1162. — φρυκτόν: Küster. πυρσόν is impossible. — The definition seems to be *watch and ward by signal-fires*, but the text of the scholium is uncertain.

φρυκτωρίαι : οἱ ἐπὶ τῶν πύργων πυρσοί.

1163 ἀπονίσσομαι : ἤγουν ἄπο πηλοῦ ἢ κονίας, ὡς ἀπὸ τῶν ἔργων.

τάλλα δρᾶ : ἀντὶ τοῦ 'πράττε' προστακτικῶς.

1167 ἴσα γὰρ ἀληθῶς : διὰ τὸ παράδοξον.

1169 ἔσθει : εἰστρέχει.

πυρρίχηγν : 'ἔνοπλον καὶ πολεμικόν τι,' ἐνόπλιος γὰρ ὄρχησις ἢ πυρρίχη.

πυρρίχηγν βλέπων : ὡς ἐκπλαγέντος αὐτοῦ.

1173 εἰς τὸν ἀέρα : δέον εἰπεῖν 'εἰς τὴν πόλιν.'

1174 ἡμεροσκόπους : τοὺς ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντας.

1177 περιπόλους : τοὺς φύλακας ἢ ζητητάς, ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. τὸ δὲ ἐξῆς 'οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι ;'

1178 'κατ' αὐτὸν' : <τὸ χῖ> πρὸς τὴν ἐν Ἰλιάδι γραφὴν τὴν —

“χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα.”

οὔτω γὰρ ἄξιοι Ἄριστοφάνης γράφειν.

1179 ἵπποτοξότας : ἀπὸ μὲν τοῦ 'ἵππου' τὴν ὀξείαν αὐτῶν πτήσιν δηλοῖ, ἀπὸ δὲ τοῦ 'τόξου' τὸ ἐπικαμπὲς τῶν ὀνύχων.

1180 ἠγκυλωμένος : ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου.

1181 κύμνδης : τὴν κύμνδιν οὐκ ἀνέγραψεν ὁ Καλλιμάχος· μήποτε οὖν ἠκυμνήσις γραπτέον. ὁ δὲ τριόρχης εἶδος ἰέρακος.

1184 ἐνταυθά που ἦδη ὅστιν : ὥστε ἐλπίζειν τὴν ἄλωσιν.

Schnee would combine the scholium in R with the preceding and read φρυκτωρίαι : αἱ διὰ τῶν ἐπὶ τῶν πύργων πυρσῶν παραφυλακαὶ νυκτεριναί. Cf. Suidas.

1163 ἤγουν : Bothe.

Suid. δρᾶ.

1167 Cf. Suid. ἴσα γάρ.

1174 Suid. ἡμεροσκόποι.

1177 Suid. περιπόλους.

1178 τὸ χῖ πρὸς . . . δαῖτα : “Scholion antiquum ipsius Aristophanis Byzantini, ut arbitrator, ad nos pervenit. . . Criticus in Aristophane legendo et illustrando Homeri nusquam immemor hunc locum ἐσημειώσατο ad scripturam Piadis aut stabiliendam aut explicandam.” Cobet, to whom the corrections are due. — ἐν Ἰλιάδι : Π. A 424. — κατὰ : Γ²E, μετὰ P. — οὔτω γὰρ κτῆ : “Adscripsit aliquis ad vetus scholion.” Cobet. — Ἄριστοφάνης : Γ², ἀριστοφάνην EP.

1180 Suid. ἀγκύλη. Cf. Hesych. ἀγκύλη· ἀκόντιον.

1181 κύμνδης : as variant form of κύμνδης. Cf. κευχρῖς, κευχρηῖς, and Schol. 261. κίμνδης is due solely to Musurus.

1181 S κύμνδης M [κίμνδης G κύμνδης RP κύμνδης αἰετός Γ] κύμνδιν] κύμνδιν P — οὐκ ἀνέγραψεν] οὐ κατέγραψεν G — ὁ] Γ² om. Γ — ὄν] om. EP — κίσινδης] κύσινδης M κίμνδης P — τριόρχης] τριόρχης GM

1185 Om. GRTEMP

- 1161 R 67' φρυκτωρία] οί επι των πύργων πυρσοί: —
 1163 int. S ἀπονύσομαι] ἦν γὰρ ἀπο πηλοῦ ἢ κονίας ὡς κατὰ τῶν ἔργων
 1163 intm. int. p. v.] αντι του πράττε προστακτικως: —
 1167 intm. int. p. v.] δια το παράδοξον
 1169 intm. ext. a. v.] εἰστρέχει
 1169 πυρρίχην] ἐνοπλον καὶ πολεμικον τί ἐνόπλιος γὰρ ὄρχησις ἢ πυρρίχη·
 1169 int. p. v.] ὡς ἐκπλαγέντος αὐτοῦ: —
 1173 intm. p. v.] δέον εἰπεῖν εἰς τὴν πόλιν
 1174 intm. p. v.] τοὺς ἐν ἡμέρα φρουροῦντας:
 1177 E 187' ext.] τοῦτ' ἴσμεν: πρὸς τὴν ἐν ἱλιάδι γραφήν· τὴν χθιζὸς
 ἔβη κατὰ δαῖτα· οὕτως γὰρ ἀξιούσιν ἀριστοφάνην γράφειν:
 1177 ext. S om. text] τοὺς φύλακας ἢ ζητητὰς κατὰ τοῦ περιπολεῖν τὸ
 δε ἐξῆς οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι: —
 1179 ext. S ἵπποτοξότας] ἀπο μὲν τοῦ ἵππου τὴν ὀξείαν αὐτῶν πτήσιν
 δηλοῖ ἀπο δὲ τοῦ τόξου τὸ ἐπικαμπὲς τῶν ὀνύχων: —

Fol. 114'. Vv. 1180–1214.

- 1180 ext. p. v.] ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου:
 1181 ext. p. v.] τὴν κύμινδιν οὐκ ἀνέγραψεν ὁ καλλιμαχος μήποτε οὖν
 κίσινδιν γραπτέον ὁ δὲ τριόρχης εἶδος ἰέρακος: —
 1185 ext. p. v.] ὥστε ἐλπίζειν τὴν ἄλωσιν

- 1161 Om. VGΓEMP
 1163 S ἀπονύσομαι M [[νύσομαι G ἀπονύσομαι ΓEP]] ἢ καὶ G—
 κονίας] κόνεως M—κατὰ] ἀπὸ RΓEMP
 1163 [[τᾶλλα (τᾶλλα EP) δρᾶ ΓEP—τὸ δὲ δρᾶ M*]] προστακτικως]
 προστακτικὸν GM
 1167 Om. GRΓEMP
 1169 Om. GΓEMP—ἐσθεῖ] RΓ²]] εἰστρέχει] τρέχει Γ²
 1169 S πυρρίχην M [[πυρρίχην βλέπων (βλέπων om. Γ) RΓEP]] ἐνο-
 πλον] ἐνοπλον τί Γ—πολεμικον] πολεμικὴν G—τί] om. GΓ—ἐνόπλιος] ἐνο-
 πλος M—πυρρίχη] πυρίχη G
 1169 Om. RΓEMP
 1173 Om. ΓM—ἀέρα) E [[εἰς τὸν ἀέρα P]]
 1174 Om. ΓM—ἡμεροσκόπους) GΓ⁸E [[ἡμεροσκόπους P]]
 1177 Om. VGRΓM]] κατὰ] Γ⁸ μετὰ P—ἀριστοφάνην] ἀριστοφάνης Γ⁸
 1177 S περιπόλους M [[περιπόλους (ἐχρῆν add. Γ) GRΓEP]] τοὺς]
 περιπόλους τοὺς M—κατὰ] ἀπὸ RΓEMPΣ—οὐκ . . . πέμψαι] ἐχρῆν σε τὰ
 περὶ τῆς ζητήσεως ἐκέμψαι M
 1179 S ἵπποτοξότας M [[ἵπποτοξότας GRΓEP]] μὲν] om. MP
 1180 S ἡγκυλωμένος M—ἡγκυλωμένος) GE [[ἡγκυλωμένος ΓP]] ἀκον-
 τίου] ἀκατίου G

1188 πόλεμος αἴρεται: διὰ τὴν ὑπερβολήν, ἀντὶ τοῦ 'ἐγείρεται καὶ μετεωρίζεται.' ἐν τισι δὲ τῶν ἀντιγράφων εἰς δύο κῶλα διήρηται τὸ ἐν, ἐν δὲ ἄλλοις συνήπται.

1192 ἀέρα περιπέφελον: ἀέρα λέγει τὴν ἀορασίαν, τὸ σκότος.

1197 πεδαροῖον: μετεώρου, πετομένου, παρὰ τὸ 'ἐκ τοῦ πέδου αἴρεσθαι.'

1199 αὐτὴ σύ: πρὸς τὴν Ἱρίν φησι καταλαβῶν αὐτήν.

1203 πλοῖον ἢ κυνή: πλοῖον μὲν καθὸ ἐπτέρωται καὶ τὰ πτερὰ διαπέπται ὡς κῶπαι, κυνή δὲ ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον, ὡς ὁ Ἑρμῆς ἀγγελος ὦν· παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ ἐπὶ τῆς Ἱριδος·

“γυνὴ τίς; ἢ Κυλληνίς ἢ Ἀρκάδος κυνή;”

φασὶ δὲ καὶ 'κυνεάν' τὸν πέτασον λέγεσθαι ἐν Πελοποννήσῳ.

ἄλλως: πέτασον γὰρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φορεῖ ὡς ὁ Ἑρμῆς, πρὸς ὃν τὴν κυνήν εἶπε· καὶ Πελοποννήσιοι δὲ τὸν πέτασον κυνήν καλοῦσι. πλοῖον δὲ διὰ τὸ ἐν τῷ δρόμῳ αὐτῆς κεκολπῶσθαι τὸν χιτῶνα, ἢ ἐπεὶ πτερωτὸς ἦν, αἱ δὲ ἦες ἀντὶ πτερῶν τὰς κῶπας ἔχουσι.

1204 Πάραλος ἢ Σαλαμινία: αὐταὶ ἱεραὶ τριήρεις δημόσiai ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναντούσαι.

ἄλλως: ἐπεὶ 'ταχειάν' ἢ αὐτὴν εἶπεν. αὐταὶ δὲ αἱ τριήρεις, ὡς ἂν ὑπηρέτιδες

1188 ἐν τισι . . . συνήπται: the reference is to 1188, 1189 (πόλεμος αἴρεται . . . φάτος), which are written as a single verse (dochmiac dimeter) in all the annotated MSS.; but the original scholium perhaps applied to all the eight cola constituting the strophe. In some copies these were written singly, in other copies they were grouped by twos, two cola constituting a single verse (τὸ ἐν). Cf. Schol. 1262.

1192 The lemma must include περιπέφελον. The poet's phrase recalls the Homeric meaning of ἀήρ to the commentator's mind.

1197 Suid. πεδαροῖον.

1203 Suid. κυνή and πλοῖον ἢ κυνή. — καθὸ ἐπτέρωται: the addition of the clause καὶ ἐξωγκωμένον ἔχει τὸν χιτῶνα, which is found only in R, is blundering workmanship. A single explanation of πλοῖον μὲν is offered in the first scholium (winged Iris is likened to a ship with its oars spread on both sides); in the second scholium, which R omits, two explanations are offered, but they are alternatives (ἦ). — παρὰ Σοφοκλεῖ: Nauck 250. Rutherford would read παρὰ τὰ Σοφοκλέους, 'a travesty of the words of Sophocles,' but cf. ὡς παρ' Ὀμήρῳ Schol. 336; ἔστι καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Δαρδάνῳ Schol. 1563; ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ Schol. Nub. 616; καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Χρύσῳ Schol. Ran. 191. Cf. also Schol. 302, 651, 883, Vesp. 836, Ran. 704. — ἐπὶ τῆς Ἱριδος: cf. καὶ ἐν Σφηξίν ἐπὶ τῆς αὐλητρίδος Schol. Ran. 1308. Cf. also Schol. 168. — γυνὴ τίς; . . . κυνή: R. Ellis. γυνὴ τίς ἦδε; κυκλὰς Ἀρκάδος κυνῆς Τουρ. γυνὴ τίς ἦδ' οὐχ Ἑλλὰς; Ἀρκάδος κυνῆ F. G. Schmidt. γυνὴ τίς ἦδε γυμνάς; Ἀρκὰς ἢ κυνῆ (where Blaydes ἢ κυνῆ); Nauck. γύναι, τίς ἦδε κυκλὰς Ἀρκάδος κυνῆς; Blaydes. γυνὴ τίς ἦδε; < . . . | . . . τίς εἶ > σύ; Ληνὶς Ἀρκὰς ἢ κυνῆ; Rutherford, comparing Suid. ληνίς, Hesych. ληνά, E. M. 564. 4 ληνίς.

1188 ext. p. v.] δια τὴν ὑπερβολὴν ἀντι ἐγείρεται καὶ μετεωρίζεται: ἐν τισι δὲ τῶν ἀντιγράφων εἰς δυὸ κῶλα διήρηται τὸ ἐν ἐν δε ἄλλοις συνήπται: —

1194 intm. int. a. v.] τὴν ἀορασίαν· καὶ τὸ σκότος:

1197 ext. p. v.] μετεώρου πετομένου παρα τὸ ἐκ τοῦ πέδου αἶρεσθαι: —

1199 ext. p. v.] πρὸς τὴν ἴριν φησι καταλαβὼν αὐτὴν: —

1203 sup. et. int. S κυνῆ] πλοῖον ἢ κυνῆ: πλοῖον μὲν καθὸ ἐπτέρωται καὶ τὰ πτερά διαπέπταται ὡς κῶπαι κυνῆ δὲ ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον· ὡς ὁ ἐρμῆς ἄγγελος ὢν παρα σοφοκλεῖ ἐν ἰάχῳ τῆς ἱρίδος· γυνῆ τις ἢ δὲ συληνᾶς ἀρκάδος κυνῆ· φασὶ δὲ καὶ κυνέα τὸν πέτασον λέγεσθαι ἐν πελοποννήσῳ: ἄλλως: πέτασον γὰρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φορεῖν ὡς ὁ ἐρμῆς· προσ ὄν τὴν κυλήνην εἶπεν· καὶ πελοποννήσιοι δὲ τὸ πέτασον κυνῆν καλοῦσιν· πλοῖον δὲ δια το ἐν τῷ δρόμῳ αὐτῆς κεκολπῶσθαι τὸν χιτῶνα· ἢ ἐπεὶ πτερωτὸς ἦν· αἱ δὲ νῆες ἀντι πτερῶν τὰς κώπας ἔχουσιν: —

1204 114' ext.] πάραλος ἢ σαλαμινία: — αὐταῖα ἱεραὶ τριήρεις δημόσια ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυθανατοῦσαι: — ἄλλως: — ἐπεὶ ταχεία αὐτὴν εἶπεν· αὐταῖα δὲ αἱ τριήρεις ὡς ἀν ὑπηρετίδες οὔσαι ταχεία

1188 S αἶρεται RM [[πόλεμος αἶρεται ΓΕΡ]] ἀντι] ἀντὶ τοῦ GRΓEMP — καὶ] om. R — ἐν . . . συνήπται] om. RΓEMP

1194 Om. Γ — S ἀέρα (1192) M — ἔρεβος ἐτέκετο) G ἀέρα) Γ³ [[ἀέρα περυνέφελον EP]] τὴν] ἀέρα λέγει τὴν Γ³EMP — καὶ] om. GRΓ³EMP Also Γ² ἔρεβος) τὸ σκότος

1197 S πεδαρσίον M — πεδαρσίον) G [[πεδαρσίον RΓΕΡ]] πετομένου] πεδίου M — παρα τὸ] om. MΣ παρα τοῦ Γ — ἐκ] ἀπὸ M — ἐδου] παιδου R

1199 Om. RΓEMP — ἥσυχος) G]]

1203 S πλοῖον M]] ἐπτέρωται] ἐπτέρωται· καὶ ἐξωγκωμενον ἔχειν τὸν χιτῶνα R ἐπέστρωται M ἐπτέρωνται αἱ τριήρεις Σ ἐπτέρωτο ἢ ἱρις Σν — διαπέπταται] .. πετασθαι R διαπέπταται Γ διαπέταται EP διαπέταται MΣ — ὡς] ὡσπερ Σ — κῶπαι] Γ κώπη Γ²EP — περικεφαλαίαν] ὡς περικεφαλαίαν M — πέτασον] πέτασον ΓΓEMPΣ — ὅ] om. REP — ἄγγελος] lacuna R — ὢν] om. M — ἰάχῳ] ἰνάχῳ GRΓEMP — τῆς] ἐπὶ τῆς RΓEMP — ἢ δὲ] ἦδε RΓEMP ἢ δε Γ² — συληνᾶς] G συληνᾶς Gn κυνῆ· ναῦς Γ κυλῆ· ναῦς Γ² κυληνᾶς EP κυνηνᾶς M — κυνῆ· φασὶ] lacuna R — κυνῆ] γυνῆ Γ κυνῆ Γ² — καὶ] om. RΓ — κυνέα] κυνέα RΓEMP — πέτασον] πέτασον R — πελοποννήσῳ] πελοποννήσῳ GE — ἄλλως . . . ἔχουσιν] om. RM — ἄλλως] om. ΓΕΡ — φορεῖν] φορεῖ ΓΕΡ — ὡς] om. ΓΕΡ ὅτι Γ² — ὄν] ἦν Γ — κυλήνην] κυνῆν ΓΕΡ — πελοποννήσιοι] πελοποννήσιοι GE — τὸ] τὸν ΓΕΡ — τῷ] om. EP — πτερῶν] πτερω Γ

1204 S πάραλος M [[πάραλος ἢ σαλαμινία] πάραλος ἢ σαλαμινία P]] ταχυθανατοῦσαι] ταχὺ θανατοῦσαι G ταχυναυτοῦσαι RΓEMPΣ — ἄλλως . . . αὐτὴ πάραλος καὶ σαλαμινία] om. R — ἄλλως] om. G S σαλαμινία M — ἐπεὶ

1204 Suid. Πάραλος ἢ Σαλαμινία. Cf. Schol. 147.

οὔσαι, ταχέαι ἦσαν, Πάραλος καὶ Σαλαμινία. ἐὰν δὲ δασέως ἐν ἄρθρον μέρει, ἔσται ἢ αὐτῇ Πάραλος καὶ Σαλαμινία.

1206 ἀναπτάμενος τρίορχος: ἴπειδῆ ἑταίρα ἦν, ἔπαιξε τὸ 'τρίορχος.'

1208 κατὰ ποίας πύλας: ἀντὶ τοῦ 'διὰ ποίων πυλῶν;'

1212 πρὸς τοὺς κολοιοὺς: γράφεται καὶ 'πρὸς τοὺς κολοιάρχους πῶς ἔσθληθες'; ἡμεροφύλακες γὰρ οἱ κολοιοί.

1213 σφραγίδ' ἔχεις: οἶον σύμβολον ἐπὶ τῷ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν.

παρὰ τῶν πελαργῶν: ὡς τῶν πελαργῶν φυλάκων ὄντων.

1214 ὑγιαίνεις μὲν: 'ὑγιαίνεις' φησὶ 'καὶ οὐ μαίνῃ τοιαῦτα ἔρωτῶν;'

1216 μὰ Δ' οὐκ ἔμοιγε: πρὸς τὸ 'ἐπέβαλεν' ὅτι καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάσαι, ὃ καὶ ἐνόμισε λέγειν ἢ Ἴρις διὸ παραιτεῖται.

1218 καὶ τοῦ χάους: ἀντὶ τοῦ 'ἀέρος,' διὰ τὸ 'κεχύσθαι' εἰς ἄπλωμα.

1222 πασῶν Ἰριδῶν: ἀντὶ τοῦ 'ὑπὲρ τὰς ἄλλας Ἰριδας.' παίζει δὲ ἢ ὡς τοῦ ἀέρος ποικίλας ἰριδας ποιοῦντος ἢ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν 'θεαινῶν.'

1223 τῆς ἀξίας: τῆς τιμωρίας.

1225 ἔμοι δοκεῖ: ἀντὶ τοῦ 'ὥς γε ἔμοι δοκεῖ.'

1227 ἀκολαστανεῖτε: 'ἀκόλαστα καὶ ἄτακτα πράξετε.'

1228 ἀκρατέον ὑμῖν ἐν μέρει: ἀντὶ τοῦ 'κατὰ τι μέρος ἡμῖν ὑποταγῆναι ὀφέιλετε.'

ἄλλως: 'ὅτι δεῖ πείθεσθαι ἡμῖν τοῖς κρείττοσιν.'

ἐὰν δὲ δασέως: the implied variant ἢ (for ἦ) is impossible, and the scholiast's protest against the identification of the Paralos and Salaminia is right. Musurus, nevertheless, has ἢ in the lemma.

1216 πρὸς τὸ ἐπέβαλεν: i.e. in the question asked in 1215. Both R and Γ rightly draw the lemma from 1216. — καὶ νῦν: as just above in 1206. — παραιτεῖται: cf. Schol. Pac. 854 λείπειν ἀνω: τοῦτο καὶ τὸ ἐξῆς διὰ τὸ κακέμφατὸν τινας παραιτοῦνται (*deprecate*).

1223 The form of the note in RΓ shows that the failure to apprehend the poet's use of ἀξίας implied by λείπει in EP is not to be attributed to the original scholiast.

1228 ὅτι: the lemma assumed in this part of the scholium is ὅτι ἀκρατέον κτέ.

ἢ ὡς RE — ποιοῦντος] ποιοῦντας Γ

1223 Om. VGM — ἀξίας] E [[ἐπὶ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες Γ τῆς ἀξίας P]]

τιμωρίας] ἀξίας τῆς τιμωρίας Γ λείπει τιμωρίας EP

1225 Om. GP — S δοκεῖ M — δοκεῖ] E] ἀντι του] om. G — γε] γ' G

1227 S ἀκολαστανεῖτε M [[ἀκολαστανεῖτε GΓEP]]

πράξητε G πράξῃται R πράξετε ΓEMP

1228 S τῶν κρειττόνων R S ἀκρατέον M [[ἀκρατέον ἡμῖν G ἀκρατέον ὑμῖν ἐν μέρει Γ ἐν μέρει τῶν κρειττόνων EP]]

ἀντι του] om. EP ἀντὶ τοῦ δεῖ ἀκρασθῆναι σε M — ἡμῖν ὑποταγῆναι] ὑμῖν ὑποταγῆν R — ὀφέιλετε] ὀφέιλει M — ἀλλως . . . κρείττοσιν] om. RΓEMP — ὅτι] om. G

ἦσαν πάραλος καὶ σαλαμινία· ἔαν δε δασέως ἐν ἄρθρου μέρει ἔσται ἡ αὐτὴ
πάραλος καὶ σαλαμινία :

1205 int. S τί δὲ] ἐπεὶ δὲ εταῖρα ἦν επαίξεν τὸ τρίορχος: —

1210 R 68' ext.] δια ποίων πυλων: —

1212 int. S πρὸς τοὺς] ἡμεροφύλακες γὰρ οἱ κολοιοὶ: —

1213 int. S σφραγιδῶ] οἶον σύμβολον ἐπι τῷ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν: —

1213 ext. p. v.] ὡς τῶν πελαργῶν φυλάκων ὄντων: —

1214 int. S ὑγαινεῖς] ὑγαινεὶς φησι καὶ οὐ μαινῆ τοιαυτα ἐρωτῶν: —

Fol. 114'' Vv. 1215–1247.

1215 ext. a. v.] πρὸς τὸ ἐπέβαλεν ὅτι καὶ νῦν ἐπι τοῦ συνοουσίασαι ὁ καὶ
ἐνόμισεν λέγειν ἡ ἴρις διὸ παραιτεῖται: —

1218 R 68' ext.] καὶ τοῦ χάους: — ἀντι τοῦ ἀέρος διαὰ τὸ κεχύσθαι· εἰς
ἄπλωμα: —

1222 ext. S πασῶν] ἡ ὡς τοῦ ἀέρος ποικίλας ἴριδας ποιοῦντος· ἡ ἀντι
του εἰπεῖν θεαινῶν: —

1223 R 68' ἀξίας) τιμωρίας: —

1225 int. p. v.] ἀντι τοῦ ὡς γε ἐμοὶ δοκεῖ: —

1227 int. p. v.] ἀκόλαστα καὶ ἄτακτα πράξεητ ..: —

1228 int. p. v. S κρείττωνων] ἀντι τοῦ κατὰ τι μέρος ἡμῶν ὑποταγῆναι
ὀφείλετε: — ἀλλως: — ὅτι δεῖ πείθεσθαι ἡμῶν τοῖς κρείττοις: —

... σαλαμινία] om. M — ἔαν δε] ἐὰν M — δασέως] Γ² δασέος ΓM — ἔσται]
ἔσται δὲ G — αὐτῇ] αὐτῆ Γ

1205 S τρίορχος M [[τρίορχος Γ ἀναπτάμενος τρίορχος EP]] δὲ] om.
GRΓEMP — ἦν] Γ² om. Γ — τρίορχος] τρίορχον G

1210 Om. VGΓEMP — κατὰ ποίας πύλας in 1208) E]] δια] ἀντὶ τοῦ διὰ E

1212 Om. P — S κολοιάρχους M — πρὸς τοὺς κολοιοὺς) GE [[πῶς προσ-
ἦλθες Γ]] ἡμεροφύλακες] γράφεται καὶ πρὸς τοὺς κολοιάρχους πῶς εἰσῆλθες;
ἡμεροφύλακες E

1213 Om. Γ — S σφραγιδῶ RM — σφραγιδῶ ἔχεις) Γ⁸ [[σφραγιδῶ ἔχων
παρὰ τῶν πελαργῶν (τῶ πελαργῶ P) EP]] οἶον] ποῖον M — τῷ] τὸ R

1213 Om. RΓEMP — παρὰ τῶν πελαργῶν) G]]

1214 Om. Γ — S ὑγαινεῖς M — ὑγαινεῖς) Γ⁸ [[ὑγαινεῖς μὲν EP]]
μαινῆ] μαινεί τὰ M

1215 S ἐπέβαλεν M [[ἐπέβαλεν οὐδεὶς R μὰ δὲ' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν
(1216) Γ ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος EP]] πρὸς τὸ ἐπέβαλεν] ἐπέβαλεν G τὸ ἐπέ-
βαλεν M — ὅτι . . . διὸ] ἐπὶ συνοουσίας νοητέον· ὁ καὶ ἐνόμισεν ἴρις· καὶ M

1218 Om. VG — S διὰ M [[καὶ τοῦ χάους] τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
EP]] ἀντι] χάους ΓEMP — διαα] διὰ ΓEP φησί· διὰ M

1222 S δικαιοτάτ' M [[πέτεσθαι τοὺς θεοὺς (1219) G πασῶν ἰρίδων
RΓEP]] ἡ ὡς] ἀντι τοῦ ὑπὲρ τὰς ἄλλας ἴριδας· παίζει δέ. (παίζει δέ om. E)

1229 τὸ πτέρυγε ποί ναυστολαίς: ἔπαιξεν ὡς ἐπὶ νεῶν· 'ποῦ παρασκευάζῃ καὶ ἐπὶ ποίαν ὁδὸν τὴν πτῆσιν ἔχεις;'

1237 ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Δί: ἔπαιξε πάλιν 'μὰ Δί' εἰπὼν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.

1240 Διὸς μακέλλη: τοῦτό φησι παρὰ τὸ Σοφοκλεῖον (ἐν) Χρυσῇ·

“μακέλλη Ζητὸς ἐξαναστραφῆ.”

1242 Δικυμνίαις βολαῖς: ἐν Δικυμνίῳ δράματι Εὐριπίδου εἰσήχθη τις κερανοβολούμενος.

Δικυμνίαις βολαῖς: ὁ μὲν Καλλιμάχος “γράφων οὕτως ‘Δικυμνίαις βολαῖς’” φησὶ “ταύτης τῆς διδασκαλίας ἴσως ἐμμένηται.” ἐν δὲ ἐνίοις τῶν σχολικῶν ὑπομνήμασι ταυτὶ γέγραπται· “ἴσως ὁ Δικυμνίος ἐνπεύρισέ τινων οἰκίας.” ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις Ἀπολλωνίου ταῦτα γέγραπται ὅτι ἡμίφλεκτόν τινα εἰσάγει· εἰς τοιοῦτό τι λέγει κεραυνωμένον ἀπὸ τῆς περιστάσεως ἐκείνης. εἴη δ' ἂν τοῦ Εὐριπίδου μεμνημένος ἀγγέλου τοῦ ἐν τῷ Δικυμνίῳ, λέγει γὰρ ἐπὶ τελευτῆς ἐκεῖνος· . . .

1243 τῶν παφλασμάτων: ἐκπρησμῶν, ἄναξεμάτων.⁷

1237 ἔπαιξε πάλιν: *another jest*. Cf. Schol. 1206, 1222, 1229. The comic poet (ὡς ἐν κωμῳδίᾳ), says the scholiast, under cover of the fictitious situation in which Peithetaerus fiercely assails the goddess, cracks his jokes for the amusement of the spectators: ‘No sacrifice, *by Zeus*, to Zeus!’

1240 τὸ Σοφοκλεῖον: Nauck 288. — ἐν: Fritzsche, who suggests that the following defective trimeter began with *εταν* or *ὡς ἂν* or *ὄς ἂν*.

1242 ἐν Δικυμνίῳ: Nauck 507.

Suid. λιγύς. Cf. Hesych. Δικυμνίαις βολαῖς. — ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐδὲ μέννηται: i.e. the poet (Aristophanes), when he uses the words Δικυμνίαις βολαῖς is not thinking of the tetralogy (cf. Plut. Per. 5 ὡσπερ τραγικὴν διδασκαλίαν, Cim. 8 πρώτην γὰρ διδασκαλίαν τοῦ Σοφοκλέους ἔτι νέου καθέντος) of which the Licymnius was part. “Quaeritur enim utrum verba tangant Euripidis fabulam, an proverbiale continent locutionem, qua in re ut saepe . . . adversantes sibi invicem Apollonium et Callimachum cernimus.” Ranke. Dobree’s restoration of the passage seems to indicate a misapprehension of its meaning: ὁ μὲν Καλλίστρατος γράφων· τοῦτο ἐκ Δικυμνίου Σοφοκλέους· φησιν, ταύτης αἱ διδασκαλαὶ οὐ μέννηται. — τῶν σχολικῶν ὑπομνήμασι: cf. Ath. iii 83 v ἐκ τινων σχολικῶν ὑπομνημάτων. “Commentarios scholae dicit, h.e. scholae vel scholasticorum usui destinatos, non in publicum editos.” Lehrs. — ὑπομνήμασι: ὑπομνημάτων G, anticipating Schneider’s correction of the vulgate ὑπομνήματα. — Εὐριπίδου: Εὐριπίδου Bothe.

1243 ἀναξεμάτων: cf. Hesych. παφλάζει· βράζει, ἀναξεῖ and also Bek. A. G. 60 13: παφλάσματα· ψευδεῖς καὶ ἀλαζόνες λόγοι, καὶ ἀναξέοντες ὡσπερ ἐκ πυρός. The correction first appears in the Λεξικὸν τῶν Ἑπτὰ and was adopted by Portus, Küster, Bentley.

1229 int. S ναυσταλῆς] ἔπαιξεν ἐπι νεῶν παρασκευάζη και ἐπι ποίαν ὀδὸν τὴν πτῆσιν ἔχεις : —

1237 int. S δί] ἔπαιξεν πάλιν· μα δι' εἰπῶν ὡς ἐν κωμωδία : —

1240 int. S δίκη] τοῦτο φησι παρα το σοφόκλειον χρυση μακελλη ζηνὸς ἔξαστραφή : —

1242 int. p. v. 1240] ἐν λυκμνιω δραματι : — εὐριπιδου εἰσήχθη τίς κεκρανοβουλόμενος : —

1242 ext. et inf. S λικυμνίας] ὁ μεν καλλίμαχος γράφων οὕτως λικυμνί-
οις βολαῖς· φησι· ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐδὲν μέμνηται ἐν δὲ ἐνίοις τῶν
σκολικῶν ὑπομνήμασι ταυτὶ γεγραπται· ἴσως ὁ λικυμνιος ἐνεπύρισε τινῶν
οἰκίας ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις ἀπολλωνίου ταυτα γέγραπται· ὅτι ἡμίφλε-
κτον τινὰ εἰσάγει· εἰ τοιοῦτο τι λέγει κεκρανωμένον ἀπο τῆς περιστάσεως
ἐκείνης εἴη δ' ἂν τοῦ εὐριπιδου μεμνημένος ἀγγέλου τοῦ ἐν τῷ λικυμνίῳ· λέγει
γὰρ ἐπι τελευτῆς ἐκείνου : —

1243 παφλασμάτων) ἐκπηρησῶν ἀναζητηματων : —

1229 S φράσον M [[ποι ναυσταλῆς G ναυστολαῖς R ποι ναυστολαῖς Γ
τῷ (τῷ P) πτέρυγε (add. ποι P) ναυστολαῖς EP]] ἐπι νεῶν παρασκευάζη] ὡς
ἐπι νεῶν παρασκευάσει G ὡς ἐπι νεῶν παρασκευάζη RΓ ὡς ἐπι νεῶν· ποῦ
παρασκευάζη EP ὡς ἐπι νηὸς εἰπούσα· φησὶ δὲ M — και] om. M

1237 Om. M — S οἷς R [[ἀλλὰ μὰ δι' οὐ τῷ δί ΓEP]] πάλιν] ποτε
ἴλιω Γ — δί] δία ΓP

1240 S μὰ (1237) M [[διὸς μακέλλη GRGP διὸς μακέλλην E]] φησι]
om. RΓ — παρα] περι M — ζηνὸς] διὸς M — ἔξαστραφή] ἔξαστροφή Γ
ἔξαστροφή M

1242 [[λικυμνίας βολαῖς R — Γ*E*M*P*]] Order of notes on 1242 :
2, 1 GEMP — λικυμνίω] λικυμνία δὲ ΓM λικυμνίω δὲ E λικυμνίος δὲ P —
κεκρανοβουλόμενος] κεκρανωμένος G κερανοβολουμένος REEMP

1242 S καταθαλώση M [[λικυμνίας βολαῖς ΓEP — R*]] ὁ μεν . . .
οἰκίας] ὁ λικύμνιος ἐνεπύρισεν οἰκίας τινῶν M — ὁ μεν . . . μέμνηται] om. R —
γράφων οὕτως] οὕτω γράφων G — οὕτως] οὕτω E — λικυμνίος] λικυμνίας ΓEP
— φησι] om. G οὕτω φησὶ Γ — οὐδὲν] φησὶν οὐδὲν G οὐ ΓEP — σκολικῶν]
σχολικῶν GEP — ὑπομνήμασι] Γ ὑπομνήματα Γ²EP ὑπομνημάτων G —
λικυμνιος] λικύμνιος GRGP — ἐνεπύρισε] Γ² ἐνεπύρισατο Γ ἐνεπύρισε G —
ἐπιγραφομένοις] ἀπογραφομένοις Γ ἐπιγραμμένοις P — ὅτι ἡμίφλεκτον τινὰ
. . . ἐκείνος] om. R — εἰ τοιοῦτο] ἢ τοιοῦτόν G εἰς τὸ τοιοῦτό Γ εἰς τοιοῦτό
EMP — λέγει] om. MP — μεμνημένος ἀγγέλου] ἀγγέλου μεμνημένος M — λικυ-
μνίω] Γ² λικυμνίω Γ

1243 Om. R — S παφλασμάτων M — παφλασμάτων) G [[τῶν παφλα-
σμάτων ΓEP]] ἐκπηρησῶν] ἐκπηρησῶν ΓP ἐμπρησῶν E ἐκπηρησῶν M —
ἀναζητηματων] ζητημάτων G

- 1245 μορμολύττεσθαι: ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν.
- 1246 εἰ με λυπήσει πέρα: ἀντὶ τοῦ 'πέρα τοῦ δέοντος'. παρατραγωδεῖ καὶ αὐτός.
- 1247 καὶ δόμους Ἀμφίονος: ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου, ἡ ἐξέγραπται ἔξ Ἀμφίονος ἐκ μονωδίας.
- 1248 πυρφόροισιν αἰετοῖς: κεραυνοφόρον γὰρ τὸ ζῶον.
- 1249 πορφυρίωνας: εἰς τῶν γιγάντων ἐγένετο ὁ Πορφυρίων· καὶ ὄνομα ὄρνιθος.
- 1250 παρδαλᾶς: παρδάλεων δοράς· ἔπαιξε πρὸς τὴν πτέρωσιν αὐτῶν, κνά-
νει γὰρ εἰσιν.
- 1252 εἰς Πορφυρίων: ὁ γίγας ὁ τῷ Διὶ πολεμήσας, ὃν ἐχειρώσατο Ἀφρο-
δίτη.
- 1254 διαμηριῶ: ἀντὶ τοῦ 'συνουσιάζω,' ὡς ἐπὶ κόρης.
- 1256 τριέμβολον: 'πολλάκις ἐμβαλεῖν δυνάμενον.' μήποτε δὲ καὶ πλοῖον
τις ἦν κατασκευή, καὶ γὰρ 'δεκέμβολον' Αἰσχύλος εἶπε τὴν τοῦ Νέστορος
ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν.
- 1258 εὐράξ πατάξ: ἔπλασεν ἐπίφθεγμα παρὰ τὸ 'εὐρέως' σοι μιγήσομαι
καὶ τὸ 'πατάξει,' ὅθεν καὶ 'χαμαιτύπαι' αἱ πόρνοι. καὶ Μένανδρος·
"πρώην ἄρας ἑπάταξα."

1245 Suid. ταυτὶ λέγουσα.

1247 ἐκ Νιόβης: Nauck 53. — ἐξέγραπται: ἐνέγραπται G. Hermann. προσέ-
ραπται (cf. Schol. 1376) or προσέρριπται (cf. Schol. 695) Dindorf. — τὸ Ἀμφίονος:
what he says about Amphion, in distinction from the poet's preceding imitation
of the Alcestis in verses 1244 f.

1250 Suid. παρδαλῆ.

1252 ὃν . . . Ἀφροδίτη: cf. Schol. 553.

1254 Suid. διεμήρισαν. Cf. Schol. 669.

1256 Suid. τριέμβολον. — ἐν Μυρμιδόσιν: Nauck 43. — The meaningless
clause τριέμβολον ὃν ἀντὶ ἐπίφθεγμα τάχους (Transcript), found in varying form
in V(G)R and Suidas, but not in the other MSS. nor in the Princeps, is due
apparently to an early confusion by which one of the definitions of εὐράξ πατάξ
(see Schol. 1258) got attached to the lemma of Schol. 1256. ὃν may indicate,
as Dindorf suggested, that a scholium on τριέμβολον has been lost, such as τριέμ-
βολον ὃν "ἐμβόλοις πολλοῖς" (cf. Ar. frag. 317 Kock *οστις ἐπεγερεῖ τὸν ἐμβολον*).

1258 Suid. ἐποποι. — πατάξει: πατάξω M, anticipating Blaydes. Cf. Suidas.
— Μένανδρος: M. IV 299; K. III 232. — ἄρας: Bentley. Compare Eq. 1130. —
Meineke, following R, rejects the quotation and reads the last part of the scho-
lium thus: ὅθεν καὶ 'χαμαιτύπαι' αἱ πόρνοι παρὰ Μενάνδρου.

ὅθεν. ὅθεν R — χαμαιτύπαι] χαμαιτύπαι ΓΕΜΡΣ — αἱ πόρνοι] om. R — καὶ
. . . ἐπάταξα] Γ² om. ΓΜΣ παρα μενάνδρωι R — ἄρης] ἄρ' G

- 1245 intm. p. v.] ἐκφοβείν:
 1246 int. S πέρα] ἀντι περα τοῦ δέοντος παρατραγωδεῖ καὶ αὐτὸς:—
 1247 R 68' ext.] ἐστι δὲ ἐκ νιόβης αἰσχυλου:—

Fol. 115'. Vv. 1248–1283.

- 1248 πυρφόροισι αἰετοῖς] κεραυνοφόρον γὰρ τὸ ζῶον
 1249 ext. p. v.] εἰς τῶν γιγάντων ἐγένετο ὁ πορφυρίων καὶ ὄνομα ὄρνιθος:
 1250 R 68'' ext.] παρδαλᾶς:— παρδάλεων δορὰς· ἔπαιξεν προς την πτέρωσιν αὐτων κνάειοι γὰρ εἰσίν:—
 1252 ext. S εἰς] ὁ γίγας τῷ διὲ πολεμήσας ὃν χειρώσατο ἀφροδίτη:
 1254 R 68'' int.] ἀντι του συνουσιᾶσω ὡς ἐπι κόρης:—
 1256 sup.] τριαμβολον: πολλακίς ἐμβαλεῖν δυνάμενον μήποτε δὲ καὶ πλοίου τίς ἦν κατασκευή· καὶ γαρ δεκέμβολον αἰσχύλος εἶπεν· την τοῦ νέστορος ναῦν· ἐν μυρμιδόσι τριέμβολον οὖν ἀντι ἐπίφθεγμα τάχους:—
 1258 sup. et ext.] εὐράξ πατάξ:— ἔπλασεν ἐπίφθεγμα· παρα το εὐρέως σοι μιγήσομαι καὶ τὸ πατάξαι ὄθεν καὶ χαμαιτύποι αἱ πόρνοι καὶ μένανδρος πρῶην ὄρης ἐπάταξα:—

- 1245 Om. GTEMP — μορμολύττεσθαι) Γ²] ἐκφοβείν] ἀντι του εκφοβείν R ἐκφοβείν εἰς φόβον ἐμβάλλειν Γ²
 1246 Om. Γ—S πέρα R S πέρα M [[εἴ με λυπήσει πέρα EP]] ἀντι] ἀντι τοῦ GREMP — περα τοῦ] om. R — παρατραγωδεῖ καὶ αὐτὸς] om. GR
 1247 Om. VGM [[μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Γ καὶ δόμους ἀμφίονος EP]] ἐστι δὲ] om. ΓEP — αἰσχυλου] add. ἐξέριπται δὲ τὸ ἀμφίονος (τ' ἀμφίονος EP) ἐκ μονωδίας ΓEP
 1248 Om. EMP — S αἰετοῖς R [[πυρφόροισιν αἰετοῖς Γ]]
 1249 Om. RTEMP [[πορφυρίων G]]
 1250 Om. VG — S παρδαλᾶς M] παρδάλεων] παρδάλων P — ἔπαιξεν] ἔπαιξε δὲ M — εἰσίν] om. EP
 1252 S πορφυρίων M [[εἰς πορφυρίων (add. αὐτῷ Γ) RTEMP — G*]] ὁ] ἀντι του ὁ R — τῷ διὲ πολεμήσας] πολεμήσας τῷ διὲ· εἰς φόβον αὐτὸν ἐνέβαλεν M — τῷ] ὁ τω R — ὃν . . . ἀφροδίτη] ἐχειρώθη τῇ ἀφροδίτῃ G
 1254 Om. VGEP — S διαμηριῷ M [[διαμηριῷ Γ]] ἀντι του] om. ΓM
 1256 S τριέμβολον M [[τριαμβολον] τριέμβολον GRTEMP] ἐμβαλεῖν] ἐμβάλλεσθαι Σ — δε] om. R — δεκέμβολον] δεκάμβολον G — μυρμιδόσι] μυρμηδόσι G — τριέμβολον . . . τάχους] om. TEMP — ἀντι] om. GΣ ἐστι δὲ R
 1258 S εὐράξ πατάξ R [[Γ*E*M*P*]] ἔπλασεν ἐπίφθεγμα] om. TEMP ἐπιφθέγματα τάχους Σ — ἐπίφθεγμα] ἐπίφθεγμα τάχους R — παρα . . . πατάξαι] ἀπὸ τοῦ εὐρέως πατάξω σε· καὶ μιγήσομαί σοι M — παρα το] ἀντι του R — σοι μιγήσομαι] συμμιγήσομαι EP μιγήσομαι Σ — τὸ πατάξαι] πατάξω Σ — ὄθεν]

εὐράς πατάξ: ἐπιρρήματά τινα ἔπλασεν εἰς τὸ κακέμφατον.

εὐράς πατάξ: ἐπίφθεγμα τάχους.

1260 οὐκουν ἐτέρωσε πετομένη καταθαλώσεις: ταῦτα πρὸς τὴν Ἴριν λέγει ὡς ἑταιρίδιον· 'καταθαλώσεις' οὖν τῷ ἔρωτι, ἅμα δὲ πρὸς τὰ προκειμένα πρὸ ὀλίγου ἕπ' αὐτῆς.

1262 ἀποκεκλήκαμεν: ἀπηγορεύσαμεν. ἔν τισι δὲ κατὰ δύο κῶλα συνήπται ταῦτα.

1268 τῆδε βροτῶν: τὸ 'τῆδε' ἀντὶ τοῦ 'ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ' ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ πόλις· ἀντὶ τοῦ 'δι' ἀέρος.'

καπνόν: τὸ ἐξῆς 'ιερόθυτον καπνόν.'

1269 δεινόν γε τὸν κήρυκα: τοῦτο Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, εἰσὶ γὰρ αἰτιατικά ἀντὶ εὐθειῶν· ἐνδεὶ δὲ τὸ σχῆμα, ἔδει γὰρ 'ὁ κήρυξ εἰ μὴ νοστήσει.'

ἄλλως: ἀντὶ 'ὁ κήρυξ,' αἰτιατικὴ ἀντὶ εὐθείας.

1271 ὦ Πειθέταιρ': ἄγγελος πεμφθεὶς εἰς ἀνθρώπους ἐξ ὀρνίθων ὑποστρέφει λέγων ὅτι πάντες ἡδονταὶ οἱ ἀνθρωποὶ ὄρνιθας κρατεῖν.

1273 κατακέλευσον: οἰονεὶ 'σιωπὴν κήρυξον.' οἱ γὰρ κελευσταὶ πολλάκις σιωπὴν παραγγέλλειν εἰώθασι, 'σιώπα' λέγοντες καὶ 'ἄκουε' καὶ τὰ ὅμοια· οὕτω Δίδυμος.

ἄλλως: ἐπεὶ πολλάκις εἴρηκεν 'ὦ' καὶ οὐκ ἐπίσχει αὐτὸν ὁ 'Πειθέταιρος', ὁ ἄγγελός φησι ('ὦ) κατακέλευσον ὥσπερ τοῖς ἐρέσσουσι,' καὶ 'ὦ' λέγει 'παύσασθαι παρακέλευσαί μοι'· οὕτως Σύμμαχος.

1262 Suid. ἀποκεκλήκαμεν. — ἔν τισι . . . συνήπται: the reference is to 1262, 1263 (ἀποκεκλήκαμεν διογενεὶς θεοῦ), which are written as a single verse in M, as two in V(G)RΓE; but the original scholium doubtless referred to all the eight dochmiac cola which constitute the antistrophe (ἀποκεκλήκαμεν . . . καπνόν). The scholiast says that 'in some copies they are grouped by twos' (κατὰ δύο κῶλα). This would give four dochmiac dimeters in all. Cf. Schol. 1188, which relates to the strophe.

1273 Suid. κατακέλευσον. — σιώπα . . . ἄκουε: σιωπᾶτε λέγοντες καὶ ἀκούετε Rutherford.

ἐπίσχει αὐτὸν: ἐπακούει αὐτοῦ Cary. — ὦ λέγει: τοῦ λέγειν Schnee, comparing τοῦ ἄδειν in Schol. 1394.

. . . ἄλλως] om. M — οἶον εἰς] οἰονεὶ ΓEP ἀντὶ τοῦ Σ — κελευσταὶ] κελευσταὶ ΓEPΣ — πολλάκις σιωπὴν] σιωπὴν πολλάκις Γ — σιωπὴν] σιωπᾶν Σ — παραγγέλλειν] καταγγέλλειν EP — ἀκούει] ἄκουε ΓEPΣ — οὕτως] οὕτω REP — ἄλλως] om. ΓEP — ἐπεὶ] ἐπειδὴ ΓP ἐπεὶ δὲ E — εἴρηκεν] εἴρηται EP εἶπε τὸ M — ἐπίσχει] ἐπίσχει REP ἐπέσχεν M ἠκούε Σ — αὐτὸν] αὐτῷ R — ὁ . . . ἄγγελος] om. M — κατακέλευσον] ὦ κατακέλευσον Σ — ὥσπερ . . . συμμαχος] ἀντὶ τοῦ παύσασθαι παρακέλευσον M — ὥσπερ] καὶ ὥσπερ Γ — ἐρέσουσι] ἐρέσσουσι GRΓEP — καὶ . . . συμμαχος] om. R — ὦ] αὖ G — οὕτως συμμαχος] om. ΓEP — οὕτως] οὕτω G

- 1258 οὐκ αποσοβησεις) ἐπιρη.. τινὰ ἔπλασεν εἰς τὸ κακέμφατον.
 1258 R 68" int.] ἐπίφθεγμα τάχους:—
 1260 ext. S οὐκοῦν] ταῦτα προς τὴν Ἰριν λέγει ὡς ἑταιρίδιον καταιθαλώ-
 σης οὖν τῷ ἔρωτι ἅμα δὲ προς τὰ προκείμενα. προ ὀλίγου ὑπ αὐτῆς:—
 1262 intm. ext. p. v.] ἀπηγορευσαμεν ἔν τισι δὲ κατα δύο κωλα συνῆ-
 πται ταῦτα:
 1267 intm. ext. p. v.] τὸ τῆδε αντι του ἐν τῷδε τῷ τόπω ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ
 πόλις ἀντι δι αἲρος:—
 1268 intm. ext. p. v.] τὸ ἐξῆς ἱερόθυτον καπνόν:—
 1269 int. S δεινόν γε] τοῦτο τὸ σχῆμα εἰσὶ γαρ αἰτιατικά. ἀντι ευθ..
 δεῖ δὲ τὸ σχῆμα ἔδει γὰρ ὁ κήρυξ εἰ μὴ νοστήσει: ἄλλως: ἀντι ὁ κήρυξ αἰτια-
 τικῆ ἀντι εὐθείας:—
 1271 int. et inf. S a. v.] ἄγγελος πεμφθεις εἰς ἀνθρωπους ἐξ ὀρνίθων
 ὑποστρέφει λέγων ὅτι παντες ἡδονται οἱ ἀνθρωποι ὀρνίθας κρατεῖν:—
 1273 int. S κατακέλευσον] κατακέλευσον:— οἶον εἰς σιωπὴν κήρυξον. οἱ
 γαρ κελευταί. πολλάκις σιωπὴν παραγγέλλειν εἰώθασι. σιώπα λέγοντες καὶ
 ἀκούει καὶ τὰ ὅμοια. οὕτως διδυμος:— ἄλλως:— ἐπεὶ πολλάκις εἴρηκεν ᾧ
 καὶ οὐκ ἐπίσχη αὐτὸν ὁ πισθόταυρος ὁ ἄγγελος φησι κατακέλευσον ὡσπερ
 τοῖς ἐρέσουσι καὶ ᾧ λεγει παύσασθαι παρακέλευσαί μοι οὕτως συμμαχος:—

1258 Om. GR—S τάχως M [[εὐράξ πατὰξ ΓEP]] ἐπιρη.. ἐπιρρη-
 ματα ΓEMPΣ—ἔπλασεν εἰς] ἀνέβαλε διὰ Σ—ἔπλασεν] ἀνέπλασεν ΓEMP—
 εἰς τὸ κακέμφατον] ἐν τοῖς ἀνεμφάτοις M

1258 Om. VGEMP, but cf. 1256.

1260 Om. RGM—καταιθαλώσεις) Γ⁸ [[καταιθαλώσεις ΓEP]] καταιθα-
 λώσης] καταιθαλώσεις Γ⁸EP—ἅμα . . . αὐτῆς) om. Γ⁸EP

1262 S ἀποκεκλήκαμεν M [[ἀποκεκλήκαμεν RΓEP]] ἔν . . . ταῦτα) om.
 M—κατα] om. P

1267 Om. GEP—S τῆδε M [[τῆδε βροτοῖσι (βροτὸν Γ) RΓ]] τὸ . . .
 του) om. M—τὸ τῆδε] om. R—τῷδε] τουτωι RGM—πόλις . . . αἲρος] πόλις
 . . . λεγει δὲ τὸν αἲρα R—ἀντι] ἀντὶ τοῦ ΓM

1268 Om. EMP—καπνόν) G [[ἱερόθυτον Γ]] τὸ ἐξῆς] ἐξ ἧς τὸ Γ

1269 S δεινόν M—δεινόν γε) G [[δεινόν γε τὸν κήρυκα RΓEP]] τοῦτο]
 τοῦτο ἀττικόν RΓEP—σχῆμα] σχῆμα ἀττικόν M—εἰσὶ] ἔστι ΓEMP—
 γαρ] δὲ M—αιτιατικά] αἰτιατικόν G αἰτιατικῆ ΓEMP—ευθ.. εὐθειῶν R
 εὐθείας EM εὐθείας ἀντὶ τοῦ ὁ κήρυξ ΓP—δεῖ . . . σχῆμα] om. GM—δεῖ δὲ]
 ἐνδεῖ δὲ R ἐνδεῖ οὖν ΓP ἔδει οὖν E—γὰρ] γὰρ εἰπεῖν GM—ὁ . . . νοστήσει]
 μὴ νοστήσειεν ὁ κήρυξ M—ἄλλως . . . εὐθείας] om. GRΓEMP

1271 Om. GR—S πισθόταυρ' M [[ᾧ πισθόταυρ' ΓE ᾧ πισθόταυρ' P]]
 εἰς . . . ὀρνίθων] ἐξ ὀρνίθων εἰς ἀνθρώπους M—ὑποστρέφει] ὑποστρέφῃ M—
 οἱ] om. Γ

1273 S κατακέλευσον M [[κατακέλευσον] ᾧ κατακέλευσον EP] οἶον

1281 ἐλακωνομάνουν: 'τῆς τῶν Λακώνων ἥρων πολιτείας.' ἄρχεται δὲ διαβάλλειν· διαβάλλει δὲ τὸν Σωκράτην ὡς ῥυπαρὸν καὶ πένητα.

ἄλλως: τὸ 'ἐλακωνομάνουν' εἶπε διὰ τὸ ὑπερέχειν τοὺς Λάκωνας τῷ πολέμῳ τότε.

1282 ἐκόμων: εἰπὼν τὸ 'ἐκόμων' καὶ τὰ ἐξῆς ἐπιτυθεῖως ἐπάγει τὸ 'ἔσωκράτου,' τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ φιλόσοφοι· ἐκόμων δὲ καὶ οἱ Λάκωνες ὡς τρυφῶντες.

1283 σκυτάλι· ἐφόρου: σκυτάλη ἦτοι Λακωνικὴ ἐπιστολὴ ἢ βακτηρία, ἐφόρου γὰρ βαρείας βακτηρίας οἱ Λάκωνες. τοῦ δὲ 'σκυτάλιον' τὸ α ἐκτείνεται, ὡς ἐν Ὀλκάσιν, ἔνθα καὶ τὸ Νικοφῶντος ἐξ Ἀφροδίτης Ἰονῶν παρετίθη.

“οὐκ ἐς κόρακας τὼ χεῖρ' ἀποίσεις ἐκποδῶν

ἀπὸ τοῦ σκυταλίου (τε) καὶ τῆς διφθέρας;”

οὕτω Σύμμαχος. ὁ δὲ Δίδυμος σκυτάλια ἐτύμως τὰς βακτηρίας αἰς τὰ 'σκύτα' τύπτουσι, ὅ ἐστι τοὺς 'τραχήλους'.

“ἢ παίσει (τυ) βάκτρῳ καλίνῳ κατ' τὰ σκύτα

Φρὺξ ἀνήρ.”

ἄλλως: 'σκυτάλη' Λακωνικὴ ἐπιστολή. οὗτοι γὰρ μέλλοντες πέμπειν στρατηγὸν εἰς τὸν πόλεμον ἐποίουν δύο ῥάβδους ἴσοπαχεῖς καὶ ἰσομήκεις, καὶ τὴν μὲν τῷ στρατηγῷ μέλλοντι ἐξιέναι εἰς πόλεμον ἐδίδουσαν, τὴν δὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι. καὶ ὅτε βοῦλοιντο ἀπόρρητόν τι σημαῖναι τῷ ἀπόντι στρατηγῷ, ταύτῃ λευκὸν δέρμα περιελίξαντες ἔγραφον εἰς αὐτὸ, καὶ ὁ στρατηγὸς λαβὼν αὐτὸ καὶ περιελίξας τῇ παρ' αὐτῷ ῥάβδῳ ἀνεγίνωσκεν.

1281 Suid. ἐλακωνομάνουν. — ῥυπαρὸν: VRGE (ῥυπῶντα GM), anticipating Dobree's correction of the vulgate.

1282 Suid. ἔσωκράτου.

1283 τὸ α ἐκτείνεται: the necessary corollary of this false doctrine is the corruption of ι in νυνη in Symmachus's text of 1283, unless he there read νῦν. — ἐξ Ἀφροδίτης Ἰονῶν: M. II 848; K. I 775. — παρετίθη: was quoted. — οὐκ ἐς κόρακας: ἐς κόρακας: οὐ Blaydes. — ἀποίσεις: ἀπόσχεις Naber. ἀφέξει Blaydes. — ἀπὸ . . . διφθέρας: a false trimeter, since Symmachus's theory that α is long in σκυτάλιον is erroneous. τε is due to Dindorf. Meineke conjectures that Nicophron wrote ἀπὸ τοῦ σκυταλίου (τοῦδε) καὶ τῆς διφθέρας. — ἐτύμως: Γ²E. Cf. V ἐτοίμως. — σκύτα: von Wilamowitz. Cf. Hesych. σκύτα· τὸν τράχηλον. Σικελοί. — τοὺς: Γ²EP. — ἢ παίσει . . . ἀνήρ: Hemsterhuys was in doubt whether the verses ought to be ascribed to Epicharmus or to Sophron; von Wilamowitz however assigns them definitely to Epicharmus's Odysseus (Transfuga). — παίσει: Dindorf for παύσει of the MSS. Hemsterhuys had suggested πλαγίς or παιοθεῖς. “Qu. ἢ παισθῆ βάκτρῳ καλλίων — ut sensus idem sit atque in proverbio apud Suid. Φρὺξ ἀνήρ πηληγεί ἀμεινων etc.” Dobree. — τυ: Kaibel. — κατ' τὰ σκύτα: Kaibel. κατασκύτα V; καὶ τὰ σκύτα Γ²; κατὰ σκύτα E; σκύταλα P.

αὐτοῖς, αὐτῷ: Cary.

1281 int. S ἐλακωνομάνουν] τῆς τῶν λακώνων ἤρων πολιτείας αρχεται δὲ διαβάλλειν· διαβάλλει τὸν σωκράτην ὡς ῥυπαρὸν καὶ πένητα· ἄλλως· τὸ ἐλακωνομάνουν εἶπεν· δια το ὑπερέχει τοὺς λάκωνας τῷ πολέμῳ τότε·—

1282 ext. S ἐκόμων] ἐκόμων· εἰπὼν τὸ ἐκόμων καὶ τὰ ἐξῆς ἐπιτηδείως ἐπάγει τὸ ἐσωκράτου τοιοῦτο γὰρ καὶ οἱ φιλόσοφοι ἐκόμων δὲ καὶ οἱ λάκωνες ὡς τρυφῶντες·—

1283 ext. et inf.] σκυτάλι' ἐφόρου·— σκυτάλη ἦτοι λακωνικὴ ἐπιστολή ἢ βακτηρία· ἐφόρου γὰρ βαρείας βακτηρίας λάκωνες τοῦ δε σκυτάλιον τὸ ᾧ· ἐκτείνεται· ὡς ἐν ὀλκᾶσιν· ἐνθα καὶ τὸ νικοφῶντος ἐξ ἀφροδιτης τὸ Γ παρετεθ·· οὐκ ἐς κόρακας τῷ χεῖρε ἀποίσεις ἐκποδῶν ἀπο τοῦ σκυτάλιον καὶ τῆς διφθέρας οὕτω σύμμαχος ὁ δε δίδυμος σκυτάλια ἐτοιμῶς τὰς βακτηρίας αἷς τὰ σκύταλα τύπτουσιν ὁ ἐστι τραχήλους ἢ παύσει βάκρω· καλίνω κατασκύτα· φρῦξ ἀνήρ·— ἄλλως·— σκυτάλη λακωνικῆ· ἐπιστολή· οὗτοι γὰρ μέλλοντες πέμπειν στρατηγὸν εἰς πόλεμον ἐποίουν δύο ῥάβδους ἰσοπήχεις καὶ ἰσομήκεις· καὶ τὴν μὲν τῷ στρατηγῷ μέλλοντι ἐξιέναι εἰς πόλεμον ἐδίδουν· τὴν δε παρ αὐτοῖς εἶων· καὶ ὅτε βούλοιτο ἀπορρητὸν τι σημᾶναι· τῷ ἀπόντι στρατηγῷ ταύτη λευκὸν δέρμα περι εἰλιζαντες· ἔγραφον εἰς αὐτὸ· καὶ ὁ στρατηγὸς λαβὼν αὐτὸ καὶ περιελίξας τῆι παρ αὐτῷ ῥαβδῷ· ἀνεγίνωσκεν·—

1281 S ἐλακωνομάνουν M [[ἐλακωνομάνουν GREP ἐλακωνομάνουν Γ]] ἤρων] ἦρα Γ— αρχεται . . . τότε] τοῦτο δὲ (δὲ om. Γ) εἶπε διὰ τὸ ὑπερέχειν (ὑπεαίρειν M) τοὺς λάκωνας τῷ πολέμῳ· τότε δὲ ἄρχεται (πολέμῳ τότε· ἄρχεται δὲ EP πολέμῳ τότε· ἄρχεται οὖν M) διαβάλλειν· διαβάλλει (πρῶτα for διαβάλλει M) δὲ (καὶ add. Γ²E) τὸν σωκράτην (σωκράτη P) ὡς ῥυπαρὸν (ῥυπῶντα M λιπαρὸν P) καὶ (ἢ M) ὡς πένητα ΓEMP— ῥυπαρὸν] ῥυπῶντα G— ἄλλως . . . τότε] om. R— ἐλακωνομάνουν] λακωνομάνουν G— τοὺς . . . τότε] τότε τοὺς Λάκωνας τῷ πολέμῳ Σ

1282 S ἐκόμων M [[ἐκόμων] om. R ἐκόμων ἐπεινῶν EP]] εἰπὼν . . . γὰρ καὶ] om. R— καὶ τὰ ἐξῆς] om. M— γὰρ καὶ] γὰρ ΓEP— οἱ] om. G— δε] ὡσαύτως R— τὲ M— ὡς τρυφῶντες] om. R

1283 Om. Γ— S a. v. R S σκυτάλι' M]] σκυτάλη . . . ἄλλως] om. RM— ἢ] ἦτοι E— λάκωνες] οἱ λάκωνες Γ²EP— σκυτάλιον] σκυταλίον G— ὡς] om. Γ²E— νικοφῶντος] ξηνοφῶντος G— τὸ Γ παρετεθ··] γόνου παρετέθη Γ² γόνου παρετέθη E γόνου παρετέθη P— παρετεθ··] παρεθέντο G— τῷ χεῖρε] τὰς χεῖρας E— χεῖρε] χεῖρ' Γ²P— οὕτω] οὕτως Γ²— ἐτοιμῶς] om. P ἐτύμως Γ²E— τραχήλους] τοὺς τραχήλους Γ²EP— βάκρω] βάκρω Γ²E— κατασκύτα] καὶ τὰ σκύτα Γ² κατὰ σκύτα E σκύταλα P— σκυτάλη] σκυτάλη ἐστι R— εἰς] εἰς τὸν Γ²EP— ἰσοπήχεις καὶ] om. P— καὶ ἰσομήκεις] om. M— μέλλοντι . . . πόλεμον] εἰς πόλεμον μέλλοντι ἐξιέναι M— βούλοιτο] βούλοιντο GΓ²EP ἐβούλοντο M— ταύτη] ταύτην M— καὶ ὁ . . . ἀνεγίνωσκεν] om. P (substituting the note in Photius)— καὶ ὁ] ὅδε R— περιελίξας] περιελίξας Γ²E ἀνελίξας M— τῆι . . . ῥαβδῷ] om. M

σκυτάλι' ἐφόρου: ἀντὶ τοῦ 'ἐλακώνιζον,' ὅτι Λακωνικὸν τὸ τῆς σκυτάλης· ἔγραφον δὲ οὐ μόνον ταῖς σκυτάλαις ἐγχαράσσοντες τὰς ἐπιστολὰς ἀλλὰ καὶ ταῖς βακτηρίας.

1284 ὀρνιθομανοῦσι: ἀντὶ τοῦ 'τῶν ὀρνίθων ἐπιθυμοῦσιν,' ὃ ἐστὶν 'ἐρημίας.'

1288 ἐς τὰ βιβλία: ἔπαιξεν εἰς τὸ φιλόδοικον εἰπὼν 'εἰς τὰ βιβλία' ἀντὶ τοῦ 'εἰς τὰ ψηφίσματα.'

ἄλλως: ὡς ἐπὶ ὀρνίθων καθεζομένων δέον εἰπεῖν 'εἰς τοὺς λειμῶνας.'

1289 'ἀνεμένοντ': ἐνταῦθα συναληλιμμένον· ἀμφίβολόν ἐστιν, ὃ καὶ ἐπιτεγήδευκε· 'διότι' τὸ μὲν ἐστὶν 'ἄν' ἐνέμοντο,' τὸ δὲ 'ἀνεμένοντο,' τουτέστιν 'ὄνεγίνωσκον.'

1292 Πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος: ὁ μὲν 'Πέρδιξ' σαφῶς ὄνομα κύριον, Μενίππῳ δὲ ἐπώνυμον ἦν 'χελιδών,' τὸ δὲ ἐξῆς κατὰ τὸ οἰκεῖον εἴληπται — τῷ Ὀπουντίῳ λέγω τὸ 'κόραξ,' ὅτι ἄρπαξ καὶ ἀναιδής, ὅτι δὲ καὶ μονόφθαλμος οὗτος προεῖρηται — οὐ πάντως δὲ ὡς ἐπώνυμον.

ἄλλως: κάπηλος ἀντὶ τοῦ μάγειρος, ἔσκαζε δὲ οὗτος· εἶρηται δὲ ἐν τοῖς πρόσθεν ὅτι χωλὸς οὗτος ὁ Πέρδιξ· ἀφ' οὗ φασι τὴν παροιμίαν 'Πέρδικος σκέλος' ἐπὶ τῶν λεπτοπόδων.

ἄλλως: ὁ Πέρδιξ ὄνομα καπήλου, χωλὸς δὲ ἦν οὗτος· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀναγύρφῳ·

“καὶ μὴν χθές 'γ' ἦν Πέρδιξ χωλός.”

Suid. σκυτάλι' ἐφόρου.

1284 The scholium is found only in RM, and in R is placed before ὀρνιθομάνουρον in 1290, but originally it was probably attached to ὀρνιθομανοῦσι in 1284. Generally the scholiast does not change the tense of the verb in passing from lemma to paraphrase. Cf. Schol. 1188, 1214, 1225, 1227, 1229, 1245, 1254, 1260, 1273, 1281, 1283, etc.

1288 εἰς τὰ ψηφίσματα: in all the MSS. The unsatisfactoriness of the scholiast's explanation should not condemn the reading. The great variety of explanations of the poet's word-plays in 1287–1289 offered by modern editors shows how uncertain the meaning is.

ὡς ἐπὶ . . . εἰπεῖν: 'when, to be appropriate to birds that are alighting, he ought to say,' etc. The text of the scholium here given is found in Γ.

1289 διότι: note διατι in V. — ἄν: Cobet. Cf. ἄν κατῆρον in the text of 1288. — ἀνεμένοντο: RVΓ, anticipating Kappeyne van de Coppello, who first read κατῆρον and ἄν ἐνέμοντ' in the text of the play (1288, 1289). — Dobree, with the lemma of the Princeps before him (εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα), queried whether the scholiast meant "Alii legunt ἀπένεμον τὰνταῦθα, alii ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα vel ἀπενέμοντο ταῦτα."

1292 ὄνομα κύριον: the scholiast's error is natural. The comic poets dubbed this man 'Partridge' so persistently that his real name ultimately was lost. — τὸ δὲ ἐξῆς . . . ἐπώνυμον: the next name in order, ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ, 'One-eyed Raven,' the scholiast says had been appropriately (κατὰ τὸ οἰκεῖον) chosen, since the man was a shameless thief, but it was not simply a nickname,

1283 sub v.] αντι του ἐλακώνιζον· οτι λακωνικον τὸ σκυταλη

Fol. 115". Vv. 1284—1316.

1288 sup. S βιβλία] ἐπαίξεν εἰς τὸ φιλόδικον εἰπὼν εἰς τὰ βιβλία· ἀντι του εἰς τὰ ψηφίσματα: ἄλλως ὡς ἐπι ορνίθων καθεζομένων· δέον δε εἰπεῖν εἰς τοὺς λειμώνας: —

1289 sup. S εἶτ'] ἐνταυθα συναλημιμένον ἀμφίβολον ἔστι ὃ καὶ ἐπετήδευκεν· διατι δὲ τὸ μὲν ἐστὶ ἐνέμοντο τὸ δὲ ἀνεμόντο τουτεστιν ἀνεγίνωσκον: —

1290 R 69' int.] αντι του των ορνίθων· ἐπιθυμοῦσιν· ὃ ἐστὶ ἐρημιας

1292 sup. et ext. S πέρδιξ] ὃ μὲν πέρδιξ σαφῶς ὀνομα κυριον· μενίππω δὲ ἐπώνυμον ἦν χελιδών· τὸ δὲ ἐξῆς κατὰ τὸ οἰκείον εἰληπται· τῷ ὄπουντίω λέγω τῷ κόραξ· ὅτι ἄρπαξ καὶ ἀναιδής· ὅτι δε μονόφθαλμος οὗτος εἴρηται· οὐ πάντως δὲ ὡς εὐώνυμον: ἄλλως κάπηλος ἀντι του μάγειρος· ἔσκαζεν δὲ οὗτος εἴρηται δὲ ἐν τοῖς πρόσθεν ὅτι χωλὸς οὗτος ὃ πέρδιξ ἀφ οὐ φασι· τὴν παροιμιαν πέρδικος σκέλος· ἐπι τῶν λεπτοπόδων: — ἄλλως: ὃ πέρδιξ ὀνομα καπήλου χωλὸς δὲ ἦν οὗτος μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν ἀγύρω καὶ μὴν χθῆς

1283 Om. GR [[σκυτάλι' (σκυτάλια E) ἐφόρουν ΓΕΡ — M*] αντι] πάλιν ἀντι ΕΡ σκυτάλια οὖν ἐφόρουν ἀντι Μ — οτι . . . σκυταλη] om. M — οτι] καὶ ὅτι ΓΕΡ — τὸ σκυταλη] τὸ τῆς σκυτάλης· ἔγραφον δὲ οὐ μόνον ταῖς σκυτάλαις ἐγχαράσσοντες τὰς ἐπιστολάς ἀλλὰ καὶ (ταῖς add. Γ) βακτηρίαις (add. ἄλλως: — σκυτάλη ἦτο λακωνικὴ ἐπιστολὴ Γ) ΓΕΡ

1288 S κάπειτ' M [[ἐς τὰ βιβλία (βυβλία R) GR κατήραν εἰς τὰ βυβλία (βιβλία EP) ΓΕΡ] Order of notes 2, 1 ΓΕΜΡ — εἰς] Γ δὲ εἰς Γ²P δὲ καὶ εἰς M — βιβλία] βυβλία Γ — ἀντι του] τουτέστιν Γ²EP — ἄλλως] om. ΓΕΜΡ — δε] om. Γ — εἰς] καὶ εἰς M

1289 Om. M [[εἶτ' (om. Γ) ἀπενέμοντο ΓΓ εἶτ' ἀπενεμονθ (ἀπενέμοντ' EP) ἐνταῦθα REP] συναλημιμένον] συναλημιμένον GRΓΕΡ — ἐπετήδευκεν] πεπηγήδευκεν G ἐπετήδευσε Γ ἐπετετήδευκεν Γ² ἐπιτετήδευκε EP — διατι] διατι G δια R διελόντι ΓΕΡ — ἀνεμόντο] ἀπενέμοντο EP

1290 Om. VGΓΕΜΡ

1292 S πέρδιξ M [[πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος RΓΕΡ] ὃ μὲν . . . λεπτοπόδων: — ἄλλως] om. M — ὃ μὲν πέρδιξ] as lemma G — τῷ] τὸ R — ὄπουντίω] ὄσπουντίω G — τῷ] τὸ RΓΕΡ — κόραξ] κόρακι G — καλ] Γ² ὅτι Γ — ἀναιδής] ἀηδής P — δε] δὲ καὶ RΓΕΡ — εἴρηται] προειρηται RΓΕΡ — εὐώνυμον] ἐπώνυμον GRΓΕΡ — ἄλλως] om. ΓΕΡ — κάπηλος] κάπηλος δὲ ΓΕΡ — οὗτος] ἦν G — φασι] φησὶ Γ — ἄλλως . . . σκέλος] Γ⁸ om. Γ — ἦν οὗτος] οὗτος ἦν E ἦν M — ἀγύρω] ἀναγύρω RΓ⁸EMP — καλ . . . μέμνηται] om. M — χθῆς . . . πέρδιξ]

for he had actually lost one eye, as already narrated. Cf. Schol. 153.

τὴν παροιμίαν: “ ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος.” Cf. App. Prov. ii 65, iv 56; Plut. Prov. ii 24.

ἐν Ἀναγύρω: M. II 962; K. I 405. — καὶ μὴν . . . χωλός: γ' is due to Porson.

τούτου δὲ πολλοὶ μέμνηται, ἀπὸ τούτου δὲ φασι τὴν παροιμίαν 'Πέρδικος σκέλος,' ἧς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς ἀμέτροις παροιμίαις μνημονεύει.

1293 Μενίππῳ δ' ἦν χελιδῶν: διὰ τὸ ἵπποτρόφον εἶναι καὶ (τῷ) καυτηρίῳ ἴουτῳ χρῆσθαι οὕτως ὀνομάσθη.

1294 Ὅπουντιῷ δ': Δίδυμος· ὡς τοιοῦτου τὴν ὄψιν ὄντος μνημονεύει αὐτοῦ καὶ μέγα ῥύγχος ἔχοντος καὶ ὁ τὰς Ἀταλάντας γράφας καὶ Εὐπόλις ἐν Ταξίαρχοις. Σύμμαχος· φαίνονται τὸν Λυκούργον Αἰγύπτιον εἶναι νομίζοντες ἢ τὸ γένος ἢ τοὺς τρόπους. Φερεκράτης Ἀγρίους·

‘Α οἶμαι δ’ αὐτὸν κινδυνεύειν εἰς τὴν Αἴγυπτον — — —

Β οἴκους λέξεις, ἵνα μὴ συνέχη τοῖσι Λυκούργου πατριώταις.”

μήποτε οὖν εἰς τὸ αὐτὸ καὶ Κρατῖνος Δηλιάσι·

“Γ τούτοις δ’ ὅπισθεν ἴτω δίφρον φέρων Λυκούργος ἔχων καλάσιριν.”

ὁ δὲ ‘καλάσιρις’ χιτῶν πλατύσημος, φησὶ δὲ Κηφισόδημος ὅτι Αἰγυπτίων ἢ λέξις. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ἢ ὡς ξένον ἢ ὡς πονηρόν.

καὶ μὴν γὰρ ἐχθὲς χλωδὸς ἦν Πέρδιξ — Brunck. καὶ μὴν χθὲς παρῆν | Πέρδιξ ὁ χλωδὸς Nauck, for which Kock, since χθὲς is an inadmissible form in a trimeter, proposed καὶ δὴ χθὲς παρῆν etc.

1293 The meaning of the scholium is uncertain. The common interpretation (see the form of the scholium in R as given in the Transcript), that Menippus was called χελιδῶν because he was a horse-breeder and a horse's ‘frog’ was called χελιδῶν, seems remote. The clause καὶ καυτηρίῳ (καυτηρία EMP) τούτου χρῆσθαι is found in ΓEMP. καυτήριον in the sense of ‘branding-iron’ seems possible. Cf. Phot. στίξαι· τὸ ἐγκαῦσαι ἵππον. Eustath. 785 30 ὡς περ σαμφόραν, ᾧ σ ἐγκέκοπται ἢ ἐγκέκαται. Luc. Pisc. 52 ὀλίγων μὲν τῶν στεφάνων, πολλῶν δὲ τῶν καυτηρίων δεησόμεθα. The branding of the κοππατίας and σαμφόρας is a familiar fact; but the mark was sometimes more elaborate. Cf. Schol. Nub. 23 οὐδὲ γὰρ ‘βουκεφάλας’ καλοῦμεν διὰ τὸ μορφήν τοιαύτην ἔχειν, ἀλλὰ διὰ τὸ οὕτω κεχαράχθαι (branded), οἷος οἶμαι καὶ ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης ἵππος ἦν. And for the branding of men, cf. Plut. Per. 26 οἱ δὲ Σάμιοι τοὺς αἰχμαλώτους . . . ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαύκας· καὶ γὰρ ἐκείνους οἱ Ἀθηναῖοι σάμαιναν (cf. Arist. frag. 64 Kock and Aelian V. H. ii 2); Nic. 29 καὶ τούτους . . . ἐπώλουν στίζοντες ἵππον εἰς τὸ μέτωπον. Cf. also Arist. Av. 760, Lys. 331, Herod. vii 233, Luc. Pisc. 46, 47 (where note καυτήριον), and the much-discussed word ελαφόστικτος. The conjecture, therefore, seems not unreasonable that χελιδῶν, along with its various other applications, may have signified also the brand of a horse, — the ‘swallow brand.’ Qu. καὶ καυτηρίῳ τοιοῦτῳ? Qu. καὶ καυτηρίῳ τοιοῦτῳ τούτου χρῆσθαι Capps?

γὰρ ἦν πέρδιξ χλωλός· τούτου δὲ πολλοὶ μέμνηνται· ἀπο τούτου δὲ φασι τὴν παροιμίαν πέρδικος σκέλος· ἧς καὶ ἀριστοφάνης ἐν ταῖς ἀμέτροις παροιμίαις μνημονεύει:—

1293 R 69' int. S μενίπῳ] δια τὸ ἵπποτρόφον εἶναι· οὕτως ὠνομάσθη:—

1294 ext. S ὀπουντίῳ] δίδυμος ὡς τοιούτου τὴν ὄψιν ὄντος μνημονεύει αὐτοῦ καὶ μεγα ρύγχος ἔχοντος καὶ ὁ τας αταλάντας γράψας καὶ εὐπολις ἐν ταξίαρχῃ· σύμμαχος· φαίνονται τὸν λυκούργον αἰγύπτιον εἶναι· νομίζοντες ἢ τὸ γένος ἢ τοὺς τρόπους· φερεκράτης ἀγρίους· οἶμαι δ' αὐτὸ κινδυνεύειν εἰς τὴν αἴγυπτον οἶκος λέξις ἵνα μὴ συνέχη τοῖσι λυκούργου πατριώταις μήποτε οὖν εἰς τὸ αὐτὸ καὶ κρατίνος δειλιας τούτοις δὲ ὅπισθεν ἴτω δίφρον φέρων λυκούργος ἔχων καλασιριν· ὁ δὲ καλάσιρις χιτῶν πλατύσημος· φησι δὲ κίφισόδημος ὅτι αἰγυπτίων ἢ λέξις διαβάλλει δὲ αὐτὸν ἢ ὡς ξένον ἢ ὡς πονηρὸν:—

πέρδιξ χθῆς ἦν R—τούτου δὲ πολλοὶ μέμνηνται . . . μνημονεύει] om. R—δὲ φασι τὴν παροιμίαν . . . μνημονεύει] γούν ἢ παροιμία· ἐπὶ τῶν λεπτοπόδων· πέρδικος σκέλος M

1293 Om. VGF—S χλωλός M—μενίπῳ δ' ἦν χελιδῶν τοῦνομα] Γ⁸ [μενίπῳ δ' ἦν χελιδῶν EP] εἶναι] add. καὶ καυτηριῶ (καυτηρία EMP) τούτου κηρῆσθαι Γ⁸EMP—ὠνομάσθη] ἐπωνομάσθη M

1294 Om. Γ—S ὀπουντίῳ M [ὀπουντίῳ δ' R ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν EP—G*] δίδυμος] om. R—μνημονεύει . . . πονηρὸν] διαβάλλει αὐτόν· εἶχε γὰρ· καὶ μέγα ρύγχος M—καὶ ὁ . . . πονηρὸν] om. R—ταξίαρχῃ] ταξίαρχαις EP—αὐτὸ] αὐτὸν EP—οἶκος] οἰκείους G—δειλιας] δηλιάσι EP—δίφρον φέρων] φέρων δίφρον EP—καλάσιρις] κάσιρις G—κίφισόδημος] κηφισόδημος EP—αἰγυπτίων] αἰγυπτιακῇ G αἰγυπτία E

1294 ὁ . . . γράψας: possibly Strattis: M. II 767; K. I 713. — Ταξίαρχοις: Dindorf. — Ἀγρίους: M. II 257; K. I 148. The MSS. which report the verses (VE) and the Princeps show no variation of text, and the rhythm is faultless. Bergk suggested that an Egyptian word (cf. Cephisodemus's statement given below about the word καλάσιρις) signifying ἐς οἶκος originally ended the first verse, and that the second speaker objected and insisted that the first speaker should drop Egyptian and talk Greek! Attempts to 'restore' the verses begin early. Portus proposed *eis τὸν Αἴγυπτον φέροντα οἰκείας λέξεις*, with obvious disregard of the rhythm. Kock, adopting Bothe's suggestion of ἀποικεῖν and εἰκός, would read A οἶμαι δ' αὐτὸν κινδυνεύσειν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀποικεῖν. B εἰκός γ' ἔξεισ', ἢν' Ἀρη ξυνάγῃ τοῖσι Λυκούργου πατριώταις. — Δηλιάσι: M. II 31; K. I 21. — τούτοις δ': Dobree, followed by G. Hermann. The rhythm is prosodiac tetrameter, as in Vesp. 1528 ff. Various futile attempts have been made to restore the verses as iambs or anapaestics. — χιτῶν πλατύσημος: cf. Suid., Phot., Hesych., καλάσιρις.

1295 κορυδός: μήποτε δέξυκέφαλος ἦν εἰς τὸ ἄνω καὶ ὀρνιθώδης τὴν κεφαλὴν, ὅτι δὲ αἰσχρὸς ἦν καὶ ἐν Θεομοφοριαζούσαις δηλοῖ.

χηναλώπηξ: πανοὔργος ἦν· διὸ 'ἀλώπηξ'· καὶ ὅτι οὐ μόνον ἀνάισθητος — τοῦτο γὰρ καὶ φανερόν — ἀλλὰ καὶ πονηρός. ὁ δὲ Δίδυμος 'Θεογένη' καὶ Φιλοκλέα φησὶν ὀρνιθώδεις εἶναι.

1296 ἴβις Δυκοῦργος: ἡ ὡς Αἰγυπτίου ἢ ὡς μακροσκελοῦς· ἴβις δὲ ὄρνεον πλεονάζον ἐν Αἰγύπτῳ.

Χαιρεφῶντι: ὁ Χαιρεφῶν μέλας καὶ ὠχρὸς (ὡς) προεῖρηται, 'νυκτερίς' δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις· οὗτος δ' ἂν εἴη Χαιρεφῶν ὁ Σωκρατικός.

1297 Συρακόσιω δὲ κίττα: οὗτος γὰρ τῶν περὶ τὸ βῆμα, καὶ Εὐπόλις ὡς λάλον ἐν 'Πόλεσι' διασύρει·

“Συρακόσιος δ' ἔοικεν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ,
τοῖς κυνιδίοισι 'τοῖσιν' ἐπὶ τῶν τειχίων·
ἀναβάς γὰρ ἐπὶ τὸ βῆμ' ὑλακτεῖ περιτρέχων.”

δοκεῖ δὲ καὶ ψήφισμα θεοικεῖναι μὴ κωμωδεῖσθαι ὀνομαστί τινα, ὡς Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ φησί·

“ῥῶζ' ἔχοι' Συρακόσιον.
ἐπιφανὲς γὰρ αὐτῷ καὶ μέγα τύχοι·
ἀφείλετο γὰρ κωμωδεῖν οὓς ἐπεθύμουν.”

1295 κορυδός: Schol. 281 and especially Schol. Thesm. 168, where this passage in the Aves is cited, show that the note relates to Philocles, and therefore that the lemma in VR is wrong.

καὶ ὅτι . . . πονηρός: οὐ μόνον in ΓΕΡ (ὁμῶνυμον V) is confirmed by the following ἀλλὰ καὶ (VGΓΕΡ). The note is rewritten in R, φθονερὸς being a bad substitute for φανερόν of the other MSS. The χηναλώπηξ was the Egyptian goose. The original name was probably Egyptian, which popular etymology converted into χηναλώπηξ. The word does not occur often in classical literature, but the creature was known. It was obvious, therefore, according to the scholiast, that the name when applied to Theogenes would carry the connotation *stupid*; it was less likely that the force of the second part of the word would be appreciated, and therefore the scholiast emphasizes it. — The scholiast's confident assumption that the χῆν was a stupid bird is curiously modern.

1296 μέλας καὶ ὠχρὸς: cf. Schol. Nub. 104 and 504. — νυκτερίς: cf. 1564 and Schol.

1297 Εὐπόλις ἐν Πόλεσι: M. II 511; K. I 315. — Πόλεσι: Küster. — τοῖσιν: Grotius, who first read κυνιδίοισι τοῖσιν for the vulgate κυνιδίους τοῖς. Küster proposed κυνιδίους τοῖς οὖσιν. — τειχίων: V, anticipating Dobree's correction of the vulgate. Cf. Hesych. τειχίων· οἱ Ἀπτικοὶ τὸν περίβολον τοῖς χωρίοις. — τὸ: MSS., anticipating Grotius's correction of the Princeps. — Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ: M. II 590; K. I 377. — ῥῶζ' ἔχοι Συρακόσιον: various attempts have been made to restore these verses in anapaestic rhythm or as trimeters. They are probably lyrical. Cf. the elaborate humorous lyrical imprecation in Ach. 1150 ff.

1295 int. S χηναλώπηξ] πανούργος ἦν ἀλώπηξ καὶ ὅτι δμώνυμον ἀναίσθητον γὰρ τοῦτο καὶ φανερόν ἀλλὰ καὶ πονηρόν ὁ δὲ δίδυμος θεαγέει καὶ φιλοκλέα φησι ὀρθώδεις εἶναι:—

1295 inf.] θεαγέει: μήποτε ὀξυκέφαλος ἦν καὶ ὀρνιθώδης. τὴν κεφαλὴν ὅτι δὲ αἰσχροὺς ἦν· καὶ ἐν θεσμοφοριαζούσαις δηλοῖ:—

1296 ἴβις λυκούργω] ἡ ὡς αἰγύπτιον ἡ ὡς μακρυσκέλους ἴβις δὲ ὄρνειον πλεονάζον ἐν αἰγύπτῳ

1296 int.] χαιρεφῶντι:— ὁ χαιρεφῶν μέλας καὶ ὠχρος προεῖρηται· νυκτερις δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις οὗτος δ' ἂν εἴη χαιρεφῶν· ὁ σωκρατικός:—

1297 ext. et inf. S συρακουσίω] οὗτος γὰρ τῶν περι το βῆμα καὶ ευπολις ὡς λάλον ἐν πύλαις διασύρει συρακόσιος δὲ ἔοικεν ἡνίκα ἂν λέγῃ τοῖς κυνιδίοις τοῖς ἐπι τῶν τευχίων ἀναβάς γὰρ ἐπι τὸ βῆμα· ὑλακτεῖ περιτρέχων δοκεῖ δὲ καὶ ψήφισμα τεθεικέναι μὴ κωμωδεῖσθαι ὀνομαστί τινα ὡς φρύγιχος ἐν μονοτρόπῳ φησι· ψῶρ' ἔχεν συρακόσιον· ἐπιφανὲς γὰρ καὶ μεγα τύχοι· ἀφείλατο

1295 S χηναλώπηξ M [[χηναλώπηξ θεαγέει G χηναλώπηξ RΓΕΡ] ἦν] ἦν δι' ὁ R ἦν δι' ὁ ΓΕΜΡ — καὶ . . . εἶναι] om. M — ὀμώνυμον] om. R οὐ μόνον ΓΕΡ — ἀναίσθητον] Γ² ἀναίσθητος RΓ — γὰρ τοῦτο] om. R τοῦτο γὰρ ΓΕΡ — φανερόν . . . πονηρόν] φθονερός· καὶ πονηρός R — πονηρόν] Γ² πονηρός Γ — θεαγέει] θεαγένην GR θεαγένη ΓΕΡ — φιλοκλέα] φιλοκλέην R — ὀρθώδεις] ὀρνιθώδεις GREP ὀρνιθώδεις Γ

1295 S κόρυδος M [[θεαγέει] om. G κορυδὸς ΓΕΡ] μήποτε] om. M — ἦν] ἦν· εἰς (ἐν Γ²) τὸ ἄνω RΓ ἦν ἐν τῷ ἄνω EP οὗτος M — ὅτι . . . δηλοῖ] καὶ τὸ εἶδος αἰσχροῦς M — δὲ] δὲ καὶ ΓΕΡ — αἰσχροὺς] αἰσχροὺς RΓΕΡ — καὶ] om. ΓΕΡ — θεσμοφοριαζούσαις] θεσμοφοριαζούσαι R

1296 S a. v. R S ἴβις M — 1296) G [[ἴβις λυκούργω ΓΕΡ] αἰγύπτιον . . . μακρυσκέλους] μακρόσκελον αὐτὸν διαβάλλει· ἡ ὡς αἰγύπτιον M — αἰγύπτιον] αἰγυπτίου RΓΕ αἰγυπτίῳ P — μακρυσκέλους] μακρυσκελοῦς G μακρυσκελοῦς RE μακροσκελοῦς Γ μακροσκελεῖ P — ἴβις δὲ] ἡ ἴβις γὰρ M — πλεονάζον] om. GM — ἐν αἰγύπτῳ] αἰγυπτιακόν· μακρόσκελον M

1296 S χαιρεφῶντι M [[χαιρεφῶντι] om. R χαιρεφῶν E] ὁ χαιρεφῶν . . . ἄλλοις] om. M — μέλας] ὁ μέλας G μέγας ΓΕΡ — ὠχρος] ἰσχνός ΓΕΡ — νυκτερις . . . οὗτος] om. R — δ' ἂν εἴη χαιρεφῶν· ὅ] ἐστι δὲ ὁ R ἂν εἴη M

1297 S συρακουσίω M [[συρακουσίω δὲ (καὶ Γ) κίττα ΓΓΕΡ συρακουσίω R] οὗτος . . . βῆμα] om. R — γὰρ] om. M — καὶ] τοῦτον καὶ R — ἐν πύλαις] om. R ἀντύλαις G ἐν πύλαις ΓΕΡ αὐτὸν M — συρακόσιος . . . προφέρονται] om. M — συρακόσιος] συρακούσιος GΓ συρακούσιον R — δὲ] δὲ· ἡ ὡς ξένον· ἡ ὡς πονηρόν R — ἔοικεν . . . προφέρονται] om. R — λέγη] λέγουσιν Γ λέγει Γ² — κυνιδίοις] κυνιδίους EP — τευχίων] τευχέων ΓΕΡ — τὸ] om. P — ὀνομαστί τινα] τινα ὀνομαστί G — ἔχεν] ἔχει Γ ἔχε EP — συρακούσιον] συρακούσιον GΓ — ἐπιφανὲς] ἐπιφανῆς EP — γὰρ] γὰρ αὐτῷ ΓΕΡ — ἀφείλατο] ἀφείλετο ΓΕΡ —

διὸ πικρότερον αὐτῷ προσφέρονται, ὡς λάλῳ δὲ τὴν 'κίτταν' παρέθηκεν.

Μειδίας δ' ἐκεῖ ὄρνυξ· ὁ μὲν Δίδυμος οὕτως· ὁ Ἀμμώνιος ψῆθη ἐξ ἐπιθέτου Μειδιάν 'ὄρνυγα' καλεῖσθαι γελοῖως διὰ τὸ κυβευτήν εἶναι καὶ ἐν γύρῳ τοὺς ὄρνυγας κόπτειν· οὕτως αὐτὸν νῦν Ἀριστοφάνης προσεῖπε. δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἰπλάτων ἐν Ἱεριαλγεῖ·

“χρηστόν (γε) μὴ κατὰ Μειδιάν ὄρνυγοκόπον.”

διαβάλλεται δὲ καὶ εἰς τε πονηρίαν, ὡς Πλάτων ἐν Νίκαις, καὶ κλοπῆς δημοσίων, ὡς Μεταγένης ἐν Ὀμήρῳ, καὶ συκοφαντία. 'κόβαλός' τε ἐλέγετο εἶναι καὶ 'πρωχαλαζών,' ὡς Φρύνιχος ἐν Ἐφιάλτῃ. λέγει δὲ ἐν Ποαστριάς ὁ αὐτός, ὡς καὶ περὶ ἀλέκτορας αὐτοῦ ἐσπουδακός. ὁ δὲ Σύμμαχος· ἤκειν' ἐκ κει. 'ὄρνυγα' δὲ λέγει ὅτι ὄρνυγοκόπος ἦν, περὶ οὗ προεῖρηται. φέρεται δὲ ἐν τοῖς πλείστοις 'ὑπὸ στυφοκόμπου,' καὶ σαφὲς οὐδὲν ἔστιν εὑρεῖν. Διονύσιος

The MSS. read ψῶρ'. This is doubly impossible (cf. Herodian i 262 11, 532 29 Lentz), but probably points to ψῶς'; ψῶρα, the commoner word, has supplanted ψῶσα. For ψῶσα, cf. Eupolis in the Maricas (M. II 506; K. I 311): ὅς θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶσαν ἐπεμψεν. An original ἔχοι (Dindorf) has probably passed by iotacism through ἔχει (cf. Γ) into the forms recorded in the other MSS. ἔχοι is demanded by the following τύχοι. The first γάρ is confirmative. — ἀφείλετο . . . ἐπεθύμουν: these words clearly belong to the quotation, since they are the necessary confirmation of the scholiast's preceding statement. — The verses have been variously restored: φῶρ' ἔχθε Συρακόσιον· | κάπιφανῆς γάρ· | κατῷ τι τύχοι μέγ', ἀφείλετο γάρ | κωμῳδεῖν οὖς ἐπεθύμουν G. Hermann. (Bothe suggests ἴσχε for ἔχθε.) ψῶρα δὲ Συρακόσιον κατέχοι, τρυγικοῖς ἐφάνη γάρ ἅπασιν | μέγα πῆμα χοροῖσιν, ἀφείλετο γάρ κωμῳδεῖν οὖς ἐπεθύμουν Cobet. ψῶρ' ἔχε Συρακόσιον. | εἶθ' ἐπιφανὲς γάρ αὐτῷ | καὶ μέγα τύχοι κακόν Usener, who restores the verses as paeonics and regards ἀφείλετο γάρ κτέ. as part of the scholiast's comment. τὸν γὰρ Συρακόσιον | δεινὴ τις ἔχοι ψῶρα, καὶ κακὸν | αὐτῷ τι τύχοι μέγ'. ἀφείλετο γάρ | κωμῳδεῖν οὖς ἐπεθύμουν or as trimeters, rejecting ἀφείλετο γάρ κτέ., ψῶρα δ' ἔχοι Συρακόσιον, εἶθ' ἐπιφανὲς | αὐτῷ τύχοι καὶ μέγα κακόν Blaydes.

οὕτως: points to a quotation that is to follow, as in Schol. Av. 1681. (For the converse usage, cf. Schol. Av. 994, 1273 bis, and 1283.) Didymus, therefore, quotes Ammonius, and the following δὲ (MSS.) should be deleted, as Schnee suggests; Schnee notes that it is due to the preceding μὲν, whereas the real antithesis to ὁ μὲν Δίδυμος is found below in ὁ δὲ Σύμμαχος. — γελοῖως: jocularly. For γελοῖως = γέλωτος χάριν, cf. Schol. Ach. 95 ad fin. and 97. M. Schmidt separates γελοῖως by full punctuation from both the preceding and the following words and interprets it to express adverse criticism of the foregoing statement. But it is difficult to see how one could say that Aristophanes here calls Meidias ὄρνυξ because he bet on quails matched in the ring and yet deny that ὄρνυξ was applied to him ἐξ ἐπιθέτου. Furthermore, this interpretation involves a harsh asyndeton after γελοῖως. — γύρῳ: Leopardus, who hazarded also πύργῳ. Cf. Suid. ὄρνυγοκόπος: παιδιὰ τις, ἐν ᾗ ὄρνυγας ἰστώνει ἐν γύρῳ κτέ. Lobeck σκίρῳ. Bothe ἐμπείρωσ for ἐν πυρῷ. — οὕτως . . . προσεῖπε: Didymus accepts Ammonius's

γὰρ κωμωδεῖν οὓς ἐπεθύμουν διὸ πικρότερον αὐτῷ προφέρονται:—

1298 int. S ὄρνυξ] ὁ μὲν δίδυμος οὕτως ὁ δὲ ἀμμώνιος ὠήθη ἐξ επιθετου μιδίαν ὄρτα καλεῖσθαι γελοίως δια το κυβευτην ειναι καί· ἐν πυρῷ τοὺς ὄρνυγας σκοπεῖν οὕτως αὐτὸν νῦν ἀριστοφάνης [lacuna equal to a line] μη κατα μιδίαν ὄρνυγοκόπον λεγει δὲ ἐν ποαστραις ὁ αὐτὸς ὡς καὶ περι ἀλέκτορος αὐτου ἐσπουδακότης διαβάλλεται δὲ καὶ εἰς τε πονηρίαν ὡς πλάτων ἐν νίκαις καὶ κλόπης δημοσίων ὡς μετα γένους ἐν ὀμηρω καὶ συκοφαντία κόβαλός τε ἐλεγτο εἶναι καὶ πτωχαλαζῶν ὡς φρύνιχος ἐν ἐπιάλτῃ ὁ δὲ σύμμαχος ἦκειν ἐώκει· ὄρνυγα δὲ λέγει ὅτι ὄρνυγοκόπος ἦν περι οὐ προείρηται φέρεται δὲ τοῖς πλείστοις υπο στυφοκόμπου καὶ σαφὲς οὐδὲν ἐστὶν εὐρεῖν διονύσιος

προφέρονται] προσφέρονται ΓΕΡ add. ὡς λάλω δὲ τὴν κίττα παρέθηκεν Γ συρακουσίω δὲ, κίττα] ὡς λάλω τὴν κίτταν παρέθηκεν Ε

1298 S ὄρνυξ M [μειδίας δ' ἐκεῖ ὄρνυξ (ἐκαλεῖτο add. G) ΓΕΡ μιδίας (μειδίας Γ) δ' ἐκεῖ RE] ὠήθη] om. M—μιδίαν] μειδίαν ΓΓΕΡ—ὄρτα] ὄρνυγα ΓΓΕΡP ..γα R—πυρῷ] πυρᾶ M—σκοπεῖν] κόπτειν REΓΕΡP—οὕτως . . . ὄρνυγοκόπων om. R—lacuna] μειδίας δ' ἐκεῖ ὄρνυξ ἐκαλεῖτο as lemma G προσεῖπεν (προσεῖπε P). δηλοῖ δὲ τοῦτο ἀριστοφάνης ἐν περι ἀγγείων (περιαγγεῖ EP). χρηστὸν ΓΕΡ προσεῖπε M—μη . . . προείρηται] om. M—μιδίαν] μειδίαν ΓΓΕΡ—ὁ] καὶ G—ἀλέκτορος] ἀλέκτορα G ἀλέκτορας ΓΕΡ—καί] om. ΓΕΡ—εἰς τε] εἰς Γ—μετα γένους] Γ μετὰ γένους Γ² καταγῶς G μεταγένης EP—ἐλεγτο εἶναι] εἶναι ἐλέγτο ΓΕΡ—πτωχαλαζῶν] πτώμα χαλαζῶν G—ἐπιάλτῃ] Γ² ἐφιάλτῃ Γ—ὁ δὲ . . . ἐώκει] om. G—ἦκειν] ἦκειν Γ ἦκον EP ἦκει Σ—τοῖς] ἐν τοῖς ΓΕΡP—υπο στυφοκόμπου] ὑπὸ στυμφοκόμπου Γ ὑποστυφοκόμπος M—καὶ σαφὲς . . . τῶν ὄρνυγοκόπων] om. M—

view and confirms it by a quotation from the *Perialges*. — Πλάτων ἐν *Περιοργεί*: M. II 653; K. I 630. The corrections are due to Meursius. Cf. Schol. Luc. II 696: ὁ δὲ Μειδίας ὄρνυγοκόπος ἦν, ὡς Πλάτων *Περιοργεί*: καὶ ὡς πονηρὸν δὲ καὶ κόβαλον καὶ τῶν δημοσίων νοσφιστὴν φρύνιχος καὶ Πλάτων διαβάλλουσιν. Schneider proposed δηλοῖ δὲ τοῦτο πλὴν τοῦ 'Αριστοφάνους Πλάτων κτέ., and Fritzsche δηλοῖ δὲ τοῦτο 'Αριστοφάνης ἐν *Περιοργεί* καὶ Πλάτων κτέ. But 'Αριστοφάνης probably has supplanted Πλάτων in the MSS. under the influence of the preceding 'Αριστοφάνης. — γε: Bergk; δὲ Bothe. χρηστὸν τιν' ἀνδρα, μηδὲ κατὰ τὸν Μειδίαν, | τὸν ὄρνυγοκόπον Cobet. — κλοπῆν: κλοπὴν Schneider. — συκοφαντία: συκοφαντίας Bentley. συκοφαντίας or συκοφαντίαν Dindorf. — λέγει . . . ἐσπουδακότης: the transposition of the words was independently proposed by both Dindorf and Schneider. — ἦκειν: Γ (cf. V), establishing the form for the text of the play, where all the MSS. are in error, and anticipating Porson's correction. Cf. Suid. ἦκει. — προείρηται: i.e. in the preceding part of the scholium. Cf. Schol. 487. The words ὄρνυγα δὲ λέγει ὅτι κτέ. are to be ascribed to Symmachus, not to the compiler of the note. — καὶ σαφὲς οὐδὲν ἐστὶν εὐρεῖν: the scholiast felt uncertain about the meaning of the first part of the word *στυφοκόμπου*, which he had never met elsewhere. Dionysius wrote, not *στυφοκόμπου*, but *ὄρνυγοκόμπου*, and

δὲ ὁ Ζωπύρου γράφει 'ὑπ' ὄρτυγοκόμπου,' καὶ ἐξηγεῖτο ὅτι ἔγκειται τὸ μ· θέλει γὰρ εἰπεῖν 'ὄρτυγοκόπου,' ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τῶν ὄρτυγοκόπων.

1299 ὑπὸ στυφοκόμπου: 'στυφοκόμπος' λέγεται ὁ μάχμος ὄρτυξ, παρὰ τὸ 'στερεῶς κόπτειν.'

ἄλλως: ὄνομα ὄρνέου ἐπλασε παρὰ τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλὴν, ὃ συμβαίνει τοῖς ὄρτυξιν.

1301 ὅπου χελιδὼν ἦν τις: ἀντὶ τοῦ ἧ 'ἐν μέλει' ἧ 'ἐν ποιήματι'. εἰς τὰ Σιμωνίδου δὲ μέλη αἰνίττεται·

“κνανέα ἰ χελιδοῖ.”

1302 ἡ πηνέλοψ: ὁ πηνέλοψ νήττη μὲν ἐστὶν ὁμοιον, περιστερᾶς δὲ μέγεθος, μέμνηται δὲ αὐτοῦ Στησίχορος καὶ Ἰβυκος.

ἄλλως: τὰ μὲν ἄλλα ἐν συμπληρώματι, ὃ δὲ πηνέλοψ μείζων μὲν ἧ κατὰ νήτταν ὁμοιος δέ.

1303 ἡ πτέρυγες ἡ πτεροῦ τι: 'καὶ ὅπου μέρος τι ἧ μόριον ὄρνέου ὑπῆρχεν ἐν ποιήματι,' ἦδον αὐτό.

1308 οὐκ ἄρα μὰ Δ' ἡμῖν: ταῦτα πρὸς τὸν Μανῆν λέγει εἰς τὸ χορηγεῖν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθωθῆναι.

1309 τὰς ἀρρίχους: τὸ χ διὰ τὸ θηλυκῶς εἰπεῖν 'τὰς ἀρρίχους.'
ἄλλως: ἡ ἄρριχος ἰ θηλυκῶς. ἐξηγοῦνται δέ τινες 'κόφινον'. ἡγήτεον οὖν ἐκ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους εἶναι, διάφορον δέ τι. λέγουσι δὲ καὶ νῦν σωράκων τι εἶδος 'ἀρρίχους.'

explained that μ was here 'inserted'; the poet, he continued, evidently meant to express the idea of ὄρτυγοκόπος, since the man himself (Meidias) belonged to that class. — Ζωπύρου: VI.

1299 Suid., Hesych., στυφοκόμπος. The word is ἀπαξ εἰρημένον, and the false spelling is early: all the MSS. read στυφοκόμπου in the text of 1299. The scholiasts are at sea in regard to its meaning.

1301 τὰ Σιμωνίδου μέλη: τὸ Σιμωνίδου μέλος Bothe. — κνανέα χελιδοῖ: frag. 74 Bergk. For χελιδοῖ (Dindorf), see Schol. 1410.

1302 ὁμοιον: ὁμοιος Bothe (cf. the next note). ὄρνεον ὁμοιον Graeven. — περιστερᾶς: περιστέρα Rutherford; but the scholiast seems to have governed μέγεθος by an implied ἔχων.

τὰ μὲν ἄλλα κτέ.: i.e. the other birds here named (the χήν and περιστέρα) are merely complementary. The scholiast thus clearly implies that the πηνέλοψ, as well as the χελιδών, is the subject of song (cf. the preceding scholium), and proceeds to describe it. — μείζων μὲν ἧ κατὰ νήτταν: cf. the contradictory statement, περιστερᾶς δὲ μέγεθος, in the preceding scholium. This uncertainty as to the size of the πηνέλοψ indicates that it was not well known.

1308 The note stands after 1308 in E.

1309 Suid. ἀρρίχους. — The later MSS. seem to combine two notes, of which the first does not appear in V. — νῦν: νῦν ἐτι Suid.

δὲ ὁ ζωπίρου γραφει υπ ὀρτυγοκόμπου καὶ ἐξηγγέτο ὅτι ἐγκείται το $\bar{\mu}$. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὀρτυγοκόπου ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τῶν ὀρτυγοκόπων:—

1299 R 69' inf.] *στυφοκομπος* δὲ λεγεται ὁ μάχιμος ὄρνις· παρα τὸ στερεῶς κόπτειν· ἢ παρα· τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλὴν· ὁ συμβαίνει τοῖς ὄρτυξιν:—

1301 ὅπου *χελιδῶν*) εἰς τὰ *σιμωνίδου μέλη* αἰνιττεται *κνανέα χελιδῶν*

1302 R 69' inf.] ἢ *πηνέλοψ*:— ὁ *πηνέλοψ*· *νήττη* μὲν ἐστὶ ὁμοιον *περιστερὰς* δὲ *μέγεθος*· *μέμνηται* δὲ αὐτοῦ *στησίχορος*· καὶ *ἴβυκος*· ἄλλως: τὰ μὲν ἄλλα· ἐκ *συμπληρώματος*· ὁ δὲ *πηνέλοψ* μ . . . ἢ *κατα* . . . *αν* ὁμοιος δέ:

1303 int.] ἢ *πτερόν τι*· καὶ ὅπου μέρος *τί* ἢ *μόριον ὀρνέου* ὑπῆρχεν ἐν *ποιήματι* ἦιδον αὐτὸ:—

1309 116' sup.] τὰς *ἀρίχας*: ἢ *ἀρίχη θηλυκῶς*· ἐξηγοῦνται δέ τινες *κόφινον*· ἠγγτέον οὖν ἐκ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους εἶναι διάφορον δέ τι λέγουσι δὲ καὶ νῦν· *σωρακων τι* εἶδος *ἀρριχους*:

1310 R 69' intm. ext. S ἐμπίπλη] ταῦτα *προς τον μανην* λεγει· εἰς τὸ *χορηγειν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθῶθῆναι*:—

[*ζωπίρου*] Γ *ζωπίρος* Γ² *ζώπυρος* EP—*υπ*] ὑπὸ Γ—*ὀρτυγοκόμπου*] ὀρτυγοκόπου E—*καὶ* . . . *ὀρτυγοκόπου*] Γ⁸ om. Γ—*ὀρτυγοκόπου*] τὸν ὀρτυγοκο.. Γ⁸ τὸν ὀρτυγοκόμπου E τῶν ὀρτυγοκόπων P—*ὀρτυγοκόπων*] ὀρτυγοκόμπων P

1299 Om. VGM [[ὑπὸ *στυφοκόμπου* Γ *στυφοκόμπος* E] *στυφοκομπος* δὲ λεγεται.] om. E—*δὲ* λεγεται.] om. ΓP—*ὄρνις*] ὄρτυγξ Γ ὄρτυξ EPΣ—ἢ] Γ ὄνομα (*ἄλλως*· ὄνομα E) ὀρνέου ἔπασε Γ²EP

1301 S a. v. R S *χελιδῶν* M [[ὅπου *χελιδῶν ἦν τις* Γ ὅπου *χελιδῶν* EP] *εἰς*] ἀντὶ τοῦ ἢ ἐν *μέλει*· ἢ ἐν *ποιήματι*· εἰς Γ—*σιμωνίδου*] *σιμωνίδου* R *σιμωνίδου* δὲ Γ E has also *ἐμπεποιημένη*) ἢ ἐν *μέλει* ἢ *ποιήματι*

1302 Om. VG—S *πηνέλοψ* M [[ἢ *πηνέλοψ*] ὁ *πηνέλοψ* E] ὁ *πηνέλοψ* . . . ἄλλως] om. M—*νήττη*] *νήσση* GE *νίσση* P—*ἐστι*] om. ΓEP—*ἄλλως* . . . ὁμοιος δέ] om. Γ—*ἄλλως*] εἰς τὸ αὐτὸ Γ²EP—*ἐκ συμπληρώματος*] ἐν *συμπληρώματι* Γ⁸EMP—*πηνέλοψ*] *πέλοψ* M—μ . . . *αν*] *μείζων* μὲν ἢ *κατὰ νήτταν* (*νήτταν* MP) Γ⁸EMP—*ὁμοιος δέ*] ὁμοιον Γ⁸EP

1303 S *πτεροῦ* R S *πτέρυγες* M [[ἢ *πτερόν τι*] ἢ *πτέρυγες* Γ ἢ *πτέρυγες* ἢ *πτεροῦ τί* EP] *καὶ*] om. EP—*τί*] *τις* Γ *τί* *πτεροῦ* P—*ὀρνέου* ὑπῆρχεν] ὑπῆρχεν ὀρνέου G ὑπῆρχεν P—ἐν *ποιήματι*] om. G—*αὐτὸ*] αὐτῷ ΓM

1309 S ὡς M—τὰς *ἀρρίχους*) R [[τὰς *ἀρίχας*] τὰς *ἀρρίχας* G τὰς *ἀρρίχους* ΓEP] ἢ *ἀρίχη* . . . *τινες*] om. R—ἢ . . . *θηλυκῶς*] τὸ χ' (*χωρίον* M) διὰ τὸ *θηλυκῶς* εἰπεῖν τὰς *ἀρρίχους* ἢ *ἀρρίχη* ΓEMP *θηλυκῶς* τὰς *ἀρρίχους*, ἢ *ἀρρίχη* Σ—*κόφινον*] εἶδος *κοφίνου* R—*ἠγγτέον* . . . *ἀρριχους*] om. R—*διάφορον* δέ *τι*] *διάφορόν τι* δὲ Γ—*λέγουσι* . . . *ἀρριχους*] om. M—*νῦν*] νῦν ἔτι Σ—*σωρακων τι* εἶδος] *σωρακοντηίδος* G—*ἀρριχους*] *ἀρρίχην* G *ἀρρίχης* Γ

1310 Om. VGF—S τοὺς *κοφινας* M [[*ἐμπίπλη* *πτερῶν* P] ταῦτα . . . *λεγει*] om. EMP—*εἰς*] *πρὸς* EMP—*τοῖς*] τοῖς EMP—*ὀρνιθῶθῆναι*] add. τῶν ἀνθρώπων εἴρηται ταῦτα P

1310 ἔμπιπλη: Ἀττικόν, ἦν γὰρ τὸ κοινὸν ἀπὸ τοῦ πῖμπλημι ἔμπιπλαθι ὡς ἴσταθι. ὅμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ

“Κύκλωψ τῇ πῖε οἶνον,”

παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἀττικοὶ γὰρ οὐ τρέπουσιν ἐπὶ τῶν εἰς μι τὸ μ εἰς τὸ θ ἐν τοῖς προστακτικοῖς καὶ συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν ὡς ἡ κοινή, ἴστημι ἴσταθι (αὐτοὶ δὲ ἴστη), πῖμπλημι ἔμπιπλαθι, Ἀττικοὶ δὲ τελείαν ἀποβολὴν τῆς μι ποιοῦμενοι ἔμπιπλη λέγουσιν, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τῆμι τὸ τῆ. ἔμπιπλη: γέμισον.

1316 ἐμᾶς πόλεως: λείπει ἀνθρώπους. ἔνεκα τῆς πόλεως τῆς ἐμῆς φησι κατέχουσιν οἱ ἔρωτες τοὺς ἀνθρώπους, ἀντὶ τοῦ ἐρώσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως.

1317 θάπτον φέρειν: τοὺς κοφίνοὺς τῶν πτερῶν. δῆλον ὅτι ταῦτα πρὸς τὸν Μανῆν.

θάπτον φέρειν: πρὸς τὰ ἄνω.

1319 μετοικεῖν: γράφεται καὶ μετέχειν.

1321 τῆς ἀγανόφρονος: τῆς πράου καὶ προσηνοῦς.

1323 ὡς βλακικῶς: ἀντὶ τοῦ βραδέως. Πειθέταιρος πρὸς τὸν Μανῆν.

1324 οὐ θάπτον ἐγκονήσεις: οὐ ταχύτερον ἐνεργήσεις;

1326 σὺ δ' αὖτις ἐξόρμα: ἀποστρέφει τὸν λόγον ὁ χορὸς πρὸς τὸν Πειθέταιρον εἰσιόντα ἐπέξειαι τὸν οἰκέτην. τὸ δὲ ἐξῆς ὄρμα αὐτὸν ὠδί.

1329 Μανῆς γὰρ ἐστι δειλός: ἀποφαντικῶς. ἀντὶ τοῦ δέιλαιος, πρὸς ἄλλον δὲ λέγει τύπτων τὸν Μανῆν.

1310 Suid. ἐμπίπλη. — παρὰ τῷ ποιητῇ: Od. I 347.

1316 Suid. κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεις.

1317 τὰ ἄνω: cf. 1311.

1321 Suid. ἀγανόφρονος, to whom the note is due.

1323 Suid. βλακικῶς.

1324 Suid. οὐ θάπτον ἐγκονήσεις, to whom οὐ ταχύτερον is due.

1319 Om. GRΓEMP

1321 Om. VGRΓEMP

1323 Om. ΓΕ — S βλακικῶς RM — 1324) G βλακικῶς) Γ² [ὡς βλακικῶς P] ἀντι του] om. Γ² — βραδέως] add. διακοινεῖς M — πεισθεταίρος] ὁ πισθεταίρος M — προς] φησὶ πρὸς M

1324 Om. RΓEMP — ἐγκονήσεις) G] ἐνεργήσεις] οὐ ταχύτερον ἐνεργήσεις Σ

1326 Om. ΓΕ — S om. text M [σὺ δ' αὖτις ἐξόρμα (ἐξώρμα P) RΓ²P] εἰσιόντα] προσιόντα M — τὸ . . . αὐτὸν] om. P — ἐξῆς. ὄρμα] ἐξόρμα R — αὐτὸν] αὐτὸν τὸν οἰκέτην Γ²

1329 Om. ΓΕ — S δειλός RM — 1329) Γ² [μανῆς γὰρ ἐστι δειλός P] ἀποφατικῶς] ἀποφαντικῶς MP — λέγει] φησι M — τύπτων] τύπτε G

1310 116' sup. et ext.] ἐμπίπλη: αττικον ἦν γὰρ τὸ κοινὸν. εκ του πίπλημι. πίπλαθι. ὡς ἴσταθι ὁμοιον δέ ἐστὶ καὶ τὸ κύκλωψ. τῆ πῖε οἶνον παρα τῷ ποιητῆ. ἀττικοὶ γὰρ οὐ τρέπουσιν ἐπὶ τὰ εἰς μῖ τὸ μ̄. εἰς τὸ θ̄ ἐν τοῖς προστακτικοῖς καὶ συστελουσι τὴν παραλήγουσαν ὡς ἡ κοινή. ἴστημι ἴσταθι αὐτοὶ δὲ ἴστη πίπλημι. πίπλαθι ἀττικοὶ δὲ τέλειαν ἀποβολὴν τῆς εἰς μῖ. ποιούμενοι. πίπλη λέγουσιν ὡσπερ καὶ κατὰ τοῦ τῆμι τὸ τῆ:—

1316 116' ext.] ἐμᾶς πόλεως:— λειπεί ἀνθρωπους ἔνεκα τῆς πόλεως τῆς ἐμῆς φησι. κατέχουσιν οἱ ἔρωτες τοὺς ἀνθρωπους. ἀντι ερωσιν οἱ ἀνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως:—

Fol. 116'. Vv. 1317–1346.

1317 int. a. v.] τοὺς κοφίνους τῶν πτερῶν δηλον ὅτι τὰ πρὸς τὸν μάνην.

1317 intm. p. v.] πρὸς τὰ ἄνω

1319 μετοικεῖν] γραφεται καὶ μετεχειν

1323 intm. ext. p. v. 1322] ἀντι του βραδεως πεισθηταιρος προς τὸν μανῆν:—

1324 ext. p. v.] ἐνεργήσεις.

1326 intm. ext. et ext. p. v.] ἀποστρέφει τὸν λόγον ὁ χορος πρὸς τὸν πεισθητάειρον εἰσιόντα ἐπέξεια τὸν οἰκέτην. τὸ δὲ ἐξῆς. ὄρμα αὐτὸν ὠδί:—

1329 intm. ext. et ext. p. v.] ἀποφατικως ἀντι του δειλαιος προς ἄλλον δὲ λέγει τύπτων τον μανῆν:—

1310 Om. Γ—S ἐμπίπλη M—ἐμπίπλη) R [[ἐμπίπλη] ἄλλως. ἐμπίπλη P*] αττικον] ἀττικῶς G γέμισον ἔστι δε ἀττικον R—ἦν. . . τὸ τῆ] om. R —εκ] ἀπὸ Γ²EMPΣ—πίπλημι] πίμπλημι ΓΓ²EΣ ἐμπίπλαμαι M ἐμπίπλημι Mv—πίπλαθι] πίμπλαθι ΓΓ²EΣ πίπληθι Σ(cod.BVE and Med)—καὶ τὸ] τῷ M—οἶνον] add. ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεια κρέα P—τὰ] τῶν ΓΓ²EMPΣ—τὸ μ̄] τὸ μῖ MP—τὸ θ̄] τὸ θι M θ̄ Σ—συστελουσι] συστέλλουσι ΓΓ²EMPΣ—ὡς] καὶ M—αὐτοὶ δὲ ἴστη] om. P—δέ] om. M—πίπλημι] Σ(cod.V) πίμπλημι ΓΓ²EΣ πίμπλημι. ἄχρηστον M καὶ πίμπλημι P—πίπλαθι] Σ(cod.BVE) πίμπλαθι ΓΓ²EMΣ πίμπληθι P—ἀττικοὶ . . . λέγουσιν] αὐτοὶ δὲ. πίμπλη λέγουσι. τελείαν ἀποβολὴν ποιούμενοι M—ἀττικοὶ δὲ] ἀλλὰ P—εἰς] om. Γ²EPΣ—μῖ] μ̄ Γ²—ποιούμενοι] ποιούσι Σ—πίπλη] Σ(cod.BVE) πίμπλη ΓΣ om. Γ²E πίμπλη καὶ ἴστη P—λέγουσιν] λέγοντες καὶ ἐμπίπλη Σ—ὡσπερ] οὕτω Σ—κατὰ] παρὰ G ἀπὸ Γ²EMPΣ—τοῦ] τὸ G—τὸ] om. Γ²EP

1316 Om. ΓE—S ἐμᾶς Γ² S κατέχουσι M] λείπει] λέγει Γ²—τῆς πόλεως . . . φησι] φησι τῆς ἐμῆς πόλεως Γ²—τῆς] τῆς τῆς G—ἐμῆς] ἐφ' ἧ M—φησι] om. M—οἱ] om. M—ἀντι] ἀντὶ τοῦ ΓΓ²PΣ ἂν M

1317 Om. ΓΓE—S θᾶττον M [[θᾶττον φέρειν κελεύω (κελεύω om. P) Γ²P] δηλον ὅτι] δηλοῦσι ΓΓ² δῆλον δὲ ὅτι P—τὰ] ταῦτα Γ²MP—μάνην] μανῆν Γ²MP

1317 Om. ΓΓEMP

1331 διάθεσ τάδε κόσμῳ: ἀντὶ τοῦ 'διάκρινον τὰ πτερὰ κατὰ τάξιν ἐκάστῳ ἀνδρὶ προσοικειώσας.'

1332 τά τε μουσική' ὁμοῦ: 'μουσικά' δὲ λέγει κύκνων καὶ ἀηδόνων καὶ ὅια ἴα μάλιστα εὐφρονά ἐστι, 'μαντικά' δὲ κοράκων καὶ ἀετῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὄσοις οἰωνίζονται, 'θαλάττια' δὲ λάρων καὶ αἰθνιῶν καὶ τῶν ὁμοίων.

1333 ὅπως φρονίμως: 'ὅπως πτερώσης ἕκαστον ἀρμοδίως.'

1335 οὐ τοὶ μὰ τὰς κερνηήδας: τύπτων τὸν δοῦλον τὸν Μαιῆν ταῦτα λέγει ὁ 'Πειθέταιρος'.

σχήσομαι: ἀνέξομαι.

1337 γενοίμαν ἀετὸς: ἐν τοῖς Καλλιστράτου· ταῦτα ἐξ Οἰνομάου τοῦ Σοφοκλέους. πρόσσεισι δὲ πατραλοίας ἀκηκοῦς τὰ ἐν ὄρνισι νόμιμα, ὅτι ἐξὸν τὸν πατέρα τύπτειν. λέγει δὲ ταῦτα ὑφ' ἠδονῆς ὁ παμπόνηρος.

1339 λίμνας: καὶ οὗτος 'λίμνην' τὴν θάλασσαν εἶρηκεν.

1340 οὐ ψευδαγγελῆς εἶν': 'οὐ ψευδῆ ἀπηγγελκέναι.'

οὐ ψευδαγγελῆς: ἐπειδὴ ἐν τοῖς προτέροις ἔφη ὁ ἄγγελος πολλοὺς ἦξειν ἀνθρώπους.

1341^b αἰβοῖ: οὐ μόνον ἐπὶ σχετλιασμοῦ τὸ αἰβοῖ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἠδονῆς, ὡς καὶ νῦν.

1342 οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον: μετὰ τοῦτον ἐνὸς στίχου φέρουσὶ τινες διάλειμμα, καὶ Ἄριστοφάνους ἴπληρωμα οὕτως·

“ ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισιν νομῶν.”

1332 οἶα: MSS. ὅτι. Rutherford reads ὅσα. Qu. ἄττα?

1337 ἐξ . . . Σοφοκλέους: Nauck 235.

1339 καὶ οὗτος: *he too*, as well as Homer. Cf. Suid., Hesych., Phot., *λίμνη*; Schol. Eur. Hec. 446. The scholiast probably refers to Sophocles.

1341^b Suid. *αἰβοῖ*.

1342 Ἄριστοφάνους: the Grammarian. The form Ἄριστοφάνους occurs in M9, a lucky shot. The other MSS. leave it undetermined. Musurus read Ἄριστοφάνης, and Nauck proposed *πληροῖ*, Blaydes *ἐπλήρωσεν*, for *πλήρωμα*. — *νομῶν*: *νόμων* V by correction, *νομίμων* Γ, *νομὸν* Γ²E, *νομῶν* P. The verse is found in the text of each of the fifteen MSS. that contain this play. Ten (including RVA) read *νόμων*; four (including ΓE) *νόμῶν*; one (B) *νομῶν* by correction.

1341^b S *αἰβοῖ* M [[*αἰβοῖ* ΓP]] οὐ] τὸ *αἰβοῖ*. οὐ P — τὸ *αἰβοῖ*] om. G ἐστὶ τὸ *αἰβοῖ* E ἐστὶ P — ἀλλὰ καὶ ἐπὶ] ἀλλ' ἐπὶ Γ — ὡς καὶ νῦν] Γ² om. RM καὶ νῦν Γ

1342 Om. RM [[οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι (*γλυκύτερον* add. Γ) ΓEP]] ἄριστοφά . . .] ἄριστοφάνης P — οὕτως] om. G — ἐγώ τι] ἔγωγε ΓEP — τῶν τὸν E — νόμων] νομίμων Γ νομὸν Γ²E νομῶν P

1331 intm. ext. et ext. p. v.] ἀντι του διάκρινον τὰ πτερὰ κατὰ τάξιν ἐκάστω ἀνδρὶ προσοικειώσας :—

1332 ext. et extm. p. v.] μουσικα δὲ λέγει κύκνων καὶ ἀηδόνων· καὶ ὅτι μάλιστα εὐφωνα ἔστι μαντικά δὲ κοράκων καὶ ἀετῶν καὶ τῶν λοιπῶν· ὅσοι οἰωνίζονται :— θαλάττια δὲ· λάρων καὶ αἰθῶν καὶ τῶν ὁμοίων :

1334 intm. p. v.] ὅπως πτερώσης ἕκαστον ἀρμωδῖος

1335 ext. S σχήσομαι] ἀνέξομαι· τύπτων τὸν δουλον τὸν μανῆν, ταυτα λέγει ὁ πεισθηταιρος

1337 ext. p. v. 1338] γενοίμαν ἀετός· ἐν τοῖς καλλιστράτου ταυτα ἐξ οἰνομάου τοῦ σοφοκλέους· πρόσεισι δὲ πατραλοίας· ἀκηκῶς τὰ ἐν ὄρνισι νόμιμα ὅτι ἐξὸν τὸν πατερα τύπτειν :—

1339 ext. S λίμνας] καὶ οὗτος λίμνην τὴν θαλασσαν εἴρηκεν :—

1340 οὐ ψευδαγγελῆς εἶν' οὐ ψευδῆ ἀπηγγελκέναι·

1340 int. a. v.] ἐπειδὴ ἐν τοῖς προτέροις ἔφη ὁ ἄγγελος πολλοὺς ἤξει ἀνθρωπους :—

1341^b intm. ext. p. αἰβοῖ] οὐ μόνον ἐπὶ σχετλιασμοῦ τὸ αἰβοῖ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἡδονῆς ὡς καὶ νῦν :—

1342 inf. S γλυκύτερον] μετὰ τοῦτον· ἐνὸς στίχου φέρουσί τινες διάλειμμα· καὶ ἀριστοφά·· πλήρωμα οὕτως· ἐρῶ δ' ἐγώ τι τῶν ἐν ὄρνισι νόμων :—

1331 Om. ΓΕ—S δὲ (1330) M [[διάθες ταδε κόσμω RΓ²P]]

1332 Om. ΓΕ [[τά τε μουσικά G τά τε μουσική ὁμοῦ R—Γ²*M*P*] μουσικα] om. GR μουσικήν Γ²—δὲ λέγει] om. R λέγει δὲ G—κύκνων] κύκνον Γ²P—ἀηδόνων] ἀηδόνα Γ²P—καὶ ὅτι . . . μαντικά δὲ] om. M—καὶ] om. P—κοράκων] τὰ τῶν κοράκων G S τὰ (init. 1332) τὰ τῶν κοράκων M—καὶ ἀετῶν] om. M—ὅσοι] ὅσα G—οἰωνίζονται] οἰωνίζεται P—θαλάττια . . . ὁμοίων] om. G—θαλάττια δὲ] om. R—λάρων] S a. v. 1333 λάρων R—αἰθῶν] αἰθιῶν MP

1334 Om. ΓEMP

1335 S οὔτοι R S μὰ M [[σχήσομαι G οὔτοι μὰ τοὺς κερχνήδας (τὰς κερχνήδας EP) ΓEP] ἀνέξομαι] om. RΓEMP—τύπτων] τύπτειν G—τὸν δουλον] om. M—λέγει ὁ πεισθηταιρος] φησὶν M RΓ² have also σχήσομαι] ἀνέξομαι, E σχήσομαι] ἀντὶ τοῦ ἀνέξομαι

1337 S a. v. R S γενοίμαν M [[γενοίμαν ἀετός] om. R γενοίμην ἀετός G γενοίμαν αἰετός Γ] ταυτα] om. Γ τὰ Γ²E δὲ τὰ P—ἐξ . . . σοφοκλέους] om. M—δὲ] om. EP—ὅτι] om. E—τύπτειν] add. λεγει δε ταῦτα· ὑφ' ἡδονῆς· ὁ παμπόνηρος R

1339 S λίμνας RM—λίμνας) ΓΕ [[ἐπ' οἶδμα λίμνας Γ λίμνας P]] καὶ οὔτος] om. M οὐ G—λίμνην] λίμναν P—θαλασσαν] θάλατταν G

1340 Om. ΓM—S ψευδαγγελῆς R—ἄγγελος) G [[οὐ ψευδαγγελῆς P]]

1340 Om. RΓEMP

1346 ποίων νομών: γύπες γὰρ καὶ κόρακες περὶ νεκροῦς νέμονται, οἱ δὲ λάρροι τὴν θάλατταν. 'ποίας οὖν νομῆς τῶν πλησίον ἐπιθυμεῖς;'

1348 ἄγχειν καὶ δάκνειν: ὡς πατραλοίας τοῦτον ἀποδέχεται τὸν νόμον, τοιοῦτοι δὲ οἱ ἀλεκτρύνες.

1349 ἀνδρείον γε πάνυ νομίζομεν: τὸν ὄρνιν ἐκείνον.

1350 πεπλήγη: ἀντὶ τοῦ πλήξῃ.

1352 πάντ' ἔχειν: τὰ χρήματα αὐτοῦ.

1354 ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβειν: κύρβεις χαλκαὶ σανίδες ἔνθα τοὺς νόμους γράφουσι, κατὰ δὲ ἐπίους ἄξονες τρίγωνοι ἐν οἷς ἦσαν οἱ τῶν παλαιῶν νόμοι γεγραμμένοι καὶ αἱ δημόσια ἱεροποιαί, καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος. 'κύρβεις' δὲ ἦτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναι ἢ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων, ἐκείνων γὰρ εὐρημα, ὡς φησὶ 'Θεόφραστος' ἐν τῷ περὶ εὐσεβείας. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ἀληθῆ εἶναι τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον, ὁμοίως δὲ αὐτοῖς ποιεῖν καὶ τοὺς 'ἀέροπας.' διὸ καὶ ἐν τοῖς σκῆπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι, κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον, δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἢ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ. οἱ γὰρ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες ἐπὶ πτερῶν βαστάζουσι τοὺς πατέρας γεγνηκότας, οἱ δὲ ἵπποπόταμοι ζῶν ἀδικώτατον.

κύρβειν: ταῖς ἀναγραφαῖς.

1346 νομών: here, in the text of the play, eight MSS. (including RVAT) read νόμων, five (including ME) νόμων, and three (including Γ²) νομών.

1354 Suid. κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναι· ἢ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων· ἐκείνων γὰρ εὐρημά φησι Ἀπολλόδωρος (leg. Θεόφραστος). Phot. κύρβεις· τρίγωνοι ἄξονες ἢ πίνακες ἔχοντες τοὺς πολιτικούς νόμους καὶ τὰς δημοσίας ἀναγραφάς· εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἢ κατεσκευῶσθαι, ὡς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἶον ἀντίγραφα αὐτοῦς εἶναι. Lex. Pat. p. 150 κύρβεις· κατασκευάσματά τινα ξύλινα τρίγωνα, ἐν οἷς τὸ παλαιὸν ἀναγεγραμμένοι ἦσαν οἱ πολιτικοὶ νόμοι. ὠνομάσθησαν δὲ οὕτως ἦτοι ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι ἢ κατασκευῶσθαι, ὃ ἐστὶ λελευκάνθαι, ὡς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων καὶ Κορυβαντικῶν ἱερῶν, οἶον ἀντίγραφα αὐτοῖς εἶναι. — παλαιῶν: the reading of Γ. Cf. τὸ παλαιὸν in Lex. Pat. quoted above and Hesych. κύρβεις· στήλη τρίγωνος, ἢ ξύλινος ἄξων, ἐν ᾧ τὸ παλαιὸν οἱ νόμοι ἐγράφοντο. Clausen proposes οἱ τῆς πόλεως νόμοι. — Ἀριστοτέλης . . . πολιτεία: Ἀθ. πολ. 7 2. — κύρβεις: Dindorf. — ἀνατεταμέναι: the reading of V. Cf. Suid. quoted above (ἀνατεταμέναι) and Harp. s. v. κύρβεις: ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι κύρβεις ἐκάλουν. Cf. Schol. Apoll. Rh. iv 280. — Θεόφραστος: Ruhnken. Cf. Phot., Lex. Pat., quoted above. — φησὶ δὲ . . . ἀδικώτατον: Suid. ἀντιπελαργεῖν. Apost. xiv 15. — Ἀριστοτέλης: cf. Schol. 1357. — ἀέροπας: cf. Schol. 1357. Hesych. ἀέροπες· ὄρνέα τινα. Cf. Arist. H. A. vi 1 (559 A): ὄν δ' οἱ Βοιωτοὶ καλοῦσιν εἶροπα (Bekker, ἀέροπα Schneider, μέροπα MSS.).

ταῖς ἀναγραφαῖς: cf. Schol. Apoll. Rh. iv 280: κύρβεις δὲ εἰσι στήλαι, ἐν αἷς νόμοι εἰσὶ γεγραμμένοι, ὡς φησὶν ὁ κωμικός· Ἀπολλόδωρος δὲ πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμον κύρβεις καλεῖσθαι.

1346 inf.] **ποιών νομών**: γυπες γὰρ καὶ κόρακες· περι νεκροὺς νέμονται· οἱ δὲ λαροὶ τὴν θάλατταν ποίας οὖν νομῆς· τῶν πλησίων επιθυμεῖ:—

Fol. 116". Vv. 1347–1378.

1348 int. p. v.] **ὡς πατραλοίας τοῦτον ἀποδεχεται τὸν νόμον· τοιοῦτοι δὲ οἱ ἀλεκτρύονες**:—

1349 int. S νομίζομεν] τὸν ὄρνιν ἐκείνον ἀντιπλήττει:

1350 R 69" int.] **ἀντι του πλήττει**:—

1352 int. p. v.] **τα χρήματα αὐτοῦ**

1354 sup. et ext. S τῶν] **κύρβιες· χαλκαὶ σανίδες· ἔνθα τοὺς νόμους γράφουσιν κατὰ δὲ ἐνίους· ἄξονες τρίγωνοι ἐν οἷς ἦσαν οἱ τῶν πόλων νόμοι γεγραμμένοι· καὶ αἱ δημόσιοι ἱεροποῖαι· καθάπερ καὶ ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων πολιτεία φησι καὶ ἀπολλόδωρος· κυρβιδες δὲ ἦτοι παρα τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναι ἢ κατὰ τῶν κορυβάντων ἐκείνων γὰρ εὐρημα· ὡς φησὶ θεόπομπος ἐν τῷ περι εὐσεβείας φησι δὲ ἀριστοτέλης ἀληθῆ εἶναι τὸν περι τὸν πελαργῶν λογον ὁμοίως δὲ αὐτοὺς ποιεῖν καὶ τοὺς ἀερόποδας διὸ καὶ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον δηλοῦντες· ὡς υποτέτακται ἢ βία τῇ δικαιοπραγία οἱ γὰρ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες ἐπι πτερῶν βαστάζουσι τοὺς πατερας γεγηρακότας οἱ δὲ ἵπποπόταμοι ζῶον ἀδικώτατον:—**

1354 κύρβεσιν) ταῖς ἀναγραφαῖς:

1346 S **ποιών νόμῶν** M [[**ποιών νομών**] Γ **ποιών νόμῶν** R **ποιόν νομόν** Γ²E πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων P]] γὰρ] om. ΓEMP—νεκροὺς] Γ² νεκρῶν Γ—τῶν πλησίων] om. EP τῶν πλησίον ΓM—επιθυμεῖ] ἐπιθυμεῖς RΓEMP

1348 Om. RΓEMP [[ἄγχειν καὶ δάκνειν G]]

1349 Om. RΓEMP]] ἀντιπλήττει] om. G

1350 Om. VΓEMP—πεπλήγη) Γ²E]] **ἀντι του**] om. Γ²—**πλήττει**] πλήξῃ Γ²E

1352 Om. RΓEMP—πάντ' ἔχειν) G

1354 S **κύρβεσιν** M [[**τῶν πελαργῶν κύρβεσιν** G ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν (add. κύρβεσιν EP) REP **κύρβεσιν** Γ]] **κύρβιες**] om. Γ **κύρβεις** EP—**δὲ ἐνίους**] ἐνίους δὲ E—**πόλων**] Γ² παλαιῶν Γ—**γεγραμμένοι**] ἐγγεγραμμένοι Γ—**καθάπερ . . . ἀδικώτατον**] om. M—**καθάπερ . . . εὐσεβείας**] om. R—**ἀπολλόδωρος**] ἀπολλόδωρος G—**κυρβιδες**] **κύρβιες** ΓEP **κύρβεις** Σ—**ἀνατεταμέναι**] ἀνατεταμένον Γ **ἀνατεταμένον** EP **ἀνατεταμένας** Σ—**κατὰ**] ἀπὸ ΓEPΣ—**γὰρ**] Γ² om. Γ—**φησι δὲ ἀριστοτέλης**] ἀριστοτέλης δὲ φησιν Γ—**περι τὸν**] περὶ τῶν RΓEPΣ—**ὁμοίως**] οἰμοίως G—**αὐτοὺς**] αὐτοῖς GΓEPΣ—**ποιεῖν**] ποιεῖν φησι Σ—**καὶ ἐν**] ἐν RΓEPΣ—**πελαργὸν**] ἀετὸν R—**δὲ**] οὖν Γ—**πτερῶν**] τῶν πτερύγων Σ—**βαστάζουσι . . . γεγηρακότας**] Γ **βαδίζουσι τοὺς πατέρας γεγηρακότας βαστάζοντες** Γ³EP—**οἱ δὲ ἵπποπόταμοι**] Γ³ ὁ δὲ ποτάμιος ἵππος Γ

1354 Om. ΓP—**κύρβεσιν**) GREM]] **ταῖς**] om. M

1357 τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν: περὶ τοῦ τοὺς πελαργοὺς ἀντιτρέφειν τὸν πατέρα Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ προσθεὶς αὐτοῖς καὶ τοὺς ἀέροπας, λέγων οὕτως· “περὶ μὲν οὖν τῶν πελαργῶν ὅτι ἀντιτρέφονται θρυλεῖται παρὰ πολλοῖς, φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀέροπας τοῦτο ποιεῖν.”

1360 οὐδέν γε: ἀντὶ τοῦ ‘οὐδενὸς κακοῦ ἀπολαύσεις,’ ‘οὐδὲν πείσῃ.’

1361 ὥσπερ ὄρνιν ὄρφανόν: ‘ὡς μὴ ἔχοντα πατέρα.’ ‘θάρρει οὖν, οὐ γὰρ θρέψεις τὸν πατέρα,’ ἢ ὅτι καὶ οὕτως ἐστὶν ὄρνις καλούμενος.

1362 ὑποθήσομαι: συμβουλευέσω.

1363 ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ: γράφεται καὶ ἦν, αἰρετώτερον δὲ τὸ ἦ ἀντὶ τοῦ ἔα.

1364 Ἰταυτηνδι λαβῶν: Σύμμαχος· καθοπλίζει αὐτὸν τῇ μὲν πτέρυγι ὡς ἀσπίδι, τῷ δὲ πλήκτρῳ ὡς ξίφει, τῷ δὲ λόφῳ ὡς περικεφαλαίᾳ, Δίδυμος δέ· ἀντὶ μὲν τῆς πτέρυγος ἀσπίδα δίδωσιν αὐτῷ, ἀντὶ δὲ τοῦ πλήκτρου ξίφος· ἦλθε γὰρ ὡς ἀλεκτρῶν πτερωθῆναι, ἐπεὶ ἐκείνοι τοὺς πατέρας τύπτουσι.

1365 πλήκτρον Ἰθατέρα: ξίφος ἢ δόρυ αὐτῷ δίδωσι.

1367 φρούρει στρατεύου: συμβουλεύει αὐτῷ ποιεῖν ἃ πρέπει νέοις καὶ μὴ μάτην ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι.

ἄλλως: παρακελεύεται αὐτῷ στρατεύεσθαι καὶ μισθὸν λαμβάνειν καὶ ἐκ τούτου ἀποτρέφεσθαι· μισθοῦ γὰρ στρατεύονται ὑπὲρ ἄλλων πόλεων. κωμῳδεῖ δὲ Ἀθηναίους ὡς μὴ στρατεύοντας.

1357 Suid., Phot., Hesych., πελαργικοί νόμοι. — Ἀριστοτέλης: H. A. ix 13 (615 B): περὶ μὲν οὖν τῶν πελαργῶν ὅτι ἀντετρέφονται θρυλεῖται παρὰ πολλοῖς· φασὶ δὲ τινες καὶ τοὺς μέροπας ταῦτο τοῦτο ποιεῖν.

1361 ὡς: ὥσπερ Bergler. Cf. the lemma. Note the reading in G: ὡς μὴ ἔχων τὸν πατέρα θάρρει κτέ.! — οὕτως: οὕτως Bergler.

1363 Suid. ἦ.

1364 ἀλεκτρῶν: ἀλεκτρῶνα Schneider.

1367 πρέπει: MSS., anticipating Portus's correction of the vulgate.

στρατεύονται: i. e. οἱ μισθοφόροι, implied in the context. The next clause, κωμῳδεῖ δὲ κτέ., shows that this scholiast (rightly or wrongly) thinks of this young man — who is certainly excellent material for a freebooter — not as an Athenian, but as a mercenary in Athenian employ. The scholiast's interpretation may have been affected by his knowledge of the vicious practice that prevailed in the fourth century, but nevertheless this practice began early. At the date of this play, μισθοφόροι were serving under the Athenians in Sicily (Thuc. vii 57), and μισθοφόροι were recruited by foreign states even in Athenian territory as early as 433 B.C. (Thuc. i 35). Rutherford's interpretation of the scholium, “they (the Athenians) are paid for military service at a higher rate than any other state,” seems to be erroneous. The two scholia on 1367 assume, as we should expect, different points of view in interpreting μισθοφορῶν of the text.

1357 ext. S a. v. 1355] τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν περι τοῦ τοὺς πελαργοὺς ἀντιτρέφειν τὸν πατέρα ἄριστοτέλης ἱστορεῖ προσθεὶς αὐτοῖς καὶ τοὺς αέροπας λέγων οὕτως περι μὲν τῶν πελαργῶν ὅτι ἀντιτρέφονται θρυλλεται παρα πολλοῖς φασι δὲ καὶ τοὺς αέροπας τοῦτο ποιεῖν:—

1360 ext. S οὐδέ] ἀντι του οὐδενος κακοῦ ἀπολαύσειν οὐδὲν πεισεις:

1361 ext. S ὄρνυ] ὡς μὴ ἔχοντα πατέρα· θάρρει οὖν οὐ γὰρ θρέψει τὸν πατέρα ἢ ὅτι καὶ οὕτως ἐστὶν ὄρνις καλούμενος:—

1362 R 70' ὑποθήσομαι] συμβουλευέσω:—

1363 int. p. v.] γραφεται καὶ ἦν αἰρετώτερον δὲ τὸ ἦ αντι του ἔα:—

1363 ext. et inf. S ἔμαθον] σύμμαχος καθοπλίζει αὐτὸν τῇ μὲν πτέρυγι ὡς ἀσπίδι τῷ δὲ πλῆκτρῳ ὡς ξίφει· τῷ δὲ λόφῳ ὡς περικεφαλαία· δίδυμος δὲ ἀντι μὲν τῆς πτερυγος ἀσπίδα δίδωσιν αὐτῷ ἀντι δὲ τοῦ πλῆκτρου· ξίφος ἦλθεν γὰρ ὡς ἀλεκτρῶν πτερωθῆναι ἐπεὶ ἐκείνοι τοὺς πατερας τύπτουσιν:—

1365 πλῆκτρον θ' ἡτέρα] ξίφος ἢ δόρυ αὐτῷ δίδωσι

1367 int. S φρούρει] φρουρεῖ: συμβουλεύει αὐτῷ ποιεῖν ἃ πρέπει νέους καὶ μὴ μάτην ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι: ἄλλως:— παρακελεύεται αὐτῷ στρατεύεσθαι καὶ μισθὸν λαμβάνειν καὶ ἐκ τούτου ἀποτρέφεσθαι μισθοῦ γὰρ στρατεύονται ὑπερ ἄλλων πολεων κωμῶδει δὲ ἀθηναίους ὡς μὴ στρατεύοντας:—

1357 Om. GRM [[Γ*E*P*] περι] περι μὲν (add. οὖν EP) ΓEP—αὐτοῖς] Γ² om. Γ—αέροπας] Γ² αέρόποδας Γ—μὲν] μὲν οὖν ΓEP—θρυλλεται] θρυλλεται EP—παρα] παρὰ τοῖς E—αέροπας] αέρόποδας Γ αέροπας Γ⁸EP—τοῦτο] αὐτὸ Γ

1360 Om. GP—S οὐδέν R S ἐπειδήπερ M—1358) G [[ἀπολαύσειν] ἀπολαύσεις R παραπολαύσεις M—πεισεις] πείσῃ RM

1361 S ὄρνιν M [[ὥσπερ ὄρνιν ὄρφανὸν GRΓEP] ἔχοντα] ἔχων τὸν G—οὖν] om. M γοῦν Γ—οὕτως . . . καλούμενος] οὗτος ὄρνις ἐστὶν οὕτω καλούμενος Γ ὄρνις τίς ἐστὶ καλούμενος ὄρφανός M

1362 Om. VGTEMP—ὑποθήσομαι] Γ² [[συμβουλευέσω] συμβουλεύσομαι Γ²

1363 Om. GRTEM [[ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ P] γραφεται . . . ἔα] ἀντι του ἦν ἀπτικῶς P

1363 S οἶαπερ M [[ταυτην λαβὼν τὴν πτέρυγα G ἔμαθον R αὐτὸς (om. E) ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ ΓE—P*] σύμμαχος] om. M—μὲν] om. EP—δὲ λόφῳ] λόφῳ δὲ M—δίδυμος . . . ξίφος] om. M—μὲν] om. EP—αὐτῷ] αὐτοῦ G αὐτὸν R αὐτῷ Rv—ἐκείνοι] κἀκείνοι M

1365 Om. RΓEMP—τοῦτο τὸ πλῆκτρον] G τὸ πλῆκτρον] Γ⁸]

1367 S φρούρει M [[φρουρεῖ] φρούρει στρατεύου ΓEP—G*] πρέπει] δεῖ ποιεῖν M πρέπειν P—νέους] Γ νέους ἐργάζεσθαι Γ²EP—καὶ . . . τρέφεσθαι] om. R—ἄλλως . . . στρατεύοντας] om. M—ἄλλων] Γ² ἄλλον Γ—πολεων] Γ² πολεμοῦντες Γ—στρατεύοντας] στρατεύονται P

1369 εἰς τὰπὶ Θωράκης: ἐπεὶ συνεχῶς ἐγίνοντο αἱ στρατιαὶ ἐπὶ Θωράκης τοῖς Ἀθηναίοις, ἧ ὅτι ἱερὸν ἐστὶ χωρίον τοῦ Ἄρεως ἢ Θωράκη.

1372 ἀναπέτομαι δὴ: παρὰ τὰ Ἀνακρέοντος.

“ἀναπέτομαι (δὴ) πρὸς Ὀλυμπον πτερύγεσσι κούφαις
διὰ τὸν ἔρωτ’”, οὐ γὰρ ἐμοὶ (παῖς) ἔθέλει ἰσχυρῶν.”

διὸ καὶ τὸ χ ἔχουσι οἱ δύο στίχοι.

1374 ἄλλοτ’ ἐπ’ ἄλλαν: διὰ τούτων ἄπ’ ἄλλων εἰς ἄλλα μέλη τρέπεσθαι βούλεται δηλοῦν.

1375 τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου: διὰ τὸ συνεχῶς αὐτὸν λέγειν ‘πέτομαι’ καὶ ‘πτερύγεσσι.’

1376 ἀφόβω φρενί: εἰς τὸ ἀνόητον· ἐκ δὲ τῶν αὐτοῦ Κινησίου παραπλοκὴν ἔχει.

1377 σώματι ἑγενεάν ἑφέπων: τινὲς ‘ἐπέων.’ ἐπίτηδες ἀδιανοητεύεται, θέλων διαβάλλειν τὰ Κινησίου ποιήματα ὡς ἀδιανόητα. ἀσυνάρμοστον δὲ τὸ κῶλον τοῦτο προσέρριπται, ἕδει γὰρ εἰπεῖν ‘ἀφόβω σώματι πέτομαι γενεὰν ὀρνίθων ἐφέπων,’ ἀντὶ ‘μετιών.’

ἑγενεάν: τὴν τῶν ὀρνίθων δηλονότι. ἐπίτηδες δὲ ὡς ἀσαφῆ αὐτὸν διασύρει.

1378 φιλύρινον Κινησίαν: Καλλίστρατος ‘χλωρὸν,’ ἢ γὰρ φιλύρα χλωρὸν, χλωρὸς δὲ καὶ οὗτος. Εὐφρόνιος ‘κούφον,’ ὡς ἂν διθυραμβοποιὸν εὐτελεῖ καὶ κούφα ποιῶντα, τοιοῦτον γὰρ τὸ ξύλον κούφον καὶ ἐλαφρόν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ὡς χωλὸν διὰ τοῦ “πόδα σὺ κυλλόν.”

1372 παρὰ τὰ Ἀνακρέοντος: Bergk III 263. — δὴ: Hephaest. 9 (p. 30 Consrbruch). The corrections in the next verse are due to Porson. — οἱ δύο στίχοι: i.e. πέτομαι . . . μελέων (written as two verses in V) of the text of the play.

1376 ἀνόητον: ἀδιανόητον Dindorf. Cf. Schol. 1377. But either form was admissible. Cf. Schol. 1004 with Schol. 1000 and 1001.

1377 γενεάν: the note clearly implies that the scholiast had σώματι γενεὰν ἐφέπων before him. This reading is found in the text of Vp2, H, and C.

1378 Suid. φιλύρινος Κινησίας.

περιπέτομαι Γ πέτομαι EP — ἀντι μετιών] ἀντὶ τοῦ μετιών Γ ἀντὶ τοῦ μετρών Γ²EP R has ἐφέπων] ἀντι του μετιών

1377 Om. VGFMP — S ἐφέπων E — 1377) Γ⁸] δηλονοσι] add. ἐπίτηδες δὲ ὡς ἀσαφῆ αὐτὸν διασύρει Γ⁸E

1378 S φιλύρινον M [φιλύρινον (add. κινησίαν RΓ) GRΓ φελλύρινον (φιλλύρινον P) πολιτείαν EP] χλωρον] χλωρὰν Γ — φιλυρα] φέλυρα G φελλύρα E φιλύρα P — χλωρος] χλωρὸν M — κούφα] κούφον G — ποιούσα] om. G ποιῶντα RΓEMP — τὸ ξύλον] ἢ φιλύρα M — διαβάλλει . . . χωλὸν] om. M — καὶ] Γ² καὶ ὡς R om. Γ — δια . . . κυλλόν] om. R — του ποδα συ] τοῦτο. δασύ M — του] τὸ G — κυλλόν] κυλὸν G

1369 inf. S τὰπε] ἐπὶ συνεχῶς ἐγίνοντο αἱ στρατιαὶ ἐπι θράκης τοῖς ἀθηναίοις· ἢ ὅτι ἱερον ἐστὶ χωριον· τοῦ ἄρεως, ἢ θράκη:—

1372 intm. int. p. v.] παρα τὰ ἀνακρέοντα ἀναπέτομαι προς ὄλυμπον πτερύγεσι κούφαις δια τον ἔρωτα οὐ γὰρ ἐμοὶ θελεῖ συνηκᾶν διὸ καὶ τὸ ὀέχουσι οἱ β̄ στιχοι

1374 inf. S ἄλλοτ'] δια το ἀπ αλλων εἰς αλλα μέλη τρέπεσθαι βούλεται δηλοῦν:—

1375 R 70' intm. ext. S δέται] δια τὸ συνεχῶς αυτον λέγειν πέτομαι

1376 intm. ext. a. v.] εἰς το ἀνοητον ἐκ δὲ τῶν αυτου κινήσιου παραπλοκῆν ἔχει:—

1377 int. S σώματι] τινὲς ἐπεων ἐπίτηδες· ἀδιανοητεύεται θέλων διαβάλλειν τὰ κινήσιου ποιήματα ὡς ἀδιανόητα ἀσυνάρμοστον τὸ κῶλον τοῦτο προς ἔρριπται· ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἀφόβω σώματι παραπέτομαι γενεὰν ὀρνίθων ἐφέπων· ἀντι μετιῶν:—

1377 R 70' intm. ext.] την των ὀρνίθων δηλοῦσι

1378 int. et inf. S φελύρινον] καλλίστρατος χλωρον ἢ γαρ φιλυρα χλωρον χλωρος δὲ καὶ οὗτος εὐφρόνιος κούφον ὡς ἀν διθυραμβοποιὸν εὐτελεῖ καὶ κούφα ποιούσα τοιούτον γὰρ τὸ ξύλον κούφον καὶ ἐλαφρὸν διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ χωλὸν· δια του ποδα συ κυλλόν:—

1369 S a. v. R S τὰπι M [[εἰς τὰ πὶ (τὰπι P) θράκης GΓEP] συνεχῶς] συνεχεῖς ΓEMP—αι] om. ΓEMP—στρατιαὶ] στρατεῖαι M—ἐπι θράκης τοῖς ἀθηναίοις] τοῖς ἀθηναίοις ἐπὶ θράκης E τοῖς ἀθηναίοις εἰς τὰ ἐπὶ θράκης M—ἐστὶ] om. GR—χωριον . . . θράκη] χωρίον τοῦ ἄρεος (ἄρεως RΓ) ἢ (ἐν Γ) θράκη (θράκης R) GRΓ τοῦ ἄρεως χωρίον ἢ θράκη EP ἢ θράκη τοῦ ἄρεος M

1372 Om. RM [[ἀναπέτομαι (add. δὴ EP) ΓEP] παρα] περι G ταῦτα δὲ παρὰ P—τὰ] om. Γ—ἀνακρέοντα] ἀνακρέοντος ΓEP—πτερύγεσι] πτερύγεσι ΓEP—δια . . . στιχοι] om. G—θελεῖ] Γ² θέλουσι Γ—συνηκᾶν] συνηκᾶν ΓEP—ὄ] χ' ΓEP—οι] om. P

1374 Om. GΓ—S ἄλλοτ' M—1374) Γ⁸ μελέων] E [[ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν P] δια] om. RΓ⁸EMP—μέλη τρέπεσθαι] τρέπεσθαι μέλη Γ⁸

1375 Om. VGΓ—S τουτι M—1375) Γ⁸E [[τουτι τὸ πρᾶγμα φορτίον P] πέτομαι] add. καὶ πτερύγεσιν (πτερύγεσιν EP) Γ⁸EP πτερύγεσιν· ἔπαιξεν M

1376 Om. RΓP—S ἀφόβω M—φρενὶ] Γ⁸] δὲ] om. M—αυτου] αὐτοῦ τοῦ M—παραπλοκῆν] περιπλοκῆν G τὴν πλοκῆν M

1377 S σώματι M [[σώματι τε νεάν (add. ἐφέπων RΓEP) GRΓEP] τινὲς] τινὲς γράφουσιν M—ἐπίτηδες] ἐπίτηδες δὲ M—διαβάλλειν] διαβαλεῖν ΓEMP—ποιήματα] om. M—ὡς ἀδιανόητα] om. P—ἀσυνάρμοστον] ἀσυνάρμοστον δὲ ΓEMP—τὸ κῶλον τοῦτο] τοῦτο τὸ κῶλον EP—τοῦτο . . . μετιῶν] om. M—προς ἔρριπται] Γ² προσσέρριψεν G προσεπίρριπται Γ προσέρραπται P—ἀφόβω] ἀφόβως G—παραπέτομαι . . . μετιῶν] om. R—παραπέτομαι]

1379 τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλόν: ὅτι πολλάκις τὸ μὲν 'κυλλόν' ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔτασσον, ὡς ὁ ποιητής·

“ὄρσεο, κυλλοπόδιον.”

τὸ δὲ 'χωλόν' ἐπὶ τῆς χειρός, ὡς Εὐπολις·

“ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἐτέραν ἡ χεῖρ” οὐ λέγεις.”

καὶ Εὐφρόνιος μὲν χωλὸν εἶναι τὸν Κινησίαν φησίν· ἢ τάχα, ἐπεὶ πολλάκις ἐστὶ παρ' αὐτοῖς 'ποδὶ κούφῳ' ἢ 'ποδὶ λευκῳ' ἢ 'πόδα τιθείς' ἢ τι τοιοῦτον, τὸ 'κυλλόν' προσέθηκεν.

ἄλλως: Διδυμος μὲν· 'κύκλον,' ἐπεὶ κυκλίων ἀσμάτων ποιητής ἐστι, 'κυλλόν' δὲ ἐπεὶ χωλός ἐστιν. εἶρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἐν Βατραχίοις. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Διδασκαλίαις δύο φησὶ γεγονέναι. Σύμμαχος οὕτως· Εὐφρόνιος· ἐπειδὴ κυλλός ἦν ὁ Κινησίας. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν εὐρεῖν, ἀλλ' ἐπειδὴ πολὺ παρ' αὐτοῖς ἐστὶ τὸ 'ποδὶ λευκῳ' καὶ 'ποδὶ κούφῳ' καὶ 'πόδα τιθείς' ἢ τι τοιοῦτον, τὸ 'κυλλόν' προσέθηκεν.

1381 λιγύμοχος: 'λιγύμοχος' ἔφη διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρήνον τὸν ἡδυτάτως ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γινόμενον.

λιγύμφογος: γράφεται καὶ 'λιγύμυθος' ἢ 'λιγύμοχος.'

1383 ὑπὸ σοῦ περωθείς: 'βούλομαι' φησι 'περωθῆναι ὑπὸ σοῦ, ἵνα διὰ τοῦ ἀέρος πετόμενος ἐξέρω εἰς τὰ προοίμια λέξεις νιφοβόλους καὶ ἀεροδομήτους.' παίζει δὲ πρὸς τὰ ποιήματα τῶν διθυραμβοποιῶν, ἔθος γὰρ αὐτοῖς τοιαῦτα ἐπίθετα λέγειν.

1385 ἀναβολάς: προοίμια. παίζει δὲ πρὸς τὰ ἐπίθετα τῶν διθυραμβοποιῶν καὶ πρὸς τὸ κούφον αὐτῶν.

1379 Suid. κυλλός (2). — ὡς ὁ ποιητής: II. φ 331. — ὡς Εὐπολις: M. II 567; K. I 348. Cf. Schol. Eq. 1085 and Suid. κυλλός (1): Εὐπολις· ὅτι χωλός εἶ σὺ τὴν χεῖρα σφόδρα. Suid. χωλός· Εὐπολις· ὅτι χωλός τὴν χεῖρα σὺ σφόδρα (cf. K. I 325, frag. 247). Pollux iv 188: ὅτι χωλός ἐστὶ τὴν ἐτέραν χεῖρ' εὐ σφόδρα. Emendations of the verse have been proposed: χεῖρ' εὐ λέγεις Toup. χεῖρ' οὐχ ὄρῃς; F. W. Schmidt. ὁ δὲ for ὅτι Blaydes. The fact, often remarked, that R omits οὐ λέγεις, is not significant, since it omits also what follows. — ἢ τάχα: in antithesis to Εὐφρόνιος μὲν. Qu. τάχα δὲ? — αὐτοῖς: i.e. τοῖς διθυραμβοποιοῖς. — πόδα τιθείς: the phrase occurs also in tragedy. Cf. Ar. Thesm. 1100 and Eur. frag. 124; also Eur. Iph. Taur. 32, Hel. 1528, Rhes. 571. Cary proposes 'ποδὶ λευκῳ' ἢ τι τοιοῦτον, 'πόδα' τιθείς τὸ 'κυλλόν' προσέθηκεν.

ἐν Βατραχίοις: Schol. Ran. 1437. — πόδα τιθείς: see above.

1381 Suid. λιγύμοχος. — λιγύμοχος: the text of the MSS. has λιγύμφογος or λιγύμυθος, with λιγύμοχος given as variant in ΓΕΒ. "The latter part of this note suggests γλυκύμοχος." Rutherford.

1385 Suid. ἀναβολάς.

1385 Om. ΓΕΜΡ (but see above) — ἀναβολάς R] παίζει . . . αὐτῶν] om. R

Fol. 117'. Vv. 1379-1409.

1379 sup. et ext. S πόδα] ὅτι πολλάκις τὸ μὲν κυλλὸν ἐπι τοῦ ποδὸς ἔτασον ὡς ο ποιητής· ὄρσε κυλλοπόδιον· τὸ δὲ χωλὸν ὡς ἐπι τῆς χειρὸς ὡς εὐπολις ὅτι χωλὸς ἐστὶ τὴν ἑτέραν χεῖρα οὐ λέγεις, καὶ εὐφρόνιος μὲν χωλὸν εἶναι τὸν κινήσιαν φησι· ἢ πάχυν ἐπεί πολλάκις ἐστὶ παρ αὐτοῖς ποδὶ κούφω· ἢ ποδῶ λευκῶ· ἢ πόδα τιθεῖς ἢ τί τοιοῦτον τὸν κυλλὸν προσέθηκεν:— ἄλλως:— δίδυμος μὲν κύκλον· ἐπεὶ κυκλίων ἀσμάτων ποιητής ἐστὶ κυλλὸν δὲ ἐπεὶ χωλὸς ἐστὶ· εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἐν βατράχοις ὁ δὲ ἀριστοτέλης ἐν ταῖς διδασκαλαῖς δύο φησι γεγονέναι σύμμαχος οὕτως εὐφρόνιος ἐπειδὴ κυλλὸς ἦν ὁ κινήσιαν· τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι εὐρεῖν ἀλλ' ἐπειδὴ παρ αὐτοῖς ἐστι τὸ ποδὶ λευκῶ· καὶ ποδὶ κούφω καὶ πόδω τιθεῖς ἢ τί τοιοῦτον· τὸ κυλλὸν προσέθηκεν:—

1381 int. S a. v.] λιγύφθογγος ἔφη δια τὸν μόχθον καὶ τὸν θρήνον τὸν ἡδυνάτως· ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γινόμενον:—

1381 intm. int. a. v.] γραφεται καὶ λιγύμυθος

1383 int. S ὑπὸ] βούλομαι φησι περωθῆναι ὑπο σοῦ ἵνα δια του ἀέρος πετόμενος ἐξεύρω εἰς τὰ προοίμια λέξεις νιφοβόλους καὶ ἀεροδονήτους παῖζει δὲ πρὸς τὰ ποιήματα τῶν διθυραμβοποιῶν ἔθος γὰρ αὐτοῖς τοιαῦτα ἐπίθετα λέγειν:—

1385 int.] ἀναβολάς:— προοῖμα παῖζει δὲ πρὸς τὰ ἐπίθετα· τῶν διθυραμβοποιῶν καὶ πρὸς τὸ κούφον αὐτῶν:—

1379 S ἀνὰ κύκλον M [τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν GREP πόδα σὺ κυλλὸν Γ] ὅτι . . . ἄλλως] om. M — ὡς ο ποιητής] om. EP — ὄρσε] ὄρσεο RΓEPΣ — κυλλοπόδιον] κύλλιος ποδὶ Γ κυλλοπόδιον Γ²EP — ὡς] om. RΓEPΣ — χεῖρα] χεῖρ' Σ — οὐ λέγεις . . . δίδυμος μὲν] om. R — πάχυν] τάχα ΓEP — παρ] om. Γ — ποδῶ] ποδὶ GΓEPΣ — τὸν] τὸ ΓEP — μὲν] om. M — κύκλον] τὸ δὲ ἀνακύκλον R κύκλον φησὶν M — ἐπεὶ] ἐπειδὴ RM — κυκλίων ἀσμάτων] Γ² κυκλιασμάτων Γ — ποιητής ἐστὶ] ποιηταὶ εἰσὶ Γ ἦν ποιητής M — κυλλὸν . . . προσέθηκεν] om. R — ἐστὶ] ἦν ΓEMP — εἴρηται . . . προσέθηκεν] om. M — δύο . . . σύμμαχος] σύμμαχος δύο φησὶ γεγονέναι G — φησι] φασὶ Γ — παρ] πολὺ παρ' ΓEPΣ — τὸ ποδὶ λευκῶ] τῶ πόδε λευκῶ G — πόδω] πόδα GΓEP

1381 S λιγύφθογγος R S λιγύμυθος M [λιγύφθογγος Γ λιγύφθογγος ἀηδῶν EP] λιγύφθογγος] Γ² λιγύφθογγον R λιγύμοχος Γ λιγύμυθος ἢ λιγύμυθος ἀηδῶν· διὰ τὸ γλυκὺ τῶν θρήνων· καὶ λιγύμοχος· οἰονεῖ· ἢ ἐπὶ κακῶ μοχθοῦσα M — ἔφη] om. M — μόχθον καὶ τὸν θρήνον] θρήνον καὶ τὸν μόχθον Γ θρήνον M — γινόμενον] γενόμενον EP

1381 Om. GRGM (but see above) — λιγύφθογγος] Γ²E [P*] καὶ λιγύμυθος] λιγύμυθος ἢ λιγύμοχος Γ³EP

1383 S ὑπὸ M [ὑπὸ σοῦ περωθεῖς (βούλομαι add. GR) GREP περωθεῖς Γ] πετόμενος] πετάμενος P — ἀεροδονήτους] ἀεροδιήτους EP — λέγειν] add. ἀμα δὲ (add. καὶ EP) πρὸς τὸ κούφον αὐτῶν ΓEMP

1387 κρέματα μὲν οὖν ἐντεῦθεν: οἶον ἔλλη ἐστὶ τῶν ποιημάτων ἡμῶν ἢ τῶν νεφελῶν σύστασις.'

1389 ἀέρια καὶ σκότιά γε: ἔτι αὐτῶν ἢ μέμηγται.

σκότιά γε καὶ κυανανγέα: ταῦτα γὰρ συμβαίνει τῷ ἀέρι, ὅθεν φησὶ τὰς λέξεις αὐτοὺς θηρᾶσθαι.

1390 πτεροδόνητα: ἀντὶ τοῦ ταχέα.'

1392 ἅπαντα γὰρ δίδειμι σοι: ἅπαντα γὰρ σοι τὰ περὶ τοῦ ἀέρος διεξέρχομαι.' πλείστη γὰρ αὐτῶν ἢ λέξις τοιαύτη, ὃ δὲ νοῦς ἐλάχιστος, ὡς ἢ παροιμία.

“καὶ διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττονα.”

1395 ὄπ: παρακελεύεται αὐτῷ παύσασθαι τοῦ ἄδειν, ὡς οἱ ἐρέσσοντες. κέλευσμα γὰρ ἐστὶ τὸ ὄπ' τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν.

τὸν ἄλα δρόμον: τὸν εἰς ἄλα δρόμον,' λέγει γὰρ ἢ εἰς.' ἔνιοι δὲ τῇ συνθέσει ἀδιανόγητα ποιοῦσι ταῦτα, οὐδὲ ἓν ταῖς λέξεσι συνθετά'. χλευάζει δὲ τοὺς διθυραμβοποιούς.

1396 βαίην: γράφεται βαίων.'

1397 νῆ τὸν Δί' ἢ γῶ: τοῦτο ἅμα λέγων ὁ Πειθέταιρος παίει αὐτόν.

1400 ἀλίμενον αἰθέρος: τὴν τέλος οὐκ ἔχουσαν οὐδὲ ὄρμον,' ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεῶν. τρόπον γὰρ πελάγους δοκοῦσι διανήχασθαι τὸν ἀέρα οἱ ὄρνιθες.

1401 χαριεντά γ' ὦ πρεσβύτα: ἔτι Κινησίας φησὶ τοῦτο πρὸς τὸν γέροντα τὸν Πειθέταιρον τὸν τύψαντα αὐτόν.

1389 αὐτῶν: i.e. the epithets show that Cinesias is still thinking of the clouds as the source of dithyrambic inspiration.

τῷ ἀέρι: Capps suggests ταῖς νεφέλαις. This is doubtless what the scholiast should have written, but he may have in mind 1192 f., where see his note.

1392 Suid. διθυράμβων νοῦν.

1395 Suid. ἐποποιί. — ἔνιοι: Capps, whose emendation restores meaning to a hard passage. Cf. the reading in V. — οὐδὲ συνθετά: i.e. the scholiast failed to find ἀλάδρομον in his 'lexicons.' Cf. Schol. Av. 122, Pax 959.

1400 Suid. ἀλίμενον.

R — ποιούσιν] om. ΓEMP — ταυτα δέ] ταῦτα ΓE

1396 Om. GRFEMP

1397 Om. GFM — S a. v. R — 1397) Γ⁸ [καταπαύσω P] ἅμα] om. R — παίει] παίζει Γ⁸E — αὐτόν] αὐτά Γ⁸

1400 S ἀλίμενον M [ἀλίμενον G ἀλίμενον αἰθέρος REP ἔλιμενον αἰθέρες Γ] τέλος . . . οὐδὲ] λιμένα μὴ ἔχουσαν. μὴ δὲ M — νεῶν] om. M — διανήχασθαι] Γ² περᾶν Γ — ὄρνιθες] ὄρνις P

1401 S χαριέντ' M [χαριεντά γ' ὦ πρεσβυτα] χαριεντά γ' (γε E) ΓE] κινησίας] κινησίας Γ — τὸν γέροντα] Γ² τὸν Γ om. E — τον πεισθεταιρον . . . αὐτόν] τὸν τύψαντα τὸν πεισθέταιρον. ἐπεὶ ἔπληξεν αὐτὸν ὁ πεισθέταιρος M — ἄλλως] om. ΓEMP — ἐπειδῆ] ἐπειδὴ δὲ M — κινεῖ αὐτόν] αὐτὸν κινεῖ Γ —

1387 ext. p. v.] ὕλη ἐστὶν τῶν ποιημάτων ἡμῶν ἢ τῶν νεφελῶν σύστασις :—

1389 intm. int. a. v.] ἐτι αὐτὸν μεμνηται :

1389 ext. p. v.] ταυτα γαρ συμβαίνει τῷ ἀέρι ὅθεν φησι τὰς λέξεις αὐτοὺς θηρᾶσθαι :—

1390 R 70' πτεροδόνητα) ἀντι ταχέα

1392 ext. p. v.] ἅπαντα γὰρ σοι τα περι αἰέρος διέξέρχομαι πλείστη γὰρ αὐτῶν ἢ λέξις· τοιαύτη ὁ δε νοὺς ἐλάχιστος· ὡς ἢ παροιμία καὶ διθυράμβων νῦν ἔχεις ἐλάττονα :—

1395 ext. p. ὡπ] παρακελευεται αὐτὸν παύσασθαι τοῦ ἄδειν ὡς οἱ ἐρέσσοντες κελουσμα γὰρ ἐστὶν τὸ ὦ ὅπ τῶν ἐρεσσόντων καταπαύων τῶν κωπηλασίων

1395 intm. int. S τον] τὸν εἰς ἄλα δρόμον λειπει γὰρ ἢ εἰς ἐνιαυτη συνθεσει ἀδιανόγητα ποιοῦσιν ταῦτα δὲ οὐδὲ ταις λέξεσιν συνετα χλευάζει δὲ τοὺς διθυραμβοποιούς :

1396 intm. ext. p. v.] γραφεται βαίνων

1397 int. a. v. 1398] τοῦτο ἄμα λέγων ὁ πεισθηταιρος παίει αὐτὸν :—

1400 int. a. v.] τὴν τέλος οὐκ ἔχουσαν οὐδὲ ὄρμον ἀπο μεταφορᾶς τῶν νεῶν τρόπον γὰρ πελάγους δοκοῦσι διανήχασθαι τὸν ἀέρα οἱ ὄρνιθες :—

1401 ext.] χαρλεντα γ' ὦ πρεσβυτα :— ἐτι κινήσιας φησὶ τοῦτο πρὸς τὸν γέροντα τον πεισθηταιρον τὸν τύψαντα αὐτὸν : ἄλλως :— ἐπειδη κινεῖ αὐτὸν

1387 S κρέματα RM [[ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν G κρέματα μὲν οὖν ἐνταῦθα (ἐνταῦθεν Γ²) Γ κρέματα μὲν (add. οὖν P) EP]] ὕλη] οἶον ὕλη RΓEMP—ἐστὶν] κατὰ P—τῶν] Γ² om. Γ ἢ τῶν νεφελῶν· ἢ τῶν M—ἡμῶν] Γ² ἡμῶν Γ—ἢ τῶν νεφελῶν] om. M

1389 Om. GRΓEMP

1389 Om. M—S κνανανγέα R [[ἀέρια καὶ σκότια G καὶ πτεροδόνητα ΓEP]] ταυτα] ἀντὶ τοῦ ταχέα· ταῦτα ΓEP—γαρ] om. G δὲ ΓEP—αὐτοὺς] αὐτοῦ ΓEP

1390 Om. VGΓMP, but for ΓP see above.—πτεροδόνητα) Γ⁸E]] ἀντι] ἀντὶ τοῦ Γ⁸E

1392 S ἅπαντα M [[ἅπαντα γὰρ δίδεμί σοι (σου ΓP) GΓEP ἅπαντα γὰρ δι R]] ἅπαντα . . . αἰέρος] om. G—ἅπαντα] πάντα ΓEP—περι] περὶ τοῦ ΓEMP—διέξέρχομαι] διέρχομαι M—διθυράμβων] διθυραμβικῶν Γ διθυραμβιωῶν Γ² διθυραμβοποιῶν EP—νῦν] νοῦν ΓEMP

1395 S ὡπ R S ὦ ὅπ M [[ὡπ GΓEP]] αὐτὸν] αὐτῷ RΓEMP—τὸ . . . ἐρεσσόντων] τῶν ἐρεσσόντων τὸ ὡπ Γ²P—τὸ ὦ ὅπ] om. GE τὸ ὡπ G τὸ ὦ ὅπ' R—καταπαύων] καταπαύσον G καταπαύον RΓEMPΣ—τῶν κωπηλασίων] om. M τὴν κωπηλασίαν RΓEPΣ

1395 S ante τὸν R S τὸν M [[τὸν ἄλα δρόμον ΓΓ τὸν ἀλαδρόμον P]] τὸν] om. R—ἄλα δρόμον] τὸν ἀλάδρομον R—λειπει] Γ² λείπεται G λεγ.. Γ—ἐνιαυτη] ἐν τοιαύτῃ G ἔνια τῇ R ἔνια δὲ τῇ ΓEMP—ἀδιανόγητα] ἀδιανόγητα

ἄλλως: ἐπειδὴ κινεῖ αὐτὸν ὡς ἰσχνὸν ὄντα τῷ σώματι, λέγει ὅτι 'χαριέντως ἐσοφίσω, ἵνα τῷ κινεῖσθαι ἰδῶξω ἕξειν πτερά.'

1402 πτεροδότητος: ἀντὶ τοῦ 'πτεροῖς πληχθεῖς,' παίζει δὲ πρὸς τὰ προειρημένα.

1403 τὸν κυκλιοδιδάσκαλον: Ἐντίπατρος καὶ Εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φασι τοὺς κυκλίους χοροὺς στήσαι πρῶτον Ἰάσον Ἰάσον τὸν Ἑρμιονέα, οἱ δὲ ἀρχαιότεροι, Ἑλλάνικος καὶ Δικαίαρχος, Ἰάριον τὸν Μηθυμαῖον, Δικαίαρχος μὲν ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων, Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς Ἰαρνεονίκαις.

κυκλιοδιδάσκαλον: ἀντὶ τοῦ 'διθυραμβοποιόν'· εἶρηται γὰρ ὅτι κύκλια ἰδιδάσκουσιν.

1404 ὃς ταῖσι φυλαῖς: ἐκάστη γὰρ φυλὴ Διονύσῳ τρέφει διθυραμβοποιόν.

1406 Λεωτροφίδης: ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν, ἢ ὅτι καὶ οὗτος διθυραμβοποιὸς κοῦφος. φησὶν οὖν· βούλει τῷ Λεωτροφίδῃ τὴν Κεκροπίδα φυλὴν διδάσκειν; ἀπὸ γὰρ ταύτης ἦν ὁ Λεωτροφίδης. τινὲς δὲ ὅτι κοῦφος καὶ χλωρὸς ἦν ὡς εἰκέναι ὄρνιθι. Θεόπομπος δὲ ἐν ταῖς Καπῆλισι·

“Λεωτροφίδης ὁ Ἰροχίλος ὡς Ἰεόντιος
εὐχρως ἰτ' ἐφάνη τις καὶ χαρίεις ὡσπερ νεκρός.”

ἄλλως: ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν, καὶ ὁ Κινησίας δέ. Ἑρμιππος Ἰέρκωψιν.

1402 Suid. πτεροδότητος. — πληχθεῖς: παταχθεῖς Valckenaer.

1403 Suid. κυκλιοδιδάσκαλος. Phot. κύκλιον χορόν. Hesych. κυκλιοδιδάσκαλον. — Ἰάσον: λασόν Gelenius. Cf. Suid., who has πρῶτος Ἰάσος κτέ. — Ἰάριον: Musurus. — Δικαίαρχος μὲν: Joensen. Müller II 249. — Ἑλλάνικος: Müller I 57. — Ἰαρνεονίκαις: Müller. Cf. Athen. 635 F.

εἶρηται: Schol. Nub. 333. Cf. Schol. Av. 918, 919, 1379. — κύκλια: Rutherford.

1404 τρέφει: ἔτρεφε U.

1406 Suid. Λεωτροφίδης. — Θεόπομπος ἐν ταῖς Καπῆλισι: M. II 800; K. I 739. — Ἰροχλος: the scholiast quotes Theopompus to prove that Leotrophides χλωρὸς ἦν ὡς εἰκέναι ὄρνιθι. The impossible word τρίμετρος, therefore, seems to have displaced the name of some bird, perhaps the Ἰροχλος. The epithet χλωρὸς admirably fits this bird, which is variously called the golden, yellow, or green plover (*charadrina pluvialis*). Aristophanes has the word four times: Av. 79, 80, Ach. 876, Pac. 1004. — Ἰεόντιος: Bergk. Λεοντίος (ΓΕΡ) is impossible and Λεόντιος without parallel. — Various emendations have been proposed: ὡς Λεόντιος, | εὐχρως τεθνάναι τε (?) κτέ. Bergk, citing Plat. Rep. iv 439 B for Leontius. πεφάνθαι for τε φάναι Meineke. ὁ τρίπεδος, ὡς Λεοντίῳ | εὐχρως πεφάνθαι κτέ. G. Hermann. ὁ κρουσίμετρος Λεοντίῳ | εὐχρως πέφανται κτέ. van Herwerden. ὡς Λεόντιος | εὐχρως ἐφάνη μοι Fritzsche. Λεωτροφίδης δέ, τρίμετρος ὡς Λεόντιος, | εὐχρως τις ἐφάνη καὶ χαρίεις ὡσπερ νεκρός Bothe. ὁ τρίμετρος Λεοντίῳ | εὐχρως τε

ὡς ἰσχνὸν ὄντα τῷ σώματι λέγει ὅτι χαριέντως· ἐσοφίσω ἵνα τῷ κινεῖσθαι δόξης ἔχειν πτερὰ:—

1402 R 70'' int. S πτεροδόντος] αντι του πτεροῖς· πληχθεῖς· παίζει δε· προς τα προειρημένα:—

1403 ext. S τὸν] ἀντιπατρος καὶ εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν φασι τοὺς κυκλίους χοροὺς στήσαι πρῶτον λάγον τὸν ἔρμιονα οἱ δὲ ἀρχαιότεροι ἑλλανικος· καὶ δικαίαρχος ἀρείονα τὸν μυθωμαῖον δῆμαρχος μὲν ἐν τῷ περι διουσιακῶν ἀγωνῶν ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς καρναϊκοῖς:

1403 τὸν κυκλιοδιδάσκαλον) ἀντι του διθυραμβοποιὸν εἴρηται γὰρ ὅτι ἐγκύκλια διδάσκουσιν:—

1404 int. S ὅς] ἐκάστη γὰρ φυλὴ διονύσω τρέφει διθύρα...:—

1406 ext. et inf.] λεωτροφίδι: ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν ἦ ὅτι καὶ οὗτος διθυραμβοποιὸς κοῦφος φησὶ οὖν βούλει τῷ λεωτροφίδῃ τὴν κεκροπίδα φυλὴν διδάσκειν ἀπο γὰρ ταύτης ἦν ὁ λεωτροφίδης τινὲς ὅτι κοῦφος καὶ χλωρὸς ἦν ὡς εὐκείναι ὄρνιθι θεόπομπος δὲ ἐν ταῖς καπηλησι λεωτροφίδης ὁ τρίμετρος ὡς λεόντινος εὐχρως τε φάται καὶ χαρίεις ὡσπερ νεκρός:— ἄλλως ἐπειδὴ καὶ οὗτος τῶν σφόδρα λεπτῶν καὶ ὁ κινησῖας δὲ ἔρμιπος κέκροψι·

ὡς] Γ² om. Γ—ὄντα] om. EP—λέγει] λέγει δὲ EP—δόξης] δοκῆς P—ἔχειν] ἔχων G

1402 Om. VGM—πτεροδόντος] Γ⁸E [[πτεροδόντος γενόμενος P]] αντι του] om. Γ³EPΣ—προειρημένα] εἰρημένα Γ³EP

1403 Om. RM [[κυκλιοδιδάσκαλον G—Γ*E*P*]] ἀντιπατρος] ἀντὶ πατρὸς G—καὶ] δὲ καὶ ΓEP—πρῶτον] Γ² πρὸς τὸν Γ—λάγον] λέγον G λαγὸν EP—ἑλλανικος] ἑλλάνικον G—δικαίαρχος] δικαίαρχον G—ἀρείονα] ἀρίονα ΓE ἀρίονα P—μυθωμαῖον] μυθωμαῖον ΓEP—δῆμαρχος] δῆμαρχον G—μὲν] δὲ Γ—περι] παρὰ Γ—καρναϊκοῖς] κρναϊκοῖς ΓEP

1403 S κυκλιοδιδάσκαλον M—κυκλιοδιδάσκαλον] G [[τὸν (om. Γ) κυκλιοδιδάσκαλον RΓEP]] του] τοῦ τὸν M—διθυραμβοποιὸν] διθυραμβοποιὸν G—εἴρηται] εἴρηκε M—γὰρ] δὲ P—ἐγκύκλια] ἐγκύκλιον G

1404 Om. M [[ὅς (ὡς P) ταῖσι φυλαῖς RP ταῖσι φυλαῖς ΓE]] διονύσω] Γ διονύσου Γ²P.—διθύρα...] διθύραβον G διθυραμβοποιὸν RΓEP

1406 S λεωτροφίδῃ M [[λεωτροφίδι] λεωτροφίδῃ RP λεωτροφίδῃ χορὸν ΓE]] ἐπειδὴ] ἐπεὶ ΓE—καὶ] δὲ M—ὅτι] om. ΓEMP—λεωτροφίδῃ] λεωτροφίδῃ RΓEMP—κεκροπίδα] κεκροπίδου M—ἦν ὁ] ἦν EP—τινὲς... διδάξω] om. M—τινὲς] τινὲς δὲ RP—καπηλησι] καπηλίσσι GRV EP καπηλίσσι R καπήλισι Γ—τρίμετρος] τρίμετρος Γ—ὡς... νεκρός] om. R—λεόντινος] λεοντίνος ΓEP—εὐχρως τε φάται] φάται εὐχρως τε G—φάται] φάται ΓE—δέ] om. E—ἔρμιπος]

φαίνεται χαρίεις ὡσπερ νεκρός Kock. ὀρίβατος ὡς λεοντιδεὺς Blaydes, who also suggests ὡχρός, ὁ τρίλιτρος, and ἐν Λεοντίω.

Ἐρμιππος Κέρκωψιν: M. II 393; K. I 233.—Κέρκωψιν: Dindorf. Κέρκωψιν Portus. For the verses, cf. Athen. xii 551 A: οἱ γὰρ πενόμενοι | ἀνάπηρά σοι κτέ.—

“ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη ῥ βούδια,⁷
Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.”

‘θέλεις οὖν καὶ τῷ Λεωτροφίδῃ χορὸν ὀρνέων διδάξει;’

1410 ὀρνίθες τινες οἶδε: συκοφάντης τις πενόμενος καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πενίαν ἄδων, ἐπειδὴ μηδὲν ἔχων ἦλθεν.

ὀρνίθες τίνες οἶδε: ἐκ πρώτων λόγων συκοφαντεῖ τοὺς ὀρνίθας, ὡς ἐναντίως ἐχόντων τὸ σχῆμα τῆς φύσεως τῶν ὀρνέων, εἶη δ’ ἂν εἰς τὸ σχῆμα τοῦ πρεσβυτέρου ἀφορῶν.

ἄλλως: τινὲς παρὰ τὸ Ἄλκαίου·

“ὀρνίθες τίνες οἶδ’ ὠκεανῷ γᾶς (τ’) ἀπὸ ῥ περράτων⁷
ἦλθον πανέλοπες ῥ ποικιλόδερροι ῥ τανυσίπτεροι;”

καὶ παρὰ τὸ Σιμωνίδου·

“ἄγγελε κλυτὰ ἕαρος αἰδουόδμου
κυανέα χελιδοί.”

1413 κακὸν οὐ φαῦλον: ἀντὶ τοῦ ‘οὐ φαύλως κακόν.’

1414 μυυρίζων: ἀντὶ τοῦ ‘ὄχληρὸς ὦν.’

1415 ποικίλα μάλ’ αὔθις: τὸ ‘ῥ μάλ’ αὔθις ποικίλα’ φησὶ πρὸς τὸ ῥυπαρὸν καὶ ποικίλον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

βούδια: Dindorf, comparing Bek. *A. G.* 85 29: βούδια· οὐ μόνον βούδια. “Ἐρμπος Κέρκωπι.

1410 The first scholium requires the lemma *ὀρνίθες τινες οἶδε* (Here comes a bird!). The scholiast thinks that the sycophant, as he enters, is singing the burden of his own poverty, — *εἰς τὴν ἑαυτοῦ πενίαν ἄδων*. — **συκοφάντης** . . . ῥλθεν: a verb is not required in this formula. Cf. *θεράπων, ὡς δὲ τινὲς φασιν, δούλη Περσεφόνης* Schol. *Ran.* 503 (cod. V); *ἀνὴρ τις ἐπανίων ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας Χρέμης* Schol. *Eccl.* 372; *οὗτος δανειστῆς Στρεψιάδου Πασίας, ἄγων σὺν ἑαυτῷ μάρτυρα, ᾧ διαλέγεται κτέ.* Schol. *Nub.* 1214. Cf. also Schol. *Av.* 2; *Thesm.* 295; *Ran.* 551, 830; *Eccl.* 977, 1065. The scholiast, however, when he notes the introit of a speaker, generally expresses the verb. There is, e.g., a second scholium on *Ran.* 503, which reads *θεράπαινα Περσεφόνης λέγει ταῦτα πρὸς τὸν Ξανθίαν ἐχοντα τὴν λεοντὴν* (cod. V). The verb is often *ἔρχεται*: Schol. *Ach.* 729, 860, 959, 1018, 1048, 1071, 1084; *Pac.* 1210; *Av.* 904; *Lys.* 387. Sometimes *ἐξέρχεται* (Schol. *Pac.* 236); *προσέρχεται* (*Av.* 1035); or *προέρχεται* (*Eccl.* 1). Other appropriate verbs expressing motion occur: *ἦλθον* (Schol. *Av.* 1565); *πρόσεισιν* (*Av.* 1337); *παραγίνεται* (*Vesp.* 1417); *παραγέγονεν* (*Plut.* 1171); *ὑποστρέφει* (*Av.* 1271); or *παρέπονται* (*Vesp.* 248). The verb may be simply *λέγει*: Schol. *Nub.* 25 (where V has *ὑποφθέγγεται*); *Vesp.* 903; *Pac.* 180 (*ἔστιν* . . . *λέγων*); *Ran.* 38, 503, 549; *Eccl.* 30; *φησὶ*: Schol. *Pac.* 180, 1052; *Av.* 1; *ἀπαγγέλλει*: *Av.* 1494; *ὑπακούει*: Schol. *Ach.* 395; *Av.* 60; or *δεῖται*: Schol. *Vesp.* 1388. Cf. also Schol. *Nub.* 889; *Lys.* 320; *Thesm.* 101; *Plut.* 415, 959. — *ἔχων ἦλθεν*: Γ.

ἀναπερά σοι θύουσιν ἤδη βοῖδια λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ τοῦ μάντιδος θέλεις οὖν καὶ τῷ λεωτροφίδι χορὸν ὀρνέων διδάξω

Fol. 117". Vv. 1410–1440.

1410 sup. et ext. S ὄρνιθες] συκοφάντης τίς πενόμενος καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πενίαν αἰδῶν. ἐπεὶ μὴδὲν εἶχεν. ἐκ δε πρῶτων λόγων συκοφαντεῖ τοὺς ὄρνιθας ὡς ἐναντίως ἐχόντων τὸ σχῆμα τῆς φύσεως τῶν ὀρνέων. εἴη δ' ἂν εἰς τὸ σχῆμα τοῦ πρεσβύτερου ἀφορῶν: ἀλλως:— τινὲς παρα τὸ ἀλκαίου. ὄρνιθες τινες οἶδε. ὠκεανῶι γὰς ἀπο περάτων ἦλθον παναίλοπες. ποικιλόδειροι. τανυσίπτεροι καὶ παρα τοῦ σιμωνίδου. ἄγγελε κλυτὰ ἕαρος ἀδυσόδμου κνανέα χελδοῖ:

1413 R 70' intm. ext. S φαύλως] ἀντι του οὐ φαύλως. κακόν

1414 R 70'' μινυρίζων) οχληρὸς ὦν

1415 ext. S ποικίλα] τὸ μᾶλλον αἰθις ποικίλα φησὶ πρὸς τὸ ρυπαρὸν καὶ ποικίλον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ:—

ἔρμιππος GRΓEP—ἀναπερά . . . τοῦ μάντιδος] om. R—ἀναπερά] ἀναπηρά ΓEPΣ—θύουσιν] bis Γ—τοῦ μάντιδος] τῆς μάντιδος G θυομάντιδος ΓEPΣ—λεωτροφίδι] λεωτροφίδη GRΓEP—διδάξω] διδάξαι RΓEP

1410 S ὄρνιθες M [ὄρνιθες τινες οἶδε RΓEP] ἑαυτοῦ] αὐτοῦ ΓEP—ἐπεὶ] ἐπειδὴ RΓEMP—εἶχεν ἦλθεν Γ—δε] om. ΓEP—συκοφαντεῖ τοὺς] συκοφαντεῖται G—φύσεως τῶν ὀρνέων] τῶν ὀρνέων φύσεως P—δ' ἂν] δ' οὖν R—τοῦ πρεσβύτερου] τῷ πρεσβυτ. . . Γ—ἀλλως] om. RΓEMP—τινὲς] τινὲς δὲ ΓEMP—τὸ] τοὺς G om. Γ τὰ EMP—ὄρνιθες . . . οἶδε] om. R—ὄρνιθες] ὄρνιθας G—ὠκεανῶι] ὠκεανῶ R—γὰς] γὰρ P—ἀπο] Γ ἀπυ RΓ²—ἦλθον] ἦνθον R ἦλυθον M—παναίλοπες] πανέλλοπες Γ πανέλοπες EMP—καὶ . . . χελδοῖ] om. M—καὶ] ποικίλα χελδοῖ. (as lemma) καὶ G—τοῦ] τὸ GR om. Γ τὰ Γ²EP—σιμωνίδου] Γ² σιμωνίδα Γ—κλυτὰ] κλητὰ ΓEP—ἕαρος] ΓE ἕαρος καὶ Γ²EvP—ἀδυσόδμου] Γ² ἀδυσόδμᾶς Γ—χελδοῖ] χελυδοῖ G χελυδοῖ RΓEP

1413 Om. VGGMP—κακὸν οὐ φαῦλον) Γ³]

1414 Om. VGGMP—μινυρίζων) Γ³E] ὀχληρὸς] ἀντὶ τοῦ ὀχληρὸς Γ³E

1415 S μάλ' M [τανυσίπτερε (om. ΓEP) ποικίλα μάλ' αἰθις ΓEP τανυσίπτερε ποικίλι R] τὸ . . . ποικίλα] om. GR τούτο ΓEMP—φησὶ] om. R

ὄρνιθες τινες οἶδε: the second scholium requires this form of the lemma. The non-occurrence of δὲ after ἐκ in ΓEP may indicate that these notes were originally separate, as they are here given. — ὡς ἐχόντων: sc. αὐτῶν, i.e. Peithetaerus and the chorus. — πρεσβύτερου: πρεσβύτου U and Rutherford. Γ is doubtful. See the Collation.

παρα τὸ Ἀλκαίου: Bergk III 178. Cf. Schol. Thesm. 162. — γὰς: γὰρ (for which Bentley proposed γ' ἀρ', Blomfield γὰς) is found only in P. — τ': Heker. — περάτων: Seidler. — ἦλθον R. — ποικιλόδειροι: Schneidewitz. — παρα τὸ Σιμωνίδου: Bergk III 419.

1417 οὐκ ὀλίγων χελιδόνων: ἐπειδὴ συνεχῶς χελιδόνα λέγει, τοιοῦτόν τι φησὶν· ἕαρος χρήζει, παλαιὸν γὰρ χιτῶνα ἔχει· μετείληφε δὲ τὸν νοῦν τῆς παροιμίας· “μία χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ.”

1418 τίς ὁ πτερῶν: πρὸς τὸ σχῆμα ὧ χρωῶνται συνεχῶς οἱ νεώτεροι συγγραφεῖς, ‘τίς ὁ πτερῶν,’ ἀντὶ τοῦ ‘τίς πτεροῦ.’

1420 πτερῶν πτερῶν δεῖ: παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων·

“ὄπλων ὄπλων δεῖ.”

1421 μῶν εὐθὺ Πελλήνης: ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ ἐν τοῖς Ἑραιοῖς ἀθλον ἐτίθετο χλαῖνα, οἱ δὲ ὅτι Ἑρμαῖα ἄγεται ἐν Πελλήνῃ τῆς Ἀχαΐας καὶ τοῦτο ἔπαθλον τίθεται. χλαῖνα δὲ διαφέρουσαι ἐν Πελλήνῃ γίνονται.

1422 κλητῆρ εἰμι: ‘κλητῆρ’ λέγεται ὁ καλῶν εἰς τὸ δικαστήριον πάντας, σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα. ‘νησιωτικός’ δὲ ὁ τοὺς τὰς νήσους οἰκοῦντας συκοφαντῶν καὶ εἰς δικαστήριον ἄγων.

1425 κύκλω περισσοβειν: ‘περίπτασθαι ὡς’ εἰς δικαστήριον καλούμενος.’

1426 ὑπὸ πτερύγων: ἀντὶ τοῦ ‘μετὰ πτερύγων.’ Ἡσιόδου·

“τοί γε μὲν οὖν γελῶντες ὑπ’ αὐλητῆρος ἕκαστος —”

Ἄρχιλοχος·

“ἄδων ὑπ’ αὐλητῆρος.”

ἄλλως: ἀντὶ τοῦ ‘σοφώτερόν’ φησι ‘τὸ μετὰ πτερύγων καλεῖν;’

1427 οἱ λησται: ‘οἱ πειραταί.’ καὶ Ὀμηρος·

“οἶά τε ληιστῆρες.”

1417 Suid. ἕαρος χρήζει. — τῆς: παρὰ τῆς van Leeuwen. — παροιμίας: cf. Apost. xi 63.

1420 παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων: Nauck 46.

1421 Suid. Πελλήνη. Phot., Hesych., Πελληνικαὶ χλαῖνα. Poll. vii 67. — τοῖς Ἑραιοῖς: this is the right reading, although it is an error of statement. This error is corrected in the part of the scholium that follows, in which the order of words should be noted. Only one Pellene is mentioned in the entire scholium.

1422 Suid. κλητῆρ.

1426 ὑπὸ: the reading of the text of A. — Ἡσιόδου: Scut. Herc. 283. — Ἄρχιλοχος: Bergk II 422. Cf. Schol. II. Σ 492.

1427 Ὀμηρος: Od. Γ 73.

γελῶντες G — αὐλητῆρι] αὐλητῆρος P — αντι] ἀντὶ τοῦ GREMP — φησι] om. RE — τὸ] om. M — πτερῶν] πτερύγων REMP — καλεῖν] add. ἢ τὶ σοφώτερον μετὰ πτερύγων καλεῖν M

1427 Om. VG — S μὰ M — οἱ λησταιί γε] E [[λησταιί P]] πειραταί] add. καὶ ὀμηρος οἶά τε ληιστῆρες EMP

1417 ext. S χελιδόνων] ἐπεὶ συνεχῶς χελιδόνα λέγει τοιοῦτον τι φησι ἕως χρήζει. παλαιὸν γὰρ χιτῶνα ἔχει μετείληφεν δὲ τὸν νοῦν τῆς παροιμίας· μία χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ:—

1418 ext. S τίς] πρὸς τὸ σχῆμα ὧι χρῶνται συνεχῶς οἱ νεώτεροι συγγραφεῖς τίς ὁ πτερῶν ἀντι τίς πτεροῖ:—

1420 R 70'' int. S πτερῶν] παρα τὸ αἰσχυλου ἐκ μυρμιδόνων. ὄπλων. ὄπλων δεῖ

1421 ext. S μῶν] ἐπεὶ ἐν πελλήνῃ ἐν τοῖς ηραίοις ἄθλον ἐτίθετο χλαίνα οἱ δὲ, ὅτι ἔρμαῖα ἄγεται ἐν πελλήνῃ τῆς ἀχαιίας καὶ τοῦτο ἔπαθλον τίθεται:—

1422 ext.] κλητῆρ εἰμί: κλητῆρ λέγεται ὁ καλῶν εἰς το δικαστήριον πάντας σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα· νησιωτικὸς δὲ ὁ τὰς νήσους συκοφαντῶν καὶ εἰς δικαστήριον ἔχων

1425 int. p. v.] περιύστασθαι καὶ εἰς δικαστήριον καλούμενος:—

1426 ext. S ὑπαί] ἀντι μετα περύγων· ἡσιόδος τοί γε μεν οὖν γελωντες ὑπ αυλητῆρι ἕκαστος· ἀρχιλόχος αἰδων ὑπ αυλητῆρος: ἄλλως:— ἀντι σοφώτερον φησι· τὸ μετα πτερῶν καλεῖν:—

1427 R 70'' λησταί) οἱ πειραταί

1417 S δεῖσθαι M [[ἐς θοιμάτιον τὸ σκολιον R οὐκ ὀλίγων χελιδόνων ΓΕΡ]] ἐπεὶ] ἐπειδὴ REMP— χελιδόνα] χελιδόνας P— τι] om. Γ— γάρ] om. ΓΕ— μετείληφεν . . . παροιμίας] τὸν νοῦν δὲ τῆς παροιμίας μετείληφεν ΓΕΜΡ— δεῖ] καὶ R— μία] τὸ μία EP

1418 Om. M [[τίς ὁ πτερῶν ΓΓΕΡ lacuna R]] συνεχῶς] om. E— νεώτεροι] Γ² νέοι ΓΕΡ— συγγραφεῖς . . . πτερῶν] om. R— ἀντι] ἀντὶ τοῦ ΓΡΓΕΡ

Fol. 138 of Codex Laurentianus XXXI 15 (Γ), containing verses 1420–1491, has been lost.

1420 Om. VGEM [[πτερῶν πτερῶν δεῖ P]]

1421 S μῶν M [[μῶν (·ὦν E τῶν P) εὐθὺ πελλήνης GREP]] πελήνῃ] πελλήνῃ GREMPΣ— ηραίοις] ἡρακλείους M— χλαίνα] add. χλαῖνα δὲ ἐν πελλήνῃ διαφέρουσαι (διαφέρουσαι ἐν πελλήνῃ MP) γίνονται EMP— τίθεται] add. οἱ δὲ οἱ χλαῖνα διάφοροι· ἐν πελλήνῃ ἐγίνοντο R ἐν δὲ πελλήνῃ διάφοροι χλαῖνα ἐγίνοντο Σ

1422 Om. R— S μὰ M [[κλητῆρ εἰμί] om. G ἄλλὰ κλητῆρ εἰμί νησιωτικὸς E]] λέγεται] om. M— πάντας] om. M— τὰς νήσους] τοὺς τὰς νήσους οἰκούντας EPΣ τοὺς οἰκούντας τὰς νήσους M— δικαστήριον] δικαστήρια M— ἔχων] ἄγων EMPΣ

1425 S πόλεις R S κύκλω M— καλούμενος] G περισοβεῖν] E [[περισοβεῖν P]] περιύστασθαι] περιύπτασθαι REMP— καλ . . . καλούμενος] ἐκκαλούμενος εἰς δικαστήρια M— καλούμενος] καλεῖν EP

1426 S ὑπαί M [[ὑπαί περύγων (περύρων P) add. τί EP] GREP]] ἀντι . . . ἄλλως] om. M— ἀντι] ἀντὶ τοῦ GREP— οὖν] om. EP— γελωντες]

1429 ἀνθ' ἔρματος: 'ἀντὶ λίθου'. ἐπεὶ αἱ γέρανοι ἴπετόμεναι ἔν τῳ στόματι ψήφους ἔχουσιν.

ἄλλως: πολλάκις γὰρ καὶ στηρίγματος ἔνεκα περιφέρουσι τοὺς λίθους αἱ γέρανοι πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις.

1432 οὐκ ἐπίσταμαι: ἀντὶ τοῦ 'οὐ δύναμαι.' εἴρηται δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν,

“πεζῆ ἴβαδίζω· ζνεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι,᾽”

‘σκάπτειν οὐκ ἐπίσταμαι.’

1442 ὁ Διτρέφης: ἐπεὶ πλούσιος καὶ δυνάμενος ἵπποτροφεῖν οὗτος. εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἀνωτέρω, ὅτι ὁ Διτρέφης πυτινοπλόκος ὢν γέγονε φύλαρχος καὶ ἵππαρχος.

ἄλλως: ἵππαρχος γὰρ γενόμενος καὶ εὐτυχῆσας συνεβούλευε καὶ ἄλλοις ἵπποτροφεῖν.

1444 ὁ δέ τις: ἄλλος δέ τις.

1454 ἰέρακος ἢ κερχνῆδος: ἐπεὶ ἀρπακτικά.

1455 ἐνθαδὶ: ἐπὶ τὸ δικαστήριον.

1456 κατ' αὐ πέτωμαι πάλιν: ἵνα πάλιν πετασθεῖς ἐν ταῖς νήσοις ταχέως ἄλλους προσκαλέσωμαι.

1457 ὠφλήκη δίκη: ἀντὶ τοῦ 'καταδικασθεῖη πρὶν φθάσαι ἐν τῇ Ἀττικῇ.'

1458 ἐνθάδε πρὶν ἤκειν: τοιοῦτόν τι θέλει λέγειν. ἵνα καλεσάμενός τινα

1429 Suid. ἀνθ' ἔρματος and ἔρμα (4). — πετόμεναι: twice in Suidas. Cf. ἐν τῳ πέτεσθαι with ἔχουσιν in EP.

1432 Suid. ἐπίστω and οὐκ ἐπίσταμαι. Cf. Schol. Vesp. 959; E. M. 604 46.

1442 Suid. Διτρέφης and πυτιναῖα. — εἴρηται: in Schol. 798.

ἵπποτροφεῖν: is due to Bernhardt, who thus relieves Diitrephes of the charge of stupidity.

1454 ἐπεὶ ἀρπακτικά: U adds τὰ ζῶα.

1455 For the source of the note prefixed to the scholium on this verse by Musurus, cf. the second scholium on 1458.

1456 προσκαλέσωμαι: προκαλέσωμαι is found in no MS., but has been adopted from Musurus by all the editors.

1457 καταδικασθεῖη: R, anticipating Pierson's correction of the vulgate. — φθάσαι: in the simple sense arrive, as in other late Greek writers. This is the meaning of φθάνω also in both parts of the following scholium.

1458 S ὅπως (1457) M [ἐνθάδε πρὶν ἤκειν ὁ ξένος G ἐνθάδε πρὶν R — E*P*] τοιοῦτον . . . παραγίνεται] ἵνα φησὶν ἐγκληματισάμενος αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον. καὶ πεμφθεὶς πρὸς τὸ αὐτὸν ἀγαγεῖν. καὶ πάλιν ταχέως ὑποστρέψας πρὶν ἐκεῖνον φθάσαι. ὄφλη δίκη ὡς μὴ ὑποταττόμενος τοῖς δικάζουσιν. ἀλλ' ἐγχνονίζων καὶ μὴ βουλόμενος ἐλθεῖν. ὁ δὲ νοῦς. τοιοῦτος. ἐγὼ μὲν φησι μετὰ τὸ ἐκεῖνον καλέσαι ταχέως ἐν τῳ δικαστηρίῳ. παραγενήσομαι ὑπόπτερος ὢν. ἐκεῖνον ἐγχνονίζοντος τὸ δίκαιον ἐγὼ λέγω. ὡς μὴ βουλομένου ἐλθεῖν M — τ] δέ

1429 int. p. v.] ἀντι λίθου ἐπεὶ αἱ γέρανοι· ἐν τῷ στόματι ψήφους ἔχουσιν· ἀλλως· πολλάκις γὰρ καὶ στηρίγματος ἕνεκα περιφέρουσι τοὺς λίθους αἱ γέρανοι πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις·

1432 int. S ἐπίσταμαι] ἀντι του οὐ δύναμαι εἶρηται δὲ παρα τὴν παροιμιαν περὶ βαδίζων σκώπτειν οὐκ ἐπίσταμαι· —

Fol. 118'. Vv. 1441–1474.

1442 sup. S διτρεφῆς] ὁ διτρεφῆς· ἐπει πλούσιος καὶ δυνάμενος ἵπποτροφεῖν· οὕτως εἶρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἀνωτέρω ὅτι ὁ διτρεφῆς πυτινοπλόκος ὦν· γέγονε φύλαρχος· καὶ ἵππαρχος· — ἀλλως· ἵππαρχος γὰρ γενόμενος καὶ εὐτυχήσας συνεβούλευε καὶ ἄλλοις ἵππαρχεῖν· —

1444 R 71' int]. ἄλλος δέ τις

1454 R 71' int. S ἱέρακος] ἐπεὶ ἀρπακτικά

1455 R 71' ἐνθαδὶ) ἐπὶ τὸ δικαστήριον

1456 sup. S κατ'] ἵνα πάλιν πετασθεῖς ἐν ταῖς νήσοις· ταχέως ἄλλους προσκαλέσομαι·

1457 R 71' ext.] ὠφλήκη δίκην· — αντι του καταδικασθείη

1458 sup. et ext. S ἐνθάδε] τοιοῦτον τι θέλει λέγειν ἵνα καλεσάμενος τινα

1429 S ἀνθ' M [[ἀνθ' ἔρματος GREP] ἀντι] Σ ἀντὶ τοῦ EPΣν — λίθου] Σ λίθους Σν — ἐν] πετόμεναι ἐν Σ — τῷ στόματι] τοῖς στόμασι EP — ψήφους] Σ λίθους Σν — ἔχουσιν] ἔχουσιν ἐν τῷ πέτεσθαι E ἐν τῷ πέτεσθαι ἔχουσιν P φέρουσι Σ — ἀλλως] om. M — γὰρ] om. P — ἕνεκα] ἕνεκεν EM — πρὸς] διὰ M — παραφέρεσθαι] περιφέρεσθαι M — ἀνέμοις] add. ἔπαιξε δέ M

1432 S ἐπίσταμαι M [[οὐκ ἐπίσταμαι GP σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι E] εἶρηται . . . ἐπίσταμαι] om. R — δεῖ] om. G — παρα] κατὰ M — σκώπτειν] σκάπτειν EMP

1442 S διτρεφῆς M [[ὁ διτρεφῆς] ὁ διτρεφῆς EP] οὕτως] ουτος REMPΣ — δεῖ] om. G δὲ, καὶ R — ὅτι] om. G — ὁ . . . ὦν] πυτινοπλόκος ὦν ὁ διτρεφῆς M — διτρεφῆς] διτρεφῆς EP — πυτινοπλόκος ὦν· γέγονε] πυτινοπλόκος ὦν γέγονε EP πρότερον πυτινοπλοκῶν γέγονε Σ πυτινοπλόκος ἦν· ἔπειτα ἐγένετο Σν — φύλαρχος] καὶ φύλαρχος M — ἀλλως . . . ἵππαρχεῖν] διτρεφῆς δέ ἐστι· κύριον ὄνομα· λεγεται δὲ καὶ ὁ τὸν διὰ τρέφων· καὶ ὁ ὑπὸ διὸς τρεφόμενος M — ἀλλως] εἰς τὸ αὐτὸ P — συνεβούλευε] Σ(cod. A) συνεβούλευσε PΣ

1444 Om. VGEMP

1454 Om. VGMP — ἱέρακος] E] ἀρπακτικά] ἀρπακτικός E

1455 Om. VGEM [[κατ' ἐγκεκληκῶς P] ἐπὶ] ἐγκλημα κατ' αὐτῶν γραψάμενος βραδυτήτος· ἐνθαδὶ δὲ ἦγον εἰς P

1456 S κατ' M [[κατ' αὐ πάλιν πέταμαι G κατ' αὐ πέτομαι (πέτωμαι P) πάλιν EP] ταῖς] τοῖς M — προσκαλέσομαι] προσκαλέσωμαι GREM προκαλέσωμαι P

1457 Om. VGM [[ὠφλήκη δίκην] ὅπως ἂν ὠφλήκη EP] καταδικασθείη] δικασθείη πρὶν φθάσαι ἐν τῇ ἀττικῇ EP

εἰς δίκην σὺ μὲν ὡς ἂν πετόμενος φθάσης πρὸ αὐτοῦ, εἴτα καταδικάσας αὐτὸν ἐξ ἔρρημου πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτοῦ πέτη ἐν ᾧ ἐκείνος πλέων ἐνθάδε παραγίνεται.' ἐνθάδε πρὶν ἦκειν: 'ἵνα' φησὶν 'ἐκέισε ὦν ὑπεύθυνος καὶ ἑτέρας δίκης ὁ ἕξενος γένηται ὑπὸ τοῦ βράδου, σοῦ φθάσαντος (πρὸ) αὐτοῦ ἐνθάδε.'

1460 πάντ' ἔχεις: 'ἅπαντα ἔγνωκας.'

1461 βέμβικος: 'εὐστροφον καὶ εὐκίνητον δεῖ εἶναι.' ὁ δὲ βέμβιξ ἐργαλειὸν ἔστιν ὃ μάλιστα στρέφουσιν οἱ παῖδες, ἢ παίγιον τῶν παίδων ὡς τροχὸς ὃς μάλιστα δερόμενος στρέφεται.

1463 Κορκουαία: λέγεται τις 'Κορκουαία' μαστιξ. συνεχῶς δὲ παρὰ Κορκουαίοις ἀταξίαί γίνονται· διὰ τὸ στασιάζειν οὖν ἐπεπόλασε παρ' αὐτοῖς ἡ μαστιξ, ὥστε διπλαῖς χρῆσθαι μεγάλαις καὶ ἐλεφαντοκόποις· ἡ ὅτι οἱ Κορκουαῖοι χαλεπῶς τύπτουσιν. εἰπὼν δὲ τοῦτο τύπτει αὐτόν.

ἄλλως: λέγεται τις 'Κορκουαία' μαστιξ. Φρύνιχος Σατύρου:

“Κορκουαῖαι ἴδ' οὐδὲν . . .
ἐπιβάλλουσιν μαστιγες.”

ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν ἤδη ἐλθεῖν. Ἄριστοφάνης δὲ τὸ 'Κορκουαία μαστιξ' λέγων φησὶν οὕτως· διὸ καὶ τὰς κόπας αὐτῶν ἐλεφαντίνια ἐποίησαντο καὶ τῷ μεγέθει περιττάς· ὅθεν ἡ Κορκουαία ἐπεπόλασε μαστιξ καὶ εἰς παροιμίαν ἦλθε.

1458 The lemma of the second scholium cannot be καπεῖθ' ὃ μὲν πλεῖ, as given in the MSS., since the scholium does not interpret this verse. It does interpret the preceding *ὅπως ἂν . . . ὁ ἕξενος*, and it is evidently an explanation of these words made from the point of view of the defendant, which — it should be noted — is that also of the text of the play. The first scholium on 1458 explains the facts from the point of view of the prosecuting sycophant. — ἵνα . . . βράδου: *in order that the alien, being still there, may fall liable also to a second suit, because of his slowness.* The scholiast supposed that a defendant who lost his suit by default was still liable for contumacy. — ἐκέισε ὦν: *ἐκεῖ σοῦ ἔντος* Rutherford. — φθάσαντος πρὸ αὐτοῦ: *φθάσαντος αὐτοῦ* VGR. Cf. above φθάσης πρὸ αὐτοῦ. EP have αὐτόν, and φθάσαντος αὐτόν may be right.

1460 Suid. πάντ' ἔχεις.

1461 Suid. βέμβηξ. — δερόμενος: *διωκόμενος* Suid. ὁ . . . δερόμενον Rutherford.

1463 Hesych. Κερκουαία μαστιξ. Zen. iv 49. Cf. Miller, *Mélanges de litt.*, p. 370 (Prov. III ἰδ'). — Κορκουαία: V (with one exception) and R in this scholium give the earlier form Κορκ- as established by inscriptions. — χαλεπῶς: R, *μεγάλως* E. — εἰπὼν . . . αὐτόν: U also has the note.

Φρύνιχος Σατύρου: M. II 597; K. I 382. *Κερκουαίας δ' οὐδεὶν γ' | ἐπιβάλλουσιν μαστιγας* Bothe. *Κορκουαῖαι δ' οὐδὲν (μετρίως) κτέ.* Kock. *Κορκουαῖαι μὰ Δί' οὐκ ὀλίγας* (sc. *πληγὰς*) κτέ. Blaydes. — Ἄριστοφάνης: ὁ *γραμματικός*. Bentley proposed Ἄριστοτέλης on the authority of Hesych., but Nauck notes the difference in statement. Hesych. has *ὑπερηφάνους δὲ εὐπραγοῦντας τοὺς Κερκουαίους φησὶν Ἄριστοτέλης γενέσθαι* (= Zen. iv 49). But note Miller, *Mélanges*, p. 370: ὁ *Κερκουαῖος μαστιγούμενος ἅμα αὐτὸν ἐργολάβηκεν: αἱ μαστιγες αἱ Κερκουαῖαι λέγονται*

εἰς δίκην· σὺ μὲν ὡς ἀν πετόμενος φθάσεις προ αὐτοῦ εἶτα καταδικάσας αὐτὸν ἐξ ἐρήμου πάλιν· ἐπι τὰ αὐτοῦ πετη ἐν ᾧ ἐκείνου πλέων ἐνθάδε παραγίνεται:—

1459 S κάπειτ'] ἴνα φησι ἐκέισε ὦν ὑπεύθυνος καὶ ἐτέρας δίκης· ὁ ξένος γένηται ὑπερ τοῦ βράδους σου· φθάσαντος αὐτοῦ ἐνθάδε:—

1460 R 71' ext. S ἔχεις] ἀπαντα ἐγνωκας

1461 ext.] βέμβικος:— εὐστροφον καὶ εὐκίνητον δεῖ εἶναι ὁ δε βέμβιξ ἐργαλεῖον ἐστὶν ὁ μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες ἢ παίγνιον τῶν παιδῶν ὡς τροχός· ὅς μάστιγι δερόμενος στρέφεται:—

1463 ext.] κορκυραῖα: λέγεται τις κορκυραῖα μάστιξ· συνεχῶς δὲ παρα κορκυραίοις ἀταξίαι γίνονται· δια το στασιάζειν οὖν ἐπεπόλασεν παρ αυτοῖς ἢ μάστιξ· ὥστε διπλαῖς κεχρηῆσθαι μεγάλαις καὶ ἐλεφαντοκόποις:— ἄλλως: λεγεται τις κερκυραῖα μάστιξ· φρύνιχος· σατυροῖς· κορκυραῖα δὲ οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μάστιγες ὥστε καὶ εἰς παροιμιαν ἤδη ἔλθειν ἀριστοφάνης δὲ τὸ κορκυραῖα μάστιξ λέγων φησι οὕτως· διὸ καὶ τὰς κόπας αὐτῶν ἐλεφαντίνας ἐποιήσαντο· καὶ τῷ μεγέθει περιττάς· ὅθεν ἢ κορκυραῖα ἐπεπόλασεν μάστιξ καὶ εἰς παροιμιαν ἦλθε:—

τι P—φθάσεις] φθάσης REP—ἐρήμου] ἐρήμης G—ᾧ] ὅσω EP—ἐκείνου] ἐκείνος EP—πλέων ἐνθάδε] ἐνθάδε πλέων G

1459 Om. M [] κάπειτα ὁ μὲν πλεῖ δέυρο G καπειτ' (κάπειθ' P) ὁ μὲν πλεῖ REP]· ὁ ξένος] om. P—γένηται] ὑπεύθυνος γένηται E—ὑπερ] ὑπὸ EP—βράδους σου] βραδέως R—αὐτοῦ] αὐτὸν EP

1460 Om. VGEMP] ἀπαντα] πάντ' Σ

1461 S βέμβικος M [] βέμβικος] βεμβικός οὐδέν (add. διαφέρει EP) REP] εὐστροφον . . . εἶναι] δεῖ σε εὐστροφον καὶ εὐκίνητον εἶναι M ἀντὶ τοῦ εὐκίνητον καὶ εὐστροφον εἶναι δεῖ Σ—βέμβιξ] βέμβιξ Σ—μάστιγι . . . παῖδες] στρέφουσιν οἱ παῖδες μάστιγι M—δερόμενος] δαιρόμενος E διωκόμενος Σ δακόμενος Σ(cod. AVC)

1463 S κάλλιστα M [] κορκυραῖα] κορκυραῖα πτερά R κερκυραῖα P] κορκυραῖα] κερκυραῖα MP—παρα] om. P—κορκυραίοις] κορκυραίοις GR κερκυραίοις EMP—ἐπεπόλασεν] Rv ἐπεπόλασεν R—παρ αυτοῖς] om. M παρ' αὐτῶν G—κεχρηῆσθαι] χρηῆσθαι EMP—μεγάλαις] καὶ μεγάλαις M—καὶ . . . ἦλθε] ἢ οτι οἱ κορκυραῖοι χαλεπῶς τύπτουσιν· εἰπὼν δὲ τοῦτο τύπτει αὐτόν R—ἐλεφαντοκόποις] ἐλεφαντοκόποις EP—ἄλλως . . . περιττάς] om. M—κερκυραῖα] κορκυραῖα G—μάστιξ] μαστιγῆς G—κορκυραῖα δὲ] κερκυραῖα δὲ EP—τὸ κορκυραῖα] τὸ κερκυραῖα EP—μάστιξ] μαστιγῆς G—διὸ . . . αὐτῶν] om. P—ἐλεφαντίνας] ἐλεφαντίνους P—κορκυραῖα] κερκυραῖα MP—ἦλθε] add. ταῦτα δὲ λέγων τύπτει αὐτόν P E has also: κορκυραῖα) οἱ γὰρ κορκυραῖοι μεγάλως τύπτουσιν· εἰπὼν δὲ τοῦτο τύπτει αὐτόν

διάφοροι εἶναι παρὰ τὰς ἄλλας, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κερκυραίων πολιτείᾳ. Cf. Plut. Prov. i 12.

1464 **πτερό**: δυϊκῶς ἀντὶ τοῦ ‘πτερά,’ τὸ (γὰρ) ‘μάστιγε’ παρέλαβεν. ἴσως δὲ διπλῆ ἦν.

1465 **βεμβικιᾶν**: ἀντὶ τοῦ ‘περιστρέφεσθαι.’

1467 **οὐκ ἀπολιβάξεις**: ‘λιβάς’ ἢ σταγῶν, ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν· ἢ ‘οὐκ εἰς κόρακας καὶ Λιβύην ἀποφθερεῖ;’

1468 **στρεφοδικοπανουργίαν**: διχῶς· ‘στρουθοδικοπανουργίαν.’ ἀναχωρήσαντος δὲ αὐτοῦ τοῦτο φησι. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν παρὰ τὸ ‘στρεβλόν’ ἦθος καὶ συκοφαντικὸν αὐτοῦ καὶ τὴν ‘δίκην’ καὶ τὴν ‘πανουργίαν.’

1471 **πολλὰ δὴ καὶ καινὰ**: ‘ἔπτημεν εἰς πολλὰ καὶ παράδοξα καὶ θαυμάσια καὶ εἶδομεν—’ βούλεται δὲ κωμωδησαί τινας.

1473 **ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς**: δένδρῳ αὐτὸν ἀπεικάζει ἢ ὡς μέγαν ἢ ὡς ἀναισθητὸν καὶ ξύλινον, ὡς ὁ ποιητής·

“ἀλλ’ ὡς τε στήλην ἢ δένδρον ὑψιπέτηλον.”

ἔπαιξε δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνίθων νεμομένον περὶ τὰ δένδρα· εἶτα διηγούμενος ποῖον εἶδεν ἔκτοπον δένδρον ἐπάγει τὸν Κλεώννυμον. ‘Καρδίας’ δὲ ‘ἀπωτέρω’ ὡς ἂν τις εἴποι ‘μικρὸν ἀπωτέρω πόλεως,’ ἅμα δὲ καὶ εἰς τὸ ‘ἀκάρδιον’ καὶ ἀνόητον αὐτοῦ.

1474 **ἔκτοπόν τι Καρδίας**: διὰ τὸ μακρὸν εἶναι καὶ δειλόν, ἅμα δὲ Καρδία ἐστὶν ὄνομα πόλεως· μιμείται οὖν τοποθεσίαν· ἢ καὶ ὡς ξένον αὐτὸν κωμωδεῖ, Καρδία γὰρ πόλις Θράκης, ἧς οἱ πολῖται Καρδιανοί.

1464 **παρέλαβεν**: sc. the poet. The scholiast mistook *μάστιγ'* in the text of the play for the dual.

1467 Suid. ἀπολιβάξεις and οὐκ ἀπολιβάξεις. Cf. Phot. λιβάξεις; Hesych. ἀπολιβάξαι and λιβάξεις; Zon. ἀπολιβάξαι (p. 265); Bek. A. G. 431 10; E. M. 127 1 ff. The note in Suidas (ἀπολιβάξεις) and Zon. begins *συντόμως* (*συντόμως* Küster) ἀναχωρήσεις (the reading also in Junta II). This may have been part of the original scholium.

1468 Suid. στρεφοδικοπανουργία. — διχῶς: i.e. γράφεται καὶ. Cf. the rewriting in M: διχῶς ἢ γραφή.

1471 Musurus, whose note begins with τὸ δὲ ἐξῆς, correctly apprehended that the scholiast is indicating the order of words. — τινας: τινα ὁ ποιητής Rutherford. Cf. R.

1473 Suid. ἔκτοπον. — ὁ ποιητής: Π. N 437. — μικρὸν: the scholiast construes τι of the text, not with δένδρον, but with ἀπωτέρω.

1474 **μακρὸν εἶναι**: sc. αὐτόν.

ἀπωτέρω τῆς πόλεως G ἀπωτέρω πόλεως EP— δὲ καὶ εἰς] δὲ εἰς P

1474 S τοῦτο μὲν M [[ἔκτοπόν τι καρδίας] καρδίας ἀπωτέρω EP— αλλως R*] διὰ . . . ἦ] om. R— ἅμα . . . καρδιανοί] placed after οὐκ ἔχει καρδίαν at end of scholium M— πόλις] ὄνομα πόλεως EP— καὶ ὡς . . . θράκης] καρδία ὄνομα ἐστὶ πόλεως θρακικῆς· καὶ ὡς ξένον αὐτὸν κωμωιδεῖ R— αλλως] om. RM εἰς τὸ αὐτό EP add. καρδίας ἀπωτέρω· διὰ τὸ μακρὸν εἶναι καὶ δειλόν P— ἐν] οὗτος ἐν R ἐπεὶ ἐν M ὅτι ἐν P— μὲν] μὲν γὰρ G— μέγας] μέγας ἦν M—

1464 R 71' int. S πτερῶ] αντι του πτερά. τὸ μάστιγε παρέλαβεν. ἴσως· δὲ διπλὴ ἦν

1465 R 71' intm. ext.] αντι του περιστρέφεισθαι

1467 int. S ἀπολιβάξεις] λιβάς ἢ σταγών ἢς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν ἢ οὐκ εἰς κόρμης καὶ λιβύην ἀποφθερεῖ:

1468 int. S στρεψοδικοπανουργίαν] διχως στρουθοδικοπανουργίαν· ἀναχωρήσαντος δὲ αὐτοῦ τοῦτο φησι· συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν· παρα το στρευλὸν ἦθος· καὶ συκοφαντικὸν αὐτοῦ· καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν πανουργίαν:—

1471 intm. et ext. p. v.] ἔπημεν εἰς πολλὰ καὶ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα· καὶ ἰδομεν βούλεται δὲ κωμωδῆσαι τινὰς:—

1473 int. S ἔστι γὰρ] ἔστιν δένδρον πεφυκῶς:— δένδρω αὐτὸν ἀπεικάζει· ἢ ὡς μέγα· ἢ ὡς ἀναίσθητον καὶ ξύλινον ὡς ο ποιητῆς· ἀλλὰ τε στήλην ἢ δένδρον· ἔπαιξεν δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνίθων νεμομένων περὶ τὰ δένδρα εἶτα διηγούμενος ποῖον εἶπεν ἔκτοπον δένδρον· ἐπάγει τὸν κλεώνυμον καρδίας δε ἀποτέρω ὡς ἂν τις εἶποι μικρὸν ἀποτέρω πόλεως· ἅμα δὲ καὶ εἰς τὸ ἀκάρδιον καὶ ἀνόητον αὐτοῦ:—

1474 inf.] ἔκτοπὸν τι καρδίας:— διὰ τὸ μακρὸν εἶναι καὶ δειλὸν· ἅμα δε καρδία εἰσι πολὺς μιμείται οὖν τοποθεσίαν· ἢ καὶ ὡς ξένον αὐτὸν κωμωδεῖ· καρδία γὰρ πολὺς θράκης· ἢς οἱ πολῖται καρδιανοί:— ἀλλως:— ἐν μὲν τῇ

1464 Om. VG—S πτερῶ M [[πτερῶ μὲν οὖν EP]] αντι] δυκῶς ἀντὶ EMP—ἦν] οὖν P

1465 Om. VGMP—βεμβικίαν) E]] αντι του] om. E τὸ Σ

1467 S ἀπολιβάξεις M [[οὐκ ἀπολιβάξεις G ἀπολιβάξεις R οὐκ ἀπολιβάξεις EP]] ἐν τῷ] εἰς τὸ M—ἦ] φησὶ γὰρ M ἀντὶ τοῦ Σ—εἰς] ἐς EPΣ—κόρμης] κόρμης G κόρακας REMPS—καὶ] om. EP—ἀποφθερεῖ] ἀποφθερῆ EPΣ ἀποφθαρή M

1468 S δικοπανουργίαν R S ὄψει M [[δικοπανουργίαν GR στρεψοδικοπανουργίαν EP]] διχως] διχῶς ἢ γραφή· καὶ M—ἀναχωρήσαντος] ἀναχορήσαντος R ἀναχωρῶν M—αὐτοῦ] om. M—στρευλὸν] στρεβλὸν GREMPΣ—αὐτοῦ] om. P

1471 S a. v. R S πολλὰ M [[πολλὰ δὴ καὶ καινά EP]] ἔπημεν] ἔπημεν GEM αντι του ἔπημεν R τὸ δὲ ἐξῆς ἔπημεν P—θαυμαστὰ... ἰδομεν] παράδοξα· καὶ θαυμάσια· καὶ (om. M) ἰδομεν (εἶδομεν M) RM παράδοξα εἶδομεν καὶ θαυμάσια EP—τινὰς] τινὰς· ὁ ποιητῆς R

1473 S ἔστι γὰρ M [[ἔστιν δένδρον πεφυκῶς] ἔστι (add. γὰρ EP) δένδρον πεφυκῶς GREP]] ἀπεικάζει] εἰκάζει RM—μέγα] μέγαν GEMPΣ—ὡς ο... δένδρον] om. M—ἀλλὰ τε] ἀλλ' ὥστε REP—στήλην] στήλην EP—ἦ] καὶ P—δένδρον] δένδρον (δέδρον P) ὑψιπέτηλον EP—νεμομένων] πετομένων EMP—περὶ] om. EP παρὰ GM—τὰ δένδρα] τὸ δένδρον M—εἶπεν ἔκτοπον] ἔκτοπον εἶδεν P—εἶπεν] om. G εἶδεν REM—δένδρον] ὄρνιν EP—τὸν] om. M—καρδίας... αὐτοῦ] om. M—ἀποτέρω] ἀπωτέρω GREMP—ἀποτέρω πόλεως]

ἄλλως: 'ἐν μὲν τῇ εἰρήνῃ μέγας καὶ λαμπρός, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ῥύψασπις.' διὸ καὶ 'Καρδίας' αὐτὸν εἶπεν 'ἀπωτέρω,' τουτέστιν 'καρδίαν οὐκ ἔχοντα.'

1478 τοῦτο μὲν ἦρος: τῷ γὰρ 'Μουνιχιῶνι' μῆνι τοῦ ἔαρος γυμνάζονται αἱ πρὸς τοὺς ξένους δίκαι.

1480 τοῦ δὲ χειμῶνος: ὅτι ἐν τισὶ τὰ δύο κῶλα ἔν ἐστι, λέγω ἀπὸ τοῦ 'τοῦ δὲ χειμῶνος' ἕως τοῦ 'φυλλορροεῖ.'

1481 φυλλορροεῖ: ἐπειδὴ ῥύψασπις ὁ Κλεώνυμος. ἔπαιξε δὲ πάλιν, ἐπεὶ τὰ δένδρα φυλλορροοῦσιν.

1485 τοῖς ἥρωσι: διὰ τὸ ὄνομα 'αὐτοῦ' φησι 'τοῖς ἥρωσι συνδιάγειν.'

1487 πλὴν τῆς ἐσπέρας: ἀντὶ τοῦ 'τῇ σκοτιά.' πέπαικται δὲ ἀπὸ 'τοῦ' 'Σκυθῶν ἐρημία.' χαριέντως δὲ τοῦτο, ὅτι σκότους ὄντος Ὀρέστης ὁ Τιμοκράτους 'ἐλωποδίτε' τοὺς προστυγχάνοντας: τὰς νύκτας γὰρ μόνας ἐλήστευεν Ὀρέστης.

1489 ξυντυγχάνειν: ξυντυγχάνειν καὶ ἐντυγχάνειν ταυτόν.

1490 εἰ γὰρ ἐντύχοι τις: οἱ ἥρωες δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται, καθάπερ Μένανδρος ἐν 'Συνεφήβοις'.

ἀγαθὸν γάμον ἴδιδωσι χειμῶνος θεός,
ἥρωσι δ' οὐκ ἔστιν δύναμιν εἰς τοῦτ' ἔχειν.

τουτέστιν: τοῦτ' ἦν Wright. τούτην V.

1478 Cf. Schol. 1047.

1480 ὅτι ἐν τισὶ . . . ἐστι: of existing MSS. only A combines the two verses. Cf. Schol. 1188, 1262.

1485 *It is the footpad's name that suggests the idea of 'hobnobbing with heroes.'*—αὐτοῦ: note the order of words in EP, αὐτὸν φησι. The text of 1485 (note ἀνθρωποι) forbids αὐτόν.

1487 ἐλωποδίτε: Bothe. Cf. the following ἐλήστευεν.

1490 Suid. Ὀρέστης (2).—Μένανδρος ἐν Συνεφήβοις: cf. M. IV 204; K. III 131. Both Meineke and Kock read Συνεφήβοις, adopting Heringa's conjecture.—ἀγαθὸν γάμον κτέ.: the scholiast quotes freely, but this is not a paraphrase as in Schol. 822. Menander greatly affects medial caesura. Cf. frag. 66 (M. IV 89; K. III 22), where three instances occur in six verses, et passim.—ἥρωσι δ' οὐκ ἔστιν δύναμιν: for ν making position, which is especially common in Menander, cf. Menander frag. 336 (M. IV 170; K. III 98): παρ' ἐμοὶ γὰρ ἐστιν ἔνδον, ἔξεστιν δέ μοι, frag. 490 (M. IV 215; K. III 141): δυσπαρακολούθητόν τι πρᾶγμ' ἐστὶν τύχη, et passim. Qu. οὐδ' ἐστὶν ἥρωσιν δύναμιν? For ν, cf. Menander frag. 483 11 (M. IV 212; K. III 139): εἰ μὴ τις ἄλλως ὀνόμασιν χαίρει κenoῖς, frag. 514 (M. IV 321; K. III 147): τᾶν κάτω φασίν, τὰ κάτω δ' ἄνω, et passim.—

1490 Om. M [[εἰ γὰρ ἐντύχοι τίς ἥρωϊ G εἰ γὰρ ἐντύχει R—E*P*] οἱ ἥρωες] οἱ ἥρωες R ἥρωες δὲ EP—δυσόργητοι] δύσοργοι EP—συνερίφοις] σερίφοις R συνερίθοις EP—ὅτι ὄτ' G—ἀγαθ'] ἀγάθ' G ἀγαθὸν REP—θεός] ὁ θεός REP—ἥρωσιν] ἥρωσι RE ἥρωες P—εἰς . . . δύναμιν] a lacuna in R—εἰς] κείς EP—δύναμιν] δύναμαι E δύνανται P—ἀποπλήκτως] ἀποπλήκτους

εἰρήνη μέγας καὶ λαμπρὸς· ἐν δε τῷ πολέμῳ ρίψασπις· διὸ καὶ καρδίας αὐτὸν εἶπεν ἀπωτέρω τούτην· καρδιαν οὐκ εχ··:—

Fol. 118". Vv. 1475–1507.

1479 βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ] τῷ γὰρ μουνουχίῳ μῆνι τοῦ ἀέρος γυμνάζονται αἱ πρὸς τοὺς ξένους δίκαι:—

1480 int. p. v.] ὅτι ἐν τισιν τὰ β̄ κῶλα ἐν ἐστί λέγω τοῦ τοῦδε χειμῶνος . . .

1481 sup. S φυλλοροεῖ] ἐπεὶ ρίψασπις· ὁ κλεώνυμος· ἔπαιξεν δὲ πάλιν· ἐπεὶ τα δένδρα φυλλοροοῦσιν:—

1485 R 71" intm. ext.] δια τὸ ὄνομα φησι αὐτὸν τοῖς ἥρωσι διάγειν

1487 int. p. v.] ἀντι τοῦ τῆ σκοτία πέπαικται ἀπὸ τῶν σκυθῶν ἐρημίαν· χαριέντως δὲ τοῦτο· ὅτι σκότους ὄντος· λωποδυτεῖ τοὺς προστυγχάνοντας· τὰς νύκτας γὰρ μόνος ἐλήστευεν ὀρέστης:—

1489 R 71" ξυντυχάνειν) καὶ ἐντυχάνειν αὐτόν

1490 sup. et extm. S εἰ] ἥρωα αὐτὸν φησι· διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὴν πρὸς τὸν ἀγαμέμνωνος υἱόν· οἱ ἥρωες δὲ δυσόργητοι·

1490 sup. et ext. S εἰ] οἱ ἥρωες δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ· τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται· καθάπερ μέανδρος ἐν συνερίφοις· ὅτι ἀγαθ̄· γάμον χειμῶνος θεὸς δίδωσιν· οὐδ' ἥρωσιν εἰς τοῦτο δύναμιν· ἀλλ' ἀποπλήκτως μὲν

διὸ . . . οὐκ εχ··] om. R — τούτην] τοῦ τὴν G τουτέστιν EMP — καρδιαν οὐκ εχ··] καρδιαν οὐκ ἔχοντα G οὐκ ἔχει καρδιαν EMP

1479 S τὰς (1481) M [[τοῦτο μὲν ἥρος EP]] μουνουχίῳ] μουνουχίῳ GP μουνουχίῳ REM — ἀέρος] ἄρος REM — γυμνάζονται] δικάζονται EP

1480 Om. RM [[τοῦτο δὲ χειμῶνος EP]] ὅτι] om. G — β̄] δύο EP — ἐν] ἐν GEP — ἐστί] εἰσι G — λέγω] λέγειν G — τοῦ τοῦδε] τοῦδε τοῦ G ἀπὸ τοῦ δὲ E ἀπὸ τοῦτο δὲ P — χειμῶνος] add. ἕως τοῦ φυλλοροεῖ (φυλλοροεῖ P) EP

1481 [[κλεώνυμος (1475) G — E*P* ἄλλως M*]] ἐπεὶ] ἐπειδὴ R ἐπεὶ δὲ EP — ὅ] ἦν ὁ EMP — δεῖ] om. EMP — πάλιν] εἰπὼν ἀσπίδας M — δένδρα] δέδρα P — φυλλοροοῦσιν] φυλλοροοῦσιν EP φυλλοροεῖ· χειμῶνα δὲ τὸν καιρὸν λέγει τοῦ πολέμου M

1485 Om. VGM — τοῖς ἥρωσιν) E [[ἔνθα τοῖς ἥρωσι P]] φησι αὐτὸν] αὐτὸν φησι EP — διάγειν] συνδιάγειν EP

1487 S ξύνεισι M [[πλὴν τῆς ἐσπέρας R καὶ (om. P) ξύνεισι πλὴν τῆς ἐσπέρας EP]] τῆ] om. GRM — σκοτία] σκοτίας M — ἀπὸ] δὲ ἀπὸ R δὲ ἀπὸ τῆς M — πᾶν] τοῦ P — ἐρημίαν] ἐρημίας RM ἐρημίᾳ EP — λωποδυτεῖ] ὀρέστης ὁ τυμοκρατοὺς λωποδυτεῖ REM — προστυγχάνοντας] παρατυγχάνοντας R — τὰς] om. M

1489 Om. VGMP — ξυντυχάνειν) E]] καὶ] ξυντυχάνειν καὶ E — αὐτόν] ταυτόν E

1490 Om. GREMP

(οὗτοι γὰρ) ἀποπλήκτους ἴδυνανται μὲν ποιεῖν,
τὸ δ' ὠφέλημά γ' οὐδὲ κέκτηνται (πάνυ).

διό μοι δοκοῦσι καὶ οἱ τὰ ἥρῳα παριόντες σιγὴν ἔχειν, ὡς Μυρτίλος ἐν Ἰτιανόπασι φησιν. ὁ δὲ Ὀρέστης λωποδύτης.

ἥρῳ: 'ἥρῳα' αὐτόν φησι διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὴν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνωνος υἱὸν Ὀρέστην.

1493 πάντα 'ἀπὶ δεξιὰ': οἶον τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως· 'ἐπλήττοντο' γὰρ οἱ συντυγχάνοντες αὐτῷ· ἢ 'τὰ πιδέξια,' ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλὴν. ἅμα δέ, ἐπεὶ οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἦρῳσι ἰδιστρέφοντο τὰς ὄψεις.

1494 οἴμοι τάλας: ὁ Προμηθεὺς ἀπαγγέλλει αὐτῷ τινα συγκεκαλυμμένους.

1498 πηνίξ ἐστὶν ἕρα τῆς ἡμέρας: ἀντὶ τοῦ 'ποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας;' τοῦτο δὲ εἶπεν ἐπεὶ 'ὥρας' ἐξήταζον, οὐ 'καιρούς.'

1500 ἢ περαιτέρω: ἢ νύξ.

1502 ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας: ἀντὶ τοῦ 'σκορπίζει,' 'εὐδῖαν ἄγει.' 'συννεφεῖ' δὲ ἀντὶ τοῦ 'συνάγει τὰ νέφη.' οὐχ ὀρᾶ γὰρ ὁ Ζεὺς αὐτὸν νεφῶν ὄντων.

ὠφέλημα: cf. Com. Anon. frag. 106, 107 8 (M. IV 605; K. III 423): καὶ τοῖσιν ἐλκωθεῖσιν ὠφέλημά (or ὠφελίαν) ἔχει. Qu. τὴν δ' ὠφελίαν οὐδὲ? Or Qu. τὸ δ' ὠφελές σοι γ' οὐδὲ? ὠφελές (MSS.) lacks a parallel, but cf. ἀνωφελής. — Schnee would read, as prose: *στι ἀγαθὸν καλὸν τε μόνος ὁ θεὸς δίδωσιν, οὐδ' ἦρωσιν εἰς τοῦτο δύναμις*. Bothe thus: . . . *στι ἀγαθὸν γάμον | χεῖμωνι θεὸς δίδωσιν, οὐδ' ἦρωες εἰς | τοῦτι δύναμις, ἀλλ' ἢ ποπλήκτους μὲν ποιεῖν, | τὸ δ' ἀφελές (or ἀσφαλές) οὐ κέκτηνται* (or κέκτηντο). — Μυρτίλος ἐν Ἰτιανόπασι: M. II 419; K. I 253. Kock suggests: *ἥρῳα παριών, εἰ φρονεῖς, σιγὴν ἔχει*. — Ἰτιανόπασι: Meineke.

1493 Suid. Ὀρέστης (2). — τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως: *the right side of the face*. — ἐπλήττοντο: *got a 'stroke,'* with humorous appreciation of the original. The more exact expression would be ἀπεπλήττοντο. Cf. ἀποπληγνῆτες in Hippocrates, used of those who have had an apoplectic (hemiplectic) fit. — τὰ πιδέξια: *his nobler parts*. — διιστρέφοντο τὰς ὄψεις: *had their eyes distorted*. διιστρέφοντο is found in the vulgate of Suidas, and was independently suggested as the proper reading in the scholium by Blaydes.

1494 αὐτῷ: αὐτοῖς GRΓ², anticipating Dindorf.

1498 Suid. πηνίξ ἐστίν. — ἐξήταζον: ἐξήτουν Suid.

1502 Suid., Zon. (p. 258), ἀπαιθριάζει.

1502 S ἀπαιθριάζει M [ἀπαιθριάζει] ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας Γ ὑπαιθριάζει P] ἀντι του σκορπίζει] σκορπίζει ἀντι του RΓ σκορπίζει EP σκορπίζει τὰ νέφη M — εὐδῖαν] εἰς εὐδῖαν G — ἄγει] add. καὶ ὑπαιθριάζει Σ — συννεφεῖ] συννεφεῖ GREMPΣ — ἀντι του] om. EMPΣ — ὁ ζεὺς αὐτόν] αὐτόν ὁ ζεὺς GFEMP

ποιεῖν δύνανται· τὸ δε ὠφελὲς οὐ κέκτηνται· διὸ μοι δοκοῦσι καὶ οἱ τὰ ἥρωα παριόντες σιγὴν ἔχειν· ὡς μυρτίλος ἐν τιτανωπάσι φησι· ὁ δὲ ὀρέστης λωποδύτης :—

1490 int. S ἥρωι] ἥρωα αὐτὸν φησι· διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὴν πρὸς τὸν ἀγαμέμνονος νῖδον ὀρέστην :—

1493 τὰ 'πιδέξια] ὀφθαλμ.. κεφα..

1493 ext. S πάντα τα] οἶον τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως· ὀφθαμούς κεφα.. (these two words added above) ἐπλήττοντο γὰρ οἱ συντυγχάνοντες αὐτῶ· ἢ τὰ 'πιδέξια· ὀφθαλμούς κεφαλ.. (ἢ . . . κεφαλ.. deleted) ἅμα δὲ ἐπεὶ οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρωσι, διέστρεφον τας ὄψεις :—

1494 ext. S οἴμοι] ὁ προμηθεὺς ἀπαγγέλλει αὐτοῦς· τινὰ συγκεκαλυμμένους :—

1498 ext. S πηνίκ'] ἀντι του ποία ὥρα ἐστὶν τῆς ἡμέρας· τοῦτο δὲ· ἐπεὶ ὥρας ἐξήταζον οὐ καιρούς :—

1500 R 71'' int.] ἢ νῦξ

1502 ext.] ἀπαιθριάξει : αντι του σκορπίζει εὐδιαν ἄγει· συνεφεῖ δὲ ἀντι του συνάγει τὰ νέφη οὐχ ὄρα γὰρ ὁ ζεὺς αὐτὸν νεφῶν ὄντων :—

EP—ποιεῖν] ποεῖν P—δύνανται] δύναται GR—ὠφελὲς] ὠφελεῖν G—κέκτηνται] κέκτηται R—ἔχειν] ἔχουσιν G—ὡς . . . φησι] om. R—τιτανωπάσι φησι] τιτάνω πασιφάης G τῆ τανωπάση φησί EP

1490 S εἰ γὰρ M [[εἰ γὰρ ἐντύχη (ἐντύχοι P) τις ἥρωι EP]] ὀρέστην] om. M

The Scholia in Γ (Codex Leidensis 52) are resumed.

1493 Om. GEMP—ταπιδέξια] R]] ὀφθαλμ.. κεφα..] ὀφθαλμούς καὶ κεφαλὴν R

1493 S πάντα M [[πάντα ταπιδεξιά (τὰ 'πιδέξια EP) REP αντιδέξια Γ]] οἶον] ὀφθαλμούς (a word erased) οἶον Γ ὀφθαλμούς· κεφαλὴν· οἶον EMP—δεξιὰ] δεξιὰ πάντα M—ὄψεως] φύσεως GEMP—ὀφθαμούς κεφα..] om. REMP—ἐπλήττοντο] ἐξεπλήττοντο Γ—γὰρ] om. M—συντυγχάνοντες] συντυχάνοντες R ἐντυγχάνοντες MΣ—ἢ . . . κεφαλ..] om. GEMP—κεφαλ..] κεφαλῆς R—ἐπεὶ] om. M—ἥρωσι] ἥρωσ P

1494 Om. Γ—S οἴμοι M—οἴμοι τάλας] Γ⁸ [[οἴμοι τάλας GREP]] ὁ . . . συγκεκαλυμμένος] συγκεκαλυμμένος παραγενόμενος ὁ προμηθεὺς ἀπαγγέλλει αὐτοῖς τὰ ἐν τοῖς θεοῖς γινόμενα M—προμηθεὺς] προμηθεὺς δὲ P—αὐτοῦς] αὐτοῖς GR⁸ αὐτῶ EP—συγκεκαλυμμένος] συγκεκαλυμμένος G συγκεκαλυμμένος Γ⁸

1498 S πηνίκ' M [[πηνίκα G πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας R πηνίκ' ἐστὶν ἄρα EP]] ἀντι του] ὅτι M—ὥρα ἐστὶν] ἐστὶν ὥρα P—δε] δὲ εἶπεν R—ἐπεὶ ὥρας] ἐπὶ ὥρας GEMP ὥρας γὰρ Σ—ἐξήταζον] ἐξήταζεν M ἐξήτουν Σ—οὐ καιρούς] Γ οὐκαίρως Γ² εὐκαίρως EP οὐκ ἐπὶ καιροῦ M

1500 Om. VGEMP—ἢ περαιτέρω] E

1503 οὗτω μὲν ἐκκεκαλύφομαι : κεκαλυμμένος ὦν ἐκκαλύπτεται, καὶ ὄρᾳ αὐτὸν ὁ πρεσβύτης. ἔπαιξε δέ, ὡς γὰρ ἐκείνου εἰρηκότος ὅτι 'ξυννεφεῖ τὰς νεφέλας καὶ οὐκ ὄψεται σε,' φησὶν 'ἐκκεκαλύφομαι' ἢ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, ὡς καλὸν τι ἀκούσας τὸ 'οἴμωξέ,' ἀποκαλύπτεται φανερὸν ἄντ' ἰδουμένους.

1504 ὦ φίλε Προμηθεῦ : γνωρίζει αὐτὸν ἀποκαλυφθέντα.

1506 ἀπὸ γὰρ ὀλέσει : ὁ Ζεὺς δηλονότι.

1508 τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον : κατασκέπασμά τι τὸ σκιάδειον, ὅπερ ἔχουσιν αἱ κληφάροι ἀπιούσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνια ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. δίδωσι δὲ αὐτῷ τοῦτο ἵνα καλύψῃ αὐτὸν καὶ μὴ ὄραθῆ ὑπὸ τοῦ Διός.

σκιάδειον : ἐν τοῖς Ἄτταλοις εἶρον 'σκιάδιον' καὶ ἐν τῷ παλαιῷ τῷ ἐμῷ.

1512 ὑπόδουθι : ἀντὶ τοῦ 'καλύπτου (ὑπὸ) τὸ σκιάδειον.'

1514 πηνὶκ' ἄτ' ἀπώλετο : οὐκ Ἄττικὸν τὸ 'πηνὶκ' ἄτ' ἀπώλετο' οὐδὲ ἄρχαϊκῶν οὐδὲ ἀκριβῶν. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ 'πότε δήτα;' παρέλκει γὰρ τὸ 'ἄττα' νῦν. ἀλόγως δὲ κείται. οὔτε γὰρ τὸ 'τινά' σημαίνει οὔτε τὸ 'ἄτινα' οὐδενὶ γὰρ τούτων ἀρμόζει τὸ 'πηνὶκα.'

1521 ὥσπερ Ἰλλυριοί : ἀνέπλασέ τι γένος θεῶν βαρβάρων Ἰλλυριῶν ἀνώτατον, οἷον ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων βάρβαρα ἔθνη πορρωτάτω καθεστήκασι. περὶ Θράκην δὲ εἰσὶν οἱ Ἰλλυριοί, — τινὲς δὲ Περισίδος φασίν

1503 ἐκκαλύπτεται : VGRΓ, anticipating Blaydes.

1508 Suid. σκιάδειον. — κατασκέπασμα : Suid. (Cod. A). — ἔχουσιν αἱ κληφάροι : 'have' in a loose sense (not 'carry'). For a more exact statement, cf. Schol. 1551. — δίδωσι δὲ αὐτῷ τοῦτο : Prometheus hands it to him (i.e. to Peithetaerus).

Ἄτταλοις : Dindorf.

1512 Suid. ὑπόδουθι. — καλύπτου : Qu. ὑποκαλύπτου? Γ has ἐκκαλύπτου.

1514 Suid. πηνὶκ' ἔστιν. — οὐδὲ ἀρχαϊκῶν οὐδὲ ἀκριβῶν : cf. the readings of Γ. Suid. has οὐδὲ ἀρχαϊκῶν οὐδὲ ἀκριβῆς, and Portus adopted this reading in the scholium. — παρέλκει : as in Schol. Nub. 488, 1111, Thesm. 852, Ran. 434, but the passive παρέλκεται is read in Schol. Ach. 815, Eccles. 853, 1151.

1521 Suid. Ἰλλυριοί, κερκιδῆτες, and κρηγῆ. — ἀνώτατον : ἀνώτατον ὃν Rutherford. — οἷον : *to wit*.

ἀρχαϊκῶ Γ — ἀκριβῶν] ἀκριβὸν ΓΓ² ἀκριβῶ Γ ἀκριβῆς Σ — πότε] ποτὲ Γ — παρέλκει . . . νῦν] τὸ δὲ ἄττα. νῦν παρέλκει Μ — ἄττα] ἄττα Γ — ἀλόγως γὰρ] ἀλόγως δὲ Γ — ἄτινα] τὸ ἄτινα ΕΡΣ — οὐδενὶ] οὐδὲν ΡΕΡΣ — ἀρμόττει] ἀρμόζει ΡΓΕΜΡΣ — τὸ] Γ τῷ Γ²ΕΡΣ — πηνὶκα] ὀπηνὶκα Σ (cod. ABVE and Med)

1521 S πεινῶντες Μ [Ἰλλυριοί R ὥσπερ (πεινῶντες ὥσπερ ΕΡ) Ἰλλυριοί ΓΕΡ] ἀνέπλασέ] om. G διδύμος ὥσπερ βάρβαροι. ἀνέπλασε δὲ ΓΕΜΡ — τι] om. ΓΜ τὸ Γ — γένος] om. Μ — βαρβάρων θεῶν] θεῶν βαρβάρων ΡΓΕΜΡ — τριβαλλῶν] τριβαλλῶν Γ — ἀνώτατον] ἀνώτερον Γ — καθεστήκασι] καθέστηκεν Μ — περι . . . Ἰλλυριοί] οἱ Ἰλλυριοί δὲ εἰσι περι θράκην Μ — θράκην δὲ] δὲ θράκην ΓΕΡ

1503 ext. S οὐτω] κεκαλυμμένος ὦν ἐκκαλύπτεται καὶ ὄραϊ αὐτὸν ὁ πρε... ἔπαιξεν δὲ· ὡς γὰρ ἐκείνου εἰρηκότος ὅτι ξυμφεῖ τὰς νεφέλας καὶ οὐκ ὄψεται σε φησι· ἐκκεκαλύφομαι· ἢ ὡς ἐν κωμωδία ὡς καλόν τι ἀκούσας τὸ οἴμωζε ἀποκαλύπτεται· φανερόν αὐτὸν δεικνύς:—

1503 intm. p. v.] γνωρίζει αὐτὸν ἀποκαλυφθέντα:—

1506 R 71" int.] ὁ ζεὺς δηλοῖσι

Fol. 119'. Vv. 1508–1541.

1508 sup. S σκιάδειον] κατασκευάσμα τι τὸ σκιάδ... ὅπερ ἔχουσιν αἱ κληφῆροι ἀπιούσαι εἰς τὰ ἔλευσίνα· ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου· δίδωσι δὲ τοῦτο αὐτῷ· ἵνα καλύψῃ αὐτὸν καὶ μὴ ὄραθῆ ὑπὸ τοῦ διός:—

1508 ext. p. v.] ἐν τοῖς ἀπτιλίων εἶρον σκιάδιον· καὶ ἐν τῷ παλαιῷ τῷ ἐμῷ:—

1508 int. a. v.] ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου:

1512 int. a. v.] ἀντι του καλύπτου τὸ σκιάδειον

1514 ext. S πηνίκ'] οὐκ ἀπτικον τὸ πηνίκ' ἄττα ἀπώλετο· οὐδὲ ἀρχαϊκόν· οὐδὲ ἀκριβῶν· ἔστι δὲ ἀντι του πότε δήτα· παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα νῦν· ἀλόγως γὰρ κείται· οὔτε γὰρ τὸ τινα σημαίνει οὔτε ἄτινα· οὐδενὶ γὰρ τούτων ἀρμόττει τὸ πηνίκα:

1521 ext. S not in text] ἀνέπλάσέ τι γένος βαρβάρων θεῶν τριβαλλῶν ἀνώτατον· οἶον ὡσπερ ἐπὶ τῶν ἀνθρωπων βάρβαρα ἔθνη πορρωτάτω καθεστήκασιν· περι θράκην δὲ εἰσὶν οἱ ἰλλυριοί· τίνες δὲ περσίδος φασιν

1503 S οὐτω μὲν M [[οὐτω μὲν ἐκκαλύφομαι (ἐκκεκαλύφομαι Γ) RΓEP] κεκαλυμμένος . . . ἢ] om. M—ἐκκαλύπτεται] ἐκκεκαλύπτται EP—πρε...] πρεσβυτερος ΓΓ²EP πρεσβυτης RΓ add. καὶ γνωρίζει Γ—ξυμφεῖ] ξυμφεῖ RΓ—αὐτὸν] ἑαυτὸν M—δεικνύς] ἀποδεικνύς Γ ποιῶν EP

1503 Om. RΓ (but see preceding note) M—ὦ φίλε προμηθεῦ] Γ²E [[ὦ φίλε προμηθεῦ P]

1506 Om. VGΓEMP

1508 S τουτί M [[τουτί λαβῶν (add. μου REP) τὸ σκιάδιον (σκιαδειον REP) GREP λαβῶν μου τουτί Γ] κατασκευάσμα] κατασκέπασμα Σ (cod. A) —τὸ σκιάδ...] τὸ σκιάδιον G om. RΓEMPΣ—ἔχουσιν] ἐφόρου Σ—ἀπιούσαι εἰς] ἀπελθούσαι ἐπὶ M—καίεσθαι] κάεσθαι ΓEP—τοῦτο αὐτῷ] αὐτῷ τοῦτο RΓEMP—καὶ] ὡς M

1508 Om. GRΓEMP

1508 Om. GRΓEMP

1512 Om. EMP—S ὑπόδυθι R [[ὑπόδυθι ταχὺ δὴ Γ] ἀντι του] om. Γ—καλύπτου] κάλυπτε G ἐκκαλύπτου Γ—τὸ σκιάδειον] om. G

1514 S πηνίκ' M [[πηνίκ' ἄττα G πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο ΓEP] οὐκ . . . ἀντι του] om. M—οὐκ] ὅτι οὐκ ΓEP—πηνίκ'] πηνικα R—ἄττα] ἄττα G ἄττ' R ἄττ' ΓEP—ἀπώλετο] om. G—οὐδὲ . . . ἀκριβῶν] om. R—ἀρχαϊκόν] Γ²

αυτοῦς, — οἱ γεωργεῖν μὲν οὐκ ἔχουσι γῆν, ληστεύοντες δὲ τρέφονται.

ὥσπερ Ἴλλυριοί· Δίδυμος· ὥσπερ βάρβαροι· τὸ δὲ ‘κεκριγότες’ μίμησις ἔστιν οὐκ εἰς τὸν ἦχον, ἀλλ’ εἰς τὴν ἀσάφειαν τῶν βαρβαρικῶν διαλέκτων.

κεκριγότες· οἶον ‘ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες’ ἀπὸ λιμοῦ οἱ Τριβαλλοὶ θεοί, ἢ τὸ ‘κεκριγότες’ εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν· ‘κριγῆ’ γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὁδοῦσι γινόμενος. ‘ἄνωθεν’ δὲ φησιν αὐτοὺς οἰκεῖν, ὡς τῶν Ἑλλήνων ἀνωτέρω οἰκοῦσι καὶ πορρωτέρω οἱ βάρβαροι.

1522 ἐπιστρατεύσειν· ‘ἔφασαν’ φησὶν ‘οἱ Τριβαλλοὶ ἵπολεμήσειν’ πρὸς τὸν Δία, εἰ μὴ παρέξει αὐτοῖς τὴν δίοδον τῶν ἐμποριῶν.’ παίζει δὲ εἰς τὸν νομιζόμενον τετειχίσθαι ἀέρα μεταξύ, ὡς ἐκείνων ἀποκεκλεισμένων.

1527 ὅθεν ὁ πατρῷος· ὅτι κατ’ ἔλλειψίν ἐστι τοῦ ‘Ἀπόλλωνος,’ δέον εἶπεν ‘ὁ πατρῷος Ἀπόλλων’ ἢ ἄλλος τις τῶν θεῶν. ‘πατρῶον’ δὲ τιμῶσιν Ἀπόλλωνα οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεὶ Ἴων, ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων, ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ξούθου ἐγένετο.

Ἐξηκεστίδης· ὅτι βάρβαρος Ἐξηκεστίδης προεῖρηται.

1530 ἐντεῦθεν ἄρα τούπιτριβείης· παρὰ τὸ ‘Τριβαλλοί’ φησὶ παίζων γεγονέναι τὸ ἐπὶ ὕβρει τὸ ‘ἐπιτριβείης.’

1536 καὶ τὴν Βασιλείαν· Εὐφρόνιος ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἢ ‘Βασιλεία,’ καὶ δοκεῖ τὰ κατὰ τὴν ἀθανασίαν αὕτη οἰκονομεῖν, ἣν ἔχει καὶ παρὰ Βακχυλίδῃ ἢ

Cf. Zon. *κεκριγότες* (1196), *κριγμός* (1250), and *κριγῆ* (1254). — *ἄνωθεν*: in 1522, 1526, of the text of the play.

1522 *πολεμήσειν*: *ἔφασαν πολεμεῖν*, *declared war*, may be right. — *εἰ μὴ παρέξει*: M, as in the text of the play, but *ἵνα παρέξῃ* (late aor., REP) is possible. Cf. Schol. Pac. 430, Schol. Thuc. iii 21.

1527 *Ἀπόλλωνος*: Schnee would read *Ἀπόλλων* (approved by Rutherford), but cf. the note on Schol. 26. — *δέον*: *δέον γὰρ* MSS., except U. *γὰρ* may imply that originally the scholium read *ἔδει γὰρ* (Blaydes) or that some such apodosis as ‘ὁ πατρῷος’ *εἶπεν* was understood after τῶν θεῶν. Cf. Schol. 15, 69, 92, etc.

προεῖρηται: cf. Schol. 11, 764.

1530 *ἐπὶ ὕβρει*: “Corruptum videtur ex *ἐπιτριβείης*.” Blaydes.

1536 *αὕτη*: *αὐτῇ* P, for which Caesar proposed *αὐτῆ*, anticipating E. — *ἣν ἔχει*: ἣν ἐστὶ Kaibel, deleting the following *τὴν ἀθανασίαν*. For ἣν Neue proposed ὁ. Rutherford reads *οἰκονομεῖν ἣν ἔχει· καὶ παρὰ κτέ.*, ‘keep and dispense.’ Capps would read τὰ κατὰ τοὺς ἀθανάτους πάντα οἰκονομεῖν, ὃ ἔχει κτέ., and just below *δώσασα* (late aorist).

— *τριβαλλοί*] *τρυφαλλοί* Γ *τρυβαλλοί* Γ² *τριβαλλός* EP — *γεγονέναι*] *γεγονέ-
ναι* φησὶ G — *τὸ ἐπὶ*] *τὸ ἐπὶ τῇ* EP *τοῦ ἐφ’* M — *τὸ*] om. ΓEP *λεγομένου* M
1536 S *βασιλείαν* M [*καὶ τὴν βασιλείαν* (*βασιλείαν* R) GR *καὶ* (om.
E) *τὴν βασιλείαν σοι γυναῖκ’ ἔχειν* ΓEP] Order of notes 2, 1 P — *εὐφρόνιος*
. . . *ἄλλως*] om. M — *βασιλεία*] *βασιλεία* R — *αὕτη*] *αὐτῇ* E *αὐτῇ* P — *ἣν*]
ἣν R — *βακχυλίδι*] *βακχυλίδῃ* GRΓEP — *αὐτῆν*] *τὴν* P — *ἄλλως*] ἢ R om. ΓEP

αυτούς· οἱ γεωργεῖν μὲν οὐκ ἔχουσι γῆν· ληστεύοντες δὲ τρέφονται :—

1521 R 72' int. S ἄλλυροῖ] δίδυμος· ὡς περ βάρβαροι τὸ δε κεκριγότες· μίμησις ἐστι· οὐκ εἰς τον ἤχον ἀλλ' εἰς την ἀσάφειαν· των βαρβαρικῶν διαλέκτων

1521 int. S κεκριγότες] οἶον ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες ἀπὸ λιμοῦ, οἱ τριβαλλοὶ θεοί· ἢ τὸ κεκριγότες εἰς τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν· κρίγη γὰρ, ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὁδοῦσι γινόμενος· ἀνωτέρω δὲ φησι οἰκεῖν αὐτούς· ὡς τῶν ἐλλήνων ἀνωτέρω οἰκοῦσι καὶ πορρωτέρω· βάρβαροι :—

1522 int. S ἐπιστρατεύειν] ἔφασαν οἱ τριβαλλοὶ πολεμεῖν πρὸς τὸν δία· ἵνα παρέξει αὐτοῖς τὴν δίοδον· τὴν ἐμπορίαν· παίζει δὲ εἰς τὸν νομιζόμενον τετεειχῆσθαι ἀέρα μεταξὺ ὡς ἐκείνων ἀποκεκλεισμένων :—

1523 R 72' τὰμπορί' των ἐμπορίων

1527 ext. et inf. S πατρῶος] κατ' ἔλλειψιν ἐστι τοῦ ἀπόλλωνος· δέον γὰρ εἶπεν ὁ ὁ πατρῶος ἀπόλλων· ἢ ἄλλος τις τῶν θεῶν· πατρῶων δὲ τιμῶσιν ἀπόλλωνα ἀθηναῖοι· ἐπεὶ ἴων ὁ πολέμαρχος ἀθηναίων ἐξ ἀπόλλωνος καὶ κρεούσης τῆς ξούθου ἐγένετο :—

1527 inf. S ἐξηκεστίδης] ὅτι βάρβαρος ἐξηκεστίδης· προεῖρηται :—

1529 inf. S τριβαλλοί] παρα το τριβαλλοὶ φησὶ παίζων γεγονέαι τὸ ἐπὶ ὕβρει τὸ ἐπὶ τριβείης :—

1536 inf. S βασιλείαν] εὐφρόνιος· ὅτι διὸς θυγάτηρ ἢ βασιλεία· καὶ δοκεῖ τὰ κατα τὴν ἀθανασίαν αὐτῆ οἰκονομεῖν· ἦν ἔχει καὶ παρα βακχυλίδι ἢ

1521 Om. VGM (but see preceding note) [[Γ* Ε* Ρ*] δίδυμος . . βάρβαροι] om. ΓEP (but see preceding note)

1521 [[κεκριγότες GRGEP—M*] οἶον . . . ἢ] om. M—οἶον] ἀντὶ τοῦ οἶον Γ ἀντὶ τοῦ Σ—ποιὰν] om. Γ—οἶ] om. Γ—τὸ κεκριγότες] om. Γ τὸ δε κεκριγότες M—εἰς] διὰ Σ—κρίγη] τρύγη G—τοῖς ὁδοῦσι] τῶν ὁδόντων G—γινόμενος] γενόμενος ΓP—ἀνωτέρω . . . βάρβαροι] om. M—οικεῖν αὐτούς] αὐτοὺς οἰκεῖν RΓEP—οικοῦσι καὶ πορρωτέρω] Γ² καὶ πόρρω οἰκοῦσι Γ—οικοῦσι] οἰκόντων G—βάρβαροι] οἱ βάρβαροι EP

1522 S ἐπιστρατεύειν M [[ἐπιστρατεύειν (add. φασίν EP) GRGEP] ἔφασαν] ἔφασαν φησιν RΓEP εἶπον φησὶ M—οἱ τριβαλλοὶ] om. M—ἵνα] εἰ μὴ M—παρέξει] παρέξῃ GRGEP—τὴν ἐμπορίαν] om. R τῶν ἐμπορίων ΓEMP—νομιζόμενον] νενομισμένον Γ νενομιζόμενον Γ²

1523 Om. VGTEMP

1527 S πατρῶος M [[ὅθεν (add. ὁ EP) πατρῶος GEP ὅθεν ὁ πατρώιος ἐστι (ἐστὶν Γ) RΓ] κατ' ὅτι κατ RΓEMP—ὁ ὁ] ὁ GRTEMP—ἄλλος] ἄλλως P—ἀθηναῖοι] οἱ ἀθηναῖοι Γ

1527 Om. GTEP—S ἐξηκεστίδης M—1527) Γ⁸] ἐξηκεστίδης] ὁ ἐξηκεστίδης Γ⁸

1529 Om. R—S ἐντεῦθεν M [[ἐντεῦθεν ἄρα τοῦπιτριβείης ΓI τοῦπιτριβείης P] παρα . . . γεγονέαι] παίζων φησὶ γεγονέαι· ἀπὸ τοῦ τριβαλλοὶ M

Ἄθηνά τῳ Τυδεὶ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν· ἔστι δὲ καὶ παρὰ Κρατίνῳ ἡ Βασί-
λεια. ἔνιοι δὲ αὐτὴν ἄθανασιάν' καλοῦσι.

ἄλλως: σωματοποιεῖ τὴν βασιλείαν, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ὡς γυναῖκα.

1541 τὴν λοιδορίαν: ὡς καὶ τοῦτο ἔν τῶν πολλῶν ἄξιον· εἰς αὐξήσιν δὲ
τῆς κωμωδίας τοῦτό φησι.

τὸν κωλακρέτην: τὸν ταμίαν τῶν πολιτικῶν χρημάτων. Ἄριστοφάνης ὁ
γραμματικὸς τούτους ταμίαις εἶναι φησι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ. οὐ μόνον δὲ
τούτου τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ὡς φησιν, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεοῦ ἀναλι-
σκόμενα διὰ τούτων ἀηλίσκετο, ὡς Ἄνδροτίων γράφει οὕτως· “ τοῖς δὲ
λοῦσι Πυθῶδε θεωροῖς τοὺς κωλακρέτας διδόναι ἐκ τῶν ναυκραρικῶν εἰς ἐφό-
δια ἄργύριον καὶ εἰς ἄλλο ὅ τι ἂν δέη ἀναλῶσαι.” ταμίαι δὲ ἦσαν καὶ προε-
στῶτες τῆς δημοσίας σιτήσεως.

τὰ τριῶβλα: ἄπερ ἐλάμβανον οἱ κριταὶ οἱ ἐν ἡλιαία κρίνοντες εἰς μισθόν.

τὰ τριῶβλα: μίγνυσι καὶ ἐκ τῶν ὄντων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. οὐχ εἰσθήκει δὲ
αὐτοῖς τὸ δικαστικὸν τριῶβλον· πολλαχοῦ γὰρ καὶ δύο ὀβολοὺς εἰλήφασιν.

1546 ἀπανθρακίζομεν: ἀντὶ τοῦ ἄνθρακίδας ἔσθιομεν· ἔστι δὲ εἶδος
ιχθύος λεπτόν, ὃ παροπτῶντες ἔσθιοσιν.

αὐτὸ τὸ πρᾶγμα: the words imply τὴν βασιλείαν in the lemma, although this
interpretation is barred by the rhythm. Cf. 1537 of the text.

1541 ἐν τῶν πολλῶν: one of her numerous prerogatives. Rutherford reads
τὰ τριῶβλα: ὡς καὶ τούτου ὄντος ἐκ τῶν πολλοῦ ἄξιων.

Ἄριστοφάνης . . . μισθοῦ: cf. Hesych. κωλακρέται· ἀργυρικοὶ ταμίαι, οὓς τινας
οἴονται μόνου τοῦ δικαστικοῦ προϊστασθαι. — Ἄνδροτίων: Müller I 371. — τοῖς δὲ . . .
ἀναλῶσαι: cast in the formal language of a law or decree, although in Attic
decrees the clause which prescribes the duties of the κωλακρέται is regularly
phrased οἱ δὲ κωλακρέται δόντων τὸ ἀργύριον. Cf. CIA. I 20, 45, 77. There are
other indications, such as the tense of διδόναι, that Androtion was not quoting
literally. The fact, however, that he uses the infinitive shows that the follow-
ing sentence, ταμίαι δὲ ἦσαν κτέ., is not part of the quotation. — ναυκραρικῶν:
“legendum videtur” Dobree, citing Harp. ναυκραρικά. This was adopted by
Böckh (“Man wird in den Quellen vergeblich suchen, was die ναυκληρικὰ gewe-
sen seien”), who assumes that Androtion is speaking of regulations in force
before the time of Cleisthenes. Cf. Arist. Ἄθ. πολ. 8 3: διὸ καὶ ἐν τοῖς νόμοις τοῖς
Σόλωνος, οἷς οὐκέτι χρῶνται, πολλαχοῦ γέγραπται τοὺς ναυκράρους εἰσπράττειν καὶ ἀνα-
λίσκειν ἐκ τοῦ ναυκραρικοῦ ἀργυρίου]. In the passage just quoted, von Wilamowitz
suggests ἀργύρι[ον] as a possible (but improbable) restoration. Furthermore,
believing that the passage in Aristotle and the quotation from Androtion are
closely related in source, he thinks the scholium might be emended to read ἐκ
τοῦ ναυκραρικοῦ ἀργυρίου, with an indication of the specific amount at the end of
the sentence. — ἀργύριον: Blaydes. — εἰς ἄλλο ὅ τι ἂν: εἰς ὅ τι ἄλλο ἂν Γ.

1546 Suid., Zon. (276), ἀπανθρακίζομεν. — ἀνθρακίδας: Küster in Suid. Cf.
Schol. Ach. 670: ἐπανθρακίδες· λεπτοὶ ἰχθύες ὅπτοι· πάντα δὲ τὰ ἐπὶ ἀνθρώπων
ὀπτώμενα ἄνθρακίδας ἑκάλουν. Cf. Philyl. frag. 13 (M. II 861; K. I 785): ἀρετ'
ἀνθρακίδας κτέ. Küster suggests also ἐπανθρακίδας (approved by van Leeuwen).

ἀθηνᾶ τῷ τυδεὶ δώσουσα τὴν [119' sup.] ἀθανασίαν· ἔστι δὲ καὶ παρα κρατίνῳ ἢ βασιλείᾳ· ἔνιοι δὲ αὐτὴν ἀθανασίαν καλοῦσι:— ἄλλως: σωματοποιεὶ τὴν βασιλειαν· αὐτὸ τὸ πράγμα ὡς γυναῖκα:—

1541 R 72' int. S a. v.] ὡς καὶ τοῦτο ἐν τῶν πολλῶν ἄξιον· εἰς αὔξησιν δὲ τῆς κωμωιδίας· τοῦτο φησι

1541 119' sup.] τὸν κολακρέτην: ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς τοῦτους ταμίαις εἶναι φησι· τοῦ δικαστοῦ· οὐ μόνον δὲ τούτου τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο ὡς φησι· ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεοὺς ἀναλισκόμενα διὰ τούτων [διὰ τούτων erased] διὰ τούτων ἀηλίσκετο· ὡς ἀνδροτίων γραφεὶ οὕτως· τοῖς δὲ ἰοῦσι πυθῶδε θεωροῖς τοὺς κωλακρέτας διδόναι ἐκ τῶν νῦν κληρικῶν εἰς ἐφόδια ἀργύρια καὶ εἰς ἄλλο ὃ ἂν δέη ἀναλῶσαι· ταμίαι δὲ ἦσαν καὶ προεστῶτες· τῆς δημοσίας σιτήσεως:—

1541 R 72' int.] τὰ τριώβολα:— ἄπερ ἐλάμβανον· οἱ κριται· οἱ ἐν ἡλαίᾳ κρίνοντες εἰς μισθον

1541 Leid. 52 fol. 12' ext.] τὰ τριώβολα:— μίγνυσι καὶ ἐκ τῶν ἀπτικῶν παρὰ τοῖς ἀπτικοῖς· οὐχ εἰσθήκει δὲ αὐτοῖς τὸ δικαστικόν· τριώβολον· πολ-
λαχοῦ γὰρ καὶ δύο ὀβολοὺς εἰλήφασι:

Fol. 119'. Vv. 1542-1571.

1546 ext.] ἀπανθρακίζομεν:— ἀντι τοῦ ἀνθρακας ἐσθίομεν ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος λεπτὸν ὃ παροπτῶντες ἐσθίουσιν ἀλλως: ὀπτὰς ἐσθίομεν ἢ ἀνθρακας

— σωματοποιεῖ . . . γυναῖκα] as interlinear Γ³Ε ὡς γυναῖκα σωματοποιεῖ αὐτὴν R om. Γ— βασιλειαν] βασιλείαν ΓΓ³ΕΜΡ — αὐτὸ τὸ πράγμα] om. Μ

1541 Om. VΓ— S λουδορίαν Μ— τὴν λουδορίαν] Ε [τὴν λουδορίαν Γ— Ρ*] ἄξιον] om. Ρ— εἰς] ὡς Μ— αὔξησιν] ἄξησιν Ρ

1541 S κολακρέτην Μ [τὸν κολακρέτην] τὸν κωλακρέτην ΓΡΓΕΡ] ἀριστοφάνης] τὸν ταμίαν τῶν πολιτικῶν χρημάτων· ἀριστοφάνης ΓΕΜΡ— ὁ γραμματικὸς] γραμματικὸς Γ— φησι] om. Μ— δικαστοῦ] δικαστικοῦ μισθοῦ ΡΓΕΜΡ— οὐ μόνον . . . φησι] om. Μ— θεοῖς] τοὺς θεοὺς Γ— διὰ τούτων] δι' αὐτῶν Μ— ὡς . . . σιτήσεως] om. Μ— γραφεὶ] γραφεὶ δὲ Γ— οὕτως] οὕτω Ρ— δέ] σὲ Γ— πυθῶδε] πυθῶ δὲ Ρ— θεωροῖς] θεωρικοῖς Ρ— νῦν κληρικῶν] ναυκληρικῶν ΡΓΕΡ— εἰς ἐφόδια] εἰς ἐφόδιον Γ ἐφόδιον ΕΡ— ἄλλο ὃ] ἄλλο οτι ΡΕΡ ὅτι ἄλλο Γ— ἀναλῶσαι] ἀναλῶσαι Γ— προεστῶτες] Γ² προστάται Γ— σιτήσεως] Γ² σιτίσεως Ρ τήσεως Γ

1541 Om. VΓΓΕΜΡ

1541 Om. VΓΡΜ] ἀπτικῶν] ὄντων Γ²ΕΡ— δικαστικόν] om. ΕΡ

1546 S θεομοσῆς (1548) Μ [ἀπανθρακίζομεν] ἀπ' ἀνθρακίζομεν Ρ] ὃ παροπτῶντες] Σ(cod. A) ὅπερ ὀπτῶντες Σ— ὃ] φ̄ Ρ— ἀλλως . . .] ζωπυροῦ-
μεν] Γ² om. Γ— ὀπτὰς] ὀπτὰ Μ— ζωπυροῦμεν] πυροῦμεν Μ— ευτελεστέρου]

ἀπ' ἀνθρακίᾳ Bernhardt. ἀπανθρακίδας Rutherford. — ὃ παροπτῶντες: ὅπερ ὀπτῶ-
ντες Küster in Suid., but Suid. (Cod. A) has ὃ παροπτῶντες.

ἄλλως: 'ἀνθρακίδας) ὅπτας ἐσθίομεν ἢ 'ἀνθρακας ζωπυροῦμεν.' ὡς ἐν κωμῳδίᾳ δὲ τοῦ εὐτελεστέρου ἐμνήσθη, ἐπὶ ἄλλων μέγιστα ἰσχύοντος τοῦ πυρός.

1548 θεομισθῆς ἔφης: ὁ μὲν φησι τῷ Προμηθεῖ ἴσον τι τῷ 'ὑπὸ θεῶν μισοῦμενος,' διὸ καὶ δέξτονως ἀγανωστέον, ὁ δὲ τὸ ἕτερον δέχεται 'μισῶν θεούς,' ὡς ὁ Τίμων ἀνθρώπους.

1551 ἀκολουθεῖν δοκῶ κληφόρῳ: ταῖς γὰρ κληφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα. "Ερμιππος Ἔθεοῖς."

A " . . ὥσπερ αἱ κληφόροι,
λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἔντετριμμένη—

B ἐγὼ δ' ἔνεκαψά τοι λαθῶν τὴν διφροφόρον
ζτῶν ἀλφίτων)."

Ἦνικοφῶν δὲ Ἐγχειρογαστορσιν."

"(ὦ) Ἦννάδα ζτῶν δ' αὐτὸς ὀλίγον ἀνάγαγε"
ἀπὸ τῆς διφροφόρου· χρηστὸς εἶ καὶ κόσμος."

ἀνθρακίδας: ἀπανθρακίδας Rutherford. — μέγιστα: μεγίστων Cary.

1548 Suid. θεομισθῆς. — Τίμων, at the beginning of the scholium in V, is doubtless the trace of a lemma. — ὁ . . . Προμηθεῖ: the epithet he applies to Prometheus. — ὁ: Capps. Cf. EP.

1551 Suid. δίφρον. — σκιάδειον . . . ἔχουσα: R alone has ἐπάνω τῶν κεφαλῶν σκιάδεια ἐπέκετο, which Rutherford retains. — Ἐρμιππος Θεοῖς: M. Π 389; K. I 231. The nominative Ἐρμιππος is now established by V, and the change of Θεῶν to Θεοῖς, first suggested by Küster, duly follows. The use of the genitive here (Ἐρμίππου Θεῶν, from *Hermippos's Gods*) and before the following quotation is without parallel in the scholia to Aristophanes. — ὥσπερ αἱ κληφόροι: the same metaphor in Ar. Eccl. 732: ὅπως ἀν ἐντετριμμένη κληφορῆς. The meal sifted through the κανοῦν, which contained the groats and implements of sacrifice (Ar. Pac. 948), and powdered the hair of the κληφόρος. — ἐντετριμμένη: it is impossible to determine, without the context, what may have been the original form of ἐντετριμμένος (MSS.), which is probably due to attraction. It seems natural to assume a domestic scene and to suppose that the first speaker has mentioned, in some relation not now determinable, a κινάχυρα (cf. Ar. Eccl. 730 ff.) or possibly a σιπή (cf. Ar. Plut. 806). The second speaker interrupts him with a reference to his own sly theft; the διφροφόρος (i.e. the μάγειρος or the ταμίης), he says, never noticed when he stole and ate some of the groats. Other forms have been suggested: ἐντετριμμένος Meineke; ἐντετριμμένοι (in the Thesaurus); ἐντετριμμένοι Bothe. — The assumption of two speakers is due to von Wilamowitz. — ἐνεκαψά τοι λαθῶν: ἐνεκα ψαλάθων MSS. ἐνεκα ψαλαγάτων (!) Brunck. ἐνεκαψα λαθῶν Valckenaer. ἐνεκαψα λαθῶνων Porson, but the idiom demands λαθῶν. For τοι, cf. Ar. Eq. 1355: αἰσχύνομαι τοι τοῖς πρότερον ἀμαρτίας, and Av. 59: ἐποποιῶ ποιήσεις τοί με κόπτειν αὐθις αὐ; It seems more likely that the enclitic particle should have been dropped in quoting than that the poet should

ζωπυροῦμεν· ως ἐν κωμωδία δὲ τοῦ ευτελεστέρου ἐμνήσθη ἐπεὶ ἄλλα μέγιστα ἰσχύοντ' .. τοῦ πυρός :—

1548 inf. S ἔφως] τίμων οἱ μὲν φασι· τω προμηθεὶ ἴσον τι τὸ νπο μισοῦ-
μενος· διὸ καὶ ὀξύτωνος ἀναγνωστέον· ὁ δὲ τὸ ἔτερον δεχεται μισῶν θεοὺς ὡς
ὁ τιμῶν ἀνθρώπους :—

1551 ext. S δοκῶ] ταῖς γὰρ κανοφόροις σκιαδεῖον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις
ἔχουσα· ἔρμιππος θεῶν ὡς περ αἱ κανηφόροι λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐντετριμ-
μένοις· ἐγὼ δ' ἔνεκα ψαλάθων τὴν διφροφόρον νικοφῶντος ἐγχειρογαστόρων
γέννα ὁ αὐτὸς ὀλίγον ἀναγε ἀπο τῆς διφροφόρου· χρηστὸς εἶ καὶ κόσμος :—

ἐντελεστερου R—ἐπεὶ ἄλλα] ἄλλα G ἐπὶ ἄλλων ΓEMP—ισχύοντ' ..] ἰσχύοντα
G ἰσχύοντες Γ ἰσχύοντος EMP

1548 Om. R [τίμων] εἰ δῆτα θεομοσῆς ἔφως G θεομοσῆς ἔφως ΓEP—
ἄλλως M*] οἱ] ὁ EP—φασι] φησὶ EP—τω προμηθεὶ] om. M—τὸ] τῷ EMP
—νπο] ὑπ' G ὑπὸ θεῶν ΓEMP—μισοῦμενος] μισοῦμενον Γ μισουμένῳ M—
μισῶν] μισῶ Γ—ὡς] Γ² ἢ Γ—ὁ] om. M—τιμῶν] τίμων ΓEP

1551 S ἀκολουθεῖν R S ἄνωθεν M [ἀκολουθεῖν (om. EP) δοκῶ κανηφόρου
ΓEP κανηφόρ. Γ] γὰρ κανοφόροις] κανηφόροις γὰρ Γ—κανοφόροις] κανη-
φόροις GREMPΣ—σκιαδεῖον . . . κόσμος] επανω των κεφαλων· σκιάδεα επε-
κειτο R—σκιαδεῖον] Γ² σκιάδιον ΓG—ἀκολουθεῖ] ἀκολουθία M—ἔρμιππος
. . . κόσμος] om. M—ἔρμιππος] ἐρμίππου ΓEP—θεῶν] θεῶν Γ—ἐντετριμμέ-
νοις] ἐντετριμμένως G—ψαλάθων] Γ² ψαμάθου Γ—ἐγχειρογαστόρων] Γ ἐγχειρο-
γαστορα G ἐγχειρογαστόρων Γ²E ἐν χειρογαστόρων P—γέννα] γένναν G—
ὁ] om. P

have used the present *λανθάνων*. Bothe proposes *ἐνέκαψα ψηλαφῶν*. Blaydes
ἐπειτ' ἐνέκαψ' ὀλὰς λαθῶν, but ὀλὰς anarthrous is doubtful. Qu. ἐγὼ δ' ἐνέκαψα
τῶν ὀλῶν τὴν διφροφόρον | λαθῶν?—**Νικοφῶν δὲ Ἐγχειρογαστορσιν**: M. II 852;
K. I. 778.—**Νικοφῶν δὲ**: Küster, for *Νικοφῶντος*. See above.—**Ἐγχειρογά-
στορσιν**: *Ἐγχειρογαστόρων* (MSS.) may be due to *γέννα* (MSS.), mistaken for
Γέννα. For the word *ἐγχειρογαστωρ*, cf. Suid., Hesych., Zon. (598), *ἐγχειρογαστο-
ρες*; Bek. A. G. 230 13; Ath. i 4 D; Eustath. II. 286 21; Schol. Eur. Or. 953;
Schol. Apoll. Rhod. i 989. Cf. the exact parallel *ἐγγλωττογαστορες* in Ar. Av.
1695. On the other hand the word *χειρογαστωρ* is feebly supported: Schol.
Aristid. 408 25; Eustath. II. 286 21; Poll. i 50 (Hecataeus). Pollux condemns
it: vii 7. In eight of the nine cases, however, in which Nicophon's play is cited,
the title *Χειρογαστορες* is given, but in six of these the phrasing is ἐν Χειρογά-
στορσι, which may well originally have been Ἐγχειρογαστορσι.—ὦ γεννάδα σὺ δ'
. . . ἀνάγαγε: Dobree, who suggests also *νῦν* or *δεῦρ* for *σὺ δ'*. V has *γέννα ὁ αὐ-
τὸς*. Meineke, assuming that it read *γέννα ὁ οὔτος*, proposed *γενναῖος ἴσθ'*, ὦ
οὔτος, ὀλίγον ἀνάγαγε. Bothe *γενναϊστέρως*, ὦ οὔτος, ὀλίγον ἂν ἀναγε. Blaydes
οὔτος, ὀλίγον ἀναγε κοσμίως . . . χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας, or οὔτος, ὀλίγον ἀναγ', ὦ
γεννάδα, or ὦ γεννάδα, σεαυτὸν ὀλίγον ἀνάγαγε.

1552 καὶ τὸν δῖφρον γε διφροφόρει: ἐπειδὴ εἶπεν 'ἵνα δόξω ἀκολουθεῖν
κανηφόρῳ,' λέγει παίζων 'καὶ δῖφρον βάσταζε.'

1553 πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν: ταῦτα ἐξήγησις ἐστὶ τῶν ἀνωτέρω. γένος
δέ ἐστι περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν πρὸς τῇ κεκαυμένη ζώνῃ, ὡς ἀψύχους δὲ
διασύρει τοὺς φιλοσόφους καὶ ὡς ἐπὶ σκιᾶς βαδίζοντας.

Σκιάποσιν: τούτους ἔχειν βήματά φασι τοῦ παντὸς σώματος μείζονα· διὰ
δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, ἑτραποδηδὸν
βαδίζοντας ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ κατασκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα.
τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις, ἴσης ὄσσης τῆς γῆς αὐτῶν καὶ ἑπλα-
τείας καὶ κατὰδυσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.

1555 ψυχαγωγεῖ Σωκράτης: ἐπειδὴ λιτοὶ οἱ φιλόσοφοί εἰσι καὶ ἄτροφοι,
διὰ τοῦτο τοὺς Σκιάποδας παρέλαβεν, μυθευόμενον δ' ἔτι καὶ τοῦτο τὸ γένος
ἐστίν· "Ἄλουτον" δὲ εἶπε τὴν λίμνην, καθὸ ἀλουτοῦντες καὶ ῥυποφοροῦντες
ἐφιλοσόφουν οἱ περὶ τὸν Σωκράτην.

1556 ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε: οὗτος δειλὸς ἦν· ἦλθεν οὖν ψυχὴν ἰδεῖν
θέλων, ἐπεὶ οὐκ εἶχεν, ὡς Εὐπολις ἐν Ἀστρατεύτοις·

"Πείσανδρος εἰς Πακτωλὸν ἐστρατεύετο,
κἀνταῦθα τῆς στρατιᾶς κάκιστος ἦν ἀνὴρ,
ἀπανταχοῦ δ' ἦν δειλός."

1553 Suid. Σκιάποδες (1, 2), τετραποδηδὸν, and ψυχαγωγεῖ. — ταῦτα ἐξήγησις
ἐστὶ τῶν ἀνωτέρω: i.e. verses 1553–1564 are an 'exposition' or 'illustration' of
the καινὰ καὶ θαυμαστὰ καὶ δεινὰ πράγματα announced in 1470 ff. The words ἐτι
καὶ in Schol. 1555 involve the same reference. The relation of 1553–1564 to
1470–1481 is close; the two strophes have the same rhythm and similar con-
tent. Similarly in Γ² and E (interlinear) there is a scholium on 1694 — where
the antistrophe to 1553 ff. begins — which reads τὰ ἐξῆς ταῦτά ἐστι τῷ ἀνωτέρω,
i.e. 1553 ff. Cf. also Schol. Lys. 1189: ἀποκοπή ἐστὶ τοῦ ἄλλου χοροῦ (i.e. 1043–
1071), ὡς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξι. Both in Av. 1553 and Lys. 1189 the connexion
is indicated by δέ. In Schol. Nub. 44 and 358 the scholiast speaks of the poet's
ἐξήγησις of his own language. Cf. the use of ἐξηγεῖσθαι in Schol. Pac. 788,
Schol. Vesp. 680, and of ἐρμηνεύειν in Schol. Av. 1058. The words ταῦτα ἐξήγησις
ἐστὶ τῶν ἀνωτέρω are not a marginal direction of the librarian referring the fol-
lowing scholium to a lemma on the preceding folio. They are found in all the
MSS., and a mere copyist's note originally appropriate to a single MS. is not
likely to have been thus perpetuated; furthermore, the phraseology for this sort
of direction is fixed, ζῆτει ὀπισθεν, ζῆτει τὸ κείμενον ὀπισθεν, σχόλια τῆς ὀπισθεν
σελίδος, and the like.

τετραποδηδὸν . . . ἴσης: the addition is due to Suid. (Cod. ABG, on which
Bernhardy reports wrongly).

1555 τοὺς Σκιάποδας: τὸ ψυχαγωγεῖ Rutherford. — Ἄλουτον: van Leeuwen.

1556 Suid. δειλότερος and Πείσανδρου δειλότερος. — ἦλθεν: ἦθελεν Rutherford.
— ὡς: "fort. καὶ" Meineke. — Εὐπολις ἐν Ἀστρατεύτοις: M. II 435; K. I 264.
— Πακτωλὸν: Σπαρτωλὸν Hanow. — ἐστρατεύετο: ἐστρατεύσατο Blaydes. — τῆς
στρατιᾶς: τῆς σῆς στρατείας ΓΕΡ. τῆς ὀλης στρατιᾶς d'Arnaud. τῆς πάσης

1552 inf. S διφροφόρει] επειδη ειπεν· ινα δοξω ακολουθειν νικανηφόρω· λέγει παίζων και δίφρον βάσταζε:—

1553 inf. S πρὸς] ταυτα ἐξήγησις ἐστι τῶν ἄνωτερω γένος δὲ ἐστὶ περι τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν· προς τῆ κεκαυμένη ζώνη· ὡς ἀψύχους δὲ διασύρει· τοὺς φιλοσόφους ὡς και ἐπι σκιάς βαδίζοντας:—

1553 ext. S σκιάποσι] τούτους ἔχειν βήματα φη·· τοῦ παντὸς μείζονα σώματος δια δὲ τὸ μὴ εχειν οἴκους· ἀλλ' ὑπο τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι ούσης τῆς γῆς αὐτῶν και τραχείας και κατάδυσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καυματος:—

1555 int. S ψυχαγωγεί] επειδη λιτοι οἱ φιλόσοφοι εἰσι και ἄτροφοι δια τουτο τοὺς σκίμποδας παρέλαβεν· μαθεύομενον δ' ἔτι και τοῦτο τὸ γένος ἐστιν αλουτον δὲ εἶπεν τὴν λίμνην· καθὸ ἀλουτουντες και ῥυπαροφοροῦντες· ἐφιλοσόφουν οἱ περι τὸν σωκράτην:—

1556 int. et inf. S ἔνθα] οὗτος δειλὸς ἦν ἦλθεν οὖν ψυχειν ιδεῖν θέλων ἐπεὶ οὐκ εἶχεν ὡς εὔπολος ἐν αστρατεύτοις πείσανδρος εἰς πακτωλὸν ἐστράτευε· κανταυθα τῆς στρατείας κάκηστος ἦν ἀνήρ· ἀπανταχοῦ δ' ἦν δειλὸς

1552 S διφροφόρει R S τὸν δίφρον M [[και τὸν δίφρον (add. γε ΓΕΡ) διφροφόρει (om. Γ) ΓΓΕΡ]] νικανηφόρω] κανηφόρω GRΓEMP

1553 S ταῖς σκιάποσι M [[τοῖς κιάποσιν Γ πρὸς δὲ τοῖς (τοῖσι Ρ) σκιάποσι (σκιάποσιν Ρ) ΕΡ—ἀλλως R*]] ταυτα . . . ζώνη] om. M—ταυτα . . . ἄνωτερω] om. G—ταυτα] ταῦτα δὲ Ρ—περι] παρὰ Σ—ἀψύχους δι] ἀψύχους M—ὡς . . . βαδίζοντας] om. R—ὡς και] και ὡς ΓEMP

1553 Om. M [[πρὸς δὲ τοῖς σκιάποσι (σκιάποσιν R) GR—Γ*E*P*]] τούτους] τούτους δὲ ΓΕΡ—φη··] φασι ΓΓΕΡΣ—μείζονα σώματος] σώματος μείζονα RΣ μείζονα ΓΕΡ—οἴκους] οἶμαι ΕΡ—ἀναλίσκεσθαι] add. τετραποδηδὸν βαδίζοντας ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν και κατασκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα· τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἢ φύσις, ἴσης Σ(cod.ABG)—και τραχείας] τραχείας ΓΓ—μὴ] οὐκ ΕΡ—ἀποφυγὴν] ἀποφυγεῖν Γ

1555 [[ψυχαγωγεί (οὐ ψυχαγωγεί RΓ) σωκράτης GRΓΕΡ—M*]] επειδη] και γὰρ επειδη M—οἱ φιλόσοφοι εἰσι] Γ² οἱ φιλόσοφοι ΓM εἰσιν οἱ φιλόσοφοι Ρ—και ἄτροφοι] om. M—σκίμποδας] σκιάποδας GRΓEMP—μαθεύομενον] μυθεύομενον GRΓEMP—δ' ἔτι] δ' ἔστι G δε ἔτι R δέ τι ΓΕΡ δὲ M—τὸ] om. Γ—ἐστιν] om. G—ῥυπαροφοροῦντες] ῥυποφοροῦντες ΓΕΡ—σωκράτην] σωκράτη ΓΡ

1556 S ἔνθα M [[ἔνθα και πείσανδρος (πέισανδρος Γ) ἦλθεν (om. ΕΡ) GRΓΕΡ]] οὗτος] ὁ πείσανδρος M—ψυχειν] ψυχὴν GRΓEMP—θέλων] om. R—εὔπολος] εὔπολις GRΓEMP—ἐστράτευε] ἐστρατεύετο RΓEMP—κανταυθα . . . δειλός] om. M—τῆς] τῆς σῆς ΓΕΡ—κάκηστος] κάκιστος GRΓΕΡ—ἦν ἀνήρ] ἀνήρ ἦν Γ—δ' ἦν] δὲ ἦν REP—και] om. Ρ—αρτοπάλῃσι] ἀρτοπάλῃσιν

στρατιᾶς, or preferably, rejecting ἀνήρ altogether, πάσης τῆς στρατιᾶς Toup (adopted by Cobet). τῆς στρατιᾶς Porson ("deleto s̄hs, quod ex articulo τῆς in vicinia natum est").—κάκιστος: ἀριστος Müller-Strübing.—ἀπανταχοῦ . . . δειλός:

ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα εὐέκτης, ὡς Ἑρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισιν·

“ἔμβαινε σιγῇ· <τάχα γὰρ αὐ> Πείσανδρος (ὁ) μέγας αὐτός,
ὥσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων, ἔλαύνων
ἕξεισιν ὄνον κανθήλιον.”

καὶ δωροδοκῆσαι φησιν αὐτὸν Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους διὰ τούτων·

“ἦ δῶρ’ αἰτῶν ἀρχὴν πολέμου ἄμετὰ Πεισάνδρου πορίσειεν.”

δύο δὲ εἰσι Πείσανδροι, καθάπερ Εὐπολις ἐν Μαρικᾷ φησιν·

“Α ἄκουε νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται.

Β ὁ στρεβλός; Α ἴσῳκ’ ἄλλ’ ὁ μέγας, οὐνοκίνδιος.”

καὶ Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ περὶ ἀμφοτέρων λέγει.

1559 σφάγι’ ἔχων κάμηλον ἀμόν: ἔπαιξεν εἰς “τὸν ὄνοκίνδιον” αὐτοῦ εἰπὼν

probably part of the quotation, as Bekker first indicated, since Eupolis's verses are quoted to prove that Peisander was *δειλός*. Note δ' ἦν (VI). — Ἑρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισιν: M. II 384; K. I 227. — ἔμβαινε . . . κανθήλιον: cf. Ar. Thesm. 66: μηδὲν ἰκέτευ' αὐτὸς γὰρ ἕξεισιν τάχα. ENEBAINÉ supplanted EMBAINÉ, and the loss of τάχα γὰρ αὐ or something similar followed. οὐπὶ τῶν ξύλων perhaps signifies ὁ ὑποκριτής, the words τῶν ξύλων referring to the temporary wooden structure that served as a play-house before the erection of a σκηνή of stone, and the phrase ἐπὶ τῶν ξύλων equalling ἐπὶ τῆς σκηνῆς, which, as Flickinger has observed with proper insistence, does not occur in the literature of the fifth century. Hermippus, in a play, jestingly illustrates its action by a phrase drawn from the theatre, as if this part of the action of his play were a real occurrence, and likens big, burly (εὐέκτης) Peisander, who was at this time a very real and disturbing factor in Athenian politics, to an ὄνηλάτης. Cf. ὄνοκίνδιος in the following quotation from Eupolis, and Hesych. ὄνοκίνδιος· καὶ ὄνοκίνδας· ἀστραβηλάτης, ὄνηλάτης. But doubtless the verses defy satisfactory restoration. ἐνέβαινε σιγῇ Πείσανδρος μέγας αὐτὸς ὥσπερ Διονυσίοισιν ὅς ἐπὶ τῶν ξύλων ἐλάϊας ἕξεισιν βρον κανθήλιος Portus, without attempt to restore the rhythm. (Adopted by Küster and Bekker.) ἐνέβαινε σιγῇ — — Πείσανδρος ὁ μέγας οὗτος, | ὥσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων (sc. ἀρχῶν) ἐλαύνων | ἤρεισεν (or ἤρρησεν) βρον κανθήλιον Dobree, ξύλα signifying seats. G. Hermann assumed the same rhythm, but read αὐτως for οὗτος, and proposed ξύλων. “8δ’ Ἄλας,” | ἐρεῖς βρον κανθήλιον for ξύλων ἐλαύνων κτέ. at the end. ἐπίβαινε δὴ· Πείσανδρος ὁ μέγας οὗτοςί· | χῶσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων | ἐλάσας ἔρεισεν εἰς βρον κανθήλιον Meineke. ἀλλ’ ἐνέβαινε σιγῇ | Πείσανδρος, μέγας αὐτός, ὥσπερ Διονυσίοισιν | οὐπὶ τῶν μεγαλῶν ξύλων, οὐβελίας, ἐρείσων | εἰς κανθήλιον ὡς βρον Fritzsche. ἀναβαίνει σῖγα Πείσανδρος μέγας | ὥσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῶν ξύλων. | Β ἐγέλασ’. Α ἐρεῖς τιν’ βρον ὄραν κανθήλιον Cobet (“οὐπὶ τῶν ξύλων est phallus ingens, quales in Dionysiorum pompa longis peticis suspensi gestabantur”). ἔμβαινε Πεισάνδρῳ σύ γε σῖγ’, αὐτὸς μέγας, | χῶσπερ Διονυσίοισιν

ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα εὐέκτης· ὡς ἔρμιππος ἐν αρτοπώλῃσι ἐνέβαινε σιγῇ πείσανδρος μέγας αὐτος ὡσπερ διονυσίοισι ὄντι τῶν ξύλων ἐλαίης ἔρεισεν ὄνον καθήλιον καὶ δωροδοκῆσαι φησὶ αὐτὸν ἀριστοφάνης βαβυλλ.. δια τούτων ἢ δῶρ' αἰτοῦντες ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν μετα πεισάνδρου· δύο δε εἰσι πείσανδροι· καθάπερ εὐπόλις ἐν μαρिका φησὶ· ἀκουε νῦν πείσανδρος ὡς ἀπόλυται· ο στρεβλός οὐ· ἀλλ ὁ μέγας οὖν ὀκίνδιος· καὶ πλάτων ἐν πεισάνδρω· περι ἀμφοτερον λέγει:—

1559 inf. S ἔχων] ἔπαιξεν· εἰς τὸ ὀνοκίνδιον αὐτοῦ εἰπὼν ἀμνὸν καμήλου.

ΓΓ ἀρτοπώλισιν ΕΡ ἀρπόλισιν Μ—ἐνέβαινε . . . πεισάνδρου] om. R—διονυσίοισι] διονυσίοισιν ΓTEMP—ὄντι . . . λέγει] om. M—ὄντι] ἐπὶ Γ οὐπὶ Γ οὐπὶ ΕΡ—ἐλαίης] ἐλαίας Γ ἔλωσ Γ ἐλαίης Γ²—ἔρεισεν] ἔρεισιν ΓΕΡ—ὄνον] ὄν Γ—καθήλιον] καθήλιον ΓΕΡ—φησὶ] φασὶν Γ—αὐτὸν] om. ΕΡ—βαβυλλ..] διαβάλλει Γ βαβυλωνίους ΓΕΡ—αἰτοῦντες] αἰτοῦντος Γ—πορίσειεν] πορίσειαν Γ παρασχέιν Γ—μετα] κατὰ Γ—εἰσι] om. Γ—μαρिका] μαρικᾶ Ρ—ἀπόλυται] ἀπόλλυται GRΓΕΡ—οὐ] Γ² om. Γ—οὖν ὀκίνδιος] οὖν ὁ κίνδιος GR ὁ ὀνοκίνδιος Γ ὀνοκίνδιος ΕΡ—λέγει] om. G

1559 Om. G—S a. v. R S ἀμνόν (1560) M [κάμηλον Γ κάμηλον ἀμνόν τινα (τιν' Ρ) ΕΡ] ἀμνὸν καμήλου] καμήλου ἀμνὸν Μ—ἀμνόν] ἀμνων

οὐπὶ τῷ ξύλῳ, | ἐλάσας ἔρεισον ἐντ' ὄνον καθήλιον Bothe ("τὸ ξύλον intelligebam arborem, quam festo illo die aliquis conscenderit ex more"). (1) ἔβαινε σιγῇ δ' ὁ μέγας, ὀνοκίνδιος, οἱ ἰδοῦ, καταβαίνει (οἱ προβαίνει) σίγα Πείσανδρος μέγας, οἱ ἀνέβαινε σίγα δεῦρο Πείσανδρος μέγας (2) οὐπὶ τῷ ξύλῳ | φιλῆς (3) μέγαν λέγεις τιν' ὡς (οἱ μοι σύ τιν') ὄνον καθήλιον, οἱ γελᾷς; ἔρεῖς τιν' (οἱ ἐγέλασας; Β ὤμην) ὄνον ὄρᾶν καθήλιον Blaydes. ἐνέβαινε σιγῇ — — Πείσανδρος (δ) μέγας οὗτος, | ὡσπερ Διονυσίοισιν οὐπὶ τῷ ξύλῳ γ' ἐλαύνων | ἤρεισεν ὄνον καθήλιον Capps, seeing in 'Πείσανδρος ὁ μέγας οὗτος' the speaker's designation of his πέος, and in this comic designation the proof of the scholiast's statement that Peisander was εὐέκτης. The phallus-bearer at the Dionysia, in the incident referred to, followed the pack-ass.—'Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους: Μ. II 981; Κ. I 412.—διὰ τούτων: Dobree makes these words part of the quotation: διὰ τούτων δῶρ' αἰτοῦντές σ' ἀρχὴν κτέ. Otherwise Meineke: διὰ τούτων δῶρ' αἰτοῦντες δ' ἀρχὴν πολέμου μετὰ Πεισάνδρου πορίσειαν.—ἦ: οἱ Portus.—πορίσειεν: πορίσειαν Bergler, anticipating the scribe of G.—The verse has been thus emended: αἰτοῦντες δῶρ', ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν | μετὰ Πεισάνδρου Brunck. ἦ δῶρ' αἰτῶν ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν | κτέ. Dindorf. ἦ δῶρ' αἰτῶν τις (ἔπειτα κακῆν) ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν | κτέ. Fritzsche, who also proposed δωροδοκῶν for δῶρ' αἰτῶν, which was adopted by Cobet. ἦ δῶρ' αἰτῶν ἀρχὴν πολέμου μετὰ Πεισάνδρου πορίσειεν Bergk. ἦ δῶρ' αἰτῶν | ἀρχὴν πολέμου τις πορίσειεν | μετὰ Πεισάνδρου Bothe. "αἰτοῦντες, quod est αἰτῶν τις, pronomine τις ex eo qui proxime antecedeat versu perperam repetito." Kock.—Εὐπόλις ἐν Μαρικᾶ: Μ. II 501; Κ. I 309.—οὐκ: Küster.—Toup first indicated two speakers.

1559 τὸν ὀνοκίνδιον αὐτοῦ: his nickname ὀνοκίνδιος. Rutherford reads τὸ

‘ἀμνὸν καμήλου,’ — ἔστι γὰρ παμμεγέθης, — δέον εἰπεῖν ἢ ‘ἀρνείον’ ἢ ἄλλου τινὸς ἀντὶ καμήλου ‘ἀμνόν.’

1561 ὡς περ Ὀδυσσεὺς ἀπήλθε: (ταῦτά) φησιν ὡς ἐπὶ τῶν ἀνακαλουμένων τὰς ψυχὰς ἐξ Ἰδαίου.

1562 κᾶτ’ ἀνήλθ’ αὐτῷ: ἐκ τῶν χθονίων ἀνήλθεν, ὡς αὐτοκλήτως δὲ παραβάλλοντα αὐτὸν εἰς τὰ δειπνα διαβάλλει.

1563 πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου: Εὐφρόνιος ‘τὸν λαίμον,’ καὶ γὰρ προείρηκεν ‘ἦς λαίμους τεμών,’ οἱ δὲ ὅτι ‘τὸ αἶμα.’ παραπεποίηκε δὲ παρὰ τὸν ‘λαίμον.’ ἔστι καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Δαρδάνῳ.

“καὶ λαῖμα βακχεύει λαβῶν τὰ χρήματα.”

γράφεται δὲ καὶ ‘δέρμα,’ εἴρηται δὲ ἐκείνοις οὐδὲν σαφὲς τοῖς γράφοις ‘δέρμα.’ οἱ δὲ ‘ὄρημα’ τὸ λαῖμα. ἔτι μέντοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ εὐτόλμων οὕτω λέγουσιν, ὅπερ συμφωνότερόν ἐστι τῷ παρὰ Μενάνδρῳ.

1564 Χαιρεφῶν ἢ νυκτερίς: ἐπεὶ οὔτε ἡ νυκτερίς ἡμέρας (φαίνεται) οὔτε οἱ φιλόσοφοι· καταδεδουκότες γὰρ φιλοσοφοῦσι.

1565 τὸ μὲν πόλισμα: πρέσβεις παρὰ τῶν θεῶν Ποσειδῶν καὶ Ἡρακλῆς καὶ εἰς ἐκ τῶν βαρβάρων ἦλθον.

1567 οὔτος τί δρᾷς: τοῦτο λέγει τῷ βαρβάρῳ τῷ συμπαρόντι αὐτῷ ἐἰς τὴν πρεσβείαν ὁ Ποσειδῶν, ὡς οὐκ ἐπιτηδείως περιστελλομένῳ τὴν ἐσθῆτα ἀλλ’ ἐπ’ ἀριστερὰ περιβαλλομένῳ, ὡς περ οἱ Θραῖκες.

ὄνοκινδῖον αὐτὸν εἶναι. — ἀμνὸν καμήλου: Dobree intimates that the scholiast may have had ἀμνὸν καμήλου in his text of the play, but the words seem to be a natural paraphrase of κάμηλον ἀμνόν. — ἀρνείον: in all the MSS. — ἢ ἄλλου . . . ἀμνόν: or ‘lamb’ of some other creature instead of a camel’s.

1562 ὡς . . . διαβάλλει: διαβάλλει αὐτὸν ὡς αὐτοκλήτως παραβάλλοντα εἰς τὰ δειπνα U. — αὐτὸν: αὐτὸν Musurus.

1563 Suid. λαῖμα (1, 2). Phot. λαῖμα and λαίματα. Cramer *An. Ox.* II 9 13. — τὸν λαίμον, τὸ αἶμα: these are interpretations of τὸ λαῖμα. — παραπεποίηκε: used of coining a new word. Cf. Schol. Nub. 1264. — τὸν λαίμον: τὸ (P) λαίμους Rutherford. — παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Δαρδάνῳ: M. IV 100; K. III 32. — λαῖμα: ΓΕΡ. λαίμα Bentley. λαίμα Rutherford, comparing Hesych. λαίμα, λαίμα, λαίμαζουσιν, and λαίμα. — δέρμα: “quod e ΔΕΤΜΑ nasci potuit.” van Leeuwen. — λαῖμα: λῆμα Küster, λαῖμα Blaydes. — μέντοι: Blaydes deletes. — εὐτόλμων: ἐκτόλμων Suid. (cod. ABVE). — τῷ: τοῦ for τὸ (R) Wright.

GRΓ⁸EMP — συμπαρόντι] συμπαριόντι M — περιστελλόμενος] περιστελλόμενον R — περιστελλομένῳ Γ⁸EM στελλομένῳ P — ἐπαριστερὰ] ἐπ’ ἀριστερὰ ΓΡΕΡ ἐπ’ ἀριστερὰ M — περιβαλλομένῳ] περιβαλλόμενον R — παρὰβαλλομένῳ Γ⁸

ἔστι γὰρ παμμεγεθῆς δέον εἰπεῖν ἢ ἄρνειον ἢ ἄλλου τινός ἀντι καμήλου ἄμνον:—

1561 intm. p. v.] ὡς ἐπι τῶν ἀνακαλουμένων τὰς ψυχὰς ἐν ἄδου:

1562 R 72" int. S a. v.] ἐκ τῶν χθονίων ἀνήλθεν

1563 R 72" ext.] πρὸς τὸ λαΐμα τῆς καμίνου:— εὐφρόνιος τὸν λαίμον· καὶ γὰρ προεῖρηκεν· ἧς λαίμονος τεμών· οἱ δὲ οτι τὸ αἷμα· παραπεποίηκεν δὲ παρα τὸν λαίμον ἔστι· καὶ παρα μενάνδρῳ ἐν δαρδάνῳ· καὶ λῆμα βακχεύει· λαβῶν τὰ χρήματα· γραφεται δὲ καὶ δέρμα· εἴρηται δὲ ἐκείνους οὐδὲν σαφές· τοῖς γράφοσι δέρμα· οἱ δὲ ὄρμημα τὸ λαΐμα· ἔτι μέντοι τῶν περι τὴν ἀσίαν τινές· ἐπι τῶν ἀναιδῶν καὶ εὐτόλμων· οὕτω λέγουσι:— ὅπερ συμφωνότερον ἐστι· τὸ παρα μενάνδρῳ:—

1564 R 72" int.] ἡ νυκτερίς:— ἐπεὶ οὔτε ἡ νυκτερίς ἡμέρας οὔτε οἱ φιλόσοφοι· καταδεδοικότες γὰρ φιλοσοφοῦσι

1565 R 72" inf.] πρέσβεις παρα τῶν θεῶν· ποσειδῶν· καὶ ἥρακλῆς· καὶ εἰς ἐκ τῶν βαρβάρων ἦλθεν

1567 120' ext.] οὗτος τι δρᾶς:— τούτῳ λέγει τῷ βαρβάρῳ τῷ συμπαρόντι αὐτῷ· εἰς τὴν πρεσβείαν ὁ ποσειδῶν ὡς οὐκ επιτηδείως περιστελλόμενος τὴν ἐσθῆτα· ἀλλ' ἐπαριστέρα περιβαλλομένῳ ὥσπερ οἱ θράκες:—

R—παμμεγεθῆς] Γ εὐμεγέθης Γ²EP—δέον] Γ² δὲ Γ δέον δὲ M—ἦ] om. M—ἄρνειον] ἄρνειον R ἄρνειον ΓEM ἄρνειοῦ P—ἄλλου τινός] ἄλλοτε M—ἀντι καμήλου ἄμνον] om. GMP a separate note in RΓ²E—ἀντι] ἀντι τοῦ Γ³E

1561 Om. GΓ—σφάγι' ἔχων] E [[σφάγι' ἔχων P—M*]] ὡς] φησὶν ὡς E φησὶ δὲ ὡς M ταῦτά φησιν ὡς P—ἐν] ἐξ EMP

1562 Om. VGΓM—1562) Γ³ [[κᾶτ' ἀνήλθ' αὐτῷ EP]] ἀνήλθεν] add. ὡς αὐτοκλήτως δὲ παραβάλλοτα (παραβάλλοντα EP) αὐτὸν (αὐτὸν P) εἰς τὰ δειπνα διαβάλλει Γ³EP

1563 Om. VG—S πρὸς τὸ λαΐμα M [[πρὸς τὸ λαΐμα τῆς καμίνου] πρὸς τὸ λαΐμα (add. τῆς καμήλου EP) ΓEP]] τὸν] λαΐμα τὸν M—ἧς] εἰς ΓEP—οτι] om. M—παραπεποίηκεν] πεποίηκε M παραπεποιήται Σ—τὸν] τὸ PΣ—ἔστι . . . χρήματα] om. M—παρα] παρὰ τῷ Γ—λῆμα] λαΐμα ΓEP—βακχεύει] βακχεύειν Γ—λαβῶν] Γ² λαβεῖν Γ—διε, καὶ] καὶ GMP—δέρμα] δέρματα Γ—εἴρηται . . . δέρμα] om. M—εἴρηται] Γ² εἴρηκεν Γ—δέρμα] Γ τὸ δέρμα Γ²EP—ἔτι . . . μενάνδρῳ] om. M—ἔτι] Γ² ἔστι Γ—τὴν] om. P—εὐτόλμων] ἐκτόλμων Σ(cod. ABVE)—ὅπερ] ὥπερ Γ—τὸ] τῷ ΓEP—παρα] περὶ Γ—μενάνδρῳ] μενάνδρου E

1564 Om. VG—S χαιρεφῶν M [[ἡ νυκτερίς] χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς EP]] ἦ] om. P—φιλόσοφοι] φιλόσοφοι φαίνονται P—καταδεδοικότες] καταδεδικότες ΓEMP—γὰρ] δὲ M

1565 Om. VGΓ—S πόλισμα M [[τὸ μὲν πόλισμα EP]] ἦλθεν] θεῶν ἦλθον EMP

1567 Om. Γ—S οὗτος τι δρᾶς M—1567, 1568) Γ³]] τούτῳ] τοῦτο

1569 *Λαισποδίας* εἶ: ὅτι τὴν κνήμην εἶχε σαπρὰν ὁ *Λαισποδίας* καὶ μέχρι τῶν κάτω περιεβάλλετο, καὶ οἱ βάρβαροι δὲ τὰ σκέλη περιβέβληνται.

Λαισποδίας εἶ: *Λαισποδίας* καὶ *Δαμασίας* ὡς κακὸκνημοὶ διαβάλλονται, μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ *Εὐπολις* ἐν *Δήμοις*.

“ταδὶ δὲ τὰ δένδρα *Λαισποδίας* καὶ *Δαμασίας*
αὐταῖσι ταῖς κνήμασιν ἀκολουθοῦσί μοι.”

τοῦτον δὲ τὸν *Λαισποδιάν* καὶ στρατηγῆσαι φησι *Θουκυδίδης* ἐν τῇ ἡ' μέμνηται δὲ αὐτοῦ *Φρύνιχος* ἐν *Κωμασταῖς* ὡς πολεμικοῦ γεγονότος, ‘*Φιλύλλιος*’ δὲ ἐν ταῖς ‘*Πλυντρίαις*’ ὡς φιλοδίκου. ‘εἶχε’ δὲ καὶ περὶ τὰς κνήμας αἰτίας τινάς, ὡς φησι *Στράτις* ἐν *Κινησίᾳ*: διὸ καὶ κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἰμάτιον, ὡς *Θεόπομπος* ἐν ‘*Παισί*.’ ‘*Δημήτριον*’ δὲ ‘τὸν Ἰξίονα πάντες’ λέγουσιν ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσιν ὡς γλώσσαν ἐξηγεῖσθαι ὅτι ‘*λαισποδίας*’ ἐστὶν ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια ὥστε καὶ ‘*κτῆνη σποδεῖν*.’

1570 ὁ δημοκρατία: ἔμειξεν ὡς ἐπὶ Ἀθηαίων· ἐπεὶ ἰσοτιμίας οὐσης συμβαίνει δημῶδεις ἅμα τοῖς ἀξιοπίστοις ἀποστέλλεσθαι, ὥσπερ καὶ νῦν ὁ βάρβαρος εἰς μηδὲν ‘*χρήσιμος*’ σὺν *Ποσειδῶνι* καὶ Ἡρακλεῖ ἀπεστάλη. φησὶ (οὖν) ‘*ποῦ προάγεις ἡμᾶς ὃ δημοκρατία, ὅτι τοῦτον ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί*;’

1571 εἰ τουτονί ‘*ἐχειροτόνησαν*’: ταῦτα θαυμάζων λέγει, ἐπειδὴ γέρον ἦν, ὁ ‘*Πειθέταιρος*.’

1577 ἤρημεσθα: ‘*ἐχειροτονηθήμεν*.’

1582 ‘*ἐπίκνη*’: ἀντὶ τοῦ ‘*ἐπίβαλλε*.’

1569 Suid. *Λαισποδίας*. — *σαπρὰν*: *σαθράν* Suid.

Εὐπολις ἐν *Δήμοις*: M. II 475; K. I 284. — *ταδὶ δὲ τὰ δένδρα*: Elmsley condemns the anapaest in the second foot, on the ground that the recessives δέ, γάρ, δν, may not begin an anapaest in the comic trimeter. *ταδεδὶ* Blaydes. — *αὐταῖσι ταῖς*: αὔασι ταῖς G. Hermann, *λεπταῖσι ταῖς* Bergk, *αὐτοξύλοις* Kock. — *Θουκυδίδης* ἐν τῇ ἡ': chap. 86. — *Φιλύλλιος*: Casaubon. — *Πλυντρίαις*: Casaubon. — *εἶχε*: Suidas. — *αἰτίας*: *aikias* Casaubon. — *Στράτις*: V, anticipating Casaubon. — *κατὰ . . . ἰμάτιον*: Kock's suggestion that these words are the first part of a trimeter seems to be untenable. — *Παισί*: Jungermann. — *Δημήτριον* . . . λέγουσιν: Küster. Dindorf first rejected *καὶ πάντες* altogether, then read *Δημήτριον* δὲ πάντες τὸν Ἰξίονα λέγουσιν, and afterwards in Harp. *Δημήτριος* δὲ ὃν πάντες Ἰξίονα λέγουσιν with following *ἐξηγεῖται*. Bergk *Δημήτριος* δὲ καὶ οἱ περὶ τὸν Ἰξίονα λέγουσιν, but cf. Suid. *Δημήτριος* ὁ ἐπίκλην Ἰξίων. — ὥστε . . . *σποδεῖν*: the words may be the close of an iambic trimeter. — *κτῆνη σποδεῖν*: *κτῆνη* is used in interpretation of the first part of the common noun *λαισποδίας*. *κτῆνη* = *λαῖς*, *ληῖς*, which Hesych. defines as *βοσκήματα*.

1570 ἔμειξεν: ‘a confusion of facts.’ There is no democracy in heaven, the scholiast implies, and when the poet, from the Athenian point of view, has the gods elect a common creature to office, he (intentionally) mixes matters. Cf. Schol. 1541: *μίγνυσι καὶ ἐκ τῶν ὄντων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς*, where the scholiast implies that Aristophanes's assumption of a dicastic system in heaven is a jest.

1569 R 72'' int.] *οτι οτι την κνημην· ἔχει σαπρὰν ὁ λαισποδίας καὶ μέχρι των κατω περιεβάλλετο.*

1569 inf. S λαισποδίας] λαισποδίας καὶ δαμασίας ὡς κακόκνημοι διαβάλλονται· μνημονεὺει δὲ αὐτῶν· καὶ εὖπολις ἐν δημοῖσι· τὰδι δὲ τὰ δένδρα λαισποδίας καὶ δαμασίας αὐταῖσι ταῖς κνήμαισι ἀκολουθοῦσι μοι· τοῦτον δὲ τὸν λαισποδιάν· καὶ στρατηγήσαι φησι θουκυδίδης· ἐν ἧ· μέμνηται δὲ αὐτοῦ φρύνιχος· ἐν κωμασταῖς [fol. 120' sup.] ὡς πολεμικοῦ γεγονότος· φιλλύριος δὲ ἐν ταῖς πλυντυρίαις ὡς φιλοδίκου ἔχει δὲ καὶ περὶ τὰς κνήμας αἰτίας τινὰς· ὡς φησι στράττις ἐν κινήσια· διὸ καὶ κατα σκέλων ἐφόρει τὸ ἰμάτιον ὡς θεόπομπος· ἐν παιάσιν δημήτριος δὲ καὶ πάντες τὸν ἰξίονα· λέε· ἐν ταῖς ἀττικαῖς λέξεσι· ὡς γλῶσσαν ἐξηγεῖσθαι ὅτι λαισποδίας ἐστὶν ὁ ἀκροατῆς περὶ τὰ ἀφροδίσια· ὥστε καὶ κτήνος σπονδεῖν:—

1570 120' ext.] ὦ δημοκρατία:— ἐμίξεν ὡς ἐπὶ ἀθηναίων· ἐπεὶ ἰσοτιμίας οὐσης συμβαίνει δημῶδεις ἅμα· τοῖς ἀξιοπίστοις· ἀποστέλλεσθαι ὡς περ καὶ νῦν ὁ βάρβαρος εἰς μηδὲν χρήσιμον· συμ ποσειδῶνι καὶ ἡρακλεῖ ἀπεστάλη:

1571 R 72'' ἐχειροτόνησαν) ταῦτα θαυμάζων λεγεί επειδη γερων ἦν ὁ πεισθεταῖρος

Fol. 120'. Vv. 1572-1602.

1577 R 72'' ἡρίμεσθα) εχειροτονήθημεν

1582 R 72'' int. S ἐπικνῶ] ἀντι του ἐπιβαλλε

1569 Om. VGΓ—S κακόδαιμον M [[λαισποδίας εἰ τὴν φύσιν EP] οτι] om. EMP—ἔχει] εἶχε EP—σαπρὰν] σαθρὰν Σ—περιεβάλλετο] add. καὶ οἱ βάρβαροι δὲ τὰ σκέλη περιβέβληται EMP

1569 Om. Γ [[λαισποδίας εἰ R—E*M*P*] καὶ] δὲ καὶ EMP—μνημονεὺει . . . σπονδεῖν] om. M—κνήμαισι] κνήμασιν GRP κνήμαις E—ἀκολουθοῦσι] ἀκολουθήσι G—ἐν ἧ] ἐν τῇ ἧ EPΣ—φιλλύριος . . . σπονδεῖν] om. R—φιλλύριος] φιλύριος EP—πλυντυρίαις] πλυντηρίαις EP—ἔχει] εἶχε Σ—αἰτίας τινὰς] τινὰς αἰτίας EP—στράττις] στράτις G στράτων EP—παιάσιν] παιᾶσι EP—λέε·] om. G λέγουσιν EP—ἀκροατῆς] ἀκρατῆς EPΣ—περὶ] παρὰ G—κτήνω] κτήνος G κτήνη EPΣ—σπονδεῖν] σποδεῖν EPΣ

1570 Om. M] ἀθηναίων] ἀθηνῶν G—χρήσιμον] χρήσιμος G—συμ] σὺν GRΓEP—ἀπεστάλη] add. ποῦ (φησι· ποῦ E φησιν οὖν P) προσάγει (προάγει Γ²EP) ἡμᾶς ὦ δημοκρατία ὅτι τοῦτον ἐχειροτόνησαν οἱ θεοὶ ΓEP

1571 Om. VGΓEMP

1577 Om. VGGM—ἡρήμεσθα) Γ²E [[ἡρήμεσθα P]]

1582 Om. VGGM—ἐπικνῶ) Γ²E [[ἐπικνῶ P] ἀντι του] om. Γ²EPΣ—ἐπιβαλλε] σύντριβε ἐπίβαλλε Γ² ἐπίβαλε Σ

Bothe (followed by Rutherford) substitutes *ἐπαιξεν* for *ἐμίξεν*.—*ποῦ*: οὖν Musurus, for which Bothe proposed οὖν, ποῖ.

1571 *ἐπειδὴ γέρων ἦν*: matters were managed better in Peithetaerus's youth!

1582 Suid. *ἐπικνῶ*.—*ἐπικνη*: the scholiast certainly had the imperative in his text, as Dobree first remarked.

σιφιων: εἶδος βοτάνης ἡδύοσμον καὶ μάλιστα τὸ Κυρηναϊκόν. τὸ δὲ ὄλον ἴπρὸς κνίσμα τὸ τοῦ Ἡρακλέους ποιῶν ὃ Ἰπειθέταιρος δοκεῖ πρὸς μάγειρον οἰκεῖον διαλέγεσθαι ἐπὶ τῷ εὐτρεπίσαι δειπνον.

1584 ἐπανοστάμενοι: ἐπανάστασιν ποιησάμενοι, ὡς ἀγρίων ὀρνίθων ἐπιμεμένων τυραννίδι καὶ εἰς βορὰν παραδεδομένων.

1590 λιπαρὰ εἶναι πρόπει: 'δοκεῖ,' 'ἔοικε.' τοῦτο δὲ ὁ Ἡρακλῆς λέγει ἔξωθεν τοῦ λόγου οἰκειῶς τῇ γαστριμαργίᾳ.

1591 ἡμεῖς τε γὰρ: λοιπὸν εἰσηγείται ὁ Ποσειδῶν ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ πολεμεῖν.

1593 ἐν τοῖς τέλασιν: ἐν τοῖς φράσει, κυρίως δὲ τὸ πηλῶδες καὶ μὴ ἔχον ὕδωρ.

1594 ἀλκονίδας: ἀντὶ τοῦ 'εὐδιον ὄλον τὸν χειμῶνα,' οὐχ ὡς νῦν ἐπὶ τὸ τοῦ χειμῶνος εἰσιν, ὡς φασὶ τινες, αἱ ἀλκονίδες.

1595 τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες: 'τούτων τῶν δογμάτων κρατοῦντες.'

1597 νῦν τ' ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ: μιμνῆται τοὺς Ἀθηναίους οἷα πρὸς τοὺς βασιλεῖς λέγουσι. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτω: 'νῦν ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ, σπονδὰς ποιῆσθαι.'

1598 εἰς τὸ δίκαιον: 'εἰ ὅλως καὶ νῦν ἐπιγνώσεσθε τὸ δίκαιον.'

1600 πάλιν: εἰς τοῦπίσω.

1602 ἐπ' ἄριστον: εἰς ἄριστον καὶ διαλλαγᾶς.

1603 ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη: 'ἐπαρκεῖ καὶ καλῶς ἔχει τὰ σκῆπτρα λαβεῖν ὑμᾶς.' τοῦτο δὲ ὁ Ἡρακλῆς λέγει πεπεισμένος διὰ τὸ ἄριστον.

μάλιστα: sc. ἡδύοσμον, but Schnee changes μάλιστα to κάλλιστον, comparing Schol. Eq. 890. — πρὸς κνίσμα: Dindorf (in the Thesaurus). — οἰκεῖον: *oikeios* Rutherford. — τῷ: τοῦ Rutherford.

1590 τῇ γαστριμαργίᾳ: cf. Schol. Pac. 741: καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριστοφάνης ὡς γαστριμαργον τὸν Ἡρακλέα κωμωδεῖ καὶ ἐν Ὀρῆσι καὶ ἐν Αἰολοσίκωνι.

1593 Suid. τέλαματα.

1595 Suid., Zon. (342), αὐτοκράτορες.

1598 εἰς τὸ δίκαιον: the scholiast's text must have read τὸ (not τι) δίκαιον.

1595 Om. RE — S τούτων M [αὐτοκράτορες ἤκομεν (om. P) GP τούτων περὶ πάντων Γ] κρατοῦντες] om. M

1598 Om. Γ — 1598) Γ² εἰς τὸ δίκαιον E [ἐθέλητε δρᾶν G εἰς τὸ δίκαιον P — M*] εἰ καὶ E [Γ²EP — καὶ νῦν] om. M — ἐπιγνώσεσθε] ἐπιγνώσεσθαι M

1599 S πολέμου M [σπονδὰς ποιῆσθαι G νῦν τ' ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ ΓEP] οὕτω] om. R οὕτως E

1600 Om. ΓEMP

1602 Om. ΓMP — p. v. Γ² — ἐπ' ἄριστον E]

1603 S ἐμοὶ μὲν M [ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη (add. ταῦτα EP) ΓEP — R*] ἐπαρκεῖ] ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ M — τὰ] τὸ τὰ ΓM — λαβεῖν] Γ² προσλαβεῖν Γ — τοῦτο δέ] του τοδὲ R — το] τὸν R

1582 ext. S σίλφιον] εἶδος βοτανῆς ἡδυσμόνου καὶ μάλλιστα τὸ κυρρηαῖ-
κόν τὸ δὲ ὄλον πρόκνισμα τοῦ ἡρακλέους ποιῶν ὁ πεισθέταιρος δοκεῖ πρὸς
μάγειρον οἰκίον διαλέγεσθαι ἐπὶ τῷ εὐτρεπίσαι δείπνον:—

1584 ext. S ἐπανιστάμενοι] ἐπανάστασιν ποιησάμενος ὡς ἀγρίων ὀρνίθων
ἐπιθεμένων· τυραννίδι καὶ εἰς βοραν παραδεδομένον:—

1590 ext. S καὶ μῆν] δοκεῖ ἔοικεν τοῦτο δὲ ὁ ἡρακλῆς ἔξωθεν τοῦ λόγον
οἰκείως τῆι γαστριμαργία:—

1592 int. a. v.] λοιπὸν εἰσηγεῖται ὁ ποσειδὼν ὡς οὐκ αγαθὸν ἐστὶ τὸ
πολεμεῖν:

1593 ext. S ὄμβριον] ἀντι τοῦ εὐδίου ὄλον τὸν χειμῶνα οὐχ ὡς νῦν ἐπτά
τοῦ χειμῶνος εἰσὶν· ὡς φασι τινὲς ἀλκωνίδες:—

1593 int. S τέλμασιν] ἐν τοῖς φρέασιν· κυρίως δὲ τὸ πληθῶδες καὶ μὴ ἔχον
ὔδωρ:—

1595 αὐτοκράτορες) τούτων των δογμάτων κρατούντες

1595 int. S ἤκομεν] τούτων τῶν δογμάτων κρατοῦντες:

1598 int. S p. v.] εἰ καὶ ὄλως καὶ νῦν ἐπιγνώσεσθε τὸ δίκαιον.

1599 ext. S σπονδᾶς] μιμείται τοὺς ἀθηναίους οἷα πρὸς τοὺς βασιλεῖς
λέγουσιν· τὸ δὲ ἔξης οὕτω νῦν ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ σπονδας ποιῆσθαι:—

1600 πάλιν) εἰς τουπίσω:

1602 ext. p. v.] εἰς ἄριστον καὶ διαλλαγᾶς:—

Fol. 120^v Vv. 1603–1634.

1603 sup. S ἐμοὶ μὲν] ἐπαρκεῖ καὶ καλῶς ἔχει τὰ σκήπτρα λαβεῖν ὑμᾶς·
τοῦτο δὲ ὁ ἡρακλῆς λέγει· πεπεισμένος δια το ἄριστον:—

1582 S σίλφιον M [[ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον G φέρε σίλφιον Γ σίλφιον
EP] εἶδος βοτανῆς] ἐστὶ δὲ τὸ σίλφιον εἶδος λαχάνου R — μάλλιστα] μάλιστα
GRGEMP — πρόκνισμα] πρόκνησμα G πρόσκνησμα RM πρόσκνισμα ΓEP —
πεισθέταιρος] πεισθέτερος R — οἰκίον] om. R — τῷ] τὸ RE

1584 Om. R — S ἐπανιστάμενοι M [[ἐπανιστάμενοι GΓEP] ποιησάμε-
νος] ποιησάμενοι GΓEMP — ἐπιθεμένων] ἐπιτιθεμένων M

1590 Om. RΓ — S καὶ μῆν M [[καὶ μῆν τὰ γ' ὀρνίθια G λιπαρὰ (λιπαρά
γ' P) εἶναι πρέπει Γ⁸EP] δοκεῖ . . . ὁ] τοῦτο M — ἔξωθεν] λέγει ἔξωθεν Γ⁸EMP

1592 Om. RΓ — S ἡμεῖς M — 1591) Γ⁸E [[ἡμεῖς τε γὰρ P] εἰσηγεῖται]
εἰσῆκται P — ἐστι] om. G — πολεμεῖν] add. ἀποφαίνων P

1593 S ἀλκωνίδας M — ἀλκωνίδας) R [[ὄμβριον ὔδωρ G ἀλκωνίδας
ΓEP] εὐδίου . . . ἀλκωνίδες] εὐδινᾶς R — ὄλον] ὅ ἐστι G — ἐπτά] om. G ἐπὶ
M — εἰσὶν . . . τινὲς] ὡς φασί τινες εἰσὶν αἱ EP — ἀλκωνίδες] ἀλκωνίδες M

1593 Om. R — S ὄμβριον M [[τέλμασιν G ἐν τοῖς τέλμασιν ΓEP] ἐν]
ἀντὶ τοῦ ἐν EMP — ἔχον] ἔχων Γ

1595 Om. GRGEMP — τούτων περι πάντων) Γ² πάντων αὐτοκράτορες) E]

1604 γάστρις εἰ: ἐπιπλήττει αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν ὡς διὰ τὴν γαστριμαργίαν προδιδόντα τὸν Δία.

1607 ἄρξωσιν κάτω: 'κάτω τοῦ οὐρανοῦ ἡμεῖς ὄντες', καὶ λέγει πῶς. ζ' ἔγκεκρυσμένοι' δὲ) οἱ βροτοὶ δηλονότι 'λανθάνοντες.'

1611 τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία: ἀντὶ 'τοὺς ὄρνιθας καὶ τοὺς θεούς.' ἀφ' ἐνὸς γὰρ τοὺς πάντας δηλοῖ.

1614 νῆ τὸν Ποσειδῶ: τοῦτο ὁ Ποσειδῶν λέγει μηδέπω ἐμφανίσας ἑαυτόν, καὶ γελοῖως καθ' ἑαυτοῦ ὄμνυσι.

1615 ναβασατρεῦ: βαρβαρίζων συγκατατίθεται ὁ βάρβαρος θεός· αἱ γὰρ ἄσημοι φωναὶ ἀντὶ συγκαταθέσεως.

1620 μενετοὶ θεοί: 'ἀνεξίκακοι καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι.'

ἄλλως: παροιμία αὕτη· 'μενετοὶ θεοί, οὐκ ἀπατηλοί,' οἷον 'ἐπίμονοι καὶ βέβαιοι, οὐκ εὐεξαπάτητοι.' 'μισσητίαν' δὲ οἱ μὲν περὶ Ἀριστοφάνη 'τὴν εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασίαν,' καὶ τὸ

“περὶ σφυρὸν παχεία μισήτη γυνή”

οὕτως ἐξηγοῦνται. μήποτε μέντοι γενικώτερόν τί ἐστιν, 'ἀπληστία,' ὃ καὶ νῦν ἐμφαίνεται.

1628 ὁ Τριβαλλός: ἀντὶ τοῦ 'ὦ Τριβαλλέ,' κατ' ἐρώτησιν δὲ ὁ λόγος, δέον εἰπεῖν 'δοκεῖ σοι συνθέσθαι;'

ὁ Τριβαλλός: ἔοικε τοῦ Ποσειδῶνος εἶναι τοῦτο. πιθανῶς δέ· εἰώθασι γὰρ τοῖς βαρβάροις διαλεγόμενοι τῷ σχήματι ἐσπουδασμένως λιοδροεῖν ἢ καταρᾶσθαι.

1604 αὐτὸν . . . προδιδόντα: αὐτῷ (RMP) . . . προδιδόντι Bothe.

1607 κάτω τοῦ οὐρανοῦ ἡμεῖς ὄντες: scil. ἀρξωμεν. In explanation of ὄρνιθες ἀρξωσιν κάτω. The MSS. have ὑμᾶς ὄντας (VGR), ὄντας (Γ²E and P, for which Bothe reads ὄντες), or ἡμᾶς ὄντας (M). ὑμᾶς ὄντας disregards the governing power of ἀρχω and implies misapprehension of the meaning of the text of the play. Qu. 1608 ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν: κάτω τοῦ οὐρανοῦ ὑμᾶς (θεοὺς) ὄντας, scil. ἐπιορκούσων? — καὶ λέγει πῶς: namely, in 1610–1613.

1615 Suid. βαβασατρεῦ.

1620 Suid. μενετοί. — ἀπατηλοί: Qu. ἀπατητοί? — περὶ σφυρὸν κτέ.: the verse has been attributed to Archilochus. Bergk II 434. It is quoted also Phot. μισήτην and Eustath. 1651 z.

1628 δέον εἰπεῖν: δέον δὲ εἰπεῖν RΓEMP. Cf. δέον γὰρ (MSS.) in Schol. 1627.

1628 S ὁ τριβαλλός M [[ὁ τριβαλλός GRΓEMP]] τριβαλλέ τριβαλλέ GRΓEMP—δε] δὲ (om. Γ) ὁ λόγος. δέον δὲ RΓEMP—εἰπεῖν] τὸ ὁ τριβαλλός· δέον δὲ εἰπεῖν ὅτι M—ἄλλως] om. ΓEMP—ἔοικεν] δὲ ἔοικε ΓEMP—τούτου] om. M τούτο RΓEMP—πιθανῶς δε] πιθανὸς G—γὰρ] om. M δὲ R καὶ ΓEP—τοὺς βαρβάροις] τοῖς βαρβάροις RΓEMP—διαλεγόμενος] διαλεγόμενους G διαλεγόμενοι RΓEP λεγομένους M—ἢ καταρᾶσθαι.] om. G—ἢ] μάλλον ἢ M

1604 sup. S γάστρις εἶ] ἐπιπλήττει αὐτὸν ὁ ποσειδῶν· ὡς διὰ τὴν γαστριμαργίαν· προδιδόντα τὸν δία:—

1607 int. p. v.] κάτω τοῦ ουρανοῦ ὑμᾶς ὄντας καὶ λέγει πως· οἱ βροτοὶ δηλονότι λανθάνοντες:—

1611 int. p. v.] τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ὄρνιθας ἀφ' ἐνὸς γαρ τοὺς πάντας δηλοῖ:—

1614 sup. et ext. S λέγεις] τοῦτο ὁ ποσειδῶν λέγει μὴ δέπου ἐμφανίσας ἑαυτὸν καὶ γελοῖως καθ' ἑαυτοῦ ὄμνυσιν:—

1615 ext. S ναβασατρεῦ] βαρβαρίζων συγκατατίθεται ὁ βάρβαρος θεὸς αἱ γὰρ ἄσημοι φωναῖ· ἀντι συγκαταθέσεων·

1620 ext. S μενετοῖ] ἀνεξίκακοι· καὶ οὐκ ευθεως τιμωρούμενοι: ἀλλως: παροιμία αὕτη μενετοὶ θεοὶ οὐκ ἀπατηλοῖ· οἷον ἐπίμονοι καὶ βέβαιοι οὐκ ευεξ-ἀπάτητοι· μισητρία δὲ οἱ μὲν περι ἀριστοφάνη τῶν εἰς τα ἀφροδίσια· ἀκρασίας καὶ τὸ περι σφυρὸν· παχεία μισητη γυνή· οὕτως ἐξηγοῦνται· μήποτε μέντοι γενικώτερον τι ἐστὶν ἀπληστία ὃ καὶ νῦν ἐμφαίνεται:—

1628 ext. S τριβαλλὸς] ἀντι του ὦ τριβαλέ· κατ' ἐρώτησιν δὲ εἰπεῖν δοκεῖ σοι συνθέσθαι: ἀλλως:— ὁ τριβαλλὸς· εἴκειν τοῦ ποσειδῶνος εἶναι τούτου· πιθανῶς δὲ εἰώθασιν γὰρ τοὺς βαρβάρους διαλεγόμενος τῷ σχήματι ἐσπουδασμένως λουδορεῖν ἢ καταρᾶσθαι:—

1604 S κακόδαιμον M [τί ὦ κακόδαιμον GΓEP ἡλίθιος R] αὐτὸν] αὐτῶ RMP—τὴν] om. R—προδιδόντα] προδόντα G προσδιδόντα Γ

1607 Om. Γ—S ἰσχύσετ' M—κατω) RE ἄρξῶσι κάτω) Γ² [κάτω P] κάτω] om. R—ὑμᾶς] om. Γ²EP ἡμᾶς M—καλ . . . λανθάνοντες] om. RM—οἱ . . . λανθάνοντες] om. Γ²EP R has also οἱ βροτοὶ interlinear (1608) and λανθάνοντες (1609), Γ⁸E have οἱ βροτοὶ δηλονότι interlinear (1608).

1611 S a. v. R S ὀμνή M—κόρακα καὶ τὸν δία) E [τὸν κόρακα καὶ τὸν δία ΓP] τοὺς] ἀντι τους RΓ ἀντι του τοὺς EM—θεοὺς] θεοὺς τε Γ—ὄρνιθας] ὄρνις M—ἀφ . . . δηλοῖ] om. E—γάρ] om. Γ δὲ P—δηλοῖ] καλεῖ Γ

1614 Om. Γ—S ποσειδῶ M—1614) Γ⁸ [νῆ τὸν ποσειδῶ GEP] λέγει] om. G—μὴ δέπου] μὴδέπου G μὴδέπου RΓ⁸EMP—καθ' ἑαυτοῦ] καθεαυτὸν R

1615 S om. text M [ναβασατρεῦ GRΓEP] βαρβαρίζων . . . θεός] ὁ τριβαλλὸς βαρβαρίζων· συγκατατίθεται M—ἄσημοι] ἄσημοι Γ—συγκαταθέσεων] συγκαταθέσεως RΓEMP συγκαταθέσεως εἰσι Σ

1620 S p. v. R S μενετοῖ M [μενετοὶ θεοὶ GΓEP] ἀλλως] Γ² om. ΓM—παροιμία αὕτη] παροιμία δὲ Γ om. Γ²EP παροιμία δὲ ἦν αὕτη M—θεοῖ] Γ² δὲ θεοὶ Γ—ἐπίμονοι] Γ μόνιμοι Γ²EP—οὐκ] καὶ οὐκ Σ—ευεξἀπάτητοι] εὐεξἀπάτητοι Γ—μισητρία] μισιτήαν R μισητρίαν ΓEMP—μὲν] Γ² om. Γ—περὶ] παρὰ G—ἀριστοφάνη] ἀριστοφάνους G ἀριστοφάνην EM—τῶν] τὴν RΓEMP—ἀκρασίας] ἀκρασίαν RΓEMP—σφυρὸν] Γ² σφυρῶν Γ σφυρά M—μισητη] καὶ μισητῆ P—ἐξηγοῦνται] ἐξηγείται G ἐξηγοῦντο R—γενικώτερον] γενικώτερός Γ—τι] om. ΓEPΣ—ἀπληστία] ἢ ἀπληστία, ἢ αἰσχροκέρδεια Σ

1633 τὴν μὲν γὰρ Ἴφραν : 'ἐγχωρῶ ἔχειν, ὡς ἔχει.'

ἄλλως : οὐ (περὶ) τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐροῦμεν.

1636 ὀλίγον μοι μέλει : ἀντὶ τοῦ 'οὐ φροντίζω.' Ὁμηρος·

“ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα.”

1637 τὸ κατάχυσμα χρῆ ποιεῖν γλυκύ : 'τὸν ζῶμον διὰ μέλιτος ποιεῖ.'
παλιν δὲ ἐρεθίζει τὸν Ἡρακλέα.

1647 δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον : ὅτι ὅμοιον τῷ τόπῳ ἐκείνῳ·

“δεῦρ' ἐλθέ, σὺν σοὶ τᾶλλα βούλομαι φράσαι.”

1648 διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος : ὅτι τῷ¹ 'διαβάλλεται' χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν, ὡς καὶ Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ·

“ἔστιν δέ μοι καλῶς πρόφασις¹ εὐρημένη¹·

τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμαι τήμερον.”

παρόμοιον δὲ καὶ τὸ Ὀμηρικόν·

“παραβλήδην ἀγορεύων.”

καὶ παρ' Ἀλκαίῳ·

“παραβάλλεται σε.”

1652 ἢ πῶς ἂν ποτε : εἰ μὴ ἦν γνησιωτέρα· ἐπικληρος δὲ ἔστιν ἢ μὴ ἔχουσα ἀδελφοῦς ἐτέρους συγκληρονόμους ἀλλὰ μονοκληρονόμος οὖσα.

1653 ἐπικληρον : νόμος ἦν Ἀθηναίοις, γνησίας μὲν οὖσης θυγατρὸς, νόθου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πατρῶα. καὶ νῦν οὖν φησιν· 'εἰ μὴ σὺ νόθος ἦς, οὐκ ἂν ἦν Ἀθηνᾶ ἐπικληρος.' παίζει δέ· τουναντίον

1633 ἐροῦμεν : Qu. ἐρίσομεν? ἐρώμεν Rutherford, omitting *περὶ* with the MSS.

1636 Ὁμηρος : Π. E 800.

1637 ποιεῖ : cf. the paraphrase in Schol. 1718.

1647 τῷ τόπῳ ἐκείνῳ : *that well-known passage*. The commentator quotes Euripides's *Ion*, 1520, 1521, from memory, as van Herwerden first pointed out, and combines the two verses unskillfully :

“τὰ δ' ἄλλα πρὸς σέ βούλομαι μόνην φράσαι.

δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὖς γὰρ τοὺς λόγους εἰπεῖν θέλω —”

Since *σὺν σοὶ φράσαι* is impossible, van Herwerden would read : δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὖς σοὶ τᾶλλα βούλομαι φράσαι. Blaydes δεῦρ' ἔλθ'· ἐπεὶ σοὶ τᾶλλα (or πάντα) κτέ. Rutherford δεῦρ' ὡς ἔμ' ἔλθε· τᾶλλα κτέ.

1648 Suid., Zon. (528), διαβάλλεται. Cf. Schol. Thesm. 1214. — τῷ : Musurus. — διαβάλλεται : διαβάλλεσθαι Bothe. — Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ : M. Π 724; K. I 686. — μοι καλῶς πρόφασις : μοι πρόφασις καλῶς Meineke. πρόφασις μοι καλῶς Bothe. — εὐρημένη : Bentley. — τὸ Ὀμηρικόν : Π. Δ 6.

1652 Suid. ἐπικληρος (2). — ἢ πῶς ἂν ποτε : cf. the lemma in R. — ἐτέρους : ἢ ἐτέρους Rutherford.

1633 ext. a. v.] εγχωρῶ ἔχειν ὡς ἔχει: ἀλλως: οὐ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐροῦμεν:—

Fol. 121'. Vv. 1635–1668.

1636 R 73' inf. S ὀλίγον] ἀντι του οὐ φροντίζω. ὄμηρος ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα

1637 R 73' inf. S κατάρχυσμα] τὸν ζωμὸν δια μέλιτος ποίει. πάλιν διερεθίζει τὸν ἥρακλέα

1647 int. S δεῦρ'] ὅτι ὅμοιον τῷ τόπῳ ἐκείνῳ δεῦρ ἔλθε συν σοὶ τάλλα βούλομαι φρασαι

1648 sup. S διαβάλλεται] ὅτι τὸ διαβαλλονται χρῶνται ἐπι τοῦ ἐξαπατᾶν ὡς ἄρχιππος ἐν πλούτῳ ἔστιν δε μοι καλῶς πρόφασις εἰρημενη. τὸν γὰρ γεροντα διαβαλοῦμαι τήμερον. παρόμοιον δὲ καὶ τὸ ὀμηρικόν. παραβλήδην ἀγορεύων καὶ παρ ἀλκαίῳ παραβαλλεται σε

1652 ext. S not in text] εἰ μεν ἦν γνησιωτέρα ἐπικλήρος δὲ ἔστιν ὡς μὴ ἔχουσα. ἀδελφούς. ἐτέρους συγκληρονόμους ἀλλὰ μονοκλήρος οὔσα:—

1653 sup. et ext. S ἐπικληρον] νόμος ἦν ἀθηναίους. γνησίας μὲν οὔσης θυγατρὸς νόθου δὲ υἱοῦ. μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πατρῶα. καὶ νῦν οὖν φησι. εἰ μὴ σὺ νόθος ἦς. οὐκ ἂν ἦν ἀθηναῖ ἐπικλήρου παίζει δε τουναντίον

1633 Om. GFP—S τὴν μὲν M [[τὴν μὲν γὰρ ἦραν G]] ἐγχωρῶ . . . ἐροῦμεν] παραχωρῶ ὥστε ἔχειν. οὔτως. οὐ περὶ γυναικὸς αὐτῷ ὁ λόγος. ἀλλὰ ταύτην αὐτῷ δίδωμι ἔχειν M—ἀλλως . . . ἐροῦμεν] om. Γ⁸E

1636 Om. VGEP—S ὀλίγον M [[ὀλίγον μοι μέλει Γ]] ὄμηρος] καὶ ὄμηρος M—οἱ] Γ² ἢ Γ δὲ M

1637 Om. G—S μάγειρε M [[τὸ κατάρχυσμα χρῆ] (add. ποιεῖν γλυκύ EP) ΓEP]] πάλιν] καὶ πάλιν M—διερεθίζει] δὲ (δ' M) ἐρεθίζει ΓEMP

The remaining folios of M, containing verses 1642–1765, have been lost.

1647 S a. v. R [[δεῦρ' ὡς ἐμ' (add. ἀποχώρησον ΓEP) ΓTEP]] ὅτι] ὅτι δεῦρο G

1648 [[διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος GRTEP]] τὸ] τῷ P—διαβαλλονται] διαβάλλεται RTEP—ὡς] ὡς καὶ RTEP—καλῶς] καλῆ G—εἰρημενη] εἰρήνης G—παρόμοιον] παρ' ὅμοιον R—τὸ ὀμηρικόν . . . ἀγορεύων] Γ⁸ ὄμηρος Γ—ἀλκαίῳ] ἀλκαίῳ G

1652 [[ἐπικληρον εἶναι τὴν ἀθηναίαν (ἀθηναῖαν E ἀθηναίαν P) δοκεῖς (om. EP) ΓEP ξένης γυναικὸς R ἐπικληρον εἶναι Γ]] μεν] μὴ ΓEP—ὡς] ἢ RTEPΣ—ἐτέρους] Γ⁸ om. Γ ἑταίρους RP—συγκληρονόμους] συγκληρονόμους R—μονοκλήρος] μονοκληρονόμος RTEPΣ—οὔσα] om. P

1653 [[ἐπικληρον εἶναι τὴν ἀθηναίαν G ἐπικληρον R—Γ*E*P*]] ἦν] δὲ ἦν ΓEP—ἀθηναίους] ἀθηναίων G—τὸν νόθον] Γ² om. Γ—οὖν] om. R—σὺ νόθος] συνήθης E—ἦν] ἢ EP—ἐπικλήρου] ἐπικλήρος ΓEP—παίζει δε] om.

γὰρ υἱῶν ὄντων γνησίων οὐκ ἂν εἴη θυγάτηρ ἐπίκληρος, εἰσὶ δὲ καὶ τῷ Διὶ γνήσιοι υἱοί, Ἄρης καὶ Ἥφαιστος. ἀλλὰ ἐπαίνῳ τῆς Ἀθηναῖς καὶ τῆς πόλεως τοῦτό φησιν, οὐ προσποιούμενος περὶ τῶν γνησίων.

1654 γνησίων: παίζει, δέον εἰπεῖν 'νόθων.'

1655 τί δ' ἦν ὁ πατήρ: τὸ ἀργύριον γὰρ τοῖς νόθοις διὰ χειρὸς ἐδίδοσαν, ἐπειδὴ οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς συγκληρονομεῖν.

1656 νόθῳ ἔξαποθησκῶν: γράφεται 'νοθεῖα' ὡς 'πρεσβεῖα'. 'εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐμοί' φησιν 'ὡς νόθῳ καταλείψει, τὴν δὲ ἀρχὴν τοῖς γνησίοις;'

ὁ νόμος αὐτὸν: νόμος ἦν Ἀττικοῖς τοῖς νόθοις μέχρι δέκα μῶν καταλιμπάνειν. ἦν οὖν ἐμοὶ μὲν τὰ χρήματα ἑάσῃ, ἐκείνοις δὲ τὴν ἀρχήν; προπερισπωμένως δὲ ἀναγνωστέον τὸ 'νοθεῖα.'

1661 ἀγχιστειαν: 'μετουσιαν τῆς οὐσίας,' δοκεῖ δὲ πλάττεσθαι νόμον Σόλωνος.

1669 ἐς τοὺς φράτερας: πάλιν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ μετήγαγε τὰ Ἀθηναίων ἔθῃ ἐπὶ τοὺς θεοὺς. διὰ γὰρ τοῦ ἐγγραφῆναι εἰς τὰς φρατρίας σύμβολον εἶχον τῆς εὐγενείας.

ἄλλως: 'εἰς τοὺς τῆς φρατρίας ὄντας ἢ εἰς τοὺς φυλέτας,' ἐπειδὴ τὰ ὀνόματα τῶν νόθων (οὐ) γράφεται εἰς τοὺς πίνακας.

1671 τί δῆτ' ἄνω κέχηντας: ὡς τοῦ Ἡρακλέους εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέψαντος μετ' ὀργῆς, φησὶ 'τί δῆτ' ἄνω βλέπεις ὡς τυπτήσων τινά;' τινὲς δὲ οὕτως: 'τί δῆτα εἰς τὰ ἄνω πράγματα ἀποβλέπεις αἰκισθησόμενος, ἕαν τι πάθῃ ὁ πατήρ, ὑπὸ τῶν γνησίων;'

1654 παίζει, δέον εἰπεῖν 'νόθων': i.e. if Peithetaerus had made a plain statement of facts, he would have said ὄντων ἀδελφῶν νόθων, meaning 'since, in fact, her brothers are bastards.'

1656 νόθῳ ἔξαποθησκῶν: ἄλλως VR, because the last part of the scholium that just precedes in these MSS. reverts to νοθεῖα. The text in all extant MSS. reads νόθῳ ἔξαποθησκῶν, but the scholium implies νοθεῖ ἔξαποθησκῶν in a text of which the commentator had cognizance.

δέκα: ε' (MSS.) supplanted ι'. Cf. Harp., Suid., νοθεῖα: τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῶν διδόμενα οὕτω καλεῖται, ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν.

1661 Suid. ἀγχιστειαν.

1669 πάλιν: refers to Schol. 1570. — διὰ γὰρ . . . εὐγενείας: cf. Suid. φράτορες (2) . . . τὸ δὲ γράφεσθαι εἰς τοὺς φράτορας σύμβολον εἶχον τῆς συγγενείας.

εἰς τοὺς τῆς φρατρίας ὄντας: cf. Suid. φρατέρες: οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες. — οὐ: for this error of omission, cf. Schol. 521, 1704.

om. RΓ — ἢ εἰς] ἢ Γ² — φυλέτας] φιλέτας Γ² — γράφεται] ἔγραφον Γ

1671 S a. v. R [τί δῆτ' ἄνω κέχηντας ΓΓΕΡ] ἥρακλεος] ἥρακλέους GRΓP — εἰς οὐρανὸν ἀναβλέψαντος] ἀναβλέψαντος εἰς τὸν οὐρανὸν P — εἰς] εἰς τον RΓE — ἀναβλέψαντος μετ' ὀργῆς] μετ' ὀργῆς ἀναβλέψαντος Γ — ἀναβλέψαντος] βλέψαντος R — φησι] τοῦτό φησι P — δεῖ] Γ² om. Γ — εἰς τὰ] om. R — εἰς] ἐς ΓΕΡ

γὰρ υἱῶν ὄντων γνησίων οὐκ ἀν εἴη θυγατερ ἐπικλήρου· εἰσὶ δὲ καὶ τῷ δι·
γνήσιοι υἱοὶ ἀρης καὶ ἤφαιστος· ἀλλὰ ἐπαινοῦ τῆς ἀθηνας καὶ τῆς πολεως
τοῦτο φησι· οὐ προσποιούμενος περὶ τῶν γνησίων·

1654 intm. et ext. p. v.] παίζει δέον εἰπεῖν νόθων·—

1656 ext. S νόθω] τὸ ἀργύριον γὰρ τοῖς νόθοις δια χειρὸς ἐδίδοσαν·
ἐπειδὴ οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς συγκληρονομεῖν·—

1656 int. S ὁ νόμος] νόμος ἦν ἀττικοῖς· τοῖς νόθοις μέχρι πέντε μῶν
καταλιμπάνειν ἦν οὖν ἐμοὶ μὲν τὰ χρήματα ἐάσῃ ἐκείνοις δὲ τὴν ἀρχὴν· προ-
περισπωμένως δὲ ἀναγνωστῆτον τὸν νοθεία·— ἀλλως· γραφεται νοθεία· ὡς
πρεσβεία· εἰ τὰ μὲν χρήματα ἐμοὶ φησι ὡς νόθω καταλείψει· τὴν δὲ ἀρχὴν
τοῖς γνησίοις·—

1661 intm. et ext. p. v.] μετουσίαν τῆς οὐσίας· δοκεῖ δὲ πλάττεσθαι
νόμον σόλωνος·—

Fol. 121^v. Vv. 1669—1701.

1669 sup. S φράτορας] πάλιν ὡς ἐν κωμωδία μετήγαγεν· τὰ ἀθηναίων
ἔθῃ· ἐπὶ τοὺς θεοὺς δια γὰρ τοῦ εγγραφήναι εἰς τὰς φατρίας σύμβουλον εἶχον
τῆς εὐγενείας·— ἀλλως· εἰς τοὺς τῆς ἡλικίας νόμους ἢ εἰς τοὺς φυλέτας·
ἐπειδὴ τὰ ὀνόματα τῶν ξένων· γραφεται εἰς τοὺς πίνακας·—

1671 sup. et int. S βλέπων] ὡς τοῦ ἡρακλεος εἰς ουρανὸν ἀναβλέψαντος
μετ ὀργῆς φησι τι δῆτ' ἄνω βλέπεις· ὡς τυπτήσων τινὰ τινὲς δὲ οὕτως· τί
δητὰ εἰς τὰ ἄνω πραγματὰ ἀποβλέπεις αἰκισθησόμενος ἔαν τι πάθῃ ὁ πατήρ
υπο τῶν γνησίων·—

R—γὰρ] δὲ Γ—υἱῶν . . . γνησίων] γενομένων (ὄντων Γ²) γνησίων υἱῶν Γ—υἱῶν]
ὡς R—θυγατερ] θυγάτηρ GRΓEP—ἐπικλήρου] ἐπικλήρος ΓEP—δὲ καὶ] δὲ R

1654 Om. GFP—γνησίων) E]

1656 [τί δ' ἦν ὁ πατήρ διδῶ τὰ χρήματα G τί δ' ἦν ὁ πατήρ R—
Γ*E*P*] τὸ ἀργύριον] τὰργύριον Σ—γὰρ] δὲ ΓEP—τοῖς . . . χειρὸς] διὰ
χειρὸς τοῖς νόθοις Γ—ἐδίδοσαν] ἐδίδου R—συγκληρονομεῖν] κληρονομεῖν
RΓEPΣ

1656 [ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ εἶα G ὁ νόμος αὐτόν R νόθω ἔξαποθήσκων
ΓEP] Order of notes 2, 1 ΓEP—ἦν] δὲ ἦν ΓEPΣ—ἀττικοῖς] Γ ἀττικὸς
Γ²EPΣ—πέντε] om. R—ἦν . . . μὲν] εἰ μὲν οὖν ἐμοὶ G—ἦν] ἴν' Γ—χρήματα]
χρήματ' P—δὲ] om. Γ—τόν] τὸ GRΓEP—ἀλλως] om. ΓEP—γραφεται . . .
πρεσβεία] om. R—νοθεία· ὡς πρεσβεία] πρεσβεία ὡς νοθείς G—εἰ τὰ μὲν] εἴτα
Γ—φησι] om. R—ὡς νόθω καταλείψει] καταλείπει ὡς νόθω R—δὲ ἀρχὴν]
ἀρχὴν δὲ R

1661 Om. Γ—ἀγχιστείαν) Γ²] μετουσίαν] μετοχὴν καὶ κοινωσίαν Γ²—
δοκεῖ . . . σόλωνος] om. Γ²—νόμον σόλωνος] om. EP

1669 [ὁ πατήρ εἰσήγαγεν εἰς τοὺς φράτορας G εἰς (ἐς EP) τοὺς φράτο-
ρας RΓEP] τὰς φατρίας] Γ τοὺς φράτορας Γ²EP—σύμβουλον] σύμβουλον
GRΓEP—τῆς εὐγενείας] τὴν εὐγένειαν οἱ ἀθηναῖοι R—ἀλλως . . . πίνακας] Γ²

1678 καλάνι κόραυνα : 'τὴν καλὴν καὶ μεγάλην κόρην Βασιλείαν γαμεί.' Δίδυμος· οὕτως, εἰ μὴ ὀρνιθιάζει.

1680 μὰ τὸν Δι' : 'μὰ τὸν Δία' φησὶν 'οὐ λέγει παραδοῦναι ἀλλὰ βαδίζειν καὶ ἀναχωρεῖν, οὕτω δὲ αὐτό φησι βαρβάρως καὶ δυσφράστως ὥσπερ αἱ χελιδόνες.' καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν 'χελιδονίζεῖν' φησί, καὶ Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ

“χελιδόνας τοὺς βαρβάρους”

ἀρσενικῶς φησιν, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς καθολικῆς φησι. τὸ δὲ 'βασιλιναῦ' εἰς τὸ 'βάσιν' μετέβαλεν ὁ Ποσειδῶν παρόσον τὴν δευτέραν ἐξέτεινε. τὸ τελευταῖον κρατήσας ὁ Ἡρακλῆς ἐξ' αὐτοῦ κρίνει αὐτόν, 'θέλων' παραδοῦναι αὐτὸν τὴν Βασιλείαν τοῖς ὄρνισιν.

1681 ὥσπερ αἱ χελιδόνες : Σύμμαχος· οὐκ ἔστιν ὁ τούτου νοῦς φανερός· οὐδὲν τι δύναται ἴδιον τῶν χελιδόνων 'βαδίσαις,' αἶ γε μὴδὲ πορεία χρῶνται ὡς τὰ ἄλλα τῶν ὀρνέων καὶ μάλιστα τὰ μὴ πτητικά, ὁ δὲ Δίδυμος οὕτω· καταλλήλως εἶχεν εἰ ἔλεγεν 'ὡς τὰς χελιδόνας,' θέλει δὲ λέγειν 'εἰ μὴ βαδίζει πρὸς τὰς χελιδόνας.' διὸ καὶ ἐποίησε·

“οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.”

ἐπεὶ καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτὰς βαδίζει εἰς Νεφελοκοκκυγίαν.

1678 οὕτως, εἰ μὴ ὀρνιθιάζει : Didymus, commenting on his own interpretation of the barbarian god's jargon.

1680 I have proposed in *Classical Philology*, I (1906), p. 177, to read in 1681, a much discussed verse :

“εἰ μὴ βασιζει γ' ὥσπερ αἱ χελιδόνες” —

and have endeavored to show that this was the text that the Alexandrian commentators had before them. But they naturally mistook the meaning of *βασιζει* ('*rhythmizes*, 'uses rhythms'), — a word invented by Aristophanes with intention of comic effect, — and interpreted it, as in the first part of the scholium on 1680, by *βαδίζει* or *ἀναχωρεῖ*. — *ἀναχωρεῖν* : *ἀποχωρεῖν* Rutherford. — *χελιδόνας τοὺς βαρβάρους* : for the order of words cf. the following extract from Herodian. — Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πρώτῳ : *χελιδῶν τὸ ὄρνειον καὶ Χελιδῶν ὁ βάρβαρος, Χελιδόνας γάρ ἀρσενικῶς τοὺς βαρβάρους Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ φησὶν ὡς καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζει φησὶν.* Herodian i 25 18 (Lentz). Meineke suggested in an unpublished note that the words *τοὺς βαρβάρους* were part of the quotation. If this is right, Herodian's interpretation of the half-verse from the Omphale is mistaken; there was no such folk as the Chelidonians, designated by the masculine noun *Χελιδόνες*. Ion had called the barbarians 'chatterers' (*χελιδόνες*). The scholiast followed Herodian so far as to construe *βαρβάρους* adjectively with *χελιδόνες*. — *εἰς τὸ βάσιν* : *in respect of (quod attinet ad) the part βασιν*. The scholiast sees that in some way the point of the poet's jest lies in Poseidon's insistence that the word must be pronounced *βασιλιναῦ*. — *τὸ τελευταῖον κρατήσας κτέ.* : in explanation of 1682, the conclusion of the whole matter. — *θέλων* : the scribe of G, correctly expressing

1678 int. S καλανι] τὴν καλὴν καὶ μεγαλὴν κόρην· βασιλείαν γαμει δίδυμος οὕτως εἰ μὴ ὄρνιθιάζει : —

1680 int. S μα τὸν δι'] καὶ μα τὸν δία φησι· οὐ λέγει παραδοῦναι ἀλλὰ βαδίζειν καὶ ἀναχωρεῖν· οὕτω δὲ αὐτῷ φησι βαρβάρως καὶ δυσφράστως ὥσπερ αἱ χελιδόνες καὶ αἰσχυλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν φησι· καὶ ἰων ἐν ὀμφάλῃ τοὺς βαρβάρους χελιδόνας· ἀρσενικῶς φα... καὶ ἥρωες ἐν τῷ ὀ τῆς καθολικῆς τῷ βασιλιναῦ εἰς τὸ βάσιν μετέβαλεν ὁ ποσειδῶν παρόσον τὴν δευτέραν ἐξέτεινε· τὸ τελευταῖον κρατήσας ὁ ἥρακλῆς ἐξ αὐτοῦ κρίνει αὐτὸν· θέ.. παραδοῦναι αὐτὸν τὴν βασιλειαν τοῖς ὄρνισι : —

1681 int. et inf.] ὥσπερ αἱ χελιδόνες : — συμμαχος οὐκ ἔστιν ὁ τούτου νοῦς φανερός οὐδέν τι δύναται· ἴδιον τῶν χελιδόνων βάδισις αἶ γε μὴδὲν πορεία χρῶνται ὡς τὰ ἄλλα τῶν ὄρνέων καὶ μάλιστα τὰ μὴ πτητικά· ὁ δὲ δίδυμος οὕτως καταλήλως εἶχεν· εἰ ἔλεγεν ὡς τὰς χελιδόνας θέλει δὲ λεγεῖν εἰ μὴ βαδίζει πρὸς τὰς χελιδόνας· διὸ καὶ ἐποίησε· οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτὰς βαδίζει εἰς νεφελοκοκκυγίαν : —

1678 S a. v. R [] καλανικόρανα G καλάνι κοραίνα Γ καὶ μεγάλα P — E*] κόρην] om. GEP — βασιλείαν] βασιλειαν R — γαμει] γάμου G γαμείν P — δίδυμος οὕτως] παραδίδωμι· οὕτως G οὕτως (οὕτω P) δίδυμος EP — εἰ μὴ ὄρνιθιάζει] om. GEP — Γ² adds εἰ μὴ ὄρνιθιάζειν (interlinear)

1680 [] μα τὸν δία φησι R μὰ τὸν δι' Γ μὰ τὸν δι' οὐχ οὐτός γε EP] καὶ . . . φησι] om. R — καὶ μα] μὰ GEP — ἀναχωρεῖν] τὸ ἀναχωρεῖν G — αὐτῷ] αὐτὸ RGP — χελιδονίζειν φησι] φησι χελιδονίζειν Γ — φησι] om. R — ἐν] Γ² om. Γ — ὀμφάλῃ] ῥομφάλῃ G — φα..] φησὶ GRGP — καὶ . . . ὄρνισι] om. R — καὶ] ὡς GEP — ἥρωες] ἥρωδιανός GEP — ὦ] β̄ G πρῶτω GEP — τῆς καθολικῆς] τὸ (τῆς EP) καθόλου φησι GEP — τῷ] τὸ δὲ GEP — βασιλιναῦ] βασιλιναῦν GEP — αὐτοῦ] αὐτοῦ GEP — θέ..] θέλων G θέλειν GEP

1681 βάδισις] ἡ βάδισις EP — μὴδὲν] μὲν R μὴ δὲ EP — πορεία] πορείαν Γ — καταλήλως] καταλλήλως GRGP — ὡς] om. Γ καὶ G — πρὸς τὰς] πρὸς τοὺς E — χελιδόσιν] χελιδόσι GRGP — ἐπεὶ] ἐπειδὴ P — νεφελοκοκκυγίαν] νεφελοκοκκυγίαν GRGP

the abbreviated form in V. θέλειν (GEP) is impossible because of the following αὐτὸν. Qu. κρίνει αὐτὸν θέλειν παραδοῦναι τὴν Βασιλειαν κτέ.? Capps would read : ἐξ αὐτοῦ κρίνει, θέλων παραδοῦναι αὐτὸς κτέ.

1681 οὐδέν τι . . . πτητικά : Symmachus supposed that βασιζει conveyed the idea βάδισις and fell into difficulties. His chelidonian exegesis may mean : *The expression βάδισις is not peculiarly applicable to swallows. Nay, they do not even 'go' as other birds, especially the 'walkers' — such as the cock, that ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει!* Symmachus seems to mean that the rapid, darting flight of the swallow differentiates it not only from plodding men but even from other birds. μὴδὲν is found in VGI, μὴδὲ in EP. R alone has μὲν, which Rutherford adopts. — εἶχεν : ἀν εἶχεν Rutherford. — ἐποίησε : ἐποίησεν Rutherford.

1688 οὔτοι: οἱ ὄρνιθες. 'εὐκαίρως' φησί 'κατεκόπησαν οἱ ὄρνιθες οὔτοι διὰ τὸ ἄριστον τῶν παρόντων γάμων.'

1691 τευθείαν: 'σιναμωρίαν καὶ λιχνότητα.'

1694 ἔστι δ' ἐν Φαναίσι: 'ἐν ταῖς ἐκκλησίαις' νῦν φησιν 'εἰς—.' παίζει δὲ διασύρων τῶν Ἀθηναίων τοὺς συκοφάντας, παρὰ τὸ 'φαίνειν' καὶ συκοφαντεῖν αὐτοὺς περὶ τὰ δικαστήρια· καὶ ἄλλως δὲ Φαναὶ τῆς Χίου χωρίον, καὶ Κλεψύδρα κρήνη ἐν Ἄργει. παρὰ τοὺς 'ἐγχειρογράφους' δὲ πεποιήται (τὸ 'ἐγγλωττογαστόρων').

ἄλλως: κρήνη ἐν ἀκροπόλει ἢ Κλεψύδρα, ἧς Ἴστρος ἐν τῇ ιβ' μέμνηται, τὰ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἀναλεγόμενοι, οὕτως δὲ ὠνομάσθαι ἐπειδὴ ἀρχομένων τῶν ἐτησίων πληροῦται, πανομένων δὲ λήγει, ὁμοίως τῷ Νεῖλω, ὡσπερ καὶ τὴν ἐν Δῆλῳ κρήνην. εἰς ταύτην δὲ φασιν ἡματωμένην φιάλην πεσοῦσαν ὀφθῆναι ἐν τῷ Φαληρικῷ ἀπέχοντι σταδίου εἴκοσι. φασὶ δὲ αὐτὴν ἀπεραντον βάθος ἔχειν, τὸ δὲ ὕδωρ ἄλμυρόν. ἔπαιξε δὲ πάλιν διασύρων τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἔστι κλεψύδρα, κατασκευασμὰ τι ὡσπερ ὠρονομικόν.

1699 συκάζουσι: ὡς ἐπὶ γεωργῶν, 'συκάζειν' γὰρ ἔστι τὸ σῦκα ἐκλέγειν ἀπὸ τῶν συκῶν καὶ τὸ συκοφαντεῖν. ἐνέμεινε δὲ τῇ τροπῇ.

1701 Γοργία τε καὶ Φίλιπποι: ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Γοργίας οὔτοι ῥήτορες λάλοι εἰσίν, ἠὔξησε δὲ τῷ πληθυντικῷ τὴν κατηγορίαν. Γοργίαν δὲ νῦν λέγει τὸν ῥήτορα οὐ Πλάτων μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος, ἰατρός, οὐ μνημονεύει Ἀλκαῖος ἐν Ἐνδυμίωνι. τοῦ δὲ Φιλίππου καὶ ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει Ἀριστοφάνης.

Γοργία τε καὶ Φίλιπποι: οὔτοι ὡς βάρβαροι κωμωδοῦνται.

1704 ἡ γλώττα χωρὶς: Σύμμαχος· πρὸς τὸ ἕθος, ὅτι (οὐ) μετὰ τῶν (ἄλλων) σπλάγχχων ἔτεμνον τὴν γλώτταν· καὶ παρ' Ὀμήρῳ. οὗτος δὲ διὰ τὴν

1691 Suid. τευθεία. Phot. τένθης. — λιχνότητα: λιχνότητας Rutherford.

1694 Ἄργει: ἄστει Bentley, and Dobree cites Hesych. πεδῶ· ἡ νῦν καλουμένη Κλεψύδρα, κρήνη ἐν Ἄστει. Dindorf reads ἀκροπόλει from the following scholium. — παρὰ τοὺς ἐγχειρογράφους: cf. Suid. ἐγγλωττογαστωρ.

Cf. Phot. κλεψύδρα; Hesych. κλεψύρροντον ὕδωρ and Κλεψύδρα; Suid. Κλεψύδρα; Schol. Lys. 911, 913. — Ἴστρος ἐν τῇ ιβ': Müller I 419. — τὴν . . . κρήνην: sc. πληροῦσθαι καὶ λήγειν, in parallel construction with ὠνομάσθαι. Bothe proposes τῇ . . . κρήνη (sic). Stein τὴν . . . κρήνην φασί. Blaydes ἡ . . . κρήνη.

1704 οὐ μετὰ τῶν ἄλλων: Schauenburg. οὐ is demanded by the sense, and both additions are justified by Symmachus's obvious dependence, in this scholium, on

λάλοι] λάλοι ῥήτορες G — ἠὔξησεν] ἠὔξη R — τὸ πληθυντικ . . .] τὸ πληθυντικὸν G τῷ πληθυντικῷ RI — νῦν λέγει] λέγει νῦν Γ — δυμίωνι] δυμίωνι G ἐνδυμίωνι R — φιλίππου] φιλίπου G — ἐν] om. Γ

1701 Om. VGFP] ὡς] om. Γ⁸E

1705 [] ἡ γλώττα χωρὶς τέμνεται (om. REP) GRΓEP] ἔτεμον] ἔτεμον

1687 R 74' int.] *εὐκαίρως φησι ἐκόπησαν οἱ ὄρνιθες οὗτοι δια τον ἀριστον των παρόντων γάμων*

1691 *τενθείαν) συναμωρίαν καὶ λιχνότητα*

1695 ext. S κλεψύδρα] *ἐν ταῖς ἐκκλησιαῖς νῦν φησὶ εἰσὶν· παίζει δὲ διασύρων· τῶν ἀθηναίων τοὺς συκοφάντας· παρα τὸ φαίνειν καὶ συκοφαντεῖν αὐτοὺς περὶ τὰ δικαστήρια· καὶ ἄλλως δὲ φᾶναι τῆς χίους χωρίον· καὶ κλεψύδρα κρήνη ἐν ἄργει παρα τοὺς ἐγχειρογαστορας δὲ πεποιήται· ἄλλως:— κρήνη ἐν ἀκροπόλει ἢ κλεψύδρα· ἧς ἐν τῇ ιβ' μέμνηται· τὰ παρα τοῖς συγγραφεύσιν ἀναλεγόμενος· οὕτως δὲ ὀνομάσθαι· ἐπεὶ ἀρχομένων τῶν ἐτησίων· πληροῦται· παυομένων δὲ λή·· ὁμοίως τῷ νείλω ὥσπερ καὶ τὴν ἐν δῆλῳ κρήνην· εἰς ταύτην δὲ φησιν ἡματωμένην φιάλην πεσοῦσαν ὀφθῆναι ἐν τῷ φαληρικῷ ἀπέχοντι σταδίου εἴκοσι· φασὶ δὲ αὐτὴν ἀπέραντον βάθος ἔχειν τὸ δὲ ὕδωρ· ἀλμυρόν· ἔπαιξεν δὲ πάλιν διασύρων τοὺς ἀθηναίους· ὡς φιλοδίκους· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐστὶ κλεψύδρα κατασκευασμὰ τι· ὥσπερ ὠρινομικόν:—*

1699 ext. S συκάζουσι] *ὡς ἐπὶ γεωργῶν· συκάζειν γάρ ἐστὶν τὸ σῦκα ἐκλέγειν ἀπο συκῶν καὶ το συκοφαντεῖν· ἐνέμενεν δὲ τῇ τροπῇ:—*

1701 inf. S γοργία] *ὁ φίλιππος καὶ ὁ γοργίας· οὗτοι ῥήτορες λάλοι εἰσὶ· ἠΰξησεν δὲ τὸ πληθυντικ·· τὴν κατηγορίαν· γοργίαν δὲ νῦν λέγει τὸν ῥήτορα· οὐ πλάτων μνημονεύει· ἔστιν δὲ καὶ ἕτερος ἰατρὸς· οὐ μνημονεύει ἀλκαῖος ἐν δυμῶνι· τοῦ δὲ φιλίππου καὶ ἐν γεωργοῖς μνημονεύει ἀριστοφάνης:—*

1701 R 74' intm. ext.] *οὗτοι ὡς βάρβαροι κωμωιδούνται*

Fol. 122'. Vv. 1702–1735.

1705 sup. et ext. S γλώττα] *σύμμαχος πρὸς τὸ ἔθος· ὅτι μετὰ τῶν σπλάγγων· ἔτεμον τὴν γλώτταν καὶ παρ ὀμῆρω· οὗτος δὲ δια τὴν πονηρίαν*

1687 Om. VGG—S οὐτοί Γ⁸ [οὐτοί P] *εὐκαίρως* οἱ ὄρνιθες (as lemma E) *εὐκαίρως* Γ⁸EP—*ἐκόπησαν*] *κατεκόπησαν* Γ⁸EP—*τον . . . γάμων*] τῶν παρόντων Γ⁸—*τον*] τὸ EP—Γ² has also οἱ ὄρνιθες (interlinear)

1691 Om. GTEP—S *τενθειαν* R—*τενθείαν λέγεις*) Γ⁸] *συναμωρίαν*] *συναμωρίαν* R *συναμωρίαν* Γ⁸

1695 [ἐστὶ δ' ἐμφανᾶσι (ἐν φαναῖσιν ΓEP) GTEP *κλεψύδρα* R] νῦν] om. R—*περὶ*] *παρα* R—*καὶ ἄλλως δὲ*] *ἄλλως* Γ—*φᾶναι*] *φαναί* P—*ἄλλως*] om. E—*ἢ κλεψύδρα*] Γ² om. Γ—*ἧς*] *ἧς ἴστρος* RGEp—*ιβ'*] *κωμωδία* G *δωδεκατη* RΓ—*τοῖς*] om. R—*ὀνομάσθαι*] *ὀνομάσθη* E *ὀνόμασται* P—*παυομένων*] *παυσομένων* G—*λή··*] *λήγει* GEP *λέγει* RΓ—*φησιν*] *φασιν* Γ—*φαληρικῷ*] *φαλετρικῷ* G—*εἴκοσι*] κ' Γ—*ἀπέραντον*] *ἀπέρατον* R—*ὠρινομικόν*] *ὠρινομικόν* RGEp

1699 Om. Γ—S *συκάζουσι* RΓ⁸—1699) Γ² [*συκάζουσι* E *συκάζουσί* τε P—G*] *ἐπὶ*] *ἐπὶ τῶν* Γ⁸—*ἐστὶν*] om. P—*σῦκα*] *σῦκαν* Γ⁸—*ἀπο*] *ἀπὸ τῶν* Γ⁸EP

1701 Om. EP [*γοργία* τε (τε om. R) καὶ *φίλιπποι* GRΓ] *ῥήτορες*

πονηρίαν τῶν δικαιολόγων φησὶν ἐκβεβλήσθαι χωρὶς τὴν γλῶτταν· Δίδυμος δέ· ἐν ταῖς θυσίαις χωρὶς ἢ γλῶττα ἐτέμεντο, οὐ μετὰ τῶν ἄλλων σπλάγχων, καὶ Ὁμηρος· “ἀλλ’ ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας.”

ἐγένετο δὲ τοῦτο δι’ ἄλλην αἰτίαν. ἴσως δὲ βούλεται λέγειν ὅτι ἐξεβλήθη ἐκ τῶν σπλάγχων διὰ τοὺς ῥήτορας ἢ ἴσως γλῶττα, ἐπεὶ ταύτη τοὺς ἄλλους κακοποιούσιν.

ἄλλως: ἀντὶ ὀφείλει τέμνεσθαι ἢ ἴσως γλῶττα καὶ χωρίζεσθαι τοῦ λοιποῦ σώματος.’

1706 ὦ πάντ’ ἀγαθὰ πράττοντες: εἴη ἂν οὗτος ὁ ἄγγελος θεράπων συναναβιβηκῶς τῷ Πειθεταίρῳ’.

μεῖζω λόγου: ὁ μὴδὲ λόγος ἰσχύει φράσαι.’

1713 ἔχων γυναικὸς: τῆς Βασιλείας· λαβὼν γὰρ τὸν ταμίαν τοῦ κεραυνοῦ καὶ αὐτὸν ἄγει.

πτεροφόρον Διὸς βέλος: εἰώθασι τῷ κεραυνῷ ἐξ ἑκατέρου μέρους πτερὰ προσφύειν.

1715 ὁσμὴ δ’ ἀνωνόμαστος: ἀντὶ τοῦ ‘πολλὴ καὶ λόγῳ οὐ δυναμένη ὀνομασθῆναι.’

ἐς βάθος κύκλου: εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ.

1717 αὔραι διαψάιρουσι: πρὸς τὴν τῆς λέξεως διαίρεσιν· ‘διαψάιρειν’ δὲ τὸ ἥσυχῇ διακινεῖσθαι καὶ ψοφεῖν, καὶ ‘ψάιρειν’ ἰστίον λέγομεν.

πλεκτάνην: τὴν ‘ἐλλησιν’· ‘αἱ δὲ αὔραι διακινούσι τὴν πλεκτάνην τοῦ καπνοῦ τῶν θυμιαμάτων.’ ἴσως δὲ τὸ ‘πνέουσι.’

1718 χρῆθ θεᾶς Μούσης ἀνοίγειν: ἀντὶ τοῦ ‘ὑμνεῖ αὐτόν.’ χλευάζει δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τρωάδων Εὐριπίδου·

“ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε.”

Didymus. — δικαιολόγων: δικολόγων Lobeck. — Ὁμηρος: Od. Γ 332. — οὗτος: Schnee. Cf. above, where Symmachus, repeating Didymus, has οὗτος.

1713 τὸν: τὴν Strecker, adopted by Rutherford. — καὶ αὐτόν: καὶ αὐτὸς Strecker. τὸν κεραυνὸν καὶ αὐτὸν Rutherford.

1717 Hesych. διαψάιρουσι. — πρὸς . . . διαίρεσιν: i.e. the construction requires αὔραι ψάιρουσι (πνέουσι) διὰ πλεκτάνην κτέ. For πρὸς, as here used, cf. Schol. 1418. — ψάιρειν ἰστίον λέγομεν: cf. Hesych. διαψάιρουσι· διαπνέουσι· καὶ ψάιρειν λέγομεν τὸ ἰστίον ὅταν ελαφρῶς διαπνέηται. Cf. Suid., E. M., Zon. (530): διαψάιρουσι· διαπνέουσι· ψάιρειν γὰρ τὸ πνεῖν οἱ ναυτικοὶ λέγουσιν.

αἱ δὲ . . . θυμιαμάτων: the ‘order’ of the original. — διακινούσι: here equivalent to διακινούνται. Cf. the preceding scholium. — λέγει: Toup.

1718 χλευάζει δὲ κτέ.: i.e. ἐν τῷ ἐξῆς. Originally this may have been a separate scholium, with the lemma ἀναγε δέχε. — ἐκ Τρωάδων Εὐριπίδου: Troad. 308. Cf. Schol. Vesp. 1326.

τὸ δὲ ἐξῆς. ἀναγε δέχε, ἀντὶ P — χλευάζει . . . φέρε] om. R — τὰ] om. F

τῶν δικαιολόγων φησὶ ἐκβεβλήσθαι χωρὶς τὴν γλῶσσαν διδυμος δὲ ἐν ταῖς θυσίαις χωρὶς ἢ γλῶσσα ἐτέμενετο· οὐ μετὰ τῶν ἄλλων σπλάγχχνων καὶ ὄμῃ· ἀλλ' ἀγε τάμνετε μὲν γλῶσσας ἐγένετο δὲ τοῦτο δι' ἄλλην αἰτίαν· οὕτως δὲ βούλεται λέγειν ὅτι ἐξεβλήθη ἐκ τῶν σπλάγχχνων· δια τοὺς ῥήτορας· ἢ γλῶσσα ἐπεὶ ταύτη τοὺς ἄλλους κακοποιοῦσιν·· ἀλλως· ἀντι ὀφείλει τέμενεσθαι ἢ γλῶσσα· καὶ χωρίζεσθαι τοῦ λοιποῦ σώματος

1706 Leid. 52, fol. 14' inf.] ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες· — εἴη ἂν οὗτος ὁ ἄγγελος θεράπων συναναβεβηκῶς τῷ πεισθηταίρω

1706 R 74' int. S μείζω] ἂ μὴ δὲ λόγος ἰσχύει φράσαι

1713 S γυναικὸς] τῆς βασιλείας λαβὼν γὰρ τὸν ταμίαν τοῦ κεραυνοῦ καὶ αὐτὸν ἄγει· —

1714 R 74' intm. ext. S περοφόρον] εἰώθασι τω κεραυνῷ· ἐξανωτέρου μέρους περὰ προσφύειν

1715 ext. S ἀνωνόμαστος] ἀντι πολλῇ καὶ λόγῳ οὐ δυναμένως ὀνομασθῆναι· —

1715 R 74' intm. ext. S κύκλου] εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ

1717 ext. S αὔραι] πρὸς τὴν τῆς λέξεως διαίρεσιν· διαψαίρειν δὲ τὸ ἡσυχῇ διακινεῖσθαι καὶ ψοφεῖν καὶ ψαίρειν ἰστίον λέγομεν· —

1717 ext. S πλεκτάνην] τὴν εἴλησιν αἱ δὲ αὔραι διακινεῖσθαι τὴν πλεκτάνην τοῦ καπνοῦ τῶν θυμιαμάτων· λειπεί δὲ τὸ πνεοῦσιν· —

1719 ext. S εὐφήμον] ἀντι του ὕμνει αὐτὸν χλευάζει δὲ παρα τὰ ἐκ τρωάδων εὐριπιδου ἀνεχε παρέχε φῶς φέρε· —

RP ἔτεμον καὶ Γ— γλῶσσαν] γλῶτταν GEP— γλῶσσα] γλῶττα P— ἄλλων] om. Γ— τάμνετε] Γ² τάμνεται Γ— γλῶσσας] γλῶσσα G— ἐγένετο] ἐγένετο Γ— δι·] οὐ δι· Γ— δε] καὶ Γ— ἐξεβλήθη] ἐξεβλήσθη Γ— ἐπεὶ . . . κακοποιοῦσιν] ἐπειδὴ δι' αὐτῆς κακοποιοῦσιν τοὺς ἄλλους Γ— ἀλλως] εἰς τὸ αὐτὸ EP— ἀντι . . . σώματος] om. R— ἀντι] ἀντὶ τοῦ GEP

1706 Om. VGR [[ὦ] om. E— πράττοντες] om. EP]] εἴη] εἴη δ' P

1706 Om. VGFP]] ἰσχύει] ἰσχύσει Γ⁸E

1713 S a. v. R [[διὸς βέλος] GEP]] τῆς] ἀντι του τῆς R

1714 Om. VG [[Γ*E*P*]] τω] δὲ τῷ Γ γὰρ τῷ E γὰρ τὸ P— ἐξανωτέρου] ἐξ ἑκατέρου GEP— προσφύειν] φύειν Γ

1715 Om. Γ— S ἀνωνόμαστος R [[ἀνωνόμαστος G ὅς (ὡς P) μὴ δ' ἀνωνόμαστος (ἀνονόμαστος EP) ἐς βάθος Γ⁸EP]] ἀντι] ἀντὶ τοῦ GR εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· ἀνωνόμαστος (ἀνονόμαστος EP) δὲ ἀντὶ τοῦ Γ⁸EP— δυναμένως] δυναμένην G δυναμένη RΓ⁸EP— ὀνομασθῆναι] ὀνομασθῆναι ΓΓ⁸EP

1715 Om. VGEP (but cf. preceding scholium)

1717 S a. v. R [[διαψαίρουσι] GEP]] διακινεῖσθαι] κινεῖσθαι Γ

1717 [[πλεκτάνην καπνοῦ (om. R) GR— Γ*E*P*]] διακινεῖσθαι] διακινεῖσθαι RGP— θυμιαμάτων] θυμῶν E

1719 S μουσῆς R [[εὐφήμον στόμα G ἄναγε Γ ἄναγε δέχε EP]] ἀντι]

1731 Ἡρα ποτ' Ὀλυμπία: καλῶς τὸ ἐπιθαλάμιον γέγραπται.

1734 ξυνεκόμισαν: ἀντὶ τοῦ 'συνήγαγον.'

1735 ἐν τοιῷδε: ἐν τοιούτῳ βασιλικῷ.

1736 Ὑμῆν ὦ Ὑμναί: ὦ: εἴρηται περὶ τούτου ἐν τοῖς Μενανδρείοις ὅτι ἐν τοῖς γάμοις ἤδετο.

1737 ὁ δ' ἀμφιθαλής Ἔρως: ἀμφοτέρους τοῖς γονεῦσι θάλλων καὶ ἄμηνδ' ἐνὸς ὠρφανισμένους.

ἄλλως: ὁ Ἔρως, φησί, παράνυμφος ἦν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας· 'πάροχοι' γὰρ λέγονται οἱ παράνυμφοι, παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις· ἐπ' ὀχλήματος γὰρ τὰς νύμφας ἄγουσιν.

1744 ἄγαμαι δὲ λόγων: τῶν περὶ τὸν Δία.

1745 καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντάς: Εὐφρόνιος· 'τὰς φοβερὰς,' πάντα γὰρ τὰ δεινὰ τῆς γῆς γενεαλογοῦσιν. οἱ δέ· 'τὰς μέγαν ἦχον ἀποτελοῦσας'· ἢ 'τὰς ἀπὸ τῆς γῆς γινομένας,' ὅτε γὰρ ἠχέῃ ἢ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς· ἢ 'τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουμένας'· ἢ 'τὰς τὴν γῆν κινούσας.'

κλήσατε: 'ὑμνήσατε.'

1751 αἷς ὄδε νῦν: ὁ Ζεὺς δηλονότι· ἢ ὁ Πειθέταιρος¹ λαβὼν τὴν Βασίλειαν.

εἰ: ἐγὼ 'σείει' φημί.

1752 διὰ σέ: ὦ κεραυνέ.

1759 ὄρεξον ὦ μάκαιρα: πρὸς τὴν Βασιλείαν φησιν, εὐκαίρως δὲ τὴν κωμικὴν ὄρχησιν ποιεῖται.

1760 καὶ πτερῶν ἐμῶν: οἱ γὰρ ὄρνιθες πτεροῖς ἀντὶ χειρῶν ἐχρῶντο.

1734 Phot. *συνεκόμισαν*.

1736 The phrasing in Γ²EP may represent the original form of this scholium. — ἐν τοῖς Μενανδρείοις: cf. Et. Gud. 338 25: οὕτω Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι Μενάνδρου.

1737 Suid. ἀμφιθαλής ἔρως and πάροχος. Cf. Apost. II 58; Hesych. πάροχοι. — μῆδε: Rutherford. For μήτε ἐνὸς (MSS.) Suid. and Apost. have μηδενός.

1745 Suid. χθονίας βροντάς.

1751 ἐγὼ σείει φημί: a scribe's protest against the reading of the text which appears in V: χθόνιας εἰει.

1751 Om. GRΓEP

1752 Om. GFP] ὦ] ἀντι του ὦ R

1759 Om. Γ—1759) Γ³ [ὄρεξον ὦ μάκαιρα GEP ορεξον R] βασιλειαν] βασίλειαν R — φησι] φησι ὁ πεισθαίτερος R — εὐκαίρως . . . ποιεῖται] om. R

1760 Om. R [καὶ πτερῶν ἐμῶν (ἡμῶν EP) ΓEP] πτεροῖς . . . χειρῶν] ἀντὶ χειρῶν πτεροῖς Γ— πτεροῖς] τοῖς πτεροῖς G

- 1731 intm. et ext. p. v.] καλῶς τὸ ἐπιθαλάμιον γέγραπται:
 1734 intm. p. v.] συνήγαγον:
 1735 intm. et ext. p. v.] ἐν τοιούτῳ βασιλικῶ:—

Fol. 122". Vv. 1736–1765.

1736 R 74" int. S p. v.] εἴρηται περὶ τούτου ἐν τοῖς μενανδρείοις οτι ἐν τοῖς γάμοις ἤιδετο

1737 sup. S ἀμφιβαλῆς] ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσιν θάλλων καὶ μήτε ἐνὸς ὀρφανισμένος: ἀλλως: ὁ ἔρωσ φησὶ. παράνυμφος ἦν τοῦ διὸς καὶ τῆς ἡρας πάροχοι γὰρ λέγονται οἱ παράνυμφοι. παρα τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐπ ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἄγουσιν:—

1744 intm. p. v.] τοὺς περὶ τὸν δια:—

1745 ext. S βροντάς] εὐφρόνιος τὰς φοβεράς. πάντα γὰρ τὰ δεινὰ τῆς γῆς γενεαλογούσι οἱ δὲ τὰς μέγαν ἦχον ἀποτελοῦσας. ἢ τὰς ἀπο τῆς γῆς γενομένας ὅτε γὰρ ἦχε ἡ γῆ ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν ουρανὸν καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι. ἐξ ουρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς ἢ τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουόμενάς ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας.

1745 intm. p. v.] ὑμνήσατε.

1751 ext. a. v.] ο ζεὺς δηλονότι. ἢ ὁ πεισθέταιρος λαβὼν τὴν βασιλείαν.

1751 int. p. v.] ἐγὼ σείει φημί.

1752 intm. p. v.] ὦ κεραυνέ

1759 intm. et int. p. v.] πρὸς τὴν βασιλείαν φησι. εὐκαίρως δὲ τὴν κομικὴν ὄρχησιν ποιεται:

1760 ext. a. v.] οἱ γὰρ ὄρνιθες πτεροῖς ἀντι χειρῶν ἐχρῶντο:—

1731 Om. ΓEP—1731) Γ⁸]

1734 Om. ΓEP] συνήγαγον] ἀντι του συνήγαγον R

1735 Om. ΓEP—1735) Γ⁸]

1736 Om. VGF—1754) Γ⁸ [[ὑμῆν ὦ ὑμείναι ὦ EP] Order of notes 2, 1 Γ⁸EP—περὶ τούτου] δὲ τούτο Γ⁸EP—οτι . . . ἤιδετο] ἤδετο τούτο ἐν τοῖς γάμοις Γ⁸EP

1737 [[ἀμφιβαλῆς G ἀμφιβαλῆς ἔρωσ R ὁ δ' ἀμφιβαλῆς EP] ἀμφοτέροις] ὁ ἐν ἀμφοτέροις Σ ὁ ἀμφοτέροις Σ(cod.A) — καὶ μήτε ἐνὸς] καὶ μηθενὸς P μηθενὸς Σ—ἀλλως] om. Γ—παράνυμφος . . . διὸς] τοῦ διὸς παράνυμφος ἦν Γ—γὰρ] δὲ Γ—τὸ παροχεῖσθαι] οχέισθαι R—ὀχήματος] ὀχήματι Γ Remaining words in Γ undecipherable.

1744 Om. GΓEP—νῦν αὐτοῦ) Γ⁸] τοὺς] τῶν R

1745 [[βροντάς R κλήσατε βροντάς Γ καὶ τὰς χθονίας κλήσατε EP] δεινὰ τῆς] δεινὰ RΓEPΣ—γενομένας] γινομένας RΣ—ἢ . . . κινούσας] Γ² om. Γ—ἀκουόμενάς] ἀκουμένης Γ²

1745 Om. GΓEP—κλήσατε) Γ²] ὑμνήσατε] ἀντὶ τοῦ ὑμνήσατε Σ

1751 [[ὁ δὲ χθόνα σείει G αἰς ὅδε νῦν χθόνα σείει ΓP]

1762 **κουφιά**: ἀντὶ τοῦ 'βαστάξω.'

1764 **τήνελλα**: τὸ 'τήνελλα' μίμησις ἐστὶ φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου οὗ εἶπεν Ἀρχίλοχος εἰς τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὸν ἀθλον αὐτοῦ.

“τήνελλα καλλίνικε
χαῖρ' ἀναξ, Ἡράκλεες,
αὐτὸς τε καὶ Ἴόλαος αἰχμητὰ δύο.”

δοκεῖ δὲ πρῶτος Ἀρχίλοχος νικήσας ἐν Πάρῳ τὸν Δήμητρος ὕμνον ἑαυτῷ
ἵ τοῦτο ἔπιπεφωηκέναι.

παραγέγραπται ἐκ τῶν Συμμάχου καὶ ἄλλων σχολίων.

1762 **βαστάξω**: βαστάζων Rutherford, with lemma αἴρων.

1764 Suid. τήνελλα. Schol. Ach. 1230. Cf. Schol. Pind. Ol. ix 1. — μίμησις ἐστὶ φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς: μίμησις ἐστὶ φωνῆς ποιᾶς Rutherford. But Eratosthenes, the probable source of the scholium, thought τήνελλα expressed the note of the αὐλός as well as the twang of the κιθάρα. Cf. Schol. Pind. Ol. ix 1: περὶ δὲ τοῦ 'τήνελλα' Ἐρατοσθένης φησὶν ὅτι, ὅτε ὁ αὐλητῆς ἢ ὁ κιθαριστῆς μὴ παρῆν, ὁ ἄρχος αὐτὸ μεταλαβὼν ἔλεγεν ἕξω τοῦ μέλους, ὁ δὲ τῶν κωμαστῶν χορὸς ἐπέβαλε τὸ 'καλλίνικε' καὶ οὕτως συνειρόμενον γέγονε το 'τήνελλα καλλίνικε.' Von Sybel ("dies Scholion fängt mit Sinnlosem an und hört mit Unmöglichem auf"!) regards the scholiast's definition as a contamination of two explanations: μίμημά (so Suid.) ἐστὶ κρούματος αὐλοῦ (Eratosthenes) and μίμημα φωνῆς ποιᾶς. The definition appears in the scholiasts and lexicographers in varying form: μίμημα ἐπιφθέγματος αὐλοῦ τὸ τήνελλα Schol. Ach. 1230 (R). τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις καὶ τοῦ κρούματος Phot.; E. M.; Bachmann, *An. Gr.* 387 9. μίμημα γὰρ ἐστὶ τοῦ ἀλλητικού ἐνδοσίμου App. Prov. iv 87; Miller, *Mélanges* 363. U has μίμησις ἐστὶ φωνῆς ποιᾶς μουσικῆς. — ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου οὗ: 'part of the refrain which' etc. The entire refrain was τήνελλα καλλίνικε. Von Sybel's assumption of a lacuna before the relative clause, involving the word ὕμνος, seems to be unnecessary. — Ἀρχίλοχος: Bergk II 418. — αὐτοῦ: Αὐγέου ΓΕΡ, Αὐγέου U. — Ἡράκλεες: Elmsley. — τοῦτο: Rutherford. τοῦτο signifies τὸ ἐφύμνιον.

Cf. two other metrical subscriptions, which in the Cod. Ven. read as follows: κεκόλισται (l. κεκώλισται) ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου· παραγέγραπται ἐκ τῶν Φαείνου καὶ Συμμάχου καὶ ἄλλων τινῶν. Nub. κεκώλισται πρὸς τὰ Ἡλιοδώρου· παραγέγραπται ἐκ Φαείνου καὶ Συμμάχου. Ραχ.

1762 intm. p. v.] βαστάξω

1764 ext. et inf. a. v.] τὸ τήνελλα μίμησός ἐστι φωνῆς· κρούματος αἰλοῦ ποιᾶς· ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου οὗ εἶπεν ἀρχίλοχος εἰς τὸν ἥρακλέα μετὰ τὸν ἄθλον αὐτοῦ· τήνελλα καλλίνικε χαῖρε ἀναξ· ἥράκλεις αὐτός τε καὶ ἰόλαος αἰχμητὰ δύο· δοκεῖ δὲ πρῶτος ἀρχίλοχος νικήσας ἐν πάρω τὸν δήμητρος ὕμνον ἑαυτῷ τοῦτον ἐπιπεφωνηκέναι:—

1765 inf. sub v.] παραγέγραπται ἐκ τῶν συμμάχου καὶ ἄλλων σχολίων:—

1762 Om. ΓΡ — κουφιῶ) Γ⁸] βαστάξω] αντι του βαστάζω (βαστάσω Ε)
RΓ⁸E

1764 S a. v. R [τήνελλα καλλίνικος G τήνελα Γ τήνελλον Ε τήνελλα Ρ] τὸ τήνελλα] om. Γ τὸ τήνελλον G — οὗ] om. ΕΡ — μετὰ τὸν μεγίστων R — ἄθλον] Γ² ἄθλων R ἀθηναῖον Γ — αὐτοῦ] αὐγίου ΓΕΡ — τήνελλα] Γ² τήνελα Γ — χαῖρε] χαῖρ' Γ — αὐτός τε] om. G — αἰχμητὰ] αἰχμητῆς R — δε] om. R — ἀρχίλοχος] ἀντίλοχος Γ — νικήσας ἐν πάρω] ἐν πάρω νικήσας ΕΡ — ὕμνον] Γ² ἄθλον Γ — ἑαυτῷ] Γ² ἑαυτοῦ R ἑαυτὸν Γ — ἐπιπεφωνηκέναι] Γ ἐπιπεφώνηκεν Γ²E

1765 Om. GREP [δαμόνων ὑπέρτατε Γ]

The following collection supplements the body of Old Scholia given on the preceding pages. See Introd. 83 ff. It includes all notes in ΓEMP on the Aves not there reported, and also all in UC that, at least in form, are likewise independent of the tradition of the Old Scholia on this play.

These notes are given unedited and in full, except longish solitary notes in the Princeps, including the Triclinian metrical commentary, which are simply indicated. Cf. on 1, 7, 54, 55, 66, 158, 160, 195, etc. For these the reader is referred either to Dindorf's Oxford edition of Aristophanes IV (*Scholia Graeca in codicibus aucta et emendata*) III 146 ff., or to Dübner's reprint, with some additions, of Dindorf's collection (*Scholia Graeca in Aristophanem*) 210 ff., 478 ff. In these longer notes, variations between the text of the Princeps and that of the two editions mentioned are indicated by printing the variant part in full as it occurs in the Princeps.

These notes are mainly interlinear. The lemma, however indicated, is here printed in heavy-face type, except in case of interlinear notes written over an entire verse, when the simple numeral designating the verse is given. An asterisk attached to a symbol signifies that the note is the continuation of a note in the original.

SUPPLEMENTARY NOTES

IN CODICES Γ, Ε, Μ, Υ, C, AND THE PRINCEPS

1 **Ορθήν κελεύεις**] ἡ εἰσθεσις .. μετὰ τῶν ρξά .. νενευκία Ρ **ὀρθήν** ἀντι του κατ ὀρθὸν κελεύεις πορεύεσθαι Γ² **ἦ**) ὅπου Γ² 2 **διαρραγοίης**) πρὸς τὴν κορώνην ὤδε) ἡ κορώνη Ὑ 4 **τὴν ὁδὸν**) κατὰ C 6 **χιλία**) οὐκ εὐήθες C 7 **Τὸ δ' ἐμὲ κολοῖον**] ὅτι ὁ μὲν .. ἀναπίδοτα .. τοιοῦτο Ρ **κολοῖω**) τῷ τούτῳ C **δύσμο- νον**) ἄθλιον C 8 **δακτύλων**) οὐ μωρίας πλέων C

10 **ἐντευθενί**) εἰρωνεῖα Ὑ **που**) ἴσως C 11 **ἐξηκεστ(ιδης)** ὁ C 13 **νῶ)** ἡμᾶς Γ² 15 **τῶδ'**) καὶ τούτους ἤγουν τὴν κορώρη καὶ τὸν κολοῖον Γ² 17 **κάπέ- δοτο**) ἐπώλησε Γ² 18 **τὴν δε δι)** ἤγουν τὴν κορώνην Γ² 19 **τῶδ'**) ἤγουν ὁ κολοῖος καὶ ἡ κορώνη Γ² **ἦστην**) ὑπῆρχον γράφεται δὲ καὶ ἴστην ἀντὶ τοῦ ἐγίνωσκον ἱ Γ² ὑπῆρχον Μ

23 **ἦδ'**) γραφεται καὶ οὐ μετὰ ὑποδιαστολῆς Γ² 26 **ἀπέδισθαι**) φαγεῖν Γ² **ψησι**) ἀπειλεῖ Γ²

30 **ἐν λόγῳ**) Γ²ΕΥ [**ἐν λόγῳ δὲ Ρ***] ἐν τῇ ὑποθέσει. ἤγουν οἱ ὄντες θεαταὶ Γ² ἐν τῇ ὑποθέσει ΕΥΡ 31 **σάκκ)** τῷ C 32 **ἀστὸς**) πολίτης Γ² **εἰσβιάζεται**) ἤγουν ἀκοντας ἡμᾶς παρακινεῖ καὶ ἀναγκάζει ἔχειν αὐτὸν ἀστὸν Γ² 34 **Ρ***] πάν- τες γὰρ σοβοῦσι τὰ ὄρνεα Ρ **οὐδενὸς**) καὶ οὐκ ἐνοχλοῦντος καὶ οὐ ταρπτόντος Γ² 37 **τὸ**) διὰ Γ² 38 **ἐναποτίσαι**) ὥστε ἀποδοῦναι Γ²

40 **κραδῶν**) Γ² [**κράδη δὲ Ρ***] κράδη ἡ συκῆ Γ² ἡ συκῆ Ρ 44 **πλανώ- μεθα**) περι Γ² **ἀπράγμονα**) ἀτάραχον ἀνενόχλητον Γ² ἀτάραχον Ὑ 45 **καθι- δρυθέντε**) ἤγουν ὅπου καθιδρύσαντες Γ² κτίσαντες Ὑ **διαγενοίμεθ' ἂν**) ἀντὶ του ὅπου κατοικήσομεν Γ² 46 **ὁ δὲ στόλος**) καὶ ἡ πορεία Ὑ **στόλος**) ἡ πορεία Γ² **παρὰ τὸν**) εἰς Γ² 47 **πύθεσθαι**) μαθεῖν Γ² 49 **πάλαι**) ἀποταχύ Γ²

52 **ὄρνεα**) ἀλλ' εἰσὶν δῆλον Ὑ 53 **εἰσόμεθα**) γνωρίσομεν Γ² 54 **οἶσθ' ὁ δρᾶ- στον**) Γ²ΕΕ [**τὸ δὲ ἀλλ' οἶσθ' ὁ δρᾶσον Ρ***] ἀπτικῆ ἡ (ἡ om. Ρ) φράσις. ἀντὶ τοῦ δράσει (ἀντὶ κτέ. om. ΕΡ) Γ²ΕΡ **Τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν**] πρὸς . . . τὰ ὄρνεα Ρ **τῷ σκέλει**) ὑπὸ τοῦ σκέλους Γ² **θένε**) τύπτε Γ² 55 **Ρ***] πρὸς δὲ . . . κεφαλῇ Ρ **κεφαλῇ**) θένε Γ² 56 **λιθῶ**) ὑπὸ τοῦ Γ² **κόψον λαβῶν**) καὶ ἤχον ποίησον Γ² **λαβῶν**) λίθον δηλονότι Γ² 59 **ποιήσεις τι**) δεινὸν Ὑ **κό- πτειν**) εἰς Ὑ **κόπτειν**) ἐν τῷ Ὑ

62 **ὀρνιθοθήρα**) καὶ ὀρνιθοθήραι εἰσὶ δηλονότι Γ² **τουτωί**) καὶ οὗτοι δηλονότι Γ² 64 **τί δὲ**) ἐστὲ δηλονότι Γ² 66 **Τὰ πρὸς ποδῶν**] ὑπὸ τοῦ φόβου . . . ἐφθέξατο . . . ἄλλως Ρ **πρὸς ποδῶν**) ἤγουν τὰ τῶν συγγενῶν Γ²

71 **ὄτε περ)** ὀπηρῖκα Γ² 78 **δεῖ τορύνης**) καὶ τορύνης χρεῖα ὑπάρχει Γ² 84 **σφῶιν**) ἡμῶν Ὑ 85 **ὡς**) λίαν Γ² **δέει**) ὑπὸ τοῦ δέους Γ² 87 **ὑπὸ τοῦ δέους**) ἤγουν διὰ τοῦ δέους ὅπερ ἔπαθον ἐγὼ Γ²

90 **ἀπέπτατο**) ἀπέπτῃ Γ² 91 **ὡς ἀνδρείος**) πάνυ Γ² 97 **ἦν**) ὑπῆρχον Μ

- 104 **ἐξερρήκε**) ἤγουν ἐξέπεσον (?) Γ² 107 **νὰ**) ἡμεῖς Γ² 108 **ὄθεν**) ἀφοῦ
 U 109 **ἤλιαστα**) ἤλιασταί Γ² μ' **ἀλλὰ**) ἤγουν οὐκ (with μὴ superscribed) Γ²
 110 **ἀπλιασταί**) φιλόδοικοι (sic) U 112 **πράγους**) πρᾶγματος· ἢ εὐθεία τὸ
 πρᾶγος M 119 **φρονεῖς**) γινώσκεις Γ²
 121 **φράσεις**) καὶ εἰ ἔστι δυνατόν φράσαι σε ἡμῖν Γ² 124 **προσφορωτέραν**)
 ἀρμωδιωτέραν ὠφελιμωτέραν Γ² λυσιτελεστέραν U
 131 **ὄπως**) σκόπει Γ² θέλησον U 132 **ἔστιαν**) εὐτρεπίζων U 133 **μηδα-**
μῶς) οὐδ' (?) Γ² 135 **ταλαιπώρων**) Γ² **ταλαιπώρων γε πραγμάτων**) U] **δυσ-**
κόλων Γ² **τρυφηλῶν καλῶν πραγμάτων** U
 142 **ὦν ἔμοι**) καὶ ταῦτα Γ² 143 **ὦ δειλακρίων**) κατ' ἄκραν δειλὲ U τῶν
κακῶν) τρυφηλῶν U 146 **ἴνα**) ὅπου Γ² **ἀνακύψεται**) μέλλει ἀνακίψεσθαι Γ²
ἀνακίψει U 149 **τὸν ἡλείον**) Γ² **τὸν ἡλείον**) E] **τὸν τῆς ἡλίδος** Γ² E
 153 **ἴνα**) ὅπου Γ² **χρῆ κατοικεῖν**) ὑμᾶς U 154 **ταλάντω χρυσοῦ**) ἤγουν
 ἕνεκα ταλάντου χρυσοῦ Γ² 156 **ἄχαρις**) ἀχαρίτωτος U 157 **πρῶτα μὲν δεῖ**
ξῆν) καὶ τεταγμένον ἔστιν ἤγουν ἐνδεχόμενον ἔστιν Γ² 158 **ἀφείλες**) ἀπέκοψας U
 P*] "Ἄλλως . . . δεδωλωμένον . . . κίβδηλον (sic) . . . εὐγλωττότερον P
 160 P*] **μήκων δέ . . . ζῶων** P (See Dindorf, note on l. 22, p. 160 f.; Düb-
 ner, p. 480.) 164 **ὄτι**) καθότι Γ² εἰς U 166 **ὡς**) ὅτι U 168 **ταδι**) ταῦτα U
 169 **πετόμενος**) ἐρώτησις U
 171 **μωμᾶ**) Γ² U **μωμᾶ** E) [**μωμᾶ δέ** P*] ψέγεις Γ² EU P 176 **περίαγε**
τὸν τράχηλον) ἀντι τῶν πέριξ καὶ κύκλω Γ² 177 **ἀπολαύσομαι**) καὶ ὠφέλειαν
 λήψομαι Γ² ὠφελήθω U
 183 **φράξηθ'**) περιφραγμὸν ποιήσητε Γ² 185 **ἄρξετ'**) μέλλετε ἀρξεῖν Γ²
 186 P*] **ὡς θουκιδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ** P 189 **πυθῶδε**) καὶ εἰς τὴν πυθῶ Γ²
 191 **φόρον**) τέλος Γ² **φέρωσιν**) τελῶσιν Γ² 195 **μῆ**) οὐπω Γ² **Κομφώ-**
τερον] κομφόν . . . ἀλαζονεία P (See Dindorf, note on l. 7, p. 164; Dübner,
 p. 480.) 197 **ξυνδοκίῃ**) ἤγουν ἀρεστὸν φανεῖν σὺν ἔμοι Γ²
 201 **ξυγκαλέσεις**) ἤγουν ὁμοῦ συναΐξεις Γ² 205 **θεύονται δρόμω**) μέλλουσι
 θεουεῖσθαι καὶ δραμεῖσθαι Γ² 206 **ὦ φίλατ'**) ἀνθρώπων) γράφεται ὀρνίθων U
 207 **ἄγ'**) εἰα Γ² **λόχημν**) σύμφυτος τόπος Γ² 209 **σύνομε**) σύμβιε U P*]
 κῶλων ιδ' . . . τὸ τέλει παράγραφος P
 211 **θρηνεῖς**) καὶ λέγεις Γ² 212) ἤγουν τὸν προξενούοντα ἡμῖν πολλὰ δάκρυα καὶ
 τὸν αἴτιον γενόμενον ἡμῖν πολλῶν δακρῶν Γ² P*] ἄλλως . . . θρακῶν . . . θρά-
 κην . . . ἄγε μετὰ . . . ἀπορνεώσεως δέ P 213 a.v. Γ² — **ἐλελιζομένη**) E] **στρε-**
φομένη Γ² E **ἐλελιζομένη**) Γ² [**ἐλελιζομένη δέ** P*] **θρηνοῦσα** Γ² P 214 **γέ-**
νυος ξουθῆς) λεπτῆς ἀπαλῆς ὑγρᾶς· πυρᾶς· ξανθῆς U **χωρεῖ**) ὀρμήσει U 215
φυλλοκόμου) καὶ τοῦ κομιῶντος τοῖς φύλλοις Γ² 216 **ἔδρας**) καθέδρας Γ² ἴν)
 ὅπου Γ² 218 **ἐλεφαντόδετον**) ἤγουν τὴν δεδεμένην ἐξ ἐλέφαντος Γ² 219 **ἴσθησι**)
 κατασκευάζει Γ²
 220 **χωρεῖ**) ὀρμᾶ Γ² 222 **ὄλολυγῆ**) φωνή Γ² 224 **οἶον**) πῶς Γ² καὶ
 πῶς θασστικὸν U 227 a.v.] **ἔποψ ἄδει** M **Ἐποποῖ ποποπό**] εἰθεσις . . .
 καταληκτικὰ P
 231 **φύλα**) τὰ γενῆ Γ² 232 **σπερμολόγων τε**) τῶν συναθροίζόντων τὰ σπέρ-
 ματα Γ² **γένη**) αἱ γενεαὶ Γ² 233 **ιέντα**) ἀφιέντα Γ² **γῆρην**) φωνὴν Γ²
 234 **ἄλοκι**) αὐλακι Γ² **θαμᾶ**) συνεχῶς Γ² **βῶλον**) ἀμφὶ τὴν Γ² 236 **λεπτῶν**)
 λεπτῶς Γ² 237 **Τιὸ τιὸ**] ἡ δευτέρα . . . ἀτταγᾶς ἀττααγᾶς (sic) . . . κρητικῶν

P 238 κήπους) ἐν τοῖς κήποις Γ² ἐπὶ κισσοῦ κλάδεσι) ἡγουν ἐπάνω τῶν κλάδων τοῦ κισσοῦ Γ² 239 S νομὸν M — νομὸν) Γ²] νομὸν τὴν νομήν· τὴν δλαι-
ταν M τὴν Γ² νομὸν) τὴν βοσκὴν Γ² κατ' ὄρεα) ἡγουν τὰ ὑπάρχοντα ἐν τοῖς
ὄρεσιν Γ²

241 ἀνύσατε) σπεύσατε Γ² ἐμὸν) ἐμὴν Γ² αἰοιδάν) γράφεται αὐδάν M
243 ἐλείας) ἐλείους Γ² 244 P*] τὰς ὀξυστόμους δὲ τὰς ὀξυαδούσους P 246
ἔχετε) κατοικεῖτε Γ² S λειμῶνα M — λειμῶνα) Γ² [μαραθῶνος δὲ P*] ὅτι ἐν μα-
ραθῶνι πολὺ τὸ ὄρυον (πολλὰ ὄρυα M) διὸ καὶ ἐπεσημήνατο (διὸ κτέ. om. P) Γ²MP
247 ἐρόντα) Γ² [ἐρόντα δὲ P*] ἐπιθυμητὸν Γ² ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικὸν ὡς χαρ-
εντα P 249 P*] ἡ τρίτη . . . βᾶσις P

250 [Γ²*M*P*] ἔστι δὲ ἡ (ἡ om. M) κήκος· τοῦ (τῶν M) τραχηλίων (τραχι-
νίων MP) βασιλέως (om. M) γυνῆ· καὶ (οἱ Γ²vMP) ὄλβω μεγίστω ἐπαρθένης εἰς τοσοῦ-
τον ἤλθον (ἤλθε M) φρυγάματος· ὡς (καὶ add. M) ἀπαξιοῦν τοῖς ἰδίοις ὀνόμασι καλεῖσθαι·
καὶ ὁ μὲν ἐκάλεσεν αὐτὸν (ἐαυτὸν M αὐτὸν P) δια· ἡ δὲ· ἤραν· καὶ ποτὲ ἐν θαλάσῃ
αὐτοῦ πλέοντος· ὁ ζεὺς ὀργισθεῖς· αὐτὸν τε διέφθειρε καὶ τὴν ναῦν· (ἴσθι ποτὲ κτέ. M has
ἀποπλέοντος αὐτοῦ ἐν τῇ θαλάσῃ· ὀργισθεῖς ὁ ζεὺς αὐτὸν τε καὶ τὴν ναῦν διέφθειρεν)
ἡ δὲ ἄγαν περιπαθῶς ἀδύρητο· τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον (μύρον M) παρὰ τῷ σίλλω· ἦν
ἐλεήσας ὁ ζεὺς ἀπαρνώεσε· καὶ ἐκείνον (κάκεινον M) τὲ (om. M δὲ P) εἰς ὄρυον μετέ-
βαλεν· ὃν (ὁ M) κηρύλλον (κηρῦλον Γ²vP κήρυλλον M) καλοῦσιν· ἐθρήνη δὲ τῶν ὠν
(τὸν ὠν Γ²v) αὐτῆς ἐν τῇ (ἐν τῇ om. M) θαλάττῃ κλωμένων· διὸ ἀπὸ (κατὰ MP) διὸς
οἴκτον ἰδ' (add. ἡμέρας Γ²MP) εὐδινὰς (εὐδινὰς Γ²v εὐδιενὰς M ἀλκιοντιδίας καλου-
μένας εὐδιενὰς P) ἔχει τοῦ ἔτους ἐν αἰς (ἐν αἰς om. M) τίκτουσα ἐκβάλλει τοὺς νεωτοῦς
(νεοττοῦς MP) Γ²MP 251 φῦλα) καὶ τὰ γένη Γ² μετ' σὺν Γ² ποτᾶται)
καὶ πέτονται Γ² 252 πεισομόνοι) μέλλοντες πεισεῖσθαι καὶ μαθεῖν Γ² 255 ἦκει)
ἤλθε Γ² δριμύς) U πρέσβυς) Γ²M] συνετὸς ὀξὺς Γ²MU 258 ἀλλ' ἔτ' ἐς λό-
γους] ταῦτα . . . ἐπωδοῦ . . . ἐφθημημερὲς . . . κορωνίς P

260 a.v.] ἡ γλαυξ (under χορὸς ὀρνίθων) Γ² τοροτορο) ἡ σημαίνεται ἡ ἀηδὼν
Γ² 262) γράφεται καὶ τριστοτο λιλιλιλιξ Γ² 263 ὀρῆς) ὀρῆς (?) Γ² 265
ἄλλως) ματαίως Γ² μάτην MU ἄρ') ὡς ἔοικεν Γ² 268 Ἀγάθ' ἀλλ' οὐτοσί]
κορωνίς . . . ἐν εἰσθέσει . . . κορωνίς P 269) Γ² [P*] ταῶς περισπᾶται παρὰ ἀτ-
τικοῖς Γ² ταῶς δὲ ἀττικῶς περισπᾶται P

271 ἠθάδων) τῶν ἐθίμων Γ² ὦν) ἀντι του οὖς Γ² 272 βαβαί) φεῦ Γ² 274
βωστρεῖς) καλεῖς Γ² 275 ἕξεδρον) ἀλλόδαπος U 276 ὀρειβάτης) ὁ ἐν τῷ ὄρει
βαίων Γ² 278 ἐπέπτατο) ἐσηλθεν Γ²

281 φιλοκλέους) Γ² ἔστι φιλοκλέους) U] υἱὸς Γ² ἐκ τοῦ καὶ ἔπιπος U
282 ἐξ) τοῦ ὄντος Γ² ἔπιπος) ἐμοῦ (?) Γ² 283 καλλίου) υἱὸς Γ² 284 ὡς)
λίαν Γ² 285 γενναῖος) ἔχων πολλὸν ὄλβον Γ² 286 αἶ τε θήλειαι) διασφῆρε τὸν
καλλίαν ὡς λάγνον U 287 ὡς) λίαν Γ²

290 τὸν λόφον) ἡγουν τὸ κασίδιον (?) Γ² 292 P*] ἄλλως· δίαυλος ὁ διστά-
διος . . . ἄλλα P οἱ) οὐκ (?) Γ² 296 τῶν πεπομένων) τῶν ὀρῶν Γ²

306 S κοψίχων) M [ἰοῦ ἰοῦ τῶν κοψίχων Γ²] ἐρηγται καὶ πρῶτον (πρότερον
Γ²vM) ὅτι διάφοροί εἰσιν ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς κόψιφος (κόψιχος Γ²vM) καὶ κοσσύφος
(κόσσυφος M) Γ²M τῶν κοψίχων) τῶν κοπτόντων διὰ τῆσρ U

310 Ποποποποπο)] εἰσθεσις . . . κῶλων καὶ στίχων ἰή . . . ἐμ' ἐγώ P 312
νέματα) ἀντὶ τοῦ οἰκεῖ Γ² 313 οὔτοσι) ἡγουν ἐγώ Γ² πάρεμι) ἤλθον Γ² ἀπο-
στατᾶ) οὐ χωρίζομαι Γ² 316 ἔχων) Γ²U [Τίνα λόγον P] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πάρε

- (παρ U) Γ²UP 317 **ἀσφαλῆ**) ἔδρατον πάγιον ἀσφαλέστατον Γ² 318 **ἀφίχθον**) γράφεται καὶ ἀφίκονθ' Γ² 319 **πᾶ**) ποί Γ²
- 320 **δεῦρο**) ἐνθάδε Γ² 321 **πρέμνον**) ἤγουν ἐνοιαν καλήν Γ² **πελωρίου**) καὶ (om. C) μεγάλου Γ²C 322 **ἐξ ὄτου τράφην**) ἤγουν ἀφ' οὗ ἀνετράφην Γ² 323 **μήπω**) μηδαμῶς Γ² 325 **καὶ**) ναί Γ² **δεδρακῶς γ' ἤδομαι**) ἡμικλημάτιον (?) σχῆμα P² 326 **κᾶστον**) καὶ ἐστὸν καὶ εἰσίν Γ² 327 **Ἐα ἔα**) εἰσθεσις . . . παράγραφος P 328 **ἀνόσια**) ἄδικα Γ²
- 333 **παρέβαλέ**) καὶ ἐποίησεν ἐμέ παραβαλεῖν ἢ παραγενέσθαι Γ² **παρέβαλέ**) παρήγαγε Γ² 337 **δοκεῖ μοι**) καὶ φαίνεται ἀρεστὸν μοι Γ² **δοῦναι τὴν δίκην**) ἤγουν τιμωρηθήσονται Γ² 338 **διαφορηθήναι**) Γ²U [[**Διαφορηθήναι** P]] διασπασθῆναι Γ²UP
- 340 **ἐκεῖθεν**) ἀπ' ἐκεῖ Γ² 341 **μὲν οὖν**) μᾶλλον Γ² **τοῦτο**) κατὰ Γ² 342 **κάρτα**) λίαν Γ² **ἐκκοπή**) ἐκβληθῆ U 343 **Ἴω ἰώ**]] εἰσθεσις . . . ἄλλος P 345 **φον(αν)**) φονικῆν Γ² **πάντα**) πανταχοῦ Γ² 347 **ὡς**) ἔτι Γ² 348 **ρύγχι**) ἤγουν τῶ (ἤγουν τῶ om. U) στόματι Γ²U **φόρβαν**) ἐξ ἀνδρομέδας δοῦναι κῆτει φορβὰν τῆς μηδέπω διδαχθείσης Γ²
- 350 **πολιὸν**) λευκὸν Γ² 352 **ἦδη**) ἀπὸ τοῦ νῦν Γ² 353 P*]] τῶν γὰρ . . . ὀνομάζεται P 355 **διαφορηθῶ**) διασπασθῶ Γ²U **δοκῆς**) ὑπολαμβάνης Γ² 357 **δεῖ μάχασθαι**) πρέπον ὑπάρχει Γ² **Δαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν**]] φοβεῖται . . . διὰ τὸ μέλος αὐτῶν P 358 **νώ**) ἡμᾶς Γ² **πρόσεισι**) προσελεύσεται Γ² 359 **Τοῖς δὲ γαμψώνυχι**]] τοῖς ὑποκύφους ἔχουσιν ὀδόντας P **Τὸν ὀβελίσκον ἀρπάσας**]] πῆζον αὐτὸν πρὸς τὴν χύτραν P **τὸν ὀβελίσκον**) τῶν ὀβελίσκων Γ² **ὀβελίσκον**) σουβλίον Γ²
- 361 **ἐντευθενι**) ἔμπροσθεν Γ² **πρόσθου**) θές Γ² 363 **ὑπερακοντίζεις σὺ γ' ἦδη νικᾶς**]] ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις ἀγωνιζομένων P **ὑπερακοντίζεις**) παρελαύνεις καὶ νικᾶς Γ² **νικίαν**) τὸν Γ² 364 **κάθες**) ἀφες Γ² **μέλλειν**) βραδύνει Γ² 366 **μέλλετ'**) ὀρμᾶσθε (ὀρμάτε Γ²ν) διεγείρεσθε Γ² 367 **ἀπολέσαι**) διασπάσαι Γ² **ἄνδρε**) ἄνδρας Γ² 368 **ὄντε**) καὶ ταῦτα Γ² **ξυγγενεῖ**) ξυγγενεῖς Γ² **φυλέτα**) φυλέτας Γ² 369 **φεισόμεθα**) μέλλομεν φειδῶ λαβεῖν Γ²
- 370 **τισταίμεσθ'**) μέλλομεν τιμωρησαίμεθα (τιμωρήσασθαι Γ²ν) Γ² **ἐχθίους**) ἐχθροὺς Γ² 372 **δεῦρ'**) ἐνθάδε Γ² 373 **οἵ γε**) οὗτοι U 375 P*]] καὶ ὑπ' ἀνάγκης . . . ἄνθρωποι P 376 **εὐλάβεια**) συστολή Γ² 377 **τοῦθ'**) ἤγουν τὸ εὐλαβεῖσθαι Γ² 378 **Σαυτίχ' M—αυτίχ'**) U]] ὡς ἂν εἴποι τις ἐν παραδείγματι M τὸ αὐτικα ὡς ἐν παραδείγματι U 379 **ἐκπονεῖν**) μετὰ πόνου ἐργάζεσθαι Γ²
- 381 **δοκεῖ**) φαίνεται Γ² 382 **ἂν**) ἴσως Γ² 383 **ἄναγε**) ἐπανερχοῦ Γ² **σκέλος**) ἤγουν (sic) Γ² 384 **κάμοι δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν**) ἀκοῦσαι ἀπ' αὐτῶν ἤγουν τῶν ἐχθρῶν λόγων δηλονότι Γ² 386 **Μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν**]] ἔκθεσις . . . διπλαῖ P 387 **τῷ τε τρυβλίῳ**) σὺν U **καθ(ει)**) κατὰβαλε ἀπόλυε Γ² 388 **ὀβελίσκον**) λέγω Γ²
- 390 **παρὰ**) πλησίον Γ² 392 **φευκτέον**) δίκαιον ὑπάρχει καὶ δυνατὸν φυγεῖν ἡμᾶς Γ² 394 **γῆς**) τῆς Γ² 395 **νώ**) ἡμᾶς Γ² 396 **ἴνα**) ὅπως Γ² 398 **μαχομένω**) μαχόμενοι Γ² 399 P*]] γελῶν δὲ τὸ φήσομεν ἀποθανεῖν P
- 400 **'Ανάγετ' ἐς τάξιν**]] εἰσθεσις . . . ἐπωδικῆ . . . κορωνίς P **ἄναγ'**) ἐπανερχοῦ Γ² 401 **κατάθου**) ῥῆψον Γ²U 402 **παρὰ**) πλησίον Γ² 403 **κἀναπυθόμεθα**) ἐπαναπυθόμεθα ἐρωτήσωμεν Γ² καὶ κατὰ δεύτερον ἐρώτησον U 405

- ἐπίνοιαν) λογισμὸν U 406 ὡς ἔποψ) ὦ στρατιώτικον U 407 Καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων] εἰσθεσις . . . ἐνδεκάτου . . . παράγραφος P
- 410 τύχη) σύμβαμμα U κομίζ(ει) κινεῖ Γ² φέρει U 415 δὲ δὴ) ὁμοῦ Γ²
- 416 ἄπιστα) θαύμαστα U πέρα κλύειν) ἤγουν ἀνεπίδεκτα τῇ ἀκοῇ· ἔστι δὲ καὶ συμφορὰ πέρα τοῦ κλύειν Γ² 417 ὄρα τι) φαίνεται U μονῆς) προσεδρίας Γ² 418 οὕτω) M ὄτω) U] ἡ M καὶ ὥτινι U 419 P*] καὶ τὸ κρατεῖν συντάξεν αἰτιατικῇ P
- 420 ὠφελεῖν) ὠφέλειαν παρέχειν Γ² ἔχειν) δύνασθαι U 421 τίν' ὄλβιον) εὐδαιμονίαν U 422 πιστὸν) πιθανὸν U ὡς) ὅτι Γ² U 423 σὰ γὰρ) λέγει Γ²
- 425 τὸ δεῦρο) νῦν U 429 κινάδος) τὸ U
- 430 κύρμα) ἐπιτυχεῖα U τρίμμα) πείρα ἐντριβῆ πραγμάτων Γ² ἐμπειρία U παιπάλημ' ὄλον) ἤγουν ἀτεχνῶς λεπτολογία Γ² 432 κλύων) ἐγὼ U 434 P*] εἰσθεσις . . . παράγραφος P 435 τύχ' ἀγαθῆ) ἤγουν μετὰ τύχης ἀγαθῆς Γ² 437 P*] τοῦτο δὲ πρὸς τὸν ἕτερον τοῖν ἀνδροῖν P τάδε ἐφ' οἷσπερ) ἐκεῖνα U τοῖσδ') τοῖσδ' Γ² συνέλεξ') συνάθροισα Γ² 439 διάθωνται) καὶ συμφωνήσωσιν Γ² διαθήκην ποιήσωσιν U
- 444 διατίθεμ') κατατίθεμ' ὑπισχνοῦμαι Γ² διαθήκην ποιῶ U 445 a.v. under the χορὸς of Γ] ἡ ὡς ἔποψ Γ² 446 ἔσται) ἔστω Γ² 447 παραβαίην) παρίδω Γ² 448 λεῶ) λαοὶ Γ² 449 ἀνελομένους) ἐπαναλαβόντες Γ²
- 450 σκοπεῖν) τοὺς ἀπίνοντας Γ² ἐν τοῖς πινακίοις) προγράμμασι ἐν τοῖς νόμοις U
- 451 Δολερὸν μὲν αἶε] εἰσθεσις . . . ἐπωδικῇ . . . ἰθυφαλικῷ . . . διπλῇ P 453 ἄν) ἴσως Γ² 454 ἐξεῖπὼν) ἀντι τοῦ ἀποκεκρυσμένον εἰπὼν τί Γ² ὄ, τι) ὅπερ Γ² 456 P*] ἐν τισι δ' οὐ κείται τὸ φρενὸς P 457 ἀξυνέτου) Γ² [ἀξυνέτου δὲ P*] ἀνόητου Γ² P
- 461 ὡς) ὅτι Γ³ 463 ὃν διαμάττειν) τὸν λόγον Γ² διαμάττειν) Γ² U [διαμάττειν δὲ P*] διαπλάττειν Γ² P μαλάσσειν U 465 μὰ δί') οὐκ Γ² 466 θραύσει) πράνει Γ² ὑμῶν) ἕνεκα Γ²
- 470 ἐπεπύσμη) καὶ ἔμαθον Γ² 471 γὰρ) ναὶ Γ² P*] περὶ δ' αἰσώπου καὶ ἐν σφηξί P 472 ὄς) ὁ αἰσώπος Γ² λέγων) διηγούμενος Γ² 473 ἀποθνήσκειν) ἀντι τοῦ ἀποθανεῖν Γ² 475 κατορύξαι) κατασκάψαι ἐμβαλεῖν Γ² ἀρχῆς τὸ τέλος U
- 483 ἐπιδειξῶ) ἤγουν ἐπὶ τοῖς λόγοις Γ² 487 κυρβασίαν) τιάραν τὸν λῶφον Γ²
- 490 χαλκῆς) χαλκείς Γ² κεραμῆς) κεραμεῖς Γ² σκυτοδεψοῖ) σκυτοδέψαι Γ²
- 491 σκυτῆς) σκυτεῖς Γ² βαλανῆς) βαλανεῖς Γ² τορνευτ' ἀσπιδολυροπηγοῖ) Γ² τορνευτασπιδολυροπηγοῖ) U [Τορνευτασπιδο· P] οἱ (om. Γ² U) ποιῶντες τὰς λύρας καὶ τὰς ἀσπίδας Γ² U P 492 τοῦτο) τὰ περὶ τοῦ ἀλεκτρύονος Γ³ 493 ἐρίων) μαλλίων Γ² 495 καὶ κάθευδον) γράφεται κ' ἄρτι Γ² καὶ κάθευδον) ἤγουν εἰς ἀρχὴν δειπνου U
- 503 κάτα κενὸν) ἀπῆλθε γὰρ εἰς τὸ ὠνήσασθαι χρειώδη τινα U 508 βασιλεῖοι) ἐβασίλευε Γ²
- 510 δωροδοκίη) ἤγουν δέξαιτο δῶρα Γ² 511 οὐκ ἤδη) οὐκ ἤδη ἀπτικῶς U ἤδη) ἤγουν οὐκ ἤθειν Γ² 512 ἔχων) κρατῶν Γ² ἐν τοῖσι τραγωδοῖς) ἐν τοῖς ὑποκριταῖς Γ² ἐν τοῖς τραγωδοῖς (τραγωφῖς P) Γ³ P] ὅτι καὶ νῦν τὸν χορὸν τῶν τραγικῶν· ἐποιοῦν δὲ ἐπὶ τῶν σκῆπτρων ὡς ἐπίπαν ἀετούς Γ³ P 513 ὄδ') ὄρως Γ² 515 ὦν) καὶ ταῦτα Γ² 519 δίδοι) παρέχοι Γ²

- 521 λάμπων) ὁ Γ² 526 ἐφ') καθ' Γ² 527 βρόχους) γράφεται ῥάβδους Γ² 529 ἀθρόους) ὁμοῦ Γ²
- 530 βλιμάζοντες) δοκιμάζοντες Γ² 531 κοῦδ') καὶ οὐ μόνον Γ² 539 Πολλὴ δὴ] εἰσθεσις . . . ἐπωδική . . . νενεκία περατουμένοις . . . νενεκία Γ²
- 540 ὡς) λίαν Ὑ 541 κακίην) εὐτέλειαν Γ² ταλαιπωρίαν Ὑ 549 κομούμεθα) ἀποληψόμεθα Γ²
- 553 σμερδαλέον) καταπληκτικὸν Γ² 554 ἐπὰν) ὀπηρία Γ² 555 φή) κατανέση Γ² συγκαταθετὴ συγκατανέση Ὑ γνωσιμαχίση) μετανοήση Γ² διαλέγεται λογοτριβήση Ὑ 556 ἱερὸν) καθὸ πρὸς θεοὺς ἢ μάχη Γ⁸ μέγαν Ὑ πρῶδᾶν) προλέγειν Γ² Ὑ προαυδᾶν Γ³ ἀπειπείν) ἀπαγορεύσαι Γ² Ὑ 557 διὰ τῆς χάρας) καὶ μεθυσάμενοις (?) Γ² ὑμέτερας) οὐρανοῦ (?) παρ ὑμῶν (ἡμῶν Γ² Ὑ) Γ² διαφοιτᾶν) διέρχασθαι Γ²
- 562 τὸ λοιπὸν) Γ² [τὸ λοιπὸν δὲ P*] εἰς τὸ ἐξῆς Γ² εἰς τὸ ἔμπροσθεν P 563 προσνείμασθαι) διδόναι Γ² παρασχέιν Ὑ πρεπόντως) μεμερισμένους Γ² 566 οἶν) πρῶτατον Γ² νήτην) νισαρίω (?) Γ² 567 Γ³*P*] ὁ δὲ ἀσκληπιάδης φησὶν εὐτέλῃ πλακοῦντα Γ³P ναστοῦς) πεπληρωμένους Γ²
- 570 σφαγιαζόμενῳ) θυσιαζόμενῳ Γ² ζᾶν) ζῆν καὶ ζεῦς Γ² 571 νομοῦσι) μέλλουσι δόξαι καὶ ὑπολήψεσθαι Γ² 572 οἱ πετόμεθα) παρέμπτωσις Ὑ p.v.] πτέρυξ λέγεται τὸ δλον· πτερὺξ δὲ τὸ ἄκρον Ὑ 573 πέταται) γράφεται καὶ πέταται Γ² πτέρυγας) γράφεται καὶ πτερύξ πτερύγος Γ² 575 ἱρῖν) ἀγγελοσ τῶν θεῶν Ὑ χ' ὤμηρος) γ' ὤμηρος Γ² ἰκέλην) ὁμοίαν Γ² τρήρωνι) δειλῆ Γ² πελείη) περισσερέᾳ Γ² 578 νέφος) πλῆθος Γ²
- 580 δημήτηρ) ἡ γῆ Γ² μετρεῖτω) καὶ διὰ μέτρον διδόντω Γ² 581 οὐκ εθελήσει μὰ δέ') διδόναι πυροῦς Ὑ αὐτήν) τὴν δημητρεῖα Γ² 582 καταροῦσι) ἀροτριῶσι Γ² ἀροτριῶσι Ὑ 583 ἐκκοψάντων) ἐκκοψάντωνσαν Γ² 584 μισθοφορεῖ) μισθὸν λαμβάνει Γ² 585 ἀποδώμαι) πωλήσω Γ² Ὑ 588 P*] καὶ εὐρπίδης . . . στάξει· καὶ τὸν . . . εἰσα βότρυν P κατέδονται) μέλλουσι καταφαγεῖν Γ²
- 590 κνίπες καὶ ψήνες) Γ³ [κνίπες δὲ P*] εἶδη ζῶντων μικρῶν (μικρά P) Γ³P κνίπες) εἶδος ζῶντων μικρῶν Ὑ 591 ἀναλέξει) καὶ κατέδεται συνάξει Γ² συνάξει Ὑ 593 τὰ μέταλλα τοῖς) γράφεται καὶ τὰ μέταλλ' αὐτοῖς Γ² 594 κερδαλέας) ἐπικερδεῖς Ὑ κατεροῦσι) ἀκριβῶς Ὑ 595 τῶν ναυκλήρων) ἀπὸ Ὑ 597 ἔσται) γενήσεται Ὑ 598 κτώμαι) ἀγοράζω Ὑ 599 αὐτοῖς) τοῖς ἀνθρώποις Γ² κατέθεντο) κατῶρυξαν Γ²
- 605 ἀτεχνῶς) ἀλλοθῶς Ὑ 607 ἀποθνήσκειν) τὸν ἀνθρώπον Ὑ 608 αὐτῶν) τῶν ὄρνιθων Γ² 610 a.v.] θαυμαστικὸν ἐπίρρημα Ὑ ὡς) λίαν Γ² Ὑ ἡμῶν) ἡμῶν Ὑ
- 613 θυρῶσαι) τοὺς ναοὺς Γ² 615 θάμνοισ) κλάδοις Ὑ 618 ἄμμου) ἡγουν εἰς τὸν δια ἐπίθετον γὰρ τοῦ διός Γ²
- 622 ἀνατείνοντες) ἐπαίροντες Γ² 626 ὦ φίλτατ' ἐμοί] κορωνίς . . . ἐπωδική . . . ἰθυφαλικῶ . . . κορωνίς P 627 ἀφείμην) χωρισθεῖην Ὑ 629 ἐπηπέλησα) ἐπηγγειλάμην Γ²
- 630 θέμενος) καὶ συμφωνίαν ποιησάμενος Γ² 633 ἐπὶ θεοῖς) κατὰ τῶν θεῶν Γ² τοῖς) ἔλθοις Γ² Ὑ ἐμοί) σὺν Γ² 634 ξυνωδᾶ) σύμφωνα Γ² ὁμοια Ὑ 635 ἔτι) γράφεται καὶ ἐπὶ Γ² 636 δεῖ) ἐνδεχόμενον ἔστιν Γ² ῥώμῃ) ὑπὸ τῆς δυνάμεως Γ² τεταξόμεθ') τεταγμένοι γενησόμεθα Γ² ἀντιπαρα Ὑ 638 Καὶ μὴν μὰ τὸν δια] εἰσθεσις . . . παράγραφος P

- 642 τὰ μᾶ) εἰς Γ² 646 a.v.] οἱ δύο Γ² 647 a.v.] οἱ δύο Γ² 648 a.v. under the ἀνθρώπων of Γ] ἡ ἔποψ Γ² οἱ δύο U τὸ δεῖνα) ἤγουν τοδί και τοῦτο Γ² λόγιον U
- 660 ξυνεσόμεθ') και μέλλομεν ξυνδιάξειν Γ² 652 τὴν ἀλώπεχ') ἡ ἀλώπηξ U ὡς) ὅτι Γ² 653 φλαύρωσ) φιλικῶς (om. Γ²) ραδίως Γ²U 655 διατραγόντ') διαφαγόντες Γ² 656) ἤγουν ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις και ἐπὶ ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσιν Γ² ξανθία) ὦ Γ² 659 ἀρίστισον) εὐώχησον Γ²
- 660 κατάλιφ') και ἄφες Γ² 661 ὦ τοῦτο μέντοι] εἰσθεσις . . . ὑποκριτῶν P ὦ) ἔποψ U τοῦτο) εἰς U 662 ἐκβίβασον) ἐκβαλον Γ² τούρνιθιον) ἤγουν τὴν ἀηδόνα Γ² 663 αὐτοῦ) τοπικὸν U 664 νῶ) ἡμεῖς Γ² 667 ὡς) λιαν Γ²
- 672 ῥύχγος) ἤγουν ῥάμφοσ Γ² ὀβελίσκωιν) ὀβελισκῶν Γ² 674 λέμμα) σκέπασμα Γ² 676 ὦ φιλη· ὦ ξουθή] τὸ πρὸ . . . παράγραφος P
- 680 ἤλθες ὠφθης) ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν λέγει ὁ ἀριστοφάνης U 685 "Αγε δὴ φύσιν] ἡ παροῦσα . . . τελει παράγραφος P φύσιν) κατὰ Γ² ἄνδρες) ὦ Γ² ἄμαυρόβιοι) ἀσθενεῖς ἤγουν οἱ ἄμαυρὸν βιον ἔχοντες και ἀσθενῆ Γ² S ἄμαυρόβιοι Γ² — ἄμαυρόβιοι) E [Ἄμαυρόβιοι P] γράφεται και ἡμερόβιοι Γ²EP 686 ὀλιγοδρανεές) ἤγουν ὀλιγὴ δυνάμιν ἔχοντα Γ² σκιοειδέα) σκιὰν ἀποτελοῦντα Γ² ἀμενηνά) ἀσθενῆ Γ² 687 τάλαιοι) ἔλεινοι (?) Γ² καρτερικὸν U ἱκελόνειροι) ὄμοιοι τῶν ὀνειρων Γ² 688 αἰέν ἐούσι) διόλου ὑπάρχουσιν Γ² 689 τοῖσιν ἀγήρωσ) ἤγουν τοῖς μὴ γηράσκουσιν Γ²
- 690 παρ') ἀφ' Γ² τῶν) ἔνεκα Γ² 692 τὸ λοιπὸν) μετα ταῦτα U 693 εὐρύς) πλατύς Γ² 694 γῆ) οὐ U ἀπίεροι κόλποις) τοῖς ἀναριθμητοῖς Γ² 696 περιτελλομέναις) περιερχομέναις Γ²U ἔβλασταν) ἐβλάστησεν Γ² 697 στ(λβων) λάμπων Γ² νῶτον) κατὰ Γ² πτερύγοιν χρυσαῖν) ὑπὸ πτερύγων χρυσῶν Γ² ἀνεμώκεσι) εὐκίως Γ² δίνας) συστροφαῖς Γ² 698 νυχ(ῶ) σκοτεινῶ Γ² 699 ἐνεόπτεισε) ἐγέννησεν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὄρνέων Γ² ἐγέννησε U
- 702 ἀφθιτον) ἀφθαρτον Γ² 705 πρὸς τέρμασιν ὦρας) ἐν τῷ τέλει μετα ἀ νεύτητα ἢ ποτὲ τῶν καιρῶν Γ² 706 διεμήρισαν) Γ²E [διεμήρισαν δὲ P*] συνουσίασαν Γ²EP 708 ἀφ') παρ Γ² 709 P*] ὑπόθεν . . . κεκληγυῖης P ἦρος) τοῦ ἔαρος Γ²
- 710 μεταχωρῆ) μετέρχεται Γ² 711 πηδάλιον) ἀκαιώνιον Γ² 713 ἕκτινος) ὀ Γ² 714 ἠρινὸν) τὸν κατὰ τὸ ἔαρ γινόμενον Γ² 716 ἄμμων) ὀ ζεύς Γ² 717 ἐπ' ὄρνις) εἰς τοὺς Γ²
- 720 πταρμόν τ' ὄρνιθα) οἰωνὸν προφήτην Γ² 722 μαντεῖος) μαντικὸς Γ²
- 723 "Ἐν οὖν] ἔκθεσις . . . παρατελεῦτον . . . ἐφθήμερες . . . παράγραφος P
- 724 ἔξετε) μέλλετε ξξεν Γ² δυνηθείητε U μάντεσι) εἰς χρῆσιν ἔχειν Γ² 725 αὔραις) πνοαῖς Γ² 726 ἀποδράντες) ἀποφυγόντες Γ² 727 καθεδοῦμέθ') καθίσσομεν Γ² σεμνυνόμενοι) ἐπαινόμενοι Γ²
- 732 γέλωτα) χαρὰν U 733 θαλίας) τροφούς Γ² τ') και Γ² 737 Μοῦσα λοχμαῖα] ἡ στροφή . . . προσωδιακὸν . . . ἔξασυλλάβου . . . πολυσηχημάτιστα P μοῦσα λοχμαῖα) πρὸς τὴν ἀηδόνα Γ²
- 740 p.v. 735] ἡ νάπη τῆς νάπης ὁ σύνδενδρος τόπος Γ² νάπαισι) συνδένδροις τόποις Γ² 742 ἰζόμενος) καθήμενος Γ² μελίας) εἶδος δένδρου Γ² 744 ξουθῆς) λεπτήσ U 746 ὀρεία) ἐν τῷ θρει γινόμενα Γ² χορεύματ') λείπει ἀναφαίνω U
- 754 διαπλέκειν) Γ²Γ⁸EU [Διαπλέκειν P] ἡ διαποικίλλειν ἢ Γ⁸ prefixed to

- διάγειν Γ² ἢ διαποικίλλειν ἢ διάγειν ΕΡ διάγειν U λουπόν) εἰς τὸ ἐξῆς Γ² 755
 τῷ νόμῳ κρατούμενα) ὑπὸ τῆς συνηθείας Γ² 757 νόμῳ) τῇ συνηθεία Γ²
 760 ὑμῶν) ἀφ' Γ² ἐστιγμένους) κατ' Γ² ἐστιγμένους) ἤγουν ἔχων στίγματα
 καὶ τραύματα Γ² 762 φρῦξ) βάρβαρος Γ² μηδὲν) οὐδὲν Γ² 763 α.ν.] δια-
 βάλλονται ὡς φρύγες καὶ δειλοί U 765 φυσάτω) ἀναβλαστησάτω Γ² καὶ δεξιάτω U
 φράτορες) καὶ οἱ συγγενεῖς Γ² 768 ἐκπερδικίσαι) ἀναφυγεῖν Ε πονηρεῦσασθαι U
 769 Τοιάνδε] ἢ ἀντ' ὁδῆ . . . διπλαῖ P
 772 Ἰαχον) ἐβόων Γ² ἀπόλλω) τὸν Γ² 774 ἐφεξόμενοι) καθήμενοι Γ² 777
 πτήξει) συνεστάλη Γ² φύλα) γένη Γ² 778 ἔσβεσε) κατέπαυσε Γ² αἰθήρ)
 γράφεται καὶ αἰθρη εὐδία Γ²
 780 ὄλυμπος) ὁ οὐρανὸς Γ² 781 θαμβος) φόβος Γ² 782 ὀλυμπιάδες) αἱ
 κατοικοῦσαι ἐν τῷ ὄλυμπῳ Γ² 785 Οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον] τὸ ἀντεπὶ ῥήμα . . . ἐπι-
 ῥήματι . . . τέλει . . . νενευκία P 787 ἤχθετο) ἐλυπέτο Γ² 789 ἐφ' ἡμᾶς)
 Ε U ['Εφ' ἡμᾶς P] ἐν τῷ θεάτρῳ Ε ἐπὶ (εἰς U) τὸ θέατρον UP
 790 τυγχάνει) τυγχάνω Γ² χέζητιῶν) ἐπιθυμῶν χέσαι Γ² 793 ὑμῶν) ἀφ' Γ²
 ἐκ τοῦ θεάτρον (erased) Γ³ 794 ἐν βουλευτικῷ) ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ βουλευονται Γ²
 796 βινήσας) ἤγουν μγείς συνουσιάσας U 797 παντός) πράγματος Γ² 798
 ὡς) ἔτι Γ² διτρέφης) ὄνομα κύριον M 799 ἤρεθη) προεκρίθη Γ² U ὥστ') Γ³
 ἐξ οὐδενός) Ε] γράφεται καὶ εἶτα Γ³ Ε
 801 Ταυτὶ τοιαυτὶ] κορωνίς . . . κορωνίς P 806 κοψίχῳ) εἶδος ὀρνέου Γ²
 808 τάδ' οὐχ') ἤγουν ὁ χῆν καὶ ὁ κοψίχος U
 811 τοῦτο) ἤγουν μετὰ τὸ καλέσαι τῇ πόλει ὄνομα παραδοξὸν τε καὶ ἔνδοξον Γ²
 822 ἴνα) ὅπου Γ² 823 ἅπαντα) εἰσι U λῶστον) κάλλιστον Γ² οὖν)
 μᾶλλον Γ² 824 ἴν') ὅπου Γ² 825 καθυπερηκόντισαν) ἐνίκησαν κατέβαλον Γ²
 826 λιπαρὸν) λαμπρὸν U 827 πολιούχος) φύλαξ U τῷ ξανοῦμεν) τίμη μελ-
 λομεν κατασκευάσειν Γ² ὡς οἱ ἀθηναῖοι U 828 πολιάδα) φυλάκτριαν U
 832 καθέξει) φυλάξει U 835 P*] ὁ δὲ μεμνημένος . . . σκαδε P 839
 ἀποδύς) ἐκδυθεῖς U
 840 ἀλλ' ἐνέγκαι) γραφεται ἀνεγκαι Γ² (Γ ?) 846 οἴμωξε) ἀντι- τοῦ κόπια
 U οἶ) καὶ (om. Γ²) ὅπου Γ² U
 850 αἵρεσθε) ἐπάρετε U P*] δημοσθένης . . . χέρνιψ P 851 Ὅμορθῶ]
 κορωνίς . . . κορωνίς P ὄμορθῶ) συγκατανεύσω U 852 συμπαραινέσας ἔχω)
 συναινῶ συγκατατιθεῖς U 855 προσέτι) σὺν U 857 πυθιάς) πυθικὴ Γ² βοᾷ)
 βοῇ Γ² χαίρις) ὁ Γ² 859 Παιῦσαι σύ] εἰσθεσις . . . ἐν εἰσθέσει ἕτερος . . .
 παράγραφος P
 861 ἐμπεφορβιμένον) κεχαλιωμένον Γ² 863 Δράσω τάδ' ἀλλὰ] ἢ δευτέρα
 . . . τὸ γὰρ ὅμοιον . . . ἐν εἰσθέσει δ' ἱαμβος . . . παράγραφος P 869 δηλίῳ) τῷ
 ὄντι ἐν τῇ δῆλῳ νήσῳ καὶ τιμῶμενον Γ²
 872 ἀκανθαλῖς) γραφεται καλανθῖς Γ (Γ² ?) 873 Καὶ φρυγίφ] ἢ τρίτη . . .
 πεθημιμερὲς . . . ἐν εἰσθέσει . . . παράγραφος P 875 μητρὶ θεῶν) τὴν βέαν λέγει
 M 877 διδόναι) δίδου καὶ παρέχε Γ²
 881 Καὶ ἤρωσι καὶ ὄρνισιν] ἢ τετάρτη . . . παράγραφος P 886 S ἐρωδιῶ
 M—ἐρωδιῶ) Γ²—p.v. Ε] ἐν ἐνόις ἐρωδιῶ περισπᾶται μόνως. εἰδῆ δὲ (ταῦτα add. M)
 ὀρνέων Γ³ EM 889 Παιῦ' ἐς κόρακας] ἢ πέμπτη . . . παράγραφος P
 890 ἱερεῖον) θύμα Γ² 892 οἴχοιθ') πορευθεῖη U 894 τουτουῖ) τὸ ἱερεῖον
 U 895 Εἴτ' αἰθῖς αὐτ' τᾶρα σοι] ἢ ζ' περίοδος . . . τοῦ α' ποδὸς προκελευσματικῷ

- ... τῶν ἀ' ποδῶν χωρεῖων . . . διπλαῖ P 896 δεῖ με) χρειαῖ ὑπάρχει U 897
 χέρνιβι) ἐπὶ Γ² τίνι U 899 ἔνα τινὰ) ἀλλὰ U
 902 κέρατα) Γ² — p.v. E ¶ ἀντὶ τοῦ ξηρόν Γ² E 903 Θύοντες εἰζόμεσθα ¶
 εἰσθεσις . . . παράγραφος P πετρῖνοις) γράφεται καὶ πετρίνοις M 905 κλήσον) δο-
 ξασον εὐφήμα(?) λέξον ἐγκώμια Γ² 906 τεαῖσιν) ἤγουν ἐν ταῖς σαῖς Γ² 908
 ἰεῖς) πέμπων U 909 ὄτρηρός) σπουδαῖος Γ² ταχὺς U
 910 κατὰ τὸν ὄμηρον) ἤγουν κατὰ τὸν ὄρισμόν τοῦ ὀμήρου Γ² 915 ὄτρηρόν)
 ταχύ Γ² τετρυνημένον U ληδάριον ἔχεις) ἰμάτιον καὶ τὸ φόρεμα Γ² 916 S
 αὐτὰρ M ¶ ἔπαιξεν εἰπὼν ἀντὶ τοῦ ἐφάνης· ἐφθάρης M ἀνεφθάρης) ἤλθες Γ²
 920 Ταυτὶ σύ ¶ ἐντεῦθεν . . . παράγραφος P 924 ὠκεῖα) ταχεῖα Γ² φάτις)
 φήμη Γ² U 925 οἴαπερ) ὅποια U ἵππων) τίνων U ἄμαρυγὰ) κίνησις Γ² U
 ἡ U 928 ἔμιν) ἡμῖν Γ² 929 τεᾶ) καὶ τῇ σῆ Γ²
 930 πρόφρων) μετὰ προθυμίας Γ² δόμεν) καὶ δὸς U 931 Τουτὶ παρέξει ¶
 ἡ τρίτη . . . παράγραφος P 932 ἀποφευξόμεθα) φεύγω φεύξω ἀπτικόν· φευγοῦ-
 μαι δὲ δωρικόν U 933 μέντοι) δὴ Γ² ἔχεις) φορεῖς U 934 ἀπόδυθι) τῷ εὐέλ-
 πιδι λέγει E 936 Τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα ¶ ἡ δ' ἑπερίοδος . . . παράγραφος P
 938 τὸ) καὶ σύ Γ² τεᾶ) ἤγουν τῇ ἰδία Γ²
 940 ἡμῶν) ἀφ' Γ² U ἀπαλλαχθήσεται) μακρὰν γενήσεται Γ² ἐλευθερωθήσεται U
 941 νομάδεσσι γὰρ) οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι δηλονότι Γ² ἐν σκυθαῖς) καὶ τοῖς νομαδι-
 αῖον βίον ζῶσιν Γ² 942 ἀλάται) πλανᾶται Γ² U στράτων) ὁ Γ² 943 ὄς) ὁ
 στράτων Γ² ἔσθος) ἰμάτιον Γ² οὐ πέπαται) οὐ κέκτηται ἐξ οὗ καὶ πολυπάμμων·
 κέκτηται U πέπαται) Γ² [Πέπαται δὲ P*] κέκτηται Γ² P 944 ἔβα) ἔβη Γ²
 σπολάς) ἡ Γ² 945 ὄ) ὅπερ Γ² τοι) καὶ σοι Γ² 946 Ξυνίημ' ὄτι βούλει ¶
 ἡ ἔκτη . . . παράγραφος P
 950 κλήσον) δόξασον Γ² 953 ἀλαλάν) μουσικῆς U 954 Νῆ τὸν δία ¶
 ἡ ζ' περίοδος . . . νενευκίαι P 957 πεπύσθαι) ἀκούσαι Γ² μαθεῖν U 958
 κατάρξει) καὶ ἀρχὴν ποιήσῃ Γ² 959 εὐφήμ' ἔστω) πηγῇ εὐχῆ U Εὐφήμια"στω ¶
 εἰσθεσις . . . παράγραφος P
 962 ὡς) ὅτι U ἄντικρυς λέγων) αἰνιγματωδῶς λέγων U 965 οἰκήσαι)
 γράφεται καὶ ἱ Γ² 966 ἀλλ' οὐδὲν) λείπει ἐμποδίζει νῦν U 968 ταυτῶ) ὁμοῦ
 Γ² τὸ μεταξὺ) καὶ τὸ μέσον Γ² 969 τί οὖν προσήκει) μετουσίᾳ ὑπάρχει U
 970 ἠνίξαθ') δι' αἰνίγματος εἶπε Γ² 971 πανδῶρα) ἤγουν τῇ γῆ Γ² τῇ U
 θύσαι) θύσον Γ² 973 δόμεν) δὸς Γ² παρὰσχομεν U 975 δοῦναι) δὸς Γ²
 σπλάγγων) κρεάτων U 978 γενήσεται) μέλλει γενήσεσθαι Γ² αἱ δὲ κε) ἐὰν
 δὲ Γ²
 980 λαβὲ τὸ βυβλίον (Γ βιβλίον Γ³) λαβὲ φησι καὶ σκόπησον Γ³ 982 ἐξε-
 γραψάμην) ἐνεθυμήθην Γ² 983 ἐπήν) καὶ ἐπὰν ὀηρικά Γ² ἀλάζων) τερατο-
 λόγος Γ² 984 λυπῆ) θλίβῃ Γ² 985 τὸ μεταξὺ) κατὰ Γ²
 990 εἰ) ἀπέρχῃ Γ² 991 ἐτέροσε) ἀλλαχόθι U 992 Ἕκω παρ' ὑμᾶς ¶ εἰσ-
 θεσις . . . ὑποκριτῶν P ἦκω) ἤλθον U 993 δράσων) μέλλον πράξει U 994
 ὁ κόθορνος) ἡ ἐπίνοια U 996 διελεῖν) διαμερίσαι Γ² μερίσαι U 998 ἄλλας) ἡ
 Γ² κολωνός) τόπος Γ² 999 τὴν ἰδέαν ὅλος in 1000) E κανὸν ἀέρος U ¶ δι'
 ὧν ἐξισοῦσιν EU
 1000 αὐτίκα γὰρ) E — p.v. 999 M ¶ σκώπτων (σκώπτει M) αὐτοῦς EM 1001
 κατα πνιγεία) κατὰ φόρῳ U 1005 κᾶν μέσῳ) καὶ ἐν τῷ μέσῳ κύκλῳ U 1006
 ἄγορά) δημηγορία Γ² 1008 αὐτοῦ) τοῦ κύκλου E

- 1010 μέτων) ὦ U 1011 ὑπαποκ(νει) ἤγουν ὑποχωρεῖ κρυφίως πως καὶ συνεσταλμένος κατὰ τὴν ὁδὸν Γ² 1013 ξηνηλατοῦνται) ἀπελαύνονται Γ² διώκονται οἱ ξένοι U 1014 συχναί) πυκναί U 1015 δῆτ') σταζιάζομεν Γ² ὁμοθυμαδὸν) ὁμοῦ U 1016 σποδεῖν) συντρίβειν Γ² ἀλαζόνας) τερατολόγους Γ² δοκεῖ) τοῖς πολίταις U 1017 ὑπάγοιμι) ὑποχωρεῖν Γ² 1018 φθαίης ἄν) Γ² φθάσεις ἄν) U] πρὸ τοῦ λαβεῖν σε τὰς πληγὰς δηλονότι Γ² φθάσης U
- 1022 P*] ἄλλως . . . ἔλεγον P (See Dindorf, n. on l. 16; Dübner, p. 490.)
 κυάμω λαχεῶν) κλήρον εὐρὸν U δεῦρο) ἐνθάδε Γ² κυάμω) ὑπὸ τοῦ Γ² 1024 φαῦλον) μικρὸν Γ² 1025 τί βούλει) κατα τί U 1027 δ' οὖν) καὶ γὰρ Γ²
- 1032 ἀποσοβήσεις) πόρρω ὑπάγεις U 1033 οὐ δεινὰ) ἐστὶ U ἡδ' ἐπισκόπους) E [[Ἡδ' ἐπισκόπους P] τὸ θλον ἦδη EP 1035 ἀθηναῖον ἀδικῆ) τί μὲλ-λει ἐκεῖ ἵνα γέν U
- 1042 ὀλοφύξιοι) οἱ Γ² ἔθνος U 1043 οἰσιπερ) ἐκείνοις τοῖς μέτροις U ὀτοτύξιοι) Γ³E [[Ὀτοτύξιοι P] ἀπὸ τοῦ ὀτύζειν (ὀτοτύζειν EP) ἐσχημάτισεν Γ³EP
 1044 ἀποίσεις) καὶ μέλλεις μακρὰν βξειν Γ² 1046 καλοῦμαι) καὶ ἐς δικαστήρια κράζω Γ² ὕβρεως) ἔνεκεν U 1048 ἦσθα) ὑπάρχεις Γ² 1049 ἐξελαύνη) ἀποδιώκη Γ²
- 1052 γράφω σε) ἤγουν κατηγορῶ σε καὶ καταδικην γράφω κατὰ σοῦ Γ² γράφω) κατηγορῶ U μυρίας δραχμάς) ὥστε ἀπολέσαι μυρίας δραχμάς Γ² εἰς U 1053 διασκεδῶ) διασκοπίσω U 1054 p.v.] κατὰ τὸν καιρὸν Γ² 1058 P*] ἄλλως· ἡ παράβασις . . . στίχων δατυλικῶν . . . νενευκῆ P
- 1061 ὀπτεύω) ἐπιτηρῶ Γ² 1065 S πολυφάγος)] τὸ χωρῖον ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς οὐδέτερον μετέβη M 1067 οἶ) ἐκείρους U 1069 P*] δάκετα δὲ θηρία ἰοβόλα P δάκεθ') θηρία U
- 1072 τῆδε) κατὰ τήνδε Γ² ἐπαναγορεύεται) καὶ λέγεται καὶ ἀνακηρύττεται Γ² κηρυκεῖται U 1073 ὕμῶν) ἀφ' U τὸν μῆλιον) τὸν ἄθεον U 1076 ἀνεπιέν ταῦτα χ' ἡμεῖς) κηρύξαι καὶ ἀναγορεύσαι Γ² δεῦτερον σχεῖν δηλοῖ U 1079 P*] συνείρων δὲ εἰς ὄρμαθὸν συντιθεῖς P
- 1081 ἐγχεῖ) ἐντίθησιν Γ² 1083 παλεύειν) πλανᾶν Γ² κινεῖσθαι U 1088 Εὐδαιμον φύλον)] ἡ ἀντιφθῆ . . . νενευκῆ P 1089 χειμῶνος) καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ χειμῶνος Γ²
- 1091 πνίγους) κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους Γ² 1092 λάμπει) γράφεται θάλπει Γ καὶ καίει Γ² 1095 θεσπέσιος) θεῖος Γ² ἀχέτας) ἡ Γ² 1096 θάλπει) καύμασιν Γ² μεσημβρινοῖς) κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας Γ² 1097 ἄντροις) σπηλαι-οῖς Γ² 1098 οὐρεῖαις) ταῖς οὐσαῖς ἐν τῷ θρει Γ²
- 1108 κἀκλέψουσι) γεννήσουσι U κέρματα) νομίσματα U
- 1110 αἰετόν) κατὰ μίμησιν αἰετοῦ Γ² 1111 ἀρχ(διον) ἀρχῆν Γ²U 1113 πρηγορεῶνας) ἤγουν πλείστας τροφὰς U 1114 μνη(σκους) περικεφαλαίας U 1115 ἀνδριάντας) οἱ U ὡς) ὅτι U ὕμῶν) ἀφ' U μῆνην) περικεφαλαίαν U 1118 Τὰ μὲν ἰέρ' ἡμῖν] κορωνῖς . . . κορωνῖς P 1119 ἀλλ' ὡς) πῶς U
- 1120 ὄτου) ἀφ' οὔ U 1123 οὔτος(ιν) ἐγώ U 1124 ἐξωκοδόμηται) ὑπέρ-πισται Γ² λαν ἐκτίσθη U 1127 ἐναντίω) ἐξ ἐναντίας Γ² 1128 μέγεθος) κατα Γ² 1129 παρελασαίτην) διουδευσαίτην U
- 1131 ὦ ποσει τοῦ μάκρους) εἰκότως τὸν ποσειδῶνα δμνυσι διὰ τὸ μήκος τῆς θαλάσσης U τοῦ μάκρους) ἔνεκα Γ² μάκρους) E [[Τοῦ μάκρους P] σημείωσαι ὅτι

- τὸ μάκρος λέγει EP 1135 αὐτόχειρες) ἤγουν ὑπὸ τῶν οἰκείων χειρῶν Γ² 1137
 θεμελίους) ἤγουν προσήκοντας θεμελίω Γ² 1138 ἐτίκειον) ἴσαζον U
 1140 ἐφόρου) ἔφερον U κάτωθεν) ἀπὸ κάτω Γ² 1144 ἐξεύρητο) ἐπενοήθη
 Γ² 1145 ταῖς ἄμαις) τοῖς πτύοις U 1146 αὐτὸν) τὸν πληλὸν Γ²
 1150 κατόπιν) καὶ κάτωθεν U 1157 ναυπηγῶ) ἤγουν ἐν τῷ τόπῳ καθ' ὃ γί-
 νονται αἱ νῆες Γ²
 1163 δρᾶ) πρᾶττε Γ²
 1178 κατ' εἰς Γ²U
 1182 ῥύμη) Γ² [[ῥύμη P]] ὑπὸ τῆς ὀρυγῆς Γ² φορᾶ βιαία P 1188 αἰρε-
 ται) κινεῖται U Πόλεμος αἰρεται]] εἰσθεσις . . . ἐπωδική . . . ἰθυφαλικά . . . κορωνίς
 P 1189 φατός) λεκτὸς Γ²
 1195 ταύτη) οὕτως U περῶν) δια Γ² διερχόμενος U 1197 μεταροῦ) γρα-
 φεται περδασίον (πεδαροῖον ΓV) Γ 1198 δίνης) ἤγουν ταῖς διναις καὶ ταῖς συστρο-
 φαῖς Γ² 1199 Αὐτῆ σὺ]] κορωνίς . . . κορωνίς P
 1200 ἐπίσχος) κωλύθητι U 1202 παρὰ) ἀπὸ Γ² θεῶν ἔγωγε) ἤκω δηλονότι
 Γ² 1204 παραλος ἢ σαλαμινία) πρὸς τὸ ταχεῖαι U
 1218 τοῦ χάους) χρῆ πέτεσθαι U
 1220 τῆδε) ἐνταῦθα U 1225 πεισόμοσθ') ποιήσομεν U 1229 ναυστο-
 λείς) παρεῦσαι U
 1230 παρὰ) ἀπὸ Γ² 1232 ἐπ') ἤγουν ἐπάνω Γ² 1233 κνισσᾶν) καπνί-
 ζειν U 1238 κίνει) παρασάλευε U
 1241 λιγνὺς) Γ² [[λιγνὺς M]] ἡ Γ² κυρίως μὲν· ἡ κνίσσα· νῦν δὲ· ὁ κεραυνός
 M περιπτυχᾶς) ἀσφαλσίεις U 1242 p.v.]] διότι κατηθαλώθησαν οἱ λυκόμνιοι
 U 1247 δόμους ἀμφίον) ἤγουν τὰς ἀθήνας U
 1250 ἐπ' αὐτὸν) ἤγουν κατ' αὐτοῦ τοῦ διδς Γ² παρδαλᾶς) ἤγουν δέρματα παρδά-
 λεων Γ² ἐνημμένους) Γ²U]] ἐνδεδυμένους Γ²U 1251 πλεῖν ἑξακοσούς) γράφε-
 ται πλην ἢ ἑξακοσίου Γ² 1259) οὐ ζῶ ἐγὼ U
 1262 ἀποκεκλήκαμεν) διωρισάμεθα Γ² P*]] κορωνίς δὲ καὶ . . . κορωνίς P
 1267 ἀνὰ δάπεδον) διέρχασθαι U 1268 τῆδε) ἐνθάδε Γ² πέμπειν) ὥστε U
 1269 δεινόν) νομίζω U P*]] εἰσθεσις δὲ . . . νενεκυῖα P
 1270 οἰχόμενον) ἀπελθόντα U νοστήσει) ἐπανα U 1273 κατακέλευσον)
 ἤγουν σιγὴν πρόσταξον Γ² 1274 σοφίας) ἔνεκα Γ² 1275 λεψὶ) λαοὶ Γ²
 1276 τῷ) εἰς U 1278 φέρη) ἀπολαύεις Γ²
 1281 ἐλακωνομάνουν) ἠλαξονεοντο ὡς περ οἱ λάκωνες U 1282 ἐκόμων) ἐπαί-
 ροντο U 1283 P*]] καὶ ἀνελίττοντας . . . πολιτεία μβ' P (See Dindorf, n. on
 l. 6, p. 250; Dübner, p. 492.) 1284 ὑπὸ) μεθ' Γ² ὀρνιθομανοῦσιν) τῆς τῶν
 ὀρνίθων ἐρωσί πολιτείας U 1288 κατήραν) ἤλθον U 1289 ἀπενέμοντ') ἐμέρι-
 ζον U
 1290 περιφανῶς) μεγάλως U 1298 εἰκεν) ἔοικεν U 1299 ὑπὸ στυφοκόμ-
 που) ὑπὸ τῆς ἀλαξονείας U
 1301 ἐμπεπληγμένη) γράφεται καὶ ἐμπεπονημένη Γ² 1304 μὲν τάκειθεν) ἤγουν
 ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων Γ² 1305 πλην) πλέον U 1307 δεῖ πόθεν) χρεῖα ὑπάρχει
 Γ² 1308 ἐστάναι) ἴστασθαι U 1309 ἴων) ἐλθῶν U
 1311 μανῆς) ὁ Γ² δοῦλος U 1313 πολυάνορα) Γ²U [[Ταχὺ δ' ἂν πολυά-
 νορα P]] πολυάνθρωπον Γ² ἀνθρωπον U ἡ ἀμοιβαία . . . διπλαῖ P 1314 καλεῖ)

- καλοι Γ² 1315 προσίη) εἴθε γένοιτο Γ² 1316 ἑμᾶς) ἐμῆς Γ² 1319 μα-
 τοικεῖν) ὥστε κατοικεῖν μετέρχεσθαι U
- 1320 ἀμβροσία) ἀθανασία Γ² 1323 βλακικῶς) βραδέως καὶ μετὰ τρυφῆς Γ²
 ραθύμως U 1324 ἐγκονήσεις) σπεύση καὶ ὑπηρετήσεις Γ² 1326 δ' αὐτίς) πρὸς
 τὸν κήρικα Γ² 1329 P*] εἰσθεσις δὲ . . . ἐν εἰσθέσει . . . κορωνίς P
- 1331 διάθες) τάξον U 1337 γενοίμαν) Γ²U [Γενοίμαν ἀέτος P] καὶ
 (om. U) εἴθε Γ²U εἰσθεσις . . . παράγραφος P 1338 ποταθίην) πετασθίην Γ²U
 1339 γλαῦκας) καταπληκτικῆς U
- 1342 αἰβοί) θανυμαστικὸν U 1343 S ἐρώ M ἐρώ) U] δῆλον ὅτι τοῦ τύπτει
 τὸν πατέρα M ἐπιθυμῶ U 1345 τῶν νόμων) διατριβῶν U 1347 νομίζεται)
 νενομισμένον ἐστὶ τοῖς U
- 1351 δεῦρ') ἐνθάδε Γ² 1355 ἐκπετησ(ίμους) καὶ δυναμένους πέτεσθαι Γ² 1358
 ἀπέλαυσα) ἤγουν ἔλαβον ὠφέλειαν ὄναμην Γ²
- 1363 ἦ) ἤγουν ἦν καὶ ὑπῆρχον Γ² 1365 θ' ἤτερα) χειρὶ Γ² Πλήκτρον]
 ὄπερ . . . μάχονται P
- 1372 Ἄναπέτομα δὴ] ἡ ἀμοιβαία . . . προῶψ . . . καταληκτικὴ εἰς δισύλλαβον
 . . . πενθημιμέρες P 1373 πέτομαι) τρέπομαι Γ²Ε 1375 δέεται) χρεῖαν ἔχει Γ²
 1379 κυλλόν) χωλὸν Γ²
- 1382 Παῦσαι μελωδῶν] εἰσθεσις . . . κορωνίς P 1383 μετάρσιος) ἐπημέριος
 ὑψωθεῖς Γ² 1385 νιφοβόλους) ὑψηλὰς U ἀναβολὰς) λέξεις Γ²U
- 1396 βαίην) καὶ εἴθε ἀναβήσομαι Γ² 1398 στιχῶν) βαδίζων Γ² 1399
 σῶμα) τὸ ἐμὸν Γ²
- 1400 ἀλιμένον αἰθέρος) ἤγουν μὴ ἔχοντα λιμένα Γ² αὔλακα) ὀδὸν Γ² 1405
 οὖν) λοιπὸν Γ² 1406 λεωτροφ(ῶν) χάριν τοῦ λεωτροφίδου Γ² 1407 κεκρο-
 πίδα) τοῦ U 1408 ἀλλ' οὖν) ἀλλ' ὅμως Γ²
- 1411 ἔχοντες πτεροποίκια) πτερὰ U διὰ τὴν ἐκ διαφόρων τμημάτων σύνταξιν
 τοῦ ἱματίου αὐτῶν οὕτω γὰρ ἐσκυνάστο C 1412 χελιδοῖ) ἡ χελιδὼ ἢ εὐθεῖα ὡς ἡ
 σαπφῶ Γ² 1413 ἐξεγρήγορεν) διηγέρθη Γ² ἐκινήθη U 1416 ἐς θοιμάτιον)
 ἤγουν χάριν τοῦ ἱματίου Γ² εἶδος ὠδῆς παροῖνου U 1417 δεισθαι) ἐπεὶ αἱ χελιδό-
 νες τὸ ἔαρ φέρουσαι U 1418 ὁ πτερῶν) ὁ πτερὰ διδοῦς Γ² 1419 ὄτου δεῖ) καὶ
 τίνας ἐστὶ χρεῖα Γ²
- 1425 καλούμενος) καλῶν αὐτοῦς U 1427 ἴν') ὅπως U
- 1431 νεαν(ίας) ἤγουν νεωστὶ U
- 1442 δεινῶς) ἐπιτηδεύεις U 1444 τὸν αὐτοῦ) ὑποκριτὴν U
- 1450 τρέψαι) κλίνειν U 1453 ἀλλὰ πτέρου με) ἐν δυνάμει U 1455 ἐγκε-
 κληκῶς) ἐγκλημα κατ' αὐτῶν γραψάμενος βραδυτήτος U 1456 S μανθάνω]
 μανθάνω ὅτι ἐνταῦθα λέγειν δεῖ τὸν ἐγκεκλημένον M 1459 πλεῖ) πλεύσει U
- 1461 οὐδὲν) κατ U 1462 S τὸν] ἔπαιξε δια ὁμωμοκῶς M
- 1471 Πολλὰ δὴ καὶ καινά] ἡ στρόφη . . . κορωνίς P 1474 ἔκτοπόν τι) ἔξω
 τόπου U 1477 ἄλλως δὲ) μέγας καὶ δεῖλός U
- 1488 ἦν) ἐστὶν U 1489 ξυγτυχάνειν) συνομιλεῖν U
- 1494 Οἴμοι τάλας] κορωνίς . . . κορωνίς P ὅπως μὴ) δέδοικα δηλοῦσι Γ² φσ-
 βοῦμαι U μὴ) ου Γ²
- 1502 ξυννεφέει) ἤγουν συνάγει τὰς νεφέλας Γ² 1506 ὀλέσει) ἤγουν μέλλει δια-
 φθερεῖν Γ² 1509 ὡς ἄν) ἤγουν ἵνα Γ²

- 1513 ὡς ἀκούοντας) ἐμού U 1515 ὠκίσατε) κατ Γ² 1519 p.v.] νηστείας
εἶχον οἱ θεοὶ ὀνηρία ἀπεκτάνθη ὁ ἀλιρρόθιος υἱὸς ποσιδῶνος παρὰ τοῦ ἄρεος U
- 1522 φᾶσ' ἀπειλοῦσιν Γ² τῷ δι) κατὰ τοῦ διὸς Γ² 1523 τὰμπόρι' σιτοδο-
χεῖα U 1526 ἄνωθεν) ὑπεράνω Γ² 1527 ἔθεν) ἀφοῦ U
- 1532 πρέσβεις) ἀποκρισιάρ U διαλλαγῶν) ἔνεκα Γ² 1534 σπένδεσθ' Γ²
σπένδεσθ' U] ἤγουν μὴ φιλιαν ποιήσητε Γ² φιλιούσθε U 1538 ταμιεύει) φυ-
λάσσει U
- 1540 τὰ νεώρια) τοὺς λιμένας U 1544 φράσαιμι) συμβουλεύσαιμι U 1546
ἀπανθρακίζομεν) τὸ πῦρ ἔχομεν U 1547 οἶσθα) γινώσκεις U
- 1551 δοκῶ κανηφόρῳ) νομίζομαι (?) φαίνομαι Γ² 1552 διφροφόρει) φέρου
ἐπάνω εἰς τὸν δῖφρον U 1553 πρὸς δὲ τοῖς) πλησίον τῶν Γ² τοῖς σκιάποσιν)
ἀφανέσι τόποις U Πρὸς δὲ τοῖσι σκιάποσιν] ἡ παρούσα . . . κορωνίς P 1554
ἄλουτος) καὶ μὴ λουόμενος U οὐ) ὅπου Γ² 1555 ψυχαγωγεῖ) διδάσκει τὰς
ψυχὰς ἣ ὅπου ἄγει τὰς ψυχὰς Γ²
- 1560 ἦς λαίμου) τῆς καμῆλου Γ² 1562 αὐτῷ) σὸν U 1564 S νυκτερίς]
διαβάλλει αὐτὸν ὡς ἀτοκλήτως παραβάλλοντα εἰς τὰ δέπνα U 1565 Τὸ μὲν πό-
λισμα] κορωνίς . . . κορωνίς P 1566 ὀρᾶν) ὥστε U ἡ πρεσβεύομεν) ὅπου πρέ-
σβεις ἐρχόμεθα U p.v.] ἤγουν πρέσβεις καὶ ἀπόκλητοι ἀπεστάλημεν (? folio
trimmed) Γ² 1567 ἀμπέχη) ἐνδύη Γ² 1569 φύσιν) κατὰ Γ²
- 1570 ἡμᾶς) προάγεις Γ² 1571 τουτονί γ') τὸν βάρβαρον U 1572 ἔχεις)
ἔχε U 1573 πάντων) ἀπὸ U 1576 ἀποτείχσας) ἀποκλείσας Γ² 1577
διαλλαγῶν) ἔνεκα Γ² 1578 S διπλασιῶς M—διπλασιῶς μάλλον) Γ³E [Δι-
πλασιῶς P] τοσοῦτον οὐ φροντίζω (φροντίζει τῶν M) διαλλαγῶν (διαλλαγῆν Γ³)
Γ³EMP 1579 σίφιον) εἰς τὴν κυρήνην γίνεται U
- 1580 πυρπόλει) ἀναπτε U 1583 τοῦ) τίνος U 1586 ἐπικνᾶς) συντριβεις
ἐπιβάλλεις Γ² ἐπικόπτεις U αὐτοῖς) Γ³ αὐτοῖσιν) E [αὐτοῖσι δὲ P*] αὐτοῖσι
(om. EP) ἤγουν (om. Γ³E) τοῖς κρεάσιν Γ³EP 1588 παρὰ) ἀπὸ Γ² καταλλα-
γῆς) τῶν σπονδῶν Γ² 1589 p.v. E [Ἐλαιον οὐκ ἔνεστιν P] ἀντὶ τοῦ οὐκ
ἐλεοῦμεν οὐ πειθόμεθα EP
- 1591 ἡμεῖς) οἱ θεοὶ Γ² 1592 ὑμεῖς) οἱ ὄρνεις Γ² 1595 αὐτοκράτορες ἡκο-
μεν) ἤγουν ἐξουσίαν λαβόντες εἰς τὸ ποιῆσαι εἰ τι βουλόμεθα Γ² αὐτοκράτορες) ἀποκρι-
σιάριοι U 1596 ἤρξαμεν) προηγησάμεθα Γ² 1597 δοκεῖ) ἀρεστὸν φαίνεται Γ²
- 1601 ἀποδοῦναι) πρέπει U 1602 ἐπὶ τοῖσδε) ἤγουν μετὰ τούτους τοὺς λόγους
Γ² πρέσβεις) ἀποκρισιάρους U 1603 ἀπόχη) ἤγουν ἀρεστὰ φαίνονται Γ² ἱκανὰ
εἶσιν U ψηφίζομαι) ἐπικυρῶ συγκατατίθεμαι Γ² 1604 ἡλιθίος) ἀνόητος U γά-
στρις) U—p.v. Γ²] γαστρίμαργος Γ² λαίμαργος U 1608 ὑπὸ ταῖς νεφέ-
λαις) ἤγουν ὑπὸ τῶν νεφελῶν Γ² 1609 ἐπιπορεύουσιν ὑμᾶς) ἤγουν ψευδῶς ὁμνῶουσιν
υμᾶς Γ²
- 1612 παρελθῶν) παραγενόμενος Γ² λάθρα) κρυφίως Γ² 1613 ἐκκόψει) ἐκβα-
λεῖ Γ² ὀφθαλμὸν θέν) τυπ U θένων) τύπτων Γ² 1616 ἐπαινεῖ) συγκατατίθεται
U 1619 εὐξάμενος) ὑποσχεθεῖς Γ²U S διασοφίζηται C—διασοφίζηται) Γ²U]
ἀπατᾶ Γ²U γραφεται ἔξαπατᾶ C
- 1620 μισιτίαν) διὰ U 1622 διαριθμῶν) ψηφισμάτων U 1623 βουλόμε-
νος) γραφεται λούμενος P, on which Γ³ (with S over λούμενος) has: ἀντὶ τοῦ λού-
μενος 1624 S καταπτάμενος M—καταπτάμενος ἔκτινος) Γ³—p.v. E] ἴνα καὶ

- ἰμάτιον (τι add. M) ἀρπάση (ὁ add. M) ἔκτινος Γ³EM 1625 ἀνοίσει) ἀνάξει Γ²
 1627 ἔρο) ἐρη U 1628 οἰμῶζειν) καλῶς λέγειν U
 1631 δοκεῖ) ἀρέσκει U 1635 διαλλαγῶν) σπονδῶν U 1636 ἀπίωμεν) ἀσ
 U 1638 ἀνθρώπων) Γ⁸E [] Ἀνθρώπων πόσειδον P] ἀντι τοῦ θεῶν Γ⁸E παί-
 ζει δέον εἰπεῖν τῶν θεῶν P 1639 P*] περὶ δὲ γυναικὸς μιᾶς· ἡγουν τῆς βασιλείας
 P μιᾶς) τῆς βασιλείας U
 1640 ποιῶμεν) βούλει ἵνα Γ² διαλλατόμ) εἰρηνεύομεν U 1641 ὦ ἱζύρ') ἀθλιε
 Γ² ταλαίπωρε U ἐξαπατώμενος) ὅτι U 1646 οἶον) πῶς U περισοφίζεται)
 ἐξαπατᾶ Γ² 1648 πόνηρε) ἀθλιε U 1649 ἀκαρῆ) μικρὸν ὄλιγον Γ² ἐν βραχεῖ
 U μέτεστί σοι) μετουσία ὑπάρχει Γ²
 1652 ὦν) καὶ γὰρ Γ² ὦν γε ξένης) ἀπὸ U 1654 οὔσαν) καὶ ταῦτα Γ² 1657
 ἐπαίρει) ἀναπειθεῖ Γ⁸ ὑπόι U 1658 ἀνθέξεται) περιποιήσεται ἀντιλήφεται Γ²
 ἀντιποιηθῆ U
 1666 μετεῖναι) μετοχήν εἶναι Γ² μετουσίαν U 1669 φράτορας) ξυγγενεῖς Γ²
 1671 αἰκίαν βλέπων) καὶ μαστιγα ἡγουν ἀφορῶν αἰκίσαι καὶ μαστιξαί τινα Γ²
 1675 περὶ) ἔνεκα Γ² 1677 ἐν τῷ τριβαλλῶ) ἡγουν ἐν τῇ ἐξουσία τοῦ τριβάλλου
 Γ² πᾶν τὸ πρᾶγμα) πᾶσα ὑπόθεσις κρέμαται U
 1681 εἰ μὴ βαδίζειν) εἰ μὴ ὀρνυθιάζειν Γ⁸ 1682 οὐκοῦν) τὸ λοιπὸν U 1683
 διαλλάττεσθε) διαλλαγὰς ποιήσετε Γ² εἰρηνεύετε U ξυμβαίνετε) συμφωνεῖτε Γ² φι-
 λιοῦσθε Γ⁸ συμβιβάζεσθε U 1684 σφῶιν) ὑμῖν U σιγήσομαι) γράφεται καὶ
 συμβήσομαι Γ⁸ 1688 ἐς καιρὸν) ἐγκαίρως Γ² κατεκόπησαν) ἐσφάγησαν U
 1690 ἴτε) ἐπέλθετε U 1691 ὀπτᾶς) ἔψεις Γ² τευθείαν) λαυμαργίαν Γ²U
 1692 εἰ) Γ² οὐκ εἰ) U] πορευῆ Γ² πορευθεῖς U 1694 S γαμικὴν in 1693
 U — ἔστι δ' ἐν) Γ⁸ — δευρό μοι in 1693) E] τὰ ἐξῆς (ἐξῆς EU) ταῦτά ἐστι (ἐστιν U)
 τῷ (τὰ EU) ἀνωτέρω Γ⁸EU "Ἔστι δ' ἐν φαναῖσιν] εἰσθεσις . . . ἐπωδική . . .
 κορωνίς P 1696 Ἑγγλωττογαστόρων] παρὰ . . . πέπαικται P
 1704 πανταχοῦ) ἡγουν ἐν παντὶ τόπῳ Γ² 1705 χωρὶς τέμνεται) καὶ κεχωρι-
 σμένως U 1706 Ὡ πάντ' ἀγαθὰ] ἡ συστηματικὴ . . . παράγραφος P 1709
 οἶος) λαμπρὸς U
 1710 ἰδεῖν) εἰς τὸ U χρυσαυγεί) αὐτὸν U 1713 φατὸν λέγειν) δυνατὸν λέγειν
 Γ² 1715 ἀνωνόμαστος) ἀρρητος Γ² 1717 διαψάλλουσι) κινουσι Γ² πλεκτά-
 νην) ἡλυσιν Γ² 1718 καυτός ἐστιν) ὁ καπνὸς Γ²
 1720 Ἄναγε δίεχε] εἰσθεσις . . . παράγραφος P 1722 μάκαρι) μακαρία Γ²
 1731 Ἡρα ποτ' ὀλυμπία] τὰ τοιαῦτα . . . ἐπωδική . . . ἐπωδοῦ . . . ἀκαταληκτα
 . . . ἐπωδῆς κορωνίς P 1732 ἡλιβάτων) ἐν ᾧ οὐδεὶς ἀναβαίνει Γ² ὑψηλῶν U
 1739 εὔθυνη) κατ Γ² διακυβέρνα U S παλιντόνους] τὰς πάλιν καὶ εἰς τούτῳ
 τεινομένας U
 1740 ἀπόροχος) συνακόλουθος Γ² 1744 λόγων) χάριν U αὐτοῦ) τοπικὸν U
 1745 κλήσατε) δοξάσθητε Γ² 1747 δεινόν) καταπληκτικὸν (om. Γ⁸) τὸν διάπυρον
 καὶ λευκὸν Γ⁸U ἀργήτα) λευκὸν διάπυρον Γ² 1748 Ὡ μέγα χρύσειον] εἰσθεσις
 . . . περατοῦσα P 1749 ἄμβροτον) ἀθάνατον (?) Γ² ἀφθαρτον U ἔγχος) βέ-
 λος Γ²
 1751 ὀδε) ὁ πεισθέταιρος Γ² 1752 διὰ σέ) τὸν κεραυνὸν U 1753 πάρε-
 δρον) συγκάθεδρον U 1757 ἐπι) εἰς Γ² 1759 ὄρεξον) ὄδος U
 1761 λαβοῦσα) λαβομένη Γ² ἀψαμένη U

TRANSCRIPT OF THE NOTES
ON SIX FOLIOS IN CODEX M9

SEE INTROD. 84 AND 99f.

Fol. 193'. Vv. 32-47

35 **ἀνεπτόμεσθ'**) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων ἢ **ἀμφοῖν ποδοῖν**) ἀντι ἀμφοῖν τοῖν πτεροῖν· ἢ παντὶ σθένει· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεῶν αἶ καὶ μετὰ κωπῶν καὶ μετὰ ἰστιῶν οὐριοδρομοῦσαι θέουσι

38) παρ' ὑπόνοιαν ἀντὶ τοῦ ἐμβιῶναι καὶ ἐνοικεῖν τὸ φιλόδικον τῶν ἀθηναίων ἀνίττεται οἱ γὰρ πολλοὶ ἀπετίγγουν χρήματα συκοφαντούμενοι

39) παρὰ τοῦτο καὶ ὁ φίλημων· ἢ μὲν χειλιδῶν αὐτὸ θέρος ὦ γῦναι λαλεῖ

40) ἀπὸ τῶν κραδῶν· πάντα τὰ δένδρ' ἐμφαίνει

42 **τόνδε τὸν βᾶδον**) ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πατεῖν πάτος· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βᾶδος· ὁμηρος πάτον ἀνθρώπων ἀλείων

43) τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν ἵνα οἰκήσαντες ἐν τῇ ἰδρύσει θύσωσιν· ὅτι δὲ χύτραις ἴδρουν ἔθνον εἰρηται ἐν εἰρήνῃ· διδυμος δὲ φησι ἀντὶ ὄπλων ταῦτα βαστάζειν (corrected from βαδίζειν)· ἀντὶ ὄπλου τὸ κανοῦν ἀντὶ περικεφαλαίας τὴν χύτραν τὰς μυρίνας πρὸς τὸ ἀσεβεῖν

45) τοῦτο πρὸς τὰ ἔμπροσθεν ἀνεπτόμεσθα δ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν

47 **τὸν ἔποπα**) λείπει τὸν γενόμενον

Fol. 193''. Vv. 48-63

48 **ἢ πέπτατο**) ὄπου ἔπη

50 **ἄνω τί φράζει**) ὡς ἄνω αὐτῆς νεούσης ἐπὶ τινα τόπον ὑψηλὸν

54 **ὁ δρᾶσον**) ἀττική ἢ φράσις

55 **τῇ κεφαλῇ**) παίζει πρὸς τῷ σκελεῖ

59 **ἐποποιί**) ἐποπισί

63 **οὐδὲ κάλλιον λέγειν**) οὐ καλὸν τὸ κάλλιον ἀντὶ ἀπολύτου ἐστὶ κείμενον· ἀντὶ τοῦ οὐ καλὸν λέγειν τὸ ἡμᾶς ὑποπτεῦσθαι τοιοῦτους εἶναι· ἐωρακῶς δὲ αὐτὸν φοβούμενον· τοῦτο φησί· οὕτω δεῖν πρᾶγμα ἐστὶν οἱ ὀρνιθοθήραι οὐκ ὠφείλες οὐδὲ ἡμῖν εἰπεῖν· οἱ δὲ ἐν ἧθει τὸν λόγον ἀκούουσιν οὕτως· οὕτω 'στι δεῖν οὐδὲ κάλλιον λέγειν τουτέστιν οὕτω τι δεῖν ἔχομεν ἐκ τῆς ὕψους ὥστε ὀρνιθοθήρας νομίζεσθαι· οὐδὲ λέγειν σε τοῦτο· κάλλιον ἐστὶν ὅτι ἐσμεν ὀρνιθοθήραι καὶ δειλὴ ἐπεὶ πολύορις ἢ λιβύη

Fol. 203'. Vv. 349-362

349) **εἰς ἃ μάλιστ' ἀπόφευξις ἐστὶν ἀσφαλῆς**

353 **ποῦ 'σθ' ὁ ταξ(αρχος)** ὡς ἐπὶ πολέμου ταῦτα φησί **ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας)** προηγείσθω τὸ δεξιὸν κέρας

355 **διαφορηθῶ**) διασπασθῶ

- 356 ἀλλ' ἐγώ τοι σοι λέγω) ἐπεὶ μὴ δυνάμεθα φυγεῖν κἀν μείνωμεν
 359 ὀβελίσκον ἀρπάσας) λείπει πολέμει προσυπακουστέον τὸ πρὸς τὴν χύτραν
 361 ἢ τρύβλιον) μείζον τὸ τρυβλίον τοῦ ὀξυβάφου

Fol. 203''. Vv. 363–378

- 363) φρονιμώτατα γὰρ καὶ λιμῶ μῆλιν ἀνεῖλεν
 364) ἐπίφθεγμα πολεμικῶν· οἱ προσιόντες γὰρ εἰς πόλεμον τὸ ἐλελεῦ ἐφώνουν μετὰ
 τινος ἐμμελοῦς κινήσεως 364 a.v.] τοῦτο καὶ ἀχαιοὺς ἐρετρεῦς ἐν φιλοκτῆτῃ ποιεῖ τὸν
 ἀγαμέμνονα παραγγέλλοντα τοῖς ἀχαιοῖς
 365) καὶ κρατίνος σφάττε· δεῖρε· κόπτε· τὴν χύτραν εἰς ἣν ἐπερείδονται δεικνύντες
 ὅτι καταφρονοῦσιν αὐτῆς
 368 καὶ φυλέτα) ξυμπατριῶται ὅτι καὶ ἡ πρόκνη ἀττικὴ ἦν πανδίωνος θυγάτηρ
 369) ἦγον πλεόν φεισόμεθα τῶν λύκων ἢ αὐτῶν ἔστι δὲ παροιμιώδης ἐπεὶ τοὺς λύκους
 καὶ νόμους ἦν λυκοκοτεῖν διὸ ὁ μὲν φονεύων λύκου τέκνον τάλαντον ἐλάμβανε· ὁ δὲ τέλειον
 δύο ὅθεν καὶ τὸν ἀπόλλωνα λύκειον ἔλεγον
 374) ὅτι ἐκ προγόνων εἰσιν ἡμῖν ἐχθροί· καὶ μένανδρος οὐχ ὅθεν ἀπολλύμεθα σωθη-
 μεν ἄν
 375) φοβούμενος γὰρ τις τοὺς ἐχθροὺς ὠφελεῖται παρ' αὐτῶν· ὁ γὰρ τῶν ἐχθρῶν φέ-
 βος πολλὰ χρήσιμα ἔσθ' ὅτε διδάσκει· — πρὸς φυλακὴν καὶ πρόνοιαν
 376 εὐλάβεια) ἢ συστολή
 378 αὐτίχ') ὡς ἐν παραδείγματι

Fol. 213'. Vv. 658–671

- 659 ἀηδόνα μούσης) τὴν μουσικὴν
 660 ἐκβιβάσας) ἐξαγαγὼν παίσωμεν μετ' ἐκείνης) συγχορεύσωμεν αὐτῇ
 662 ἐκβίβασον) τοῦτο λέγει ὡς τῆς πρόκνης τῷ φυτῷ ἐγκρυπτομένης ἐκ τοῦ
 βουτόμου) φυτᾶριον παραπλήσιον καλάμῳ ὃ ἐσθλοῦσιν οἱ βόες· ἔστι δὲ φυόμενον παρὰ
 τοὺς ποταμούς
 664 τὴν ἀηδόνα) ποικίλον γὰρ καὶ ἄξιον θέας
 667) ἐταιρίδιον πρόσεισι τὰ ἄλλα μὲν κεκαλλωπισμένον τὴν δὲ κεφαλὴν ὄρνιθος ἔχον
 ὡς ἀηδόνος
 668 ἀπαλὸν) ἅμα λέγων ψηλαφᾶ αὐτὴν
 669 διαμηρίζοιμ') συνοουσιάζοιμι
 670) ἅμα μὲν ὡς πρὸς τὸ ποικιλλωδέστερον τοῦ ὄρνέου· καὶ πρὸς τὸν πολλὸν κόσμον τῆς
 ἐταίρας

Fol. 213''. Vv. 672–687

- 672 ῥύγχος ὀβελίσκῳ ἔχει) εἰς ὀξὺ λήγει ἢ κεφαλὴ ὡς ὀβελίσκος
 673 ἀλλ' ὥσπερ ὠν) ἐν θυμῷ τὸ προσωπεῖον ἐξῆλθεν ἔχουσα ἀπολέψαντα
 χρῆ) ἀφελόντα τροπῇ ἐχρήσατο
 676) ἔλυσεν ἀριστοφάνης· τὸ ζήτημα· εἰ ἡ ὄρνις προγενεστέρα τοῦ ἄρρενος· ἢ ὁ
 ἄρρην τῆς ὄρνιθος· ὡς πρὸς τὴν ἀηδόνα δὲ δοκεῖ λέγειν· φυσικώτερον δὲ τίνες πρὸς τὴν
 μούσαν ἀπὸ τοῦ μουσικοῦ ὄρνέου
 682) ὡς αὐτὸς γὰρ ἐστι φθειγομένη· ἢ ἐξῆλθεν ἔχουσα αὐτὸν κέκρουσα (the text has
 κέκρουσ' corrected to κρέκρουσ' with κρέκουσα in margin) νῦν ἀντὶ τοῦ λαλοῦσα· κυ-
 ρίως δὲ τὸ κρούειν ἐπὶ τῆς κιθάρας· πρὸς αὐτὸν δὲ ἔλεγον τὰς παραβάσεις

683 p.v.] *ἐάρινοῖς παρόσον τῷ ξαρι φαίνονται αἱ ἀηδόνες· ἢ ἐν ξαρι τελοῦσι τὴν μούσαν τὰ διονύσια*

685 a.v.] *παράβασις* (from an original *μετάβασις*) ἀπὸ τῶν ἔσω πρὸς τὸ θέατρον καὶ ἔστιν ἀνάπαιστος ὡς θεοὶ δὲ ἐσόμνοι προευτελίζουσι τοὺς ἀνθρώπους παρὰ τὸ ὀμηρικὸν οἴηπερ φύλλων γενεῇ τοιήδε καὶ ἀνδρῶν **ἄμαυρόβιοι** γρ ἡμερόβιοι **γενεᾶ προσόμοιοι** ὡς ὅτι (?) ἡμηρος οἰαπερ φυλλων (?) γενεῇ τοιάδε (?) καὶ (illegible word = ἀνδρῶν ?)

686 **ὀλιγοδρανέες πλάσματα** εὐτελίζουσι τοὺς ἀνθρώπους ὡς θεοὶ ἐσόμνοι

687 **ταλαοῖ· βροτοῖ**) τληπαθεῖς τὰ καθημερινὰ εἰδότες οὐ τὰ μέλλοντα προορώμενοι

Fol. 223'. Vv. 960–972

961 **μὴ φαύλως φέρε**) μὴ ἀηδίξου τοῖς χρησμοῖς

962) *φιλήτας ὁ ἐφέσιος φησὶ οὕτως σίβυλλαι τρεῖς ἐγένοντο· ἡ μὲν ἀπόλλωνος ἀδελφὴ· δευτέρα ἡ ἔρυθραία· τρίτη ἡ σαρδιανή· καὶ βάκιδες τρεῖς· ὁ μὲν ἐξ ἔλαιῶνος τῆς βιοιωτίας ὁ δὲ ἀθηναῖος· ὁ δὲ ἀρκάς· θεόπομπος ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν φιλιπικῶν λέγει ὅτι πολλὰς τῶν λακεδαίμωνίων ἐκάθηρεν*

966) οὕτως γὰρ ἔλεγον τὸ λυσιτελοῦν οὐδὲν οἶον 966 p.v.] *αἰσώπω τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλοῦτου εἶπεν ὁ θεὸς κτίσαι πόλιν μεταξὺ κορινθοῦ καὶ σικυῶνος· ἐπεὶ καὶ ἡ πόλις μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἴδρυνται τὸ ὄλον δὲ παίζει*

971 **πανδώρα**) τῇ γῇ τῇ πάντα δωρουμένη

Fol. 223''. Vv. 973–987

974 **λαβε τὸ βυβλιον**) λάβε φησὶ καὶ σκόπησον

976 **ἔνεστι**) γέγραπται ἐν τῷ χρησμῷ **βυβλιον**) ἀριστοφάνειον τὸ ἐκ τοῦ ἀναλαμβάνειν γελιοιάζειν

978) *χρησμός ἦν τοῖς ἀθηναῖοις δεδομένος τοσοῦτον αὐξήσεσθαι ὅσον αλετὸς τῶν ἄλλων ὀρνέων ἐν ταῖς νεφέλαις προύχει*

982 **ἔξεγραψάμην**) ἐμνημόνευσα

983) τῷ αὐτῷ μέτρῳ ἀναπλάττεται καὶ αὐτὸς τὸν χρησμὸν

984 **σπλαχνεύειν**) σπλάχνα μεταλαβεῖν

987) **πλάττεται** ὡς καὶ τοῦτου ὄντος ἐν τοῖς χρησμοῖς

Fol. 233'. Vv. 1265–1279

1269) *τοῦτο ἀπτικὸν τὸ σχῆμα ἔστι γὰρ αἰτιατικὴ ἀντὶ εὐθειας ἔδει οὖν εἰπεῖν ὁ κήρυξ εἰ μὴ νοστήσει*

1271) *ἄγγελος πεμφθεὶς εἰς ἀνθρώπους ἐξ ὀρνίθων ὑποστρέφει λέγων ὅτι πάντες οἱ ἀνθρώποι ἤδονται κρατεῖν ὀρνίθας*

1273 **ὦ κατακέλευσον**) οἶονεῖ σιωπῆν κήρυξον· οἱ γὰρ κελευταὶ πολλὰκίς σιωπῆν καταγγέλλειν εἰώθασιν σιώπα λέγοντες καὶ ἄκουε

Fol. 233''. Vv. 1280–1295

1281) *τῆς τῶν λακῶνων ἥρων πολιτείας· τότε γὰρ ὑπερεῖχον οἱ λάκωνες ἐν τῷ πολέμῳ ἄρχεται δὲ διαβάλλειν τὸν σωκράτην ὡς ῥυπαρὸν καὶ πένητα*

1282) *ἐκόμων εἰπὼν ἐπάγει ἐσωκράτουν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ φιλόσοφοι· ἐκόμων δὲ καὶ οἱ λάκωνες· ὡς τρυφῶντες*

1283) ἦτοι λακωνική ἐπιστολή ἢ σκυτάλη ἦτοι βακτηρία· ἐφόρου γὰρ βαρελάς βακτηρίας οἱ λάκωνες· σκυτάλιον τὸ τὰ ἐκτείνεται· ἕτερον· σκυτάλη λακωνική ἐπιστολή οὔτοι γὰρ μέλλοντες πέμπειν στρατηγὸν εἰς τὸν πόλεμον ἐποίουν δύο ῥάβδους ἰσοπήχεις καὶ ἰσομήχεις καὶ τὴν μὲν τῷ στρατηγῷ μέλλοντι ἐξίεναι εἰς πόλεμον ἐδίδουσαν τὴν δὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι καὶ ὅτε βούλουτο ἀπόρρητον τι σημάδι τῷ ἀπόντι στρατηγῷ ταύτην περιειλιξάντες ἔγραφον εἰς αὐτὸ· καὶ ὁ στρατηγὸς λαβὼν αὐτὸ καὶ περιειλιξας τὴ παρ' αὐτῷ ῥάβδω ἀνεγίνωσκεν

1288 ἅμα κατήραν εἰς τὰ βιβλία) ὡς ἐπὶ ὀρνίθων καθεζομένων· δέον εἰπεῖν εἰς τοὺς λειμῶνας ἔπαιξεν εἰς τὸ φιλόδικον εἰπῶν εἰς τὰ βιβλία τουτέστιν εἰς τὰ ψηφίσματα

1289) συναληθιμένον ἔστιν ὃ καὶ ἐπιτετήθευκε διελόντι δὲ τὸ μὲν ἔστιν ἐνέμεντο τὸ δὲ ἀπενέμεντο ἦγον ἀνεγίνωσκον

1292 πέρδιξ μὲν εἰς) οὗτος ἄνθρωπος ἦν ἔχων τοῦτο ὄνομα κάπηλος) ἦγον μάγειρος

1293 α.ν.] ἀφοῦ καὶ παροιμία πέρδικος σκέλος ἐπὶ τῶν λεπτοπόδων μενίπῳ) καὶ τοῦτο κύριον τὸ χελιδῶν χελιδῶν τοῦνομα) ἰππότροφος οὗτος καὶ καυτηρίας

1294) ἦγον κόραξ ὅτι ἄρπαξ ὅτι ἀναιδής· ὅς ἦν καὶ μονόφθαλμος

1295 κορυδὸς φιλοκλείε) διότι ἦν ὀξυκέφαλος· καὶ αἰσχρὸς χηναλώπηξ θεαγένει) πονηρὸς ἦν καὶ λάλος

Fol. 243'. Vn. 1579-1594

1582 ἐπικινῶ) ἐπίβαλλε σίλφιον) τὸ ἡδύσμον ἢ τὸ βάλαμον πρόσκνισμα τοῦ ἠρακλέους ποιῶν ὃ πεισθέταιρος δοκεῖ πρὸς μάγειρον οἰκεῖον διαλέγεσθαι ἐπὶ τὸ εὐτρεπίαι δείπνον

1584) ἐπανάστασιν ποιησάμενοι ὡς ἀγρίων ὀρνίθων ἐπιθεμένων τυραννίδι καὶ εἰς βορὰν παραδεδομένων

1586 αὐτοῖσιν) τοῖς κρέασιν

1589) ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλεοῦμεν οὐ πειθόμεθα

1590 εἶναι πρέπει) δοκεῖ ἔοικεν τοῦτο δὲ ἠρακλῆς λέγει ἔξω τοῦ λόγου οἰκείως τῇ γαστριμαργίᾳ

1591) λοιπὸν εἰσηγεῖται ὁ ποσειδῶν ὡς οὐκ ἀγαθὸν τὸ πολεμεῖν

1593 ἐν τέλμασιν) ἐν τοῖς φρέασιν κυρίως δὲ τὸ πηλῶδες μὴ ἔχων ὕδωρ

1594) εὐδιον ὄλον τὸν χειμῶνα· οὐχ ὡς νῦν ἐπὶ τὰ τοῦ χειμῶνος

Fol. 243'' Vn. 1595-1610

1595 τούτων περὶ) τῶν δογμάτων αὐτοκράτορες) κρατοῦντες

1597 νῦν τ' ἐθέλωμεν εἰ δοκεῖ) μιμεῖται τοὺς ἀθηναίους οἷα πρὸς τοὺς βασιλεῖς λέγουσιν νῦν ἐθέλωμεν εἰ δοκεῖ σπονδὰς ποιεῖσθαι

1598) εἰ ὄλωσ καὶ νῦν ἐπιγνώσσεθε τὸ δίκαιον

1602 ἐπ' ἄριστον καλῶ) εἰς ἄριστον καὶ διαλλαγὰς

1603) ἐπαρκεῖ καὶ καλῶς ἔχει τὰ σκῆπτρα λαβεῖν ὑμᾶς ὃ ἠρακλῆς ταῦτα λέγει πεπεισμένος διὰ τὸ ἄριστον

1604) ἐπιπλήττει αὐτὸν ὁ ποσειδῶν ὡς διὰ τὴν γαστριμαργίαν προδιδόντα τὸν δία

1605 τυραννίδος) διὰ τὴν κοιλίαν σου

1607 ἄρξωσιν κάτω) τοῦ οὐρανοῦ ὄντας καὶ λέγει πῶς

1608 ἐγκεκρυμμένοι) οἱ βροτοί

TRANSCRIPT OF THE NOTES

IN CODEX E₂

SEE INTROD. 84 AND 100f.

1) τούτο λέγει, ὁ τὸν κολοῖον φερων 4) δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι εἰς τάναντία
 6 πλεῖν ἢ χ(λια) ἀττικὴ ἢ κρᾶσις· πλεόν πλεῖν 10 τὴν πατριδ') ἤγουν τὰς ἀθή-
 νας 11 ἐξηκεστιδης) αὐτὸν ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ πλάνον· τὰς ὁδοὺς γινώσκειν
 14) ἤγουν ὁ πωλῶν τὰ ὄρνεα ἐπὶ πινάκων 15 τῶδ') ἡμῖν 19 τῶδ') οἱ δὲ 30
 ἐν λόγῳ) ἐν τῇ ὑποθέσει 31 σάκα) σάκας ὁ ἀκίστωρ 48 ἦ) ὄπου 49 οὐ-
 ρος) ὦ 50 χψ) καὶ ὁ

54 ἀλλ' οἶσθ' ὁ δράσον) ἀττικὴ ἢ φράσις 61 ἄπολλον) ὦ 65 λιβυκὸν
 ὄρνεον) ἐπεὶ οἱ λίβυες βάρβαροι 70 δοῦλος) with is over os 109 μῆ) ἀντὶ
 οὐκ 120 νῶ) ἡμεῖς 129 πρῶ) νῦν οὐ τὴν πρῶταν ἀλλ' ἴσον τῶ ἐν ὥρα πρῶτ
 132 πρῶ) οὕτως ἀττικοὶ ὀξύνουσι καὶ τὸ ἰ προσγράφουσιν· ἀπὸ τοῦ πρῶτ
 143 ὦ δειλακρίων) δειλότατε τῶν κακῶν) ἔνεκα 153 ἴνα) ὄπου 160 καλ
 σισόμβρια) φύλλα οἷς στεφανοῦνται οἱ νύμφιοι 161^b p. φεῦ φεῦ) ἔστι μεν σχετλια-
 στικὸν· νῦν δὲ θαυμαστικὸν

171 μωμῆ) ψέγεις 177 διαστραφῆσομαι) τὸν τράχηλον κλάσω 194) οὕτω
 τὰ προστυχόντα ὤμνουσιν 213 ἐλελιζομένη) στρεφομένη 217 ἐλέγοις) θρήνοις
 222 p. αὐλεῖ] μιμεῖται τὴν ἀηδόνα 227) ταῦτα δὲ ὀτῶνος προφέρεσθαι 228) προ-
 καλεῖται τοὺς ὄρνιθας 242) ἐκάστου ὄρνεου μιμᾶται φωνὴν 245 κάπτεθ') ἐσθίετε
 261) τὰς γλαυκὰς οὕτως φωνεῖν λέγουσιν 364 ἐλελεῦ) ἐπίφθεγμα πολεμικὸν p.v.]
 τούτο καὶ ἀχαιοὶ ἐρετρεὺς ἐν φιλοκτῆτει ποιεῖ τὸν ἀγαμεμνονα παραγγέλλοντα τοῖς ἀχαιοῖς

399) παρὰ τὰ ὄρνεα ἔπαιξεν· ἔστι δὲ τις ἀργεὶ ἰὰς πόλις· ἦς ὄμνος μνημονεύει· ὄρνεαὶς
 ἐδέμοντο· ἴσως δὲ ὅτι ἐν ὄρνεαῖς μάχη ἐγένετο λακεδαίμωνίων καὶ ἀργείων 413 ξυν-
 οικεῖν) διὰ 414 τὸ πᾶν) τῆς ζωῆς 448 λεῶ) with οἱ over ὦ 480 δρυκο-
 λάπτῃ) ὄρνεον τί 491 ἀλφουταμοῖβοι) ἔμποροι τորνευτασπιδολυροπηγοῖ) οἱ
 ποιούντες τὰς λύρας καὶ τὰς ἀσπίδας 492 ἐρώτα) τὰ περὶ τῶν ἀλεκτρυόνων δηλοῦσι
 500 καλ) ναλ 568 ἦν δε ποσειδῶνι βοῦν τις θύη as part of text; in Codex M₉
 this is a note, introduced by γράφεται

575) ψεύδεται παίζων· οὐ γὰρ τὴν Ἴριν ὄμνος· ἀλλ' ἀθηνῆν καὶ ἦραν φησὶ 645
 κριόθεν) γράφεται θρήνηθεν· καὶ ἔστι δῆμος τῆς οἰνηίδος ὅτι κριός· δῆμος ἀντιοχίδος
 647 p.v.] πρὸς ἀλλήλους 685 a.v.] παράβασις ἀπὸ τῆς ἔσω πρὸς τὸ θέατρον· καὶ
 ἔστιν ἀναπαυστικός· ὡς θεοὶ δὲ ἐσόμενοι· προευτελίζουσι τοὺς ἀνθρώπους παρὰ τὸν ὄμηρικόν·
 οἴη περ φίλων γενεῆ τοιγίδε καὶ ἀνδρῶν 737 μοῦσα) ὦ 814 ἠράκλεις) ὦ
 922 ἄρτι θύω) ἐπὶ ἐνεστῶτα 934 τῷ ποιητῇ) τῷ εὐριπίδῃ

959 s.v.] ἔπαιξε πρὸς τὸ εὐφημία εἰπὼν τὸ μῆ 1212) πρὸς τὸν κολιάρχα πῶς εἰσ-
 ἦλθες as part of the text; Codex M₉ has this as part of a note: γράφεται πρὸς
 τοὺς κολιάρχους πῶς εἰσῆλθες 1270) ἀττικὸν τὸ σχῆμα· ἔδει οὖν εἰπεῖν ὁ κῆρυξ εἰ μὴ
 νοστήσει 1309 ἀρρηχους) χ 1341^b p. αἰβοῖ] ἐπὶ χαρᾶς νῦν λαμβάνεται
 1395 p. ὁῶπ] παρακελεύεται αὐτῶ παύσασθαι τοῦ εἶδεν 1427 νῆ) μὰ 1514
 πηνικ' ἄττ') ἀντὶ τοῦ πότε δήτα καὶ οὐκ ἔστιν ἀττικὸν

ADDITIONS AND CORRECTIONS

The following matter relates exclusively to the Collation of Manuscripts, which sometimes carries back to the left page. The heavy-face numeral designates the verse; the following numeral, the line of the Collation. If more notes than one occur on the same verse, their order is indicated by a superior numeral attached to the heavy-face numeral. The matter preceding the oblique line (/) constitutes the lemma, for which the following matter is to be substituted.

13 9 ΓΓΕΡ / ΓΓΕΡ—παρήμενον] Γ² παρειμένον Γ 17 5 Γ / Γ—λέγει] λέγεται Γ² 22¹ 2 ἔδεινοποίησεν] / ἔδεινοποίησεν] Γ² om. Γ 35 After 35 insert Om. Γ— and for Γ read Γ² throughout. 63 6 τέ οὐ Γ / τέ οὐ Γ—τοῦτεστι] om. Γ 68² 2 ὁ Μ / ὁ Μ—φασιανων] φασιανού Γ

129 1 ΓΜ [[/ ΓΜ [[ἐπι την θύραν μου] om. Γ 147² 3 add. / Γ² ἰπρηρέϊδας Γ add. 149 4 REP / REMP 9 om. Μ / om. Μ—λεπρέωτας] λεπρέοντας Γ² 167 5 οὖν ὅτι . . . Μ / οὖν ὅτι Γ²EMP 7 δὲ Μ / δὲ Μ—κιναιδία] κιναιδεία R κιναιδία Μ 199 2 ἦ] om. R / ἦ] om. R—ἀνθρωπων] τῶν ἀνθρώπων Μ—καὶ μῆ] Γ² καὶ Γ 3 δὲ] om. Ρ / δὲ μῆ] Γ² δὲ Γ τὸ μῆ Ρ

213 Γ² a. v. has στρεφομένη E also has ἐλελιζομένη] στρεφομένη 250 6 ἐστίν / ἐστίν (θάλαττιόν ἐστιν Μ) 7 ἀπ' / ἀπ' (ἐξ Μ) 261 9 λεγουσι] / λεγουσι] Γ² om. Γ 266¹ 4 Γ / Γ—ειδος] Γ² om. Γ 272 4 ΓΓ / ΓΓ² (om. καὶ Γ) 279¹ 2 ἔχων ΓΓΜΡ / ἔχει Γ ἔχων ΓΓ²ΜΡ 2 ΓΡ / ΓΜΡ 3 ΓΡ / ΓΡ—ὄ] om. Μ 281 7 Γ²ΜΡ / Γ²ΜΡ—προκέφαλος] προλόφαλος Μ 283 3 καὶ] Γ . . . Γ / καὶ] om. ΓΡ—ἀπέτισε] καὶ ἀπέτισε Γ 288¹ 2 om. Μ / Γ² om. ΓΜ 296 2 δὲ] / δὲ] om. Μ

317 2 Ρ] . . . δὲ ΜΡ / Γ²Ρ] ἀσφαλη] ἀσφαλή δὲ Γ²ΜΡ 321 2 Add at end—εἰσηγούμενοι] εἰσηγουμένου Μ 348¹ 1 Ρ .] / Ρ] τὸ σα] τόσα Μ—καὶ δεῦρο] δεῦρο Ρ 2 ὄπλα Μ / ὄπλα Μ—καὶ] om. Ρ 348² For Γ² read Γ³ throughout.

402 6 Μ / Μ—θυμῶ] om. Μ 417 3 Γ ἴν' ἦ Μ / ΓΜ 4 Γ ἴν' ἦ Μ / ΓΜ 430¹ 2 Γ / Γ ἐπιτεύκτικόν Μ 440 8 Σ / Σ—νήσοις] νήσοι Γ 12 Σ / Σ—πατρος] προς Γ 480 3 Ρ / ΓΜΡ 484 3 Ρ / Ρ—ἠωπύρου] Γ² πύρρον Γ 485¹ 2 Γ²Ρ / Γ²Ρ μεγαβύλης Γ 487 2 ὀρθήν ΡΓΜΡ / ὀρθήν ΡΓΜΡ—ἐν τη τ] om. Μ

507 2] /] ὅτι] ἦ ὅτι Μ 512 2 τις] τίς φησι ΓΜΡ / υποκρίνεται τις] φησιν υποκρίνεται τις ΓΡ υποκρίνεται τις φησι Μ 515 4 ΓΜΡ / ΓΡ εὔδοι Μ 520, 524, 526, 530, 533¹, 534 For Γ² read Γ³ throughout.

- 539 2 ΓΡ / ΓΜΡ 552 2 πλ(νθων) / πλ(νθων) Γ² λίνθων Γ 553¹ 3
P / ΓΡ 3 ΓΡ / ΓΜΡ 568 5 P / Γ⁸P 7 ΓΜΡ / ΓΡ σπέρμα
τὶ Μ 575 1 δ' χ' / δ' εἴχ' 2 γάρ] Γ² om. Γ / οὐ γάρ] Γ² οὐκ Γ
581 2 ΡΓ⁸P / ΡΓ⁸P—οὐδ' θέλει] οὐδὲ θέλει Γ⁸ 592 1 om. text Μ /
τούτους (578) Μ 2 ΜΡ / ΓΜΡ 598 3 ΜΡ / ΓΜΡ
639¹ 1 ΓΜ / ΓΜ [[οὐδὲ μέλλω νικιᾶν Γ 670 2 τὸν R / τὸν R—
ποικιλόδειρον] ποικιλοδέστερον E 695² 3 Μ / Μ—διοσκούρους] διοσκό-
ρους E 707² 1 f. ὄρνιν . . . EP / ὄρνειον EP 721¹ 3 Delete τὰ] τοὺς
E— 749 2 ΜΡ / ΓΕΜΡ 4 R / RE 762 10 ΡΓ⁸EP / ΡΓ⁸E
δ κάρ P 765 2 om. Μ / πάπποι Μ 766 2 τῆς . . . Μ / τῆς ὀπισίον
ΓΜ 4 ὀπίσιον Γ . . . Μ / ὀπισίον Γ ὀπισίον P 767, 772, 781 For
Γ² read Γ⁸ throughout. 768 3 GE / GTE 794 2 Μ / Μ—δ] Γ²
om. Γ 798¹ 7 ΓΕΜΡ / ΓΕΜΡ—διτρεφούς] διτρέφου Μ
807¹ 5 ΡΣ / ΡΣ—ὑπ'] Γ² ἀπ' Γ 6 Σ / Σ—δ] om. Μ 7 om.
R / om. R—ἐπειδὴ . . . αὐτῶ] om. Μ 807² 2 διεσκώμμεθα] διεσκώ-
μμεθα] διεσκώμμεθα E 816 3 χρῆσαίμην] / χρῆσαίμην] Γ² 822 1 De-
lete (om. Γ) 823 2 P / P—καὶ λέγειν . . . πλοῦσιον] Γ⁸ om. Γ—δὲ]
δ' ΓΜ 824 1] /] ἦ] ἦ E 832 3 πελαργικόν] τὸ / πελαργικόν] Γ²
πελασργικόν Γ τὸ 835 5 RM / REM 6 M / EM 841 3 πυρκαϊῶς]
. . . P / πυρκαϊᾶς] Γ πυρκαϊᾶν Γ²EP
857² 2 αὐλοῦ Σ / αὐλοῦ Σ—γνομένη] γενομένη Γ 2 Γ / Γ—πιθαύ-
λης] πιθανυλῖς E 864 1 Delete Om. E 2 P] / EP] 868¹ 2
GRΓ²P / GRΓ²EP τοῦ 872¹ 1 EM / M The scholium is in E,
but misplaced, and differs from the Transcript as follows: οὐκέτι κολαινῖς as
lemma] . . . κολωνῖς . . . κολωνῖς . . . κολωνίδος . . . κώλωνον . . . κολωνίδος
. . . τῆ δ' . . . ἀμαρύνθω ἢ κολωνῖς. διὰ τὸ τὸν . . . αὐτῆ ἐκ τοῦ κηρου . . . ἀγα-
μέμων . . . λείπουρα . . . μυρρινούσιοι κολωνίδα . . . φιλιότης δὲ τὴν φανωρινίαν:
Omits ἄλλως . . . κολαινῖς 872² 5 EP / Γ²EP 873 1 ΓΓ / G σα-
βαζίω Γ 3 ΓΓ²EP / Γ²EP τὸν σαβάξιον Γ 6 P / P οὕτω Γ
7 Γ² / Γ²—σαβάξιος] Γ² σαβάξιος Γ 9 θίασον] . . . Γ²EMPΣ / γι-
νόμενον] Γ² γενόμενον Γ—θίασον] θειασμόν ΓΓ²EMPΣ 13 om. Γ²EP /
om. Γ²EP—σαβάξιον] βαβάξιον P 17 P / Γ²EP 880 1 R / R
χίσιον ἦσθην Γ 6 om. P / om. P—σφῶν] περὶ σφῶν Γ 882 7 ΓEP
/ ΓEP—πελεκᾶς] πελεκᾶς Γ²E 7 ΡΓΕΜΠΣ / ΡΓΕΜΠΣ—πελεκᾶ] πε-
λεκᾶ Γ²E 9 δ' ὁ R / δ' ὁ R—μητερ] μήτηρ M 883 2 G / G—
ἀνεγεγραμμένοι] ἀναγεγραμμένοι E 899 2] /] ἔλαβεν το] ἐλάβετο Μ
924 3 P / EP 933 4 παρδαληφόρον] / παρδαληφόρον δέρος] 7 οὐκ]
/ οὐκ] om. Μ 946 1 ἐπέ EP / Γ ἐπέ Γ²EP 962 3 f. Delete βάκι-
δες] βάκιδες δὲ E— 966 3 f. τὸ . . . ΓΕΜΠΣ / τὸ (om. Γ) λυσιτελοῦν
ΓΓ²EMPΣ 978² 2 P / EP 988¹ 1 Delete (ἦν E) 4 Γ / Γ—
συμμαχος] σύμμαχον Μ 997 6 Σ / Σ—δὲ] δὲ ὁ E 16 μίσθος P /
μίσθος EP 23 (λευκωνέα P) / (λευκωνέα EvP) 25 ΜΡ / EMP

1003] /] ανοηταίνει] ανοηταίνεται E 1021³ 6 ΓΜΣ / ΓΜΣ—καλ-
λωπίεσθαι] καλλωπίσθαι Γ 7 ABVE) / ABVE)—δέ] om. M 9 γε-
γράφθαι M / Γ² γεγράφθαι ΓΜ 20 f. Delete (λυδίας E) 1028 2
Γ / Γ—περσών] ὁ περσών E 1073 5 P / EP 8 Σ / Σ—τάλαν-
τον λαμβάνει] λαμβάνει τάλαντον M 11 Γ² εκκήρυκται Γ / ἐκκάρυκται
Γ ἐκκεκάρυκται Γ² 12 EP / EP—περι] Γ² παρὰ Γ 1075 6 GREMP
/ GREMP—τάλαντον] Γ² τάλαντα Γ

1108 1 GRGP / GRGEP 3 RTEMP / REMP φέρουσι Γ
1133 2 G / G ἄν ἄραντες Γ 1137¹ 2 ΡΣ / ΜΡΣ 3 πότερον
GRTEMPΣ / om. Γ πότερον GRΓ²EMPΣ 1151 3 M / EM 3 πτυ-
διον] / οἶον πτυιδιον] 1163¹ 1 ή / ή] ή E

1228 3 ὀφέλιτε] / ὀφέλιτε] ὀφείλεται Γ 1269 1 γέ τὸν / γε (τε P)
τὸν 1283¹ For Γ² read Γ³ throughout. 5 οὔτως Γ² / οὔτως ΕΓ³
11 R / R—αὐτό] om. M 1283² 3 ταῖς / ταῖς (έν Γ) 4 ταῖς / εν
1288 3 ἀντὶ τοῦ] / ἀντὶ τοῦ] om. Γ 1290 Read Om.VGTEP—S ὀρνιθο-
μανοῦσι (1284) M] ἀντὶ τοῦ] om. M—δ . . . ἐρημίας] om. M 1294 Γ³
has the scholium, differing from the Transcript as follows: ὀπουντίω δ'
ὀφθαλμὸν as lemma] . . . εὔπολις εὐταξιάρχοις . . . δ' αὐτὸν . . . παστρώταις
. . . εἰς ταντὸ . . . δειλίασι . . . φέρων δίφρον . . . ἔχω . . . κηφισόδημος ὅτι αγυ-
πτία . . . 1298 4 R / R—νῦν] om. M

1309 4 om. R / om. R—εἶναι] om. Γ 1310², 1316, 1317¹, 1326, 1329,
1331, 1332 For Γ² read Γ³ throughout. 1310² 13 Σ / Σ—κα] om. M
1369 2 αἰ] / ἐγνοντο] ἐγένοντο Γ—αἰ] 1372 2 τὰ] om. Γ / τὰ] τ' Γ,
but deleted 1392 3 M / M—αὐτῶν] Γ² om. Γ

1401 2 τὸν γέροντα] . . . E / τὸν γέροντα τον πεισθεταιρον] τὸν (add. γέ-
ροντα Γ²) πεισθεταιρον ΓΕ 1403¹ 2 ΓΕΡ / ΓΕΡ—φασι] φησι Γ 5
περι] παρὰ Γ / περι διονυσιακῶν] παρὰ διονυσιακῶ Γ 1406 5 τρίμερος Γ /
τρίμερος ΓΕ 1410 3 G / G—ἐναντίως] ἐναντίον M 1432 1] /] ἀντι
του] οὐκ ἐπίσταμαι M 1458 8 τι P / τι EP 1474 6 P / EP 1479 2
REM / RM μουνχεῶνι E 1487 3 EP / EP—δντος] om. P 1498 2
EP / ΓΕΡ

1536 3 R / R—τὰ] τὸ ΓΕΡ 1564 2 om. P / om. EP 1582² 1
M / (1579) M 1593¹ 3 ἀλκουνίδες] / ἀλκουνίδες] Γ αἰ ἀλκουνίδες Γ²
1633 1 M / M—p. v. 1634 Γ³ 1669 2] /] τὰ] τῶν E 1678 2 E*
/ a. v. 1683 E 1680 4 G / G—ἀρρενικῶς] ἀρρενικῶς Γ 6 καθόλου /
καθόλου (καθολ. . . E)

1701¹ 1] /] οὔτοι] om. Γ 1705 6 R / R—ή . . . χωρίζεσθαι] καὶ
χωρίζεσθαι τήν γλώσσαν Γ 1715² 2 εἰς / εἰς (ἐς E) 1717² 1] /
] τήν] πλεκτάνην δὲ τήν ΓΕΡ—εἰλησιν] Γ² εἴλυσιν Γ 1737 1 EP / EP
δδ' ἀμφιβαλῆς ἔρωσ Γ 4 τὸ . . . R / παρα τὸ παροχεῖσθαι] παρ' ὀχείσθαι
R 1745¹ 2 ΡΣ / ΡΣ—εἰς] ἐς E 1764 3 μεγίστων R / μεγίστων R
μετὰ om. Γ 5 δέ] / δύο] δύο ΓΕ—δέ]]

INDEXES¹

BY EDWARD CAPPS

I. GREEK WORDS²

- ***ἀγανόφρων** 1321
***ἀγκυλοῦν** 1180
***ἀγχιστεία** 1661
ἀδιανοητεύεσθαι 1377
ἀδιανόητος 1000, 1001, 1377, 1395;
-ήτως λέγει 952
***ἀεῖδειν** of the cock 489
ἀέτωμα 1110
ἀηδίζειν 961
***ἄηρ** 1192 and note
***Ἀθηναία** *Athene*, Ἀττική *Athenian*
woman 828
***αἰβοῖ** 1341 b
***αἰγίβαλλος** etym. 883
***αἰετός** = ἀέτωμα 1110
αἰθυία 1332
αἰνίττεσθαι w. acc. Hyp. IV p. 6. 6;
εἰς τι 379, 1106, 1301
***αἰρεῖσθαι** = χειροτονεῖσθαι 1577
***αἶρειν** = ἐγείρειν 1188
αἰρετώτερον of a v.l. 1363
αἰσχρῶς εἰπεῖν use an indecent expres-
sion 507
αἰτησις invocation 930; v. Ind. III s.
Pindar
- αἰτιατική** (πτῶσις) 1269
ἀκαίρως 66; v. Ind. II s. Criticism
***ἀκαλανθίς** etym. 872
ἀκάρδιον τό heartlessness 1473
ἀκατάληκτον (μέτρον) 209
***ἀκολασταίνειν** 1227
ἀκούειν interpret 63
ἀκρόδρυα 1065
***ἀλιαέτος** 891
***ἀλίμενος** 1400
***ἀλκυονίς** (ἡμέρα) 1594; ***ἀλκυών** 250
ἀλλά nevertheless 92; **ἀλλά καί** without
preceding οὐ μόνον Hyp. IV p. 6. 16
and note
ἄλλος of another poet, **καί παρὰ τοῖς**
ἄλλοις 764, 1296; of other plays, **ἐν**
μὲν ἄλλοις . . . **ἐν δὲ τοῖς νῦν** Hyp. IV
p. 8. 5 (cf. **καί ἐν ἄλλοις δράμασι** Hyp.
IV p. 6. 2); **καί ἐν ἄλλοις** 2; cf. **κάν**
ἐτέροις 11 and note
ἄλλως another interpretation 11, 13, 15,
and very often; ***ἄλλως** = μάτην 4
ἀλόγως κείται of a usage, perhaps of a
reading 1514
***Ἀλφειός** or Ἀλφειός 1121

¹ References are made to the Scholia by verse, to the Arguments by page and line (Arabic numerals), to the Introduction by page (Roman numerals).

² In addition to glosses, which are marked with the asterisk, this Index exhibits rather fully the technical language of the critics and grammarians and, in general, the formulae of scholiastic literature, so far as these are found in the notes on the Aves. The linguistic phenomena of post-classical Greek—new words, words in new or unusual meanings, and, so far as practicable, syntax—are also included.

- ***ἀλφिताμοιβό** 491
ἀμαρτάνειν of a textual error, *ἡμάρτηνται* *περὶ τὴν γραφήν* 303
ἀμάρτυρος 798
***ἀμνός** (*καμήλου*) 1559
***ἀμπισχνεῖσθαι** 1090
ἀμυντήριος 759, -*ιον* 43
ἀμφιβόλια 1075, *ἀμφίβολον* 1289
***ἀμφιθαλής** 1737
ἀμφοτεροδέξιος 994
ἄν εἴη = *ἴσως* 11, 1242, 1296, 1410, 1706, etc.; *w. ἴσως* e.g. 876, *w. τάχα* e.g. 66
***ἀναβολή** 1385
ἀναγνωστέον of accent 1656
ἀναγράφειν *enter in a catalogue* 281, 302, 303, 304, 645, 765, 883, 1181; *ἀναγραφή* 1050, 1354
***ἀνακάπτειν** 579
***ἀναμετρεῖν** 1020
***ἀνανέμεσθαι** = *ἀναγιγνώσκειν* 1289
ἀναπαιστικόν (*μέτρον*) 209; *ἀνάπαιστος* of a part of the parabasis 685
ἀναπλάττεσθαι *invent*, of the poet, 983, 1521
ἀναφαίνεσθαι of an actor's entrance 279; *v. Ind. II s. Scenic Antiquities*
ἀναφορά *reference*, in citing an authority, 13; *v. Ind. II s. References*
ἀνδράχνη or *ἀνδραχνος* 122
ἀνεμαῖον (*ψόν*) 695
***ἀνεμώκης** 697
ἀνενόχλητος *Hyp. II p. 2. 7*
ἀνησιδώρα (*γῆ*) 971
ἀνοηταίνειν 1004
ἀνόητον τό = *τὸ ἀδιανόητον* 1376 and note, 1473
ἀντίγραφον *manuscript* 1188
ἀντιστρέφειν *use a convertible term* 273
***ἀντιψάλλειν** 218
ἀνυπόκριτον *τὸ unpretentiousness* 798
ἀνυπόστατον τό *unsubstantiality* 1128
ἄνω *supra* 268, 589; *ἀνωτέρω* 1553; *v. Ind. II s. References*
ἀνώμαλος not *ἀνόμαλος* 11 note, p. 14
***ἀνώμαστος** 1715
***ἄξια** = *τιμωρία* 1223
ἄξιόπιστος *notable*, of persons, 1570
ἄξιούν *intr. acquiesce* *Hyp. I. 9*; *demand*, of critics, 79
ἄρασσία 1192
ἄριστος (*χρόνος*), *δεύτερος* 840
***ἄπαιθριάζειν** 1502
***ἄπανθρακίζειν** 1546
ἄπευθύνειν πρὸς τινα 693
***ἄπηλιαστῆς** 110
ἄπιθάνως 697; *v. Ind. II s. Criticism*
ἄπλοῖς 122
ἄπλούν, *εἰς πλάτος ἀπλοῦται* 819
ἄπλοῦς as opposed to *σύνθετος* 272 and note
ἄπλωμα, *κεχύσθαι εἰς ἄ.* 1218
ἄπλως, *οὐχ ἄ.* *Hyp. IV p. 6. 18*, 978; *v. Ind. II s. Criticism*
ἀπό in etymologies (generally *παρά*) 8, 42, 109, 123, 132, 179, 217, 598, 1113, 1354; *v. Ind. II s. Etymology*; in explaining metaphors, *ἀπὸ μεταφορᾶς τινος* 35, 121, 156, 1400; *ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τινος* 450, 462, 498, 648, 759; *ἀπὸ τινος* simply 279, 285, 462; *v. ἐκ* and *Ind. II s. Figures*; in explaining epithets 971; of inflections, *ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔπιπος* 58; grammatical figure, *ἀπὸ κοινοῦ* 429, 1105; *ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ* 739; *ἀπὸ κωμωδίας* = *ἐν κωμωδίᾳ* *Hyp. IV p. 6. 4*
***ἀποβλίττειν** 498
ἀποβολή (*ἴστημι*—*ἴστη*) 1310
ἀποδέχεσθαι *accept*, of a reading, 76
ἀποδιδόναι πρὸς *say in answer with reference to* 268
***ἀποκλήειν** 1262
***ἀπολέπειν** = *ἀπολεπίζειν* 673
***ἀπολιβάζειν** *etym.* 1467
ἀπόλυτον τό *the positive degree* 63
***ἀπομύνειν** 705
***ἀποτελέειν** *etym.* 1156
ἄποπτος, *ἐν ἀόπτῳ* *in sight* 1 and note
ἀπορνώσις 212
ἀπορνηθῆσθαι 100, 654; *ἀπορνεῖσθαι* 250
***ἀποσποδεῖν** *etym.* 8

- ἀπότασις** *intention* Hyp. IV p. 6. 9
ἀποτάσσεσθαι *abjure* 705
ἀποτείνειν πρὸς τινα *direct towards* 1102
***ἀποτίλλειν** 806
ἀποτυμπανίζειν *cudgel to death* 1017
ἀποφαντικῶς *declaratively* 23, 1329
***ἀποχράν** 1603
ἀπρονοησία Hyp. IV p. 8. 2
ἄπτεσθαι εἰς ἓν *in unum conjungere* 122
ἄρθρον *article* 1204
***ἄριστοκρατεῖσθαι** 125
***Ἀριστοφάνειον** *characteristic of Ar.* 976
ἄρπάγη *hook* 1112
ἄρπακτικός (*δρῦσις*) 1454
***ἄρριχος ἡ** 1309 (gender)
ἄρσενικόν (*γένος*) 946, 1309; -ῶς 149, 475, 567, 620, 1680; v. Ind. II s. Grammar
***ἄρτι**, *ἐπὶ ἐνεστῶτος χρόνου* 922; cf. 495
ἄρτυμα *condiment* 533; *ἄρτυσις* *seasoning* 538
***ἄρχιδιον** 1111
ἄσαφῶς 1151; v. Ind. II s. Criticism
ἀστήρικτον τό *instability* 951
ἀσυνάρμοστος *without connection* 1377
ἀσυνάρτητον τό *incoherency* 968
***ἀτέκμαρτος** 170
***ἄτοπος** *strange* 276 and note; *ἀτόπως* 697, v. Ind. II s. Criticism
***ἄτταγᾶς** 249, 761
***Ἄττικός**, -ῶς v. Ind. II s. Dialect
***αὐλών** = *τόπος στενός* 243
αὐξήσις, *εἰς αὐτῆς κωμωδίας* 1541; cf. *αὐξάνειν* 558, 1701
***αὐτίκα** = *εὐθέως* (wrongly) 166
αὐτοκλήτης 1562
***αὐτοκράτωρ** 1595
αὐτομάτως *uninvited* 858
αὐτουργεῖν *do for one's self* 893
***ἄφατον ὡς** 427
ἄφύαι, pl. form Attic 76
ἄχέτης *male cicada* 1095

βάδισις 1681
***βάδος** etym. 42
βαίτη 122

βάκχος *reveller* 873
***βαλανοῦν** 1159
***βάρβαρος** *without the faculty of human speech* 199
βαρεία (*προσῳδία*) 132
βαρύνειν of accent, *κατωφάγας* 288, *στρούθος* (Attic) 876, *Θάλης* (*κοινή*, Attic *Θαλῆς*) 1009
βαρυντοεῖν, *χαράδριον* 266
βάσις, **βασίλειν** 1680 and note
***βεμβικιᾶν** 1465; *βέμβιξ* 1461
βῆμα *foot* 1553
βιαίως of an interpretation 15 and note; of usage 1081 (*ἐγχεῖ* for *διείρει*), v. Ind. II s. Criticism
***βλακικῶς** 1323
βλάσφημα τά of Aristophanes Hyp. IV p. 6. 9
***βλιμάζειν** etym. 530
βορύκειν invented to explain *βρύκειν* 26
***βούτομον** etym. 662
βράδος *slowness* 1458
***βρύκειν** etym. 26

***γαῦλος** *boat*, *γαυλός* *vessel* 598
γελοιιάζειν 976
γελοιός, *γελοῖον χάριν* 90, *διὰ τὸ γελοῖον* 919; *γελοῖως* = *γελ. χάριν* 1297 and note, 1614
γενική (*πτῶσις*) 272, 1009, 1091
γενικόν τό as opposed to *τὸ εἰδικόν* 102; *γενικώτερον* 1620
γίνεσθαι περὶ *be engaged in* 768
***γλαυῆ** Attic coin 1106; *bird* 589
γλώσσα *gloss* 1569
γλωσσηματικῶς *in a peculiar or special sense* 1083
***γνωσιμαχεῖν** 555
γонуπετεῖσθαι 501
γράφειν of a textual reading, *γράφεται* 66, 109, 210, 566, 644, 1396, 1666; *γράφεται καί* 15, 204, 348, 417, 645, 1212, 1319, 1363, 1381, 1563; *Διονύσιος γράφει* 1297; *γραπτέον* 589, 1181; v. Ind. II s. Criticism

- γραφή**, ἡμάρτηα περι τὴν γραφήν 303 ;
πρὸς τὴν ἐν Ἰλιάδι γραφήν 1178
- γυμνάζεσθαι** *be in full swing*, γ. αὐ πρὸς
τοὺς ξένους δίκαι 1478
- γυμνοῦν τὰς προαιρέσεις** (of the poet)
Hyp. IV p. 6. 18
- γυναικίας** = γύνυς 876
- γυναικώδης** 831
- γῦρος** *cock-pit* 1297
- ***δάκετος** 1069
- δασέως** 1204 ; **δασύνειν** 102
- ***δέ** = γάρ 584
- δεῖ**, **δέον** *εἰπεῖν* 515, 1108, 1173, 1288,
1527, 1559, 1628, 1654 ; **δέον** alone
825 ; **ἔδει** *εἰπεῖν* 15, 69, 92, 102, 1377
- δεικτικῶς** 15
- ***δειλακρίων** 143
- ***δειλός** = *δειλαιος* 1329
- δεινοποιεῖν** *make a to-do* 22
- δεξιός** *of good omen* 704
- δέρειν** *whip*, of a top, 1461
- δευτέρα** (*συλλαβή*) 1680
- δέχεσθαι** *take in a certain sense* 266 ; cf.
ἀπο-, ἐκ-δέχεσθαι
- δηλονότι** = *λείπει* 252
- Δημήτηρ**, dat. *-ἤτερι* 721 and note
- διὰ** w. gen., *διὰ τῆς* *ei* γράφεται 861, *διὰ*
τοῦ *i* *τινός* 19 ; *διὰ μέλιτος ποιεῖν* 1637 ;
διὰ τῆς κωμωδίας ἀπυwhere in comedy
17 ; *διὰ μέσου* 737 ; w. acc. of infin. 31,
62, 109, 149, etc.
- διαβάλλειν**, *τινὰ ὡς* w. adj. or noun 11,
167 (pass.), 168, 279, 290, 299, 512,
876, 1111, 1281, 1294, 1377 (*ποιήματα*),
1378, 1569 (pass.) ; *τινὰ ὡς* w. partic.
17, 440, 768, 824, 950, 1562 ; *τινὰ* *eis* w.
noun 1297 ; w. gen. alone 1297 ; w.
dat. alone 1297 ; w. infin. 11 ; abs.
1281 ; **διαβάλλεσθαι* = *ἐξαπατᾶν* 1648
- ***διαβάσκειν** 486
- διάζεσθαι** 4
- ***διαθήκη** = *συνθήκη* 439
- διαρεῖν** *separate* 15 ; of the division of
words (*τ' ἀλοῖ—ταλαοῖ*) 687 ; of *κῶλα*
1188 ; *διαρσεις τῆς λέξεως* 1717
- διάλειμμα** *lacuna* 1342
- διάλεκτος** *tongue or language* 1521
- διάλευκος** 149
- ***διαμηρῶζειν** 669, 1254
- ***διανήχεσθαι** 1400
- διασαφήτικός**, *σύνδεσμος* 824 (ἦ)
- διασκευάζειν** of an actor's make-up,
eis κόρακα 861 ; v. Ind. II s. *Scenic*
Antiquities
- διασκῶπτειν** *liken in jest* 807
- διασύρειν**, *τινὰ* 15, 1694 bis ; *τινὰ ὡς*
w. partic. 139, w. adj. 1297, 1377,
1553
- ***διατίθεσθαι** = *συντίθεσθαι* 444
- διαυλοδρομεῖν** 292 ; **διαυλος* *ibid.*
- ***διαφρεῖν** 193
- ***διαψαίρειν** 1717
- διδασκαλία** of a play 521, *tetralogy* 1242
and note
- διδάσκειν**, *ἐν ᾧσται* Hyp. III p. 4. 11 ;
eis Λήναια Hyp. IV p. 8. 8 ; *κύκλια* δ.
1403, *τὴν φυλὴν* δ. 1406 bis ; v. Ind.
II s. *Didascaliae*
- ***διερός** = *διυγρος* 213
- διηγηματικός** 919
- διηγημάτιον** 440
- δικαιολόγος** 1704
- δικαιοπραγία** 1354
- δίμετρον** 209
- διοδεύειν** 1160
- δίφθογγος**, *διὰ τῆς* *ei* δ. γράφεται 861
- δίχα**, *τοῦ* *i* 417 ; *δίχα ἀπιέναι* 434
- διχῶς** 266 (sc. *προκεῖται*), 1468 (sc. *γρά-*
φεται) ; sc. *προφέρουσι* 1121 and note
- δοκιμάζειν** abs. *decide* Hyp. II 2
- δολιχοδρόμος** 292
- δρᾶ** impv. of *δρᾶν* 1163
- ***δρυκολάπτης** etym. 480
- δρῦς** generic meaning of 480
- δυκόν** 107 ; *δυκῶς* 1644
- δυναστεύεσθαι** *be henpecked* 440
- δύναται** *may be construed* 23 ; δ. *λέγειν*
he may mean 96
- δυσόργητος** 1490
- δυσφράστως** 1680
- δῶρα** and *δωρεά* 510 and note

- Δωρίζειν** 570; **Δωρικῶς** 250 and note, 882, 935; **οἱ Δωριεῖς λέγονσι** (κηρύλον) 299; v. Ind. II s. Dialect
- Δωρισμός** of the dithyrambic poets 930
- ἐάν** for **ἄν**, **οὐ ἐάν** ἡ **καίρως** 419, **ὅς ἐάν** 1074
- ἐάρ**, **ἐάρι** 683
- ἐαυτόν** for **σεαυτόν** 141; **ἐαυτῶν** for **ἡμῶν** **αὐτῶν** 807, 808
- *ἐγγλωττογαστρω** etym. 1694
- *ἐγκατακλίνειν**, 2 aor. pass. Attic **-κλινῆναι**, the form in the **κοινή** being **-κλινθῆναι** 122
- ἐγκατασπείρειν** Hyp. IV p. 6. 14
- ἐγκέσθαι** *be inserted*, **μ** in **ὄρτυγοκόμπος** 1297
- *ἐγκοινεῖν** 1324
- ἐγκυρεῖν** v.l. for **ἐντυγχάνειν** 430 and note
- *ἐγγχεῖν** for **διείρειν** 1081
- *ἐθέλειν** = **δύνασθαι** 581
- ἔθος**, **πρὸς τὸ** ἔ. 922, 1704
- εἰ** w. subj. 189
- εἰδικόν** τό as opposed to **τὸ γενικόν** 102
- *εἰκάειν** = **διασκώπτειν** 807 and note
- εἰκόνα** *in the manner of* 854 and note
- *εἰκῶς** = **εὐκῶς** 697
- εἰλησις** *heat-waves* 1717
- εἶναι**, ἡ preferred to **ἦν** 1363; **εἴη ἄν** = **ἴσως**, v. **ἄν εἴη**
- εἶξασιν** v. **ἔοικα**
- εἶρηται** in references, v. Ind. II s. References
- εἰρωνεία**, **ἐν εἰ.** 91, 135, 798
- εἰς** *with reference to*, v. under **διαβάλλειν**, **κωμφοδεῖν**, **παίζειν**, **χλευάζειν**; 1681 and note; **εἰπεῖν εἰς τι** 38, 276; **μίμησις εἰς τι** 1128; **εἰς τὸ αὐτό** note on the same lemma 521, 767, cf. 1294; **ending in**, **τῶν εἰς -οὗς** 272; **after στίζουσι εἰς τὸ 'ἐγένετο'** 15
- εἰς** for **τις** Hyp. I. 4; **ἐν** *not divided between two speakers* 809
- εἰσάγειν** *bring characters upon the scene* Hyp. IV p. 6. 18, 1242 bis; v. Ind. II s. Scenic Antiquities
- εἰσαΐσσειν** of the entrance of the chorus 228; v. Ind. II s. Scenic Antiquities
- εἰσιέναι** of the entrance of actors or chorus 85, 296; v. Ind. II s. Scenic Antiquities
- *εἰσοδος** 296; v. Ind. II s. Scenic Antiquities
- ἐκ** of the source of metaphors, **ἐκ μεταφορᾶς τῆως** 465, 823; **ἐκ** alone 85; cf. **ἀπό** and v. Ind. II s. Figures; in derivations 579, 933, v. Ind. II s. Etymology; temporal, **ἐκ δὲ τοῦδε** Hyp. I. 8, **ἐκ τοῦ καιροῦ** 872; **ἐκ παραλήλου** 642
- *ἐκβιβάζειν** = **εξάγειν** 660
- *ἐκγράφεσθαι** = **μνημονεῖν** 982
- ἐκδέχασθαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ** *accept in the same sense* 122
- ἐκθλιψις**, **κατάπεσ'** from **κατάπεσε** 840
- *ἐκλέπειν** = **λεπίζειν** 1108, cf. **ἀπολεπίζειν**
- ἐκμίμησις** Hyp. IV p. 8. 11
- *ἐκπερδικίζειν** = **ἀποδρᾶν** 767
- ἐκράπτειν ἐκ μονωδίας** 1247
- ἐκσκευος** *not kept in the equipment of the theatre, unusual* 95; v. Ind. II s. Scenic Antiquities
- ἐκτείνειν** 70, 78, 1283, 1680; v. Ind. II s. Quantity
- ἐκτοπος** 1473
- ἐκτράπελος** *perverted* 1021
- ἐκφυσίς** *shoot* 588
- ἐλεάς** or **ἐλέα** 302
- *ἐλεγος** etym. 217
- *ἐλειος** = **ἐλώδης** 243
- *ἐλελελεύ** 364
- *ἐλελιζομένη** 213
- ἐλκεῖν** *derive*, of a literary source, 440
- ἔλλειψις**, **κατ' ἔ.** 1527; v. Ind. II s. Figures
- ἐμμένειν τῇ τροπῇ** 1699; cf. **ἐπιμένειν**
- ἐμπερίειν**, **ἐμπεπαρμένος** 807
- ἐμπιμπλάναι**, Attic impv. **ἐμπίμπλη**, the form in the **κοινή** being **-αθι** 1310

*ἐμπίς 244

ἐμπροσθεν in references 589, 988; v.

Ind. II s. References

ἐμπυρίζειν = ἐμπυρεύειν 1242

ἐμφαίνειν *indicate* 170, 731, 798, 1620;

ἀπὸ ἐνὸς τὰ ἄλλα πάντα ἐμφ. 39

ἐμφαντικὸν πλῆθους 1081

ἔμφαισις, ἔμφαισιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων
731

ἐν, ἐν συναίρεσει, ὑπερθέσει 272, ἐν κρίσει
1040, v. Ind. II s. Grammatical Processes;

ἐν ἰσῶ w. dat. *equivalent to* 17; ἐν $\bar{\omega}$ = ἐφ' $\bar{\omega}$ *quam ob causam* 100

ἐναλλαγή *enallage*, κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν
στοιχείων 588; v. Ind. II s. Grammatical
Processes

ἐναφιέναι *cacare* 66

ἐνδεῖν *be elliptical*, ἐνδεῖ τὸ σχῆμα 1269;
v. Ind. II s. Figures

ἐνδον *behind the scenes* 1057; v. Ind.

II s. Scenic Antiquities

ἐνεστῶς (χρόνος), ἐπὶ ἐνεστῶτος τὸ 'ἀρτί'
922

ἐνθάδε *here in the text* 303

ἐνικόν τό 204; -κῶς 417

ἐνιοι of unnamed critics v. Ind. III
s. Anonymous Critics

ἐνόπλιος ὄρχησις (πυρρήχη) 1169

ἐνταῦθα *in the present passage* 1289

ἐντευγμα 'experienter' 430 and note

*ἔξεδρος = παρεξηλλαγμένος 275

ἐξέρχασθαι of an actor's entrance from
the scene-building 104, 673, 682, 801;

v. Ind. II s. Scenic Antiquities

ἐξετάζειν ὥρας *ask the 'hour'* 1498

ἐξηγεῖσθαι of the commentator 1297,
1309, 1569, 1620; ἐξήγησις τοῦ ἀνω-
τέρω 1553 and note

ἐξῆς τό, with indication of the ordo,
121 and note, 1177, 1268; often of
the words of the text which follow
the lemma

*ἐξιδίειν 791

ἐξίεναι of the entrance of actors from
the scene-building 858; v. Ind. II s.
Scenic Antiquities

ἔξωθεν *outside the text* 386 and note,
824; ἔ. τοῦ λόγου 1590

ἔξωμίδιον, ἔξωμῖς 122

*ἔοικα, εἴξασιν explained as = εὐλοκασιν
383 (cf. 96), εἰκῶς as = εὐοικῶς 697,
ἦκειν as = ἐώκει 1297

*ἐπαγωγέως = πηλός 1151 note

*ἐπανακροεῖν, ἐπανάκρουσις, lit. and
fig., 648

*ἐπαπειλεῖν 629

*ἐπαυχεῖν 628

ἐπεκτείνειν, τὰ ἐπεκτεταμένα μέλη 919

*ἐπεκτυπεῖν for ἐκτ. 780

ἐπὶ w. gen. *with reference to* 13, 96,
168, 348, 417, 601, 913, 922, 933, 946,
1203; τὰ ἐπὶ τῶν θεῶν *divine things*
864; *in case of* 1310; ἐπὶ τιος
τάσσειν *make apply to* 254, 1379; *in*
the meaning of 122, 648; *as ἐπὶ in*
explanation of figurative expressions
or assumed situations 34, 106, 209,
353, 465, 635, 904, 1229, 1561, 1570,
1699, so ὡσπερ ἐπὶ 1521, ὡς ἐπὶ w.
partic. 448, 1288, 1473, the partic.
implied 440 note; μεταφορὰ ὡς ἐπὶ
τινος 156; παροιμία ἐπὶ τιος 134, 744
(ἐν π. ἐπὶ), 1292; w. dat. *for ἐπὶ τι*
κωμῶδειν 17; ἐπὶ κρίσει μετασπᾶλλειν
Hyp. IV p. 8. 10; ἐπὶ προδοσίᾳ κατα-
γιγνώσκειν 768; *on condition of ἐπὶ*
τούτοις (misunderstood as = ἐν τούτοις)
445 and note; *on occasion of ἐπὶ τῷ*
ἐξόδῳ 278; *in honor of ἐπὶ τοῖς γεννη-*
θεῖσι ἐστιᾶν 494

ἐπιγράφειν, τοῖς ἐπιγραφομένοις 'Ἀπολλω-
νίου (attributed to) 1242

ἐπιθετον 288, 567, 868, 1383, 1385; ἐξ
ἐπιθέτου 1297; ἐπιθετικῶς 281

ἐπιθυμητικῶς ἔχειν 462

ἐπικαμπές τό 1179

*ἐπικεχοδῶς 68

*ἐπικληρος 1653

*ἐπικνᾶν 1582, etym. 533

ἐπιμένειν τῇ τροπῇ 465, cf. ἐμμένειν

ἐπιμερισμός 876, v. Ind. III s. Hero-
dian

- ἐπίρρημα** *interjection* 58, 1258; part of the parabasis 726 note; *ἐπιρρηματική συζυγία* 1058
- ἐπίσημον** *device* on a coin 1106
- ἐπισκέπτεσθαι ἐκ** *look up in* 883
- *ἐπίσκοπος** 1022
- *ἐπίστασθαι = δύνασθαι** 1432
- *ἐπιστάτη, ἐπιστάτης, ἐπίστατον** 436
- ἐπιτατικός** *intensive*, the λα in λα-κάνη 1143
- ἐπίτευγμα** *success* 430
- ἐπιτηδεύω** *advisedly, with intention* Hyp. IV p. 6. 10, 553, 1282; so *ἐπιτηδες* 507, 553, 952, 1000, 1377 bis; v. Ind. II s. Criticism
- ἐπιτηδεύειν** *do intentionally* 1289; v. Ind. II s. Criticism
- *ἐπιτριβέλης** *comic etym.* 1530
- ἐπίφθεγμα** *interjection* 364, 1258; *sup-ply w. σχετλιαστικόν* 161^b
- ἐπιφωνεῖν** of an *ἐφύμιον* 1764
- ἐπιχάραγμα** *device* on a coin 1106
- ἐποιωνίζεσθαι** 447
- *ἐπολολύζειν** 783
- ἐπονομάζειν** *give as an epithet* to 872
- ἐποποιί** or *ἐποποι* 58; *ἐπος*, an assumed nom., *ibid.*
- *ἐπώζειν** 266
- ἐπώνυμος** *epithet* or *nickname* 872, 1292 bis
- *ἔρα = γῆ** 1142
- ἔρειν = λέγειν** 427 and note; *Δωρικῶς εἶρηται* 250
- *ἔρέφειν** 1110
- *ἔρμα** 1429
- ἔρμηγεύειν** 1061
- ἔρχεσθαι** of the entrance of an actor from the *parodos* 904; v. Ind. II s. Scenic Antiquities
- *ἔρωδιός** *comic etym.* 1142
- ἔρωτηματικόν** 417, -ως 10, 23; *κατ' ἐρώτησιν* 1628
- *ἔσθειν = εἰσπρέχειν** 1169
- *ἔσπερα = σκοτία** 1487
- ἔσω, τὰ ἔσω** *the interior* of the scene 685; v. Ind. II s. Scenic Antiquities
- ἔταιρίδιον** 667
- ἑτέρωθι** *elsewhere in the text*, opp. to *νῦν*, 988
- *ἔτνος** 78
- ἔτυμολογεῖν, ἀπό τινος** 179, *παρά τι* 299; *ἐτύμως* introducing an etymology 1283; v. Ind. II s. Etymology
- εὐαερία** 778
- εὐασμός** 873
- εὐδενός** for *εὐδεινός* 778
- εὐέκτης τὸ σῶμα** *able-bodied* 1556
- Εὐελπίδης** *etym.* Hyp. IV p. 8. 3, 1
- εὐεξαπάτητος** 1620
- εὐερος** 121
- εὐθεία (πτῶσις), ἀπὸ εὐ. τῆς ἔπος** 58 and note, 238; *ἀπὸ νιοφοβόλος εὐθείας* 952; *ἡ εὐθεία* 70, 1269
- εὐκαίρως** 228, 1759; v. Ind. II s. Criticism
- εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους** 167
- *εὐράξ** *etym.* 1258
- εὐνφής** 156
- ἐφάπτεσθαι** *euphemistic* for *καταποπατεῖν* 1114
- ἐφαπτός** 933 and note (accent)
- *ἐφέπειν = μετιναί** 1377
- *ἐφοδεύειν = διοδοεῖν** 1160
- *ἔχειν, ἔχεις = ἔγνωκας** 1460; **σχῆσμαι = ἀνέξομαι* 1335; in *periphrastic conjugation* 852¹
- ἔωλος** *stale* Hyp. IV p. 8. 6
- ζείδωρος (γῆ)** 971
- *ζευγάριον** 582
- ζητεῖν** *query, ζητεῖται* 278; *ζήτημα λύειν* 676
- ζωύφιον** 82
- *ἦ = καί** 419
- ἦ** of alternative explanations 8, 14, 15, and very often; *ἦ . . . ἦ* 35, 96, 149, and often; *ἦτοι . . . ἦ* 924, 1283, 1354; *ἦγουν* 153, 1163; *ἦτοι* 919
- ἦδύσσωμος** of *silphium* 533, 1582
- ἦδυτάως** 1381

- ἦθος, ἐν ἡθει *humorously* 63; *contr.* w. ἀληθῶς 143
- *ἦκειν = ἐώκει 1297
- *ἡλιαστής *etym.* 109
- *ἡμεροσκόπος 1174
- ἡρεμαίως = ἀπραγμόνως *Hyp.* IV p. 6. 9
- *ἡρινός 1099
- *Θαλῆς or Θαλής, Θαλοῦ or Θάλητος 1009
- *θάμνος 614
- θαυμαστικόν (ἐπίφθεγμα) 161^b
- θεάτρον, ἐν τῷ θ. = ἐπὶ τῆς σκηνῆς 663; *audience* 685, 795; *v. Ind.* II s. *Scenic Antiquities*
- θεομαχεῖν, θεομάχος 553
- *θεομιστής, θεομίσης 1548
- θερίστριον 715
- θηλυκόν 946, -ῶς 436, 475, 620, 1309; *v. Ind.* II s. *Grammar*
- θλιβομάζειν *invented to make an etym.* 530
- θνησιμαῖον κρέας 538
- *θραυεῖν 466
- θρέμμα *sheep* 713
- θυμέλη, ὡς ἐν θ. *scenic exhibition* 673
- θύτης 521
- *ἴβις 1296
- ἰδίως *in a special meaning* 707
- *ἰερακίσκος 1112
- ἰκανῶς *roundly* 283
- ἶνα *w. opt. after primary tense* 417, *cf.* 419, 703 (*subj.*)
- *ἰπνός = κάμνος, *by misuse = ἐσχάρα* 436
- ἴσος, ἐν ἴσῳ *w. dat. equivalent to* 17; *ἴσον τι* 285
- ἱστορία *fact, record, history* 250, ἐξ ἱστορίας ἔλαβεν 487, 880, *legend* 695; ἐκ τῆς τῶν ζώων *l.* 883, *v. Ind.* III s. *Aristotle*
- ἴσως *accompanying a tentative interpretation* 288, 399, 835, 868, 872, 876, 933, 977 *ter.*, 1242, 1464
- *κάδος 1032
- *καθίνα = χαλᾶν 387, *κ. τὸ δράμα* *Hyp.* IV p. 8. 7, 997
- καθολικῶς λέγειν *generalize* 924
- *καθυπερακοντίζειν 825
- καίτοι *w. partic. = καίπερ* 651
- κακέμφατον τό *obscenity* 1258
- κακόκνημος 1569
- κακοπραγμαίνειν *Hyp.* III p. 4. 18
- κακῶς παίζειν *misuse a word for jocular effect* 609 *and note*; *v. Ind.* II s. *Criticism*
- *καλάσιρις 1294
- *καλεῖσθαι = γράφεσθαι 1046
- καλλίπους *epithet of a slave, also καλολιώνιστος*, 721
- καλλωπίζειν *of an actor's make-up* 667; *v. Ind.* II s. *Scenic Antiquities*
- *κάλυξ 1065
- καλῶς 489, 691, 1731; *v. Ind.* II s. *Criticism*
- κάμνος *culina* 436
- *καπνός *epithet* 822; *braggart* 1128
- *κάπτειν = ἐσθίειν 245
- Καρिकाί, Καροπόλεις *etym.* 292
- κατά *w. acc., of σχήματα or of grammatical processes, κ. ἐναλλαγὴν* 538, *κ. μεταπλασμόν* 952, *κ. περιφρασίν* 17, *κ. τροπήν τοῦ ο εἰς ω* 935, *κ. ὕφεισιν* 149; *of constructions, κ. γενικὴν* 1091, *κ. ἔλλειψιν* 1527, *κ. ἐρώτησιν* 1628; *κ. μίμησιν* 227, 307, 1128; *with reference to ἡ ἱστορία ἢ κ. τοὺς Διοσκόρους* 695, τὰ κ. τὴν ἀθανασίαν 1536; *κατ' ἐκεῖνο in that direction* 1; *κ. ὀλίγον* 425; *κ. τὸ οἰκεῖον appropriately* 1292
- *κατακελεύειν 1273
- *κατακλίνειν *v. ἐγκατακλίνειν*
- καταλλήλως ἔχειν *be coherent* 1681
- *καταμελιτοῦν 224
- καταντᾶν εἰς τὸ αὐτό *end with an equivalent expression* 90
- καταποπατεῖν 1114
- κατάπυκνος 94
- κατασκεδαννῆναι = καταχεῖν 536
- κατάστασις *situation* *Hyp.* IV p. 6. 2
- κατασχημονεῖν *commit an indecency upon* 790
- κατάτεχνος *artificial, intricate* 919

- *κατατιλᾶν 1054
καταχέειν 1054
καταχρηστικῶς opp. to κυρίως 436, 1065
*κατάχυσμα = κατάχυμα, etym. 535
κατηγορία = διαβολή 1701 (cf. 558)
*κατωφαγᾶς etym. 288, accent *ibid.*
κατωφέρης *lewd* 568
καυτήριον *brand* 1293 and note
*κεβλήπυρις or κέβλη πυρίς 303
κειρία described 816
κείσθαι, κ. ἀντί is used for 63, 109; of a usage or perhaps a reading, ἀλόγως κείται 1514
*κενέβριος etym. 538
κέντρον of a cock = πλήκτρον 759
κεραυνοβολεῖν 1242
κεραυνοφόρος 1248
κερκώπη *female cicada* 1095
*κερχνής, κέρχνη 304; κερχνής not κερχνής 589 and note
κῆπος a kind of hair-cut 806
*κηρύλος, κείρυλος etym. 299
*κιβδηλία etym. 158
*κικκαβαῦ 261; κικκάβη etym. *ibid.*
*κικυμῖς = γλαυξ 261 and note; κικυμῖς 1181 and note
*κίναδος 429
κίταρις = τῖάρα 487
*κλάδος, κλάδεσι 238
κλειδοῦν 1159, κλειδωσις *lock* *ibid.*
*κλήζειν = ὑμνεῖν 1745
*κλητήρ 1422
κλίνειν v. ἐγκατακλίνειν
κνίσμα *irritation* 1582
*κόθορονος 994
κοινοποιεῖν 1073
*κοινός = κοινωφελής 317; τὸ κοινόν of current spoken Greek as opp. to Attic 122, 1143, 1310; so ἡ κοινή 1009, 1310; v. Ind. II s. Dialect. The σχῆμα ἀπὸ κοινοῦ 429, 1105
κοινῶς of the Common dialect as opp. to Attic 882; v. Ind. II s. Dialect; commonly 231; κ. πάντα *all alike* 358; κ. λέγειν *in a general sense* 1128
*κόκκυ 'cuckoo' or = ὀλίγον 505; κοκκύζειν 489
*κολοῖός 571; κολοῖώδης 17
κόλος 872 and note
*κόμαρος gender 620; *κομαροφάγος 240
κονιάτης *plasterer* 1151
*κοπιᾶν 734
κόραξ *hook* 436
*Κορκυραῖος spelling 1463 and note; Κ. μάστιξ *ibid.*
*κορυδός, κορυδῶν, κορυδαλός 302, 471, 475 (gender of κορυδός)
*κότινος *wild olive* 240; gender 620
κουρεύεσθαι *shear* (sheep) 713
*κουφίλειν 1762
Κραναοί etym. 123
κράσις, Attic 6 and note; ἐν κράσει 1040
*κρέκειν 682, 772
*κρέξ 1138
*κρίζειν 1521; κριγή a sound made through the set teeth *ibid.*
*κριθοτράγων 231
*κύκλια μέλη 918, 919
*κυκλιοδιδάσκαλος 1403
*κυλλός 1379
*κύμινδις = γλαυξ 261 and note, 1181
*κυνῆ (κυνέα) = πέτασος 1203
*κύρβεις etym. 1354
κύριος, -ιον (*δνομα*) 288, 1292; κυρίως of the proper sense of words as opp. to the figurative or perverted (cf. καταχρηστικῶς) use 218, 430, 489, 530, 648, 682, 839, 851, 1113, 1593; κυρίως . . . νῦν δέ 839, 851
*κύρμα 429, etym. 430
κῶλον 1188, 1262, 1377, 1480; v. Ind. II s. Metre
κωμικῶς of a derivation 3; κωμικώτερον of the poet's jest 471, v. Ind. II s. Criticism
κωμωδεῖν, κ. φανερώς, λεληθότως Hyg. IV p. 6. 3, μὴ ὀνομαστὶ κ. 1297; v. Ind. II s. Comedy; κ. τινα εἰς τι Hyg. IV p. 8. 2, 11, 151, 168, 283; κ. τινα ὡς w. adj. or noun 17, 151,

- 762 bis, 831, 876, 1133, 1474, **¶**701 ;
 κ. τινα *ως* w. partic. 281, 1126, 1367 ;
 κ. τινα w. *ως* and fin. vb. 283 ; κ. w. *στι*
 and adj. 764 ; κ. alone 281, 283, 440,
 764, 1471 ; *κεκωμώθηκε* *ικανώς* 283 ;
οὐδαμῶς κεκωμώθηται *no record in ex-*
tant comedy 281
- κωμῳδία**, *ως ἐν κ.* 442, 470, 1142 (*ἐσχη-*
μάτισται), 1237, 1503, 1546, 1669 ;
ἀπὸ κ. = *ἐν κ.* Hyp. IV p. 6. 4 ; *eis* *αὐ-*
ξησιw τῆς κ. 1541 ; *διὰ τῆς κ.* *απηλωθε*
in comedy 17 ; *κωμῳδίας ποιητής* error
 for *τραγῳδίας π.* 281
- *λαῖμα** etym. 1563
- *Δαιοποδίας** 1569
- *λακωνομανεῖν** 1281
- λαμβάνειν** of interpretation 165, 1128,
 1292
- *λαρινός** 465
- λέγειν** *use in a given meaning* 307 and
 note, 913, 946
- λείπει** *to be supplied* 47, 152, 211, 274,
 359 (wrongly), 413 (wrongly), 703,
 1007, 1316, 1395 ; in 252 *δηλονότι*
 takes the place of *λείπει* ; v. Ind. II
 s. Figures
- *λεκάνη** Attic, *λακάνη* being the *κοινή*
 1143 ; etym. *ibid.*
- λεληθότως κωμῳδεῖν** Hyp. IV p. 6. 4, cf.
ibid. p. 8. 13
- λεξικόν**, *ἐν τῷ λ.* 122 ; v. Ind. II s.
 Lexicography
- *λεπίζειν** 1108, cf. 673
- *Δέπρεος, Δέπρεον** etym. 149
- λεπτόπους** 1292
- *λευκότροφος** 1100
- *ληθάριον** 715
- *ληστής** = *πειρατής* 1427
- λιβάς** = *σταγών* 1467
- *λιγύμοχος** 1381 ; *λιγύμυθος* v. l. for
λιγύφθογγος *ibid.*
- *Δικύμναι βολαί** 1242
- *λίμνη** sea 1339
- λιπαρός** *fresh, fine* 14
- λιχνότης** 1691
- λόγιος** *wordy* 790
- λόγος** *law of accent* 272 ; v. Ind. II
 s. Accent
- *λόχη** 202 ; *λοχηαία* = *λοχηαίς* 737
- λυκοκτονεῖν** 369
- λυρικοί οἱ** 853
- μάγγανον** *bolt-pin* 1159
- μακρόν τό** part of the parabasis 726
 note
- μακροσκελής** 1296
- *Μανῆς** = *δοῦλος*, acc. pl. *Μανᾶς* 523
- *μαχειροποιός** 440 and note
- μεγαλέμπορος** *wholesaler* 822
- *μελιτοῦς** gender 567
- *μελλονικιᾶν** 639
- *μενετός** 1620
- μερικόν ἐπὶ πάντων (σχῆμα)** 254
- μέσος**, *διὰ μέσου (σχῆμα) parenthetical* 737
- μετά**, *τὸ μ. συντομία (δνομα) the concise*
expression 530
- μεταβάλλειν** 1680 (change in quantity),
 266 (change in meaning according to
 the reading)
- μετάβασις** *change of position* on the
 part of actors 685 ; v. Ind. II s.
 Scenic Antiquities
- μετάγειν** *transfer* 1669
- μεταλαμβάνειν** *take in a new sense*, of
 parody, 1417 ; pass. *be changed in*
course of transfer (as in copying) 66
- μεταξὺ εἶρηται** *parenthetically* 45
- μεταπλάσμος**, *κατὰ μ.* 952 and note
- μεταστέλλεσθαι** = *μεταπέμπεσθαι* Hyp.
 IV p. 8. 10
- μεταφορά**, *ἀπὸ μ. τιος* 35, 121, 156,
 1400 ; *ἢ μ. ἀπὸ τιος* 450, 462, 498,
 648, 759 ; *ἐκ μ. τιος* 465 ; *ὡς ἐπὶ*
τιος ἢ μ. 156 ; *τῇ τιος χρῆσθαι μ.* 35 ;
 v. Ind. II s. Figures
- *μετρεῖν** 580 ; *μέτρον metre* 209
- μή** for classical *οὐ* 104, 149, 199, 355,
 1361, 1367, 1553 ; *μηδέ* for *οὐδέ* 1681,
 1706, 1737 ; *μηδέν* for *οὐδέν* 798, 950,
 1410, 1570 ; *μηδέπω* for *οὐδέπω* 348,
 422, 1614

- *Μῆδος ὄρνις 278, 485, 833
 *μήκων 159
 *μήνη 1115; *μηνίσκος* 1114
 μήποτε *perhaps*, accompanying a tentative explanation, 17, 299, 301, 302, 303, 364, 485, 589, 833, 842, 872, 882, 997, 1181, 1256, 1294, 1295, 1620
 μιγνύναι of the poet's mingling of fact and fancy 864, 1541, 1570, of two words 731; cf. ἐπιμιγνύναι 737; v. Ind. II s. Criticism
 *μιλαξ 215
 *μινυρίζειν 1414
 *μισητία 1620
 μισόδικος 109, 110, 111
 μνημονεύειν *make a note of* 982
 μονοκληρονόμος 1652
 μονοσυλλάβως 129
 μονόφθαλμος 1292
 μονωδία 1247
 *μορμολύττεσθαι 1245
 *μουσόμαντις = *κομπώδης* 276
 μυρμηκώδης 82, 568
 *μύρτα 82, 159
 *ναστός 567
 νεοκατασκευάστος 1035
 *νεοττός 835
 *νεφέλη 194
 Νεφελοκοκκυγία *etym.* 819
 νεωτερικός, of a λέξις 530; -όν *an innovation* 574
 νεώτεροι συγγραφείς 1418
 *νήπτα 1148; *etym.* 566
 *νιφόβολος assumed *metaplastic nom.* from which neut. pl. νιφόβολα is derived 952 and note
 νερός, νερώτατος 409
 νοθεία *accent* 1656
 *νομάς *etym.* 941
 νομή 209, 1346
 νόμιος of Pan 745
 νομορήτωρ 1038
 νοσσιά for νεοττία 640
 νῦν *in the present passage* 95, 129, 192, 285, 589, 598, 648, 682, 707, 764, 833, 851 (*κυρίως . . . νῦν δέ*), 876, 988 (*νῦν μὲν . . . ἐτέρωθι*), 1065, 1102, 1216, 1297, 1341^b, 1514, 1570, 1620, 1653, 1694, 1701
 *νυνμελί 448
 ξεῖν *spread* (of mortar) 1148
 *ξουθός 676
 *ξυγκομίζειν = *συνάγειν* 1734
 *ξύμβολος 721
 *ξυντυγχάνειν = *έντ.* 1489
 ξυστήρ *mason's trowel* 1148
 ο representing ου and ω as well as ο in the ancient Attic spelling, ξρο (ξρον or ξρω) 66, ριγδν — ριγῶν 935
 ὁ ἢ τό the article, w. quoted words, is often assimilated to the gender of the latter, ἀπὸ τῆς 'σποδοῦ' 8, 26 and note, 181, 184, 299, 565, 620, 1126; article repeated, πρὸς τὸ 'τῷ σκέλει' 55, ἀπὸ τοῦ 'ὁ ἐλείως' 243; w. quoted parts of speech the designation of the latter is omitted, ὁ 'τε' (σύνδεσμος) 250, 419, 584; τὴν 'σύν' (πρόθεσιν) 386, 413, 494, 1395; with the cases and accents πτώσις and προσωδία are omitted: v. εὐθεία, γενική, αἰτιατική, βαρεῖα, ὀξεῖα. τὸ μὲν . . . τὸ δέ 179; τὸ w. infin. in apposition to gen. abs. instead of τοῦ 331 and note, 1049
 *ὁ δέ τις = ἄλλος δέ τις 1444
 ὄγκος τῆς λέξεως 952
 οἰκεῖον of usage *appropriate* 433; κατὰ τὸ οἰ. 1292; οἰκείως 737, 1590; v. Ind. II s. Criticism
 οἰκονομεῖν of the management of the plot Hyp. IV p. 6. 10
 οἰμαί of the commentator's own view, contrasted w. οἰ δέ 267; cf. lxxviii
 *οἰνάνθη 588
 οἶον in explanations *equivalent to, as much as to say* 15, 121, 166, 170, 183, 256, 329, 402, 440, 479, 656, 697, 737, 778, 994, 1387, 1493, 1521, 1620; *as for example* 122, 450, 1075;

- = *τι* a sort of, as it were a 933; *to wit* 1521
- ὀνομα** *equivalent to 1273*; w. an assumed word in etym. 26, 530
- ***ὀλίγον μοι μέλει** 1636; *κατ' ὄ.* 425
- ὀμιλεῖν** *say* 601
- ***ὀμνύνα** = *εὐχέσθαι* 445; *ὀμνύνα κατά τινος* 521, 1614
- ***ὀμορροθεῖν** 851
- ὀμωνυμία** *ambiguity* 828, 1490
- ὀνειδίζειν τί τινι** 167 and note
- ὀνοκίνδιος** *nickname* 1559
- ὄνομα** *noun* 919
- ὀνοματοποιεῖν coin a word** 1141; cf. τὸ *δνομα πεποίηκε* 288; v. Ind. II s. Figures, *ονοματοποιᾶ*
- ὄξεα** (*προσφθία*) 132
- ***ὄξυβαφον** compared w. *τρύβλιον* 361
- ὄξυκέφαλος** 1295
- ὄξυνειν** 79, 129, 132
- ***ὄξυς swift** 1112; *εἰς ὄξυ λήγει comes to a point* 672
- ὄξυτονητέον** 237, 266; *ὄξυτόνωσ* 227, 598, 861, 1548
- ὄπως** w. opt. after a primary tense 1083, 1137
- ***ὄργάζειν** 839; *ὄργή* Ionic for *πίσσα* *ibid.*
- ***ὄργᾶν** = *ἐπιθυμητικῶσ ἔχειν* 462
- ὄρειος** of Pan 745
- ὄριζέσθαι** *define* 442, 1021
- ***ὄρνεα** = *ὄρνεοσφῶλια* 13
- ὄρνεόμαντις** 717
- ***ὄρνηθευτής** 526
- ὄρνηθιάζειν** 1678
- ***ὄρνηθιμανεῖν** 1284
- ὄρνηθούν**, fut. pass. *ὄρνηθωθῆσόμενοι* 35; 1308
- ***ὄρνις** Att. nom. sing. 70 (*ὄρνις* the *κοινή*, cf. Hyp. I. 4); acc. pl. *ὄρνις* 719 and note
- ὄρνυγκόμπος** or *-κόμπος* v.l. for *στρυφοκόμπος* 1297
- ***ὄρφανὸς ὄρνις** 1361
- ***ὄρχιλος** 568
- ***ὄρχιπεδίζειν** 142
- ὄς** *that is, the one who* 14 and note; *ὄ ἐστὶ id est* 321, 336; *ὄπερ ἐστὶ* 374
- ὄστις** = *ὄσπερ* 203
- ὄτε** w. ind. for *ὄταν* w. subj. 189, 288, 1009, 1745; *ὄταν* w. opt. 507
- ὄτι** introducing a note, sc. τὸ *χ*, τὸ *σημείον*, *σημειωτέον*, or the like 13, 153, 494, 521, 530, 575, 620, 651, 692, 695, 725, 933, 1379, 1480, 1569, 1647, 1648, v. under *χ* and Ind. III s. Aristarchus, Aristophanes of Byzantium; = *ὄσπερ* 126 and note
- ***ὄτρηρός** 913
- ***οὐδέν οἶον** = *οὐδέν κωλύον* 966; *πρὸς οὐδέν for no purpose* 168
- οὐδετέρως** *neuter* 149
- οὖν** inferential put first in parenthetical clauses, *οὖν φησι* 733 and note, 766, 767, 807
- οὐριοδρομεῖν** 35
- οὕτως**, *ἐν ταῦτοις in the present passage* 692, 815
- οὕτως** inferential 520; explained as = *on these conditions* 656
- ὄχληρός** *noisy* 1414
- παιδιά**, *ἐν π.* 42
- παίζειν** w. cogn. acc. Hyp. IV p. 6.17, 42, 68, 553 and note, 1206; absolutely 12, 28, 79, 102 bis, 189, 462, 846, 872, 874, 951, 1237, 1500, 1552, 1653, cf. *προσπαίζειν* 476; *διασῶρων παίζει* 1694, *κωμικώτερον π.* 471, *ψεύδεται παίζων* 575; *πιθανῶσ π.* 1156; *π. οὖν ἐπεὶ* 480, *π. ὅτι* 153, cf. 765; *π. ἀπὸ* 1487; *π. ὡσ ἐπί* 1229, 1473; w. *ὡσ* and partic. 1222; *π. εἰς τι* 395, 448, 1288, 1522, 1559, *εἰς τὸ ἐναντίον* 134; *π. παρὰ τι* 68, 126, 184, 399, 480, 609, 873 (*τινά*), 915, 952, 1126, 1142, 1148; *πρὸς τι* 55, 179, 765, 835, 836, 873, 927, 957, 1030, 1250, 1383, 1385, 1402
- ***παίζειν μετά τινος** = *συγχορεύειν* 660
- ***παιτάλημα** 430
- ***παλεύειν** 1083, 1087

- ***πάλιν** = *εἰς τοῦπίσω* 2, 648, 1600; = *δίχα ἀπώντες* 434; *once again*, of the poet's usage, 237, 479, 683, 1237, 1637; *in turn* 1113
- παμποίκιλος** of Athene's peplu 827
- ***Πανδώρα** etym. 971
- πανούργον τό** 440 and note
- ***πάππος** 765
- παρά** in etym. w. acc. 1, 26, 102, 179, 184, 272, 299, 430, 533, 535, 566, 872, 873, 875, 883, 1095, 1530, 1694; explaining puns w. acc. 184, 299, 399, 480, 565, 872, 873, 915, 1142, 1156, *παραιοῖν παρά* 1563; in citations w. dat. 302, 883, 1203, 1563, *παρὰ πᾶσιν* (critics) 422, *π. τοῖς ἀρχαίοις* 480, *π. τοῖς ἄλλοις* (comic poets) 764; *π.* w. acc. comparing two passages 39, 709, 711; w. acc. *in parody* of 250, 276, 348, 402, 609, 685, 941, 968, 1121, 1147, 1240, 1410bis, 1718; w. acc. *in allusion to*, of proverbs 507, 1432; w. acc. *with reference to* 68, 126, 868, 952, 1141; w. acc. *near by* 145; w. gen. explaining the source of a metaphor 121; *π. ὑπόνοιαν* *with covert humor* 15, 38, 95, 876; *para-* of entrance through the *parodos*, *ὄρνενον περιπταμένου* 267 and other vbs., v. Ind. II s. Scenic Antiquities
- παραβάλλειν εἰς** *sneak in* 1562
- παράβασις** v. Ind. II s. Comedy
- παράγειν** *derive*, *κωμικῶς παρήκται* 3, *παρήχθη* 933
- παραγίγνεσθαι** *arrive on the scene* Hyp. II. 3; v. Ind. II s. Scenic Antiquities
- παραγράφειν** of a stage direction 222^b, of the scholia 1764, of parodic imitation 800
- παράθεσις** *separation*, as the converse of *σύνθεσις*, 107
- παρεῖσθαι** *be quoted*, pass. of *παρὰτιθέμαι*, 988
- παρακωμῶδειν** *travesty* 842
- παραλαμβάνειν** *use*, of an expression 553, 568, 1555; *mistake* 1464 and note
- παραλήγουσα** (*συλλαβή*) *penultimate* 1310
- παράλληλος**, *ἐκ π.* *by juxtaposition* 107; *ἐκ π.* *τὸ αὐτὸ* 642
- παράξυστον** *trowel* 1151
- παραπλήσιον τὸ τοιοῦτον** *such like* 348
- παραπλοκή** *hodge-podge* 1376
- παραιοῖν** *coin* 1563
- παρασχηματίζειν** *coin* 42
- παρὰτιθέμαι** *quote* 348, 1283
- παρατραγῶδειν** 1246
- παραφράζειν** 179 and note
- ***παρδαλή** 1250
- παρέλκειν** *be redundant* 1514 and note
- παρεϊκός** *something like* 816
- παρεξάλλάττειν** *be different or strange* 275
- παρεπιγράφειν** of a stage direction 222^b
- παρέργως** *incidentally* 266 and note
- ***παρθενεῖα** *accent* 919
- παριέναι** *weaken* 1126
- ***πάρνοψ** 185, 588
- παροιμία**, *π.* alone 301, 507, 601, 1620; *ἢ π.* 82, 134, 301, 1417, *ὡς ἢ π.* 1392, *ἢ π.* *ἐπὶ* 1292; *π.* *ἐπὶ* 134, 301; *ἐν π.* *ἐπὶ* 733; *ἀπὸ π.* 902; *κατὰ τὴν π.* 301; *παρὰ τὴν π.* 507, 1147, 1432; *εἰς π.* *ἐλθεῖν* *pass into a proverb* 1463 bis; *παροιμακῶς* 601; *παροιμιῶδες* 369; v. Ind. II s. Proverbs
- παροξυτόνος** 505
- ***παρορᾶν** = *παραινέειν*, *εὐρίσκειν* 454
- παρόσον** 104, 580, 683
- ***πάρροχος** 1737
- ***πᾶς**, *τὸ πᾶν* *through life* 414
- πάσχειν** of *ecthipsis* 109, *ἐκθλιψιν π.* 840
- ***πατάξ** etym. 1258
- ***πατεῖν** = *ἐνδιατρίβειν*, *ἀφικνεῖσθαι*, or *ἀναγιγνώσκειν* 471
- πάτος** etym. 42
- ***πάφλασμα** 1243
- ***πεδάριστος** etym. 1197
- ***πεδίον** = *τὸ αἰδοῖον* 507

- *Πειθέταιρος etym. Hyp. IV p. 8. 3 and note, 1 and note
 *πείρα, ἐπὶ πείρα 583
 πειρατής 1427
 *πέκτειν = ποκάζειν 714
 *Πελαργικόν 868
 πελεκᾶς or πελέκας 882; κοινή, Attic, and Doric forms *ibid.*
 *πέμπειν = πομπεύειν 849
 *πέρα = too far 1246
 περαιῖτης *foreigner* 822 and note
 περιέργως *by meddling* 266 and note
 περικεφαλαία *head-covering* 290, 1203
 *περίπολος etym. 1177
 *περισοβεῖν 1425
 περισπᾶν *circumflex* 58, 102, 129, 272, 288, 1009; *περισπωμένος* 1040
 περιπτεύειν *be redundant* 494; cf. *παρέλκειν*, *πλεονάζειν*
 περιπτός *redundant* 250 (τε), *interpolated* *περισὰ ταῦτα* 909 and note; ἐν π. ληφθεῖς *left out of account* 297
 περίφρασις, κατὰ π. 17
 *Περσικός ὄρνις 278, 485, 707; cf. *Mēdos* 278, 833
 πέτασος 1203
 *πηκτὴ 527
 *πηγέλοψ 1302
 *πηνίκα 1498; *π. ἄττα not Attic 1514
 πιθανόν, οὐ π. *unreasonable* 57, *improbable* 1128; *πιθανῶς* (λέγει) as opp. to ἀληθῶς, *plausibly* 447, 1628; π. παίξων 1156; v. Ind. II s. Criticism
 *πιθικός epithet 440
 πιμπλάναι v. ἐμπιμπλάναι
 *πινακοπώλης etym. 14; *πίναξ* a kind of bird *ibid.*
 *πιπίζειν etym. 307 and note
 πίπτειν, πέσας late aor. 501 and note; cf. 840
 πιστεύειν *accept*, of authorship, 913
 πιστοῦσθαι *be evidenced* 1128
 πλαγιάζεσθαι *wobble*, of critics, 1075
 *πλανύττεσθαι 3
 πλάσμα *invention* of the poet 951
 πλάσσειν *coin* 65, 568, 1258 bis, 1299
- *πλεῖν Attic *crasis* for πλεόν 6 and note
 *πλεκτάνη 1717
 πλεονάζειν 150, 1100
 πληθυντικόν τό 204; the plural enhances the ridicule 558, 1701; of a collective noun in sing. 1088; *πληθυντικῶς* 76, 899
 *πλήκτρον 759
 πλήρωμα *supplement* of a lacuna 1342
 *πλήττειν, *πεπλήγη* = *πλήξῃ* 1350
 *πνιγεύς 1000 and note, 1001
 *πνίγος = θέρος 1091, *καῦμα* 726; = μακρόν part of parabasis 726 note
 ποιητής ὁ = Homer 1310, 1379, 1473; = Aristophanes Hyp. IV p. 8. 4, 228, 446, 739
 ποικίλος *various and sundry* 302, 1222
 ποίος of some sort 235, 261, 505
 πόλις comic etym. 181, cf. 184
 πολιτεία ἡ = οἱ πολῖται Hyp. IV p. 4. 20
 *πόλος etym. 179
 πολύορνις 65
 πολὺς *wide-spread, common* 261
 πολυχρονιότης 606
 πορνοκοπία 285
 *πορφυρίων 553, 1249, 1252
 *ποτᾶσθαι, *ποτῆται* Doric 250 and note
 πράγματα τά *the action* of a play 301
 *πρέμνον 321
 *πρέπειν = *δοκεῖν, εὐκείναι* 1590
 *πρηγορέων etym. 1113
 *πρίασθαι, ἐν συστολῇ 715 and note
 *πρινίδια 615
 πριονώδης 1138
 προαθροίζειν 1113
 προεῖρηται in references v. Ind. II s. References
 προευτελλίζειν *vilify beforehand* 685
 προιστάναι, οἱ προεστῶτες Hyp. IV p. 6. 7 and note
 προκαταλέγεσθαι *be previously listed* 297
 προκατασκευάζειν 654
 προκείμενον *situation* 276; *the text one takes* 266 and note; = *προειρημένον* 1260

- *προκυλινδίσθαι 501
 προληπτικός 35
 πρόλογος *prolog* etym. 1113 and note
 *πρόξενος 1021
 προπαροξύνην 58
 προπερισπωμένος 598, 919; π. ἀναγνω-
 στέον 1656
 πρὸς *with reference to*, παίζειν π. τι v. παλ-
 ζειν; παίζειν omitted, π. τὸ ἔθος 922,
 1704; π. οὐδέν *no jest here* 168; λέγειν
 π. τι 102, 278, 1088, the vb. omitted
 45; ἡ ἀναφορά π. τὸ 'Ομηρικόν 13;
 explaining a critical sign, τὸ χ πρὸς
 τι 107, 204, 1178, the sign not men-
 tioned 933, 1216, v. Ind. III s. Aris-
 tarchus, Aristophanes of Byzantium;
 π. τὸ σχῆμα 1418, π. τὴν τῆς λέξεως
 διαίρεσιν 1717 and note; π. αἰετόν
gable-wise 1110
 *προσβιβάζειν 425
 πρόσθεν, ἐν τοῖς π. *supra* 485, 1292; v.
 Ind. II s. References
 προσίεναι of an actor's entrance from
 the stage-building 667, cf. ἐξάγειν
 660; from the parodos 1337, cf. προσ-
 ἔρχεσθαι 1035; v. Ind. II s. Scenic
 Antiquities
 προσκυλίεσθαι 503
 *προσόδιον 853
 προσοικεῖον *adapt* 1331
 προσρίπτειν *throw in*, of a word, 695,
 882 and note, 1377
 προστακτικόν *imperative* 417, 1310;
 -κῶς 1163
 προσυπακουστέον *supply in the thought*
 359 and note
 προσῶδια *accent* 861, 876; v. Ind. II s.
 Accent
 προσωπεῖον 96, 673 bis; v. Ind. II s.
 Scenic Antiquities
 πρόσωπον *face (mask)* 61, 99; *dramatis*
persona Hyp. IV p. 8. 17, of chorus
 297, 1102; *role of actor* 512
 προὔπαρχειν 8, 301
 προφέρεσθαι *pronounce (accent)* 227,
 προενεκτέον 882, 1077
 *προφορεῖσθαι 4 and note
 *πρῶ, πρῶν, πρῶι 129, Attic πρῶ 132
 πρῶν *a while before* 186
 *πτεροδόνητος 1390, 1402
 πτέρον, the π. of ἀπυλίη 798; of feathers
 803; πτερά = ἀέτωμα 1110
 πτεροῦσθαι of a sail-boat 1203
 πτέρωσις *plumage* 1148, 1250
 πτητικά, τὰ μὴ π. ὄρνεα 1681 and note
 πτυδιον *mason's trowel* 1151
 *Πυθίας βοά 857
 *πυλοῦν 1158
 πυριστάτης 436
 πυρπολεῖσθαι 1021
 *πυρρίχη 1169
 *πυτιναῖα πτερά 798; πυλίη *ibid.*
 πυτινοπλόκος 1442
 *ράβδος 527
 *ράμφος *beak* 99, cf. 348, 479
 *ρίγων 935 and note
 *ρύγχος *snout* 348, 479
 ῥύπος *dross* 158
 ῥυποφορεῖν of philosophers 1555
 *σαβάζειν = εὐάζειν 873; σάβος and σα-
 βασμός *ibid.*
 σαρκασμός, ἐν σ. λέγειν 1009
 *σελλίζειν etym. 823; Σέλλος *ibid.*
 *σεμνός 616
 *σέρφος 82, 568
 σημαίνειν, σημαῖναι 1283; πρὸς τὸ σημα-
 νόμενον 1088
 σημασία, ἡ παλαιά σ. of the pre-
 Euclidean *spelling* 66 and note
 σημειοῦν, σημειῶσαι *επι nota bene* 70;
 σημειωτέον *επι* 78, 417, 715; v. s. *επι*
 *σήσαμον 159
 σίγιον a kind of cicada, etym. 1095
 σίδηρον *tool* 1148
 *σίλφιον 533, 534, 1582
 σιναμωρία *greediness* 1691
 *σισύμβριον 159, 160
 *σισύρα, σισύρνα, σίσυς 122
 *σκάφιον 806
 σκέπασμα *covering* 1114

- σκενάζειν** *dress up a character* 281
σκευοποιεῖν *bring out in a certain make-up* 281; v. Ind. II s. Scenic Antiquities
σκηνή *scene of the action* Hyp. II p. 4. 2, III p. 4. 9; *place of action* εἰς τὴν σ. 296; v. Ind. II s. Scenic Antiquities
***σκιάδειον** or **σκιάδιον** 1508
σκόπος τοῦ δράματος Hyp. II p. 4. 1
σκορπίζειν = **ἀπαιθριάζειν** 1502
***σκυτάλιον, σκυτάλη** etym. 1283; *ā* *ibid.* and note
σκωληκώδης 82
σκωπτίλος, σκωπτηλός 167 note; *σκωπτόλης* *wag* *ibid.*
***σουνιέρακος** 868
***Σπάρτη** 816; *σπαρτίον* *ibid.*
σπερμάτιον 568
***σπερμολόγος** etym. 232, 579
***σπίνος** 1079
***σπλαγχνεύειν** 984
***σποδεῖν** 1016
***σπολάς** etym. 933
στεγάζειν 1110
στήριγμα *ballast* 1429
στίζειν εἰς *punctuate after* 15
***Στιλβωνίδης** 139
στοιχείον *letter of the alphabet* 538
στόχος τοῦ δράματος Hyp. IV p. 6. 12
στρατεύσιμος 450
***στρεψοδικοπανουργία** etym. 1468
***Στρούθιος** accent 1077 and note
στρουθοκάμηλος *ostrich* 874
στρουθός or **στρουθός** 876
***στυφοκόμπος** 1297, etym. 1299
συγκατάθεσις *assent* 1615
συγκληρονόμος 1652
συγχορεύτρια 679
σύες = *συφεί* 13
συζυγία ἐπιρρηματική *a part that comes after the parabasis* 1058
***συνάζειν** 1699
συμβολικός *skilled in interpreting* 721
συμπατριώτης 368
συμπλήρωμα, ἐν σ. *to fill up* 1302
συμπλοκή *contest* Hyp. IV p. 8. 5
συναίρεσις *contraction* 129, ἐν σ. 272
συναλείφειν 1289
συνάπτειν *join*, of cola, 1188, 1262
σύνδεσμος, διασαφητικός 824; σ. omitted 250, 419, 584
σύνθεσις of joining words into a compound 1395, *συνέθηκε* 1468
***συννεφεῖν** 1502
συντείνειν *belong* 297
συντομία, τὸ μετὰ σ. *the concise expression* 530
συνωμόσιος *conspirator* 1075
σύστασις *context* 697; *material* 1387
συστέλλειν *shorten* 1310; *συστολή, ἐν σ.* 715 and note; v. Ind. II s. Quantity
σύστημα *company* 15, 589
σχεδιάζειν *invent* 556, 872
σχετλιασμός *indignation* 1341^b; *σχετλιαστικόν* (*ἐφίφθεγμα*) 161^b
σχῆμα, σ. Ἀττικόν 1269, Ὀμηρικόν 167; ἐν σ. *εἰρήκεν* 204 (pl. vb. w. coll. sing.), 1088 (pl. pron. w. coll. sing. noun), 1628 (nom. for voc.); σ. *ῶ* *χρῶνται οἱ νεώτεροι* (*τίς ὁ πτερῶν* for *πτεροῖ*) 1418; *ἐνδεῖ τὸ σχῆμα* *the words do not construe* 1269; the word σ. omitted, *ἐκ παραλλήλου* 642, *ἀπὸ κοινοῦ* 1105, *τὸ μερικόν ἐπὶ πάντων* 254; v. Ind. II s. Figures
σχηματίζειν *form a word, of comic derivation or pun, ὡς ἀπὸ* 58 (*ἔποποι* from assumed nom. *ἔπος*), σ. *παρὰ* 184 (*πόλις* from *πόλος*), 299 (*κηρύλος* from *κείρειν*), 565 (*φαλαρίς* from *φάλλος*), 1142 (*ἔρωδιος* from *ἔρα*); cf. *παρασχηματίζειν* 42; *σχηματισμός* of a pun 179; v. Ind. II s. Figures
σχολικοί, τῶν σχολικῶν ὑπομήματα 1242 and note; *σχόλιον* 1764
σωματοποιεῖν *personify* 1536
σώρακος *basket* 1309
***ταναόδειρος** 254
τάσσειν *use in a linguistic sense* 254, 733, 1379; often omitted, *πάλιν ἐπὶ τοῦ 'ὀπίσω'* (sc. *ἔταξεν*) 648

- τάχα** of a tentative explanation = *ἴσως*
1379, *τάχα ἂν εἴη* 66
- ταχυναντεῖν** 1204
- ταχύτερος** 1467
- *ταῶς** or **ταῶς** 102
- *τε** declared redundant 250
- τειχοδομία** 584
- *τελεύς** 168 and note
- τέλειον τό** *the full* (uncontracted) *form*
1040
- *τέλημα** 1593
- *τενθεία** 1691
- τεραστικόν τό** 69
- τερατολογία** of tragedy Hyp. IV p. 8. 4
- τετραλογία** 281
- τῆ** Attic impv. (epic) of *τῆμι*, the *κοινή*
form being *τῆθι* 1310
- *τῆνελλα** 1764
- Τηρεύς** etym. 102
- τῶλειν** *pluck* the rich 285
- *τιό** 237
- τις** of an unnamed critic, v. Ind. III s.
Anonymous Critics; of manuscripts
809, 1262, 1342, 1377, 1594, cf. *ἐν τισι*
τῶν ἀπογράφων 1188; v. Ind. II s.
Criticism
- *τιτυβίζειν** 235
- τοπικόν** *scene* of a play 301; v. Ind. II
s. Scenic Antiquities
- τοποθεσία** *geographical description* 1474
- τορύνη** 78, ὅ *ibid.*
- τραγικός** = *τραγικός* 512
- τρέπειν τι εἰς τι** of phonetic change
1310; cf. *τροπή*
- *τριβή** = *διατριβή* 156; *τριβίς* *wear* *ibid.*
- *τριέμβολον** 1256
- *τρίμμα** etym. 430
- *τριόρχης** 1181
- τρισμός** a sound made through the set
teeth 1521
- τριτύς** wrongly used for *φρατρία* 765
- *τριῶβλον** 1541
- τροπή** *metaphor*, πολλῇ τῇ τ. ἐπέμεινε
465, ἐπέμεινε τῇ τ. 1699; 673; *pho-*
netic change 935
- τρόπον** adv. w. gen. 1400
- *τροχιλος** or *τροχιλος* etym. 79
- *τρύβλιον** 361
- τυγχάνειν**, οὐχ ὡς ἔτυχεν *not carelessly*
695; v. Ind. II s. Criticism
- *τυκίζειν** 1138; *τύκος* *ibid.*
- *ὑπαγωγεύς** 1148, 1151
- ὑπαιθρος** 109
- ὑπακοῦειν** *supply in the thought*, *ἐξωθεν*
ὑ. 824; cf. *προσπακοῦειν*
- ὑπέρ** = *διά* 383
- ὑπερβολή** 1188, ἐν ὑ. 1075
- ὑπέρθεσις**, ἐν ὑ. *by transposition* 272
- ὑπετυμολογεῖν** *suggest a derivation of*
181
- *ὑπηνέμιον ῥόν** 695
- ὑπῆρέτις** (*ναῦς*) 147
- ὑπό**, ὑπὸ πόδα for ἐπὶ πόδα 383 and
note; *under the heading of* 883; **ὑπὸ*
= *μετά* 1426
- ὑποβάλλεσθαι** *plagiarize* 749
- ὑπογαστριον** 530
- *ὑποδεδιώς** 65
- ὑπόθεσις** *subject of a poem* 918 and
note
- ὑποκοριστικόν** *diminutive* 946; -κῶς 1111
- ὑπομανιώδης** 988
- ὑπόμνημα** v. Ind. III s. Anonymous
Critics
- ὑπόνοια**, παρ' ὑ. *with covert humor* 15,
38, 95, 876
- ὑποποδίζειν** = *ἀποποδίζειν* 383 note
- ὑπόσχεσις μόνον** *empty promises* 1128
- *ὑποτίθεσθαι** = *συμβουλευέειν* 1362; *as-*
sume in the plot Hyp. IV p. 6. 15, 951
- ὑφέσις** *suppression*, καθ' ὑ. 149
- *φαληρίς** etym. 565
- φαντασία** *poetic imagination* 952
- φάρμακος** *magic root* Hyp. I. 8
- *φασιανικός** etym. 68
- φέρειν** of the reading of MSS., *φέρεται*
ἐν τοῖς πλείστοις 1297, *φέρουσι τινες*
1342, v. Ind. II s. Criticism; *φέρεται*
is found, of a quotation, 575; **φαύλος*
φ. 961

- *φεῦ 161^b
φθάνειν *én arrive in* 1457, 1458
 *φιλύρινος 1378
 *φοινικιοῦς accent and formation 272
 *φορβίον, φορβεῖα 861
 φόρεσις 156
 φόρτιμος = φορτικός 598
 *φρατορία = τριττός 765
 *φρυγίλος 762
 *φρυκτωρία etym. 1161
 *φυλέτης = συμπατριώτης 368
φυσικόν *fact of nature* 70; -ώτερον *more natural*, of interpretation 678
φυσάριον 159, 662
- χ**, a sign of Aristarchus placed before a line to indicate a comment on something notable in the line, e.g. dissent from a reading 76, two duals 107, a figure 204, an inconsistency 301, gender 1309, a Homeric parallel (attributed to Aristophanes Byz.) 1178, a quotation 1372. The full formula, τὸ χ πρὸς or ὅτι, is frequently abbreviated to πρὸς or ὅτι, q.v.
- *χαίνει 165
 *χαλεπός etym. 539
 *χάλιξ 839
 *χαλκίς owl 261
 *χαμένη 816
 *χάος 192, etym. 1218
 *χαραδριός, χαράδριος 266 and note
χαριέντως 445, 635, 1487; v. Ind. II s. Criticism
χαριστῶν 1100 (pass.)
 *Χαρίτων κηπέματα 1100
 *χαῦνος 819
χελιδονίζειν = βαρβαρίζειν 1680
 *χελιδών gender 1680; as epithet 1292, 1293 and note
 *χέρνιψ 850
- *Χεσῶς 790
 *χθόνιος 1745
χίτων, χιτώνιον, χιτωνίσκος 946
χλευάζειν, εἰς τι 31, παρά τι 1718; χ. τινα or τι 801, 930, 1395
χρήσθαι of grammatical usage 952, οὐκ ἐν χρήσει 840
χύτραι = χυτροπόλια 13
χυτρόπους 436
 *χωλός of the arm 1379
- *ψαλμός 218
ψεύδεται of the poet 575; v. Ind. II s. Criticism
ψευδόπλουτος 822
ψυχρότης 951
- *ώκύτερα 803
 *ώοπ 1395
ώοτοκεν 1081
ώρα, ἐν ώρα early 129
ώρεῦεν tend 1161
ώς w. infin. = ώστε 13, 175, 445, 768, 1073, 1406; in citations, ώς w. author 192, 261, 358, 1106, 1379 bis, 1473, ώς καί w. author 1648, ώς παρά w. author 336, ώς ἐν (title) 122, ώς w. author and ἐν (title) 487, 556, 1297 ter, 1556 bis, 1569, ώς w. author and title in dat. 42; ώς ἐπί in explanation of figurative expressions v. under ἐπί; ώς ἐν κωμῳδίᾳ 1699; ώς w. διαβάλλειν, διασύρειν, κωμῳδεῖν, παίζειν, v. under these words; ώς ἄν = ώς 292, 1204, 1378, 1458, = ώσπερ 1148; ώσει εἶπε, ἔλεγε, ἔφη 275 and note, 402, 523, 546, 553, 679, 798, 848, 902, 1074, 1094, 1159; ώσανεἶ εἶπε 390; ώσανεἶ w. gen. abs. = ώς Hyp. IV p. 6. 7; οὕτως = ώσει 1121; *ώς = πολὺ 91

II. SUBJECTS TREATED IN THE INTRODUCTION, ARGUMENTS, SCHOLIA, AND NOTES

Accent and Breathing :

See Ind. I s. *ἀναγνωστέον, βαρύνειν, βαρυτοεῖν, ὀξεῖα, ὀξύνειν, ὀξυτονητέον, ὀξυτόνως, παροξύτόνως, περισπᾶν, περισπωμένως, προπαροξύτειν, προπερισπωμένως, προσφῶδια, προφέρεσθαι ; δασέως, δασύνειν*

contraction of oxytones like *πρωί* 129, 132 ; "simple" adjectives in *-οῦς* (*-έεις, -ίεις, -ιοῦς*) 272 ; substantives in *-εῖα* 919, 1656 ; ethnica like *Μηλιεῖς, -ιάς* 1040 ; *θεομωσῆς* pass. in meaning, *-μωσῆς* act. 1548

ἀλίβας 882 ; **Ἀλφειος* or **Ἀλφειός* 1121 ; *ἔποποι* voc., *ἐποποί* adv. 58 ; *ἐπό· πό· πό· πό* 227 ; *Θαλής* Attic, *Θάλης* the κοινή 1009 ; *θεομωσῆς, -μωσῆς* 1548 ; *κατωφάγας* epithet, *-γάς* proper name 288 ; *κηρύλος* Doric, *κείρυλος* Attic 299 ; *κόκκυ* 505 ; *Μήλιος* 1077 ; *Μηλιῶς* 1040 ; *Νεφελοκοκκυγιάς* (*-ιέας*) 1040 ; *νοθεία* 1656 ; *παρθενεῖα* substantive 919 ; *πελέκας* like *ἀλίβας* 882 ; *πελεκᾶν* *-ᾶνος* the κοινή, *-ᾶς* *-ᾶντος* Attic, *-ᾶς* *-ᾶ* Doric 882 ; *πρεσβεία* 1656 ; *πρώ* (*πρωί*) 129, 132 ; *πρῶν* 129 ; *Στρούθιος* not *-ίος* 1077 ; *στροῦθος* Attic 876 ; *ταῶς* Attic 102 ; *τινα* or *τίνα* acc. to interpretation 1074 ; *τιῶ* 237 ; *τροχίλος* or *τροχιλος* 79 ; *φοινικιοῦς* (*-έεις, -ίεις, -ιοῦς*) 272 ; *φορβεία* (Herodian) 861 ; *χαραδριός* bird, *-ᾶδριον* stream 266

the rough breathing in *ταῶς* 102 ; *ῆ* or *ῆ̄* 1204

Alcaeus, columnar scholia in an early papyrus MS. of lv

Alcman, columnar and marginal notes in an early papyrus MS. of lvi

Alexander Aetolus, catalogued the tragic poets in the Alexandrian Library xvi

Alexander the Great, his foundation of Alexandria ix

Alexandria :

foundation and growth of the city ix ; topography of the city in relation to the site of the Library xxxv ; Strabo's description of the city xxxvi ; the conflagration of 47 B.C. and its extent xxxi f.

the libraries : the Great Library founded by Ptolemy Soter x and n. 5, established by Philadelphus xi ; probable site xiii, xxxiii n. 2, xxxv ; the acquisition of books xvii, xxiii ; the accession of the Pergamene collection xxx ; catalogued by Zenodotus and his successors xiii, the task of the cataloguers xxiv ; the number of volumes at the time of Callimachus xiii, of Julius Cæsar xxx, after the fire xxxvii ; excelled in the old Greek poets xxxviii ; results of the conflagration of 47 B.C. xxxi ff., not totally destroyed xxxvi ; the books available in Alexandria after the conflagration xxxvii (and n. 2) ff. ; the end of the Library xiv n. 1, xxxiii n. 2. The smaller library in the Serapeum xiii ; the number of volumes *ibid.* ; quality of the library xxxvii

the Museum : founded by Ptolemy Soter through the influence of Demetrius Phalereus x and n. 5 ; its site, organization, and equipment xi f. ; lectures there on philology, mathematics, and medicine in the third century xii ;

its scientific collections *ibid.*; left intact by the conflagration of 47 B.C. xxxvi; Aristonicus's book on xlii

scholarship: the gathering of scholars at Alexandria x; the scholars and literary men resident there under the first two Ptolemies x f.; their attention early drawn to the study of comedy xiv; Alexandria the source of the scholia on Aristophanes *ibid.*; pure scholarship and specialization xxi; the science of philology established xxiv f.; literary criticism xxiv; the art of textual criticism established *ibid.*; the first systematic commentaries on the classical authors xxv; the value of the work of the Alexandrian scholars *ibid.*; résumé of the study of comedy at Alexandria down to 30 B.C. xxii; maintenance of Alexandrian scholarship under Roman rule xli ff.; the association of scholars there xiv, xxii; Alexandrian scholarship in the first two centuries of the Empire xli ff., xlix ff.; metrical science at Alexandria xlvii ff.

Amarantus, Alexandrian scholar, author of a work on the stage xlvi

Amerias, author of a glossary xxii

Ammianus, his statements about the burning of the Alexandrian Library examined xxxi f., xxxiv; on its size xxx

Ammonius, Alexandrian scholar, author of a comic prosopography xxi; cited in the scholia on Ar. xxi n. 2; v. Ind. III

Antigonus of Alexandria, author of a lexicon to Hippocrates and probably of a commentary on Nicander xliii

Antiochus, author of a comic prosopography (Mid. Com.) xxi, xlv f.

Antipater, an unidentified Alexandrian scholar xiv n. 6; v. Ind. III

Apion, Alexandrian scholar, successor to Theon, lectured at Rome on Homer, wrote a history of Egypt and a Homeric glossary xliii f.; his period l n. 4; may have been used directly by the compiler of the first parchment codex of Ar. lxvii; cited in the scholia on Ar. xlv n. 2, l n. 4

Apollodorus, Pergamene scholar, migrated to Rome xl

Apollonius, an unidentified scholar quoted in the scholia on the Aves xiv n. 3, v. Ind. III; prob. the Apoll. cited in the scholia to the Ranae xxi, and the Apoll. son of Chaeris cited elsewhere in the scholia on Ar. *ibid.* n. 7

Apollonius, son of Archibius and teacher of Apion xliii

Apollonius Dyscolus, grammarian, xlvii, lxxviii; his period l n. 4; one of the scholars of the second century p.C. mentioned in our scholia on Ar. xlvii and n. 3, lxxviii

Apollonius Rhodius, Irenaeus's commentary on the Argonautica xlvi

Areius Didymus, Alexandrian scholar, Stoic philosopher, honored by Augustus xl

Aristarchus, librarian at Alexandria xix f.; his pupils xx; his commentaries on Greek authors, more than eight hundred rolls *ibid.*; his scholarship *ibid.*; his contribution to the art of textual criticism xxiv; published two text editions of Homer and editions of other authors xxv; his texts of Homer were lost, probably in the conflagration of 47 B.C. xxxvii; signs used by him explained in an early papyrus commentary on Homer lix; an extant commentary on Herodotus attributed to him lxii; a pupil of his, earlier than Didymus and Aristonicus, probably the author of an extant papyrus commentary on Homer

lix ; a student of comedy xiv, xv ; his commentary on Ar. xx, quoted in the extant scholia xx n. 1 ; v. Ind. III

Aristonicus, Alexandrian scholar, wrote on Homer, Hesiod, Pindar, and on the Museum at Alexandria xlii

Aristophanes :

history of the scholia and text

Alexandria the provenience of the commentary on Ar. xiv ; scholars who contributed to it xiv f. ; need of a commentary on his plays xv ; Euphronius the first to make a special study of Ar. xvii ; thirty-six of his plays cited in the scholia on the Aves xviii ; the text already corrupt before the period of Alexandrian studies *ibid.* ; textual corruption due to the *μεταχαρακτηρίσαντες* xviii n. 2 ; the text revised by Aristophanes Byz. xviii, xix and n. 2, who was probably the first to write the lyrics in cola xix, xlix ; the commentary of Callistratus xix, of Aristarchus xx and n. 1 ; the variorum commentary of Didymus xxv ff., of Symmachus and the anonymous editor following him xxvii, xlix ff., lxiv f., lxvii ff. ; other commentaries extant in part lvii, lxii

the final redaction of the scholia probably made in the fourth or fifth century lxiv f., its form a parchment codex, text surrounded by the notes lxiv ff., lxxi f., in a single volume containing all the text and commentary then extant lxv, this the source of all extant MSS. of the tenth and following centuries lxv, lxxii and n. 1, probably made in Constantinople lxv ff.

the study of Ar. in Constantinople lxv ff., lxxii ; the sources used by the final editor lxvii ; the scholars of the second, third, and fourth centuries named in our scholia on the Aves lxviii ; the "other scholars" besides Symmachus used by the final redactor were those posterior to Didymus, from Apion to Phaeinus lxix ; nature of the redaction lxx ; form and contents of the parchment codex lxxi ; the scholia much more abundant than now *ibid.*, written in verses and cola *ibid.* ; revival of interest in Ar. in Constantinople in the ninth century lxxii, but confined chiefly to Plutus, Nubes, and Ranae lxxi ; the edition of the fourth or fifth century the archetype of the extant complete MSS. lxxii ff.

the practical identity of the scholia in our MSS. points to such an archetype lxxiii ; the negative testimony of papyrus MSS. confirms this conclusion *ibid.* ; relation of the papyrus scholia to those of the extant MSS. lxxiii f., lxxvi ; not derived from the same specific sources lxxiv, lxxvi ; so with the text lxxiv ; errors and v. ll. in the Hermopolis papyrus compared with those of the vulgate text lxxiv and n. 4, lxxv and nn. 1, 2 ; the evidence of other early papyrus and parchment fragments and the positive testimony of the palimpsest parchment of the tenth century lxxvi ; general condition of our text of Ar. "good" lxxv ; substantial errors probably pre-Alexandrian *ibid.* ; the text of our archetype not greatly inferior to that used by Didymus and Symmachus lxxv

the earliest extant representatives of the first parchment variorum edition lxxvii ff. ; what is meant by the 'old scholia' *ibid.* ; old scholia in later MSS. *ibid.* n. 5 ; the nature of the notes found in V or R but not in both nor in any other MS. nor in Suidas *ibid.* n. 6 ; appraisal, as a source of the old scholia,

of Venetus V lxxvii f., of Ravennas R lxxviii, of Suidas lxxviii f.; the testimonia supplied by the other lexicographers lxxix; contamination of the text of the scholia from the twelfth century on *ibid.*; the tampering of Tzetzes *ibid.*, of Thomas Magister and Triclinius lxxix f.; small value of the Byzantine commentary lxxx f.; the MSS. which contain the text of the *Aves* lxxxi (cf. n. 2); those which contain scholia on the *Aves* lxxxi (cf. n. 2), particularly three of the fourteenth century, Laurentianus Γ, Estensis E, and Ambrosianus M lxxxi ff.; contamination in these three lxxxiii f.; supplementary notes (pp. 305 ff.) derived from these and other MSS. characterized lxxxiv; the scholia in the *Princeps* lxxxiv f.

list of the MSS. containing scholia on the *Aves*, with description and contents of each, the arrangement of the notes, the work of the several hands, the use of signa and lemmata, bibliography, etc. lxxxvi ff., the *Princeps* ci ff.; see also under *Manuscripts*

statements in the arguments and scholia

Ar. was second with the *Aves* in the archonship of Chabrias at the City Dionysia, Callistratus being his didascalus, Hyp. p. 4. 11, p. 8. 7; brought out the *Amphiaraus* at the Lenaea of the same year, Philonides being his didascalus p. 8. 7; his purpose in writing the *Aves* p. 4. 1, p. 6. 4; exposed corrupt statesmen in his other plays, but covertly not openly p. 6. 2 f.; his blasphemy against the gods p. 6. 9 ff.; ridiculed the marvellous tales of tragedy and, in the *Aves*, the *Gigantomachia* p. 8. 4; always praises the farmers and the knights 111; solves the problem of the priority of the female bird over the male 676; characteristic of him to jest about bribe-taking 976. For criticisms of his art as a poet see under *Criticism*, and under *Aristophanes Ind. III* for references to his plays

Aristophanes of Byzantium, librarian at Alexandria xix; supplemented *Callimachus's* catalogue of the *Alexandrian Library* xxiv; a student of comedy xiv, xv, xviii f., xx; quoted in the extant scholia on Ar. xix; named as author of the metrical *Hypothesis* p. 2 and note, xx; revised the text of Ar. xviii; probably he wrote the lyrics of Ar. in *cola* xix, xlix; if he wrote a commentary on Ar. it was a separate work xix; author of a treatise on comic rôles (prob. *New Com.*) and on *Menander* and his thefts xx; first great lexicographer xxii; his contribution to the art of textual criticism xxiv; edited the text of *Homer* and other authors xxv; probably the formulator of the *Alexandrian metrical system* of *Heliodorus* and *Hephaestion* xlix. For the references to him in the scholia on the *Aves*, v. *Ind. III*

Aristotle, laid the foundations of the science of philology xxiv; an extant papyrus commentary on the *Topica* lxi; v. *Ind. III*

Aristoxenus, established the science of rhythmic xlix

Artemidorus of Tarsus, author of a lexicon that dealt largely with comedy xxii, cited in the scholia on Ar. *ibid.* n. 6

Asclepiades, *Alexandrian scholar*, author of notes on literary history in the scholia on the *Ranae* xxi; probably identical with the *As.* who is criticized on

Av. 348 for faulty dramatic chronology xxi n. 8; v. *Ind. III*

Asclepiades Myrleanus, *Pergamene scholar*, migrated to Rome xl

Athenaeus of Naucratis, one of the latest scholars mentioned in the scholia on Ar. lxviii, but named only once lxviii n. 6

Athenodorus, Pergamene scholar, migrated to Rome xl

Athens and Attica :

the tribe Cecropis 1406; Cephalê (Κεφαλεῖς), deme of Acamantis 476; Cerameicus, where those who die in war are buried 395, its extent *ibid.*; Colonus and C. ὁ μισθιος, boundaries of latter 997; Cricoa (Κριῶθεν), tribe Antiochus 645; Halimus, deme of Leontis 496; Leuconoe (Λευκονοεῖς) 997; Melitê, embracing the Pnyx 997; Myrrhinus (Μυρρινοῦσιοι), Artemis called there Κολαινίς 872; Peiraeus (Πειραιεῖς), Artemis called there Μουνυχία 872; Philaadae, call Artemis Βραυρωνία 872; Sunium, seat of worship of Poseidon 868; Polemon's list of eponymous heroes of tribes and demes 645

Acropolis, wooden horse on 1128; Clepsydra, a spring on the acropolis, unfathomable, salty, said to have had underground connection with the sea at Phalerum 1694; Cranaae, a name for Athens 123; Laurium, silver mines at 1106; Pelargic wall, on acropolis 832, τραχύ 836, built by the Tyrrenians 1139; Phalerum (Φαληρεῖς), harbor of Attica 76; Pnyx, the place of "the ecclesia of the present time" (Philochorus) 997; perhaps the whole region embracing the Pnyx was called Κολωνὸς ὁ μισθιος *ibid.*, this view contradicted and the Pnyx declared to be in Melitê *ibid.*; the prytaneum 521, 1541; the Long Stoa, said by some to be in front of the Cerameicus 997

Cranaus, king of Athens 123; Xuthus, king of Athens 1527; Apseudes, archon before Pythodorus, in whose year Meton set his dial in the Pnyx 997; Arimnestus, archon before Chabrias Hyp. p. 8. 9; Chabrias, archon in the year of the Aves Hyp. p. 4. 11, p. 8. 7, the Hermocopidae condemned in his year 766; Pythodorus, archon the year after Apseudes 997

Attica, stony and barren 123; a democracy 125; infested by wolves in early times 369; inhabitants prided themselves upon being autochthonous Hyp. p. 4. 20, and upon their skill in fighting at sea 108, were litigious, except the farmers 111, and avaricious 1106, and averse to military service 1367, worshiped Apollo Patrous 1527; Athens the dwelling of the wise 409; Athenian woman called Ἀττικὴ not Ἀθηναία to avoid confusion with Athene's name 828; demagogues at Athens Hyp. p. 4. 22; the gods' alienation from the Athenians Hyp. p. 6. 10 f.

the bronze and silver coinage of Athens stamped with the owl 301; the device on the early didrachm was the ox, later, on the tetradrachm, the owl and Athene's head 1106

enrollment in the phratries a token of legitimate birth 1669; each tribe supports a dithyrambic poet for Dionysus 1404; functions of the κωλακρέται 1541, of the ταμίαι *ibid.*, of the πρόξενοι 1021, of the ταξίμαχοι 450

the sacred triremes, Paralus and Salamina, used in the public service 1204; the Paralus used for theoriae, the Salamina for bringing to Athens for trial those accused of crime 147, cf. Hyp. p. 4. 2, p. 8. 10 and 16, scholl. ad 16, 147

See also under Legal and Historical

Attalus I, probably founded the Library at Pergamum xxxvii

Augustus, conciliated the scholars of Alexandria xl ; founded the Cæsareum at Alexandria xli

Barbarians :

stupid, ignorant of speech 199 ; regard the Greeks as most intelligent 409 ; their language "obscure" 1521 ; abusive language commonly employed in speaking to them 1628

Birds :

bird food 82, 231 ; shapes 254 ; habitat 92, 745, 774 ; habits in hatching eggs 1108 ; decoy birds 1083 ; "mantic" birds, e.g. ravens and eagles, "musical" birds, e.g. swans and nightingales 1332 ; cock-fighting 70, 489, 759, quail-fighting 1297, 1299 ; the problem whether the male or the female was "earlier" 676

ἀετός, preys on rabbits 1063, figures on the sceptres of kings 510, bears the thunderbolt 1248, a "mantic" bird 1332 ; *ἀηδών*, color 664, 670, sacred to the Muses 678, appears in spring in Attica 683, a songster 1332, explanation of epithets applied to 1381 ; *αἰγίθαλλος*, belongs to the hawks, not in Callimachus 883 ; *αἰθυία*, a sea-bird 1332 ; *ἀκαλανθής* 872 ; *ἀλεκτρύων*, unfilial 1348, 1364, once human, changed to a bird by Ares 835, cock-fighting 70, 489 ; *ἀλαιετός* 891 ; *ἀλκύν*, habitat 250, metamorphosis of *ibid.*, the male is called *κηρύλλος* and in old age is protected by the female 299, the male dies in coitu *ibid.*, "halcyon days" 1594 ; *ἀμπελὶς*, in Callimachus 302, cf. 304 ; *ἀτταγᾶς*, has mottled wings 761, habitat 249 ; *βασκᾶς*, in Callimachus 883 ; *γέρανος*, a seed-picker 232, flies from Greece to Egypt 1137, carries stones, by dropping which it learns whether it is over water or land 1137, for ballast 1429 ; *γλαῦξ*, its cry 261, an Attic bird 358, symbol of Athens on Attic coins 261, 1106, and on statues of Athene Archegetis 515, origin of proverb "owls to Athens" 301, other names are *χαλκίς*, *κύμινδης*, *κιρκάβη*, *κιρκύμης* (cf. 1181) 261 ; *δροκολάπτης*, found in oak-trees, from which it gets worms, destroying the trees by its pecking 480 ; *δρύνψ*, in Callimachus 304 ; *ἐδώλιος* v. *ἐρωδιός* ; *ἐλέας* (perhaps = *ἐλέα* in Callimachus), small bird with pleasant note 302 ; *ἐλεσᾶς*, "look up in the History of Animals" 883 ; *ἐρισάλπιγιξ*, not in Callimachus 883 ; *ἐρυθρόπους*, in Callimachus 302 ; *ἐρωδιός*, Callimachus gives *ἐδώλιος* 883 ; *ἴβις*, common in Egypt 1296 ; *ἰέραξ*, mantic, sacred to Apollo, in whose hand it is borne in statues 515, 563, its nature 1454, servant of Zeus 515 ; *καταρράκτης*, in Callimachus 883 ; *κατωφαγᾶς* 288 ; *κεβλήπυρις*, perhaps should be *κέβλη* (registered by Callimachus) and *πυρίς* 303 ; *κερχνής*, a small *ἰέραξ* acc. to Didymus, but not in Callimachus (who has *κέρχνη*) 304, its nature 1454 ; *κηρύλλος*, v. *ἀλκύν* ; *κίττα*, its appearance a sign of spring 501, appears in Greece at shearing-time 713, its nature 1297 ; *κόκκυξ*, appears in Phoenicia before harvest 505, cf. 507 ; *κόλαινις* 872 ; *κόλυμβις*, in Callimachus 304 ; *κόραξ*, its nature 1292, mantic 1332 ; *κορυδαλός*, sacred to Earth 471, crested 475, cf. 1295 ; *κόψιχος*, pricks its eggs 1081 ; *κρέξ*, appearance 1138 ; *κύμινδης*, not in Callimachus 1181 ; *λάρος*, voracious 567, sea-bird 1332, 1346 ; *Μῆδος* (?) 278 ; *νέρτος*, in Callimachus 302 ; *νήττα*, water-bird 566, with peculiar marking 1148 ; *ορνυξ*, quail-fighting 1297, 1299 ; *ὄρφανός* (?) 1301 ; *πάππος*, a bird acc. to Euphronius, though not

- catalogued by Callimachus 765 ; *πελαργός*, justice-loving, bears its dead father on its wings, is engraved upon sceptres as a symbol of justice, the hippopotamus beneath 1354, 1357 ; *πελεκᾶς*, has a big beak 882 ; *πέρδιξ*, symbol of cunning 767, 768 ; *Περσικός*, Ecbatana birds are called "Persian" 278 ; *πημέλοψ*, size and shape 1302 ; *πίναξ* (?) 14 ; *πορφύρις*, in Callimachus 302, cf. 304 ; *πορφύριων* 1249, color 1250 ; *πυτλίη* 798 ; *σίττη*, of good omen to lovers 704 ; *σπίνος* 1079 ; *στρούθος*, has big feet 876 ; *ταῶς*, color 102 ; *τελέας*, a bird acc. to Symmachus 168 ; *τέτραξ*, "look up in the History of Animals" 883 ; *τροχίλος* 79 ; *ὑποθυμῖς*, in Callimachus 302 ; *φαλαρίς*, marsh-bird 565 ; *φλέξις*, "look up in the History of Animals" 883 ; *φρυγίλος* 762, 873 ; *χαραδριός*, a cure for jaundice 266 ; *χελιδόν*, its gait 168 ; *χῆν*, broad-footed 1145 ; *χηνναλώπηξ* 1295 and note
- Books, the book-trade at Athens xviii and n. 1, at Alexandria xli n. 5 ; the book-markets of Greece in general xxxviii ; the 'book' in the Alexandrian Library xiii n. 1 ; the size of a papyrus roll of a single play and of a commentary xxvi n. 4 ; the practical inconvenience of the independent papyrus commentary lxii ; the advantage of parchment over papyrus lxiv ; the codex supplants the roll *ibid.*
- Cæsar, Julius, his firing of his ships at Alexandria in 47 B.C. xxxi ; the gravity of his situation *ibid.* ; the conflagration and the Library xxxii ff.
- Callimachus, completed, in 120 volumes, the catalogue of the Alexandrian Library xiii, cf. xvi n. 3, xxiv ; treated of comedy in his general catalogue xvi ; no evidence that he wrote a commentary on Ar. xvii ; Epaphroditus's treatise on the Origins xlv ; marginal notes in an early papyrus MS. of the *Aetia* and *Iambi* lvii f., of the *Hymn to Artemis* lxii, cf. lxiv ; for his treatise on birds, his catalogue, and his poems quoted in the scholia to Ar., v. Ind. III
- Callistratus, Alexandrian scholar, student of comedy xiv f., wrote a commentary on Ar. and on a play of Cratinus xix ; cited in the scholia on Ar. xix n. 6 ; v. Ind. III
- Cassius Dio, his statements about the burning of the Alexandrian Library examined xxxi ff.
- Cephisodemus, an unidentified Alexandrian scholar xiv n. 3 ; v. Ind. III
- Cercidas, marginal notes in an early papyrus MS. of lvii
- Chaeris, an unidentified Alexandrian scholar xiv n. 3 ; v. Ind. III
- Clitarchus, author of a glossary xxii ; v. Ind. III
- Comedy :
- study of at Alexandria, by Callimachus, Euphronius, Eratosthenes, Aristophanes Byz., Callistratus, Aristarchus, Demetrius Ixion, Didymus xiv ; the work of Lycophron xvi, of Callimachus xvi, xxiv ; the systematic study of xvii ; the need of a commentary xxi (cf. xv) ; comic lexicons and glossaries xxii ; comic prosopographies xxi, xlvii ; results of Alexandrian study of comedy down to 30 B.C. xxii ff. ; Didymus's services xxv f., Symmachus's liii ff.
- the *ἄδεια* and *ἐξουσία* enjoyed by Ar. in his earlier plays Hyp. p. 6. 2 ; this license restricted by law in his time (*φανερῶς μὲν οὐδαμῶς, ληληθῆτος δέ*) *ibid.* ; the law *μη̄ ὀνομαστὶ κωμῳθεῖν* 1297

ἀνάπαιστος a term for the parabasis proper 685 and note, the *μακρόν* or *πνίγος* (at 723) 726 note, the *ἐπίρρημα* (at 753) *ibid.*, there is usually an *ἐπιρρηματικὴ σύzyyla* after the parabasis as in the Equites (at 1264) 1058; the actors retire to make way for the parabasis 640; the poet often speaks on his own behalf in the parabasis through the mouth of the chorus 1102; flute accompaniment to the parabasis 682

the poet's management (*οἰκονομεῖν*) of his plot Hyp. p. 6. 10; *οἱ κωμικοὶ* of the comic poets in general 42; references to the usage of the comic poets 448, 682, 764, 1102, 1292, 1296

Commentaries :

at first independent books unaccompanied by the text but furnished with lemmata liii ff.; marginal annotation rare and meagre — none in the literary papyri of the third and second centuries B.C. and perhaps none in the first century liv f., very few in those of the first three centuries of our era liv, columnar where they occur liv f.; the combination of columnar and marginal notes in two papyri of the first century, but such commentary not comparable with the systematic commentaries e.g. that on Ar. lv f.; the same conclusion drawn from the Pindar papyrus of the second century, which allows for notes between the columns, and from the other papyri of the second and third centuries lvi f.; specimens of independent commentaries without text from the first century B.C. and the four centuries following lviii; the glossographical school-commentaries lx; the early need felt for commentaries to the classical authors xv, xxi f., lxii; the broad scope of the commentaries on comedy xxiii; the practical inconvenience of the independent commentary lxii; a beginning made of annotated text editions lxiii; the final ancient redaction of the commentary on Ar., a parchment codex with text and variorum notes, probably made in the fourth or fifth century P.C. lxiv f., lxxi f.; the earliest representatives of this variorum edition lxxvii; for the commentaries on Ar. in particular, see under Aristophanes

the impersonal manner of the old Greek commentators lxviii, lxx and n. 4; the manner of Tzetzes contrasted lxx n. 4; paraphrase as a method of interpretation lxx f.; difficulty of determining the authorship of notes xxvii, lxix f.; lemmata invariably used in the independent commentaries lviii, lix, lx, lxi, lxii, not needed, and not used, in the papyrus texts with brief annotation lxiii, probably retained in the parchment archetype of the extant MSS. lxxi; when omitted were replaced by signa lxxi; use of lemma and signum in the existing MSS. of the scholia on Ar. lxxxvii (in V), lxxxviii (G), lxxxix (R), xcii (Γ), xciv (E), xcvi (M), in the *Princeps* cii

Conjectural readings of the text of the scholia on the Aves of Ar. civ ff.

Constantinople, became the resort of scholars in the fourth century P.C. lxxv; its library and university *ibid.*; the revival of Byzantine learning in the ninth century lxxii

Corinna, marginal notes on an early papyrus MS. of lvii

Crates, head of the Pergamene school, lectured in Rome xxxix f.; wrote a commentary on Ar. xv; discussed the divisions of comedy and the parts of the parabasis xxi; cited in the scholia on Ar. xxi n. 5

Cratinus, a commentary on, by Callistratus xix, probably one by Didymus also xxvi ; v. Ind. III

Criticism, literary criticism at Alexandria xxiv

aesthetic

notes in commendation of the poet: the excellence of the Aves Hyp. p. 4. 10 ; the happy choice of words or the aptness of a jest, *χαριέντως* 445, 635, 1487, *καλῶς* 489, 691, 1731, *οικείως* 737 (cf. 1590), *κατὰ τὸ οἰκείον* 1292 (cf. 433), *πιθανῶς* 447, 1156, 1628, *κωμικώτερον* (*παίζει*) 471 ; the good management of the action, *εὐκαίρως* 228 (the way the chorus is brought in), 1759 (comic dancing) ; the care with which facts are considered in making jests 695 (*οὐκ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ἀπὸ ἱστορίας*), Hyp. p. 6. 18 and 978 (*οὐκ ἀπλῶς, ἐπιτηδεύς* Hyp. p. 6. 10, 553, 1282, *ἐπίτηδες* 507, 553, 952, 1000, 1377 bis, *ἐπιτετήδευκε* 1289 ; cf. the implied commendation of the poet's "imitation" of fact, his "mingling" of fact and fancy, 737 (*ἐπιμίγνυσι*), 864 (*ἐμμύησατο, ξίμξε*), 1541 (*μίγνυσι*), 1570 (*ἔμξε*), 1669 (*ὡς ἐν κωμῳδίᾳ*, v. Ind. I s. *κωμῳδία*), his "invention" 983 (an oracle), 1521 (a race), and his "enhancing" the humor (v. Ind. I s. *αὐξήσις*)

in disapproval: *ἀκαίρως λεγόμενον* 66, *ἀλόγως κεῖται* 1514 (use of *ἄττα*, or perhaps the reading), *ἀσαφῶς λέγει* 1151, *ἀτόπως καὶ ἀπιθάνως τῆ γενεαλογίᾳ κέχρηται* 697, *βιαιῶς* (*ἐγχεῖ* for *διείρει*) 1081. Cf. *κακῶς παίζει* 609 (of an intentional misuse of a word) and *ψεύδεται παίζων* 575 (of an intentional misstatement of fact), *ἤλλαξε τὸ τοπικόν* 301 (of an intentional disregard of the scenic proprieties) ; probably none of these implies disapproval

*exegetical*¹

ἀνάγνωσις κατὰ προσῳδίαν, see under Accent

ἐξήγησις κατὰ τοὺς τρόπους, see under Figures

γλωσσῶν τε καὶ ἱστοριῶν ἀπόδοσις, for *γλῶσσαι* see Ind. I ; for *ἱστορίαι* see under History and Mythology

ἐτυμολογίας εὔρεσις, see under Etymology

ἀναλογίας ἐκλογισμός, e.g. 238, 272, 523, 589, 882, 1040, 1077, 1310, 1656

κρίσις ποιημάτων, see under Criticism, aesthetic

commentators and commentaries, see under the names of the critics and Index III under Anonymous Critics

critical signs, see Index I s. *ὅτι, πρὸς, χ* ; punctuation, see Index I s. *διαίρειν, στίζειν*, and xlvii

critical terms, see Index I s. vv. (interpretation) *ἐξηγεῖσθαι, ἐξήγησις, ἐρμηνεύειν, ἀκούειν, ὑπακούειν, προσυπακουστέον, δύναται* ; (acceptance of words in a certain meaning) *δέχεσθαι, ἀποδέχεσθαι, ἐκδέχεσθαι, λαμβάνειν, μεταλαμβάνειν* ; (usage) *λέγειν, τάσσειν, χρῆσθαι, κείσθαι, παραλαμβάνειν* ; (the sense) *τὸ σημαίνμενον* ; (the context) *σύστασις* ; (the critic's processes) *ἀξιοῦν, ζητεῖν, σημειοῦν, ἐπισκέπτειν, παρατιθέναι*, cf. *ἀμάρτυρος* ; (the critic's faults) *πλαγαδιᾶσθαι, σχεδιάζειν*

method of making citations, see under References and in Index III under the authors quoted

¹ The first six topics are the divisions of Dionysius Thrax

textual

the art of textual criticism established by Zenodotus, Aristophanes Byz., and Aristarchus xxiv f.; the critical notes on Ar. of Didymus xxviii, of Symmachus li; Pamphilus's *τέχνη κριτική* xliii; v. also s. Commentaries

see Index I s. vv. (MS., text, and readings) *ἀντίγραφον*; τὸ προκείμενον, ἔξωθεν, ἐνθάδε, ἐνταῦθα, ἐτέρωθι, νῦν, οὗτος; γράφειν, γραφή, φέρειν; ἀμαρτάνειν; διάλειμμα, πλήρωμα

on the MSS., readings, errors, and corrections: ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων 1188 (colometry), ἔν τισι 1262 (colometry), 1480 (colometry), 809 (division between speakers); τινὲς 19 (reading), 1091 (reading), 1377 (reading); φέρεται ἐν τοῖς πλείστοις (reading) 1297; ἐν τοῖς Ἀτταλοῖς εἶρον . . . καὶ ἐν τῷ παλαιῷ τῷ ἐμῷ 1508; φέρονσί τινες διάλειμμα, καὶ Ἀριστοφάνους πλήρωμα οὕτως 1342; τὰ προκείμενα 266 and note; ἡμάρτηται περὶ τὴν γραφὴν 303; ἀλόγως κεῖται 1514 (possibly of the poet's usage); Διονύσιος γράφει 1297; μήποτε γραπτέον 589, 1181; Ἀριστάρχος οὐκ ἀποδέχεται πληθυντικῶς 76; αἰρετώτερον δὲ τὸ . . . 1363. Variant readings: γράφεται καὶ 15, 204, 348, 417, 645, 1212, 1319, 1363, 1381, 1563; γράφεται 109, 210, 566, 644, 1396, 1656; δίχως (sc. προκέται) 266, 1468; τινὲς 1342; τινὲς γράφουσιν 23; ἔν τισι γράφεται 66

Customs:

markets usually referred to by the name of the article sold (in pl.), e.g. *ὄρνεα*, *χύτροι* 13; sacrifice at the founding of cities 43; formulae in taking omens 95; the bridegroom's garland of *σισύμβρια* 160, cf. 161; bird-dealers keep their *χαραδριοί* hidden 266; duties of boatswains 273, 1395; camels used by the Medes in warfare 278; soldiers advancing to battle chant *ἐλελελεῦ* 364; a price set upon wolves' heads in Attica 369; spears held inside the shield 386, cf. 390; burial of soldiers in the Cerameicus 395; clay figures of Hephaestus set up by the hearth 436; a long bar with pegs used for hanging kitchen utensils 436; the proclamations of the taxiarchs posted on bulletin boards 450; garlands worn by banqueters to keep the head cool 463; fashions of wearing the tiara among the Persians 487; the name-day of a child, the tenth (or seventh) after birth, celebrated with a feast 494, 922; prostration before the kite at the beginning of spring 501; the call of the cuckoo in Egypt 507; circumcision in Egypt and Phoenicia 507; images of birds on sceptres 510, and on the heads and in the hands of statues of the gods 507; *Μανῆς* a common slave name 523, cf. 721; manner of testing birds in buying 530; silphium used as a condiment and in medicine 533, 534 f., 1582; asphalt used by the Babylonians instead of mortar 552; wheat offered to Aphrodite because of its aphrodisiac properties 565; gifts of birds to the beloved 704; omens from meetings 721; spurs on cocks in cock-fighting 759; fashions of hair-cuts 806; sentry fires 841; bells carried by patrols 842, 1160; Hestia receives the first sacrifice 864; catamites at the mysteries of Rhea 876; long hair a privilege of freemen 911; migration of Scythians in winter 942; decrees and laws inscribed on stelae 1050; practices of bird-catchers 1081, 1083; myrtle berries eaten by women and girls, hence the name *παρθένια* 1099; bird-fenders on statues 1114; philosophers wear their hair long 1282, and Spartans *ibid.*; the use of the scytale by the Spartans 1283; the stork

and the hippopotamus engraved on sceptres 1354; top-spinning with a whip 1461; popular observances and superstitions regarding heroes 1490, 1493; the phrase used in asking the time 1498; the canephoroi carry sun-shades 1508; philosophers are unwashed and pursue their studies in the dark 1555, 1564; the Thracian manner of dress 1567; the barbarians wear trousers 1569; manner of talking to barbarians 1628; the tongue of sacrificed victims is cut out separately 1704; artists represent the thunderbolt with wings 1713; the chant "Hymen, etc." 1736; the paranymphe rides by the side of the bridegroom 1737

Demetrius Ixion, Alexandrian scholar, later an adherent of the Pergamene school, a student of comedy xiv f.; author of an Attic lexicon xxii; cited in the scholia on Ar. xxii n. 4; v. Ind. III

Demetrius Phalereus, his influence in connection with the founding of the Museum and Library at Alexandria x and n. 5

Demosthenes, Aelius Theon's commentary on xlvii; the extant papyrus commentary of Didymus on lxi; an anonymous commentary on the *Midias* *ibid.*

Dialect, dialect studies by Tryphon xlii

ἀφύαι Attic 76; *ἐμίν* a Dorism affected by Pindar 930; *ἐμπιμπλη* Attic *impv.*, *ἐμπιμπλαθι* in the *κοινή* 1310; *Ζάν* Doric 570 and note; *Θαλής -οῦ* Attic, *Θάλης Θάλητος* in the *κοινή* 1009; *ἴστη* Attic *impv.*, *ἴσταθι* in the *κοινή* 1310; *καλάσιρις* an Egyptian word acc. to Cephisodemus 1294; *κηρύλος* Doric, *κεῖρυλος* Attic 299; *κλινηναί* Attic, *κλινηναί* in the *κοινή* 122; *κυνέα (κυνή)* Peloponnesian for *πέτασος* 1203; *λεκάνη* Attic, *λακάνη* in the *κοινή* 1143; *ὄργη* Attic for *πίσσα* 839; *δρνῖς* (nom. sing.) Attic 70; *πελεκᾶς -ἄντος* Attic, *-ᾶς -ᾶ* Doric, *-ᾶν -ᾶνος* in the *κοινή* 882; *πηνικ' ἄττα* not Attic 1514; *πλέον πλείν* Attic crasis 6; *ποτῆται* Doric 250; *πρῶ* as from *πρωί* Attic 132; *ριγῶν* Doric *κατὰ τροπήν τοῦ ο εἰς ω* 935; *σαβάζειν* barbarian for *εὐάζειν* 873; *στροῦθος* Attic 876; *ταῶς* Attic 102; *τῆ* Attic *impv.* (epic) of *τῆμι*, *τῆθι* in the *κοινή* 1310

Didascaliae:

under Chabrias Ameipsias was first *ἐν ἄσσει* with the Banqueters, Ar. second, *διὰ Καλλιστράτου*, with the Aves, Phrynichus third with the Monotropus Hyp. p. 4. 11, cf. p. 8. 7; on the Monotropus cf. 997. Ar. brought out the Amphiaras at the Lenaea in the same year as the Aves, *διὰ Φιλωνίδου* Hyp. p. 8. 7; the Cronus of Phrynichus was brought out before the Aves 988; the Palamedes of Euripides was brought out not long before the Aves 842, the Andromeda and Phoenissae not until after the Aves 521; the Nemesis of Cratinus (the younger) was produced after the Aves 521 and note; the Pandionis, a tetralogy of Philocles 281; the Lycymnian tetralogy of Euripides 1242 and note. On the Didascaliae of Aristotle v. Ind. III

Didymus, student of comedy xiv; author of the first variorum editions of the Greek classics xxv; his period xxv n. 1; estimate of his work xxv ff.; his commentaries on the Orators xxvi, xxxviii, lxi; his industry and productivity xxvi, xli n. 4; wrote commentaries on Aristophanes, Phrynichus, Eupolis, Menander, and probably Cratinus, a comic lexicon, on corruption of words xxvi; estimate of his scholarship *ibid.*; relation of Didymus to the variorum

commentaries of his successors xxvii ; the range of his interests xxviii f. ; his citation of the poets xxix ; the apparatus at his disposal xxx, xxxvii ff. ; the probable effects of the conflagration of 47 B.C. on his scholarly activity xxxvi f. ; his restoration of Aristarchus's readings in the text of Homer xxxvii ; pursued his studies probably at Alexandria, not in Rome xxxix, xli ; the chief single source of information of Symmachus lii, who was the transmitter of his work on Ar. I, correcting and supplementing him lii f., lxvii ; the form of his commentary on Demosthenes lxi ; the problem of determining his authorship of notes xxvii ; the form of his commentary on Ar. liii ff., lviii ff. ; range of his interests as illustrated by his notes on the Aves xxviii f. ; notes on the other plays ascribed to him xxix n. 1 ; his citations from the poets xxix ; not used directly by the editor of the first parchment codex of Ar. lxvii. For citations in the scholia on the Aves, v. Ind. III

Diodorus of Caria, Alexandrian scholar x

Dionysius, an unidentified Alexandrian scholar xiv n. 3 ; v. Ind. III

Dithyrambic poets, affectation of Dorisms 930 ; use of extravagant epithets 1383 ; their unintelligible bombast 1392, 1395 ; one maintained by each tribe at Athens 1404 ; the first organization of cyclic choruses 1403

Dress, ἀπλοῖς 122 ; βαίτη 122 ; ἐξωμίς, ἐξωμίδιον 122 ; καλάσις 1294 ; κόθορνος 994 ; κυνή 1203 ; ληδάριον 715 ; πέπλος 827 ; πέτασος 1203 ; σισύρα, σισύρα, σίσυς 122 ; σπολάς 933 ; στέφανος at banquets 463 ; χίτων, χιτώνιον, χιτωνίσκος 946 ; χλαῖνα 1421 ; the manner of wearing the τιάρα among the Persians 487 ; the stylish arrangement of the ἰμάτιον (περιστέλλεσθαι) 1567 ; fashions of hair-cuts 863, wearing the hair long 911, 1282 ; on the dress of actors v. Scenic Antiquities

Ephroditus, Alexandrian scholar, author of treatises on Homer, Hesiod, Callimachus, and of a lexicon xlv, cf. l n. 4 ; cited in our scholia on Ar. xlv n. 2 ; may have been used directly, not through the medium of Symmachus, by the compiler of the first parchment edition of Ar. lxvii, l n. 4

Epicharmus, columnar scholia in an early papyrus MS. of lv

Eratosthenes, Alexandrian scholar, student of comedy xiv ff. ; wrote on the Old Comedy xvi, xxiv, but there is no evidence that he wrote a commentary on Ar. xvii ; his encyclopedic range xx ; cited in the scholia on Ar. xvii n. 4 ; v. Ind. III

Etymology, v. Ind. I s. ἐτυμολογεῖν, ἐτύμως, ὀνοματοποιεῖν, παράγειν, παραποιεῖν, παρασχηματίζειν, πλάσσειν, σχηματίζειν, ὑπετυμολογεῖν ; ἀπό, ἐκ, παρά αἰγιθαλλος, οὕτως ὀνομάσθη, ὡς τινες, παρά τὸ ἐξ αἰγὸς τεθηλακέναι 883 ἀκαλανθίς, παρά τὸ αἰκάλλειν ἴσως 872 ἀπολιβάζειν, from λιβάς (because it falls quickly) or from Λιβύη 1467 ἀποπελεκᾶν, παρά τὸ 'πελεκᾶν τὰ ξύλα' τῷ ὀνόματι τοῦ θρνιθος παίζων ἐχρήσατο 1156

ἀποσποδεῖν, ἀπὸ τῆς σποδοῦ 8

βάδος, ἐν παιδιᾷ ἀπὸ τοῦ βαδίζειν παρεσχημάτισται 42

βλιμάζειν, from θλιβομάζειν 530

βρούκειν, παρά τὴν βορὰν οἶονεῖ βρούκειν 26

- γαῦλος and σκάφη, ἀπό τῶν σκευῶν (viz. γαυλός and σκάφη) 598
 δρυκολάπτῃς, ἐν ταῖς δρυσὶν εὐρισκόμενον, καὶ πολλακίς ἀνορύττον καταβάλλει (i.e. κολάπτει τὰς δρύς) 480
 ἐγγλωττογάστρωρ, παρὰ τοὺς 'ἐγχειρογάστορας' πεποιήται 1694
 ἔλεγος, ἀπὸ τοῦ ἔ λέγειν 217
 ἐπικυῶν, παρὰ τὸ κυαίνειν 533
 ἐπιτριβείης, παρὰ τὸ Τριβαλλοῖ φησι παίζων γεγονέαι 1530
 ἐρωδίδς, παρὰ τὴν ἔραν (= γῆν) πέπαιχεν . . . ταῦτα ἐσχημάτισται 1142
 Εὐέλπιδης, παρὰ τὸ εὐ ἔχειν τὴν ἐλπίδα 1, cf. Hyg. p. 8.3 and note
 εὐράξ, ἔπλασεν παρὰ τὸ εὐρέως 1258
 'Ηλιαία, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ-ἡλίου βάλ्लεσθαι 109
 ἡλιαστῆς, ἀπὸ τῆς 'Ηλιαίας 109
 Καρικαί and Καραπόλεις = οἰκήσεις, from the proper name Κάρα (with an implication of κάρα) 292
 κατάχυσμα, παρὰ τὸ χεύεσθαι 535
 καταφαγᾶς, ἴσως ἐκ τοῦ καταφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποιήκε 288
 κενέβρειος, κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων ἀντὶ τοῦ νεκριμαῖος 538
 κηρύλος, ἴσως παρὰ τὸ κείρειν ἡτυμολόγηκε (ἐσχημάτικον) 299
 κίβδηλος, παρὰ τὸ ὑπὸ Χίων δεδηλῆσθαι 158
 κικκάβη = γλαυξ, from the cry of the owl 'κικκαβαῦ' 261
 Κραναοί, ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως 123
 κύρβεις, ἦτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσαι εἰς ἕψος ἀνατεταμέναι ἢ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων 1354
 κύρμα, παρὰ τὸ κυρεῖν 430
 λαῖμα, παραπεποιήκε παρὰ τὸν λαίμω 1563
 λακάνη, παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνω 1143
 Λέπρεον, διὰ τὸ τὴν χώραν λεπρὰν εἶναι οἱ διὰ τὸ τοὺς πρώτους οἰκήσαντας τὴν πόλιν ταύτῃ τῇ νόσῳ κατεσχῆσθαι 149
 Νεφέλοκοκκυγία, παρὰ τὰς νεφέλας καὶ τὸν κόκκυγα 819
 νῆττα, παρὰ τὸ νήχεσθαι 566
 νομάς, διὰ τῆς νομῆς ἔχων τὸν βίον 941
 Πανδώρα, ἐπειδὴ πάντα δωρεῖται 971
 πατάξ, ἔπλασεν παρὰ τὸ πατάξει 1258
 πάτος, ἀπὸ τοῦ πατεῖν 42
 πεδάρσιος, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πέδου αἴρεσθαι 1197
 Πειθέταιρος, παρὰ τὸ πείθειν τὸν ἐταῖρον 1, cf. Hyg. p. 8.3 and notes
 περίπολος, ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν 1177
 πινακοπώλης, from πίναξ, the platter on which birds are exposed for sale, or πίναξ, a kind of bird 14
 πιπίζειν, κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποιήται 307
 πῶλος, ἔπαιξε παρὰ τὸ πῶλος σχηματίσας τὴν 'πόλιν' 184
 πῶλος, from τόπος (πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει) οἱ ἐτυμολογεῖ ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι 179
 πρηγορεῶν, ἀπὸ τοῦ συναθροῖζειν (οἱ προαθροῖζειν, i.e. ἀγείρειν) ἐκεῖ τὴν τροφήν 1113
 πρόλογος, as the preceding and οὗ συλλέγεται ἐν αὐτῷ τὰ σιτία 1113

Σαβάσιος, παρά τὸν σαβασμόν = εὐασμόν 873

σελλίειν, from Σέλλος 823

σίγιον, παρά τὴν σιωπήν (i.e. σιγή) 1095

σκυτάλιον, ἐτύμως τὰς βακτηρίας αἰς τὰ σκύτα τύπτουσιν 1283

σπερμολόγος, ἐκ τοῦ ὀρύττειν (i.e. λέγειν) τὰ σπέρματα 579

σπολάς, παρήχθη ἕως ἐκ τοῦ ἐπισπᾶσθαι 933

στρεψοδικοπανουργία, παρά τὸ στρεβλὸν ἦθος . . . καὶ τὴν δίκην καὶ τὴν πανουργίαν
1468

στυφοκόμπος, παρά τὸ στερεῶς κόπτειν, ὄνομα ὀρνέου ἔπλασε παρά τὸ κολάπτειν
τὴν κεφαλὴν 1299

Τηρεὺς, παρά τὸ τηρεῖν τὴν ἴω 102'

τρίμμα, ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν 430

τροχίλος, from τρέχειν 79

φαληρίς, ἐσχημάτισε παρά τὸν 'φαλλόν' 565

φασιανικός, συκοφάντης, παρά τὸ φαίνειν, ἢ μετὰ φασιανῶν εὐρισκόμενος 68

φρυκτωρία, παρά τὸν φρυκτὸν καὶ τὸ ὠρεύειν 1161

χαλεπός, from χαλέπτειν 539

χάος, διὰ τὸ κεχύσθαι εἰς ἄπλωμα 1218

χαραδριός, ὠνοματοποιεῖται παρά τὸ ἐν ταῖς χαράδραις διατρίβειν 1141

See also under Figures, rhetorical

Euclid, the mathematician, resided at Alexandria x

Eumenes II, established the Pergamene library xxxvii f.

Euphranor, Alexandrian scholar, teacher of Apion xliii

Euphronius, Alexandrian scholar, student of comedy xiv, xvii; the first to write
a commentary on Ar. xvii; scope of his studies as illustrated by the notes on
the Aves xvii; cited in the scholia on Ar. xvii n. 2; made words a special
subject of study xxii; v. Ind. III

Eupolis, Didymus wrote a commentary on xxvi; v. Ind. I

Euripides, Irenaeus's commentary on the Medea xlvi

Fables:

ὁ Αἰσώπειος λόγος 15; all fables commonly attributed to Aesop, regardless of
authorship 651; those about animals called Aesopic, about men Sybaritic, the
latter term applied by some to short fables 471; a fable of Archilochus
attributed to Aesop 651; a 'Libystian' fable 807. See also s. Proverbs

Festivals and Contests:

Exceestides, citharode, victor at the Pythia, Carneia, and twice at the
Panathenaea (Polemon) 11; Callias, son of Phaenippus, victor at Olympia
ἔππω Ol. 54 283; the peplus carried in the procession (at the Panathenaea)
827; at the Heraea in Pellene the prize was a chlaena, though others say that
this prize was offered at the Hermaea at Pellene in Achaea 1421; at the
Eleusinia the canephoroi carry sun-shades 1508, a girl follows the canephoroi
carrying the sun-shade and a stool 1551; each tribe at Athens maintains a
dithyrambic poet for Dionysus 1404; parsimony of a certain choregus 890;
dithyrambic choruses first organized by Lasus of Hermione or by Arion
of Methymna 1403; the various kinds of foot-races explained 292

Figures :

grammatical, see Ind. I s. σχῆμα

ἀπό κοινοῦ 429, 1105

ἀπό τοῦ ἐνικοῦ εἰς τὸ πληθυντικόν 204, ἐνικῶς ἐπὶ τῶν δύο 417

διαίρεσις τῆς λέξεως 1717 (διαψάλλειν for ψάλλειν διὰ)

διὰ μέσου 737, μεταξύ 45

ἔλλειψις, κατὰ ἔ. 1527, cf. Ind. I s. δηλονότι, ἐνδεῖν, ἔξωθεν, λείπει, προσυπακούειν, ὑπακούειν

μεταπλάσμος, κατὰ μ. 952

Ὀμηρικόν (direct obj. instead of *περὶ* w. gen.) 167

περίφρασις 852 (συμπαραinéσας ἔχω), 1418 (τίς ὁ πτερῶν); cf. 17

πρόληψις, Ἀττικόν τὸ σχῆμα, εἰσὶ γὰρ αἰτιατικά ἀντὶ εὐθείων 1269

πρὸς τὸ σημαϊνόμενον 1088

pl. rel. in agreement with collective antecedent 1088; sing. following pl. 899

rhetorical; v. Ind. I s. σχηματίζειν, τροπή; Tryphon's treatise on Tropes xlii

ἀντιστροφή (conversion of terms), ἀντέστρεψεν 273 and note

ἀπὸ ἐνὸς τὰ ἄλλα 39, ἀφ' ἐνὸς τοὺς πάντας δηλοῖ 1611; cf. 480

ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, τὸ μερικόν ἐπὶ πάντων 254; cf. 1065

αὔξεισις, διὰ τὸ πληθυντικόν ἠὔξησε 558, ἠὔξησε τῶ πληθυντικῶ 1701, αὔξεισις τῆς κωμωδίας 1541

γένος καὶ εἶδος, εἶδος ἀντὶ γένους, κοινῶς 231, 1128, γενικώτερόν τι 1620; τὸ γενικὸν εἰπὼν, εἶτα ἐπαγαγὼν τὸ εἰδικόν 102; cf. 358, 480

ειρωνεία, ἐν εἰ. 91, 135, 798

εἰς τὸ ἐναντίον 134, τοῦναντίον 1653

ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ 642, ἐκ π. ἢ διαφορά δηλοῦται 107

ἐτυμολογικόν, v. Etymology s.vv. βᾶδος, ἐπιτριβείης, ἐρωδιός, κηρύλος, λαῖμα, νῆττα, πόλις, πόλος, φαληρίς and cf. below s. ὀνοματοποιία

μεταφορά, 35, 121, 156, 279, 285, 450, 462, 465, 498, 648, 759, 823, 1400;

v. Ind. I s. ἀπό, ἐκ, μεταφορά, τροπή

ὀνοματοποιία, πλανῦνται (κωμικῶς παρήκται) 3; ὑποδεδιώς (ἔπλασε) 65; ἐπικεχοδῶς (ἔπαιξε) 68; τροχίλος (πέπαιχε εἰπὼν) 79; ἐπό· ποί· πό· πό· πό (κατὰ μῆμην) 227; τιττυβίζειν 235; τίω· τίω τίω (μιμούμενος) 237; τριστό· τότοβρίζ (μιμείται) 242; κατωφαγᾶς (τὸ ὄνομα πεποιήκε) 288; πιπίζειν (κατὰ μῆμην πεποιήται) 307; κόκκου 505; ὄρχιλος (ἔπλασε) 568; χαραδριός (ὀνοματοπεποιήται) 1141;

εὐράξ πατάξ (ἔπλασε) 1258; στυφοκόπος (ἔπλασε) 1299; Τριβαλλοί (ἀνέπλασε) 1521; Φαναί 1694; τήνελλα (μῆμισις) 1764

παράφρασις, παραφράζει 179 and note

περίφρασις 17 (Θαρρελίδου κολοῖός)

πλεονασμός 150 and 1100 (πλεονάζει), 250 (περιττός), 494 (περιττεύει), 1514 (παρέλκει); συμπλήρωμα 1332

σαρκασμός, ἐν σ. 1009

σωματοποίησις, σωματοποιεῖ 1536

ταυτολογία 642 (ἐκ παραλλήλου)

ὑπερβολή, ἐν ὑ. 1075, διὰ τὴν ὑ. 1188

Gellius, the number of volumes in the Alexandrian Library as reported by xxx; on the burning of Alexandria xxxii ff.

Geography and Ethnology :

Ammon, oracle in Libya 618 ; Boeotia, commanded the road to Delphi 189 ; Cardia, in Thrace 1474 ; the Carians, dwelt in strongholds, were warlike, wore crests on their helmets, and were once masters of the sea 292 ; Clepsydra, a spring in Argos 1694 ; the country between Corinth and Sicyon fertile 968 ; the Cybelan Mountains 876 ; Delos, the action of the spring there 1694 ; Egyptians, the practice of circumcision among 507, were bearers of burdens 1133 ; Eleon, in Boeotia 962 ; Hebrus, a river in Thrace 774 ; Illyrians, dwelt in the region of Thrace, some say in Persia 1521, typical pirates and barbarians *ibid.* ; Lacedaemon, an aristocracy 125, Lacedaemonians introduced *ξενηλασία* during a famine (Theopompus) 1013, their part in the First Sacred War 556, their fortification of Deceleia in the Peloponnesian War Hyp. p. 4. 14, 189, used the scytale for secret messages 1283, wore their hair long 1282 ; Larina, a city in Thesprotia famed for its cattle 465 ; Lepreon, in Triphylia near Pylos 149 ; Libya, full of birds 65, its people cowardly and barbarous *ibid.*, silphium native to 534, the best quality from Cyrene 1582 ; Melos, a city in Thessaly 186 ; Ocean, the Eastern 145, the Western 1553 ; Olophyxus, a city at the foot of Mt. Athos 1042 ; Opus, in Locris 152 ; Orneae, part of Laconia 12, of Argolis 399 ; Pellene, in Achaia, site of the Hermaea (wrongly "Heraclea" in one note) 1421 ; "Persian" of expensive things used by the king 707, the Persian tiara 487 ; Phalerum, harbor of Attica 76 ; Phanae, in Chios 1694 ; Phlegraean Plain, in Thrace, possibly an invention of the poet 824 ; Phrygia, produced fine wool 493 ; Pytho = Delphi 189 ; the Red Sea 145 ; Mt. Rhodope, in Thrace at the source of the Hebrus 774 ; the Sciapodes 1553, 1555 ; Sunium, promontory of Attica, seat of the worship of Poseidon 868 ; Thurium = Thurii Hyp. p. 8. 11 ; the Torrid Zone 1553

Grammar, the grammatical studies of Apollonius Dyscolus and Herodian xlvii ; see also under Accent, Dialect, Etymology, Figures, Metre, Quantity

letters *στοιχεῖα* 538, *δίφθογγος* 861 ; syllables *ἡ παραλήγουσα (συλλαβή)* 1310, *ἡ δευτέρα* 1680, *μονοσυλλάβως* 129

words *ἀπλᾶ* 272, *σύνθετα* 1395 ; division of words (*διαίρειν, διαίρεσις*) 15, 66, 303, 687, 1717 ; contraction (*κρᾶσις*) 6, 1040 ; intensive prefix (*ἐπιτατικόν*) 1143

parts of speech, noun *ὄνομα* 102, 288, 919, *δ. κύριον* 139, 288, 1292, *δ. δουλικόν* 523 ; diminutive *ὑποκοριστικόν* 946, *-κῶς* 1111 ; article *ἄρθρον* 1204 ; preposition (*πρόθεσις*, not expressed) 386, 413, 494, 1395 ; conjunction *σύνδεσμος* 824 (*διασαφητικός*), not expressed 250, 419, 584 ; interjection *ἐπίρρημα* 58, 1258, *ἐπίφθεγμα* 364, 1258, *σχετλιαστικόν καὶ θαυμαστικόν* (sc. *ἐπίφθεγμα*) 161^b

number *τὸ ἐνικόν* 204 (vb.), *-κῶς* 417 (vb.) ; *τὸ δουλικόν* 107, *-κῶς* 464 ; *τὸ πληθυντικόν* 204, 558, 1088, 1701, *-κῶς* 76, 899

gender (*γένος*, not expressed) *ἀρσενικόν* . . . *θηλυκόν* 1309 ; *ἀρσενικῶς* 149, 475, 567, 620, 1680, *θηλυκῶς* 436, 475, 620, 1309 ; *οὐδετέρως* 149

case (*πτῶσις*, not expressed) *εὐθεία* 58, 70, 238, 952, 1269 ; *γενική* 272, 1009, 1091 ; *αιτιατική* 1269

inflection of nouns : *ἔαρ ἑάρι* 683 ; *ἔποπος ἔποποι* 58 ; *Θαλῆς Θαλοῦ* or *Θάλης Θάλητος* 1009 ; *κλάδος κλάδεσι* 238 ; *Μανῆς*, acc. pl. *Μανῶς* 523 ; *πελεκᾶς -ᾶντος* or *πελεκᾶς -ᾶ*, or *πελεκᾶν -ᾶνος* 882 (v. Dialect)

comparison of adjectives : *ἀπλότων* 63

tense (*χρόνος*, not expressed) *ἐνεστῶς* 922 ; *δεύτερος ἀόριστος* 840

mood *προστακτικόν* 417, 1310, -κῶς 1163

inflection of verbs : *δρᾶν*, inv. *δρᾶ* 1163 ; *εἶναι*, *ῆ* preferred to *ῆν* 1363 ; *εἰ-κῆναι*, *εἰκῶς* 697, *ῆκειν* 1297, *εἴξασιν* 388 ; *ἰσθάναι*, *ἰσθη* and *ἰσταθι* 1310 ; *κλίνειν*, *κλινῆναι* and *κλινθῆναι* 122 ; *πιμπλάναι*, *πιμπλη* and *πιμπλαθι* 1310 ; *πλήττειν*, *πεπλήγη* and *πλήξη* 1350 ; *τῆμι*, inv. *τῆ* and *τῆθι* 1310 ; periphrastic forms : *ἔχειν* with aor. partic. 851, *τίς ὁ πτερῶν* for *τίς πτεροῖ* 1418

kinds of sentences : *ἀποφαντικῶς* 23, 1329 ; *ἐρωτηματικόν* 417, -κῶς 10, 23, cf. 1628 ; *προστακτικόν* 417

Grammatical Processes :

ἀποβολή, impv. *πιμπλη* is formed from indic. by *ἀ*. *τῆς μί* 1310

διαίσεις, τ' *ἀλαοί* for *ταλαοί* 687, of separation (by punctuation ?) in construing 15, cf. *παράθεσις* 107

ἐκθλιψις, *μὴ ἀλλά* becomes *μᾶλλά* 109, *κατέπεσε* becomes *κατέπεσ'* 840

ἐναλλαγῆ, *νεκριμαίων* becomes *κενεβρίων* by *ἐ*. *τῶν στοιχείων* 538

ἔνθεσις, the *μ* *ἐγκέιται* in *ὄρνυγοκόμπος* 1297

κρᾶσις, *πλέον πλεῖν* (Attic crasis) 6, *Νεφέλοκοκκυγιάς -ιάς* 1040

μεταβολή 266 ('*χαράδριον*' *μεταβαλλόμενον εἰς τὰ προκείμενα*, i.e. *χαράδριόν* or *χαράδριον*), v. note ; 1680 (*βασιλιναῦ*, the *ι* made long)

παράθεσις, *νψ* ; *βρωτό* 107 and note

συναίσεις, *πρωί* *πρώ* 129, *φοινικίεος -ιοῦς* 272

συναλοιφή, *ἀνεμένοντ'* — *ἂν ἐνέμοντ'* 1289

σύνθεσις, *ἄλα δρόμον* — *ἀλάδρομον* 1395, *στρεψοδικοπανουργία* 1468

συντομία, *βλιμάζειν* from *θλιβομάζειν* 530

συστολή, v. s. Quantity

ὑπέρθεσις, *φοινικίεος* becomes *-ίεος* by *ὑ*. 272

ὑψεσις, *Λέπειον* becomes *Λέπειον* by *ὑ*. *τοῦ ι* 149

Hecataeus, author of a history of Egypt, worked at Alexandria x

Hegesias of Cyrene, philosopher, lectured at Alexandria x, xii n. 2

Heliodorus, Alexandrian metrician, author of a manual on metric and a colometry of the lyrics of Ar., the source of the metrician Juba xlvii ; his relation to the Alexandrian system of metric xlviii ; his "prototypes" xlviii n. 1 ; his metrical notes preserved more completely in the scholia on the *Pax*, fragmentarily in those on the *Nubes* and *Vespae*, missing in those on six other plays lxxi ; the first division of the lyrics of Ar. into cola not his work, but probably that of Aristophanes of Byzantium xix

Hephaestion, Alexandrian metrician, author of the *Enchiridion* xlvii f. ; his "prototypes" xlviii n. 1 ; his relation to the Alexandrian system of metric xlviii

Hermonax, author of a glossary xxii

Herodian, son of Apollonius Dyscolus, grammarian, one of the scholars of the second century p.C. named in our scholia on Ar. xlvii, lxxviii ; v. Ind. III

Herodicus of Babylon, Pergamene scholar, author of a comic prosopography xxi; cited in the scholia on Ar. *ibid.* n. 3

Herodotus, Irenaeus's commentary on xlvi; a papyrus commentary on, attributed to Aristarchus lxii

Herophilus, anatomist, physiologist, and physician, worked at Alexandria x
Hesiod, Aristonicus's critical studies on xliii; Epaphroditus's treatise on the Shield xlv

Hippocrates, lexicon to, by Antigonus xliiii

Historical:

the scope of the term *ιστορία* in interpretation xxiii; of a historic fact 880 (*τοῦτο ἀφ' ιστορίας ἐλαβεν*, on public prayers for the Chians); of a custom 487 (*τοῦτο ἐξ ιστορίας ἐληφε*, on the way of wearing the tiara); of mythology and legend 250 (*ιστορίαν τοιαύτην περὶ αὐτῆς*, on the halcyon's metamorphosis), 695 (*οὐχ ὡς ἔρυχεν, ἀλλ' ἀπὸ ιστορίας*, on the birth of the Dioscuri from an egg)

Aetna, founded by Hiero 926; Agis occupied Attica in 415–414 Hyp. p. 4. 15; Alcibiades was summoned back from Sicily and fled to Sparta Hyp. p. 4. 2, p. 8. 9, helped the cause of Sparta Hyp. p. 4. 16, accused of imitating the mysteries Hyp. p. 8. 10; Aristocrates, son of Scelias, plotted against the democracy 125; the political situation in Athens in 415–414 Hyp. p. 4. 13 ff., Athens in the Sacred War 556, Athenian expedition to Thrace 1369, alliance with Chios 880, Athens promised prosperity by the Delphic oracle 978; Babylon founded by Semiramis, its walls 552; the Boeotians at enmity with Athens and in alliance with Sparta 189, commanded the route to Delphi *ibid.*; the alliance of Chios with Athens (Theopompus) 880; Corcyra always subject to dissensions 1463; Deceleia occupied by the Lacedaemonians in 415–414 Hyp. p. 4. 14, 189, the "Deceleian War" Hyp. p. 4. 23; Delphi v. *infra* s. Sacred Wars; the date of the proclamation against Diagoras of Melos uncertain 1073; Egypt captured by Megabyzus 484; the mutilation of the Hermae Hyp. p. 4. 3, the Hermocopidae condemned to death in the year of Chabrias, their property confiscated, their names posted, and a price set upon their heads (Philochorus) 766, Pusias or his son conjectured to have been one of the Hermocopidae 766; Hiero founded Aetna 926; Lamachus was dead in 414 Hyp. p. 4. 14; defeat of the Athenians and Argives at Mantinea in 418 v.c. (Androtion) 13; Megabyzus, satrap of Darius, captured Egypt, sacked Memphis, and drove out the Greeks (Thucydides) 484; Melos reduced by siege and starvation by Nicias after its revolt from Athens 186, the strategy of Nicias in the siege 363; Nicias was dead in 414 Hyp. p. 4. 14; the battle at Orneae in Argolis (in Laconia 13) between the Argives and the Lacedaemonians 399, four years before the Aves 13; the Sacred War between the Athenians and Delphians, in which the former were victorious and restored the oracle to the Phocians (Philochorus) 556, this war not against the Phocians but on their behalf, caused by hatred of the Lacedaemonians *ibid.*, the two Sacred Wars distinguished, the First between the Lacedaemonians and Phocians on behalf of the Delphians, in which the former won and took the oracle from the Delphians, the Second, three years later, between the Athenians and the Delphians on behalf of the Phocians, in

which the Athenians were victorious and restored the shrine to the Phocians (Philochorus) *ibid.*; Sardanapalus, king of Nineveh, founded Tarsus and Anchiale on the same day 1021; Sicilian Expedition 639; Sparta's advance over Athens in 414 Hyp. p. 4. 14, 1281; Sybaris, colonized by the Athenians 521; Syracuse defeated Athens by having ships with low prows 379; Thrace constantly the scene of Athenian military operations 1369

Homer, Aristarchus's two recensions of his text xxv, xxxvii; the critical work and commentary of Aristonicus xlii; Theon's commentary on xliii; Apion's glossary to xliii f.; Seleucus's studies on xlv; Epaphroditus's treatise on xlv; columnar and marginal notes in an early papyrus MS. of lv f.; independent papyrus commentaries on lviii ff.; the so-called 'scholia Didymi' in papyrus MSS. lx

Implements, Instruments, Toys, Vessels:

ἀγγεῖον θάλλινον earthen vessel covered with wicker 798; *ἀγκύλη* kind of javelin 1180; *ἀκόντιον* javelin 1180; *ἀνάθημα ἀστρολογικόν* 997; *ἀρπάγη* hook 1112; *ἀρριχος* basket 1309; *αὐλός* flute, clarinet, 'nightingale' carries it 682, parabasis recited to its accompaniment 682, played at sacrifices 857, used in dirges 218, its sound imitated 1764; *βάλανος* bolt-pin 1158; *βέμβιξ* top, boy's plaything, driven by a *μάστιξ* 1461; *γαῦλος* Phoenician freight-boat, *γαυλός* a dish 598; *δικτυον* net for bird-catching 527, for holding decoy-birds 1083; *δίφρος* chair 1551; *ἐπιστάτη* bronze tripod used as a pot-holder, or earthen Hephaestus, or wooden rack on which utensils were hung 436; *ἐσχάρα* fireplace 436; *ζώνη* mason's apron 1148; *ἡλιοτρόπιον* sun-dial 997; *ιμαντάρια* thongs attached to each side of the neck of a *πυτινή* and called *περὰ* 798; *ἔπνος* kitchen (= *κάμινος*, or, by misuse, *ἐσχάρα*) 436; *κάδος* voting-urn 1032; *κάμινος* kitchen 436 and note, v. *πυργεύς*; *καυτήριον* brand 1293; *κειρία* strap (*ζώνη*, *ιμάς*) made of rushes and used as a bed-cord 816; *κέντρον* cock's spur, late word for *πλήκτρον* 759; *κόραξ* hook on which utensils were hung 436; *κοφίνος* basket 1309; *κρίβανος* v. *πυργεύς*; *κώδων* bell carried by patrol 842, cf. 1160; *λεκάνη* trowel 1148; *μάστιξ* whip used for driving tops and hoops 1461, the 'Corcyrean' was unusually large and had an ivory handle 1463; *μάχαιρα* butcher's knife 440 and note; *νεφέλη* hunter's net 194; *ξυστήρ* mason's trowel 1148; *ὀβελισκος* spit 386; *ἔμφαλος* 'belly' of a pot 798; *δέξυβαφον* small bowl 361; *πήκτη* net for bird-catching 527; *πίθος* large wine-jar 798; *πλήκτρον* cock's spur, later called *κέντρον*, metal spur fastened over the natural spur for fighting 759; *πυργεύς* rounded top and sides of a charcoal-kiln 1000, said to be the same as *κρίβανος* or *κάμινος* 1001; *πόδες* 'feet' of a wine-jar 798; *περὰ* thongs attached to each side of the neck of a *πυτινή*, cf. *ιμαντάρια* 798; *πυτιδῖον* mason's trowel 1151; *πυτινή* wicker-covered flask 798; *ράβδος* twig smeared with bird-lime 527; *σκάφη* a dish 598; *σκιάδειον* sun-shade 1551; *σπαρτιον* bed-cord 916; *σώρακος* basket 1309; *τορόνη* ladle used for stirring 78; *τρόχος* hoop, boy's plaything, driven by a *μάστιξ* 1461; *τρύβλιον* bowl, larger than the *δέξυβαφον* 361; *τύκος* mason's trowel 1138; *ύδρια* pot used for burying treasure 632; *ύπαγωγεύς* mason's trowel = *ξυστήρ* 1148, = *παράξυστον* 1151; *φορβλιον* flute-player's lip-guard 861; *χαμείνη* low bed 816; *χύτρα* pot 798

Insects, etc. :

ἀχέτης v. *τέττιξ*; *ἐμπίδες* 244; *κερκώπη* v. *τέττιξ*; *πάρνοψ* 185, 588; *σέρφος* 82, 568; *σίγιον* v. *τέττιξ*; *σκορπίος* 1069; *τέττιξ*, three kinds—*ἀχέται*, *κερκῶπαι*, *σίγιον* 1095

Irenaeus (Pacatus), Alexandrian scholar, Atticist, wrote commentaries on Herodotus, Euripides's *Medea*, and the *Argonautica* of Apollonius Rhodius xlv; his period I n. 4; cited in the scholia on Ar. xlv n. 3, lxxviii

Isocrates, Aelius Theon's commentary on xlvii

Juba, the metrician, drew his metrical knowledge from Heliodorus xlviii

Julian, the Emperor, founded a library at Constantinople lxxv; his familiarity with Old Comedy and with Ar. lxxvi

Legal :

the heliastic court at Athens, why so called 109; the discastic fund in charge of the *κωλακρέται* 1541; the dicast's fee three obols or two obols *ibid.*; the voting urn 1032; the clepsydra in the court 1694; *δική ἐρήμη* 1458; proof of ancestry required in trials for *ξενία* 765; suits against aliens tried in the month *Munychion* 1478, in *Maemacterion* 1047; definition of *ἐπίκληρος* 1652, of *ἀγχιστεία* 1661; bastards excluded from inheritance by will 1653, but might receive a portion by gift 1655, not to exceed ten minae 1656; pretended law of Solon concerning inheritance 1661; an old Athenian law provided a bounty on wolves 869; the Athenian *κύρβεις* 1354

Lexicography, early systematic study of the meaning of words xxi f., by Euphronius xvii, xxii, Aristophanes Byz. xix, xxii (his *Lexicon*), Callistratus xix; the Attic *Lexicon* of Demetrius Ixion, the glossaries of Timachidas, Amerias, Hermonax, Clitarchus, and the *lexicon*, probably comic, of Artemidorus xxii and nn.; Didymus's *lexicon* to the comic poets xxii; Antigonus's *lexicon* to Hippocrates xliii, Theon's to the comic poets xliii and n. 5; Apion's glossary to Homer xlv; Pamphilus's glossary *ibid.*; Epaphroditus's *lexicon* xlv

Libanius the sophist, his familiarity with Ar. lxxvi, n. 3

Libraries of antiquity, v. under Alexandria, Constantinople, Pergamum, Rome; *ἀποθήκη* = *βιβλιοθήκη* xxxi n. 4

Lycophron, his catalogue of the comic poets in the Alexandrian Library xvi; cited in the scholia on Ar. *ibid.* n. 2

Magister, Thomas, his exegesis of plays of Ar. lxxix, lxxx and n. 1

Manuscripts of Aristophanes :

Aves, *papyri*: Berl. Klass. T. V ii 108 No. 231 (text only) lxxiv n. 2, lxxxii n. 2; *parchment or paper*: Fayûm frag. (text and notes, sixth century) lxxvi, lxxxii n. 2; Hermes XXVI 128 ff. (Florence, text and notes, tenth century) lxxvi, lxxvii, lxxxii n. 2; R lxxvii, lxxviii, lxxxviii ff.; V lxxvii f., lxxxvi f.; G lxxviii n. 1, lxxxvii f.; U (Tzetzes) lxxix, lxxxiv, xcvi ff.; M₁₂ (text only) lxxxii n. 2; M₄ (Tzetzes's argument) *ibid.*; Vp₃ (arguments) *ibid.*; Tr₃ (selected scholia, now lost) *ibid.*; A, Vp₂, H, B, Δ (text only) lxxxii n. 3; Γ

lxxxii, lxxxiii ff., p. 305 ff., xc ff. (including Leid. 52 xci); E lxxxii, lxxxiii ff., p. 305 ff., xciii ff.; M lxxxii, lxxxiii ff., p. 305 ff., xciv ff.; C lxxxiv, xcix; M₉ lxxxiv, p. 319 ff., xcix f.; E₂ lxxxiv, p. 323, c f.

other plays, *papyri*: *Equites*, Mél. Nicole (text and notes, codex) lvii, lxxvi; *Acharnians* Oxyr. P. VI No. 856 (notes only) lxii, lxxiii; Berl. Klass. T. V ii No. 231 (text only) lxxiv f., contains also verses of the *Ranae* and *Aves* lxxiv n. 2; *Nubes* Strassburg No. 621 (text and notes) lxxvi; *Lysistrata*, Mél. Nicole (text only, codex) lxxvi f.; lost comedy of Ar. (?), P. Greco-Egizii II No. 112 (notes only) lxii; *parchment*: *Nubes*, Berl. Klass. T. V ii 108 f., 110 ff. (text, only one note) lxxvii n. 2

Later MSS., parchment or paper: M₄ (Tzetzes, contains also argument to *Aves*) lxxix n. 1; Cr, V₂ (Magister) lxxx n. 1; Vv₅ (Triclinius, metre) lxxx n. 2; Ps (metrical) *ibid*.

Menander, invited to Alexandria x; the treatise of Aristophanes Byz. on Men. and his thefts xx; Didymus's commentary on xxvi; columnar and marginal notes in an early papyrus MS. of the Flatterer lv; v. also Ind. III

Metre and Metrical Science:

an undetermined question whether it was Aristophanes Byz. who first wrote the lyrics of Ar. in cola xix; probably it was Aristophanes Byz. xlix, certainly not Heliodorus xix; metrical science at Alexandria during the first two centuries of the Empire xlvii; the two ancient theories of Greek metric *ibid*.; the "prototypes" of Philoxenus, Heliodorus, and Hephaestion xlvii, xlviii n. 1; the metrical studies of these three xlviii; Aristoxenus and his services to rhythmic xlix; Aristophanes Byz. and his metrical studies xlix; the metrical notes on Ar. of Triclinius lxxx and u. 2

. the metre of oracles 983; colometry 1188, 1262, 1377, 1480; see also Ind. I s. vv. ἀκατάληκτον, ἀναπαιστικόν, ἀνάπαιστος, ἐπίρρημα, ἐπίρρηματική, διμετρον, μέτρον, συζυγία

Musurus, Marcus, his use of Thomas Magister and Triclinius in compiling the scholia in the *Princeps* lxxix; his sources in general lxxxiv f.; his arrangement of the notes and use of the lemma cii

Mythology:

Agamemnon, sacrificed to Artemis at Amarynthus 872. Alexander, v. Paris. Alope, daughter of Cercyon, bore Hippothoon to Poseidon 559. Aphrodite, vanquished the giant Porphyriion 553, 1252, wheat offered to her 565, amour with Ares 835, gift to Paris 1104. Apollo, and Laomedon 584, hawk sacred to 515, 563, origin of epithet *Λύκειος* 369, worshiped at Athens as *Πατρώος* 1527, father of Ion by Creusa 1527. Ares, amour with Aphrodite 835, cock sacred to *ibid*., Thrace sacred to 1369, legitimate son of Zeus 1653. Argus, changed into a peacock 102. Artemis, origin of epithets *Κολαινίς* and *Ἀκαλανθίς* 872, called Colaeis by Myrrhinusians, Munychia by Peiraeans, Brauronia by Philaadae *ibid*. Athanasia, identified with Basileia 1536. Athene, olive sacred to 617, the owl her symbol 261, her head on the Attic tetradrachm 1106, statue of A. Archegetis 515, peplus offered to A. Polias 827, offers immortality to Tydeus 1536. Basileia, daughter of Zeus, identified with Athanasia 1536. Cebriones, a giant

553. Cereyon, father of Alope 559. Colaenus, descendant of Hermes, founded a temple to Artemis (Hellanicus and Phanodemus) 872. Corybantes, invented *κῶρυβες* 1354. Cranaus, king of Athens 123. Creusa, wife of Xuthus, bore Ion to Apollo 1527. Crius, eponymous hero of Attic deme 645. Cybele, name of Rhea derived from the Cybelan mountains 876, rides in a chariot drawn by lions *ibid.*, catamites participate in her mysteries *ibid.* Demeter, discoverer of fruits 580, *σύμβολα* dedicated to her (Philochorus) 721. Dionysus, same as Sabazius (Nymphis) 873, each Attic tribe furnishes a dithyrambic poet to him 1404. Dioscuri, born from an egg 695. Eros, as *παράνυμφος* 1737, making him winged an innovation 574, cf. 697. Gê, Pandora, *ζείδωρος, ἀνησιδώρα* 971. Geryon and his cattle 465. Gigantomachia, ridiculed in the Aves Hyp. p. 8. 5. Halcyon, metamorphosed 250. Hephaestus, legitimate son of Zeus 1653, clay figures of set up at hearth 436, his part in the amour of Ares and Aphrodite 835. Heracles, gluttonous 567. Hermes, wears the petasus 1203, games in honor of at Pellene 1421. Hestia, ceremonials begin with prayer to 864. Hippothoon, son of Alope by Poseidon 559. Io, watched by Tereus 102. Ion, son of Apollo and Creusa, first polemarch at Athens 1527. Iris, wears the petasus 1203. Itys, identified with Hermes Itylus, slain by his mother Procne 212. Laomedon and Heracles 584. Larinus, a big herdsman of Epirus 465. Nicê, making her winged an innovation 574. Pan, called Nomius, Oreus 745. Paris and Aphrodite 1104. Porphyryon, a giant 1249, vanquished by Aphrodite 553, 1252. Poseidon, father of Hippothoon by Alope 559, worshiped at Sunium 868. Priam in tragedy 512. Procne, daughter of Pandion 368, wife of Tereus, changed to a nightingale 100, 203, slew her son Itys 212. Rhadamanthus, king of Crete, forbade swearing by the gods (Sosicrates) 521. Rhea, epithet of Cybele 876. Sabazius, same as Dionysus, worshiped by the Phrygians, also called Hyas and Euhius 873. Sciapodes 1553, 1555. Tereus, turned into a bird Hyp. p. 4. 6, 100, so called from guarding (*τηρεῖν*) Io 102. Tydeus, offered immortality by Athene 1536. Xuthus, husband of Creusa 1527. Zeus, adulterous 568, oak sacred to him 480, his daughter Basileia or Athanasia 1536

Nicander, Antigonus's commentary on Iv

Nicanor, Alexandrian scholar, author of a work on punctuation and a *κωμφοδόμυνα* xlvi

Nymphis of Heracleia lxx n.4 ; v. Ind. III

Orion, grammarian of Constantinople, was familiar with Ar. lxvi

Orosius, his statements about the burning of the Alexandrian Library examined xxxii f.

Palamedes, one of the scholars of the second century p.C. named in the scholia on Ar. lxxviii n. 5

Pamphilus, Alexandrian scholar, author of a glossary and an Art of Criticism xlv

- Panaetius, Pergamene scholar, migrated to Rome xl
- Papyrus, falsity of Pliny's statement that papyrus paper was not discovered till after the foundation of Alexandria xxxviii; disadvantages of, as compared with parchment lxiv; supremacy of parchment over, established by the fourth century *ibid.*; literary papyri contain 'critical notes and diacritical marks, sometimes stage directions and names of personae, but rarely notes of any other kind liv; a survey of the extant literary papyri with reference to the problem of annotation liv-lxii; negative testimony furnished by papyri to an archetype of the extant MSS. of Ar. lxxiii ff., lxxvi
- Parchment, use as a writing material xxxviii; falsity of Pliny's statement of its "discovery" at Pergamum *ibid.*; not the material of the library at Pergamum, nor in general use until much later *ibid.*; advantages of, as compared with papyrus lxiv; supplants papyrus by the fourth century *ibid.*; negative testimony furnished by early parchment fragments to an archetype of the extant MSS. of Ar. lxxiii, lxxvi f.
- Pergamum, the slight interest of its scholars in Greek comedy xiv f.; Pergamene scholars at Rome xl; the Library, founded by Attalus I, established by Eumenes II xxxvii f.; acquisition of books xxxviii and n. 2; general character of the collection xxxvii ff.; excelled in the prose writers xxxviii; probably contained most of the works of the Alexandrian scholars xxxix; transferred to Alexandria by Antony xxx f., xxxvii
- Phaeinus, one of the latest scholars mentioned in our scholia on Ar. lxviii and n. 9, lxix; named in the subscriptions to the *Nubes* and *Pax* lxviii; considerations against the view that he was the compiler of the parchment variorum edition of the scholia *ibid.*; the despicable quality of the notes credited to him *ibid.*
- Philemon, may have visited Alexandria at Ptolemy's invitation and exhibited plays there x
- Philetas of Cos, resided at Alexandria and taught Ptolemy's son x; teacher of Zenodotus xvi
- Philology, foundations of, laid by Aristotle xxiv, established by the great scholars of Alexandria *ibid.*
- Philoxenus, Alexandrian metrician, author of a book on metres xlvii f.; his "prototypes" xlviii n. 1
- Phrynichus the Atticist, one of the scholars of the second century named in the scholia on Ar. lxviii and n. 4
- Phrynichus comicus, Didymus wrote a commentary on xxvi; v. Ind. III
- Pindar, Aristonicus's commentary on xlii, Theon's xliii; marginal notes in an early papyrus MS. of his *Paeans* lvi
- Plants:
- βούτομον* 662; *κύμαρος* 620; *κότινος* 620; *μήκων* 159; *μίλαξ* 215; *μότρον* 82, 159, 1100, its berries called *παρθένια* 1099; *σήσαμον* 159; *σίλφιων* 533, 534, 1582; *σισύμβριον* 159, 160
- Plato, an extant independent commentary on the *Theaetetus* lxi
- Plutarch, his statements about the burning of the Alexandrian Library examined xxxi f., xxxiv, xxxvi

Prosopography :

prosopographical notes in the scholia on the Aves xvii, xxi, xlv, li; *κωμφοδοῦμενοι* by Ammonius xxi, by Herodicus *ibid.*, by Antiochus *ibid.*; the *κωμφοδοῦμενα* of Nicanor xlv; the prosopographical element in the notes to Ar. of Euphronius xvii, of Didymus xxviii f., of Symmachus lii

Acestor, tragic poet, alien, "Sacas" 31. Aeschines, son of Sellus 823. Aesop, Thracian slave of Iadmon, liberated, became slave of Xanthus 471; of later date than Archilochus 651; fables of 15, fables of others attributed to him 471, 651, animal fables called "Aesopic," concerning men "Sybaritic" 471; popularity of 471, oracle given him 968. Agis, Spartan general, occupied Attica Hyp. p. 4. 15. Aglaophon, Thasian artist, said to have been the first to represent Victory with wings 574. Alcibiades, summoned from Sicily charged with having imitated the mysteries Hyp. p. 8. 10, with having mutilated the Hermae Hyp. p. 4. 3 f.; in sympathy with Sparta in 414 Hyp. p. 4. 16. Anacyndaraxes, father of Sardanapalus, king of Nineveh 1021. Archermus, artist, father of Bupalus and Athenis, said to have been the first to represent Victory with wings 574. Archilochus, occasion of his hymn to Demeter, of his ephymnium to Heracles 1764; a fable of his attributed to Aesop, though the latter is of later date 651. Arion of Methymna, said to have been the first to organize cyclic choruses 1403. Aristocrates, son of Scelias, plotted against the democracy 125, 126. Asopodorus, son of Tharreleides, "Jackdaw" 17. Astydamos the elder, tragic poet, son of Morsimus, father of the younger Philocles and of the younger Astydamos, belonged to the family of Aeschylus 281. Astydamos the younger, tragic poet 281. Astyochus, associate of Phrynichus the general 749. Athenis, artist, son of Archermus 574. Bacis, soothsayer, three of the name: Boeotian from Eleon, Athenian, and Arcadian (Philetas) 962; the Boeotian purified the Spartan women of madness *ibid.* Bupalus, artist, son of Archermus 574. Callias, son of Hipponicus, spendthrift and adulterer 283, 285. Callias, son of Phaenippus, won an Olympian victory *ἔπρω* in Ol. 54, 283. Callistratus, didascalus for Aristophanes (Aves) Hyp. pp. 4. 12, 8. 7. Chaeredemus, son of Evangelus, dedicated the Trojan horse on the acropolis 1128. Chaerephon, pupil of Socrates, personal qualities of 1296; the "Bat" 1296, 1564. Chaeris, two of the name, a citharode and a flute-player 858. Chorocles, father of Phrynichus the actor 749. Cinesias, dithyrambic poet, butt of ridicule 1375-1379, 1406. Cleisthenes, an effeminate 831. Cleocritus, an alien, possibly an actor 876. Cleonymus, a glutton 88, a coward 290, 1474 (cf. 1473), 1481. Damasias, deformed 1569. Darius, the king 484. Diagoras of Melos, banished from Athens for offense against the mysteries 1073. Diitrephes, hipparch, phylarch, butt of ridicule 766, 798, 1442. Diopethes, butt of ridicule 988. Ececestides, an alien, citharode, victor at the Pythia, Carnaea, Panathenaea, butt of ridicule 11, 764, 1527. Gorgias, rhetor; another, a physician 1701. Hiero, founded Aetna 926. Iadmon, master of Aesop 471. Laches, Athenian general, killed at Mantinea in 418, 13. Laespodias, butt of ridicule 1569. Lamachus, dead in 414 Hyp. p. 4. 14. Lampon, Athenian,

soothsayer 521, 988, led a colony to Sybaris 521; dispute as to whether he was dead in 414 *ibid.* Lasus, of Hermione, said to have been the first to organize cyclic choruses 1403. Leotrophides, dithyrambic poet, butt of ridicule 1406. Lycurgus, "Egyptian" 1294, long-legged 1296. Lysicrates, Athenian general, or tragic poet, butt of ridicule 512. Megabyzus, satrap of Darius, captured Egypt 484. Meidias, a gambler, butt of ridicule 1297. Melanthius, tragic poet, leprous 151. Menippus, the "Swallow" 1292. Meton, astronomer and geometer, inventor of the "Metonic year," set up a dial in the Pnyx (Philochorus), possibly made a fountain at Colonus 997. Morsimus, tragic poet, son of Philocles the elder, father of Astydamos the elder, of the family of Aeschylus 281. Neottus, possibly the nickname of a boy 835. Nicias, son of Niceratus, delayed the expedition to Sicily 639, was sent against Melos 186; his strategy in the siege of Melos 363, personal qualities 639, in 414 he was not alive 13. Opuntius, sycophant, blind in one eye 153, the "Crow" 1292. Orestes, footpad 712, 1487, 1490. Osphyon, ridiculed by Cratinus 766. Panaetius, a cook, henpecked 440. Patrocleides, a filthy politician 790. Peisander, butt of ridicule, two of the name 1556. Perdix, the name of a person 1292. Pharnaces, son of Pharnabazus, Persian general 1028. Philemon, the "Phrygian" 762. Philippus, rhetor 1701. Philocles, tragic poet, followed Sophocles in using the Tereus myth in the play *Tereus* or *Epops* in the tetralogy *Pandionis* 281; some say he was long-headed like a hoopoe, but there is no record of his being ridiculed in comedy *ibid.*; he was son of Philopeithes and of Aeschylus's sister, father of Morsimus *ibid.*; was "bird-like" acc. to Didymus 1295. Philocles the younger, tragic poet, son of Astydamos the elder, brother of Astydamos the younger 281. Philocrates, the "Sparrow" 14, 1077. Philonides, didascalus for Aristophanes *Hyp.* p. 8. 8. Phrynichus, four of the name: (1) tragic poet, son of Polyphradmon, (2) an actor, son of Chorocles, (3) comic poet, (4) Athenian general, leader against Samos, attempted to overthrow the democracy 749. Pindar, affected *εὐν* in his invocations 930. Pisiass, son of Pisiass, a bad man unknown to the scholiast, said by some to have been one of the *Hermocopidae* 766. Pithecus, henpecked husband; or possibly an epithet of Panaetius 440. Polyphradmon, father of the tragic poet Phrynichus 749. Prodicus, philosopher, wrongly classed with the orators by Callimachus 692. Proxenus, a braggart 1126. Sacas, a Thracian name, epithet of Acestor 31. Sardanapalus, son of Anacyndaraxes, king of Nineveh, founded Tarsus and Anchiale in a single day, effeminate 1021; his epitaph *ibid.* Scelias, father of Aristocrates, 125, 126. Sellus, father of Aeschines the braggart 823. Semiramis, founder of Babylon 552. Sibyllae, the three 962. Simonides, the intricacy of his poems 919. Socrates, ridiculed 1281, unwashed 1555; his oaths 521. Solon, pretended law of 1661. Sophocles, first to use the Tereus myth, then Philocles 281. Spintharus, ridiculed as a barbarian 762. Sporgilus, a barber 299. Stilbonides 139. Syracosius, a politician, author of legislation restricting the license of comedy 1297. Teleas, a wit, butt of ridicule 167, 168. Thales, one of the seven wise men 1009. Tharraleides, father of Asopodorus, butt

of ridicule 17. Theogenes, three of the name : (1) a writer on Homer, (2) a man ridiculed for effeminacy, (3) "Smoke," a poor man who pretended to be rich, a braggart 822, cf. 1126, 1295. Xanthus, master of Aesop 471

See also under History and Mythology, and in Ind. III under the names of writers

Proverbs and Proverbial Sayings, the Prose Proverbs of Aristophanes Byz. xix ;

Seleucus's treatise on proverbs xlii. See also Index I s. νν. παροιμία, παροιμιώδης

ἐνεστι κὰν μύρμηκι κὰν σέρφω χολή 82 ; μή μοι τότε γ' ἔλθης, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς 134 ; λιμὸς Μῆλιος 186 ; γλαῦκα εἰς Ἀθήνας 301 ; μάλλον ἢ λύκων φεισόμεθα 369 ; κόκκυ, ψωλοὶ πεδλονθε (Phoenician) 507 ; οὐδεὶς (με θεωρεῖ, οἶδε, or the like) πλὴν γε εἰ τις ὄρνις 601 ; πῶς ὄνος ὦν (i.e. ὁ νοσῶν) ἀνέστη 721 ; γάλα ὀρνίθων 733 ; οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ("Libyastian") 807 ; τρίχες καὶ κέρατα 902 ; τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἐργασάατο 1147 ; πέρδικος σκέλος 1292 ; καὶ διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττονα 1392 ; μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ 1417 ; πεζῆ βαδίξω· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι 1432 ; Κορκυραία μάλιστα 1463 ; μενετοὶ θεοὶ, οὐκ ἀπατηλοὶ 1620

Ptolemy, king of Egypt : Soter, patron of letters ix f., founded the Museum and

Library at Alexandria x n. 5 ; Philadelphus, established the Museum and

Library xi ; Big Belly (Physcon), a scholar ix f., declared to have driven scholars out of Alexandria xl

Ptolemy Chennus, Alexandrian scholar, a shallow writer on sundry topics xlv

Quantity, βασιλιναῦ, τὴν δευτέραν ἐξέτεινε 1680 and note ; Ἰσᾶθι — the κοινή, in

making the impv. of Ἰστημι, changes the μ into θ and συστέλλει τὴν παραλήγουσαν 1310 ; ὄρνις, καὶ τὴν εὐθείαν ἐκτείνουσι Ἀττικοὶ 70 ; πρῆσθαι, ἐν συστολῇ 715 and note ; σκυτάλιον, τὸ α ἐκτείνεται 1283 ; τορῶνη, πανταχοῦ ἐκτέταται εἰ μὴ παρ' Εὐβλίδι 78

Quotations from the poets in the scholia on Ar. by Didymus xxix, by Symmachus lii

References :

For the references to authors and authorities and to the plays of Ar. in general, see Index III

references to the Aves : backward, ἄνω (578) 589, (13) 1077 ; πρὸς τὰ ἄνω (265) 268 ; ταῦτα (i.e. νν. 1553–1564) ἐξήγησίς ἐστι τῶν ἀνωτέρω (1470 ff.) 1553 and note ; πάλιν (227 f.) 237, (348) 479, (678) 683, (1206, 1222, 1229) 1237, (1579–1580, 1582, 1589, 1601–1602) 1637 ; πρὸς τὰ ἔμπροσθεν (35) 45 ; πρὸς τὰ προειρημένα (1390 ff.) 1402, π. . . προκείμενα πρὸ ὄλιγου (1242) 1260 ; ἐν τοῖς πρόσθε (277) 485, ἐ. γ. ἔμπροσθεν (304) 589 ; ἐν τοῖς προτέροις (1305) 1340 ; ἐξήγησις τῶν προτέρων (1470 ff.) 1553 ; forward, ἐν τοῖς ἐξῆς (1077) 14, (884 f.) 168, (656 f.) 434 ; ἐν τοῖς ἔπειτα (764) 11 ; τὸ . . . (422 ff.) 348 ; ἐπίοσει (1682) 1681

cross-references to the scholia on the Aves : εἰρηται (521) 988 ; ὡς εἰρηται (Hyp. p. 4. 12) 997 ; εἰρηται πρότερον (note now lost) 922 ; εἰρηται ἀνωτέρω (798) 1442 ; εἰρηται ἐν τοῖς πρόσθεν (note now lost) 1292 ; προεἰπομεν (11) 764 ; προεἰρηται (11, 764) 1527, (822) 1126 ; (153) 1292, (earlier part of same note) 1297 ; καθὼς εἶπομεν (654) 801

cross-references to the scholia on other plays of Ar. : εἰρηται ἐν Βατράχοις (schol. 1437) 1379 ; ἐν τοῖς Βατράχοις εἰρήκαμεν (schol. 13, 688, 910, 1298) 749 ;

εἶρηται ἐν Εἰρήνῃ (schol. 923) 43; *εἶρηται* (schol. Pac. 951) 857; *προεἶρηται* (schol. Pac. 928) 822; *ὡς προεἶρηται* (schol. Nub. 104, 504) 1296; *εἶρηται* (schol. Nub. 333) 1403; *παράκειται καὶ τὰ Φρυγίχου ἔμπροσθεν* (schol. Vesp. 380) 988; *προεἶρηται* (schol. Vesp. 325, Av. 822) 1126; *ὡς ἐν Ὀλκῶσιν, ἔθθα καὶ . . . παρετέθη* 1283; *προεἶρηκεν* (sc. the poet, or *-ήκαμεν*, a note of Symmachus, now lost) 876
 Rome, attracted scholars from Greece, Asia, and to some extent from Alexandria, before the time of Augustus xxxix f.; Pergamene scholars there xi; the policy of Augustus to draw scholars from Alexandria *ibid.*; a centre of learning during the first two centuries of the Empire xlii

Sallustius, one of the latest scholars cited in our scholia on Ar. lxviii and n. 7
 Scenic Antiquities, the interest of Didymus in xxviii, of Symmachus li; Amaranthus's treatise on the stage lvi

θέατρον audience 685, 795; *ἐν τῷ θεάτρῳ* = *ἐπὶ τῆς σκηνῆς* 663; *τὸ βουλευτικόν, τὸ ἐφηβικόν* 794; *εἰσοδος* *parodos* 296; *σκηνή* *stage-building*, as *ἔνδον* (*τῆς σκηνῆς*) 222^b, 1057, *ἀπὸ τῶν ἔσω* 685; *σκηνή* *scene of action*, as *ὁ χορὸς εἰσεῖσι ἐς τὴν σ.* 296; the poet shifts *τὸ τοπικόν* 301; *σκηνή* *scene of the play* Hyp. p. 4. 2 and 9, cf. p. 6. 15, 951 (*ἐν τῷ ἀέρι τὸ πλάσμα τῆς οἰκοδομῆς*), 968, 1522; *ὡς ἐν θυμέλῃ* *scenic exhibition* 673; *πρόσωπον* *rôle* 512 (*βασιλικόν*), cf. 1102 (*χορικόν*)

dramatic festivals: the Dionysia in the spring 683; the Aves produced *ἐν ἄσται* Hyp. p. 4. 11, p. 8. 7; the Amphiarus at the Lenaea Hyp. p. 8. 7; v. Didascaliae

the tragic chorus consisted of fifteen, the comic of twenty-four 297; length of the choral odes in tragedy 787; the comic chorus the mouthpiece of the poet 1102; the flute used in the parabasis 682; the parsimony of a choregus 890

the judges in comic contests five in number 445; a unanimous verdict desirable 447; the poet addresses the judges 1102

the costume: of *τροχιλος* 61; of Epops 94, 96, 102, 104; of the nightingale (the *αἰλητής*) 667, 670, 673, 682; of the flute-player Chaeris (cf. 858) 861; of Euelpides and Peithetaerus 801 (cf. 654), 1410; of Iris 1203; of the sycophant 1415; of the King in tragedy 512; the mask 61 and 99 (*πρόσωπον* *face*), 96 and 673 (*προσωπεῖον*); the actors' make-up (*καλλωπίζειν*) 667, (*σκευάζειν*) 281, (*σκευοποιεῖν*) 281; the *φορβλον* of the *αἰλητής* 861; *ἔσκενος* *unusual* (such costumes not being among the properties kept in the *σκενοθήκη*) 95

the intros: of actors, from the stage-building *εἰσιέναι* 85, 1326, *ἐξιέναι* 858, *ἐξέρχεσθαι* 104, 673, 682, 801, *ὑπακούει* 60; from the *parodos* *ἀναφαινεσθαι* 279, *ἔρχεσθαι* 904, 1565, *προσιέναι* 1035, 1337, *παραγιγνεσθαι* Hyp. II, 3, no verb expressed 1410; of the *αἰλητής* from the stage-building *προσιέναι* 667; of the chorus from the *parodos* *εἰσαίτσειν* 228 and note, *εἰσιέναι* 296. The poet *introduces* characters *εἰσάγειν* Hyp. p. 6. 18, 1242

the exits: of an actor, by the *parodos* *ἀναχωρεῖν* 1468

the situation and action explained: 1, 2, 20, 22, 23, 43, 50, 60, 66, 87, 93, 94, 96, 104, 209, 222^b, 237, 242, 261, 319, 339, 343, 353, 383, 442, 540, 640, 654, 662, 668, 682, 737, 857, 858, 861, 899, 940, 1017, 1018, 1029, 1053, 1169, 1199, 1271, 1281, 1329, 1335, 1364, 1365, 1367, 1395, 1397, 1401, 1463, 1494,

1503, 1582, 1597, 1603, 1671 ; of the chorus at the opening of the parabasis 685 ; *παρεπιγραφεῖν* 222^b

the speaker indicated : Hyp. p. 4. 8, 1, 2, 209, 237, 267, 384, 400, 434, 442, 448, 640, 857, 935, 1323, 1326, 1401, 1410, 1494, 1567, 1590, 1591, 1603, 1604, 1614, 1628, 1706 ; the poet speaks 739 ; division of verse between speakers 809

the person indicated who is addressed or referred to : 85, 96, 225, 384, 434, 648, 656, 678, 893, 947, 958, 1260, 1308, 1317, 1323, 1326, 1329, 1401, 1567, 1688, 1751, 1752, 1759

motivation explained : 228, 640, 1057, 1653

Scholia on Aristophanes, provenience xiv ; beginning of exegesis xvi ; first systematic collection of by Euphronius xvii ; scholia by Callistratus xix ; Aristarchus xx ; Didymus, variorum notes drawn from many sources xxv ff. ; Symmachus, the second variorum editor xlix ff. ; at first unaccompanied by the text liii ff., lviii ff. ; marginal and columnar scholia in papyri liv ff. ; first parchment collection of lxiv ff., lxxi ff. ; the sources of the anonymous editor lxvii ff. ; scholia generally anonymous lxix ; definition of 'old scholia' lxxvii ; contamination lxxix ff. ; Musurus's collection of lxxxiv f., ci ff. ; supplementary notes (on pp. 305 ff.) lxxxiv. On the present sources of the scholia on the Aves, see under Manuscripts

Seleucus, Alexandrian scholar, author of commentaries on the poets, a treatise on proverbs, on Hellenism, and on the Gods, cited in the scholia on Ar. xlv and n. 4 ; his period xlv ; may have been used directly by the compiler of the first parchment codex of Ar. lxvii

Seneca, his statements about the burning of the Alexandrian Library examined xxxii, xxxiv and n. 1

Sophocles, Theon's commentary on xliii and n. 4 ; marginal notes in an early papyrus MS. of the Ichnetae and Eurypylus lvii

Stilpo, declined Ptolemy's invitation to come to Alexandria x

Strabo, his account of the Museum at Alexandria xi f. ; description of Alexandria xxxvi

Strato, philosopher, tutor of Ptolemy Philadelphus x

Suidas, significance of the fact that he contains matter, pertinent to our scholia on Ar., not found in the notes in any of our MSS. of Ar. lxxi ; the MS. of Ar. used by him contained old scholia lxxvii ; his value considered as a source for the old scholia on Ar. lxxviii f.

Symmachus, editor of the second variorum commentary on Ar. xxvii, xlix f. ; later than Didymus and prior to Herodian I ; immediate source of the final redaction of the scholia on Ar. I ; used chiefly Didymus, but also other scholars lii ; confined himself to comedy liii ; corrects the defects of Didymus's work liii ; form of his commentary liii ff., lviii ; the chief but not the only source of the compiler of the first parchment codex of Ar. lxvii f., lxix ; character of his exegesis as illustrated by the notes on the Aves li f. ; v. Ind. III

Telephus, Pergamene scholar, one of the scholars of the second century named in our scholia on Ar. lxviii and n. 3

Themistius, the sophist, of Constantinople, his familiarity with Ar. lxv f.

- Theocritus, his relation to Ptolemy Philadelphus xi ; Amaranthus's commentary on xlv i ; an independent papyrus commentary on lxii ; v. Ind. III
- Theodorus of Cyrene, philosopher, resided at Alexandria x
- Theodosius II, established the university of Constantinople lxxv
- Theon, Aelius, rhetorician, author of commentaries on Xenophon, Isocrates, Demosthenes, and of *Progymnasmata* xlvi f.
- Theon, son of Artemidorus, Alexandrian scholar, wrote commentaries on the Alexandrian poets, Homer, Pindar, and Sophocles, and a comic lexicon xliii ; relation to Apion xliv n. 1
- Theophrastus, the philosopher, declined Ptolemy's invitation to come to Alexandria x ; v. also Ind. III
- Thucydides, an extant independent papyrus commentary on lxi f.
- Timachidas of Rhodes, author of a commentary on the *Ranae* xxi and n. 6, and of a glossary xxii
- Triclinius, Demetrius, his commentary on plays of Ar. and his metrical notes lxxix f., lxxx n. 2
- Tryphon, Alexandrian grammarian and lexicographer, author of a work on tropes xlii ; v. Ind. III
- Tzetzes, the personal note in his commentary on Ar. lxx n. 4 ; rewrote and enlarged the old scholia lxxix ; his notes on the *Aves* lxxxiv, xcvi ; value of his notes for the restoration of the text of the old scholia xcvi

Usage :

Ancient : *δρῦς* for any tree 480 ; *νυμμεῖ* for *νυλ μὲν* frequent 448 ; Πέρσαι called Μῆδοι 485 ; *πέλος* not used of the extremity of the axis of the vault of heaven but as that vault itself 179 ; *πόμπαι* called *πρόσοδοι* 853 ; *ῥαι* not *καιροί* used of units of time 1498

Attic : Athene called Ἀθηναία, an Athenian woman Ἀττική 828 ; *ἀνεμαῖος* a commoner term for 'wind-egg' than *ὑπηνέμιος* 695 ; peculiar use of the accusative 1269 ; *δρνῖς* 70

Asiatic Greek : *λαῖμα* of shameless people 1563

late usage : *δρνῖς* for Attic *δρνῖς* implied in 70, cf. Hyp. I. 4 ; ἤξασιν, ἤκασιν late forms of ἤκειν 96 note ; *ἀνδραχνος* and *ἀνδράχνη* used indifferently 122 ; *ἀφικέσθαι* = *ἐνδιατρίψαι* 471 ; *κέντρα* for Attic *πλήκτρα* 759 ; *ἔπεσα* not in use (i.e. in Aristophanes's time) 840, cf. 501 note ; *νομορήτωρ* for Attic *ψηφισματοπώλης* 1038 ; *τίς ὁ πτερῶν* for *τίς πτεροῖ* 1418 ; *ψαίρειν ἰστίον* 1717

general : *ρύγχος* normally of swine, *ράμφος* of birds 348 ; *κορυδαλός* sometimes used for *κορυδός* 471

Xenophon, Aelius Theon's commentary on xlvi ; columnar scholia in an early papyrus MS. of lv

Zenodotus, began the catalogue of the Alexandrian Library xiii, as the first librarian xvi, taking the epic and non-dramatic poetry xvi ; helped establish the art of textual criticism xxiv ; the first critical editor of Homer, his *Iliad* and *Odyssey* the first recension of any author that sought to restore the original text xxiv ; edited other authors xxv

III. GREEK AUTHORS CITED IN THE ARGUMENTS AND SCHOLIA ON THE AVES¹

- Achaeus, Ἀχαιὺς Ἐρετριεὺς ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ 364
- Aeschylus, παρὰ τὰ ἐξ Ἡδονῶν Αἰσχ. 276; παραγραφέντα ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχ. 800, ἐκ Μυρ. Αἰσχ. 808, cf. 807, ἐν Μυρ. 1256, ἐκ Μυρ. 1420; ἐκ Νιόβης Αἰσχ. 1247; fab. inc. καὶ Αἰσχ. 1680
- Aesop, Αἰσωπέλου λόγου ἢ τοιοῦτου τινὸς ἔοικε μεμῆσθαι 440; cf. 471, 651
- Alcaeus comicus, ἐν Ἐνδυμῶνι 1701
- Alcaeus lyricus, παρὰ τὸ Ἄλκαίου 1410; παρ' Ἀλκαίῳ 1648
- Alcman, παρὰ τὸ Ἀλκμᾶνος 250; without name 299
- Ameipsias, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς Hyr. p. 4. 12; Ἀμ. ἐν Κόννῳ 988
- Ammonius, quoted by Didymus (prosopography) on 1297; v. Ind. II
- Anacreon, παρὰ τὰ Ἀνακρέοντος 1372
- Andreas, on a supposed cure for jaundice 266
- Androtion, Athenian defeat at Mantinea four years before the Aves 13; a decree quoted by him on the function of the κωλακρέται 1541
- Anonymous Comic Poets, ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας (Strattis?) 1294; cf. such general expressions, regarding persons, as πολλαχοῦ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις (sc. κωμικοῖς) κωμωδεῖται 764, παρὰ τοῖς ἄλλοις 1296, κωμωδεῖται 17, 168, ἐκωμωδεῖτο 151, 876, -οὔντο 1133, διαβάλλουσι 11, διεβάλλετο 167, οὐδαμοῦ κεκομψίθηται 281, οὐρεῖδιζουσι 167, and, regarding usage, πανταχοῦ ἐκτέταται (τορβύνη) εἰ μὴ παρ' Εὐπόλιδι 78, πολλαχοῦ οὔτω χρῶνται (νυνμενί) 448; unnamed comedies, ἐν ἄλλοις δράμασι Hyr. IV p. 6. 2, ἐν ἄλλοις Hyr. IV p. 8. 5, καὶ ἐν ἄλλοις 2, κὰν ἐτέροις 11 and note Anonymous Critics, τινές Hyr. p. 8. 4, 15, 19, 23, 79, 189, 417, 419, 471, 521, 568, 574, 639, 678, 707, 798, 883, 909, 997, 1074, 1091, 1121, 1151 bis, 1309, 1377, 1406, 1410, 1521, 1563, 1594, 1671; οἱ μὲν 15, 766, οἱ μὲν πλείους 17; οἱ δὲ 15, 58, 63, 185, 261, 436 bis, 574, 575, 766, 1151, 1421, 1563 bis, 1745; ἔνιοι 436, 471, 521, 687, 1395, 1536, κατ' ἐνίοις 1354; the commentaries of anonymous scholars: ἐν ἐνίοις ὑπομνήμασιν 281, ἐν ἐν. τῶν ὑπομν. 556, ἐν ἐν. τῶν σχολικῶν ὑπομν. 1242, ἐν τοῖς ὑπομν. 1075, τῶν ὑπομν. (sc. τινά) 283, ἐκ τῶν Συμμάχου καὶ ἄλλων σχολίων 1764, lxxvii, lxxix; ἐκ διηγηματίου τινὸς ἐλκυσται 440
- Anonymous Lexicons, ἐν τῷ λεξικῷ 122; οὐδὲ ἐν ταῖς λέξεσι 1395 and note; v. Ind. II s. Lexicography
- Antipater, Ἀντίπατρος καὶ Εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι (establishment of cyclic choruses) 1403; v. Ind. II
- Apollodorus of Athens, Chronica 1021; the treatise περὶ θεῶν (v. Harp. s.v. κύρβεις) 1354
- Apollonius, ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Ἀπολλωνίου 1242; v. Ind. II

¹ With references to pertinent matters discussed in the Introduction. For other Greek authors named in the Introduction, including those cited in the scholia on other plays, see Index II

- Archilochus, *παρὰ Ἀρχιλόχῳ* 651; ἀπὸ τοῦ ἐφύμνιου οὐ εἶπεν εἰς τὸν Ἡρακλέα 1764; Ἀρχιλοχος 1426; without name 1620 (?)
- Archippus, Ἄ. ἐν Πλούτῳ 1648
- Aristarchus, the signum χ indicates a form to which he objected 76; v. Ind. II, and Ind. I s. 8τι, πρὸς, χ
- Aristophanes comicus, τὸν Ἀμφιάραιον ἐδίδαξε Hyp. p. 8. 8; ἐν Ἀναγύρω 1292; Βαβυλωνίους 1556; ἐν Βατράχοις 1133; ἐν Γεωργίῳ 1701; ἐν Εἰρήνῃ 43, 872; ἐν τοῖς Ἡρώσι 798; ἐν Θεσμοφοριαζούσαις 1295; ἐν Ἰππεύσιν 868, 1058, ἐν τοῖς Ἰ. 978; ἐν Νεφέλαις 122 bis, 692; ἐν Νήσοις 440, ἐν ταῖς Ν. 296; ἐν Ὀλκάσιν (i.e. ἐν τοῖς εἰς Ὀλκάδας ὑπομνήμασιν) 1283; δεύτερος τοῖς Ὀρνεσι Hyp. p. 2. 12, ἐν τοῖς Ὀ. Hyp. p. 6. 5 (cf. p. 8. 13), v. also Ind. II s. References; ἐν Πλούτῳ 534; ἐν Ὠραῖς 873; ἐν ἄλλοις δράμασι Hyp. p. 6. 2, καὶ ἐν ἄλλοις 2, κἀν ἐτέροις 11 and note; quotation from an unknown play (title lost) 538; general references; ἀεὶ δὲ τούτους τε (τοὺς ἀγροίκους) καὶ τοὺς ἱππεῖς ἐπαινεῖ 111; v. Ind. II
- Aristophanes of Byzantium, supplies a lacuna 1342; placed a χ before a line to draw attention to a Homeric reading 1178; explains a word or phrase 1463, 1541 (Ἄρ. ὁ γραμματικός), 1620 (οἱ περὶ Ἄρ.); ἐν ταῖς ἀμέτροις παροιμίαις 1292, xxii. See xviii f. and Ind. II, also Ind. I s. 8τι, πρὸς, χ
- Aristotle, ἐν ταῖς Διδασκαλίαις 281, 1379; ἐκ τῆς τῶν ζῴων ἱστορίας 883, ἐν ταῖς ἐβδόμαις 494, without the title 302, 494, 1354, 1357; ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ 1354; ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ 471; xxiv
- Asclepiades, criticized on Av. 348 for faulty dramatic chronology; same author (see xxi, n. 8), name omitted 422; cf. xiv n. 3 and v. Ind. II
- Bacchylides, *παρὰ Βακχυλίδῃ* 1536
- Callias, Πεδήταις 151, ἐν Π. 31
- Callicrates, Μενεκλῆς ἢ Κ. ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν συγγράμματι 395
- Callimachus, treatise on birds: ἐν τοῖς Καλλιμάχου ἀναγραφομένη 302, ἐν τ. Κ. ἀναγράφεται 303, ἀναγράφεται without author's name 304, *παρὰ Κ. ἀναγεγραμμένοι* 883, Κ. οὐκ ἀναγράφει 765, οὐκ ἔγραψεν ὁ Κ. 1181; the Πίνακες (see xvii, xvi n. 3): οὐκ ὀρθῶς Κ. τὸν Πρόδικον ἐν τοῖς ῥήτορι καταλέγει 692, denies that Ar. refers to the Licymnian tetralogy of Eur. 1242; poems: 129, 261, 364 (τὸ Καλλιμάχειον), 598, 832, 872. See Ind. II
- Callistratus, explains words 436, 530, 933, 1378; gives the source of a reference or quotation 440 (ἐκ διηγηματίου τιῶς εἰλκυσται), 1337 (ἐν τοῖς Καλλιστράτου sc. ὑπομνήμασι); on a dedication at Colonus 999. See xix and Ind. II
- Carystius, οἱ περὶ Καρύστιον τὸν Περغامῆν 574
- Cephisodemus, καλάσιρις is Egyptian 1294; xiv n. 3
- Chaeris, quoted by Herodian on a matter of accent 876; xiv n. 3
- Clitarchus, ἐν τῇ δεκάτῃ 487; xiv n. 3
- Craterus, on the impiety of Diagoras 1073. This was from his ψηφισμάτων συναγωγῇ, cf. ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἐλλήφεν (sc. the commentator) in the scholium
- Cratinus, Δηλιασι 1294; ἐν Κλεοβουλῆναις 31; ἐν τῇ Νεμέσει 521, ἐν Ν. 858 (by the younger Cratinus); Πυλαία 121, ἐν Π. 766; Χείρωσι 766, ἐν X. ibid.; ἐν Ὠραῖς 766; fab. inc. 365, *παρὰ Κρατίνῳ* 1536; xix, xxvi
- Cratinus the Younger, the Νέμεσις cited in 521 and 858 was his play 521 note

- Demetrius Ixion, τὸν Ἰξίωνα ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσιν 1569; v. Ind. II
- Demon, explains a proverb 301
- Demosthenes 126 (Aristocrates, ὃν ὁ ῥήτωρ Δημ. ἐγράψατο — an erroneous reference to Or. XXIII), 194 (his ἔμμετρος ὄρκος); xlvii
- Dicaearchus, ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων 1403 (he and Hellanicus classed as οἱ ἀρχαιότεροι as opposed to Antipater and Euphronius)
- Didymus, notes on the Aves; grammar and etymology 58, 149, 1121, 1283; actors or the action 43, 994, 1364; textual 299, 1681; glosses 530, 1521; prosopography 440, 876, 1294, 1295, 1297 (quoting Ammonius), 1379 (quoting Aristotle); explanation chiefly by reference to history, antiquities, or matters of fact 13 (quoting Androtion), 217, 304, 704, 737, 768 (ἐν τῷ περὶ διεφθορίας λέξεως), 816, 824, 835, 836, 876, 1000, 1112, 1113, 1273, 1678, 1704, 1736 (ἐν τοῖς Μενανδρелиς). See xxviii f. and Ind. II
- Dionysius, Δ. ὁ Ζωπύρου γράφει (a textual variant) 1297; xiv n. 3
- Epicharmus, fab. inc. (Odysseus?) 1283
- Eratosthenes, 122 (on a garment), Ἐ. ἐν τῇ θ' (see xvi, n. 4) 556 (on the Sacred War); v. Ind. II
- Euphronius, on literary history 1403 (E. and Antipater ἐν τοῖς ὑπομνήμασι); dialect 299; etymology 872; mythology 1536; prosopography 798, 997, 1378, 1379 (quoted by Symmachus); meaning of words 266, 358, 765, 933. See xvii and Ind. II
- Eupolis, ἐν Ἀστρατεύτοις 1556; Βάπταις 129; ἐν Δήμοις 822, 1569, παρ' Εὐ. ἐν Δ. 876; ἐν τοῖς Κόλαξι 283, παρ' Εὐ. ἐν Δήμοις καὶ K. 876; ἐν Μαρικῇ 1556; ἐν Πόλεσιν 880, 1297; Προσπαλτίους 839; ἐν Ταξιάρχους 1294; Χρῶσφ γενέει 42; fab. inc. παρ' Εὐπόλιδι 78, ὡς Εὐ. 1379; xxvi
- Euripides, ἐν Αἰγεί 494; παρὰ τὸ Εὐριπίδου ἐξ Ἀνδρομέδης (μηδέπω διδαχθείσης) 348; ὁμοιον τῷ τόπῳ ἐκείνῳ (Ion 1520 f.) 1647; ἐν Λικυμνίῳ δράματι Εὐριπίδου 1242, messenger's speech ἐπὶ τελευτῆς ibid., this tetralogy not referred to in the phrase Λικυμνίους βόλαις (Callimachus) ibid. and note; τὸν Εὐ. Παλαμήδην (οὐ πρὸ πολλοῦ δεδιδαγμένον) 842; Πειρίθῳ 179; παρὰ τὰ ἐκ Τρωάδων Εὐ. 1718; παρὰ τὰ ἐκ τῶν μηδέπω διδαχθεισῶν Φοινισῶν (in criticism of an interpretation of Asclepiades) 348, cf. 442; xlvii
- Hellanicus, ἐν τοῖς Περσικοῖς 1021; ἐν τοῖς Καρνεονίκαϊς 1403; H. and Dicaearchus classed as οἱ ἀρχαιότεροι as opposed to Antiphanes and Euphronius ibid.; on Colaenus the son of Hermes 872
- Hermippus, ἐν Ἀρτοπώλειον 1556; Θεοῖς 1551; Κέρκοψιν 1406; ἐν τοῖς Τριμέτροις 1151; παρ' Ε. ἐν τοῖς Τετραμέτροις 303; ἐν Φορμόφοροις 749
- Herodian, ἐν τῇ τῆς Ὀδυσσειακῆς προσφώδιας 861; ἐν τῷ . . . ἐπιμερισμῷ 876; ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου 876; ἐν τῷ πρώτῳ τῆς καθολικῆς 1680; v. Ind. II
- Hesiod, παρὰ τὸ Ἡσιόδειον 609 (Op.), 711 (Op.); παρὰ τὰ Ἡ. 709 (Op.); Ἡσιόδου 505 (Op.), 1426 (Scut.); πρὸς τὰ Ἡσιόδου ἢ πρὸς τινα ἄλλου τινὸς γεναλόγου 693; xlii, xlvii
- Hipponax, quoted without name 266, 704 (?)
- Homer, Ὀμηρος 42 (Z 202), 212 (τ 522), 261 (Ξ 291), 399 (B 571), 581 (Φ 366), 598 (ι 223), 1427 (γ 73), 1636 (E 800), 1704 (γ 332); παρ' Ὀμήρῳ 336 (A 140), 1704 (γ 332); τὸ Ὀμηρικόν 1648 (Δ 6);

- παρὰ τὸ Ὀμηρικόν 383 (A 547), 402 (Γ 135), 685 (Z 146); πρὸς τὸ Ὀμηρικόν 13 (ν 407 f.); ὁ ποιητῆς 1379 (Φ 331), 1473 (N 437); παρὰ τῷ ποιητῇ 1310 (ι 347); without name 575 (E 788), ἐν τῷ καταλόγῳ (B 531) 152; Ὀμηρικόν τὸ σχῆμα 167 (Z 239); πρὸς τὴν ἐν Ἰλιάδι (A 424) γραφήν 1178; the epithet ὄτρηροί applied to servants (e.g. A 321, α 109) 913 and note; the Margites was once believed to be Homer's 913; ἐν ἐτέροις ποιήμασιν Ὀμήρου . . . εἰσι γὰρ αὐτοῦ καὶ ὕμνοι 575; v. Ind. II
- Hypereides, ἐν τῷ Χιακῷ 880
- Ibycus 192 (error for Bacchylides ?), 1302
- Inscriptions, reputed epitaph of Sardanapalus 1021; τοῦτο ἐκ τοῦ ψηφίσματος εἴληφεν (sc. the commentator), referring to the συναγωγή of Craterus 1073; the ἐπιγραφή of a dedication on the Acropolis (= I.G. I 406) 1128; a decree quoted (not exactly, v. note) by Androtrion 1541; ὡς ἐν τοῖς ὀρισμοῖς γέγραπται τῆς πόλεως 997
- Ion, ἐν Ἀγαμέμνωνι 1110; ἐν Ὀμφάλῳ 1680
- Istrus, ἐν τῇ ἰβ' (on the Clepsydra) 1694
- Melanthius, ἐν τῷ περὶ μυστηρίων 1073
- Menander, Didymus's commentary on xxvi, ἐν τοῖς Μενανδρείοις (identified by Et. Gud., v. note on 1736) 1736; παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Δαρδάνῳ 1563; M. ἐν Συνεφήβοις 1490; fab. inc. 374, 1258; v. Ind. II
- Meneclis, M. ἡ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν συγγράμματι 395
- Metagenes, ἐν Αὔραις 872; ἐν Ὀμήρῳ 1297
- Mnesimachus, ἐν Φαρμακοπόλῃ 471
- Myrtilus, ἐν Τιτανόπασι 1490
- Nicophon, ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς 82; τὸ Νικοφῶντος ἐξ Ἀφ. γονῶν 1283; Ἐγχειρολόγοισιν 1551
- Nymphis, N. ὁ Ἡρακλεώτης περὶ Ἡρακλείας ἐν τῷ β' 873; cf. lxx n. 4
- Oracle, παρὰ τὸν λεγόμενον χρησμὸν 968
- Phanodemus, ἐν τῷ δ' 872
- Pherecrates, Ἀγροῖς 1294, ἐν Ἀ. 858
- Philemon, fab. inc. 39; x
- Philetaerus, ἐν Μησί 1047
- Philetas, Φιλητᾶς ὁ Ἐφέσιος 962 (on the three Sibyls and the three Bacides)
- Philochorus 721 (all 'symboloi' sacred to Demeter); 766 (on the Hermocopiidae); 997 bis (on Meton and his sundial); 1106 (the owl on the Attic tetradrachm); ἐν τῇ δ' 556 bis (on the Sacred War)
- Philocles, Τηρεὺς ἡ Ἐποψ 281; ἐν τῇ Πανδιονίδι τετραλογία, οὐ ἡ ἀρχή ibid.
- Philyllius, ἐν ταῖς Πλυντρίαις 1569
- Phrynichus comicus, ἐν Ἐφιάλτῃ 1297; τὰ Φρυνίχου ἐν Κρόνῳ 988; ἐν Κωμασταῖς 1569; τρίτος Μονοτρόπῳ Hyp. p. 4. 12; Μονοτρόπῳ 11, 363, 977, ἐν M. 1297; ἐν Ποαστρίαις 1297; Σατύροις 1463; xxvi
- Pindar 515 (Πινδάρου, Pyth. 1. 9), 926 (ἐκ τῶν Πινδάρου ὑπορχημάτων), 927 (παίζει πρὸς τὸ Πινδαρικόν), 930 (χλευάζει . . . τὸν Π. συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ 'ἐμὴν'), 971 (παρὰ τὸ ἐκ Π.), 1121 (τὸ Πινδάρου, Nem. 1. 1); xlii, xliii
- Plato comicus, ἐν Ἐορταῖς 798; ὁ κωμικός Π. ἐν τοῖς Λάκωσιν 471; ἐν Νίκαις 1297; ἐν Πεισάνδρῳ 1556; ἐν Περιαλγεῖ 1297; ἐν Σκευαῖς 151; ἐν Σοφισταῖς 299; Σύρφακι 168; Ὑπερβόλῃ 121
- Plato philosophus, 475 (κορυδός masc., Euthyd. 291 D); 695 (ἐν Θεαιτήτῳ 151 ε, the word ἀνεμαῖος); 1701 ("Gorgias, whom P. mentions")

- Polemo, *ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἐρατοσθένους ἐπιδημίας* 11; *ἀναγράφει τοὺς ἐπωνύμους τῶν δῆμων καὶ φυλῶν* 645
- Simonides, *εἰς τὰ Σιμωνίδου μέλη αἰνίττειται* 1301; *παρὰ τὸ Σ.* 1410
- Sophocles, *Αἶαντι Λοκρῶ* 933; *παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ* 1203; *ἐξ Οἰνομάου τοῦ Σ.* 1337; *Σοφοκλέους ἐκ Πηλέως* 851, *ἐκ Π.* 857; *ἐκ τῆς Σ. δευτέρας Τυρούς· ἀρχή* 275; *ἐν τῷ Τηρεῖ* 100; *πρῶτος τὸν Τηρέα ἐποίησεν* 281; *παρὰ τὸ Σοφόκλειον ἐν Χρυσῇ* 1240; v. Ind. II
- Sosicrates, *ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν Κρητικῶν* 521
- Stesichorus 1302
- Strattis, *ὁ τὰς Ἀταλάντας γράψας* (Strattis?) 1294; *ἐν Κινησίᾳ* 1569
- Symmachus, *subscription to the Aves: ἐκ τῶν Συμμάχου καὶ ἄλλων σχολίων* 1764, see I, lxvii; on grammar 58, 1283; text 303 (citing Callimachus), 1297, 1681; equipment of actors 994, 1364; literary history 440; glosses, interpretation of allusions, etc. 168, 363, 704, 1000, 1121, 1273, 1283, 1704; prosopography 17, 876, 988, 1294, 1379; cited elsewhere in the scholia on Ar. lii n. 1. See li and Ind. II
- Telecleides, *ἐν Ἀμφικτύσει* 988; *ἐν Ἡσιόδοις* 1126; *fab. inc.* 17
- Theocritus, 70 (Id. xxii. 72); xi, xlvi
- Theophrastus, *ἐν τῷ περὶ εὐσεβείας* 1354; x
- Theopompus comicus, *ἐν ταῖς Καπῆλισι* 1406; *ἐν Παισί* 1569; *Τισαμενῶ* 31
- Theopompus historicus, *ἐν τῇ κε'* 556 (the Sacred War); *ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τριακοστῇ* 1013 (*ξενηλασία* in Sparta); *ἐν τῷ ιβ'* τῶν Φιλιππικῶν 880 (Chios and Athens); *ἐν τῷ θ'* τῶν Φ. 962 (about the Boeotian Bacis)
- Thrasymachus, *ἐν τῇ μεγάλῃ τέχνῃ* 880 (Chios and Athens)
- Thucydides 147, 556; *ἐν τῇ πρώτῃ* 484; *ἐν τῇ ἡ'* 1569
- Tryphon, *ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀπτικῆς προσφῶδιᾶς* 878; xlii

